

دارالافتاء
دارالدين
ديوبند
٣٠

مع رسالة غاية التحقيق ونهاية التدقيق للعلامة السندی رحمہ اللہ

دموجوده وخت په دار الافتاء كى دمروجه نسخو مطابق، دنوى تخريج سره اعلى كمپوټرى چاپ

دارالافتاء دارالعلوم ديوبند

مع رسالة (غاية التحقيق ونهاية التدقيق) للعلامة السندی رحمہ اللہ
فی تحقیق مسئلة إقتداء الحنفی بالشافعی

په كندهارى پستو

دریم جلد

كتاب الصلوة (رُبع اول)

تالیف: مفتی اعظم عارف بالله حضرت مولانا مفتی عزیز الرحمن صاحب عثمانی
(دارالعلوم دیوبند اول مفتی)

په لار بنوونه ۵: حکیم الاسلام حضرت مولانا قاری محمد طیب صاحب (مہتمم دارالعلوم دیوبند)

مرتب: مولانا محمد ظفیر الدین صاحب، رفیق شعبہ ترتیب فتاوی دارالعلوم دیوبند

اضافہ تخريج جديد: مولانا مفتی محمد صالح، رفیق دارالافتاء جامعة اسلامیه، بنوری ٹاؤن کراچی

ژباړه، تعليق او تحقيق: مولانا حافظ محمد أحمد الحقانی الأفغانی، فاضل حقانیہ، پشاور

زیر نگرانی: شیخ الحدیث حضرت مولانا الشیخ عبد القادر النهر کاریزی (دامت برکاتہم العالیة)

مکتبہ خدییہ

کاسی روڈ، کوئٹہ : 0812662448

بقول حقوق
مچفوظي

© All Rights Reserved
al-ilmcorp@hotmail.com

لومړۍ چاپ

۱۴۲۹ شعبان \ اګست ۲۰۰۸

Maktabah Habibiyah	مکتبہ حبیبیہ
Publishing Organization	خپروونکی اداره
AL - ILM Computers	العلم کمپیوټرز
Composing Organization	کمپوزنگ اداره

Arg Bazar, Kandahar, Afghanistan. Mob : 0799447413 : گرځنده تليفون : افغانستان ، کندهار ، ارگ بازار
Kasi Road, Quetta, Pakistan . Phone : 0812662448 : کونټه ، تليفون شميره : کاسی روډ ، نزد مسجد نور ، کوئټه ، پاکستان
AL-ILM Computers, Quetta. Mob: 03218016371 : گرځنده تليفون شميره : العلم کمپیوټرز ، کوئټه پاکستان

دفتاویٰ دار العلوم دیوبند مدلل او مکمل (بیتو) دمضامینو فہرست، حصہ ۱

مخ	مضمون
	الباب الخامس في الامامة
۳۲	اول فصل: جماعت اوددی اہمیت
۳۲	کہ چیری پہ محلہ کی جمعہ نہ کیری نوبلی محلی تہ تلل پہ کاردی اوکہ نہ؟
۳۲	کم جومات تہ چی خوک نہ راعی نو ایا مؤذن داذان کولو خخہ وروستہ بل جومات تہ دجمعی دپارہ تللی سی؟
۳۲	دعذر پہ وجہ دجمعی پرینبوول
۳۲	فرض لمونخ دخیلی بی بی سرہ کولی سی
۳۷	دخولی دبدبوی مریض دی پہ جمعہ کی نہ شریک کیری
۳۷	پہ قصد سرہ جمع پرینبوول اودہغہ گناہ
۳۷	پہ دوہمہ جمعہ کی اختلاف اودہغہ جواب
۳۸	دخای دتنگوالی پہ وجہ سرہ دریم سری جلا لمونخ اداء کپی نوخہ حکم دی؟
۳۸	پہ خپور سوی بازار کی چی جومات یووی نوہغہ وخت خہ وکپی؟
۳۸	چی جومات پریبیدی اودہغہ سرہ نژدی جمعہ وکپی نوخنگہ دہ؟
۳۹	چی خومرہ مقتدیان وی نو دجمعی ثواب ورکول کیری
۳۹	دوارداتو پہ وجہ چی خوک پہ قرأت اوتشہد باندی قادرنہ وی نوخہ وکپی؟
۳۹	مسلمان بنگی (صفایی والا) پہ جمعہ کی شریک کیدی سی اوکہ نہ؟
۴۰	دوہمی جمعی دمکروہوالی دلائل
۴۱	جمعہ پرینبوول
۴۲	دجمعی دشرکت دپارہ دجذام مریض جومات تہ راسی اوکہ نہ؟
۴۳	پہ یوجومات کی دوه اذانہ اودوی جمعی جائزدی اوکہ نہ؟
۴۳	چی صرف ماشومان مقتدیان وی نوہم جمعہ کیری
۴۳	خوک چی اذان واوری اوجمعی تہ نہ راعی دہغہ لمونخ صحیح کیری اوکہ نہ؟
۴۴	پہ کورکی دبنخو سرہ جمعہ او دہغہ ثواب
۴۵	دامام سرہ دبعض او خوابدتیا پہ وجہ دجمعی پرینبوول نہ دی پہ کار
۴۵	ددینی علم دبنولو پہ وخت کی دجمعی پرینبوول صحیح دی اوکہ نہ؟
۴۲	دوہمی جمعی دجواز دپارہ دامام او دمؤذن دعدم تعین شرط اودہغہ حیثیت
۴۲	پہ یوہ جومات کی دوی جمعی

مخ	مضمون
۴۷	لمونخ گزاره سڀي ته انتظار ڪول ڇنگه دي؟
۴۷	چي دجمعي په وخت کي څوڪ سنت کوي نوامام يي انتظار وکړي اوکڼه نه؟
۴۷	دعذر په وجه دجمعي دپريښولو گنجائش سته اوکڼه نه؟
۴۸	دتکبر په وجهي سره دجمعي پريښوول جائز نه دي
۴۸	دبنځو دلماڼځه دپاره عيدگاه ته تلل
۴۹	ازواج مطهرات به په جمعه کي شريك کيدلي اوکڼه نه؟
۴۹	په دوهمه جمعه کي شرڪت وسي اوکڼه نه؟
۴۹	دتکبير اولي وخت دکم ځاي څخه ترکم ځاي پوري دي؟
۵۰	داعادى دجماعت سره په شريكيدلو کي فرض کولي سي اوکڼه نه؟
۵۰	کم ځاي چي امام اومؤذن مقرر نه وي هلته دوهمه جمعه جائز ده اوکڼه نه؟
۵۰	دبدعتيانو دمخالفت سره دسابق امام په جمعه کي څه فرق راځي اوکڼه نه؟
	دوهمه جمعه جائز ده اوکڼه نه؟ او دجمعي کيدلو څخه وروسته په جومات کي
۵۱	ځانته ځانته لمونخ ڪول ښه دي اوکڼه په کور کي په جمعي سره؟
۵۱	دامام دراتلوڅخه چي مخکي څوڪ لمونخ وکړي نو هغه دجمع په حکم کي نه دي
	چي مقرر سوي امام دمقتديانو دنه راتللو په وجه چي ځانته لمونخ وکړي نوڅه
۵۲	حکم دي؟
۵۲	دجمعي په وخت کي دوهمه جمعه جائز ده اوکڼه نه؟
۵۲	چا چي جمعه ونه نيولي سوه هغه په کم ځاي کي لمونخ وکړي؟
	دچا څخه چي په امن اوامان کي دخلل يا دفساد انديښنه وي هغه دجمعي څخه
۵۳	بندول څنگه دي؟
۵۴	دجمعي څخه جلا چي کم لمونخ وسو، هغه وسو اوکڼه نه؟
۵۵	چي يوه جمعه کيږي نوبله جمعه ڪول څنگه دي؟
۵۵	دجومات دحجري په بام باندي جمعه ڪول
۵۵	دجمعي پريښوونکي دکور سوزل جائز نه دي
۵۵	دا ويل چي په کور کي لمونخ ڪول گناه کيږه ده، څنگه دي؟
۵۲	باران اوسخته يځني عذردى اوکڼه نه؟
۵۲	دامام اودمقتدي انتظار صحيح دي اوکڼه نه؟
۵۲	په حرم شريف کي چي اولني جمع ونه نيسي نوپه دوهمه کي دي شريك سي

مخ	مضمون
۵۸	دجمعیٰ خخہ وروستہ آیا پہ یوہ درجہ کی جلا جلا لمونخ کولی سی؟
۵۸	داقامت د شروع کید لو سرہ دامام اومقتدی پہ درید لو کی خہ مصلحت دی؟
۵۸	کہ شیعه دسنیانو پہ جمعہ کی شریک سی نو آیا دہغہ پہ وجہ خہ نقصان پیدا کیری؟
۵۹	دچا خخہ چی جمعہ ولاڑہ سی نوہغہ خانتہ پہ جومات کی لمونخ وکری اوکہ پہ کور کی جمعہ وکری؟
۵۹	پہ جومات کی جماعت ثانی اودجمعیٰ لمونخ دوبارہ کول
۵۹	دامام دفسق پہ وجہ پہ کور کی لمونخ کول
۵۹	پہ جمعہ کی دمہتر قوم دسری شرکت
۲۰	دبنار پہ غیر اباد جومات کی اذان اولمونخ
۲۰	دتجارت پہ وجہ جمعہ پریبنوول
۲۰	دتارک جماعت حکم
۲۱	دامام سرہ دجگری کولو پہ وجہ دجمعیٰ پریبنوول
۲۱	دیو سلام گرخید لو خخہ وروستہ پہ جمعہ کی شریکیدل صحیح نہ دی
۲۱	پہ مکہ مکرمہ کی خلور مصلیٰ ولی دی؟
۲۱	دقارعة الطریق جومات تشریح
۲۲	جذامی پہ جمعہ کی شریکیدلی سی اوکہ نہ؟
۲۲	چی پہ جومات کی جمعہ ورنہ کول سی نوآیا بل جومات تہ ولاڑسی؟
۲۲	پہ جمعہ کی تلواری کول
۲۳	دغبت اودس مات دتقاضا وخت کی دی مخکی خان فارغہ کری دی بیا دی لمونخ وکری
۲۳	چی دامام دمقررولو وس یی نہ وی نو جمعہ بندول خنگہ دی؟
۲۴	دجومات پریبنوول صحیح نہ دی
۲۴	دکور دحفاظت پہ وجہ دجمعیٰ پریبنوول
۲۴	پہ جمعہ کی دشری سری رعایت
۲۵	پہ جمعہ کی تاخیر
۲۵	دسلام گرخید لو پہ وخت کی تکبیر تحریمہ اوپہ جمعہ کی شریکیدل
۲۲	دمقرر سوی امام پہ نہ موجودیت کی امامت

مخ	مضمون
۲۲	دفساد دبیری دجومات جمعہ پربینوول درست دی اوکے نہ؟
۲۷	پہ تراویحو کی دہنخو جمعہ مکروہ دہ
۲۷	دیوازی لمونخ کولو ثواب پہ کور کی زیات دی اوکے پہ جومات کی
۲۷	پہ خنگل کی دلمانخہ کولو فضیلت دمنفرد دپارہ دی اوکے دجماعت دپارہ؟
۲۸	دوہمہ جمعہ مکروہ تحریمی دہ اوکے تنزیہی؟
۲۸	داستوگنی پہ کور کی دوہمہ جمعہ مکروہ دہ اوکے نہ؟
۲۸	پہ محراب کی بہ امام خہ رکم دریری؟
۲۹	دجمعی کیدلو پہ وخت کی دبلی جمعی کوشش
۲۹	دجمعی پہ وخت کی دبلی جمعی کوونکو لمونخ وسو اوکے نہ؟
۲۹	اقتداء پربینوول
۲۹	پہ دوو کسانو جمعہ کیری اوکے نہ؟
۷۰	چی داوونی سلام خخہ وروستہ پہ جمعہ کی یوحای سو نو جمع خنگہ دہ؟
۷۰	پہ ناجائزہ روپو جوو سوی جومات کی لمونخ
۷۱	دوہم فصل: دامامت استحقاق
۷۱	دامام پہ موجودگی کی بل خوک امام کول
۷۱	یوسپی دجنابت تیمم وکی اوبل دبی اودسی نوپہ دوی کی دچا امامت سم دی
۷۱	چی دبی اودسی یادجنابت پہ حالت کی جمعہ ورکری نوخہ وکری؟
۷۲	دشرعی وجہ خخہ بغیر پہ امام پسی لمونخ نہ کول
۷۲	کہ چیری امام قرائت نہ سی ویلی نودقاری انتظار مناسب دی
۷۲	اکثریت کہ چیری پہ یو وجہ امام معزول کری
۷۳	دامام دامامت دعوی اودمقتدیانو انکار
۷۳	چی پہ امامت کی اختلاف وی نوترجیح چاتہ ورکول کیری؟
۷۴	دغیر معزز امامت
۷۵	دعیدگاہ امامت
۷۵	کم علمہ والا دلوی عالم باوجود امامت ورکولی سی
۷۵	پہ یر علم والا اوکم علم کی بنہ خوک دی؟
۷۵	پہ لاندی درج سوو دوو کسانو کی دامامت مستحق ستہ اوکے نہ
۷۲	خوک چی خلگو مقرر کری وی؟

مخ	مضمون
۷۲	دامام رخصتی کول
۷۷	پہ امامت کی وراثت نستہ
۷۸	دمقرر امام داجازہ خخہ بغیر بل چاتہ دامامت حق نستہ
۷۸	دغیر اصلح امام معزولہ کول
۷۹	تنخواہ دار امام داجیر (مزدور) پہ حکم کی دی
۷۹	دامام داجازی خخہ بغیر دبل چا امام کیدل
۸۰	چی کوٹ بی اغوستی وی نوامامت بی جائز دی اوکہ نہ؟
۸۰	دغیر حاضری دورخو تنخواہ امام اخیستی سی اوکہ نہ؟
۸۱	افضل سپری دی امام جوړ کړل سی
۸۱	دپیری لنډوونکی امامت
۸۲	دقاضی نکاح پہ موجودگی کی دبل سپری امامت درست دی اوکہ نہ؟
۸۲	دنکاح قاضی تہ دامامت ہیخ شرعی استحقاق نستہ
۸۲	مخکنی دقضا سند پہ دی وخت کی پہ کار نہ رایی
۸۲	دامام اودموؤذن دانکار پہ وخت کی نیابت
۸۳	پہ نابینا عالم اوبینا غیر عالم کی دامام حقدار خوک دی؟
۸۳	عالم دامامت زیات حقدار دی اوکہ دقرآن پاک حافظ
۸۴	پہ امام بانندی دمقتدی رعایت
۸۴	پہ حافظ دیندار، اونیم ملا فاسق کی احق بالامامت خوک دی؟
۸۴	داغلطہ دہ چی صرف سیدان دامامت مستحق دی
۸۵	پہ لاندی درو کسانو کی دامامت لائق خوک دی؟
۸۵	افضل بہ دخان خخہ پہ کم سپری پسی اقتداء کوی اوکہ نہ؟
۸۵	دقوم دخونبی خخہ خلاف دعدالت امام جوړول
۸۲	اذان اوامامت صرف یوسپری ترسره کولی سی
۸۲	پہ خطبہ کی دنیابت مسئلہ
۸۲	چاچی دفرضو خخہ مخکی سنت نہ وی کړی هغه امام کیدی سی اوکہ نہ؟
۸۷	دصبح صادق خخہ مخکی اذان او وروسته فوراً جماعت
	دلمانخہ دمسانلو خخہ پہ ناخبرہ حافظ اودمسائلو خخہ باخبرہ ناظرہ ویونکی
۸۷	کی خوک دامامت لائق دی؟

مخ	مضمون
۸۷	پہ فقیر او سید کی احق بالامامت ڄوڪ دی؟
۸۸	پہ امامت کی ترجیح
۸۸	دخوش او ازہ قاری امامت
۸۸	پہ دی دواړو کی دچا امامت افضل دی؟
۸۹	دریم فصل: دچا امامت صحیح دی او دچا دا نه دی؟
۸۹	که څوڪ چاته حرام زاده ووایې دهغه امامت څنگه دی؟
۸۹	دغسال او دذایح امامت
۸۹	مذاهب اربعه وو ته چی څوڪ گمراهی وایې دهغه امامت
۹۰	دمتعه کوونکی امامت
۹۰	دزانی او سگریټ څکوونکی امامت
۹۰	دپرانده امامت
۹۱	دچا زامن چی دگناه کارونه کوی دهغه امامت څنگه دی؟
۹۱	دشطنج لوبه کوونکی امامت
۹۱	دسوالگر امامت
۹۱	دبواسیری سړی امامت درست دی او که نه؟
۹۲	ددرواغو حدیث بیانوونکی امامت درست دی او که نه؟
۹۲	دکم امام څخه چی بعضی مقتدیان ناراضه وی دهغه امامت څنگه دی
۹۳	چی لاسونه یې رپیږی دهغه امامت
۹۳	چاته چی دسلسل البول شك راځی دهغه امامت
۹۳	څوڪ چی په خپل دعوت کی دشرابو تیاری کوی دهغه امامت
۹۴	دبی نکاح بنځی دساتلو ترغیب ورکوونکی امامت
۹۴	تقلید ته ناجائز او قادیانی ته دمسلمان ویونکی امامت
۹۴	ترسینی پوری داوړدو ورینستانو ساتونکی امامت
۹۴	په قبر بانندی دغلاف اچونکی امامت
۹۴	دفرض کولو څخه وروسته بیا دفرضو امامت
۹۶	دغلطی عقیدی لرونکی اولیونی امامت
۹۷	په جومات کی دزنا کوونکی امامت

مخ	مضمون
۹۷	دمؤذن امامت
۹۸	کم ملازم چي خپله وظيفه نه کوي دهغه امامت
۹۸	دگروي څخه دفايده اخیستونکی امامت
۹۸	دکم امام خبره چي نه مني دهغه اقتداء
۹۸	دتر ترا (په خبرو کی د: تَه تَه، ډیر ویونکی) امامت
۹۹	کم قاتل چي صرف توبه کنبلی وی دهغه امامت څنگه دی؟
۹۹	دگوډ امامت درست دی او که نه؟
۹۹	کم امام چي دشرابی دکور دعوت خوري دهغه امامت
۱۰۰	کم امام چي دمرتدي بنځي دعوت خوري دهغه حکم
۱۰۰	دنکاح خوانی حق اوداخرونو امامت
۱۰۱	پر چا باندي چي صرف یو سپری تور ولگوي دهغه امامت
۱۰۲	دنبالغه امامت
۱۰۲	داستاذ دبی حرمتی کوونکی امامت
۱۰۲	تر بجلکو کنبسته دپایخو راوستونکو امامت
۱۰۳	څوک چي استنجا صرف په اوبو سره کوي دهغه امامت
۱۰۴	که چیری بنځه ووايي چي فلانی امام زما سره زنا کړیده دهغه امامت
۱۰۴	دتورو نکریزو داستعمالوونکی امامت
۱۰۴	پر توتکو (جادو او طلسم) وغیره باندي دعقیده لرونکی امامت
۱۰۵	کم سپری چي دجومات سامان په خپل کور کی استعمالوی دهغه امامت
۱۰۵	دخلکو دخفگان دبیری څخه دشریعت پر خلاف خبره باندي دخاموشي اختیار
۱۰۵	کوونکی سپری امامت
۱۰۵	دمسائلو څخه دانکار کوونکی امامت
۱۰۶	دچا چي داعقیده وی چي دحضور ﷺ سره دتمامواشیاء وو علم وو دهغه امامت
۱۰۶	فتاوی عالمگیری ته د: (گرنته) (چي دسیکانو دکتاب نوم دی) ویونکی امامت
۱۰۶	دچاپه خوله کی چي غابونه نه وی دهغه امامت
۱۰۷	دعاق سوی امامت
۱۰۷	دزکوة دمال خوړونکی هاشمی یعنی سید امامت
۱۰۷	دمریض امامت

مخ	مضمون
۱۰۸	داجنبی بنہی سرہ دخلوت اختیارونکی امامت
۱۰۸	دینخہ ویشتو ۲۵ کالو امام دچاچی پیرہ پورہ نہ وی راوتلی
۱۰۹	پہ الف او عین کی دنہ تمیز کوونکی امامت
۱۰۹	پہ چاچی حج فرض وی اونہ یی اداء کوی دہغہ امامت
۱۱۰	چی خوک سنی نہ وی او دشیعہ خخہ متاثروی دہغہ امامت
۱۱۱	دبنہی پرحلفیہ بیان باندی دنکاح ترونکی امامت
۱۱۱	پہ اوپردی پیری والا اودریری لنہونکی دواپو کی دامامت دپارہ خوک بنہ دی؟
۱۱۲	دوہم پہ وجہی سرہ دی امامت پریپردی اوکہ نہ؟
۱۲۲	دگروی خخہ دفائدہ اخیستونکی امامت مکروہ تحریمی دی
۱۱۲	دماخستن ترفرض کولو وروستہ بیا دہمدغہ لمونخ امامت کولی سی اوکہ نہ؟
۱۱۲	دمنکراتو خخہ دخان نہ ساتونکی اودمور پلار نافرمانی کوونکی سپی امامت
۱۱۳	دشپر ۲ گزی پلن (بردار) پرتوگ اغوستونکی امامت
۱۱۳	دچا نسب چی پہ مخکی پشت کی خراب وی دہغہ امامت
۱۱۴	پہ چا باندی چی بنہ تہمت ولگوی دہغہ امامت
۱۱۴	دبد چلنہ بنہو خخہ دروپو اخیستونکی امامت
۱۱۵	دامام رکوع اوسجدہ اوپردول خنگہ دی؟
۱۱۵	دقرآت اوپردول
۱۱۵	دامام غیر حاضری
۱۱۵	دماخستن خخہ وروستہ دامام گپ شپ کول اودسہاریہ جمعہ کی نہ حاضریدل
۱۱۵	دہغہ سپی امامت خوک چی خوانہ کونڈہ لور دنکاح خخہ بندوی
۱۱۲	دخلافت دمخالف امامت
۱۱۲	پہ سودی کاروبار کی مزدوری اوپخپلہ دسود اخیستونکی امامت
	دثلاثہ مطلقہ بنہی بغیر دحلالی نکاح کونکی اود (شرح الوقایۃ) پہ لاس کی
۱۱۷	دلورولو خخہ وروستہ غورخونکی او دہغہ امامت
۱۱۷	دخان اودغاصب امامت
۱۱۸	دحنفی انجلی سرہ دشیعہ نکاح اوددغہ نکاح ترونکی امامت
۱۱۸	دنابینا امامت
۱۱۹	یوسپی داختر دلمانخہ دوبارہ امامت کولی سی اوکہ نہ؟

مخ	مضمون
۱۱۹	دفوتو (عکس) اخیستونکی امامت وروستہ دتوبی خخہ
۱۲۰	زوی دزنا مرتکب سو، نو دہغه دپلار امامت خنگه دی؟
۱۲۰	دشراب چبنونکی امامت
۱۲۰	دامامیہ شعیه امامت
۱۲۰	پر چا باندی چی دخائن کیدلو شہه وی دہغه امامت
۱۲۱	ددیوبند عالمانو ته دکافر ویونکی امامت
	په سرکاری ابتدائی (پرائمری) سکول (مکتب) کی هرقسم بچیانو ته دسبق
۱۲۱	بنوونکی امامت
۱۲۱	دہغه سړی امامت دچابنخه چی ازاده گرخی
۱۲۲	دآئریری مجسٹریٹ (یوقسم حکومتی منصب والا) امامت
۱۲۲	دقادیانی سره دلور دواده کوونکی امامت
۱۲۳	دغیر متعصب غیر مقلد امامت
۱۲۳	دیوی ورخی په متعین کولو سره دمرگ دعوی کوونکی امامت
۱۲۳	دغلط قرأت ویونکی امام امامت
۱۲۴	دمور وهل او تکول وهونکی امامت
۱۲۴	دحکومت دخطاب یافته سړی امامت
۱۲۴	دمتهم فاسق امامت
۱۲۵	دسهار دلمانخه پریبنوونکی امامت
۱۲۵	صاحب هدایی ته دمشرك ویونکی امامت
۱۲۲	دگوډ سړی امامت
۱۲۲	خوک چی متهم سی، دہغه امامت
۱۲۲	دبواسیرو والا امامت
۱۲۲	دحقی خبری دتابعداری نه کوونکی امامت
۱۲۸	چاچی دخواند والا دنبخی دبل چا سره نکاح وکره دہغه امامت
۱۲۹	دمعالج (طیب یا ډاکټر) امام امامت
۱۲۹	دمبتدع امامت
۱۲۹	دبدعتی امامت
۱۲۹	په واده اوبنادی کی دساز وهونکی امامت

مخ	مضمون
۱۳۰	دجومات دخدام امامت
۱۳۰	پہ ناظرہ ویوونکی پسی دعالم امامت
۱۳۰	دشمس العلماء امامت
۱۳۰	دکونڈی بنخی پہ نکاح کی دخلل اچوونکی امامت
۱۳۱	دجوپی اخیستونکی امامت
۱۳۱	دحکومت خخہ دپینشن [امداد] اخیستونکی امامت
۱۳۱	نمائش تہ ددوکان ورونکی امامت
۱۳۱	دغیر مقلد امامت
۱۳۱	دامام ثناء پریبنوول خنگہ دی؟
۱۳۲	کم امام چی دوترو یورکعات کوی دہغہ اقتداء
۱۳۲	خاوند دبنخی اقتداء پہ تراویحو کی وکپی اوکہ نہ؟
۱۳۳	دشطرنج لوبہ کوونکی امامت
۱۳۳	دامن دشوری دغپی امامت
۱۳۳	دنامردہ امامت
۱۳۳	داصلاح راوستونکی امامت
۱۳۳	دچا لور چی دپمبتوب کسب کوی دہغہ امامت خنگہ دی؟
۱۳۴	دبنکنخلو کوونکی سپی امامت
۱۳۴	خوک چی پہ سجده کولو قدرت نہ لری دہغہ امامت
۱۳۴	دغلطی مطالبی نہ منونکی امامت
۱۳۵	دخرابو عقیدو والا امامت
۱۳۵	ددوکاندار امامت
۱۳۲	دقرآئت غلط ویونکی امامت
۱۳۲	دموچی اودغسل ورکوونکی امامت
۱۳۲	پہ چا پسی دلمانخہ نہ کوونکی امامت
۱۳۷	دجمعیة علماء ہند فیصلی تہ دغلطی ویوونکی امامت
۱۳۷	دماشومانو سنتوونکی امامت
۱۳۷	دمعذورہ عالم امامت
۱۳۷	دسیاح عالم امامت

مخ	مضمون
۱۳۸	دانگریز دمخالف کافر گھونکی امامت
۱۳۸	دجاهل اودبدعتی امامت
۱۳۹	دشرابی پہ کورکی چی څوک اوسیرې دهغه امامت
۱۳۹	په نمبر، نمبر باندي دلمانځه ورکوونکی امامت، څوک چی په مینځ کی پاته لمونځونه نه کوی
۱۳۹	دانگریزانو دپاره دقرآن ویلو او دایصال ثواب کوونکی امامت
۱۴۰	دفتویٰ خلاف ورزی کوونکی امامت
۱۴۰	دشرك اودبدعت حمایت کوونکی امامت
۱۴۰	دچاچی یولاس پرې سوی وی اونا بیناوی دهغه امامت
۱۴۱	دچا بنځه چی کله کله (سپریو ته) پت پت کتل کوی دهغه امامت
۱۴۱	دکمر بند تړونکی امام جوړیدل څنگه دی؟
۱۴۱	که چیری په جومات کی دامام لاندینی منزل خالی وی
۱۴۱	دجذامی امامت
۱۴۲	دزناکار اودوکه باز امامت
۱۴۲	دحرامی نکاح تړونکی امامت
۱۴۲	ددرواغو ویونکی اودوکه ورکوونکی امامت
۱۴۳	دپرانده دامامت تفصیل
۱۴۳	چی دوه وخته په یوجومات کی امامت کوی اودری وخته په بل جومات کی
۱۴۳	په خولی سره امامت اوپه دی کی بحث
۱۴۴	بغیر دطلاق کولو چی چا بنځه پرې ایبسی وی دهغه امامت
۱۴۴	دحضور ﷺ په غیبو خبر گھونکی امامت
۱۴۵	کم سپری چی دلور واده نه وی کړی او دهغې ناجائزه بچی وی دهغه امامت
۱۴۵	دکم تول ورکوونکی امامت
۱۴۵	دزانی امام امامت
۱۴۶	دهندو په مړی کی دشریکیدونکی سپری امام جوړول څنگه دی؟
۱۴۶	دتمیم وهونکی امامت
۱۴۶	دتر بنځوکی امامت
۱۴۶	دهغه سپری امامت دچا دبنځی په نوم چی دبل چا خط راغی

مخ	مضمون
۱۴۷	کم امام چي دريڻتياوو شاهدي نه ادا کوي
۱۴۷	دمنکرين حدیث امامت
۱۴۷	پرکم امام چي شك وي چي ده زنا کپيده
۱۴۸	چاچي په غلطي سره دجنابت په حالت کي لمونځ ورکي
۱۴۸	په کم امام کي چي لاندینی عیبونه وي دهغه امامت درست دی اوکله نه؟
۱۴۹	دهغه سړي امامت چي دنامه څخه لاندی ورښسته نه خړیوی
۱۴۹	دگوډ سړي امامت
۱۵۰	دوفات څخه وروسته داو لیاوو دحيات چي څوک قائل نه وي دهغه امامت
۱۵۰	کم چي دجومات مال په خپل ځان باندي خرڅ کوي دهغه امامت څنگه دی؟
۱۵۰	ددرواغو ويونکي ساعت (گري) جوړوونکي امامت
۱۵۱	بغير دثبوت څخه چي پرکم امام باندي تهمت ولگول سي دهغه امامت
۱۵۱	دشريع دفيصلي نه تسليموونکي امامت
۱۵۲	پرشريع باندي رواج ته دترجیح ورکوونکي امامت اومتولي کيدل
۱۵۳	په ږيره لنډوونکي پسي لمونځ درست دی اوکله نه؟
۱۵۳	دمرزايي سره دتعلق ساتونکي امامت
۱۵۳	دکون سړي امامت
۱۵۴	پرکم امام چي شبهه وسي
۱۵۴	دچاپه وجه چي پارتي او گروپونه جوړيږي دهغه امامت
۱۵۴	دادني حال والا سړي امامت
۱۵۴	دلمانځه پايښدي کوونکي حافظ امامت څوک چي خپله شاميانه په کرايه
۱۵۴	ورکوي درست دی اوکله نه؟
۱۵۵	چاته چي دمتيازو شبهه وي دهغه امامت
۱۵۵	کم سړي چي حضور ﷺ ته دمشرك اولاد وايي دهغه امامت درست دی اوکله نه؟
۱۵۲	دهغه سړي امامت چي پر مسئلي ښوولو اجرت اخلي
۱۵۲	دبدعت خلاف ويونکي امامت
۱۵۷	څوک چي دا وايي چي دحضور ﷺ بدن دمعراج په وخت کي دالله ﷻ د بدن سره متصل سو

مخ	مضمون
۱۵۷	داولاد پہ وادہ کی دھول بگوانکی امامت
۱۵۷	دتصویر اودبت جوړونکی امامت
۱۵۷	پہ لمانخہ کی دبیدہ کیدونکی امامت
۱۵۸	پہ عدم طہارت کی امامت
۱۵۸	دشیعہ تبرائی امامت
۱۵۹	غیراللہ تہ دسجدی دقاتل امامت
۱۶۰	دچا پرورش چی پہ کوچنی والی کی ډمی کړی وی دهغه امامت
۱۶۰	دچا بنخہ چی سود خوره وی دهغه امامت
۱۶۰	کم موچی چی پہ کوچنی والی کی مسلمان سی دهغه امامت درست دی اوکہ نہ
۱۶۰	خوک چی مقتدی تہ منافق وایی دهغه امامت درست دی اوکہ نہ؟
۱۶۱	چی دماخستن لمونخ یوسری ورکړی اوتراویح بل نو دا جائز ده اوکہ نہ؟
۱۶۱	داننتقال پہ تکبیرونو کی جهر واجب دی اوکہ سنت؟
۱۶۱	دجومات بی ادبی کوونکی پسی لمونخ جائز دی اوکہ نہ؟
۱۶۲	دزانی توبہ کوونکی امامت جائز دی اوکہ نہ؟
۱۶۲	ایا دپیر بوډا سړی امامت مکروه دی؟
۱۶۲	دحنفی لمونخ پہ شافعی پسی جائز دی اوکہ نہ؟
۱۶۳	دکانه، شل، اودچغل خور امامت جائز دی اوکہ نہ؟
۱۶۳	دزانی امامت صحیح دی اوکہ نہ؟
۱۶۴	دغلطی عقیدی والا امامت
۱۶۴	دنا سنتہ حافظ امامت صحیح دی اوکہ نہ؟
۱۶۴	دشنه اونارنجی پگړی تړونکی امامت درست دی اوکہ نہ؟
	خوک چی متعین امام پہ زور لیری کړی اوپخپله دامامت دعویٰ وکړی پہ هغه
۱۶۴	پسی لمونخ جائز دی اوکہ نہ؟
۱۶۵	دیوه سړی آذان او امامت کول څنگه دی؟
۱۶۵	کم امام چی چاته دوژلو اخطار ورکړی دهغه امامت څنگه دی؟
۱۶۵	دچاچی یوه گوته پرې سوی وی دهغه امامت درست دی اوکہ نہ؟
۱۶۲	دمعذور امامت دغیر معذور دپاره درست نه دی
۱۶۲	خوک چی دجذامی بنخ سوی مړی را وباسی او دسوزولو حکم یی ورکړی دهغه

مخ	مضمون
۱۲۲	امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۲۷	دغله امام جوړول څنگه دی؟
۱۲۷	څوک چی پر جماع باندي قادر نه وی دهغه امامت جائز دی اوکھ نہ؟
۱۲۷	دسپینو ورینستانو دایستونکی امامت جائز دی اوکھ نہ؟
۱۲۸	دچاچی راسته لاس دغور نر می ته نه رسیږی دهغه امامت جائز دی اوکھ نہ
۱۲۸	دبی نکاح بنځی ساتونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۲۹	دنوی مسلمانی بنځی دجائز زوی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۲۹	تر اورو پوری دورینستانو ساتونکی امامت جائز دی اوکھ نہ؟
۱۷۰	دچا دپلار حال چی معلوم نه وی دهغه امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۷۰	دشافعی المذهب اقتداء
۱۷۱	دخاوند اقتداء
۱۷۱	صرف دلنگ او دستمال سره لمونځ درست دی اوکھ نہ؟
۱۷۱	دمصنوعی غابونو والا امام کیدل څنگه دی؟
۱۷۲	ددوکه ورکونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۷۲	دظلم ددفع کولو دپاره چی کم سپی دروغ وویی دهغه امامت څنگه دی؟
۱۷۲	آیا بنځه دجومات دامام اقتداء په نژدی کور کی کولی سی؟
۱۷۲	دچا پنبی چی پرې سوی وی دهغه امام کیدل څنگه دی؟
۱۷۳	درینستیا شاهی ورکونکی پسی لمونځ درست دی اوکھ نہ؟
۱۷۳	دقرآن مجید په آیتونو باندي دروپو گتونکی امامت
۱۷۳	دسفلی (جادو) دعمل څخه دتوبه کونکی امامت
۱۷۳	څوک چی دمسلمان بنگی دجنازی لمونځ ورکړی دهغه امامت څنگه دی؟
۱۷۴	چی امام په مکروه وخت کی جمعه کوی نومقتدیان څه وکړی؟
۱۷۴	دبرص والا امامت
۱۷۵	دقادیانی امامت صحیح نه دی
۱۷۵	دجاهل اقتداء عالم کولی سی اوکھ نه؟
۱۷۵	صرف داوبو سره داستنجاء کونکی امامت
۱۷۵	دصاحب ترتیب اقتداء په هغه چاپسی چی دچا څخه لمونځونه نه فوت کیږی
۱۷۲	دمسبوق اقتداء

مخ	مضمون
۱۷۲	دواجب پاتہ کیدلو پہ وجہ چی ڄوڪ دوباره جمع کوی دهغه اقتداء بل ڄوڪ نه سی کولی
۱۷۷	پہ تراویح کونکی پسی دفرض والا لمونڄ درست نه دی
۱۷۷	دمازدیگر لمونڄ کونکی اقتداء دماپنبن لمونڄ کونکی نه سی کولی
۱۷۷	دمروج مولود اوقوالی او عرس کونکی امامت درست دی اوکھ نه؟ او چی مجبوری وی نوڄه دی وسی؟
۱۷۸	پہ روافضو پسی یی لمونڄ وکی نو وسو اوکھ نه؟
۱۷۸	دکم عمره هلك امامت، که چیری هغه پہ قرأت کی غلطی کوی نوڄنگه دی؟
۱۷۹	پہ ناست سڀی پسی دولار سڀی اقتداء درستہ ده اوکھ نه؟
۱۷۹	پہ غیر مقلد پسی لمونڄ درست دی اوکھ نه؟
۱۷۹	ڄوڪ چی مڀی لامبوی دهغه امامت اوشاهدی درستہ ده اوکھ نه؟
۱۸۰	ڄوڪ چی مغلظه طلاقه بنڄه بغیر دحلالی ڄخه ساتی دهغه امامت درست دی اوکھ نه؟
۱۸۰	ڄوڪ چی دکڀی آسونه جوڀوی اودهغه دلوبی پہ بنوولو سره روپی گتی دهغه امامت جائز دی اوکھ نه؟
۱۸۰	دتعزیه پرست امامت ڄنگه دی؟
۱۸۰	دنابینا حافظ امامت درست دی
۱۸۱	دگرو سوی مڄکی ڄخه دفائدی اخیستونکی امامت ڄنگه دی؟
۱۸۱	دشیخ او دسید پہ موجودگی کی بل ڄوڪ امام جوڀیدی سی اوکھ نه؟ او د سوداگر امامت جائز دی اوکھ نه؟
۱۸۱	چاته چی دقطری ناجوڀی وی دهغه امامت جائز دی اوکھ نه؟
۱۸۲	پرقبر وغیره اڀنوول سوی شی چی ڄوڪ خوری دهغه امامت سم دی اوکھ نه؟
۱۸۲	افیمی پسی لمونڄ جائز دی اوکھ نه؟
۱۸۲	دقاتل اودڄمارگر امامت ڄنگه دی؟
۱۸۲	دسودی قرض اخیستونکی اودوعدی نه پوره کونکی امامت سم دی اوکھ نه؟
۱۸۳	پرچابانندی چی دزنا تهمت ولگول سی خوشاهد پرنه وی دهغه امامت ڄنگه دی؟
۱۸۳	پہ مشرک تعزیه پرست پسی لمونڄ درست دی اوکھ نه؟
۱۸۳	دزانی اولوطی امامت درست دی اوکھ نه؟

مخ	مضمون
۱۸۴	پہ عنین پسی لمونخ درست دی اوکھ نہ؟ اوپہ پیدائشی نامراد اوپہ عارضی کی فرق سنہ اوکھ نہ؟
۱۸۴	امام چی کم خہ ویل غواری وایی دی اوکھ دمقتدی دھدایت مطابق بہ یی وایی اودغزلو پږغولو والا امام امامت مکروه دی اوکھ نہ؟
۱۸۴	دخلاف مسلک امام اقتداء
۱۸۵	دمحطاط نایینا حافظ قرآن مجید امامت درست دی
۱۸۵	دھغه سږی دامامت خہ حکم دی خوک چی بنحو ته دبی حیایی تلقین ورکوی
۱۸۵	دمفسد صلوة پہ ډول غلطی کوونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۸۵	پہ بینک کی دروپو اینسوونکی امامت
۱۸۲	بی لنگی امامت
۱۸۲	دقادیانی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۸۲	خوک چی خلفاء ثلثه وو ته جاهل وایی هغه امام جوږول خنگه دی
۱۸۲	پہ میلو کی دشریکیدونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۸۷	پہ ږیره خریلی پسی تراویح درست دی اوکھ نہ؟
۱۸۷	دجومات بی حرمتی کوونکی اوددرواغو شاهی ادا کوونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۸۷	کم سږی چی دخپلی لور واده کولو ته تیار نہ وی دھغه امامت خنگه دی؟
۱۸۸	خیانت گربی نمازہ کہ داخترانو امامت کوی نوخہ حکم دی؟
۱۸۸	چی دناجائزه تکلیف دخلاصیدو کوشش کوی نو دھغه امامت خنگه دی؟
۱۸۹	دغیر مطلقہ بنخی سرہ دنکاح خوان امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۸۹	درشوت خور او درواغجن دامامت خہ حکم دی؟
۱۹۰	داستاد پہ موجودیت کی دشاگرد امامت درست دی
۱۹۰	دزانی اودبدعتی امامت جائزہ دی
۱۹۱	خوک چی سرلی حلالوی دھغه امامت
۱۹۱	دتاجر عالم اودحافظ امامت جائزہ دی اوکھ نہ؟
۱۹۱	پہ فقیر پسی لمونخ درست دی اوکھ نہ؟
۱۹۱	چا چی پہ شیعہ گانوکی واده کږی وی دھغه امامت درست دی اوکھ نہ
۱۹۱	دمرثیہ خوان تعزیی والا امامت

مخ	مضمون
۱۹۲	صرف دہنچی پہ وینا چي نکاح و تپري دہغه امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۹۲	دسودی قرض اخیستونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۹۲	پہ مفضل پسی دفاضل لمونخ درست دی
۱۹۲	دامامت حق چاتہ حاصل دی؟
۱۹۳	دفتنہ اچونکی امامت جائز دی اوکھ نہ؟
۱۹۳	خوک چي نہ مقلد وی او نہ غیر مقلد دہغه امامت خنگہ دی؟
۱۹۳	ددر و اغجن امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۹۳	دمسائلو خخہ دناخبرہ غیر دیندار سڀی امامت
۱۹۴	کم امام چي جاہلانہ جواب ورکوی دہغه امامت خنگہ حکم دی؟
۱۹۵	دفاتحی خلف الامام قائل پسی لمونخ کیری اوکھ نہ؟
۱۹۲	دتعزیہ دار بدعتی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۹۲	صرف داوبو سرہ داستنجاہ کونکی امامت خنگہ دی؟
۱۹۲	دتاش لوبہ کونکی امامت جائز دی اوکھ نہ؟
۱۹۷	دفحش ویونکی اونقال امامت جائز دی اوکھ نہ؟
۱۹۷	دبدعتی دامامت خہ حکم دی؟
۱۹۸	دپیر خریلی امامت جائز دی اوکھ نہ؟
۱۹۸	دہندو تہذیب اختیار وونکی امامت
۱۹۸	دتعزیی دار اودتور خضاب کونکی امامت
۱۹۸	پہ کمو کورونوکی چي غلط رسمونہ کیری اوسڀی یی نہ منع کوی دہغوی امامت
۱۹۹	دبد کار او دفاسق امامت مکروہ تحریمی دی
۱۹۹	دپلار پہ قرض کی مجبوراً دسود داداء کونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۹۹	ددوہ ویشٹ ۲۲ کلن کوسہ سڀی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۰۰	دمسائلو خخہ دناخبرہ سڀی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۰۰	دچاسرہ چي ملوٹ وی دہغه اقتداء درستہ دہ اوکھ نہ؟
۲۰۰	دلنگی والاو لمونخ پہ بی لنگی امام پسی صحیح دی اوکھ نہ؟
۲۰۱	دخائن اودفاسق امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۰۱	دبدعتی پہ امامت کی چي یی کم لمونخ وکی آیا دہغه اعادہ ضروری دہ
۲۰۱	خوک چي پہ ہندوستان کی دجمعی لمانخہ تہ جائز نہ وایی دہغه دجمعی امامت

مخ	مضمون
۲۰۲	درست دی اوکھ نہ؟
۲۰۲	ددر واغو خخہ دتوبی کنبلو خخہ وروستہ امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۰۲	دسندرو ویونکی کسب کوونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۰۳	درقص اوسرود خخہ دتوبہ کنبونکی امامت درست دی
۲۰۳	دغلط ویونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۰۳	داجرت اخیستونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۰۳	دغیر مقلد امامت جائز دی اوکھ نہ؟
۲۰۴	دانگریز داشپزانو لمونخ او امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۰۴	ددین بزرگانو تہ دکافر ویونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۰۵	دحقیر اودرسوا سپی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۰۵	دمتهم امامت
۲۰۵	پہ حیلی اوبھانی سرہ دسود اخیستونکی امامت
۲۰۵	دقانونی کاروایی کوونکی امامت
۲۰۲	دچا چی پیرہ نہ وی راغلی، دهغه امامت
۲۰۲	دیو سپی بغیر دوجھی خخہ پہ ناراضگی پہ امامت بانندی ہیخ اثر نہ کیری
۲۰۲	دناجائز جرمانی کوونکی امامت
۲۰۷	دزانی امامت
۲۰۷	ددمی ددعوت خوړونکی سپی امام جوړول درست دی اوکھ نہ؟
۲۰۷	دباغوان امامت درست دی
۲۰۸	دبواسیرو دمريض امامت
۲۰۸	دفقیر خاروی خروونکی امامت
۲۰۸	چی دکم امام سرہ زپہ صفانہ وی پہ هغه پسی لمونخ جائز دی اوکھ نہ
۲۰۸	دغیر مقلد اقتداء درستہ ده اوکھ نہ؟
۲۰۹	دمشتبه اوبدنام سپی امام جوړول خنګه دی؟
۲۰۹	دبرص والا امامت
۲۱۰	دمعذور اودهغه دامامت خه حکم دی؟
۲۱۱	دهغه غیر مقلد امامت چی خوک دائمه اربعه وو تقلید تہ شرک وایی
۲۱۱	وهمی سپی امام جوړول خنګه دی؟

مخ	مضمون
۲۱۱	دقومیت بدلوونکی امامت
۲۱۱	دسہری (گلان او دگلانو دگیدیو) ترونکی امامت
۲۱۱	رافضی امام جو رول جائز دی او کہ نہ؟
۲۱۲	دقرآن پاک دیا دولو خخہ وروستہ دھیروونکی اودجمعی دترک کونکی امامت خنگہ دی؟
۲۱۲	ددر واغجن سری دامامت خہ حکم دی؟
۲۱۲	دغوث پاک جنہ ساتونکی امامت جائز دی او کہ نہ؟
۲۱۳	دجومات پر ملکیت بانڈی دنا جائز مالکانہ حیثیت اختیاروونکی سری امام جو رول خنگہ دی؟
۲۱۳	دلور پہ وادہ بانڈی دروپو وصولوونکی امامت جائز دی او کہ نہ؟
۲۱۴	خوک چی درواجونو اداء کوونکی سری دعوت خوری دہغہ دامامت خہ حکم دی؟
۲۱۴	ددارو پہ شان دافیمو خورونکی امامت
۲۱۵	دشہوت دشدت پہ وخت کی امام جو ریدل خنگہ دی؟
۲۱۶	تربجلکو کبنتہ دپرتوگ اچوونکی امامت
۲۱۶	ددریابی حیوان (جھینگا) خورونکی امامت خنگہ دی؟
۲۱۶	دخوان عمر نوی مسلمان امامت چی سنت سوی نہ وی خنگہ دی؟
۲۱۷	خوک چی دلمانخہ اودروژی پابند نہ وی او ظلم کوی دہغہ امامت
۲۱۷	دمحرم جو رولو والا اودشدت اختیارونکی (تندلاری) امامت
۲۱۸	دامام رکوع اوسجدہ او پدول خنگہ دی؟
۲۱۸	دگوڈ سری پہ امامت کی خہ خرابی خو نستہ
۲۱۸	صرف دیوہ امام پیروی کونکی امامت جائز دی او کہ نہ؟
۲۱۹	دغیر مطلقہ بنحی سرہ دنکاح ترونکی سری امامت
۲۱۹	دمختلفو درجو دقرآن دقارئانو امامت دیوبل دپارہ
۲۲۱	دامین بالجہر ویونکی امامت
۲۲۱	درفع الیدین کوونکی امامت
۲۲۱	آمین بالجہر درست دی او کہ نہ؟
۲۲۲	کم امام چی دحق تبلیغ خخہ بندول کوی ہغہ امام جو رول خنگہ دی؟
۲۲۲	دظالم امامت

مخ	مضمون
۲۲۳	دصحيح قرآئت ويونكى په موجودگى كى دغلط ويونكى امامت
۲۲۴	دهغه زانى امامت چى توبه يې كښلى وى
۲۲۴	دشبهى په وجه دجماعت اعاده اوپه هغه كى شركت
۲۲۴	ددوهم ركعات په قومه كى تاخير
۲۲۵	دمتكبر اودبدعتى امامت
۲۲۵	امام لره دشريعت پايينده كيدل په كاردى
۲۲۵	دمستور الحال امامت
۲۲۲	دمسبق اقتداء درستنه نه ده
۲۲۲	كم گوډ چى دريدلى نسي دهغه اقتداء څنگه ده
	دغلط قرآئت ويونكى په خوا كى كه صحيح ويونكى جلا لمونځ شروع كړى نو
۲۲۷	څه حكم دى؟
۲۲۷	دجومات دحق تلفى كوونكى دامامت حكم
۲۲۷	دبد شكله چيچك وهلى او زكوة خوړونكى امامت
۲۲۸	په قيدى پسي لمونځ جائز دى او كه نه؟
۲۲۸	ددرواغو نابينا پسي لمونځ جائز دى او كه نه؟
۲۲۸	په ولد الزنا پسي لمونځ صحيح كيږي او كه نه؟
۲۲۸	دعنين اقتداء جائز ده او كه نه؟
۲۲۸	كم شاگرد چى دخپل استاد مخالفت كوي دهغه امامت درست دى او كه نه؟
۲۲۹	دعلم غيب په قائل اوداحمد رضا په معتقد پسي لمونځ درست دى او كه نه؟
۲۲۹	دروح نبوى صلوات الله عليه والتسليم متعلق عقیده اودهغه امامت
۲۳۰	پرغلطه عقیده باندى درد اوترديد كوونكى امامت
۲۳۱	دبى مذهب امامت
۲۳۱	دفاتحه خلف الامام په قائل پسي لمونځ جائز كيږي او كه نه؟
۲۳۲	دغير مقلد امام جوړول څنگه دى؟
۲۳۲	دامام فاسق كيدلو په صورت دى جمعه جلا وسى او كه نه؟
۲۳۲	په نامحرمه بنځو كى دكښېنستونكى سړى امامت
۲۳۳	دباغوان او دنانبای وغيره امامت
۲۳۳	ددرواغجن سړى امامت

مخ	مضمون
۲۳۳	دچاچی راسته لاس وچ سوی وی اویتول کار په چپه لاس سره کوی دهغه امامت
۲۳۴	دبدو خبرو کوونکی سپری امام جوړیدل څنگه دی؟
۲۳۴	په معذور پسی دغیر معذورینو لمونځ درست نه دی
۲۳۴	داصطلاحی وکیل امامت درست دی اوکه نه؟
۲۳۵	دفاسق پیر امامت جائز دی اوکه نه؟
۲۳۵	څوک چی په میلاد کی نه شریک کیږی دهغه امامت
۲۳۲	دعرس کوونکی اودفلم کتونکی امامت
۲۳۲	دسودی قرض اخیستونکی اوشیعه گانو سره دتعلق ساتونکی امامت
۲۳۲	دبیری خلاف قولاً او عملاً مظاهره کوونکی امامت
۲۳۷	چی په مقررہ وخت باندي امام راونه رسیږی نوڅه وکړی؟
۲۳۷	غیر مقلد خلگ څنگه دی اودهغوی امامت جائز دی اوکه نه؟
۲۳۸	په ناجائزه طریقہ دحق خوړونکی امامت درست دی اوکه نه؟
۲۳۸	څوک چی نوی مسلمان سوی سپری داخترپه لمانځه کی شریکیدلو ته نه پریږدی
۲۳۸	هغه څنگه دی دهغه امامت جائز دی اوکه نه؟
۲۳۹	دنورو دحق وهونکی سپری امامت جائز دی اوکه نه؟
۲۴۰	څوک چی داسلام ارکان نه پیژنی هغه دامامت لائق دی اوکه نه؟
۲۴۰	دامام دجوړیدلو دپاره څه شرائط دی؟
۲۴۰	چی څوک طلاقه کړی بڼځه ساتی دهغه امامت جائز دی اوکه نه؟
۲۴۱	آیا دڅه اجتماعی مصلحت په وجه دخارجی سپری امام جوړیدل درست دی
۲۴۲	دگناهگار امامت وروسته دتوبی څخه څنگه دی؟
۲۴۲	دجذامی اودسود خور امامت
۲۴۲	دغلا حیوان چی څوک حلالوی دهغه امامت
۲۴۲	دچاچی پاکی اوناپاکی مشتبه وی دهغه امامت
۲۴۳	دولد الزنا امامت
۲۴۳	دفاسق اودفاجر امامت اوددوی تعریف
۲۴۴	چی دمتعین امام څخه علاوه سپری امام سی اولمونځ شروع کړی اوامام راسی،
۲۴۴	نوهغه څه وکړی؟
۲۴۴	په هر مسلمان پسی لمونځ جائز دی

مخ	مضمون
۲۴۴	پہ امامت کی دعلم اعتبار دی اوکھ دذات او دنسب؟
۲۴۴	دفیشنی اوکانہ سڀی امامت جائز دی اوکھ نه؟
۲۴۴	دلیونی امامت
۲۴۵	دپک سڀی امامت درست دی اوکھ نه؟
۲۴۵	بنسخه امام کیدی سی اوکھ نه؟
۲۴۵	یو امام په دوو خایونو کی کیدی نسی؟
۲۴۵	دغیر صالح ولد الزنا امامت
۲۴۵	په شیعہ پسی لمونخ کیری اوکھ نه؟
۲۴۲	داهل سنت والجماعت نوم کله ایبنوول سوی دی؟
۲۴۲	خوک چی نه شیعہ وی او نه اهل سنت دهغه امامت خنکھ دی؟
۲۴۲	خوک چی تعزیه مرثیه کوی آیاهغه اهل سنت دی؟
۲۴۲	دشیعہ سره میل درست دی اوکھ نه؟
۲۴۷	دستمال تړلو ته عمامه ویل کیری اوکھ نه؟
۲۴۷	دکم امام بنسخه چی ساری (یوډول جامه) اغوستی دهغه امامت جائز دی اوکھ نه؟
۲۴۷	دغوٹ اعظم خنخه دامداد طلبونکی امامت جائز دی اوکھ نه؟
۲۴۷	دچا دفسق په وجه چی خلک ناراضه وی، دهغه دامامت خه حکم دی؟
۲۴۸	دتارک جماعت امامت درست دی اوکھ نه؟
۲۴۸	دبل دمنکوچی سره دواده کونکی امامت درست دی اوکھ نه؟
۲۴۸	په چاکی چی دا اوصاف وی دهغه دامامت خه حکم دی؟
۲۴۹	دحنفی لمونخ په شافعی پسی جائز دی اوکھ نه؟
۲۵۰	دمور او پلار دنافرمانه امامت
۲۵۰	په غیر مقلد پسی دمقلد لمونخ
۲۵۰	ددرواغو شاهدی ورکونکی امامت
۲۵۰	دولد الزنا او دنابالغه امامت
۲۵۱	دگوډ سڀی امامت
۲۵۱	دشک په ورخ چی خوک روژه نه نسی دهغه امامت
۲۵۱	دسوزک والا سڀی امامت
۲۵۲	دغلام باز (بچه باز) امامت وروسته دتوبی خنخه

مخ	مضمون
۲۵۲	دغیر مقلد امامت
۲۵۲	دقادیانی امامت
۲۵۲	پہ تراویحو کی دنابالغہ امامت
۲۵۲	غلط تہمت چی پرچا باندی ولگول سی دہغہ امامت جائز دی
۲۵۲	دچا پہ پنبہ کی چی کورہوالی وو دہغہ امامت خنگہ دی؟
۲۵۳	چی دنامہ خخہ لاندی دچا سپین داغ وی دہغہ امامت صحیح دی اوکہ نہ؟
	دترک واجب پہ وجہ چی دکمو لمونخونو اعادہ کیری نو خوک چی پہ اولنی
۲۵۳	جمعہ کی شریک نہ وو ہغہ لمونخ کولی سی اوکہ نہ؟
۲۵۳	چی مریض امام تہ دقطری شبہہ راسی نوخہ دی وکری؟
۲۵۴	دظالم او دفاسق امامت درست دی اوکہ نہ؟
۲۵۴	دسودی کاغذونو لیکونکی امامت خنگہ دی؟
۲۵۵	پہ نفل کونکی پسی دفرض کونکی لمونخ نہ کیری
۲۵۵	امام کہ دھیچا داقتداء نیت وتیری نو بیہم دمقتدی لمونخ کیری
۲۵۵	خوک چی دفن تجوید ماهر نہ وی دہغہ امامت درست دی اوکہ نہ؟
۲۵۵	پہ غیر مقلد پسی دحنفی لمونخ کیری اوکہ نہ؟
۲۵۲	ددیندار ولد الزنا امامت درست دی اوکہ نہ؟
	امام چی پہ اخترونوکی دباچی سرہ خئی او راعی اوسود خور ہم وی نودہغہ
۲۵۲	امامت خنگہ دی؟
۲۵۲	پلار تہ دبنکنخل کونکی امامت درست دی اوکہ نہ؟
۲۵۲	کم مسافر امام چی دری رکعاتہ کری وی دہغہ اقتداء درستہ دہ اوکہ نہ؟
۲۵۷	دسرود اوسرنا اوریدونکی امامت
۲۵۷	دکسب پہ طور دخیر غوبستونکی امامت
۲۵۷	قصداً دغلطی مسئلی بنوونکی امامت
۲۵۷	دباتنخواہ امام امامت
۲۵۷	ددووس سری امامت
۲۵۸	دزانی امامت
۲۵۸	دفاسق امام پہ وجہ جماعت ثانیہ
۲۵۹	پہ تنخواہ دار امام پسی لمونخ درست دی اوکہ نہ؟

مخ	مضمون
۲۵۹	پہ مقرر امام او عالم مقتدی کی خوک دامامت مستحق دی؟
۲۶۰	یوسپی خائنتہ لمونخ کوی دوہم مقتدی جو رسو او ورسره یوخای سو
۲۶۰	پہ نفل کونکی پسی دمفترض لمونخ
۲۶۰	پہ لمانخہ کی دنسوریدونکی لمونخ
۲۶۰	دغسال او دسوالگر امامت
۲۶۱	دولد الزنا امامت
۲۶۱	زہ تاسوتہ ستاسو لمونخ درکوم داویل خنگہ دی؟
۲۶۱	دریری خریلی امامت
۲۶۲	دمقرر امام داجازی خخہ بغیر دہغہ پہ موجودگی کی دبل چا امامت
۲۶۳	اذان خخہ وروستہ پہ جمعہ کی تاخیر وسی اوکہ نہ فوراً جمعہ وسی؟
۲۶۳	دبل سپری دمنکوحی سرہ چی خوک نکاح وکپی دہغہ امامت خنگہ دی؟
۲۶۳	دولد الزنا عالم دامامت متعلق وفرمایاست؟
۲۶۴	دلاندی اوصافو خاوند دمتولی کیدو قابل دی اوکہ نہ؟
۲۶۴	پہ چاکی چی لاندینی خبری وی ہغہ امام کیدلی سی اوکہ نہ؟
۲۶۵	ددی جگری تصفیہ خہ دہ؟
۲۶۹	پہ تاش کونکی پسی لمونخ جائزدی اوکہ نہ؟
۲۷۰	دباد دوتلو مریض امام چی کم لمونخ ورکپی دہغہ خہ حکم دی؟
۲۷۰	پہ غیر مقلد پسی لمونخ درست دی اوکہ نہ؟
۲۷۱	خلورم فصل : صف اقتداء، او دامام او دمقتدی مقام
۲۷۱	چی پہ اول صف کی خای نہ وی نو یوازی سپری دی خہ وکپی؟
۲۷۱	کہ دبالغ سرہ نابالغ پہ صف کی یوخای سی نوخہ حرج خونستہ؟
۲۷۱	پہ رکوع اوسجدہ کی بجلکی یوخای کول
	چی داوول خخہ دامام پہ خوا کی صرف یوسپی وی اوبیا نور سپری راسی نوخہ
۲۷۲	دی وکپی؟
۲۷۲	مقتدیان بہ خہ رکم دریری؟
۲۷۲	پہ صف کی دی برابر والی خنگہ وسی؟
۲۷۲	منخنی صفونہ خالی پرینبوول اوجلا دریدل خنگہ دی؟
۲۷۳	دپردی خخہ وروستہ اقتداء درستہ دہ اوکہ نہ؟

مخ	مضمون
۲۷۳	نابالغہ دی یوازی پہ کم خای کی ودریری؟
۲۷۳	چی اولنی صف دبالغانو پوره نہ وی او وروستہ دنابالغو صف پوره وی نو وروستہ راتلونکی سہ پہ کم خای شریک سی؟
۲۷۳	پہ دسمال اینسوولو سرہ پہ صف کی دخی حقدار کیبری اوکہ نہ؟
۲۷۴	پہ صف کی تنگی پیدا کول خنگہ دی
۲۷۵	کہ ہلکان دیو خخہ زیات وی نوهغوی دی وروستہ ودریری
۲۷۵	بی بری ہلک پہ صف کی درول خنگہ دی؟
۲۷۵	دنبالغہ پہ اولنی صف کی اودبالغ پہ وروستہ صف کی دریدل سم دی اوکہ نہ؟
۲۷۲	دبسخی اودخاوند جمعہ درستہ دہ اوکہ نہ؟
۲۷۲	چی امام پرمصلی باندی وی اومقتدی پہ فرش وی نودا درست دی اوکہ نہ؟
۲۷۲	چی امام پہ کرسی باندی وی اومقتدی پہ فرش وی نوخہ حکم دی؟
۲۷۷	پہ در کی ددریدونکی مقتدی خہ حکم دی؟
۲۷۷	دمنبر پہ وجہ کہ پہ صف کی خالیگاہ پاتہ سی نوخہ حکم دی؟
۲۷۷	کہ چیری مقتدی خپلہ خاص مصلی وغوروی نوخہ حکم دی؟
۲۷۸	دصف خخہ وروستہ یوازی لمانخہ تہ دریدل خنگہ دی؟
۲۷۸	داولنی صف دخالی خای دکولو دپارہ پہ خلگو اونستل خنگہ دی؟
۲۷۹	دمقتدی دامام پہ صف کی لہ وروستہ دریدل خنگہ دی؟
۲۷۹	پہ صف کی دامام راستہ اوچپ طرف تہ دنامواری او دانتقلاتو پہ تکبیرونو کی پہ جہر اوسر کی توازن
۲۷۹	دمقتدی اودامام پہ مابین کی فاصلہ
۲۸۰	داخترنو پہ لمانخہ کی دامام سرہ یو ډول وروستہ دریدل خنگہ دی؟
۲۸۰	دنبالغو صف بہ پہ کم خای کی وی
۲۸۰	دیومقتدی دبل مقتدی سرہ دینو یو خای کول خنگہ دی؟
۲۸۰	صف پوره وو یوسہی راغی او وروستہ جلا ودریدی نوخہ حکم دی؟
۲۸۱	پہ صف کی کم خای ثواب زیات دی؟
۲۸۲	پہ جومات کی دخی حاصلولو حکم
۲۸۲	جومات تہ پہ مخکی راتلو بہ ثواب زیات وی اوکہ نہ؟
۲۸۲	معتکف دضرورت دپارہ دباندی راوتی نوپہ کم خای کی دی کنسینی؟

مخ	مضمون
۲۸۲	راستہ طرف تہ داذان اوچپہ طرف تہ داقامت ہیخ ثبوت نستہ
۲۸۳	دباران پہ وجہ صرف خلور گوتی وروستہ صف درست دی اوکہ نہ؟
۲۸۳	کہ دننہ حای پاتہ نسی نومقتدیان دی پہ دروازو کی ودریری اوکہ نہ؟
۲۸۳	کہ دصفونو پلنوالی کم وی نوسجدہ پرفرش باندی کولی سی
۲۸۳	پہ درُ یامحراب کی دامام دریدل خنگہ دی کلہ چی ہغہ مقتدی تہ بنکاری
۲۸۳	دوو کسانو لمونخ کوی چی دریم راغی نوامام مخ تہ ولارسی اوکہ نہ مقتدی
۲۸۴	دی را وروستہ سی؟
۲۸۴	دیومقتدی دبل مقتدی سرہ پہ جمعہ کی آیا پینی پیوست کول ضروری دی؟
۲۸۴	نر بنخان دسپیو پہ جمعہ کی شریکیدلی سی اوکہ نہ؟
۲۸۵	چی پہ اولنی صف کی یوحای وی، نوپہ وروستنیو صفونو کی پہ ورننہ وتلو
۲۸۵	سرہ ہلتہ تللی سی اوکہ نہ؟
۲۸۵	پہ جمعہ کی دی داوڑو پہ یوحای کولو سرہ مقتدیان ودریری اوکہ دپینو پہ یو
۲۸۵	حای کولو سرہ
۲۸۲	داقتداء شرعی حدود خہ دی
۲۸۷	دامام خخہ وروستہ بہ خنگہ خلگ ودریری؟
۲۸۴	دالصاق کعبین خہ مطلب دی؟
۲۸۸	کہ چیری دامام سرہ یو سپی وی اوبیا بل راسی نوخہ وکپی؟
۲۸۹	دمجبوری پہ وجہ دجومات خخہ پہ لاندی مدرسہ کی اقتداء درستہ دہ اوکہ نہ
۲۸۹	آیا دمحراب دمحاذا خخہ پہ اخوا تہ کیدلو سرہ جمعہ کول مکروہ دی؟
۲۹۰	پہ جمعہ کی دی صفونہ دامام دواړو طرفونو تہ برابروی
۲۹۰	کہ صحن (غولی) یو طرف تہ زیات وی نودصحن دوسط خیال ساتل پیکاردی
۲۹۰	چی دباندی جمعہ کیری نوآیا دننہ بندول ضروری دی؟
۲۹۰	دجومات اخواتہ ددرختی پہ سایہ کی اقتدا صحیح دہ اوکہ نہ؟
۲۹۱	دکم امام حال چی معلوم نہ وی دہغہ اقتداء درستہ دہ اوکہ نہ؟
۲۹۱	پہ اولنی صف کی دبی ریری ہلکانو شرکت
۲۹۱	دخپلی بی بی یا دمحرمی بنخی سرہ پہ برابرکی دریدلی سی اوکہ نہ؟
۲۹۲	چی امام پہ دالان کی وی اومقتدیان پہ صحن کی وی نوآیا دامکروہ دی؟
۲۹۳	دلمانخہ پہ اخرہ کی یوسپی راغی اوپہ صف کی حای نستہ نواوس ہغہ خہ وکپی؟

مخ	مضمون
۲۹۳	چی دامام صرف یو طرف ته مقتدیان ودریبری اوبل طرف ته ونه دریبری نوڅنگه ده؟ دجومات دامام اقتداء پر داسی مکان چی دهغه په مینځ کی لاره حائله وی درسته نه ده
۲۹۳	دستنو په مینځ کی دامام دریدل څنگه دی
۲۹۴	پردی بنځه دبرقی سره اقتدا کولی سی اوکه نه؟
۲۹۴	دصفونو سیده کول څنگه دی؟
۲۹۴	مقتدی رکوع اوسجده دامام سره یوشان وکړی اوکه نه په توقف سره
۲۹۴	دامام سره په یو ځای دریدلو سره لمونځ کیبری اوکه نه؟
۲۹۵	اقتداء په بل مکان کی درسته ده اوکه نه؟ دلمانځه ورکولو څخه وروسته امام ته معلومه سوه چی دغسل ضرورت وو نو اوس څه وکړی؟
۲۹۵	پنځم فصل: دامام تابعداری اونور مسائل مقتدی دی ددرود اودعاء ویلو څخه وروسته سلام وگرځوی اوکه نه دامام سره سمدستی؟
۲۹۵	دامام دخپل مخالف دپاره بڼرا کول څنگه دی؟
۲۹۲	په یوه جومات کی دوه امامان
۲۹۲	په ناپاکه جامو کی لمونځ
۲۹۲	دنپاکی په حالت کی امامت اودهغه متعلق احکام
۲۹۷	دتشهد په باره کی دامام متابعت
۲۹۷	کم امام چی داخری قعدی په پریښولو سره دلمانځه اعاده وکړه په هغه کی ټول شریکیدلی سی.
۲۹۸	اخری قعده یې هم وکړه خو دواجب دترك په وجه یې اعاده وکړه نودهغه شرکت دعامو خلگو دپاره ضروری نه دی
۲۹۸	دوفات سوی امام دښمنانو بچیانو امداد
۲۹۸	په لمانځه کی چی دکم امام اودس مات سو اوهغه وینا ونه کړه نوددغه لمونځ اعاده په هر یوه باندي ضروری ده
۲۹۹	دامام اعاده دټولو دطرف څخه کافی نه ده
۲۹۹	که مقتدی دامام څخه مخکی سلام وگرځوی نوڅه حکم دی؟

مخ	مضمون
۳۰۰	دامام پہ غیر حاضری باندی دتنخواہ وضع کول
۳۰۱	شپہرم فصل: دلاحق او مسبوق احکام
۳۰۱	مقتدیان پہ غلطی سرہ پردریم رکعات کنہنستل اوامام ولا پروو لمونخ یی کوی
۳۰۱	دمسبوق امامت
۳۰۱	لاحق لمونخ خنگہ پورہ کپی
۳۰۲	کہ چیری امام للاحق خلیفہ جوړ کپی نو بیا هغه لمونخ خنگہ پورہ کپی
۳۰۲	مسبوق مقتدی به کم سورت وایی کله چی امام سورة الناس ویلی وی؟
۳۰۲	مسبوق خپل باقی لمونخ څه رکم پورہ کپی؟
۳۰۳	مسبوق خپل لمونخ خنگہ پورہ کپی چی کله امام مسافر وی؟
۳۰۴	دامام دقرآئت کولو پہ حالت کی چی کم مقتدی راسی هغه به ثناء نه وایی
۳۰۴	مسبوق دی دسجدہ سهوی پہ سلام کی دامام اقتداء نه کوی خوشجده دی وکپی
۳۰۴	چی دسلام څخه لږ مخکی شریک سی نو تشهد پورہ کپی اوکه نه دسلام څخه وروسته سمدستی ودریری؟
۳۰۴	مسبوق چی دامام سرہ په هیره سلام وگرځوی اودبیا یادیلو څخه وروسته ودریری نوپر هغه باندی سجدہ سهوه سته
۳۰۵	دامام دلمانځه دباطلیدلو سرہ دمسبوق لمونخ هم باطل دی
۳۰۵	مسبوق چی په زائد رکعات کی اقتداء وکپی نودهغه لمونخ باطل دی
۳۰۶	مسبوق چی په هیره سلام وگرځوی اودعا وکپی اوبیا وریاد سی نوڅه وکپی؟
۳۰۶	مسبوق به دامام په اخری قعدہ کی صرف التحیات وایی
۳۰۷	مسبوق دی دامام سرہ التحیات ووی
۳۰۷	دامام دالسلام ویلو څخه وروسته اقتداء درستہ نه ده
۳۰۷	په جهری لمونخ کی به مسبوق جهری قرآئت کوی اوکه سری؟
۳۰۸	په څلور رکعاتونو لمونخ کی دیو رکعات پیدا کوونکی به باقی رکعاتونو کی قرآئت کم ځای وکپی؟
۳۰۸	مقیم مقتدی دی په مسافر امام پسی باقی لمونخ څه رکم پورہ کپی؟
۳۰۹	دکم للاحق چی اودس مات سی نوهغه په اودس کی مسواک کولی سی اوکه نه؟
۳۰۹	مسبوق په هیره سلام وگرځوی، چی ورته یاد سو نوباقی رکعات یی پورہ کړه، نو لمونخ یی وسو

مخ	مضمون
۳۱۰	لاحق چي خپل تللي ركعات دمسبوق په شان پوره كړي نوڅه حكم دي؟
۳۱۰	هغه امام چي دبي اودسه كيدلو څخه وروسته يې خليفه جوړ كړي وي اوس چي هغه راغي نواقتداء دي وكړي او كه امام دي جوړ سي؟
۳۱۰	په مسافر امام پسي اقتداء كونكي مسبوق خپل لمونځ څه ركم پوره كړي؟
۳۱۱	دچا څخه چي دامام سره دوه ركعاته تللي وي نوهغه دي په هغه كي فاتحه او سورت دواړه ووايي
۳۱۱	چي دسهار په لمانځه كي مسبوق باقي ركعات په جهري قرائت سره پوره كړي نو دا درستنه ده
۳۱۱	كه چيري دركوع څخه مخكي شامل سو نو مسبوق نه دي
۳۱۱	په اوله قعده كي چي مقتدي تشهد پوره كړي نه وه چي امام ودريدي نومقتدي دي څه وكړي؟
۳۱۲	دامام سره صرف ديوه ركعات پيدا كونكي به قعده كله كوي؟
۳۱۲	كه دمسبوق څخه په سابقه ركعات كي څه فرض ترك سي نوهغه څه وكړي؟
۳۱۳	په سجده كي شامليدونكي مسبوق به ثناء كله وايي؟
۳۱۳	ماسبوق چي په اخري ركعات كي لاحق جوړ سو، نولمونځ دي څنگه پوره كړي
۳۱۳	دماسبوق لمونځ دامام دلمانځه په صحت باندي موقوف دي
۳۱۴	ماسبوق به ثناء كله وايي؟
۳۱۴	څوك چي په دوهم ركعات كي شريك سي نوثناء دي ووايي او كه نه؟
۳۱۴	چاته چي دمانبام دوه ركعاته دامام سره حاصل سوه، نوهغه به دامام سره صرف التحيات وايي او كه درود وغيره هم؟
۳۱۴	ماسبوق چي په هيره سلام وگرځوي، اودبيا ورياديدلو څخه وروسته ودريري او پوره يې كړي نو دهغه لمونځ صحيح سو او كه نه؟
۳۱۵	ماسبوق به دامام داولني سلام څخه وروسته دريري او كه نه دوهم څخه پس؟
۳۱۵	ماسبوق چي دمسا فر امام اقتداء وكړي نوهغه خپل باقي لمونځ څه ركم پوره كړي؟
۳۱۲	دماسبوق اقتداء درستنه نه ده
۳۱۲	چي امام داودس دما تيدلو په وجه مسبوق خليفه كړي، نو دي هغه لمونځ څنگه پوره كړي؟

مخ	مضمون
۳۱۷	کہ خوک دما بنام یا دما زدیگر پہ آخری رکعات کی دامام سرہ یو خای سو نو باقی لمونخ دی خہ رکم پورہ کپی؟
۳۱۷	چی یو رکعت یی لا نہ دی کپی، نوباقی رکعتونہ خہ رکم پورہ کپی؟ اوتعود او التحیات پہ کم خای کی وواپی؟
۳۱۸	چی پہ دوہم رکعات کی شامل سو نواول رکعات خہ رکم اداء کپی، قرائت بہ کوی اوکہ نہ؟
۳۱۸	چی پہ دریم رکعات کی شریک سو نوپہ باقی رکعاتونو کی بہ ہغہ قرائت واپی اوکہ نہ؟
۳۱۸	کہ خوک پہ دوہم رکعات کی شامل سو خودامام سرہ یی سلام وگرخوی نواوس دی خہ وکپی؟
۳۱۹	چی پہ رکوع کی خوک یو خای سی نو صرف تکبیر تحریمہ دی وواپی اوکہ نہ درکوع تکبیر ہم؟
۳۱۹	چی پہ رکوع کی یو خای سی نو دتحریمی خخہ وروستہ دی لاس وتری اوبیا دی رکوع وکپی اوکہ نہ دلاس دتپلو خخہ بغیر دی رکوع تہ ولاہ سی؟
۳۱۹	مسبوق سلام وگرخوی اودعاء یی وکپہ بیا چا ورپہ یاد کپل نوہغہ خہ وکپی؟ مسبوق بہ پہ قاعدہ کی دامام سرہ خہ واپی اودامام سرہ دی سجدہ سہوہ وکپی اوکہ نہ؟
۳۲۰	
۳۲۰	الباب السادس في الحديث في الصلوة
۳۲۰	چی دلمانخہ پہ دوران کی اودس مات سی نوخہ کول پہ کاردی؟
۳۲۰	چی پہ لمانخہ کی امام بی اودسہ سی نوخلیفہ جوړول سم دی ضروری نہ دی مسبوق خلیفہ جوړیدی سی
۳۲۱	چی دمخ تہ صف مقتدی اودس مات سی نودبانندی بہ خہ رکم وزی؟
۳۲۱	کہ دسجدی پہ حالت کی دامام اودس مات سی نوخلیفہ بہ خہ کوی؟
۳۲۱	چی دسورة ویلو پہ وخت دامام اودس مات سی اوخلیفہ تہ ہغہ سورت یاد نہ وی نوخہ بہ کوی؟
۳۲۳	رسالة ﴿ غاية التحقيق ونهاية التدقيق ﴾ للعلامة السندي <small>رحمته الله</small>
	ددریم جلد فہرست ختم سو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين وعلى آله وصحبه اجمعين.

دالله ﷺ لك لك شكرونه دي چي هغه خپل په بي انتها رحمت او مهرباني سره ددریمی حصی دتکمیل توفیق راکی. اودخپل محنت او خواری تر حده پوری چي څومره می کولی سواي په هغه کی می دخپل طرف څخه څه کوتاهی نه ده کړی. کامیابی راته ترڅومره حده پوری وسوه، ددی فیصله به دفضل او کمال خاوندان کوی. خاکسار دیوی معمولی درجی طالب علم دی، البته دویلو، لیکلو اومطالعی لږ ډیر ذوق لری. کم وخت چي دا مهم او خالص علمی کار راته حواله سوی وو. خدای ﷻ پوهیږی خوپه دی سوچ سره را ته دزړه اطمینان حاصل سوی وو، چي دا خدمت راته زما دخواش او مطالبی څخه بغیر حواله سوی دی، اوحواله کونکی هغه خلگ دی چي دخپل وخت منتخب جید علماء اوپه مسلمانانو کی دهر چا زړه خوښ دی. بیا ددی سره دا حدیث می هم مخ ته وو چي رحمت عالم ﷺ حضرت عبد الرحمن بن سمره ﷺ ته فرمایلی وه:

لا تسال الامارة فانك ان أعطيتها عن مسألة وُكلت اليها وان أعطيتها عن غير مسألة أعنت عليها. متفق عليه

(مشکوٰة کتاب الامارة ص ۳۲۰)

دامارت (ذمه واری) هوس (غوښتنه) مه کوه. اومه دهغه دپاره درخواست ورکوه. ولی چي که چیری په درخواست باندی درته دا خدمت حواله سو نو دممد څخه به محروم سی. البته که چیری دمطالبی څخه بغیر درته دا خدمت وسپارل سو نو دالله ﷻ دطرف څخه به ستا امداد کول کیږی.

زما زړه خوشحاله دی چي همدغه شان وسوه. الله ﷻ زما امداد وفرمایي. او کم کار چي دمودی راهیسی دچاپه واک کی نه وو پر هغه باندی واک پیدا سو، دعا ده چي دا کار سرته ورسیري او ددی باقی جلدونه هم چاپ سی. او دملک او ملت مخ ته راسی. دلته په رارسیدو سره داساتذۀ کراموبی انتها شفقتونه راته یادیري دکمو ددعاگانو او خصوصی توجهاتو دبرکته چي راته دعلم اوفن شرف نصیب سو.

إله العالمینه! زما دا حقیر خدمت قبول وفرمایي او خلگو ته دزیات څخه زیاتی استفادی موقع نصیب کړی. اودا ددی مرتب دپاره ددواړو جهانو دکامیابی ذریعه جوړه کړی.

ربنا تقبل منا انک انت السميع العليم.

محتاج ددعا: محمد ظفیر الدین غفرته، پوره نو ډیهاوی، دار الافتاء دار العلوم دیوبند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْبَابُ الْخَامِسُ فِي الْإِمَامَةِ

اولنی فصل: جمع او دہغہ اہمیت

کہ چیری پہ محلہ کی جمع نہ کیری نو دہلی محلی جومات تہ تلل پکاری او کہ نہ؟

سوال: (۵۱۳) چی دمحلہ پہ جومات کی دجمعی انتظام نہ وی نو دہلی محلی پہ جومات کی پہ جمع سرہ لمونخ کول جائز دی او کہ نہ؟

جواب: دخپلی محلی دجومات حق زیات دی. نودی سپی تہ دخپل محلی جومات پرینبوول اوبل جومات تہ تلل نہ دی پکار. پہ شامی کی دخانیہ خخہ منقول دی چی دخپلی محلی پہ جومات کی کہ چیری یوازی ہم دلمونخ کولو ضرورت راسی نوہم ہلتہ دی اذان وکری اولمونخ دی وکری اوبل جومات تہ دی نہ حی: لان له حقا علیه فهو یؤدیہ (۱) فقط.

چی جومات تہ خوک نہ رازی نو آیا مؤذن دآذان کولو خخہ وروستہ جومات تہ دجمعی

دپارہ تلی سی؟ سوال: (۵۱۴) یوسپی پہ جومات کی مؤذن لگیدلی دی، دغہ جومات تہ خوک لمونخ گزارنہ راحی. عموماً مؤذن یوازی لمونخ کوی. آیادغہ مؤذن پہ خپل جومات کی دآذان کولو خخہ وروستہ بل جومات تہ دجمعی دپارہ تلی سی.

جواب: دآذان کولو خخہ وروستہ پہ ہمدغہ جومات کی ہغہ تہ لمونخ کول پکاری. (۲) فقط

دعذر پہ وجہ جمعہ پرینبوول! سوال: (۵۱۵) دیو قوم مشر تہ پہ لحاظ دحالاتو دسرحد

او پہ نورو وجہو سرہ بیرہ دہ چی کہ چیری دمانبام اوماخستن اوسہار دلمانخہ دپارہ جومات تہ ولاہ سی نوخدای مہ کرہ بدنی ضرر بہ ورتہ ورسیری. نو دہغہ دپارہ جائز دی چی دغہ مذکورہ لمونخونہ پہ خپل حای کی کوی او کہ نہ؟

(۱). بل فی الخانیة لولم یکن لمسجد منزله مؤذن فانه یذهب الیه ویؤذن فیہ ویصلی ولوکان وحده لان له حقا علیه فیؤدیہ. (ردالمحتار باب ما یفسد الصلوة) مطلب فی احکام المسجد ج ۱ ص ۲۱۷. ط. س. ج ۱ ص ۲۰۹. ظفیر

(۲). بل فی الخانیة لولم یکن لمسجد منزله مؤذن فانه یذهب الیه ویؤذن فیہ ویصلی ولوکان وحده لان له حقا علیه فیؤدیہ. ردالمحتار باب ما یفسد الصلوة) مطلب فی احکام المسجد ج ۱ ص ۲۱۷. ط. س. ج ۱ ص ۲۰۹. ظفیر

جواب: پہ وجہ دمذکور عذر جمعہ پریبنوول روا دی۔ (۱) فقط
فرض لمونخ دبی بی سرہ کیدی سی؟ سوال: (۵۱۶) دخیلی بی بی سرہ فرض لمونخ کولی
سی اوکے نہ؟ اوبی بی بہ خومرہ لیری دریری۔

جواب: کہ یوحای لمونخ کوی نوبسخہ دی وروستہ ودروی (۲)۔
دخولی دبدبویی مریض دی پہ جمعہ کی نہ شریکیری، سوال: (۵۱۷) یوسری تہ دمودی
راسی دخولی دبدبویی شکایت دی۔ ددوارو طرفو مقتدیانو تہ تکلیف وی نوهغه تہ پہ
جمعہ کی شریکیدل پیکاردی اوکے خان تہ لمونخ کول پیکاردی؟

جواب: پہ شامی کی دی: وكذلك الحق بعضهم من بقیه بخر اوبہ جرح اورائحة الی ان
قال وقوله ﷺ وليقعد فی بيته، صريح فی ان اكل هذه الاشياء عذر فی التخلف عن
الجماعة (۳)۔ نو معلومہ سوہ چی دغہ سپی دی پہ جمعہ کی نہ شریکیری۔ بیل دی
خانته لمونخ کوی۔ فقط۔

قصداً جمعہ پریبنوول اودهغه کنناہ سوال: (۵۱۸) شوک چی قصداً جمعہ پریبیدی اوبہ کور
کی لمونخ اداء کوی دهغه شہ حکم دی۔

جواب: شوک چی بغیر دعذر شخہ پہ جمعی پریبنوولو ہمیشہ والی کوی هغه فاسق دی۔
فی البحر: لاتقبل شهادته اذا ترکها استخفافاً بذلك ومجانةً اما اذا ترکها سهواً اوبتاویل
ککون الامام من اهل الاهواء ولا يراعى مذهب المقتدى فلا۔ (۴) فقط۔

پہ دوهمہ جمعہ کی اختلاف اودهغه جواب سوال: (۵۱۹) دوهمہ جمعہ دمحلې پہ جومات
کی جائزہ دہ کہ نہ۔ کہ جائزہ نہ وی نودعدمی جواز شہ دلیل دی؟ امام ابویوسف^۲ ورتہ
جائز وایی۔ اودی قول تہ اکثر و فقهاوو صحیح ویلی دی۔ ددی جواب شہ دی۔

جواب: دمحلې پہ جومات کی دوهمہ جمعہ مکروه دہ۔ قال المحقق الشامي: ولنا انه
عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کان خرج ليصل بين قوم فعاد الى المسجد وقد صلى اهل المسجد فرجع
الى منزله فجمع اهله وصلى بهم ولو جاز ذلك لما اختاروا الصلوة في بيته على الجماعة

(۱) فلاتجب (الجماعة) على مريض الخ ولاعلى من حال بينه وبينها مطر الخ وخوف على ماله او من عزيز او ظالم
(درمختار) يخافه على نفسه او ماله (الدرالمختار على هامش رد المحتار باب الامام ج ۱ ص ۵۱۹، ط.س. ج ۱
ص ۵۵۵)۔ ظفیر

(۲) وقال المرأة اذا صلت مع زوجها في البيت ان كان قدمها بحذاء قدم الزوج لا تجوز صلاتهما بالجماعة وان
كان قدماها خلف قدم الزوج جازت صلاتهما الخ. لو اقتدت به متأخرة عنه بقدماها صحت صلاتهما (رد المحتار
باب الامامة ج ۱ ص ۵۳۵، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۲)۔ ظفیر

(۳) ردالمحتار باب مايفسد الصلوة الخ مطلب في احكام المسجد ج ۱ ص ۲۱۹، ط.س. ج ۱ ص ۲۲۱۔ ظفیر

(۴) البحر الرائق باب الامامة ج ۱ ص ۳۲۵، ط.س. ج ۱ ص ۳۴۵۔ ظفیر

فی المسجد ولان فی الاطلاق هكذا تقلیل الجماعة معنی فانهم لا یجتمعون اذا علموا انها لاتفوتهم ﴿﴾ ومثله فی البدائع وغيره. ومقتضى هذا الاستدلال كراهة التكرار فی مسجد المحلة ولو بدون اذان يؤيده ما فی الظهيرية لودخل جماعة المسجد بعد ما صلى فيه اهله يصلون وحدانا وهو ظاهر الرواية. (۱)

ددى روایت خخه ذكرهت صحيح اوراجح كيدل معلومه سوه. ولى چى داظاهر الرواية دى. نودامام ابويوسف روایت به دظاهر الرواية په مقابله كى معمول بها نه وى، اوبله دا چى كله په كراهت اوعدم كراهت كى تعارض راسى نوترجیح كراهت ته وى. كما بين فى موضعه. اوددى مسئلى زيات تحقيق دى دحضرت مولانا رشيد احمد گنگوهى رحمته اللطيفه رساله (القطوف الدانية فى كراهية الجماعة الثانية) كى وكتل سى.

دخای دتنگوالى په وجه چى دريم سړى ځان ته لمونځ ادا كړى. نوڅه حكم دى؟ سوال:

(۵۲۰) يوسړى ځان ته په جومات كى ياميدان كى فرض لمونځ ادا كوى اودهغه سره يو مقتدى هم دى. دادواړه په داسى لوړ ځاى كى دى. چى كه چيرى ددوى سره دريم سړى اقتداء وكړى اوورسره ودريرى. نودپريوتلو بيره ده، په داسى حالت كى دغه دريم سړى لږ اخوا ته سو او جلا يى لمونځ كول شروع كړه. دده لمونځ به صحيح سى او كه نه؟
جواب: دغه دريم سړى پكاردى چى هغه دى هم ددغه امام اقتداء وكړى كه څه هم دمذكوره ضرورت په وجه وروسته جلا ودريرى. او كه وى نه كړه ځان ته يى لمونځ وكى نوبيا هم صحيح سو. (۲)

په ډير لوى بازار كى چى جومات يووى نوهغه وخت دى څه وكړى؟ سوال: (۵۲۱) كه

چيرى بازار ديو ميل په مقدار كى لوى وى اوپه هغه كى جومات صرف يووى نوآيا دبازار پر ټولو خلگو باندى په جمعى سره لمونځ كول ضرورى دى او كه صرف دجومات پر چار چاپيره خلگو باندى.

جواب: پرتولو باندى په جمعى سره لمونځ كول سنت مؤكد دى خوچاته چى څه عذر داسى وى لكه ناجوړى ياباران ياسخته يخنى وغيره نوهغوى ته جمعه پريبنوول درست دى. (۳) درمختار، فقط

چى جومات پرېردى او متصل جمعه وكړى نوڅنگه ده؟ سوال: (۵۲۲) آيا په دائمي طور سره

(۱). رد المحتار باب الإمامة مطلب تكرار الجماعة ج ۱ ص ۵۱۲، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۳. ظفير
(۲). وفى الفتح لو اقتدى واحد باخر فجاى ثالث. يجذب المقتدى الخ مقتضاه ان الثالث يقتدى متاخرا ومقتضى القول بتقدم الامام انه يقوم بجنب المقتدى الاول والذي يظهر انه ينبغى للمقتدى التاخرا اذا جاء ثالث الخ وهذا كله عند الامكان والا تعين الممكن. (رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۳۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸). ظفير (باقى)

جومات پرینبوول اودھغه څخه پرڅو لاسه فاصله باندي په خپل کورکي باقاعده دجمعی انتظام کول جائز دی او که نه؟

جواب: دا جائز نه دی اودجومات جمعه پرینبوول په دائمی طور سره معصیت دی. او اصرار پردی باندي فسق دی. قال فی الاجناس لا تقبل شهادته (۱). شامی. فقط

په څومره مقتدیانو دجمعی ثواب ورکول کیږي؟ سوال: (۵۲۳) دجمعی ثواب په څومره کسانو سره حاصلیږي. که صرف یوسړی دامام سره وی، نوبیا به هم ثواب وی او که نه؟

(۵۲۴) مقتدیان به دامام څخه په څومره فاصله باندي دریږي؟

جواب: (۱) که یومقتدی دامام سره وی نو جمعه به وسی اودجمعی ثواب به ورکول سی. (۲) مقتدیان دی امام څخه په دومره فاصله باندي ودریږي چی بی تکلفه دهغوی سجده وسی. فقط

دوارداتو په وجه چی څوک پرقرائت اوتشهد باندي قادر نه وی هغه څه وکړي؟ سوال:

(۵۲۵) ما قولکم رحمکم الله فی رجل استولى عليه الواردات حتى لم يقدر على القراءة والشهد وخرج كلمة هل من مزيد، يا الله اكبر، يا لا اله الا الله، من فمه بلا اختيار منه وامام الناس يصلى بالجماعة يجب عليه الدخول في صلوتهم بالجماعة او يجب عليه الانحراف عن الجماعة عسى ان يجد وقتا يؤدي الصلوة بقرآنة تشهد؟

جواب: يجب عليه الدخول في الجماعة قال عليه الصلاة والسلام اذا اقيمت الصلاة فلا صلاة الا المكتوبة، وقال عليه الصلاة والسلام فعليك بالجماعة فانما ياكل الذنب القاصية، الحديث، فالشيطان ذئب الانسان يسول له ويصده عن ذكر الله والمسابقة الى الخيرات، فالواردات المقبولة ما تدعوه الى اتباع السنة السننية لا ما تمنعه عن القربات فلا ينحرف عن الجماعة ويجهد بقدر الوسع ان يزيل تلك الواردات ياتي باوراد الصلوة فما فوت بالاختيار لا يؤاخذ به. فقط والله تعالى اعلم

مسلمان بنګي په جمعه کی شریکیدی سی او که نه؟ سوال: (۵۲۶) مسلمان بنګیان په جومات کی په جمع سره لمونځ ادا کولی سی او که نه؟ اودجومات په تالابو باندي اودس اودس کولی سی او که نه؟

(۳). وفي البدائع تعجب الجماعة عن الرجال العقلاء البالغين الاحرار القادرين على الصلوة بالجماعة من غير حرج الخ وتسقط الجماعة بلا عذر حتى لا تجب على المريض والمريض والصحيح انها تسقط بالمطر والطين والبرد الشديد والظلمة الشديدة كذا في التبيين. (عالمگیری مصری الباب الخامس فی الامامة ج ۱ ص ۷۷، ط. ماجديه ج ۱ ص ۸۲.....۸۳). ظفیر

(۱). رد المحتار. باب الامامة ج ۱ ص ۵۱۸. ط.س. ج ۱ ص ۵۵۴. ظفیر

جواب: مسلمان بنگيان په جومات کي په جمعی سره لمونځ ادا کولی سی، او د جومات په تالابو باندی اودس کولی سی (۱) فقط، (جومات ته دراتللو په وخت کي دومره خیال دی کوی چی صفا ستره اوپاکه جامه یی پریدن باندی وی. چی په هغه کي نه پلیتی وی اونه بدبویی. اودا دهرچا دپاره ضروری ده. والله اعلم. ظفیر)

د دوهمی جمعی دکراهت دلائل: سوال: (۵۲۷) د دوهمی جمعی دکراهت څه دلیل دی؟

جواب: دمقلدینو دپاره اقوال د فقهاوو او ائمه وو په طور د دلیل کافی دی. نوکله چی ظاهر الروایة عند الحنفیة کراهت د دوهمی جمعی دمحلې په جومات کي دی څنگه چی په شامی کي منقول دی نوددی څخه زیات دمقلدینو دپاره هیڅ حجت نستنه. په شامی کي منقول دی: ومقتضى هذا الاستدلال كراهة التكرار في مسجد المحلة ولو بدون الاذان ويؤيده ما في الظهيرية لودخل جماعة المسجد بعد ما صلى فيه اهله ويصلون وحداناً وهو ظاهر الرواية (۲). الخ اوددی څخه څه مخکی مذکور دی چی:

ثم قال في الاستدلال على الامام الشافعي النافي الكراهة ما نصه ولنا انه عليه الصلاة والسلام كان خرج ليصلح بين قوم فعاد الى المسجد وقد صلى فيه اهل المسجد فرجع الى منزله فجمع اهله وصلى بهم ولو جاز ذلك لما اختار الصلاة في بيته عن الجماعة في المسجد ولان في الاطلاق (اي في تجويز الجماعة الثانية) هكذا تقليل الجماعة معني فأنهم لا تفوقم (۳).

نود حضور ﷺ دفعل څخه او د فقهاوو د تصریح څخه دمحلې په جومات کي د دوهمی جمعی کراهت ثابت سو. په دی صورت کي که چیری بعضی روایات د جواز هم وی نواول خو جواز دکراهت سره هم جمع کیږی نو هلته به جواز مع الکراهة مراد وی، غایت داچی کراهت تنزیهی به وی. بهر حال دوهمه جمعه دکراهت تحریمی یا تنزیهی څخه خالی نه ده. اوبله داچی کم خای په کراهت او عدمی کراهت کي تعارض راسی نو کراهت ته ترجیح ورکول کیږی. لان دفع المضار اولی من جلب المنافع. همدامضامین دی، کم چی حضرت مولانا گنگوهی رحمته اللہ علیہ په خپله رساله (کراهت جماعت ثانیه) کي بیان فرمایلی دی او په هغه کي یی حدیث اوفقهی دهغه روایت جواب ورکړی دی، دکم څخه چی جواز

(۱). دنورو مسلمانانو لمانځو په شان دوی هم دی او څنگه چی پرنورو عاقلو بالغو مسلمانانو باندی د جمعی شرکت واجب دی، پردوی باندی هم واجب دی. تجب الجماعة على الرجال العقلاء البالغين الاحرار القادرين على الصلوة بالجماعة من غير حرج. (عالمگیری مصری باب خامس ج ۱ ص ۷۷، ط. ماجدیه ج ۱ ص ۸۲).

(۲). رد المحتار، للعلامة الشامي، باب الامامة ج ۱ ص ۵۱۲، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۳. ظفیر (۳). ايضاً. ظفیر

مفهوم میری۔ حضرت مولانا محمد قاسم صاحب نانوتوی رحمۃ اللہ علیہ پہ دی بارہ کی یوہ فیصلہ کوونکی خبرہ ارشاد فرمایلی ده۔ هغوی فرمایلی دی، چي ددوهمی جمعی په عدم جواز کی یو دلیل ماته ظاهر سو۔ او یو حضرت مولانا احمد علی محدث سهارنپوری رحمۃ اللہ علیہ ته، خوک چي د حضرت مولانا نانوتوی^۲ استاذ دی۔ کم دلیل چي حضرت مولانا نانوتوی^۲ ته معلوم سو۔ هغه دصلوة خوف قصه ده چي باوجود دداسی اردور چي د جنگ موقعه ده بیا هم یوہ جمعه وسوه۔ اودلمانخه گزارو دوی ډلی کرل سوې، او دومره حرکات اوتگ راتگ په لمانخه کی دننه جائز کرل سو خو ددوهمی جمعی اجازت ونه سو حالانکه دا آسانه وه چي یوہ امام یوې ډلی ته پوره لمونخ ورکړی وای اوبل امام دهغه خخه وروسته دوهمی ډلی ته پوره لمونخ په جمعی سره ورکړی وای۔ اووی فرمایلی چي دا دلیل ظاهرتر دی، اوچونکی دالمونخ دحضور صلی اللہ علیہ وسلم دزمانی سره خاص نه وو بلکی اوس هم ددغه ډول کولو حکم دی نونه سی ویل کیدی چي دا ددی دپاره وه چي ټولته دهغه صلی اللہ علیہ وسلم داقتداء فضیلت حاصل سی۔ او کم دلیل چي حضرت مولانا احمد علی رحمۃ اللہ علیہ فرمایلی دی هغه دقیق دی۔ مولانا احمد علی صاحب^۳ فرمایلی دی چي دامسئله ده چي په کم جومات کی یووار دجمعی لمونخ سوی وی نویه هغه جومات کی بیا دجمعی جماعت درست نه دی۔ همدارنگه په شامی (۱) وغیره کی تصریح ده چي دجمع خخه وروسته دی دجامع مسجد دروازي بندی سی هسی نه چي بیا یوخوا سړی راسی اودوهمه جمعه وکړی۔ نوددی په وجهه کی مو چي غوروکی چي ددی عدم جواز خه وجه ده۔ حالانکی شرائط دجمع ټول علی حالها موجود دی۔ مصرهم دی، اذن عام هم سته، لمونخ گزار هم موجود دی په یو بنارکی تعدد دجمعی هم برابر دی۔ بیاخه وجه ده چي دوباره دجمع جماعت په یوجومات کی صحیح نه وی نوددی خخه ماسوا هیخ وجه نسته چي دجمع دپاره جماعت هم شرط دی۔ نومعلومه سوه چي جماعت ثانیه جماعت مشروعه نه دی اوکله چي هغه جماعت معتبر نه سو نویو شرط دجمعی فوت سو۔ نومعلومه سوه چي جماعت ثانیه په یوجومات کی صحیح نه دی۔ وهو کما قال رحمه الله فقط

جمعه پربنوول: سوال: (۵۲۸) که چیری یو سړی ددوو کالو خخه په جومات کی متواتر اذان کوی داذان خخه یوہ گنټه مخکی جومات ته راتلل، داذان په شوق سره یی دجومات مسافرو ته ډوډی ورکول، دجومات دتیلو اوبتی، لوتی، حینې وغیره اهتمام کول، دجومات دامام سره هرقسمه امداد کول وغیره، دادخیر کارونه یی داذان د شوق په وجه

(۱). والظاهر انه یغلق ایضاً بعد اقامة الجمعة لتلايجمع فيه احد بعدها. (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۷). ظفیر

کول. که چیری یو سړی دی داذان کولو څخه بند کړی او په دغه وجه سره هغه مذکورہ بالا کارونه پریږدی نو شرعاً څه حکم دی؟ مؤذن جومات ته راتلل هم پریښی دی په خپل کور کی لمونځ کوی.

جواب: داذان کولو ثواب په حدیثونو کی ډیر زیات وارد سوی دی په دی شرط چی اذان پروخت باندي اوپه صحیح طریقی سره کوی. لیکن داذان څخه زیات ثواب په جمعی سره دلمانځه کولو دی. اوددی تاکید ډیر زیات دی. نوکه چیری مؤذن مذکور په څه وجهی سره خلگو داذان کولو څخه بند کړی وی نو هغه ته جائز نه دی چی په جومات کی په جمع سره لمونځ کول هم پریږدی، دا ډیر بد دی. (۱) البته که چیری هغه مؤذن اذان صحیح کوی اوپه وخت باندي یی کوی اولوجه الله یی کوی اوپه دی شوق کی یی نور دخیر کارونه هم کول اود جومات هر قسم خبرگیری یی کوله نوبی وجهی هغه داذان څخه بندول بد دی. دمحللی اود جومات خلگو ته پکار دی چی هغه دی داذان کولو څخه نه بندوی. لیکن که چیری په څه وجهی سره هغوی بند کړی وی نودغه مؤذن ته داگنل پکار دی چی په موجب د حدیث شریف: انما الاعمال بالنیات، هغه ته به د نیک نیت ثواب ورکول کیږی اوجمعه اونور دخیر کارونه پریښوول نه دی پکار. ولی چی دادکم فهمی خبره ده چی که چیری د ثواب یوکار په هغه بندسو نونور کارونه د ثواب اوضروری امور شرعیه یعنی جماعت وغیره هم پریږدی. فقط

جذامی دی د جمع د شرکت دپاره جومات ته نه راځی: سوال: (۵۲۹) د جذام مرض متعدی

ناجوړی ده اوکه نه؟ که چیری جذامی سړی د جمعی سره لمونځ ادا کول غواړی اوخلگ د هغه څخه نفرت کوی، ددی مجبوری په حالت کی هغه ته په خپل کور کی لمونځ کول جائز دی اوکه نه؟ اود جمعی پریښوولو گناه به د چا پر ذمه وی. اوداچی مشهوره ده چی جذامی ته ډوډی په نیزي باندي دور کولو حکم دی. ددی څه اصل دی؟

جواب: د جذامی دپاره حکم هم دغه دی چی هغه دی جومات ته نه راځی. اوپه جمعه کی دی نه شریکیږی اوپه کور کی دی لمونځ کوی. نود جمعی په ترک کولو کی پرهغه باندي هیڅ گناه نسته بلکه هغه ته حکم هم دغه دی اوپه جمعه کی شریکیدل د هغه دپاره مکروه دی اوگناه ده. درمختار (۲). فقط

(۱). وَالْجَمَاعَةُ سُنَّةٌ مُّوَكَّدَةٌ لِلرَّجَالِ وَقَبِيلٌ وَاجِبَةٌ وَعَلَيْهِ الْعَامَّةُ (در مختار) قال فی شرح المنیة والاحکام تدل علی الوجوب من ان تارکها بلا عذر یعذر وترد شهادته ویاثم الجیران بالسکوت عنه ﴿ردالمحتار. باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۰، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷﴾. ظفیر غفرله.

(۲). ویمنع منه ای المسجد وكذا کل مؤذن (در مختار) وكذلك القصاب والسّمك والمجدوم والابصر اولی =

پہ یوجومات کی دوه اذانه اودوی جمعی جائز دی اوکھ نہ؟ سوال: (۵۳۰) کہ چیری پہ یو

جومات کی امام حنفی وی اودخہ زمانی خخہ دغیر مقلدینو ددلی یو سپری هلته لمونخ کول شروع کری. اوآمین بالجهر وغیره کوی اوموجوده امام کله کله دصحیح معنی پہ خیال وظیفه (شیئاً لله) وایی. ددی دپاره غیر مقلدینو هغه مشرک وگرزوی اوپہ هغه پسی لمونخ کول بی پرینسول. خبره تردی ورسیده چی پہ دغه جومات کی دوه اذانه او دوی جمعی کیری. داسی کول شرعاً جائز دی اوکھ نہ؟ اوزور امام ته مشرک ویل خه حکم لری.

جواب: دوه اذانه اودوی جمع کول پہ یوجومات کی جائز نہ دی (۱) اومذکور امام مشرک نہ دی، هغه ته مشرک ویل غلط دی. البته وظیفه: شیئاً لله دغه امام ته پرینسول پکار دی، حکه چی داوظیفه جائز نہ ده. (۲) اوامام ته دداسی مشتبه امورو خخه احتراز کول پکار دی. فقط

چی صرف ماشومان مقتدیان وی نوهم جمعه کیری: سوال: (۵۳۱) کله چی بالغ مقتدیان پیدانه سی نو صرف دماشومانو پہ مقتدیانو جوړیدلو سره به دجمعی ثواب ورکول کیری اوکھ نہ؟

جواب: که چیری مقتدی بالغ هیخوک نه وی نو صرف دماشومانو پہ مقتدیان جوړولو سره به دجمعی ثواب ورکول سی. (۳) فقط

خوک چی اذان آوری بیاهم جومات ته نه راخی دهغه لمونخ صحیح کیری اوکھ نه؟ سوال:

(۵۳۲) که چیری دمحلی یوسپری اذان اوری اوجومات ته نه راخی اوپه جمع کی نه شریکیری پہ کورکی لمونخ کوی نودهغه دپاره خه حکم دی اودهغه لمونخ کیری اوکھ نه؟ **جواب:** په جمعی سره لمونخ کول واجب دی ددی پرینسوونکی فاسق دی. دمحلی خلگوته پکار دی چی هغه ته په جمعی سره دلمانخه کولو تاکید وکړی کنه هغوی به هم گنهگار وی قصداً جمعه پرینسوونکی ته سزا ورکول کیری او دهغه شاهدی معتبره نه ده (۴) لیکن دهغه لمونخ صحیح کیری دقضا راگرزولو ضرورت بی نسته. (۵) فقط

= باللاحق (ردالمحتار. باب ما یفسد الصلوة وما یکره مطلب فی احکام المسجد ج ۱ ص ۲۱۹، ط.س. ج ۱ ص ۲۲۱). ظفیر

(۱). اهل المسجد اذا صلوا باذان وجماعة یکره تکرار الاذان والجماعة فیہ (عالمگیری. الباب الثاني فی الاذان ج ۱ ص ۵۱، ط. ماجدیه ج ۱ ص ۵۴). ظفیر

(۲). وگوری مائة مسائل دحضرت شاه اسحق دهلوی.

(۳). وتحصیل فضیلة الجماعة بصلوته مع واحد (ای من الصبیان) الا فی الجمعة فلا تصح بثلاثة منهم. (الاشباه والنظائر احکام الصبیان ص ۴۸۰). ظفیر

(پاته حواشی په آینده صفحہ کی وگورئ)

پہ کور کی دہنخو سرہ جمعہ ادھغہ ثواب: سوال: (۵۳۳) پہ کور کی دہنخو سرہ جمعہ کول جائز دی اوکہ نہ؟ دہشتی زیور پہ حصہ کی دی چی سپری تہ صرف دہنخو امامت پہ داسی خای کی مکروہ تحریمی دی کم خای چی ہیخ یوسپری نہ وی، نہ خوک محرمہ ہنخہ لکہ مور خوروی، کہ چیری خوک سپری یامحرمہ ہنخہ وی نوبیا مکروہہ نہ دہ. کہ بعضی خوک داسی جمعہ سنت وگنی اودخپلی بی بی یامحرمی سرہ جمعہ وکری نو دجمعی ترک کولو دوغید خخہ خلاصیدی سی اوکہ نہ؟ اوکہ چیری پہ کور کی جمعہ سنت وی نوپہ یوحديث کی چی داسبابو اوکورو نو سوزولو ارادہ چی رسول اللہ ﷺ فرمایلی وہ، داوی دہ؟ غرض داچی بعضی خلگ پہ کورکی جمع سنت موکدہ گنی اواداء کوی بی نوخہ حکم دی؟

جواب: دہنخو خان تہ جمعہ مکروہ تحریمی دہ. لہذا ہنخی دی جمعہ نہ کوی یعنی پہ داسی شان چی امام ہم ہنخہ وی داسی جمعہ دی نہ کوی.

ویکرہ تحریمًا جماعة النساء الخ کما تکرہ امامة الرجل لهن فی بیت لیس معہ رجل غیرہ ولا محرم منہ کاخنتہ وزوجتہ (۱) ترجمہ: ددی ہم ہغہ دہ کمہ چی دہشتی زیور حصہ ۱۱ خخہ بی مسئلہ نقل کریدہ، پس داہم صحیح دہ. نوکہ چیری پہ جومات کی جمع ونہ سی نوپہ داسی کولو سرہ دترک جماعت عذاب خخہ خلاصیدی سی. الغرض اصل دادی چی جومات تہ دی خای اوپہ جمعہ کی دی شریکیبری. کہ چیری کلہ اتفاقاً پہ جومات کی جمعہ نہ ونیسی نوپہ کورکی دی ہنخی اوماشومان شامل کری، اوجمع دی وکری خنگہ چی پہ درمختارکی دی. اودحدیث احراق بیوت خخہ ثابتیری چی سپیوتہ بغیر دغذرہ پہ کورکی جمعہ کول نہ دی پکار، بلکہ جومات تہ دی راعی، اوپہ جمع کی دی شریکیبری اوکہ چیری کلہ پہ اتفاق سرہ جمعہ نہ وسوہ نوپہ صورتہ مذکورہ سرہ دی پہ کورکی جمعہ وکری. دانہ چی دجومات جمعہ پرینبوول اودکورو نو کی جمعہ کول سنت دی. داسی نہ

(۴). فتسن او تجب ثمرتہ تظہر فی الاثم بترکها مرة علی الرجال العقلاء البالغين الاحرار القادرين علی الصلاة بالجماعة من غیر حرج ولو فاتتہ ندب طلبہا فی مسجد اخر الا المسجد الحرام ونحوہ (در مختار) قال فی النہر الا ان هذا يقتضى الاتفاق علی ان ترکها مرة بلا عذر يعزر وترد شهادتہ وياثم الجيران بالسکون عنہ (رد المحتار. باب الامامة ص ۵۲۰، ۵۲۱ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۴، ۵۵۵). ظفیر

(۵). پہ دی سلسلہ کی دا حدیث مشہور دی، لاصلوة لجار المسجد الا فی المسجد. دجومات دخوا اوشا اوسیدونکی کہ بغیر دشرعی عذر خخہ پہ جمعی سرہ لمونخ نہ ادا کوی نودھغہ لمونخ ادا کیبری. داپہ طور دتہدید (زورنی) دی. بیا دا حدیث ضعیف ہم دی. ددی دپارہ وگوری شرح سفر السعادة، خاتمہ ص ۵۳۵ واللہ اعلم، ظفیر

(۱). الدرالمختار هامش ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۸ ج ۱ و ص ۵۲۹، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۵. ظفیر

ده. دغه رڪم شامی دا واقعہ ليکلی ده چي يو وار حضرت نبی ﷺ په يوقوم کي دصلح کولو دپاره تشریف وړی وو چي جومات ته راغی نو جمعه سوی وه. هغه وخت هغوی په خپل کور کي اهل او عيال راجمع کړل او په جمعی سره يی لمونځ ادا وفرمایي (۱) ددی څخه داهم ثابتنه سوه چي په کور کي جمع کول په داسی حالت کي دی چي په جومات کي جمع ونه ونیسی. فقط

دامام دعداوت په وجه جمعه ترک کول نه دی پکار: سوال: (۵۳۴) مؤذن دچاچي

دااعتراض دی. چي دپيش امام زما سره عداوت دی. په همدی وجه په امام پسی لمونځ نه کوی، هميشه ځان ته لمونځ کوی، دهغه لمونځ صحیح کيږي اوکه نه؟ اودهغه اذان مکروه دی اوکه نه؟

جواب: دا عذر دجمعی پريښوولو شرعاً خطا او غلط دی اودجمعی پريښوولو عادت جوړول او هميشه جمعه ترک کول موجب دفسق اومعصیت دی اودفاسق اذان مکروه دی. اودهغه اعاده مستحب ده. ويعاد اذان جنب ﷻ درمختار. زادالقهيستانی والفاجر والراکب والقاعد ﷻ شامی (۲).

(که څه هم دهغه لمونځ کم چي ځانته کوی جائز کيږي، خودجمعی دثواب څخه محرومه پاته کيږي. اودجمعی دپريښوولو په وجه گنهگار دی. ظفیر)

ددین علم ښوولو وخت کي جمعه پريښوول درست دی اوکه نه؟ سوال: (۵۳۵) که چيري زید

ددین دعلم درس ورکوي نو دماخستن جمعه ترک کيږي. په دی صورت کي څه حکم دی.

جواب: په درمختار کي منقول دی چي دفقهي دعلم په حاصلولو اومطالعه کي مشغوله کيدل بعضو علماوو دجمعی ترک کولو عذر گرزولي دی يعنی من جمله دهغه عذرونو څخه دکمو په وجهی سره چي ترک جماعت احیاناً وسی نوهیڅ حرج نسته. مشغولتیا دعلم فقهي ده. ليکن که په جمعی ترک کولو باندي هميشه والی کوی نومعذوره نه دی، بلکه واجب التعزير دی. (۳)

(۱). حديث احراق دادی: عن ابی هريرة ؓ قال قال رسول الله ﷺ والذي نفسي بيده لقد هممت أن أمر بحطب فيحطب ثم أمر بالصلاة فيؤذن لها ثم أمر رجلاً فيؤم الناس ثم أختلف إلى رجل. وفي رواية: لا يشهدون الصلاة فأحرق عليهم بيوتهم ﷻ رواه البخاري ولمسلم نحوه (مشكوة باب الجماعة وفضلها فصل اول ص ۹۵). ظفیر ولنا انه عليه الصلاة والسلام كان خرج ليصلح بين قوم فعاد الى المسجد وقد صلى اهل المسجد فرجع الى منزله فجمع اهله وصلى، ولو جاز ذلك لما اختار الصلوة في بيته على الجماعة في المسجد ﷻ (ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۱۸، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۳). ظفیر

(۲). رد المحتار باب الاذان ج ۱ ص ۳۲۵، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۳. ظفیر

(۳). فلاتجب (الجماعة) على مريض ﷻ وكذا اشتغاله بالفقه لا بغيره كذا جزم به الباقي تبعاً للبهنسي اي الا اذا =

دوہمی جمعی دجواز دپارہ دامام او مؤذن دعدمی تعیین شرط او دہغہ حیثیت: سوال:

(۵۳۲) فقہاوو چی دافرمایلی دی چی جماعتِ ثانی پہ جومات قارعة الطریق (دلاری دغاری مسجد) کی جائز دی اوددی بی داتعریف کپی دی، چی کم حای امام اومؤذن معین نہ وی۔ ددی تعریف پربنا باندی بہ نن صبا پہ اکثر و حایونو کی ہیخ یوداسی جومات راونہ وزی چی خوک امام اومؤذن معین نہ وی، لہذا جماعتِ ثانی بہ گرسرہ جائز نہ وی۔ اوپہ اکثر و کلیوکی امام اومؤذن معتین نہ وی نو ددی تعریف خخہ لازمیری چی ہلتہ دی پہ ہرجومات کی دوہمہ جمعہ جائزوی۔ ماتہ داشبہہ دہ چی داتعریف ہغہ ڊول تعریف خوبہ نہ وی لکہ خنگہ چی دمصر تعریف دی۔ چی دخپلی زمانی پہ اعتبار سرہ بی فقہاوو تعریف وکی۔

جواب: داقاعدہ کلیہ دفقہاوو دہ چی پہ کم جمات کی امام اومؤذن مقرروی ہلتہ دوہمہ جمعہ مکروہ دہ برابرہ خبرہ دہ کہ ہغہ دنبار جوماتونہ وی اوکہ دکلیو۔ پس اشکال ہیخ نستہ۔ دہمدی قاعدی مطابق دی عمل وسی۔ (۱) فقط

پہ یو جمات کی دوی جمعی: سوال: (۵۳۷) دلته جومات تہ دروژہ مات دپارہ ڊوڊی راوړل کیری۔ دمانبام داذان سرہ روژہ ماتہ کپی اوخوراک شروع کپی چی پہ ہغہ کی اکثرہ خلگ خولاندی کنسینی اوروژہ ماتہ کپی۔ داذان کیدلو خخہ وروستہ دلسو دقیقو وقفی خخہ وروستہ جمعہ دریری۔ اوبعضی حضرات پرچت باندی روژہ ماتہ کپی۔ ہر لمونخ گزار پہ اطمینان سرہ دروژہ مات خخہ فارغہ سی او پہ جمع کی شامل سی۔ خو

= واظب تکاسلا فلا يعذر ويعزر ولو باخذ المال يعني بحبسه عنه مدة ولا تقبل شهادته (الدر المختار علی هامش ردالمحتار۔ باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۰، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۵). ظفیر (۱). ویکرہ تکرار الجماعة باذان واقامة فی مسجد محللة لا فی مسجد طریق اومسجد لا امام له ولا یؤذن (درمختار) قوله یکرہ تحریماً لقول الکافی لا یجوز والمجمع لا یباح، وشرح الجامع الصغیر انه بدعة کما فی رسالۃ السندي (۲)، قوله باذان ۛ عبارتہ فی الخرائن اجمع مما هنا ونصها: ویکرہ تکرار الجماعة فی مسجد محللة باذان واقامة الا اذا صلی بهما فیہ او لا غیر اهلہ او اهلہ بمخافة الاذان ولو کرر اهلہ بدونها اوکان مسجد طریق جاز اجماعاً کما فی مسجد لیس له امام ولا مؤذن ویصلی والناس فیہ فوجاً ۛ والمراد بمسجد المحللة ما له امام وجماعة معلومون ۛ ومقتضى هذا الاستدلال کراهة التکرار فی مسجد المحللة ولو بدون الاذان (رد المحتار باب الامامة مطلب فی تکرار الجماعة فی المسجد ج ۱ ص ۵۱۲، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۲) الا فی مسجد علی طریق فلا یاس بذلك (در مختار) هو مالیس له امام ومؤذن، راتب (رد المحتار باب الاذان ج ۱ ص ۳۲۷، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۵). ظفیر

② رسالۃ السندي، دعلامہ سندي ۛ دارسالہ پہ عربی ژبہ کی اوترننہ پوری مخطوطہ وہ، مور تہ بی یوہ نسخہ پہ لاس راغلہ او دفتاویٰ دہمدی جلد پہ پای کی بہ انشاء اللہ دتحقیق اوتعلیق سرہ وړاندی کرل سی۔ محمد احمد الحقانی ۛ

دجت والا حضرات پہ جمعہ کی نہ شاملی۔ کله چي لاندی جمعہ تیرہ سی نودجت والا حضرات دوہمہ جمعہ کوی۔ داجائز دی اوکے نہ؟

جواب: نہ دادہ چي پہ اولہ جمعہ کی شامل سی اودجمع کیدلو پہ وخت کی دی پہ خوراک اوچنباک کی نہ مشغولی۔ الا بضرورۃ۔ اولاندی خلگو تہ داپکاردی چي لہ نورہ وقفہ وکری دپارہ ددی چي ٲول خلگ پہ اطمینان سرہ خہ خوراک وکری او پہ جمعہ کی شامل سی۔ (۱) فقط

دیوہ لمونخ گزار انتظار خنکہ دی؟ سوال: (۵۳۸) یوسری دی چي دہغہ دشپی اوورخی اکثرہ حصہ پہ جومات کی تیری، کہ چیری کله کله ہغہ دلمانخہ پہ وخت کی دجومات خخہ دباندی خیلہ رانہ سی (اوپہ جومات کی لمونخ دگری پہ حساب سرہ پرمقرر وخت باندی کیری) اوتول خلگ جومات تہ راغلل اودلمانخہ مقرر وخت ہم سونوآیا ددغہ سپی داذان خخہ ماسوا دوہم وار بیا خبرول پکاردی اوکے نہ؟ اودہغہ پہ انتظار کی پہ جمعہ کی تاخیر کول درست دی اوکے نہ؟ اوپہ دی تاخیر سرہ بہ پہ جمعہ کی خہ قسم کراہت رازی اوکے نہ؟

جواب: پہ دوبارہ خبرولو کی پہ صورۃ مذکورہ کی ہیخ حرج نستہ۔ اوکے چیری دہغہ یا دبل چاپہ وجہی سرہ پہ جمعہ کی دومرہ اندازہ تاخیر وسی چي وخت مکروہ نہ سی او نورو لمونخ گزاروتہ تکلیف نہ وی نویہ دی کی ہم ہیخ حرج نستہ۔ (۲)

کہ دجمعی پہ وخت کی خوک سنت کوی نوامام پی انتظار وکی اوکے نہ؟ سوال: (۵۳۹) دماپنبن لمونخ پردوی بجی کیری۔ دوو بجوتہ دری منتہ پاتہ وہ چي یوسری دماپنبن دستو نیت وتری۔ پہ دریم رکعات کی دوی بجی سوی۔ پہ دی صورۃ کی آیا امام تہ دومرہ تاخیر کولو اجازہ ستہ اوکے نہ چي ہغہ سپی خلور رکعاتہ پورہ کری؟

جواب: دغومرہ اجازہ ستہ۔ (۳)

دعذر پہ وجہ دجمعی پربینوولو گنجائش ستہ اوکے نہ؟ سوال: (۵۴۰) دزید دکورسرہ متصل یوجومات دی چي پہ ہغہ کی پنخہ وختہ اذان کیری اوبعضی وخت پہ جومات کی دہکنخلو کولو نوبت ہم راسی دجمعی قائمونکی خلگ دجومات داحترام مطلق خیال نہ کوی۔ زید تعلیم یافتہ دمسائلو خخہ خبردی۔ لیکن جومات تہ پہ دجمعی سرہ

(۱)۔ ویکرہ تکرار الجماعة فی مسجد محلۃ (الدرالمختار علی ہامش ردالمحتار باب الامامۃ ج ۱ ص ۵۱۲، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۲)۔ ظفیر

(۲)۔ والتشویب حسن عند المتأخرین وینتظر المؤذن الناس الخ عالمگیریہ ج ۱ ص ۵۴، ط. ماجدیہ ج ۱ ص ۵۲۔

(۳)۔ ایضاً (مخکنی حوالہ)۔

دلمونخ ادا کولو دپاره نه ځی. دزید دطرفه څخه په وخت داعتراض داجواب ورکول کیری. چی چونکی دجومات داحترام اوآدابو خیال نه ساتل کیری اویو دتفریح ځای یی مقرر کړی دی. په پوهولو سره هم خلگ دخپلو حرکتونو څخه نه منع کیری. په دی وجه زه په کور کی لمونخ کول بنه گنم. بعضی خلگ وایی چی جمع پریښوونکی ته دخپلی مورسره دزنا کولو دومره گناه ورکول کیری آیا داصحیح ده؟ یا دداسی سپی گرسره لمونخ نه کیری؟

جواب: دزید نیت که چیری خالص وی اوپه حقیقت کی هغه دمذکوره وجوهو په وجه لمونخ په کور کی کوی نوممکنه ده چی عند الله دجماعت دمؤاخذی څخه خلاص سی. په هر حال احتیاط په همدی کی دی چی په جومات کی په جمع سره لمونخ کوی. اودبعضو خلگو داوینا چی دجمعی پریښوولو گناه داسی ده لکه چی دخپلی مور سره زنا وکړی نو داغلطه ده. بی عذر جمع پریښوونکی گنهگاریږی اولمونخ یی صحیح کیری. اوکه چیری یوصحیح عذر وی یا امام مبتدع اوفاسق وی نویا به په جمعی پریښولو سره نه گنهگاریږی. که څه هم په جمع کی شرکت بنه دی. (۱) فقط

جائز نه دی: سوال: (۵۴۱) یو سپی ددیری مودی راهیسی دجومات امام دی. هیڅ کار خلاف شریعت نه کوی نوکم سپی چی په دغه امام پسی لمونخ نه کوی په سبب دتکبر چی زه ددی عالم امام څخه بنه یم، علم خوزما زیات نه دی، خوزما اعمال دمسجد دامام څخه بنه دی یعنی ماتحیة المسجد هیڅکله نه دی پریښی، اوامام څوواره پریښی دی. اوزه نوافل زیات اداء کوم، نودغه سپی جمعه پریږدی اوځانته لمونخ کوی؟

جواب: مذکوره سپی ته جمعه ترک کول په وجه مذکوره سره درست نه دی اوعذر دهغه غلط دی اوپه شامی کی دی چی بغیر عذر جمعه ترک کونکی ته به سزا ورکول کیری. اودهغه شاهدی مردود ده: کما نقل عن شرح المنیة والاحکام تدل علی الوجوب من ان تارکها بلا عذر یعزر وترد شهادته (۲) الخ. فقط

دښځو دلمانځه دپاره عید گاه ته تلل؟ سوال: (۵۴۲) دښځو ته دسپو په شان عید گاه ته دلمانځه دپاره تلل درست دی اوکه نه؟

(۱). فتسن او تجب ۱ علی الرجال العقلاء البالغین الاحرار القادرین علی الصلاة بالجماعة من غیر حرج (در مختار) فبالحرج یرتفع الاثم یرخص فی ترکها ۱ فی نور الايضاح وانقطع عن الجماعة العذر من اذارها وکانت نیته حضورها یصل له ثوابها صلی خلف فاسق او مبتدع نال فضل الجماعة (در مختار) افاد ان الصلاة خلفهما اولی من الانفراد. ردالمحتار. باب الامامة ج ۱ ص ۵۱۸، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۴. ظفیر
(۲). رد المحتار، باب الامامة ج ۱ ص ۵۱۲، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۲. ظفیر

جواب: پہ دی زمانہ کی بلکہ دہیر مخکی خخہ دہنخو پہ جمعہ کی دشریکیدلو دپارہ جومات او عید گاہ تہ تلل ممنوع او مکروہ دی۔ دصحابہ وو ﷺ پہ زمانہ کی دامن سوی وہ۔ کما ورد فی الاحادیث (۱) پہ درمختار کی دی: ویکرہ حضورہن الجماعة ولو لجمعة وعید ووعظ۔ ﷺ (۲)

ازواج مطہرات بہ پہ جمع کی شریکیدلی او کہ نہ؟ سوال: (۵۴۳) ازواج مطہراتو ﷺ

او

دخواصو صحابہ وو ﷺ مستوراتو بہ پنخہ وختہ پہ جماعت او جمعی او اخترونو کی شرکت کوی او کہ نہ؟

جواب: درسول اللہ ﷺ پہ زمانہ کی بہ ہنخی پہ پنجگانہ لمونخ او جمعی او اخترونو کی حاضریدلی خوداسی نہ لکہ خنکہ چی بہ سپری پہ پایبندی سرہ حاضریدل او دحجاب آیت دنازلیدلو خخہ وروستہ پہ دی کی زیاتہ تنگی وسوہ حتیٰ چی حضرت عمرؓ ہنخی پہ جومات کی دلمونخ کولو خخہ بندی کپی نوبنخو دحضرت عائشیؓ پہ خدمت کی شکایت وکی چی رسول اللہ ﷺ اجازہ فرمایلی دہ، او عمرؓ یی منع کوی نو حضرت عائشیؓ دہنخو حمایت ونہ کی بلکی دحضرت عمرؓ تائید یی وفرمایلی۔ او وی فرمایلی چی کہ چیری رسول اللہ ﷺ دہنخو دحالت مشاہدہ فرمایلی وای کم چی اوس ددوی حالت دی نوضرور بہ یی دوی منع فرمایلی وای۔ (۳) فقط

پہ دوہمہ جمعہ کی شرکت وسی او کہ نہ؟ سوال: (۵۴۴) دوہمہ جمعہ مکروہ دہ، کہ چیری بندہ دمحللی جومات تہ ورسیری او دوہمہ جمعہ تیارہ وی یا ولاپرہ وی نوشریک سی یا بل جومات تہ چیری چی دجمعی سرہ دشریکیدلو گمان وی ولاپرہ سی؟

جواب: بل جومات تہ دی ولاپرہ سی۔ یا کہ کیدی سی نودنورو خلگو سرہ دی پہ بل یو خای کی جمعہ وکری۔ (۴) فقط

(۱) وگوری مسلم شریف باب خروج النساء الی المساجد ج ۱ ص ۱۸۳۔ ومشکوۃ باب الجماعة۔

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار۔ باب الإمامة ج ۱ ص ۵۲۹، ط۔ س۔ ج ۱ ص ۵۲۲۔ ظفیر

(۳) عن عمرة بنت عبد الرحمن انها سمعت عائشة زوج النبي ﷺ تقول لو ان رسول الله ﷺ رأى ما احدث النساء لمنعهن المسجد كما منعت نساء بنی اسرائیل قال فقلت لعمرة انساء بنی اسرائیل صنعن المسجد قالت نعم (مسلم باب خروج النساء الی المساجد ج ۱ ص ۱۸۳)۔

(۴) وإذا فاتتہ الجماعة لا یجب علیہ الطلُبُ فی مسجد آخر بلا خلاف بین اصحابنا لکن ان اتی مسجد آخر لیصلی بہم مع الجماعة فحسن وإن صلی فی مسجد حیہ فحسن و ذکر القدوری انه یجمع فی اہلہ ویصلی بہم۔ (عالمگیری مصری۔ فصل فی الإمامة ص ۷۷ ج ۱، ط۔ ماجدیہ ج ۱ ص ۸۲، ۸۳)۔ ظفیر

دتکبیر اولی وخت دکم خای خخه ترکم خای پوری دی؟ سوال: (۵۴۵) دتکبیر اولی ثواب تر کله پوری وی؟ **جواب:** داوونی رکعات تر رکوع پوری دشاملیدلوسره به دتکبیر اولی ثواب حاصل سی. کما فی الشامی: وقیل بادراک الركعة الاولى وهذا اوسع وهو الصحيح. (۱) شامی ص ۳۵۳، جلد اول.

داعادی په جمعه کی په شریکیدلو سره فرض کولی سی اوکه نه؟ سوال: (۵۴۶) که چیری لمونخ دجمعی سره اداء سو اوپه لمانخه کی خه داسی غلطی وسوه چی په هغه سره دلمانخه داعادی ضرورت سو. اوس چی کم لمونخ دوباره کول کیری په هغه کی نوی لمونخ گذار شریکیدلی سی اوخپل لمونخ اداء کولی سی اوکه نه؟ **جواب:** که چیری په مخکی وارکی لمونخ بالکل نه وو سوی مثلاً باطل سوی وو نود نوو لمونخ گذارو لمونخ داعادی په وخت کی اداء سو. اوکه چیری دیواجب په ترک سره دلمانخه اعاده واجب وه نودنوو لمونخ گذارو لمونخ به نه صحیح کیری. (۲) فقط

په کم خای کی چی امام اومؤذن متعین نه وی هلته دوهمه جمعه جائز ده اوکه نه؟ سوال:

(۵۴۷) ددی خای په جوماتونوکی عموماً نه خودجمعی دلمانخه وختونه مقرر دی نه امام اومؤذن. صرف دماہنام په وخت کی خه سپی راسی نو په دی جوماتونو کی دوهمه جمعه جائز ده اوکه نه؟

جواب: په داسی جمات کی په کم کی چی امام اومؤذن اوجماعت معین نه وی نودوهمه جمعه جائز ده. (۳) فقط

دبدعتیانو په مخالفت سره به دمخکی امام په جماعت کی هیخ فرق نه راخی: سوال: (۵۴۸) که چیری یوسپی دپنخلسو یاشلو کالو راهیسی په یوجمات کی امام وی بعضی خلگ ددغه امام سره دنفسانیت په غرض یادعقائدو داخلاف په وجه دغه امام ایستل غواړی حالانکه امام متبع سنت دی، اودغه ډله دبدعتیانو خخه وی اوماسوا ددغه ډلی خخه نور ټول مقتدیان په امام رضامند وی او دبدعتیانو ډله دضد په وجه یوهم خیال امام ودروی اودمخکنی امام په خای باندي جمعه کوی، وروسته دهغه خخه مخکنی

(۱). ردالمحتار. باب صفة الصلوة مطلب فی وقت ادراک فضیلة الافتتاح ج ۱ ص ۴۹۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر
(۲). والمختار انه جابر للاول لان الفرض لا یتکرر (درمختار) ای الفعل الثاني جابر للاول بمنزلة الجبر بسجود السهود وبلاول یخرج عن العهدة وان کان علی وجه الکراهة علی الاصح کذا فی شرح الاکمل علی اصول البزدوی. ردالمحتار باب صفة الصلوة مطلب واجبات الصلوة ج ۱ ص ۴۲۲، ط.س. ج ۱ ص ۴۵۷. ظفیر
(۳). ویکره تکرار الجماعة باذان واقامة فی مسجد محللة لا فی مسجد طریق اومسجد لا امام له ولا مؤذن (الدر المختار علی هامش ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۱۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۲). ظفیر

امام جمعہ ورکوی نودمخکی امام لمونخ درست وی اوکے نہ؟ کہ چیری پہ یو وخت کی نوی امام اوزور امام پہ جهری قرأت سرہ جمع کوی نوکم لمونخ صحیح کیری اوکم نہ؟
جواب: دامام سابق جماعت بغیر کراہتہ درست دی، ہغہ جماعت ثانیہ نہ دی بلکہ دبی اتفاقی گناہ دبدعتیانو پردغہ فرقی باندی دہ، اودھغوی پرامام باندی دہ اودھغوی جمع معتبرہ نہ دہ او ددوارو جمعو پہ یو وخت کیدلو کی ہم گناہ دہ، پرنوی امام اوبدعتیانو مقتدیانو باندی دہ. دزور امام پہ جمعہ کی ہیخ کراہت نستہ. (۱) فقط

دوہمہ جمعہ جائزہ دہ او کہ نہ او دجمعی کیدلو خخہ وروستہ پہ جومات کی جلا جلا

لمونخ بنہ دی یابہ کورکی پہ جمعی سرہ؟ سوال: (۵۴۹) پہ جومات کی دوہمہ جمعہ کول جائز دی او کہ نہ؟ او دجمعی کیدلو خخہ وروستہ خان خان تہ پہ جومات کی لمونخ ادا کول بنہ دی او کہ پہ خنگل یا کورکی پہ جمعی سرہ اداء کول بنہ دی؟ او پہ خنگل یا پہ کورکی اذان اوتکبیر ویل بنہ دی او کہ نہ؟ او دجومات پرچت باندی یادجومات پہ تالابو باندی یا کمہ کوتگی۔ چی دجومات خخہ دباندی دہ پہ ہغہ کی دوہمہ جمعہ کول جائز دی او کہ نہ؟

جواب: پہ کور یا خنگل کی پہ جمعی سرہ لمونخ کول بنہ دی۔ پہ خنگل یا کور کی اذان اوتکبیر ویل بنہ دی۔ صرف تکبیر ویل ہم کافی دی۔ کہ پہ کورکی کوی نو ددغہ محلی پہ جومات کی چی کم اذان سوی دی ہم ہغہ کافی دی صرف تکبیر دی وواپی۔ دفرش پہ مینخ کی چی کم تالاب دی یا دجومات بام اوچت، داتول دجومات پہ حکم کی دی۔ ہغہ کوتہ گی۔ وغیرہ چی دباندی دہ پہ ہغہ کی دوہمہ جمعہ جائز دہ. (۲) فقط

دامام راتللو خخہ مخکی چی کم سری لمونخ وکی ہغہ دجمعی پہ حکم کی نہ دی:

سوال: (۵۵۰) دیوجومات امام دسہار پہ وخت کی ناوختہ راعی۔ یو مقتدی وختی راعی اوہغہ پہ لمانخہ کی پہ جهر سرہ قرأتہ وایی اویو جاہل لمونخ گزار ددغہ مقتدی سرہ نہ شاملیری بلکی دامام انتظار کوی دافعل دہغہ جائز دی او کہ نہ؟

(۱). ولوصلی بعض اهل المسجد باقامة وجماعة ثم دخل المؤذن والامام وبقية الجماعة فالجماعة المستحبة لهم والكراهة للاولى كذا في المضمرات، عالمگیری مصری باب ثانی فی الاذان ص ۵۱ ج ۱، ط ماجدیہ ج ۱ ص ۵۴. ظفیر (۲). قال عليه الصلاة والسلام صلوة الجماعة تفضل صلوة الفذ بسبع وعشرين درجة، مشكوة ص ۹۵ ثم لهما سنة للصلوات الخمس اداء أو قضاء اذا صليت بجماعة، كبرى ص ۳۵۷. ولا يكره تركهما لمن يصلي في المصر إذا وجد في المحلة ولا فرق بين الواحد والجماعة. والافضل أن يصلي بالاذان والإقامة وإذا لم يؤذن في تلك المحلة يكره له تركهما ولو ترك الأذان وحده لا يكره ولو ترك الإقامة يكره ويكره للمسافر تركهما وإن كان وحده ولو ترك الإقامة أجزاءه ولكنه يكره فإن أذن وأقام فهو حسن. عالمگیری ص ۵۲ مطبوعه هند، ماجدیہ ج ۱ ص ۵۴.

جواب: جماعتِ اولیٰ ہم ہغہ وی کم چی دمحلی امام دمحلی دخلگو سرہ اداء کوی نو دغہ جاہل لمونخ گزار تہ دمحلی دامام دجمعی انتظار کول پیکاردی۔ (۱) فقط

مقرر امام چی دمقتدی نہ راتلو پہ وجہ خائتہ لمونخ وکری نوخہ حکم دی؟ سوال:

(۵۵۱) یوجومات چی دآبادی خخہ پرفاصلہ بانندی دی، اویہ دی وجہ پہ دغہ جومات کی اکثرہ جمعہ نہ کیری نوآیا پرخالد بانندی (چی مقرر امام دی) پہ دی صورتہ کی ہلتہ لمونخ کول سرہ دجمعی پرتک کولو خہ گناہ خوبہ نہ وی؟

جواب: پہ دی صورتہ کی دجمعی ترک کولو گناہ پر خالد بانندی نستہ بلکی کلہ چی خوک رانہ سی نو خالد دی داذان واقامت کولو خخہ وروستہ خان تہ لمونخ کوی، پہ دی کی بہ دجمعی ثواب ہغہ تہ حاصلیری، اودجومات حق بہ ہم اداء کیری۔ (۲) فقط

دیوی جمعی پہ وخت کی بلہ جمعہ جائزہ ده اوکہ نہ؟ سوال: (۵۵۲) پہ جومات کی کلہ چی داہل حدیثو جمع کیری اولمونخ ہم جہری وی پہ دغہ وخت کی حنفیانو تہ بلہ جمعہ کول جائزدی اوکہ نہ؟

جواب: غیر مقلد امام جوړول نہ دی پیکار، اوکہ جوړ سو نولمونخ پہ ہغہ پسی صحیح دی خوا احتمال دکراہت اوفساد ستہ۔ بیلہ جمعہ پہ ہمدغہ جومات کی نہ دی کول پیکار، کہ چیری بیلہ جمعہ کوی نوبل خای دی وکری۔ (۳) فقط

چانہ چی جمعہ ورپیدا نہ سوہ ہغہ دی کم خای لمونخ وکری؟ سوال: (۵۵۳) کم منفرد تہ چی لمونخ دجمعی سرہ ورپیدانہ سوہغہ تہ پہ جمات کی خپل فرض کول بنہ دی اوکہ پہ کورکی؟

جواب: کہ چیری دجومات خخہ دباندی جمعہ کیدی سی نودانہہ ده۔ (۱) کنی دفرائضو دپارہ جومات بنہ دی۔ فی روایۃ انس ان اصحاب رسول اللہ ﷺ کانوا اذا فاتتهم الجماعة فی المسجد صلوا فی المسجد فرادی۔ (۲) الخ شامی۔

(۱) لوصولی بعض اهل المسجد باقامة وجماعة ثم دخل المؤذن والامام وبقية الجماعة فالجماعة المستحبة لهم والكرهية للاولى۔ (عالمگیری مصری۔ باب الاذان ص ۵۱ ج ۱، ط: ماجدیہ ج ۱ ص ۵۴)۔

(۲) بل فی الخانیة لولم یکن لمسجد منزله مؤذن فانه یذهب الیه ویؤذن فیہ ویصلی ولوکان وحده لان له حقا علیه فیؤدیه (رد المحتار۔ باب ما یفسد الصلوة وما یکره فیہا، مطلب فی احکام المسجد ص ۲۱۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۵۹)۔ ظفیر

(۳) پہ اصل کی دمتمین امام دجمعی اعتبار دی: ولوصولی بعض اهل المسجد باقامة وجماعة ثم دخل المؤذن والامام وبقية الجماعة فالجماعة المستحبة لهم والكرهية للاولى كذا فی المضمرة (عالمگیری مصری باب ثانی اذان ص ۵۱ ج ۱ ط: ماجدیہ ج ۱ ص ۵۴) (ددوهم خل ۱ او ۲ حاشیہ پہ ورپسی صفحہ کی وگوری)

دچا خخه چی په امن او امان کی دخلل یافساد اندیسنه وی، هغه دجمعی خخه بندول

خنکه دی؟ سوال: (۵۵۴) که چیری دیوه لمانخه گذار په ذریعه په حفظ اوامن کی خلل واقع کیږی اودشر اوفساد اندیسنه وی یاعامو لمونخ گذاروته یو قسم تکلیف اواذیت رسیږی، نوداسی سږی په غرض دحفظ امن اودانسداد دشر اوفساد دجمعی خخه بندول آیا دشریعت خخه خلاف دی؟

جواب: کم سږی چی په حفظ اوامن کی خلل اچوی اوباعث دشر اوفساد وی اوعامو لمونخ گذاروته تکلیف اوضرر رسونکی وی اودهغه فعل داشتغال سبب وی هغه دجمعی خخه بندل دشریعت دقانون مطابق دی. حدیثونه اواثار اواقوال دفقهاوو پردی بانندی صفا دلالت کوی. رسول کریم ﷺ اومه اوږه، پیاز خوړونکی دجومات خخه بند کړی دی، بلکې دجومات خخه یی ایستلی دی دغه رکم هغوی هغه بنخی چی خوشبویی یی لگولی وی جومات ته دراتللو خخه دفتنی دبیری خخه منع کړی دی، دغه رکم هغوی دهغه خلگو په حق کی خوک چی دلمونخ گذار مخ ته تیریری چی په هغه سره دلمونخ گذار په خشوع اوخضوع کی دفرق راتلو احتمال دی، که خه هم لمونخ نه ماتیری. وفرمایل: ادرءوا ما استطعتم فلیدفعه فان ابی فلیقاتله فانما هو شیطان، ونحو ذالک. دغه رکم هغوی هغه سږی چاچی په جومات کی دقبلی طرف ته توکلی وه دامامت خخه معزوله کی اوهغه یی دخدای اورسول مؤذی گرزولی وو. اوعبداللہ بن مسعود ؓ هغه خلگ چی په جومات کی جمع سوی وه اوپه لوړ آواز ذکر او ورد کی مشغوله وه بدعتیان وگرزول اودجومات خخه یی دباندی وایستل. اوفقهاوو هم تصریح کړیده چی اومه اوږه اوپیاز خوړونکی اودغه رکم مردار خلی (چی دخولی خخه یی خراب بوی خلی) اوجذامی اومبروص (دبرص مریض) اوماهیان خرخونکی اوهر مؤذی که خه هم هغه په ژبی سره ضرر رسوی جومات ته دراتللو خخه بندول پکار دی. دنمونی په طور یوخوا روایات اوعبارتونه دمحدثینو اوفقهاوو ملاحظه کړی:

عن ابی هریره ؓ قال قال رسول الله ﷺ من اکل هذه الشجرة فلا یقربن مسجدنا ولا یؤذینا بريح الثوم. رواه مسلم. وعن عمر بن الخطاب ؓ قال انکم ایها الناس تاکلون شجرتین لا اراهما الا خبثین هذ البصل والثوم رأیت رسول الله ﷺ اذا وجد ریحها من الرجل فی المسجد امر به فاخرج الی

(۱). انه علیه الصلوة والسلام کان خرج لیصلح بین قوم فعاد الی المسجد وقصدلی اهل المسجد فرجع الی منزله فجمع اهله وصلی. (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۱۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۳). ظفیر
(۲). ردالمحتار. باب الاذان مطلب فی کراهة تکرار الجماعة فی المسجد ص ۳۲۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۳. ظفیر

البقيع فمن اكلها فليمتها طبخًا. رواه مسلم.

نوویؒ دمسلم پہ شرح کی لیکلی چی: فلا یقرین المساجد هذا تصریح بالنتیہ عن اكل الثوم ونحوه عن دخول كل مسجد وهذا مذهب العلماء كافة. (۱)

او حافظ ابن حجرؒ پہ فتح الباری کی لیکلی:

والحق بعضهم بذلك من يفیه بحر او جرح او رائحة، وزاد بعضهم فالحق اصحاب الصنائع كالسماك والعاهات كالجذوم، ومن يؤذى الناس بلسانه، (۲) الخ، وعن ابی هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ايما امرة اصابت بخورًا فلا تشهد معنا العشاء الاخر رواه مسلم. (۳) وعن ابی سعيد قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لا يقطع الصلوة شيء وادرعوا ما استطعتم فانما هو شيطان رواه ابوداؤد. (۴) وعن ابی سعيد قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم اذا صلى احدكم الى شيء يسيره من الناس فاراد احد ان يجتاز بين يديه فليدفعه فان ابى فليقاتله فانما هو شيطان. رواه البخارى (۵)، وعن ابی سهل السائب بن خلاد هو رجل من اصحاب النبي صلى الله عليه وسلم قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ان رجلاً أم قومًا فبصق في القبلة ورسول الله صلى الله عليه وسلم عليه وسلم ينظر فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم حين فرغ لا يصلي لكم فأراد بعد ذلك أن يصلي لهم فمنعوه وأخبروه بقول رسول الله صلى الله عليه وسلم فذكر ذلك لرسول الله صلى الله عليه وسلم فقال نعم وحسبت أنه قال إني آذيت الله ورسوله. ابوداؤد. (۶)، عن ابن مسعود رضي الله عنه انه سمع قوما اجتمعوا في مسجد يهللون ويصلون عليه والسلام جهراً فراح اليهم وقال ما عهدنا ذلك على عهدنا عليه الصلاة والسلام وما اراكم الا مبتدعين فما زال يذكر ذلك اخرجهم من المسجد. رواه الطبراني.

اوپہ درمختار کی دی: واكل نحو ثوم يمنع عنه وكذلك مؤذ ولو بلسانه. آه، اوپہ رد المحتار کی دی: وكذلك ألحق بعضهم بذلك من يفیه بحر أو به جرح له رائحة، وكذلك القصاب والسماك، والمجدوم والابرس أولى بالالحاق. وقال سحنون لا أرى الجمعة عليهما واحتج بالحديث وألحق بالحديث كل من آذى الناس بلسانه وبه أفتى ابن عمر وهو أصل في نفي كل من يتأذى به.

(۱). مسلم باب نهی من اكل ثوما او بصلاً عن حضور المسجد ص ۲۰۹ ج ۱ و ص ۲۱۰ ج ۱. ظفیر

(۲). شرح نووی علی مسلم ص ۲۰۹ ج ۱. ظفیر

(۳). فتح الباری شرح صحیح البخاری.

(۴). مشکوٰۃ باب الجماعة ص ۹۲.

(۵). مشکوٰۃ باب الجماعة ص ۹۲.

(۶). مشکوٰۃ باب المساجد ومواضع الصلوة فصل ثالث ص ۷۱. ظفیر

آه ونحو ذلك في مجالس الأبرار وغيره. (۱) فقط والله تعالى اعلم.

دجمعی خنخہ بیل چی کم لمونخ وسو، هغه وسو اوکھ نه؟ سوال: (۵۵۵) کہ چیری یوحای

جمعه ولاړه وی، اویو سپری دامام سره دخوابدتیا په وجه په جمع کی شامل نسی او خپل لمونخ خان ته وکړی نوددغه سپری لمونخ صحیح سو اوکھ نه؟
جواب: لمونخ صحیح سو خودغه سپری گنهگار اوفاسق سو (۲).

چی جمعه ولاړه وی نوبله جمع کول څنگه دی؟ سوال: (۵۵۶) بکر جومات ته په داسی

وخت کی راورسیدی چی دمانبام جمعه ولاړه. بکریوسپری دخان سره کی اودمانبام لمونخ یی په لوړ آواز شروع کی. خلگو دبکر څخه پوښتنه وکړه، نوجواب یی ورکی چی په دی امام پسی لمونخ نه کیږی، ولی چی دی دجمعی په ورځ فاتحه نه ورکوی، ددی سپری په باره کی څه حکم دی؟

جواب: په دی صورت کی بکر سخت گنهگار اوقصور وار فاسق اوتفرقه اچوونکی دی، چی دجمعی مخالفت کوی اوپه مسلمانانو کی تفرقه اچوی. (۳)

دجومات دحجری پرچت باندي جمعه: سوال: (۵۵۷) په رمضان شریف کی که چیری

دگرمی په وجه دجومات دحجری پرچت باندي دماخستن جمعه وسی نوجائزده اوکھ نه؟
جواب: لمونخ کیږی. خودجومات ثواب به نه ورکول کیږی. (۴)

دجمعی ترک کونکی کور سوزل جائز نه دی: سوال: (۵۵۸) دافتوی ورکول چی کم سپری

په کورکی لمونخ کوی، جومات ته نه ځی، دهغه کورته داور لگولو حکم دی. څنگه دی؟
داویناچی په کورکی لمونخ گناه کیږه ده، څنگه ده؟ سوال: (۵۵۹) داویل چی په کورکی لمونخ کول گناه کیږه ده څنگه دی؟

جواب: (۱) په حدیث شریف کی تهذیباً بیشکه داسی واردسوی وی چی نبی کریم ﷺ وفرماییل چی ما داسی اراده کړی وه چی کم خلگ لمانځه ته نه راځی دهغوی کورونو ته

(۱) ردالمحتار باب ما یفسد الصلوة وما یکره فیها مطلب فی احکام المسجد ص ۲۲۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۲۱. ظفیر
(۲) والجماعة سنة مؤكدة للرجال، قال الزاهدی ارادوا بالتاکید الوجوب (درمختار) ان هذا یقتضی الاتفاق علی ان ترکها مرة بلا عذر یوجب اثماً وقال فی شرح المنیة والاحکام تدل علی الوجوب من ان تارکها بلا عذر یعزر وترد شهادته ویاثم الجیران بالسکوت عنه. (ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۱۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۲). ظفیر
(۳) ثمرته تظہر فی الاثم بترکها مرة (الدرالمختار علی هامش رد المحتار. باب الامامة ص ۵۱۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۴). ظفیر
(۴) قال ان رسول الله ﷺ علمنا سنن الهدی وان من سنن الهدی الصلوة فی المسجد الذی یؤذن فیہ (مشکوٰة باب الجماعة).

اور ولگوم۔ لیکن دہنکو او ماشومانو پہ وجہ می داسی ونہ کرل (۱) ﴿ ددی خخہ معلومہ سوه چی اوس اور لگول جائز نہ دی ولی چی هغوی ہم اور نہ وو لگولی۔

(۲) پہ جمعی ترک کولو باندى عمداً مواظبت کول بی عذرہ گناہ کبیرہ اوموجب دفسق دی۔ لیکن کہ چیری یووار دوه اتفاقاً جمعه ترک سوه نوداگناہ کبیرہ نہ ده۔ (۲) فقط

باران او سخته یخنی عذر دی اوکہ نہ؟ سوال: (۵۶۰) کہ چیری امام یا مقتدی دباران یا دژمی پہ ورخوکی دیکنی پہ وجہ کلہ کلہ پہ جمع کی شریک نہ سی نوآیا داعذر دترک جماعت دپارہ کافی دی؟

دامام اومقتدی انتظار درست دی اوکہ نہ؟ سوال: (۵۶۱) آیا دامام یا مقتدی لس پنخہ

منته انتظار کول درست دی، کلہ چی دجمعی وخت مقرر وی؟

جواب: (۱) پہ باران اوسخته یخنی کی پہ بعضو صورتونو کی عذر دترک دجماعت کیدی سی۔ (۲)

(۲) کلہ چی پہ وخت کی گنجائش کافی ستہ نو انتظار درست دی۔ (۴) فقط

پہ حرم شریف کی چی اولہ جمعه ونہ نیسی نوآیا پہ دوهمہ جمعه کی شریک سی؟ سوال:

(۵۶۲) کہ چیری پہ حرم شریف کی جماعت شافعی ونہ نیول سی نوخپل لمونخ پہ مسجد شریف کی خان تہ کول بنہ دی اوکہ پہ جماعت مالکی یا حنفی کی شریکیدل بنہ دی۔ پہ جماعت ثانیہ کی بہ لمونخ بغیر کراہتہ جائزوی اوکہ نہ؟

جواب: خلاصہ دسوال دادہ چی کہ چیری چاہتہ دحرم محترم پہ جومات کی مخکنی جمعه ونہ رسیبری نودمالکی یا حنبلی یا حنفی پہ دوهمہ جمع کی دی شریک سی اوکہ نہ؟

(۱) قال رسول الله ﷺ والذي نفسى بيده لقد هممت أن آمر بحطب فيحطب ثم أمر بالصلوة فيؤذن لها ثم أمر رجلاً فيؤم الناس ثم آخلف إلى رجال وفي رواية لا يشهدون الصلوة فاحرق عليهم بيوتهم رواه البخارى، وعن ابى هريرة ؓ عن النبي ﷺ قال لولا ما فى البيوت من النساء والذرية اقمتم صلوة العشاء وامرت فتياتى يحرقون ما فى البيوت بالنار رواه احمد (مشكوة باب الجماعة وفضلها فصل اول وثالث ص ۹۵ و ص ۹۷). ظفير

(۲) هَذَا يَقْتَضِي الْإِتِّفَاقَ عَلَى أَنْ تَرَكَهَا مَرَّةً بِلَا عُدْرٍ يُوجِبُ إِثْمًا مَعَ أَنَّهُ قَوْلُ الْعِرَاقِيِّينَ وَالْخِرَاسَانِيِّينَ عَلَى أَنَّهُ يَأْتِمُ إِذَا عَتَادَ التَّرْكَ كَمَا فِي الْقُنْيَةِ وَقَالَ فِي شَرْحِ الْمُنْيَةِ: وَالْأَحْكَامُ تَدُلُّ عَلَى الْوَجُوبِ، مِنْ أَنْ تَارَكَهَا بِلَا عُدْرٍ يُعْزَرُ وَتَرَدُّ شَهَادَتُهُ وَيَأْتِمُ الْجِيرَانُ بِالسُّكُوتِ عَنْهُ. (رد المحتار . باب الامامة ص ۵۱۵ ج ۱ و ص ۵۱۲ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۲). ظفير

(۳) فلاتجب (الجماعة) على مريض الخ ولاعلى من حال بينه وبينها مطر فطين وبرد شديد وظلمة (الدر المختار على هامش رد المحتار. باب الامامة ص ۵۱۹ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۵). ظفير

(۴) عن جابر بن سمرة قال كان بلال يوذن ثم يمهل فاذا رأى النبي ﷺ قد خرج اقام الصلوة (ابوداود . باب فى المؤذن ينتظر الامام ص ۸۲ ج ۱) وينتظر المؤذن الناس (عالمگیری . مصرى الباب الثانى فى الاذان . فصل ثانى ص ۵۳ ج ۱ ، ط. ماجديه ج ۱ ص ۵۷). ظفير

اوس پہ دی خای کی دوہی مسئلی پینبی دی۔ یوہ داچی دبل مذهب والا اقتداء کول اوپہ جمع سرہ لمونخ کول بنہ دی اوکہ خان تہ لمونخ کول بنہ دی۔ نوپہ دی مسئلہ کی دفقهاوو اختلاف دی۔ بعضی پہ جمعی سرہ لمونخ کولو تہ بنہ وایی، کہ خہ ہم امام دبل مذهب یعنی شافعی وغیرہ وی۔ نوپہ دی مسئلہ کی راجح دادہ چی پہ جمعی سرہ لمونخ کول بنہ دی، دخان دلمونخ کولو خخہ۔ لکہ خہ رکم چی علامہ شامی وروستہ دنقل کولو داختلف خخہ فرمایلی دی: فنحصل الی الاقتداء بالمخالف المراعی فی الفرائض افضل من الانفراد اذا لم یجد غیرہ والا فالقتداء بالموافق افضل (۱) ﴿﴾

اودوہمہ مسئلہ دادہ چی پہ حرم شریف کی چی متعددی جمعی کیری نوکہ چیری چاتہ مخکنی جمعہ ونہ رسیدہ نوپہ دوہمہ اودریمہ اوخلورمہ جمع کی شاملیدل جائز دی اوکہ نہ؟ اوجماعت ثانیہ پہ حرم شریف کی جائز دی اوکہ نہ؟ اوپہ جماعت ثانیہ وغیرہ کی شریکیدل بنہ دی اوکہ خان تہ لمونخ کول بنہ دی۔ نوپہ دی کی ہم اختلاف دی۔ اکثرہ محققین پہ حرم محترم کی ہم دوہمی اودریمی جمعی وغیرہ تہ مکروہ فرمایلی۔ دھغوی پہ نزد ظاہرہ دہ چی خان تہ لمونخ اولی دی پہ دوہمہ جمعہ کی دشریکیدلو خخہ۔ خنگہ چی دمحللی دنورو جماتونو حکم دی۔

اوبعضی علماء دافرماپی چی دحرم شریف دجومات حکم دمحللی دجومات غوندی نہ دی بلکی دلاری دجومات غوندی دی ہلتہ جماعت ثانیہ (دوہمہ جمعہ) درستہ دہ۔ پہ دی شان علامہ شامی وروستہ دنقل کولو دقول دعلماوو محققینو کم چی پہ بارہ دانکار دجماعت ثانیہ کی دھغوی خخہ منقول دی، نقل کولو خخہ وروستہ فرمایلی دی: لکن یشکل علیہ ان نحو المسجد المکی والمدنی لیس لہم جماعة معلومون فلا یصدق علیہ انه مسجد محلۃ بل هو کمسجد الشارع وقد مرّ انه لا کراهۃ فی تکرار الجماعة فیہ اجماعاً فلیتامل (۲) ﴿﴾ اوبیا علامہ موصوف جواز راجح گنلی دی لیکن فی الواقع قول دمحققینو خوک چی دعدم جواز قائل دی راجح معلومیبری، ولی چی پہ حرمینو شریفینو کی دامامانو اومؤذنانو مقرروالی معلوم دی اودہمیشہ لمونخ گزارو جماعت ہم معلوم دی۔ کہ خہ ہم دحج اوزیارت پہ موسم کی دغیر معلومینو دجماعت اضافہ وسی۔ وعن هذا ذکر العلامة الشیخ السندي ﴿﴾ تلمیذ المحقق ابن الہمام فی رسالۃ ان ما یفعلہ

(۱) رد المحتار۔ باب الامامة۔ مطلب فی الاقتداء بشافعی ونحوہ ص ۵۲۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۳۔ ظفیر

(۲) رد المحتار باب الامامة مطلب فی تکرار الجماعة فی المسجد ص ۵۱۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۳۔ ظفیر

﴿﴾ باید ووايو چی پرہمدي موضوع باندي دعلامہ سندي رسالہ دہمدي جلد پہ پای کی وگوری۔ حقانی

اهل الحرمين من الصلوة بائمة متعددة وجماعة مترتبة مکروه اتفاقاً ونقل عن بعض مشائخنا انکاره صریحاً حين حضر الموسم بمكة سنة ۵۵۱ هـ منهم الشريف الغزنوی و ذکر انه افتی بعض المالکية بعدم جواز ذلك على مذهب العلماء الاربعة ونقل انکار ذلك ايضاً عن جماعة من الحنفية والمالکية حضروا لموسم سنة ۵۵۱ هـ آه. واقرة الرملی فی حاشية البحر (۱). ثم نقل العبارة المذكورة سابقاً اعنى لكن يشکل عليه ﴿ وقد مرّ الجواب عنها. فقط

دجمعی ڄڻه وروسته آيا په يوه درجه کي جلا جلا لمونځ کول کيږي؟ سوال: (۵۲۳)

مشهوره ده چي که چيري دمازيگر لمونځ سوي وي او وروسته دوه سړي جومات ته دلمانځه دپاره راسي نوپه يوه درجه کي دواړه ځان ځان ته لمونځ نه سي کولي اولمونځ به نه کيږي. هر سړي دي په جلا درجه کي لمونځ وکړي. اوپه نورو لمونځونو کي همداشان جائز دي. دادرسته ده اوکه نه؟

جواب: داچي مشهوره ده غلطه ده لکه څنگه چي په نورو لمونځونو کي که چيري مخکي جمع ونه نيول سي اودوه ياڅلور سړي وروسته راسي نوهغوي دجومات په يوه درجه کي ځانته لمونځ کولي سي. دغه رکم په هريو وخت کي کولي سي هيڅ وجه دفرق نسته.

داقامت په شروع کي دمقتدي اوامام په دريدلو کي څه مصلحت دي؟ سوال: (۵۲۴)

دمقتدي اوامام پردريدلو باندي داقامت په شروع کي تعامل راروان دي نوپه دي کي څه مصلحت دي؟

جواب: هغه خاص مصلحت دادی چي دا حاديثو څخه معلوم کيږي چي دمخکي څخه دي برابروالي دصفونو وسي. نوکه چيري په حي علي الفلاح باندي مقتديان ودريدل ودريدل اوپر داقامت الصلوة باندي امام تکبيرتحریمه وويل څنگه چي دفقهي دکتابونو دروايت څخه معلوم کيږي. نودمخکي څخه به دصفونو دبرابروالي وغيره انتظام ونه سي حالانکي داآهم (۲) دي. اوپه حي علي الفلاح باندي ددريدو امر استحبابي دي اوپه دي کي تاويل هم کيدي سي هغه داچي ددي څخه دي تاخير نه کوي په تقديم کي هيڅ حرج نسته. فقط

شيعه که چيري دسنيانو په جمعه کي شريک سي نوآيا ددي په وجه به څه نقص پيدا سي؟

(۱). رد المحتار باب الإمامة مطلب في تکرار الجماعة في المسجد ص ۵۱۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۳. ظفیر
(۲). عن النعمان بن بشير ؓ قال: كان رسول الله ﷺ يسوي صفوفنا حتى كأنما يسوي بها القداح حتى رأى أنا قد عقلنا عنه ثم خرج يوماً فقام حتى كاد أن يكبر فرأى رجلاً بادياً صدره من الصف فقال: عباد الله لتسون صفوفكم أو ليخالفن الله بين وجوهكم". رواه مسلم، وعن انس ؓ قال اقيمت الصلاة فاقبل علينا رسول الله ﷺ بوجهه فقال اقيموا صفوفكم وتراصوا ﴿ (مشکوٰۃ باب تسوية الصف ص ۹۷ و ص ۹۸). ظفیر

سوال: (۵۲۵) پہ جمعہ کی کہ چیری شوک شیعہ پہ منح کی ودربری، اولمونخ کوی نو دسنيانو لمونخ بہ صحیح سی اوکہ نہ؟ اوہغہ منع کول پکاردی اوکہ نہ؟

جواب: دسنيانو پہ لمانخہ کی بہ پہ دی صورتہ کی خہ نقصان اوخلل نہ وی لیکن آئندہ بہ دغہ رافضی تہ ووایی چی یادی ہغہ دخپل مذہب خخہ توبہ وکاری کنی دمسلمانانو جمعی تہ دی نہ رآخی اوہغہ دی مسلمانان پہ خپل قبرستان کی نہ بنخوی. فقط

دچا خخہ چی جمعہ تیرہ سی خان تہ پہ جومات کی لمونخ وکری اوکہ پہ کور کی جمع وکری: سوال: (۵۲۶) دیو سپری خخہ دجمع لمونخ فوت سو آیادی پہ جومات کی خان تہ لمونخ وکری اوکہ پہ کور کی دجمعی سرہ لمونخ وکری.

جواب: کہ چیری پہ کور کی پہ جمعی سرہ لمونخ ممکن وی نو دانہ او بہترہ دی. ولی بہ داسی نہ وی حال داچی دامروی دی در رسول اللہ ﷺ خخہ خنگہ چی بی پہ ردالمحتار کی نقل کپی دی. (۱) فقط

پہ جومات کی دوہمہ جمعہ اودوبارہ جمعہ: سوال: (۵۲۷) یوسپی دضد پہ وجہ پہ ہمدغہ جومات کی خپل خان تہ پنخہ وختہ لمونخ اوجمع کوی. جماعت ثانیہ اوجمعہ دوبارہ کول خنگہ دی. **جواب:** دوہمہ جمعہ دمحللی پہ جومات کی کول مکروہ دی اودجمعی لمونخ دوبارہ پہ ہمغہ جومات کی پہ کم کی چی جمعہ سویدہ جائز نہ دی. «والظاہر انہ یغلق ایضاً بعد اقامة الجمعة لئلا یجمع فیہ احد بعدھا» شامی (۲). نو کم سپری چی دضد پہ وجہ داسی کوی ہغہ سخت گنہگاردی.

دامام دفسق پہ وجہ پہ کور کی لمونخ: سوال: (۵۲۸) پہ فاسق امام پسی دلمانخہ مکروہ کیدلو پہ خیال سرہ خپل پہ کور کی یاجومات کی دجمعی خخہ مخکی یادجمعی خخہ وروستہ خان تہ لمونخ کول جائز دی اوکہ ناجائز. اوخان تہ لمونخ کونکی تہ بہ تارک جماعت خونہ ویل کیبری؟

جواب: پہ درمختار کی دی: وفي النهر عن المحيط صلی خلف فاسق او مبتدع نال فضل الجماعة (۳). پردی بانندی علامہ شامی لیکلی دی: قوله نال فضل الجماعة ﴿ان الصلوة خلفهما اولی من الافراد﴾ (۴) الخ نو معلومہ سوہ چی دیوازی لمونخ کولو خخہ دا بنہ دی

(۱). ولنا انہ علیہ الصلوٰۃ والسلام کان خرج لیصلح بین قوم فعاد الی المسجد وقد صلی اهل المسجد فرجع الی منزله فجمع اهلہ وصلی. (رد المحتار. باب الامامة ص ۵۱۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۳). ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الجمعة تحت قول الماتن وافاد ان المساجد تغلق یوم الجمعة الا الجامع ص ۷۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۱۵۷. ظفیر

(۳) و (۴) وگوری رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

چی پہ مذکورہ جماعت کی شامل سی۔

پہ جمعہ کی دمہتر شرکت: سوال: (۵۶۹) دمہتر قوم یوسری بغیر دمسلمانیدلوکہ چیری دجمعی پہ لمونخ کی شریکیبری نو هغه شریکول پکار دی اوکہ نہ؟ هغه خپله برادری نہ پریردی؟

جواب: پہ جمعہ کی دشریکیدلو خخه هغه مه بندوی، هسی نہ چی پہ وعید، وَمَنْ أَظْلَمُ مَمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ (۱) کی داخل سی، پہ لمونخ اوجمعہ کی بہ هغه هغه وخت داخلیدل غواپی چی دهغه پہ زپہ کی بہ اسلام وی اوپہ مهتر قوم (کی) بعضی مسلمانان هم وی۔ غالباً هغه بہ هم دهغه کسانو خخه وی کم چی مسلمانان دی۔

دبنار پہ غیر آباد خای کی اذان اولمونخ: سوال: (۵۷۰) یوجومات پہ خنگل کی ددریاب پہ غارہ واقع دی، او هغه جومات غیر آباد دی، پہ هغه کی خوک لمونخ نہ کوی، کہ یو سپی دبنار یا کلی خخه پہ هغه کی دیره سی اوپنخہ وخته پہ اذان اوتکبیر ویلوسره لمونخ کوی نو هغه تہ بہ دجمعی ثواب ورکول کیبری اوکہ نہ؟ اودهغه پہ حق کی پہ دغه جومات کی خآن تہ لمونخ کول نہ دی اوکہ دجمعی ترک کولو پہ وجہ بہ گنہگاریبری؟

جواب: پہ دغه جومات کی داذان اواقامت ویلو خخه وروسته خآن تہ پہ لمونخ کولو کی هم دجمعی ثواب حاصلیبری اوددغه دبنار جومات آبادول پہ بعضو جوهاتوسره افضل دی اوددی خہ تفصیل دفقھی کتابونو کی لیکل سوی (۲) دی۔

دتجارت پہ وجہ جمعہ ترک کول: سوال: (۵۷۱) زید سوداگر دی او هغه پہ خپل نوکر یایو بل ملگری بانندی دخپل کاروبار اعتماد نہ سی کولی چی هغه دی خلگوتہ (خپله سودا) پریردی اودجمعی لمونخ داداء کولودپارہ جومات تہ ولاپسی اوکہ چیری وکی نوخیالات یی منتشر کیبری، اوس پہ دی بارہ کی دزید دپارہ خہ حکم دی، آیا هغه پہ دوکان کی لمونخ کوی اوکہ جومات تہ خئی، خککہ چی جومات تہ پہ تللو کی ډیر تکلفات کول وی۔

جواب: کہ چیری دنقصان اندیبنہ وی اودوکان بندول گران وی نودغه سپی دی پہ دوکان کی لمونخ وکری۔ کما فی الشامی۔ قوله وخوف علی ماله ای من لص ونحوه اذالم یمکنه غلق الدکان والبییت مثلاً (۳) فقط۔

(۱)۔ سورة البقره رکوع ۱۴۔ ظفیر

(۲)۔ مؤذن مسجد لایحضر مسجده احدا قالوا هو یؤذن ویقیم ویصلی وحده وذلك احب من ان یصلی فی مسجد

آخر (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۵)۔ ظفیر

(۳)۔ رد المحتار باب الامامة ص ۵۱۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۳۔ ظفیر

دجمع ترک کونگی حکم: سوال: (۵۷۲) کم سپری چی پہ جومات کی سرہ دجمع قائم کیدلو خانتہ لمونخ کوی اوپہ جمعہ کی نہ شریکیبری دہغہ خہ حکم دی. پہ دی فعل سرہ کفر لازمیری اوکہ نہ؟

جواب: کفر نہ لازمیری خودغہ سپری فاسق دی، توبہ دی وکابی ان تارکها (الجماعة) بغیر عذر یعزر وترد شہادته ویاثم الجیران بالسکوت عنه. غنیة المستملی ص ۴۷۵، ظفیر. **دامام سرہ دجکری پہ وجہ جمعہ ترکول سوال:** (۵۷۳) دیوسری دجومات دامام سرہ جگرہ سویدہ. دغہ سپری پہ جمعی سرہ لمونخ کول پرې اینسی دی کم وخت چی لمونخ شروع سی نو دغہ سپری خانتہ لمونخ شروع کری دغہ سپری گنہگاردی کہ نہ؟

جواب: پہ داسی حالت کی جمعہ پربینوول اوخانتہ لمونخ کول سختہ گناہ ۵، دغہ سپری بہ گنہاریبری. (۱)

دیو سلام گرزولو خخہ وروستہ پہ جمعہ کی شریکیدل درست نہ دی: سوال: (۵۷۴) دامام یو سلام گرزولو خخہ وروستہ زید تحریمہ وویل اوپہ جمعہ کی شامل سو نولمونخ صحیح سو اوکہ نہ؟ **جواب:** فی الدر المختار وتنقطع التحریمة بتسلیمة واحدة (۲) نو پہ صورۃ مذکورہ کی اقتداء صحیح نہ سوہ اوہغہ دی دسرہ تکبیر تحریمہ وویبی اوخان تہ دی لمونخ وکری. فقط

پہ مکہ مکرمہ کی خلور مصلی ولی دی؟ سوال: (۵۷۵) پہ مکہ شریفہ کی خلور مصلی ولی قائمی سوی دی اوہلتہ دتعدد جماعت خہ حکم دی؟

جواب: پہ دی کی اختلاف دعلماوو دی خنگہ چی یی پہ شامی کی نقل کری دی. لیکن پہ آخرہ کی یی فرمایلی دی چی پہ مسجد حرام کی متعدد دی جمعی مکروہ نہ دی. (۳)

دمسجد قارعة الطريق تشریح: سوال: (۵۷۶) د دوہمی جمعی خہ حکم دی او د مسجد

(۱). ان تارکها (ای الجماعة) من غیر عذر یعزر وترد شہادته ویاثم الجیران بالسکوت (غنیة المستملی ص ۴۷۵). ظفیر
(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة ط. س. ص ۴۹۰ ج ۱. ظفیر
(۳). ویکرہ تکرار الجماعة الخ (درالمختار) وعن هذا ذکر العلامة الشیخ رحمة اللہ السندی تلمیذ المحقق ابن الہمام ان ما یفعلہ اهل الحرمین من الصلوة بائمة متعددة وجماعات مترتبة مکروہ اتفاقاً ونقل عن بعض مشائخنا انکارہ صریحاً الخ وقد مر انه لاکراهة فی تکرار الجماعة فیہ اجماعاً (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۱۷ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۲) لکن الف العلامة الشیخ ابراہیم البیری شارح الاشباہ رسالۃ سماها (الاقوال المرضیة) اثبت فیہا الجواز وکراهة الاقتداء بالمخالف الخ وكذا الف العلامة الشیخ علی القاری رسالۃ سماها (الاقتداء فی الاقتداء) اثبت فیہا الجواز لکن نفی فیہا کراهة الاقتداء بالمخالف اذا راعی فی الشروط والارکان فقط (ردالمحتار. کتاب الصلاة ص ۳۵۰ ج ۱ مطلب فی تکرار الجماعة، ط. س. ج ۱ ص ۳۷۷). ظفیر

قارعة الطريق خخه خه مراد دی؟

جواب: دمسجد قارعة الطريق خخه مراد دادی چی په هغه کی دوهمه جمعه مکروه نه ده اودمحلې په جومات کی دوهمه جمعه مکروه (۱) فقط

جذامی په جمعه کی شریکیدی سی اوک نه؟ سوال: (۵۷۷) دجذامی سپری په جمعه کی

شریکیدل پکاردی اوک نه؟ اونورو خلگو ته نفرت کول پکاردی اوک نه؟

جواب: دجذامی خخه جمعه اوجماعت ساقط اومعاف دی، په دی وجه چی هغه دی جومات ته نه رآئی. نوجذامی ته نه دی پکار چی هغه په جمعه کی شریک سی، اوکم خلگ چی دجذام وهلی سپری خخه جلا سی اوخان حینی ساتی نوپر هغوی باندی هیخ ملامتیانسته خکه چی دجذامی خخه دتبتیدلو اوخلاصیدلو حکم رسول الله ﷺ فرمایلی (۲) دی. فقط

چی په یو جومات کی جمعه پیدا نه سی نوآیا بل جومات ته ولاړ سی؟ سوال: (۵۷۸) که

چیری په یو جومات کی جمعه پیدا نه سوه نوبل جومات ته دجمعی دنیولو دپاره تلل خنکه دی؟

جواب: که په یو جومات کی جمع سوی وی نوکه چیری په بل جومات کی دجمعی ورکولو امیدوی نوبل جومات ته تلل اوپه جمعی سره لمونخ کول ښه اودثواب موجب دی، په سلفو کی به دامت اکابرو داسی کول چی په یو جومات کی به جمعه سوی وه نوبل جومات ته به دجمعی په تلاش تلل (۳) فقط

په جمعه کی تلوار: سوال: (۵۷۹) زید دیوجمات امام دی اودهغه ورور مؤذن دی،

داجامع مسجد دی، لمونخ گذار زیات پکښی راجمع کیږی، امام اومؤذن چی کم اصول دجمع دپاره مقرر کړیدی، هغه دلمونخ گذارو خخه خلاف دی، هغه داچی مؤذن اذان وکی، امام صاحب راحاضر سو، دخلورو رکعاتو په مقدار بی انتظار وکی، په دی دوران کی که دوه یاخلور سپری راغلل نولمونخ بی شروع کی که رانغلل نوهم بی شروع کوی.

(۱) قال فی الشامی ومقتضی هذا الاستدلال كراهة التكرار ولوبدون اذان الخ شامی ص ۵۱۲ ج ۱.

(۲) واكل ثوم ويمنع منه وكذا كل موزو ولوبلسانه (درمختار) وكذلك الحق بعضهم بذلك من بفيه بخر اوبه جرح له رائمة وكذلك القصاب والسماك والمجدوم والابرس اولی باللاحاق (ردالمحتار) مايفسد الصلوة وما يكره فيها مطلب احكام المسجد ص ۲۱۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۲۱). ظفیر

(۳) ولوفاتته نذب طلبها فی مسجد اخر الا المسجد الحرام ونحوه (درمختار) فلايجب الطلب فی المساجد بلا خلاف بين اصحابنا بل ان اتى مسجدا للجماعة فحسن وان صلى فی مسجد حیه منفردا فحسن الخ وردالمحتار. باب الامامة جلد اول ص ۵۱۸، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۵). ظفیر

اوپہ دغہ مقدار معینہ بانڈی دلمونخ گزارو راجمع کیدل ناممکن دی، کہ چیری لس دولس منتہ انتظار وسی نوتول لمونخ گزاربہ راجمع سی، اوڍیر لوی جماعت بہ پہ لمانخہ کی شریک سی۔ امام صاحب تہ داوینا ہم وسوہ چی پنخلس منتہ انتظار کوی، چی ٲول لمونخ گزار جمعی تہ راخی۔ خو ہغہ د خیل حرکت خخہ نہ اوڍی پہ دی صورۃ کی ددی امام خہ حکم دی اوددوہمی جمعی خہ (حکم) دی؟

جواب: مؤذن اوامام تہ دومرہ تلوار کول نہ دی پکار، کلہ چی دلمونخونو وخت موسع (فراخہ) دی نوهیخ وجہ دداسی تلواری نستہ اوانتظار دلمونخ گزارو ڍیر ضروری دی۔ دنیمی گنتی پہ انتظار کی تقریباً داکارونہ کیدی سی (یعنی داستنجاہ وغیرہ خخہ فراغت) امام تہ دغومرہ انتظار کول پکار دی اودلمونخ گزارو رعایت کول پکاردی۔ پہ دی خودرایی کی اودمحلہ دخلگو پہ انتظار نہ کولو کی امام تہ پرخای دثواب ورکولو دگنہگاریدلو (۱) خطرہ دہ۔ دمحلہ خلگ ہغہ معزلولی ہم سی۔ دمحلہ خلگو او لمونخ گزارو تہ پکاردی چی کہ امام داتلواری کول پری نہ ڍدی نوهغہ دی موقوف کڍی اوبل امام دی مقرر کڍی۔ دوہمہ جمعہ مکروہ دہ ددی ارتکاب ہیخکلہ مہ کوی۔ دامام انتظار کوی۔ فقط

داودس مات دتقاضا پہ وخت کی دی مخکی دہغہ خخہ فارغہ سی، بیا دی لمونخ وکڍی

سوال: (۵۸۰) زید چی سہار ولاڍیدی نوهغہ تہ دلوی اودس مات ضرورت وو۔ کہ بیت الخلاء تہ خئی، نولمونخ خینی قضا کیری، نواول داودس مات خخہ فارغہ سی اوکہ لمونخ اداء کڍی؟

جواب: مخکی دی قضاء حاجت ادا کی بیا دی قضاء لمونخ وکڍی۔ (۱) فقط

دامام دمقررولو طاقت نہ لرلو پہ وجہ پہ بعضو جوماتونو کی جمعہ بندول خنکہ دی؟

سوال: (۵۸۱) کہ پہ یونبار کی ڍیر جوماتونہ وی اولمونخ گزار کم وی پہ ہر یو جومات کی دامام مقررولو طاقت نہ لری نوکہ چیری متصل محلہ والا پہ شریکہ

(۱)۔ ویجلس بینہما بقدرمایحضر الملازمون مراعیالوقت الندب الافی المغرب فیسکت قائما قدر ثلاث آیات قصار ویکرہ الوصل (الدرالمختار علی ہامش ردالمحتار۔ باب الاذان ص ۳۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۹)۔ ظفیر (۲)۔ فلاتجب (الجماعۃ) علی مریض الخ اومدافعة احد الاخبثین (الدرالمختار علی ہامش ردالمحتار۔ باب الامامۃ ص ۵۱۹ و ۵۲۰ ج ۱ ط.س. ج ۱ ص ۵۵۵ و ۵۵۶) کرہ الخ وصلاتہ مع مدافعة الاخبثین اواحدہما او الريح للنتھی (درمختار) الاخبثین ای البول والغائط قال فی الخزائن سواء کان بعد شروعه او قبلہ فان شغلہ قطعها ان لم یخف فوت الوقت وان اتمها اثم الخ (رد المحتار باب ما یفسد الصلوۃ وما یکرہ فیہا ص ۲۰۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۴۱)۔ ظفیر

یوجومات کی امام مقرر کری اور نور جوماتونہ پر پردی پہ یوجومات کی پہ جمعی سرہ پہ امام مذکور پسی لمونخ اداء کری نوخہ حکم دی؟

جواب: بنہ دادہ چی حتی الوسع دی تبول جوماتونہ آباد کری او لبر لبر لمونخ گزاردی پہ تولو جوماتونو کی لمونخ کوی دمجبوری پہ حالت کی چی خنگہ پہ وسہ وی هغسی دی کوی. (۱) فقط

دجومات پرینبوول درست نہ دی: سوال: (۵۸۲) پہ داسی حمام کی چی پہ خلورو طرفونو کی پکبسی دود وی پہ هغه کی لمونخ کول جائز دی او کہ نہ؟ مثلاً ترحمام لوپ خانقاه وی پہ هغه کی لمونخ اداء کول خنگہ دی؟ پہ مخکنی جومات چی صرف پہ پنخلس ۱۵ قدمہ فاصلہ کی دی پہ هغه جومات کی لمونخ نہ اداء کوی بلکه دمودی راهیسی بی لمونخ معطل گرزولی دی، خہ حکم دی؟

جواب: جومات معطل گرزول او خرابول جائز نہ دی کہ خہ ہم ترحمام لوپ خانقاه کی لمونخ اداء کول جائز دی لیکن جومات پرینبوول اوپہ دغه خانقاه کی لمونخ اداء کول بنہ نہ دی. دمحللی جومات آبادول دمحللی پرخلگو لازم دی. بدوالی ددی فعل چی جومات پریپردی او حمام تہ نژدی چی ددود جمع کیدلو خای دی لمونخ اداء کوی اوبی ضرورتہ ددی فعل التزام کول پہ چا بانڈی پتہ نہ دی. (۲)

دکور دحفاظت پہ وجہ جمعہ پرینبوول: سوال: (۵۸۳) کہ چیری دکور دحفاظت پہ وجہ پہ کور کی لمونخ کوی نوآیا دجمعی ترک کولو گناہ بہ وی؟

جواب: جمع ترک کول اوعلی الدوام تارک دجماعت کیدل دکبائرو خخہ دی، اوفسق او معصیت دی. دجمعی ضرور اهتمام کول پکاردی. (۳)

پہ جمعہ کی دشری سری رعایت: سوال: (۵۸۴) دجومات امام دچارعايت کولی سی او کہ نہ؟ **جواب:** فقهاوو لیکلی دی چی پہ بعضی خایونو کی دیو شری سری ہم امام رعایت

(۱). ومسجد حیه افضل من الجامع (درمختار) ای الذی جماعته اکثر من مسجد الحی الخ بل فی الخانیة لولم یکن لمسجد منزله مؤذن فانه یذهب الیه ویؤذن فیہ ویصلی ولوکان وحده لان له حقا علیه فیؤدیہ (ردالمحتار. باب ما یفسد الصلوة مطلب احکام المسجد ص ۲۱۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۵). ظفیر

(۲). ثم الاقرب الخ ومسجد حیه افضل من الجامع (درمختار) بل فی الخانیة لولم یکن لمسجد منزله مؤذن فانه یذهب الیه ویؤذن فیہ ویصلی ولوکان وحده لان له حقا علیه فیؤدیہ (ردالمحتار. باب ما یفسد الصلوة مطلب احکام المسجد ص ۲۱۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۵). ظفیر

(۳). والجماعة سنة مؤكدة للرجال الخ وقيل واجبة وعليه العامة ۱ قال فی البحر وهو الراجح عند اهل المذهب ۲ ثمرة تظهر فی الاثم بترکها مرة الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار. باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۰، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۲). ظفیر

کولی سی، کله چی دهغه خخه دخه فساد اندیسنه وی (۱). فقط

په جمعه کی تاخیر: سوال: (۵۸۵) په دی علاقه کی په یوه کوخه (گلی) کی دننه یو کوچنی جومات دی چی په هغه کی صرف پنخه یا اووه لمونخ گزاردی. په دی جومات کی پنخه وخته دجمعی دپاره دوختونو پایبندی بالکل نه کیږی عموماً پر انتهایی وخت بانندی لمونخ کیږی چی په هغه کی بعضی اوقات دوخت فوت کیدلو احتمال وی کنی کم از کم دجمعی فضیلت خوقطعی نه حاصلیږی. ددسمبر او جنوری په میاشت کی دسهار دلمانخه سلام داوو ۷ بجو خخه دری خلور منته مخکی گرزول کیږی. کم وخت چی دسائل په خیال کی دلمر کناره شاید دآسمان دغاږی خخه پر بنسکاره کیدلو وی. سرخی او دورخی رڼا په ښه ډول سره ښکاره سی. درحمت الله رعده کانپوری په جنتری کی یی په ۱۴ جنوری کال ۱۹۱۸ م کی پر شپږ بجی او شپږ څلویښت دقیقې (6:46) بانندی لمر راختل لیکلی دی. دماپنښین لمونخ اکثره دوی بجی یا ددوو بجو خخه دوه خلور منته وروسته وی او ددوو بجو خخه مخکی ډیر کم کیږی. په داسی صورتی کی سائل چی په اول وخت کی لمونخ کول غواړی دجمعی خخه مخکی دلمونخ گزارو جمع کیدلو خخه که چیری جلا خپل لمونخ کوی نوڅنگه دی؟

جواب: دریلوی تائم مطابق جنتری موجوده او معموله په دې مدرسه کی ۱۴ جنوری ته په اووه بجی او یوویشت منته (7:21) بانندی لمر راختل درج دی، بلکی د ۳ جنوری خخه تر ۱۸ جنوری پوری همدغه وخت دلمر راختلو دی او جنتری صادق (۲) ده او تجربه ددی دکلونو راهیسی ده، او اول وخت دمازیگر د ۱۴ جنوری دیارلس منته بالا خلور بجی (4:13) بانندی دی او ددی خخه مخکی مخکی آخر وخت دماپنښین موافق دمذهب دامام ابوحنیفه رحمته الله علیه وی. نو کم ساعت (گړی) چی دریلوی تایم سره برابر دی په هغه کی که چیری په جنوری کی تراوو ۷ بجو پوری دسهار لمونخ وسی نوتر دغه وخته پوری دسهار دلمانخه وخت ښه وی. همدغه ډول تردوو ۲ پاو بانندی دوو (2:15) بجو پوری دماپنښین وخت هم ښه وی. په داسی حالت کی جمعه ترک کول هیڅکله درست نه دی. او واضحی دی وی چی دا حنافو په نزد دسهار په لمونخ کی ښه اسفار یعنی په رڼایی کی لمونخ کول

(۱) رئیس المحلة لاينتظر مالم یکن شریرا والوقت متسع (الدر المختار علی هامش ردالمحتار. باب الاذان ص ۳۷۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۰). ظفیر

(۲) حضرت مفتی علام ددیوبند دجنتری حواله ورکړیده اوسوال دکانپوردی، نوڅکه په کانپور کی د شپږ نیمو بجو خخه مخکی جماعت ختمیدل پکار دی.

نبه دی۔ هكذا في الدر المختار (۱) فقط

دسلام گرزیدلو په وخت کی په تکبیر تحریمه او جمعہ کی شریکیدل : سوال : (۵۸۲)

زید

تکبیری تحریمه وویل او امام سلام وگرزوی او زید دامام سره په قعدہ کی بالکل شریک نه سو نو اوس زید ته دوباره تکبیر تحریمه ویل پکار دی او که دغه مخکنی تکبیر تحریمه کافی دی؟

جواب: چی پوره تکبیر تحریمه یعنی الله اکبر یی دامام دسلام گرزولو څخه مخکی ویلی دی نو هغه په جمعہ کی شریک سو اوس هغه ته دوباره دتکبیر ویلو ضرورت نسته۔ قال فی الحلیة عند قول المنية ولا دخول فی الصلوة الا بتکبیر الافتتاح۔ شامی

دمتین امام په غیر موجود کی کی امامت: سوال : (۵۸۷) په فتاویٰ رشیدیہ کی دی چی که چیری یو څو کسان په مقرر وخت کی دمتین امام په غیر موجودگی کی په جمعی سره لمونځ وکړی، نو متین امام بیا جمعہ بغیر دکراحت څخه کولی سی۔ اود جمعی ثواب به دی دوهم جماعت ته رسیږی۔ نه اول الذکر ته، خوپه درمختار کی چی کم ځای دکراحت لازمیدلو شرائط امام اعظم^۲ او امام ابو یوسف^۳ بیان کړی دی هلته دمتین دوخت یا دامام هیڅ شرط نسته، په دی صورت کی دی څه وسی، شرعاً څه حکم دی؟

جواب: په شامی کی ددی تصریح ده چی که چیری مخکنی جمعہ غیر اهل مسجد کړی وی نو په دی صورت کی دوهمه جمعہ مکروه نه ده بلکی په دی حالت کی معتبره دوهمه جمعہ ده اود مخکنی جمعی اعتبار نسته۔ یعنی په دی معنی چی دجومات خلگوته دجمع کولو حق سته که څه هم ثواب دجمعی به مخکی جمعی والاوو ته هم حاصل سی۔ عبارت دهغه دادی: عبارتہ فی الخزان اجمع مما ههنا ونصها ویکره تکرار الجماعة فی مسجد محلة باذان واقامة الا اذا صلی بهما فیہ اولا غیر اهله (۱) (۲) اودنورو عبارتونو څخه هم دامفهومیږی: ویؤیده ما فی الظهیرية ولو دخل جماعة المسجد بعد ماصلی فیہ اهله یصلون وحدانا وهو ظاهر الروایة (۳) شامی۔ په دی عبارت کی داهله دقید څخه دغیر اهل مسجد جماعت خارج سو۔ دغه رکم په باب الاذان کی دی: وحينئذ فلو دخل جماعة المسجد بعد ماصلی اهله فیہ فانهم یصلون وحدانا۔ الخ، نو معلومه سوہ چی په فتاویٰ

(۱). يستحب الاسفار بالفجر لقوله ﷺ اسفروا بالفجر فانه اعظم للاجر (هدایه کتاب الصلوة باب المواقیص ص ۷۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۲۲). ظفیر

(۲). ردالمحتار. باب الامامة ج ۱ ص ۵۱۲، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۳. ظفیر

(۳). ردالمحتار باب الامامة ص ۵۱۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۳. ظفیر

رشیدیہ کی چی خہ دی ہغہ صحیح دی. (۱)

دفساد دیبری خخہ دجومات جمعہ پرینبوول درست دی، کہ نہ؟ سوال: (۵۸۸) دمسجد یو

بانی دمسجد امام یوہ ورخ ووهی اوبنکنخل یی ورته وکړل په دی وجه شل مسلمانان په کور کی جمعہ اوجماعت کوی. داجائز دی کہ نہ؟ په وجه دخوف دفتنی او فساد؟

جواب: په دی حالت کی په کور کی جمعہ اوجماعت کول درست دی. فقط

په تراویحو کی دبنخو جماعت کول مکروه دی: سوال: (۵۸۹) یوہ بنخہ دقرآن حافظہ ده.

کہ چیری دغه بنخہ کلام ربانی په تراویحو کی ویل غواری نو دبنخو جماعت کیدی سی او کہ نہ؟

جواب: دبنخو جماعت مکروه تحریمی دی، نہ دی کول پکار. (۲)

دخان ته لمونخ کولو ثواب په کور کی زیات دی او کہ په جومات کی؟ سوال: (۵۹۰) زید په

جومات کی خان ته لمونخ کوی اوبکر په کور کی لمونخ کوی. ددواړو په ثواب کی خہ فرق سته او کہ نہ؟

جواب: کم سپری چی په جومات کی دجمعی لمونخ پریبیدی اویہ کور کی دلمونخ کولو

عادی دی اودجمعی پریبیبوولو بانندی مصر دی ہغہ فاسق دی. په احادیثو کی دی چی نبی کریم ﷺ فرمایلی دی چی کہ چیری دماشومانو اوبنخو خیال نہ وای نومابہ دہغہ خلگو کورونوته اور ورکړی وای خوک چی جومات ته دجمعی لمانخہ ته نہ رآئی. (۳)

نو کم سپری چی جومات ته رآئی او خانته لمونخ کوی اودجمعی خیال نہ ساتی او خپل عادت دجمعی ترک کولو کوی یاپہ کور کی دخان ته لمونخ کولو عادی وی اوجمعہ ترک کوی، دواړہ فاسقان اودواړہ دحرام کار ارتکاب کونکی دی. په دوی کی بہ دچا په بارہ کی وویل سی چی زیات ثواب فلانکی ته دی، اوفلانکی ته نہ دی. دوی دواړہ گنہگار دی. دواړو ته دالازم دی چی دجمعی پاییندی دی کوی، نہ دی په کور کی خانته لمونخ کوی اونه دی په جومات کی خانته لمونخ کوی. دمجبوری په وجه کہ اتفاقاً جمعہ فوت سی نودا جلا خبرہ (۴) ده.

(۱). رد المحتار باب الاذان ص ۳۲۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۵. ظفیر

(۲). ویکرہ تحریمًا جماعۃ النساء ولوفی التراویح فی غیر صلوة جنازة (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۵). ظفیر

(۳). عن ابی ہریرة ؓ عن النبی ﷺ قال لولا ما فی البيوت من النساء والذرية اقامت صلوة العشاء وامرت فتیاتی یحرقون ما فی البيوت بنار. رواہ احمد (مشکوٰۃ باب الجماعة فصل ثانی ص ۹۷). ظفیر

(۴). قال محمد فی الاصل اعلم ان الجماعة سنة مؤكدة لا یرخص الترتک فیها الا بعذر مرض او غیرہ ؓ ففی الغایة =

پہ ڇنگل کی دلمانڇہ کولو فضیلت یوازی دسری دپاره دی اوکھ جماعت دپاره؟ سوال:

(۵۹۱) پہ ڇنگل کی دلمانڇہ کولو چی کم لوی فضیلت راغلی دی نویوازی سپری ته دی اوکھ په جماعت سره، اودا ظاهره ده چی په ڇنگل کی جماعت ډیر مشکل دی؟
دوهمه جمعه مکروه تحریمی ده او که تنزیهی؟ سوال: (۵۹۲) په دوهمه جمعه کی کراحت تحریمی دی اوکھ تنزیهی؟ او دمکروه تحریمی مرتکب دگناه کبیره مرتکب دی اوکھ دصغیره؟

داستوگنی په کور کی دوهمه جمعه مکروه ده اوکھ نه؟ سوال: (۵۹۳) داستوگنی په کور کی دوهمه یا دریمه جمعه کول مکروه دی اوکھ نه؟

په محراب کی به امام څه رکم دریری؟ سوال: (۵۹۴) دجومات په محراب کی امام ته څه رکم دریدل پکار دی. که چیری بالکل دننه دریری نومکروه تحریمی دی یا تنزیهی. دقدم دڅومره حصی دباندي ایستلو سره به دریری. سره دحوالی دکتابونویې تحریر وفرمایې.

جواب: (۱) په ڇنگل کی دلمانڇہ کولو فضیلت دی، ددی دامطلب نه دی چی دجوماتونو څخه زیات په دی کی فضیلت دی. دحدیث شریف څخه دجوماتونو خیرالبقاع (په ځایونو کی بهترین) کیدل ثابت (۱) دی. بلکی مطلب ددی دادی چی کله یوسپری په ڇنگل کی وی اودلمانڇه وخت راسی نوهلته دی لمونځ وکړی، که ډیر کسان وی نوجمعه دی وکړی اوکھ یووی نویوازی دی وکړی. په هرډول فضیلت حاصل دی. په شامی کی دی: وروی فی الخبر ان من صلی علی هیئة الجماعة ای باذان واقامة ولوکان منفرداً صلت بصلوته صفوف (۲) الملئکة. ﷻ

(۲) قال فی الشامی قوله: ویکره تکرار الجماعة ﷻ ای تحریماً لقول الکافی لا یجوز والمجمع لا یباح وشرح الجامع الصغیر انه بدعة ﷻ. شامی (۳)
 ددی څخه معلومه سوه چی په دوهمه جمعه کی کراحت تحریمییه دی.
 (۳) مکروه نه ده. (۴)

= قال عامة مشائخنا انها واجبة ﷻ وفي البدائع تجب علی العقلاء البالغین الاحرار القادرین علی الجماعة من غیر حرج انتهی، والادلة تدل علی الوجوب ﷻ وكذا الأحكام تدل علی الوجوب من ان تاركها من غیر عذر یعزر وترد شهادته ویاتم الجیران بالسکوت عنه. (غنیة المستملی فصل فی الامامة ص ۴۷۴). ظفیر (۱). فقال شر البقاع اسواقها وخیر البقاع مساجدها رواه ابن حبان. (مشکوٰة باب المساجد ص ۷۱). ظفیر (۲). درمختار فصل فی القراءة. قوله ولو منفرد الا انه ان اذن واقام صلی خلفه من جنود الله ما لا یرى طرفاه رواه عبد الرزاق. (ردالمحتار باب الاذان ج ۱ ص ۳۲۲، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۴). ظفیر (۳). ردالمحتار مطلب فی تکرار الجماعة فی المسجد. باب الامامة ص ۵۱۲ ج ۱. ظفیر (۴). ویکره تکرار الجماعة باذان واقامة فی مسجد محلة، لا فی مسجد طریق اومسجد لا امام له ولا مؤذن =

(۴) پہ درمختار کی دی: وقيام الامام في المحراب لا سجوده فيه وقدماه خارجه لان العبرة للقدم (۱) ﴿ ددی خخه معلومه سوه چی که چیری قدمونه یی دمحراب خخه دباندی وی نو کراحت نه پاته کیری. او په شامی کی یی ویلی دی: وفي حاشية البحر للرميل الذي يظهر من كلامهم انها كراهية تنزيهية. فتامل ص نمبر: ۴۳۴، جلد اول. (۲)

دیوی جمعی په دوران کی دہلی جمعی کوشش؟ سوال: (۵۹۵) زید نومی یوسری باوجود ددی چی جمعه ختمه نه وه، تکبیر یی ووايه، اودوهمه جمعه یی وکړه اودا جمعه یی صرف په دی وجه وکړه چی داوونی جمعی امام غیر مقلد وو. یعنی اهل حدیث په دغه جومات کی امام دی. کله چی لمونځ ختم سو نو غیر مقلد امام ددوهمی جمعی مقتدیانو ته وویل چی تاسی دلمانځه اعاده وکی ولی چی ستاسی لمونځ په دی وجه ونه سو چی په حدیث شریف کی راغلی دی اذا اقيمت الصلوة فلا صلوة الا التي اقيمت. اوس سوال دادی: (۳) په پورته ذکر سوی صورت کی په دغه حدیث شریف سره دهغه لمونځ باطلیدل ثابتیری اوکه نه؟ کم چی داوونی جمعی دختمیدلو خخه مخکی شروع سوی وی. که چیری ثابتیری نواعاده په جمعی سره پکارده اوکه دجمعی خخه بغیر؟ اوکه نه ثابتیری، نوپه یوه جومات کی دیو فرض ددوو جمعو په یو وخت کی دناجائزوالی خه دلیل دی.

دیوی جمعی دوران کی دہلی جمع کونکی لمونځ وسو اوکه نه؟ سوال: (۵۹۶) په پورتنی صورت کی دحدیث مذکور خخه قطع نظر خاص دحنفی مذهب په اعتبار سره هغه لمونځ صحیح سو اوکه نه؟ کم چی داوونی جمعی دختمیدلو خخه مخکی شروع سوی وو. که چیری صحیح سوی وی نو دکراحت تحریمی سره یاتنزیهی سره؟

اقتداء ترک کول سوال: (۵۹۷) سوال دادی (الف) چی باوجود دشرعی قسم اخستو خخه ذاتی خفگان په وجی سره دزید اقتداء ترک کول (ب) دتفریق جماعت کوشش کول (ج) په اولنی جمعه کی شرکت نه کول اودهغه دختمیدلو خخه مخکی بله جمعه شروع کول دحنفی مذهب په اعتبار سره جائز دی اوکه نه؟

په دوو سړیو سره جمعه کیری اوکه نه؟ سوال: (۵۹۸) په حنفی مذهب کی دجمعی خخه ماسوا په نورو لمونځونو کی په دوو سړیو سره جمعه کیری اوکه نه؟

جواب: د (۵۹۵) خخه تر (۵۹۸) پوری، دحدیث شریف الفاظ کم چی په مسلم شریف کی

= (درمختار) ولنا انه عليه الصلوة والسلام كان خرج ليصلح بين قوم فعاد الى المسجد وقد صلى اهل المسجد فرجع الى منزله فجمع اهله وصلى ﴿ رد المحتار باب الامامة مطلب في تكرار الجماعة في المسجد ط.س. ج ۱ ص ۵۵۳. ظفیر (۱). و (۲) رد المحتار باب ما يفسد الصلاة وما يكره فيها، ط.س. ج ۱ ص ۲۴۵. ظفیر (۳). قال رسول الله ﷺ، اذا اقيمت لصلوة فلا صلوة الا المكتوبة، رواه مسلم (مشكوة. باب الجماعة ص ۹۲). ظ

روایت سوی دی، دادی: اذا اقيمت الصلوة فلا صلوة الا المكتوبة. (۱) ددی حدیث خخه ممانعت ددی خبری ثابت دی چی کم وخت دلمانخه تکبیر وسی او جمعه شروع سی نوبه دغه جمعه کی شریکیدل پیکاردی. سنت، نفل وغیره نه دی کول پیکار. خودنورو احادیثو په وجهی سره دسهار سنت امام ابوحنیفه رحمۃ اللہ علیہ مستثنی فرمایلی دی. دلته دهغه دلیکلو ضرورت نسته. بهر حال ددی حدیث خخه بطلان ددوهم لمونخ نه معلومیری. ددی حدیث حاصل صرف دادی چی کله جمعه ودریری نوبل لمونخ مه کوی. نه داچی بل لمونخ به باطل وی. دامفهوم ددی حدیث نه دی. دا ددغه غیر مقلد غلطی ده چی دبل لمونخ دباطل والی حکم بی وکی. بلکی هغه ته داویل پیکاروه چی دیوی جمعی په دوران کی دوهمه جمعه کول نه وو پیکار. داکار بد وسو، آئنده داسی مه کوه. غرض داچی راگرزول ددغه لمونخ ضروری نه وو. غیر مقلد امام جوړول نه دی پیکار ولی چی غیر مقلد خلگ په احادیثوکی همدغه ډول خطا کوی اوپه ناخبرتیا سره غلطی مسئلی خلگو ته بنیسی، اود دوی په عقائدو کی فسادوی په دی وجه غیر مقلد امام جوړول نه دی پیکار اودهغه خخه ډیر احتیاط کول پیکاردی. تعجب دی چی غیر مقلدین تقلید ته شرک اوحنفیانوته مشرکان وایی. اویا حنفیان دی چی همدغه خلگ دخپل لمونخ امامان جوړوی. چونکی په صورت مسئله کی دغیر مقلد امام په باره کی سوال دی، په دی وجه د ۳ دمضامینو جواب ترک سو چی کله امامت دغیر مقلد درست نه دی اودهغه معزوله کول ضروری دی نودهغه متعلق دزید دترک اقتداء سره بحث ونه سو. (۴). کیری. (۲) فقط، واللہ اعلم

چی دمخکی سلام خخه وروسته په جمعه کی شریک سو نوخه حکم دی؟ سوال: (۵۹۹) که چیری یوسری په جمعه کی ددوهم سلام دختمیدلو خخه مخکی اوداول سلام خخه وروسته شریک سی نوهغه ته به دجمعی ثواب ورکول کیری اوکه نه؟
جواب: دغه سړی په جمعه کی شریک نه سو اودجمعی ثواب ورنه کول سو، په درمختار کی دی. تنقزی قدوة بالاول (۲). ﴿ فقط

په ناجائزه مال باندي په جوړسوی جومات کی لمونخ: سوال: (۲۰۰) یوی ډمی دنکاح خخه وروسته خپل خاوند ته روپی ورکړی هغه په هغو روپیو باندي جومات جوړ کی. په دغه

(۱). حواله یی په تیره صفحه آخری حاشیه کی تیره سو. محمد أحمد الحقانی الأفغانی
(۲). واقلا ای الجماعة اثنان واحد مع الامام ولوممیزا ﴿ فی مسجد اوغیره (درمختار) لحدیث اثنان فما فوقهما جماعة (رد المحتار باب الإمامة ص ۵۱۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۳). ظفیر
(۳). اوتنقطع به التحریمة بتسلیمة واحد، برهان وقدمر (درمختار) حیث قائل وتنقزی قدوة بالاول قبل علیکم الخ فلا یصح الاقتداء به. بعدها لانقضاء حکم الصلاة (رد المحتار مطلب فی وقت ادراک فضیلة الافتتاح، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۵). ظفیر مفتاحی

جومات کی لمونخ جائز دی اوکھ یوازی دی په کورکی لمونخ کوی؟
جواب: په دغه جومات کی لمونخ کیری اوپه کور کی دیوازی لمونخ کولو څخه په جمعی سره په دغه جومات کی لمونخ کول بڼه دی. فقط

دوهم فصل

دامامت استحقاق

دامام په موجود کی کی بل څوک امام جوړول: سوال: (۲۰۱) چی دجومات امام دباندي په غولی کی وی اوپه دننه جومات کی خلگ بل سپری دامام داجازت څخه بغیر امامتی ته مخکی کړی نوڅنگه دی؟

جواب: دامام مسجد په موجودگی کی دبل چا امام جوړیدل بغیر ضرورته اوبغیر دشرعی وجهی څخه بڼه نه دی. لیکن کم سپری چی دجومات خلگو امام جوړکی په هغه پسی هم لمونخ صحیح دی. څنگه چی په درمختار کی دی: واعلم ان صاحب البيت ومثله امام المسجد الراتب اولی بالامامة من غیره مطلقاً وقال قبيله والخيار الى القوم فان اختلفوا اعتبر اكثرهم ولو قدموا غیر الاولی اساءوا بلا اثم (۱) فقط

یوسری دجنابت تیمم وکی اوبل دبی اودسی نوپه دوی کی دچا امامت بڼه دی. سوال: (۲۰۲) یوسری دجنابت تیمم وکی اوبل دبی اودسی، او دادواړه په علم او پرهیزگاری کی برابر دی نو دچا امامت به بڼه وی؟

جواب: دواړه برابر معلومیری. (۲) والله اعلم

چی په حالت دحدث اوجنابت کی جمعه ورکړی، نوڅه دی وکړی؟ سوال: (۲۰۳) که چیری یوامام په حالت دحدث یا په حالت دجنابت کی لمونخ ورکړی وی نو ددغه لمونخونو به څه علاج کیری کله چی دایاد نه وی چی هغه وخت کم کم لمونخ گزاروه. او هغوی ته څه رکم اطلاع ورکړی؟

جواب: په درمختار کی دی چی که چیری امام دجنابت په حالت کی یا دبی اودسی په حالت کی لمونخ ورکړی نو پر هغه لازم دی چی مقتدیانو ته اطلاع ورکړی. (۳) نومذکور

(۱) الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

(۲) لهذا دقرعی په ذریعه دی فیصله وسی. یادقوم اکثریت چی کم طرفته وی. فان استووا یقرع بین المستویین او الخيار الى القوم فان اختلفوا اعتبر اكثرهم (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۸). ظفیر

(۳) کما یلزم الامام اخبار القوم اذا امهم وهو محدث اوجنب اوفاقد شرط اورکن وهل علیهم اعادتها، ان عدل نعم والا نذبت. (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۵۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۱).

امام ته پڪاردي چي حتى الوسع کم کم مقتديان چي ورپه يادسي هغوي ته دي اطلاع ورکري چي دفلاني وخت دلمانخه اعاده وکري ولي چي هغه لمونخ نه وو سوي. اوڻوڪ چي ورپه ياد نه سي دهغوي لمونخ صحيح سو. هغه ته په اطلاع نه کيدلو کي ڇه حرج نسته، که چيري بيا ورپه ياد سي نوهغه ته دي هم اطلاع ورکول سي، اويخپله امام مذکوردي هم ددغه لمانخه اعاده وکري اوددغه گناه څخه دي توبه اواستغفار وکري. فقط **بي دشرعي وجهي څخه په امام پسي لمونخ نه کول سوال:** (۲۰۴) دلته دوه مخالفه دي. يو سري پر بل باندي ناحقه زبردستي وکړه. دوهمه ډله ددغه مظلوم سري په طرف سوه اوپه فوجداري کي يي دعوه داخله کړه. مظلوم ته انديينه سوه چي که چيري ظالم ته څه سزا ورکول سوه نومابه دهميشه دپاره تنگوي دجومات امام ته دغه مظلوم ويل چي که چيري دآئنده دپاره مانه تنگوي نوزه معافي ورکوم، نودجومات امام دهغه ظالم څخه اقرار واخستي دآئنده دپاره. دوهمي ډلي ته چي ددي خبري پته ولگيده چي دجومات امام زموږ مخالف ددعوي څخه خلاص کي نودجومات په امام پسي يي لمونخ کول پريښوول نوهغوي دگناه مرتکب سوه اوکه نه؟

جواب: دفتهي کتابونو کي ليکلي دي چي که چيري امام بي قصوره وي، اوخلگ دهغه داقتداء څخه کراهت کوي نوگناه په دغه ترک کونکو باندي ده. اوکه چيري په امام کي قصور وي نودغه امام ته دداسي خلگو امامت کول کم چي دهغه په امامت ناخوبنه وي مکروه دي. خو په پوښتنی سوي سورة کي دامام خطاء نسته. لهذا هغه خلگ گنهگار دي کم چي دهغه داقتداء څخه احتراز کوي. آئنده هغوي ته په دغه امام پسي لمونخ کول پڪاردي. (۱) فقط

که امام قرأت بهتر نسي کولي نودقاري انتظار مناسب دي: سوال: (۲۰۵) که جمع تياره وي اومقرر امام دقرأت څخه ناخبره وي. يوقاري اودس کوي نودهغه انتظار وسي اوکه نه؟

جواب: په دي سورة کي دقاري صاحب انتظار مناسب اوبنه دي. (۲)

(۱). لوام قوماً وهم له کارهون انکان الکراهة لفساد فيه ۛ کره له ذلك ۛ وان هو احق لا والکراهة عليهم (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹) فتسن او توجب ۛ علی الرجال العقلاء البالغين الاحرار القادرين علی الصلاة بالجماعة من غير حرج (درمختار) فبالحرج يرتفع الاثم ويرخص فی ترکها ولكن يفوته الافضل (رد المحتار باب الامامة ص ۵۱۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۴). ظفیر
(۲). که چيري امام په قرأت کي څه داسي غلطی نه کوي چي مفسد صلوة وغيره ده نوحکماً دامقرر امام دبل چا څخه افضل دي. واعلم ان صاحب البيت ومثله امام المسجد الراتب اولی بالامامة من غيره مطلقاً (درمختار) اي وان كان غيره من الحاضرين من اعلم واقراً منه (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹) =

که اکثریت په یو وجه امام معزول کړی: سوال: (۲۰۶) په جامع مسجدکی یو امام داتو کالو راهیسی مقرر دی په دی دوران کی یی دیوبی پیری هلك سره بدمعاشی وکړه. هغه هلك ممبرانوته شکایت وکی نودجومات متولی اوپنخلسو غریومشوره وکړه چی امام معزوله کړی. اودوه ممبران اولمونخ گذار دامام طرف دار دی اوهغه نه معزوله کوی، شرعاً په دی صورت کی څه حکم ورکول کیږی؟

جواب: فقهاوو لیکلی دی چی دامام دمعزوله کولو اومقررولو اختیار (دجومات) بانی یاددهغه اولاد لره دی. اوکه چیری دقوم اکثره افراد دیوسړی په امامت باندي راضی سی اودقوم مقرر کړی امام اصلح وی، نوهغه اصلح امام کیدی سی. قال فی الدر المختار البانی للمسجد اولی من القوم ینصب الامام والمؤذن فی المختار الا اذا عین القوم اصلح ممن عینه البانی رحم (قوله البانی اولی) وكذا اولاده وعشیرته اولی من غیرهم رحم شامی، (۱) نوبه صورت مسئوله کی کله چی اکثره قوم مخکنی امام دهغه دشرارت او فسق په وجه معزوله کړی اوبل امام یی مقررکی نو دا معتبردی اولنی امام به معزوله سی. اومتولی که چیری دوقف کونکی دطرف څخه وی او دهغه دشرط مطابق وی نودغه متولی هم قائم مقام کیدی سی. فقط

دامام دامامت دعوی او دمقتدیانو انکار: سوال: (۲۰۷) که چیری دیوی خانقاه دمشر حای ناستی (سجاده نشین) په وجه دمشری دخانقاه دامامت دعوه وکړی اوباقی وارثان کم چی دهغه دکورنی والا او مقتدیان دی دهغه امامت منظور نه کړی نه دامام دعوی درسته ده اوکه نه؟

جواب: دفتھی په کتابونوکی دی چی دجمات بانی اوقف کونکی دامام وغیره مقررولو زیات حقداردی. اوکه هغه نه وو نودهغه اولاد اوخپلوان زیات حقداردی. دهغه څخه وروسته چی دمحللی اوجومات خلگ څوک امام مقرر کړی، هغه امام کیږی. نو دخانقاه مشر که چیری دوقف کونکی دا اولاد څخه دی نوییشکه هغه ته حق دی دامام وغیره مقررولو لیکن دوقف کونکی نورو خپلوانو ته هم داحق دی دخانقاه مشرته څه ترجیح اوی خصوصیت په دی باره کی نسته. (۲) فقط

= البته که امام په خوشحالی سره دغه قاری ته دامامت اجازه وکړه نودهغه دپاره اجازه دی اوانتظارینه دی. ظفیر (۱). ردالمحتار، کتاب الوقف بعد مطلب من سعی فی نقض ماتم ص ۵۷۳ ج ۳، ط.س. ج ۴ ص ۴۳۰. ظفیر (۲). ولاية الاذان والاقامة لبانی المسجد مطلقاً وكذا الامامة لوعدلا (درمختار) وفي الاشباه ولد البانی وعشیرته اولی من غیرهم وفي الوقف ان القوم اذا عینوا مؤذنا واماما وكان اصلح مما نصبه البانی فهو اولی (ردالمحتار. باب الاذان فروع ص ۳۷۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۰). ظفیر

چی په امامت کی اختلاف وی نو ترجیح چاته ورکری: سوال: (۲۰۸) دمحلې په جومات کی دوه سپری وایی چی زموږ مقرر سپری به امام وی. اودجمعی چی کم زیات کسان دی هغوی وایی، چی موږ څوک امام مقرر کړی هغه به امام وی. **جواب:** دجمعی زیات کسان چی کم څوک امام مقرر کړی هم هغه به امام وی. لان الاعتبار للاکثر. (۱) فقط

دغیر معزز امامت: سوال: (۲۰۹) دامامت حق ماسوا دمعزز قوم څخه بل قوم ته سته اوکه نه؟ یوڅو کسان وایی چی لمونځ صرف دلاندینیو قومونو سپری ورکولی سی یعنی شیخ قوم، سیدان، مغل او پښتون. اوپه رذیل قوم پسی لمونځ جائز کیدی نه سی او هغوی ته دامامت حق حاصلیدی نه سی. داخبره شرعاً صحیح ده اوکه نه؟

جواب: دامامت استحقاق هر هغه مسلمان ته سته څوک چی اهلیت دامام کیدلو لری. بیا چی څومره لوازمات دامامت دمساثلو علم اوتجوید قرأت، اوصلاح اوتقوی په هغه کی زیات وی هغومره به هغه اولی او الیق بالامامت متصور کیری (۲) څنگه چی په درمختار وغیره کی دی. والاحق بالامامة الأعلم باحکام الصلوة ثم الأحسن تلاوة للقرآءة ثم الورع الی ان قال ثم الاشرف (۳) نسباً. ښه ددی عبارت څخه واضحه سوه چی په چا کی اهلیت دامامت وی هغه امام کیدی سی، اواحق بالامامت اولی دی دهغه دغیر څخه. اوپه دی حکم کی ټول قومونه اوکسب والا برابردی. البته که دشرافت علمی وغیره سره نسبی شرافت هم وی مثلاً داچی هغه قریشی وی، سیدوی، یاشیخ وی، علوی وی یا انصاری وی، نوهغه به افضل وی دهغوی دغیر څخه لکه څنگه چی داخری جملی ثم الاشرف نسباً حاصل دی. نو قول دهغه خلکو څوک چی داوایی چی ماسوا دشیخ یا پښتون وغیره، یا سپین پوستی، اوحجّام وغیره څخه کم چی دامامت لائق وی په هغه پسی لمونځ صحیح دی اوپه دوی کی چی څوک زیات عالم زیات قاری اوزیات پرهیزگار وی هغه دامامت زیات حقداردی. دغه ډول څوک چی اشرف دی په اعتبار دنسب سره باوجود دحاصلوالی دصفت دعلم اوتجوید اوتقوی هغه افضل دی دهغه دغیر څخه (۴) دالله ﷻ په نزد زیات

(۱). او الخیار الی القوم فان اختلفوا اعتبر اکثرهم ایضاً. باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۸. ظفیر
(۲). والاحق بالامامة تقدیماً بل نصباً الاعلم باحکام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة وحفظه قدر فرض وقیل واجب وقیل سنة (درمختار) وعبارة الکافی وغیره الاعلم بالسنة اولی الا ان یطعن علیه فی دینه لان الناس لا یرغبون فی الاقتداء به. (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر
(۳). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۱ ج ۱. ظفیر
(۴). والاحق بالامامة تقدیماً بل نصباً الاعلم باحکام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتناب الفواحش الظاهرة وحفظه قدر فرض ښه ثم الاحسن تلاوة وتجوید ښه ثم الاسن ثم الاحسن خلقا ښه ثم الاحسن وجهها ای اکثرهم تهجدا =

عزتمند هغه دی څوک چی زیات پرهیزگاری کما قال الله تعالی: **إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفَكُمْ**.^(۱) لیکن سره د تقوی د سعادت څخه که چیری نسبی شرافت هم وی نور علی نور دی. لیکن هیڅوک مسلمان او هیڅوک کسب گر سپک گنجل درست نه دی: **إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ**. پردی موقع باندی یاد ساتل پیکاردی. فقط

دعید کاه امامت: سوال: (۲۱۰) یو سړی عیدگاه جوړه کړه او پخپله دهغه امام سو. یو څو کاله وروسته هغه یوبل سړی امام کی او په هغه پسی یی لمونځ وکی. اوس اولنی امام مړ سو دهغه یوزوی دی په دی صورت کی د امامت حق دچادی.

جواب: د امامت حق په دی صورت کی د عیدگاه دبانی دی. (۲) فقط

کم علمه امام به د لوی عالم باوجود امامت کوی: سوال: (۲۱۱) کم امام چی په یو ځای کی پر امامت باندی مقرر دی او په دغه ځای کی بل سړی دهغه څخه په علم کی زیات وی نو دهغه د اجازه څخه بغير هغه امامت کولی سی او که نه؟ که چیری نسی کولی نوبغير اجازه نکاح خوانی څه رکم کولی سی؟

جواب: دا حدیثو او د فقهی دروایاتو څخه دا ثابت سوی دی چی کم سړی دیو جومات او محلی امام وی دهغه په موجودگی کی دهغه د مرضی څخه خلاف دی بل څوک نه امام کیږی. (۳) او دنکاح خوانی دپاره شارع ﷺ قاضی نکاح خوان معین او مقرر کړی نه دی بلکه داکار ولیانو ته سپارل سوی دی چی دهغه تفصیل د فقهی کتابونو کی موجود دی. نو نکاح خوانی پر امامت باندی قیاس کول صحیح نه دی. فقط

په زیات علم والا او کم علم والا کی ښه څوک دی؟ سوال: (۲۱۲) یو سړی په مسائلو ښه خبر دی. بل سړی کم علمه دی. په دی دواړو کی د امامت مستحق څوک دی او په کم علم والا پسی که زیات علم والا لمونځ وکړی نو درست دی او که نه؟

جواب: د امامت زیات حق دار هغه سړی دی کم چی دلمانځه په مسائلو باندی زیات پوه وی لیکن که چیری زیات علم والا په کم علم والا پسی لمونځ وکی نو لمونځ کیږی. (۴)

= ثم الأشرف نسبا (الدر المختار علی هامش رد المحتار. باب الامامة ص ۵۲۰، ۵۲۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر (۱). سورة الحجرات : ۲.

(۲). ولاية الاذان والاقامة لبانی المسجد مطلقا وكذا الامامة لوعدلا (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الاذان ص ۳۷۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۰). ظفیر

(۳). واعلم ان صاحب البيت ومثله امام المسجد الراتب اولی بالامامة من غيره مطلقا (در مختار) مطلقا ای وان كان غيره من الحاضرين من هو اعلم واقرا منه ﴿ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹﴾. ظفیر (۴). الأولى بالإمامة أعلمهم بأحكام الصلاة، هكذا في المصنّرات وهو الظاهر، هكذا في البحر الرائق هذا إذا علم من القراءة قدر ما تقوم به سنة القراءة هكذا في التبيين ولم يطعن في دينه ﴿ويجتنب الفواحش الظاهرة =

په لاندینیو دوو کسانو کی دامامت مستحق څوک دی؟ سوال: (۲۱۳) زید ته دخپل پلار څخه

کامل حق دامامت وغیره ورکول سو. اوپه زید کی دشریعت څخه خلاف هیڅکله څه خبره نسته، بلکی نهایت متقی اودکتاب اوسنت عالم دی، اوقوم هم دزید په امامت باندی خوشحاله دی. که چیری دداسی سړی حق جبراً ضبط کړی اوخالد پنځه وخته لمونځ او جمع دزید په موجودگی کی ورکوی نو شرعاً خالد ته امامت ورکول او دخلگو په هغه پسی لمونځ کول جائز دی اوکه نه؟

جواب: په درمختار کی دی. واعلم ان صاحب البيت ومثله امام المسجد الراتب اولی بالامامة من غیره مطلقاً ای وان کان غیره من الحاضرين من هو اعلم واقرأ منه ﷺ شامی. (۱) نو معلومه سوه چی اولی بالامامت په دی صورت کی زید دی. اوپه داسی حالت کی چی زید پخوانی اوداقوم مقرر کړی دی خالدته امام جوړیدل ناجائز اومکروه دی. لحدیث ابی داود ولا یقبل الله صلوة من تقدم قوما وهم له کارهون. درمختار (۲)

دامام څخه وروسته دهغه ټولو زمانو ته دامامت استحقاق سته اوکه کم څوک چی خلکو مقرر

کی؟ سوال: (۲۱۴) یو دمسجد امام وفات سو دهغه پنځه زامن دی په هغوی کی یوبالغ وو. باقی ټول نابالغه وه. دکلی خلگو په اتفاق سره مشر ورور امام کی هغه دپنځلسو شپاړسو کالو څخه امامت کوی. اوس کشران وروپه هم بالغ او دامامت قابل سوه اوپه مشر ورور باندی دعوی کوی چی موږ په امامت کی شریک یو. دکلی خلگ کشران وروپه دمشر ورور درضامندی څخه بغیر په لمونځ ورکولو کی شریک کوی سی که نه؟ اوکشران وروپه که دمشر ورور درضامندی څخه بغیر لمونځ ورکړی نوپه هغوی پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: فقهاوو تصریح فرمایلی ده چی دامام مقررولو حق بانی یادمحلی خلگوته دی، نو دکلی ټولو خلگو چی څوک امام مقرر کی هغه امام سو. کشرانو وروپو ته دبلوغ څخه وروسته دامامت ددعوی حق په دی بنا باندی چی دهغوی پلار امام وو نه رسیږی، البته که دکلی خلگ هغوی هم دامامت لائق ووینی اوپه امامتی کی یی شریک کړی، نودرسته

= وَإِنْ كَانَ غَيْرُهُ أَوْ رَجَعَتْ مِنْهُ وَإِنْ كَانَ مُتَّبِعًا فِي عِلْمِ الصَّلَاةِ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ حِظٌّ فِي غَيْرِهِ مِنَ الْعُلُومِ فَهُوَ أَوْلَى ﷺ دَخَلَ الْمَسْجِدَ مَنْ هُوَ أَوْلَى بِالْإِمَامَةِ مِنْ إِمَامِ الْمَحَلَّةِ فَإِمَامُ الْمَحَلَّةِ أَوْلَى كَذَا فِي الْقُنْيَةِ. (عالمگیری مصری، كتاب الصلوة الباب الخامس فی الامامة الفصل الثاني ص ۷۰ ج ۱، ط. ماجديه ج ۱ ص ۸۳). ظفیر

(۱). رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۲، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

(۲). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

ده. دمشر ورور رضامندی ضروری نه ده. اولمونځ په هغه ټولو کسانو پسی بغیر کراهنه صحیح دی. څوک چی دکلی خلگو مقرر کړی وی. (۱)

دامام رخصتی کول : سوال: (۲۱۵) که یو امام سره دامامت دتنخواه اخستلو کله کله د جومات څخه غیر حاضر سی نوڅه حکم دی؟

جواب: په شامی جلد دریم کتاب الوقف کی دی: امام یتربک الامامة لزیارة اقربائه فی الرساتیق اسبوعا اونحوه او لمصیبة او لاستراحة لاباس به ومثله عفو فی العادة والشرع (۲). ددی حاصل دادی چی امام ته دخپلو ضروریاتو یا راحت دپاره یوه هفته یادی ته نژدی یعنی دپنځلسو ورځو څخه ترکمو پوری عاده غیر حاضری عرفاً اوشرعاً جائزه. بیایی مخکی تصریح کړیده چی که په ټول کال کی هفته دوی هفتی غیر حاضر وی نو معاف دی. نو دمستوله صورة حکم هم ددی څخه معلومول پکاردی چی دامام کله کله غیر حاضری به معاف وی.

په امامت کی وراثت نسته: سوال: (۲۱۶) زید دیو جومات امام دی، اوجومات دیو بزرگ دخانقاه سره متصل دی. ددغه جومات اخراجات تیل اوخراغ ددی جومات متولیان په شریکه کوی. زید ددغه خانقاه سجاده (مشر اومتولی) مقرر دی. باقی متولیانو تراوسه پوری هغه خپل امام جوړ کړی وو او لمونځ به یی ورپسی کوی. اوس چونکی په هغه کی دشریعت اوخاندان په لحاظ سره ډیری خرابی پیدا سوی وی بدعتی هم دی اوهغه دخپلو خپلوانوسره بالکل ورانه کړیده چی دهغه په وجهی سره ډیرمقتدیان دهغه څخه گرزیدلی اوناراضه دی په هغه پسی لمونځ کول نه غواړی اوپه خپلو خپلوانو کی یوبل سړی کم چی دهغه څخه په علم کی لوړ دی اوبدعتی هم نه دی امام جوړول غواړی. نواوس دغه سجاده (مشر) امامت خپل میراث گنی اوپریږدی یی نه. اوسجاده والی (مشروالی) اود حقوقو قدامت دخپل امامت په ثبوت کی پیش کوی. آیا اوس هغه متولیان مقتدیان امام بدلولی سی اوکه نه؟ دمخکنی امام عذر مسموع دی اوکه نه؟

جواب: په امامت کی وراثت نسته بلکی دامام مقررولو حق اول دجومات بانی ته اودهغه اولاد اوخپلوانو ته دی. دهغه څخه وروسته دلمونځ گزارو اودمحلی داوسیدونکو حق دی چی په هغوی امام مقرر کړی بلکی که چیری دجومات بانی یوسړی امام جوړکی او

(۱). وفي الاشباه ولد البانی اولی من غیرهم آهوسییجی فی الوقف القوم اذا عینوا مؤذنا اواماما وکان اصلح مما نصبه البانی فهو اولی. (رد المحتار، باب الاذان ص ۳۷۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۰). ظفیر

(۲). ردالمحتار. کتاب الوقف. مطلب فی غیبة التی یتحق بها العزل عن الوظيفة وما لا یتحق ص ۵۲۴ ج ۳، ط.س. ج ۴ ص ۴۱۹. ظفیر

هغه دامامت صلاحیت نه لری اولمونخ گذارو دهغه خخه زیات لائق سړی امام مقرر کی نوهم هغه به امام مقرر کیږی څوک چی لمونخ گذارو مقرر کړی دی. قال فی الدرالمختار: البانی للمسجد اولی من القوم ینصب الامام والمؤذن فی المختار الا اذا عین القوم اصلح ممن عینه البانی. (۱) حاصل داچی کله هغه سابق امام بدعتی سو او دجومات لمونخ کوونکی ددی خرابی په وجه دهغه خخه ناخوښه دی نو هغه معزوله کول اوبل لائق تر اودلمانخه په مسائلو باندي پوه سړی امام مقررول پکار دی. (۲) مخکنی امام ته دا حق نسته چی هغه دقوم مقرر کړی امام په مقابله کی خپل ځان دامامت حقدار گڼی.

دمتین امام داجازی خخه بغیر بل چاته دامامت حق نسته: سوال: (۲۱۷) په یوجومات کی

چی یو څوک اهل سړی مقرر وی اودهغه په موجودگی کی یو وخت دهغه خخه زیات افضل سړی دغه جومات ته راسی اودجومات څوکسان هغه ته دمقرر امام داجازی خخه بغیر دامامت اجازه ورکړی نو دهغوی دافعل جائز دی اوکه نه؟ اوداکمه خبره چی مسلمه ده چی په ډیرو کسانوکی کم سړی چی زیات دفضیلت والا وی، هم هغه دامامت مستحق دی. نوآیا دا استحقاق په هغه جوماتونو کی هم حاصل دی په کموکی چی دمخکی خخه امام مقرر وی اودغه وخت موجود وی؟ اوداسی فضیلت والا ته دجومات دمقرر امام خخه داجازی اخستلو ضرورت سته اوکه نه؟

جواب: په جومات کی چی کم امام مقرر وی اوپه هغه کی دامامت اهلیت وی نوهم هغه مقرر امام دبل سړی په نسبت دامامت زیات مستحق دی، که څه هم بل سړی افضل او اعلم (زیات عالم) وقرأ (زیات قاری) وی. لیکن که چیری څومقتدیانو هغه بل سړی امام جوړکی نوهم څه حرج نسته پکښی. په در المختار اوشامی کی دی: واعلم ان صاحب البيت ومثله امام المسجد الراتب اولی بالامامة من غیره مطلقا. قال الشامی قوله مطلقا ای وان کان غیره من الحاضرين من اعلم وقرأ منه وفي التاتارخانية جماعة اضياف فی دار یرید ان یتقدم احدهم ینبغی ان یتقدم المالك فان قدم واحدا منهم لعلمه وكبره فهو افضل (۳) څو عبارت داخر خخه معلومه سوه چی که چیری زیات فضیلت والا یو مقتدی امام جوړکړی. نوبدیت نسته لیکن ښه دادی چی دمعتین امام داجازی خخه بغیر دی امامت ونه سی. فقط والله اعلم

(۱). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار. کتاب الوقف ص ۵۷۳ ج ۳، ط.س. ج ۱ ص ۴۳۰. ظفیر
(۲). ویکره امامة الخ مبتدع (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۸، ۵۵۹). ظفیر
(۳). ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

دغیر اصلاح امام معزولی: سوال: (۲۱۸) عمرو وایی چی دمدرسی مهتمم یادجومات متولی ته داکلی اختیار حاصل دی چی داوقافو دمال خخه وظیفه اخستونکی بغیر دوجهی اوبغیر دشرعی عذر خخه دخپل منصب تدریس اوامامت خخه لیری کپی که خه هم متولی جووونکی دمتولی پرده ناجائز فعل باندی ناراضگی ظاهروی اوهغه منع کوی. او عمرو دخپلی دعوی په دلیل کی دشامی داعبارت پیش کوی: ولم ار حکم عزله لمدرس وامام ولا لهما، اقول وقع التصريح بذلك في حق الامام والمؤذن ولا ريب ان المدرس كذلك بلا فرق ففي لسان الحکام عن الخانية اذا عرض للامام والمؤذن عذر منعه من المباشرة ستة اشهر للمتولى ان يعزله ويولى غيره وتقدم مايدل على جواز عزله اذا مضى شهر، بیری، اقول هذا العزل لسبب المقتضى والكلام عند عدمه قلت وسيذكره الشارح عند المؤيدية التصريح بالجواز لوغيره اصلح للم. زيد وایی چی ددی عبارت خخه هم عذر شرعی ثابت دی چی شپړ میاشتی یا یوه میاشت بغیر درخصت خخه یابغیر دخپل قائم مقام مقررولو خخه امام یا مدرس په تکاسل اوتساهل سره حاضر نه دی چی دهغه په وجه سخت نقصان رسیری. داخه کم عذر دی، بغیر دشرعی عذر خخه دخارجونکی ثبوت چیری دی اوپخپله عند عدمه کی ضمیرد: ه راجع دی دعزل طرف ته یعنی ای عندم العزل. اوآخری عبارت پخپله ددی خبری شاهد دی چی متولی ته محض په خپلی رایي سره اختیار دمعزولولو نسته. په دی صورت کی څوک پرحقه دی؟

جواب: دمذکوره عبارتونو اودغه رکم دنورو عبارتونو خخه واضح کیږی چی دشرعی عذر خخه بغیر متولی اومهتمم ته دمدرس وغیره دمعزولولو اختیار نسته. ها! دشامی ددی عبارت خخه: وقلت وسيذكر الشارح عند المؤيدية التصريح بالجواز لوغيره اصلح، (۱) دامعلومیږی چی دموجوده مدرس اوامام خخه زیات لائق اواصلح ترپیدا سو نواول معزوله کول اودوهم کم چی اصلح دی مقررول درست دی.

تنخواه دار امام اجیر په حکم کی دی: سوال: (۲۱۹) زيد وایی چی دجومات امام نه خو اجیردی نه نوکر، ولی چی هغه ته دوقف مال خخه تنخواه ورکول کیږی. او عمرو وایی چی دجومات امام اجیر اونوکر دی. په دی دواړو کی دچا قول صحیح دی؟

جواب: کم امام چی دامامت تنخواه اخلی دهغه په اجیر کیدلو کی څه تامل دی. پرامامت باندی اجرت اخستل فقهاوو جائز لیکلی دی. اودوقف مال خخه تنخواه ورکول ددی مقتضی نه دی چی هغه دی اجرت نه وی اوتنخواه دardi اجیر نه وی. آیاکه چیری دوقف

(۱). رد المحتار. کتاب الوقف ص ج ۳، ط.س. ج ۱ ص ۴۲۸.

د تعمیر دپاره دووقف دمال څخه د تعمیر کار کونکی مقرر سی نوهغوی به اجیر (اجرت اخستونکی) نه وی. د عمر و قول په دی کی صحیح دی. فقط

دامام داجازی څخه بغیر دبل سړی امام کیدل؟ سوال: (۲۲۰) دکلی اوسیدونکو یوسړی پاییند دصوم اوصلوة عالم، دپنج وخته لمونځونو اودجمعی اواخترانو اوجنازی دپاره امام مقرر کړی دی څوک چی خپل فرائض برابر ترسره کوی خویو غیر سړی دامام داجازی څخه بغیر داخترانو خطبه پرممبر باندی ویل شروع کړی، په علم کی دامام سره دیوی حصی برابر نه دی. بل داچی دادوهم سړی دروژی او لمانځه پاییند نه دی بلکی دشرعی ممنوعاتو مرتکب دی اودنفسانیت په بنا باندی داټول حرکتونه کوی. اوس دامام صالح په پریبنولو سره دزید خطبه خوانی ترکمه پوری رواکیدی سی. دکم سړی پلار چی دخپل زوی څخه قطعی ناراضه وی اودهغه شکل لیدل هم نه خوښوی اودهغه څخه دنفرت په وجه یی جلاستوگنه اختیار کړی وی. آیاهغه دجمعی اواخترانو خطبه ویلی سی اوکه نه؟

جواب: قال فی الدر المختار واعلم ان صاحب البيت ومثله امام المسجد الراجح اولی بالامامة من غیره مطلقاً الخ ای وان کان وغیره من الحاضرين من هو اعلم واقراً منه. (۱) الخ شامی. ددی روایت څخه معلومه سوه چی دجومات دمعین امام په موجودگی کی بل سړی ته که څه هم هغه دوهم سړی دمعین امام څخه افضل وی نوبغیر دمعین امام داجازی څخه ورباندی امامت کول نه دی پکار. نو کله چی هغه دوهم سړی دامامت لائق هم نه دی بلکی فاسق دی اوامام معین عالم اوصالح دی نوپه هیڅ شان دی دوهم سړی ته درست نه دی چی دضد اونفسانیت په وجه هغه امام جوړسی اوخطبه وایی. دادهغه په جهالت باندی دلالت کوی اویه فاسق پسی لمونځ مکروه تحریمی دی. کما حقته فی الشامی وشرح المنیة وغیرهما. اوکم سړی چی دصوم اوصلوة پایینده هم نه دی دهغه فاسق کیدل ظاهر دی. دغه رکم دیلارنافرمانه فاسق دی لائق دامام کیدلونه دی. اولمونځ په هغه پسی مکروه تحریمی (۲) دی. فقط

چی کوټ واغوندی نو امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۲۲۱) که امام کوټ واغوندی او امامت کوی نو درست دی اوکه نه؟

جواب: امامت دهغه بلا کراهته درست دی. (۳) فقط

(۱). ردالمحتار باب الامامة جلد اول ص ۵۲۲ ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

(۲). بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه (ای الفاسق) کراهة تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱). ظفیر

(۳). یجب علی المصلی ان یقدم الطهارة من الاحداث والانجاس الخ ویستر عورته لقوله تعالیٰ خذوا زینتکم عند کل مسجد الخ هداية باب شروط الصلوة ص ۸۷ ج ۱، ردالمحتار ط.س. ج ۱ ص ۲۵۰. ظفیر

دغیر حاضری دورخو تنخواہ امام اخستی سی اوکھ نہ؟ سوال: (۲۲۲) آیا تنخواہ دار امام چی دهغه تنخواہ دجومات دوقف سوی جایداد خخه ورکول کیری پیه خه عذر سره یابغیر دعذر خخه دنیمی میاشتی خخه کم دامامت کار تر سره نه کری نودهغه دیوره میاشتی تنخواہ اخستلو شرعاً مستحق دی دجومات امام دادلیل پیشوی او دغائب والی دمودی برابره تنخواہ اخلی: فی القنیة عن باب الامامة امام لوترک لزیارة اقربائه فی الرساتین اسبوعاً اونحوه اولمصیبة اولاستراحة لابس به عفو فی العادة والشرع وهذا مبني علی ان القول بان خروجه لاقل من خمسة عشر يوماً بلاعذر شرعی لایسقط معلومه علی هذا انابت ادون ومساوی بلا اجازة قیم مسجد، خخه استدلال کوی اویه استدلال کی دقنیه دعبارت پیه پیش کولو سره تنخواہ دغائب والی اخستل غواپی. دا اخستل او ورکول جائز دی که نه؟

جواب: فی الشامی وقد ذکر فی الاشباه فی قاعدة العادة محكمة عبارة القنیة هذه (۱) وحملها علی ان یسامح اسبوعاً فی کل شهر (۲) و قد ذکر روایات جواز الاستنابة ایضاً فلیطالع ثمه. حاصل دجواب دادی چی المعروف کالمشروط نو خومره غائب والی چی معروف وی دهغه تنخواہ اخستل درست دی اوانابت هم درست دی. فقط

افضل دی امام جورسی؟ سوال: (۲۲۳) زید حاجی دی اودپنخه وخته لمونخ دیر پایبندی اودزید دری زامن دی یوپیره نه خروی بلکی اوږده پیره بی ده پیه شرعی لباس کی دزید پیه شان دی اودوه پیره خروی زید اودری زامن پیه دوکانداری کی پیه دروغ ویلو سره سودا خرخوی نوپه داسی حالت کی زید اودهغه زامن امامت کولی سی اوکھ نه؟

دیری لنهونکی امامت: سوال: (۲۲۴) زید حافظ دی دروژی اولمانخه پایبندی دی. خوپیره خه قدر لنهوی. دیوی گوتی پیه اندازه بی ساتی. پیه دی حالت کی پیه زید پسی لمونخ درست دی اوکھ نه؟ که خوک مولوی هغه ته پیه ډله کی وویبی چی دافاسق دی اومرتد دی نوخه حکم دی؟

جواب: (۱) پیه زید کی اودزید پیه زامنو کی چی خوک دروژی اولمانخه پایبندی اوظاهراً دفسق خه علامه پیه هغه کی نه وی نو دهغه امامت بغیر کراهته درست دی. اوکھ دفسق خه خبره پیه هغوی کی وی نوامامت دهغوی مکروه (۲) دی.

(۱). دهغه عبارت طرفته اشاره ده کم چی سائل پیه سوال کی دقنیی پیه حوالی سره نقل کړیدی. علامه شامی هم دغه عبارة بعینه ددی خخه مخکی نقل کړی دی (وگوری ردالمحتار کتاب الوقف ص ۷۲۴ ج ۳). ظفیر.
(۲). ردالمحتار کتاب الوقف مطلب فی الغیبة التي یستحق بها العزل ص ۵۲۴ ج ۳ ط.س. ج ۴ ص ۴۱۹. ظفیر.
(۳). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۳، ط.س. ج ۱ ص =

(۲) دیوموت خخه کمه ٲیره لنڊول یعنی دومره لنڊول چي دموت خخه کمه ٲاته سی منع دی. ٲه داسی ٲیره خریونکی اولنڊوونکی بانڊی دفسق اطلاق صحیح دی، هغه فاسق دی. مرتد او کافر ویل ورته حرام اونا جائز (۱) دی او ٲه مرتد ویلو کی سختہ گناه ویونکی ته ده اود فاسق امامت مکروه دی. لمونخ ورپسی سره د کراهنه ادا کیری، اومرتد ویونکی مولوی دستخت معصیت او گناه کبیری مرتکب دی. هغه ٲه دی وینا سره فاسق سو، توبه دی وکاری (۲). فقط

دنکاح قاضی ٲه موجودگی کی دبل سری امامت درست دی که نه؟ سوال: (۲۲۵) دقاضی ٲه موجودگی کی بل سری ته امامت کول درست دی او که نه؟ **جواب:** ٲه دی زمانه کی شرعی قاضی نسته. دی قاضیانو ته کم چي اوس موجوددی امامت وغیره هیخ حق نسته. امام اومؤذن مقررول اولاً دجومات دبانی او واقف حق دی، دهغه خخه وروسته دهغه ٲه اولاد کی چي کم اهل وی دهغه حق دی دهغوی خخه وروسته چي دمحلی یانبار خلگ خوک امام مقرر کری هغه به امام وی. کذا فی الدر المختار وشامی (۳). فقط

دنکاح قاضی ته امامت هیخ شرعی استحقاق نسته: سوال: (۲۲۶) چي دقاضی امامت خخه خه خلگ منکره وی او خه متفق وی او قاضی مصروی نو قاضی ٲه حقه دی او که نه؟ **جواب:** عرفی قاضی ته ٲه دی باره کی خه خاص استحقاق نسته بلکی دمخکنی تفصیل موافق بانی ته یادهغه وارثانو ته یا دمحلی خلگو ته ددی استحقاق دی چي هغوی خوک وغواری مقرر دی کری. (۴) فقط

دقضا مخکی سند ٲه دی وخت کی ٲه کار نه راخی: سوال: (۲۲۷) دقاضی ٲه سند کی اقامت دجمعی او اخترونو او جماعت او ترغیب او تحریص دخلگو ٲرطاعاتو او عباداتو مذکوردی، ددی خخه خه مراد دی؟

= ۵۵۹ - ۵۲۰. ظفیر

(۱). ولباس بنتف الشیب واخذ اطراف الحیة والسنة فیها القبضة الخ ولذا یحرم علی الرجل قطع لحيته (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الحضر والاباحة فصل فی البیع ص ۳۵۹ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۴۰۷). ظفیر
(۲). وعزر الشاتم بیا کافر وهل یکفر؟ ان اعتقد المسلم کافرا نعم والا لا، به یفتی (ایضاً باب التعزیر ص ۲۵۳ ج ۳). ظفیر

(۳). ولاية الاذان والاقامة لبا فی المسجد مطلقا وكذا الامامة لوعدلا (درمختار) وفی الاشباه ولد البانی وعشیرته اولی من غیرهم اه وسیجی فی الوقف ان القوم اذا عینوا مؤذنا واماما وكان اصلح ممانصبه البانی فهو اولی وذكره فی الفتح عن النوافل واقره اه (درمختار. باب الاذان ص ۳۷۲، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۰). ظفیر
(۴). ولاية الاذان والاقامة لبانی المسجد مطلقا وكذا الامامة لوعدلا (الدر المختار علی هامش رد المحتار ص ۳۷۲ باب الاذان، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۰). ظفیر

جواب: کم وخت چی به داسلامی بادشاهانو دطرف خخه قاضیان مقرر کیدل دابه هغه وخت لیکل کیدل. اوس هغوی ته خه خاص حق په دی باره کی نسته اوترخیص اوترغیب دطاعاتو طرف ته واعظان داسلام کوی. فقط

دامام اومؤذن دانکار په وخت کی نیابت: سوال: (۲۲۸) که چیری قاضی دامامت خخه او خطیب دخطبې خخه اومؤذن داذاں خخه انکاروکی نوقوم ته دنائب طلب کولو حق حاصل دی اوکه خنکه. او متولی ته دوقف سوی مزکی دما حصّل (حاصلاتو) خخه دامام وغیره مقررولو اختیار سته اوکه نه؟

جواب: دا حق دبانی وغیره خخه وروسته دمحلّی خلگو ته مخکی دی قاضی ته ددی خه استحقاق نسته (۱). البته که یوڅوک بانی متولی جوړ کړی وی هغه به موافق دشرائطو دوقف کوونکی دراتلو انتظام کوی. فقط

په نابینا عالم اوبینا عالم کی احق بالامامت څوک دی؟ سوال: (۲۲۹) یوسړی نابینادی لیکن عالم دی، اومحتاط دی، بل سړی بینا دی خو عالم نه دی، نو احق بالامامت څوک دی؟

جواب: که روند سړی عالم وی نوحق دامامت هغه ته دی. شامی جلد اول، تبع فی ذالک صاحب البحر حیث قال قید کراهة امامة الاعمی فی المحيط وغیره بان لا یكون افضل القوم فان کان افضلهم فهو اولی (۲).

مولوی احق بالامامت دی اوکه حافظ دقرآن؟ سوال: (۲۳۰) داختر دلمانخه په باره کی په مسلمانانوکی اختلاف پیدا سو. بعضو ویل چی داختر لمونخ به امام صاحب را کړی څوک چی دهمیشه خخه امام دی اولمونخ ورکوی اوبعضو ویل چی داختر لمونخ به حافظ صاحب ورکوی چاچی په رمضان شریف کی په تراویحو کی قرآن را اورولی دی اووایی چی دحافظ صاحب په موجودگی کی په امام صاحب پسی لمونخ نه کیږی، آخر داچی امام صاحب لمونخ ورکی او حافظ صاحب نیت مات کی اوولاری، په داسی صورت کی خه کول پکار دی؟

جواب: تفرقه په مسلمانانو کی بده ده، لمونخ په حافظ صاحب پسی هم کیږی، او په امام

(۱). البانی للمسجد اولی من القوم بنصب الامام والمؤذن فی المختار الا اذا عین القوم اصلح ممن عینه البانی (درمختار) وکذا واولاده وعشیرته اولی من غیرهم (ردالمحتار کتاب الوقف ص ۵۷۳ ج ۳، ط.س. ج ۱ ص ۴۳۰) اوالخيار الى القوم فان اختلفوا اعتبر اکثرهم (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۸). ظفیر

(۲). ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰. ظفیر

صاحب پسی ہم۔ نفسانیت بدشی دی، شوک چي دنفسانیت پہ وجه دجمعیٰ خخہ جلاسو، اونیت یی مات کی اوولاری هغه بد وکرل اوگناھگار سو۔ توبہ دی وکاری۔ اوتولو ته په خپل مابینخ کی په اتفاق سره اوسیدل پکاری دی اوپه اتفاق سره امام مقررول پکاری دی۔ (۱) (په قاعدہ کی عالم احق بالامامت دی، او الاحق بالامامة تقدیما بل نصباً الاعلم باحكام الصلوة فقط صحةً وفساداً بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة ﴿﴾ درمختار۔ ظفیر)

پرامام باندي دمقتدي رعایت: سوال: (۲۳۱) کم امام چي دقرآئت ختمولو خخہ وروسته رکوع ته دتللو په وخت کی لفظ دالله اکبر دومره اوږد وایی چي اکثره لمونخ گذار دهغه خخہ مخکی رکوع ته ولاړسی آیاه داسی صوره کی دمقتدیانو درعایت دپاره دمعمولی قرآئت اوتاخیر کولو خخہ بغیر رکوع ته تلل پرامام باندي واجب دی اوکه نه؟ اودمقتدیانو رعایت حتی الوسع کول مستحب دی اوکه نه؟

جواب: بیشکه دمقتدیانو رعایت په داسی موقع باندي مناسب دی اوتکبیر دی زیات نه اوږدوی بلکی مختصر دی یی کړی دپاره ددی چي دمقتدیانو تکبیر مخکی ختم نه سی۔ اومقتدیانو ته مناسب دی چي وروسته تکبیر شروع کړی دپاره ددی چي پرامام باندي مخکی والی رانسی۔ (۲)

په دینداره حافظ اونیم ملا فاسق کی احق بالامامة شوک دی؟ سوال: (۲۳۲) زید په کوچنی والی کی قرآن کریم حفظ کی همیشه تلاوت کوی او ما تجوز به الصلوة بیه پیژنی اود تجوید په قواعدو هم خبردی اونیک صالح دی دهغه دامامت خخہ ټول لمونخ گذار خوشحاله دی، په هغه پسی لمونخ جائز دی که نه؟ او عمرو مشکوٰة، هدایه دویلو خخہ وروسته هیرکړی دی اولمونخ گذار دهغه په امامت خوشحاله نه دی اوشطرنج کوی۔ او اکثره دجمعی په ورخ جمعه پریریدی اوبنکار ته ولاړسی۔ په داسی سړی پسی لمونخ جائز دی اوکه نه؟

جواب: په دی دواړو کی داوول سړی امامت بیه دی۔ اوپه دوهم پسی لمونخ مکروه دی (۳)

(۱)۔ بیه خوداده چي په متفقه طور باندي دامام انتخاب وسی دپاره ددی چي خه اختلاف لاره نه کړی پیدا۔ لیکن که چیری اختلاف پیدا سی نوپر اکثریت باندي فیصله کول پکاری دی اویا ټولو ته دا اکثریت فیصله تسلیمول پکاری دی۔ فان استووا یقرع بین المستویین او الخیار الی القوم فان اختلفوا اعتبر اکثرهم ولو قدموا غیر الاولی اساءوا بلا اثم۔ الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۸۔ ظفیر

(۲)۔ عن انس ؓ صلی بنا رسول الله ﷺ ذات یوم فلما قضی صلوته اقبل علینا بوجهه فقال ایها الناس انی امامکم فلا تسبقونی بالركوع ولا بالسجود ولا بالقیام ولا بالانصراف رواه مسلم، (مشکوٰة باب ما علی الماموم من المتابعة ص ۱۰۱)۔ ظفیر

(۳)۔ ویکره امامة عبد الخ وفاسق (الدر المختار علی هامش ردالمحتار۔ باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ =

هكذا في كتب الفقه.

داغلطه ده چي صرف سادات دامامت مستحق دي: سوال: (۲۳۳) بعضی خلگ وایي چي

ماسوی دسیدانو خخه بل خوک دامامت مستحق نه دی. داویل صحیح دی اوکه غلط؟
جواب: داغلطه ده چي ماسوا دسیدانو خخه بل خوک دامامت مستحق نه دی. دامامت
 استحقاق پر علم اوفضل اوتقوی باندی دی. اوکم سپری چي دمائلو خخه خبر وی احق
 او بنه بالامامت دی کما فی کتب الفقه (۱). فقط

په لاندینیو دری کسانو کی دامامت لائق خوک دی؟ سوال: (۲۳۴) زید، عمرو، اوبکر

دری وارہ په یوخی کی کار کوونکی دی. زید په سواریو کی. عمرو په سپاهیانو کی.
 بکریه ستار غربولوکی. زید حافظ دی اوله طوائفی (دمی) خخه پیداسوی دی. دروژی
 اولمانخه پایبندی. دشرعی ممنوعاتو خخه خان ساتی. اخلاق بی بنه دی. دعمر و تلفظ
 درست نه دی. کوچنی کوچنی سورتونه هم نه وایی. دروژی اولمانخه پایبندی دی. اوبکر
 هم دروژی اولمانخه پایبندی خودستار غربولو کسب کوی. قرآن کریم صحیح وایی. په
 دی درو وارو کی دامامت مستحق خوک دی؟

جواب: په دی دری وارو کی زید احق بالامامت دی. اوکه چیری زیدنه وی او عمرو

اوبکر موجود وی نوبکر که خه هم فاسق دی په وجه دحرام کسب، لیکن که عمرو په قرآن
 کریم ویلوکی داسی غلطی کوی چي په هغه سره لمونخ فاسدیبری نوبکر ته امام کیدل
 پکار دی حکه چي هغه قرآن کریم صحیح وایی.

که خه هم امامت د فاسق مکروه دی خو په هغه پسی لمونخ کیبری په خلاف دعمر و چي په
 هغه پسی دلمانخه فاسد کیدلو بیره (۲) ده.

افضل ترخپل خان په کم فضیلت والا سپری پسی اقتداء وگری اوکه نه؟ سوال: (۲۳۵) زید

جمعه ورکوی اوتر هغه افضل خلگ راغلل نویه جمعه کی دی شریک سی اوکه نه؟ او
 لمونخ خوبه یی مکروه نه وی؟

جواب: په لمانخه کی به یی هیخ کراحت نه وی اوپه جمعه شریکیدل پکار دی. (۳)

= ص ۵۵۹. ظفیر

(۱). والحق بالامامة تقدیما بل نصب الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة
 الدرالمختار علی هامش ردالمختار. باب الامامة ص ۵۱۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷. ظفیر

(۲). والحق بالامامة تقدیما بل نصب الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفسادا الخ (الدرالمختار علی هامش
 ردالمختار. باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷).

(۳). ومثله امام المسجد الراتب اولی بالامامة من غیره مطلقا (درمختار) ای وان كان غیره من الحاضرين من هو =

دقوم دخوبنی خخه خلاف امام جوړول: سوال: (۲۳۲) آیا عدالت ته څه شرعی حق حاصل دی چې په زور سره دقوم داسی امام مقرر کړی چې قوم دهغه په امام جوړولو باندي رضامندنه وی؟

جواب: عدالت ته دا حق نسته. ولی چې ددی نفع او نقصان قوم ته دی. لهذا دقوم درضا مندی څخه بغير دی عدالت دهغوی دپاره هیڅوک امام نه مقرروی. او عدالت ته په دی کی هیڅ حق نسته. کما مر ان منفعة ذلك ترجع اليهم (۱). فقط

اذان او امامت یوسړی کولی سی: سوال: (۲۳۷) که چیری یوسړی اذان او امامت کوی نو جائز دی او که نه؟

جواب: که یوسړی اذان وایی او امامت هم کوی نو دا په شریعت کی درست دی بلکی په دی کی ثواب زیات دی. (۲)

په خطبه کی دنیابت مسئله: سوال: (۲۳۸) مخکنی خطیب په خپل ژوند کی دورور په موجودوالی کی خپل وراره خپل نائب مقرر کی. ترپنځو شپږو کالو پوری یی دنیابت خدمت په ډیر دیانت سره ترسره کی. اوس مخکنی خطیب صاحب وفات سو او یوه لور ځینی پاته سوه، هغه دخپل طرف څخه نائب مقررولی سی او که نه؟

خطیب دورور په موجودوالی کی وراره نائب مقرر کړی دی او جماعت منظور کړی دی. اوس یی ورور دعویدار دی، دهغه دعوی صحیح ده او که نه؟

جواب: سابق خطیب چې څوک په خپل ژوند کی امام مقرر کی او قوم او جماعت هغه منظور کی، هم هغه امام مقرر سو، ولی چې په حقیقت کی دامام مقررولو اختیار دبانی اودهغه داوولاد څخه وروسته قوم او جماعت ته دی لهذا څوک چې قوم امام تسلیم کی هغه امام سو. اوس به دهیچا دعوی صحیح نه وی. نه دلور اونه دورور. ولی چې په دی کی میراث نه جاری کیږی. (۳)

= اعلم واقرأ منه. (ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۳۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۱). او الخیار الی القوم فان اختلفوا اعتبر اکثرهم الخ وأم قوما وهم له کارهون لفساد فیہ الخ کره له ذلك تحریما لحديث ابی داود لا یقبل الله صلاة من تقدم قوما وهم لهم کارهون. (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار. باب الإمامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۸). ظفیر

(۲). الافضل کون الامام هو المؤذن وفي الضیاء ان علیه السلام اذن فی سفر بنفسه وقام وصلى الظهر وقد حققناه (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار. باب الاذان ص ۳۷۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۱). ظفیر

(۳). ولاية الاذان والاقامة لبانی المسجد مطلقا وكذا الإمامة لوعدا (درمختار)، (سیجی فی الوقف ان القوم اذا عینوا مؤذنا واماما وكان اصلح مما نصبه البانی فهو اولی. (ردالمحتار باب الاذان ص ۳۷۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۰). ظفیر

چاچی دفرضو خخه مخکی سنت مؤ کد ونه کره هغه امام کیدی سی اوکھ نه؟ سوال: (۲۳۹)

کہ چیری امام دجمعی خخه مخکی سنت مؤ کد ونه کره، نوامام کیدی سی اوکھ نه؟ دمقتدیانو پہ لمانخہ کی خوبہ خہ فرق نہ راحی؟

جواب: دغه سری امام کیدی سی۔ اودمقتدیانو پہ لمانخہ کی بہ ہیخ کراہت اوخلل نہ وی۔ (۱) فقط

دصبح صادق خخه مخکی اذان او ورپسی فوراً جماعت: سوال: (۲۴۰) یو غیر مقلد بی علمه

اوشری اوسخت طبیعتہ دی پہ دی وجہ دمحللی خلگو پہ جومات کی لمونخ کول پرینبول اوسرہ ددی چی امام طالب العلم ولایتی اوحنفی دی خودزید پہ غوبنتنہ سرہ امام پہ لمانخہ کی رکوع اوسجدہ اوقومہ اوجلسہ بنہ اوپردوی اودسہار اذان دصبح صادق خخه شل منتہ مخکی ورباندی وایی، دسہار کیدو سرہ لمونخ یوازی یاکہ یو سری دوه راسی نودھغوی سرہ پر امام پہ زور اچولو سرہ وکری۔ نورو مقتدیانو تہ خہ کول پکاردی؟ هغوی دوهمہ جمعہ بیرتہ وکری اوکھ بل جومات تہ ولارسی؟

جواب: دصبح صادق خخه مخکی داخنافو پہ نزد دسہار اذان جائز نہ دی۔ الا فی روایة

الثانی ای ابی یوسف رحمہ اللہ۔ (۲) اواسفار دسہار پہ لمانخہ کی سنت دی۔ (۳) نو مقتدیانو تہ پکاردی چی امام تہ ددی خبرو وینا وکری۔ کہ هغه یی ونه منی نوهغه دی لیری کری۔

اوکھ پہ دی کی فتنہ وی نوپہ بل جومات کی دی لمونخ کوی۔ فقط

دلمانخہ دمسائلو خخه ناخبرہ حافظ او دمسائلو خخه خبر ناظرہ ویونکی کی دامامت لائق

خوک دی؟ سوال: (۲۴۱) زید حافظ دی اودھغه بنحی بی پردی، اودضروری مسائلو

خخہ پہ بنہ دول خبر نہ دی۔ عمرو ناظرہ خوان دی، قرآن کریم صحیح وایی اودضروری مسائلو خخہ پہ نسبت دزید زیات خبردی اودھغه بنحی پردہ داری دی۔ پہ دی حالت کی

دامامت زیات حقدار خوک دی؟

(۱). والحق بالامامة الخ الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفساد بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة الخ ومثله امام المسجد الراتب اولی بالامامة من غيره مطلقاً (درالمختار علی هامش ردالمحتار، باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

(۲). فيعيد اذان وقع بعضه وكذا كله بالاولى قبله كالاقامة خلاف للثاني في الفجر (درمختار) قوله خلاف للثاني هو راجع الى الاذان فقط فان ابا يوسف يجوز الاذان قبل الفجر بعد نصف الليل. (ردالمحتار باب الاذان ص ۳۵۸ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۳۸۵). ظفیر

(۳). والمستحب للرجل الابتداء في الفجر باسفار والختم به هوالمختار (درمختار) لقوله ﷺ اسفروا بالفجر فانه اعظم للاجر رواه الترمذی واحسنه وروى الطحاوی باسناد صحيح (ردالمحتار كتاب الصلوة ص ۳۳۹ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۳۲۲). ظفیر

جواب: پہ دی حالت کی عمرو دامامت زیات لائق دی کہ خہ ہم پہ زید پسی ہم لمونخ صحیح دی خو پہ عمرو پسی زیات بنہ دی. (۱)

پہ فقیر اوسید کی احق بالامامت خوک دی؟ سوال: (۲۴۲) پہ یوجومات کی دقوم امام فقیر دی. دہغہ پہ کورکی پردہ نستہ، پہ بل جومات کی امام سید دی اودہغہ پہ کورکی پردہ ستہ، خوہغہ نابینا دی. دجمعی پہ لمانخہ کی کم امام تہ ترجیح دہ؟

جواب: دامامت دپارہ افضل ہغہ سری دی چاتہ چی دلمانخہ مسائل معلوم وی، او صالح اومتقی وی. پہ روندوالی سرہ پہ امامت کی ہیخ حرج نستہ، کلہ چی ہغہ نیک اومحتاط وی اودمسائلو خخہ خبر وی. نوکہ چیری دغہ امام دمائلو خخہ خبروی اونیک وی نود جمعی امامت دپارہ ہم ہغہ زیات بنہ دی. (۲)

پہ امامت کی ترجیح: سوال: (۲۴۳) زید عالم، طبیب اوحافظ دی، او عمرو حافظ قاری پہ سبہ قرأت پوهیدونکی، مشکوٰۃ، ہدایہ، اوجلالین بی ویلی دی. دتراویحو دامامت دپارہ خوک بنہ دی؟

جواب: پہ دی دوارو کی عمرو دتراویحو اونورو امامت دپارہ زیات مستحق دی اوزیات بنہ دی حکہ چی ہغہ ددین دعلم حاصلولو سرہ قاری ہم دی. (۳) فقط

دخوش آوازہ قاری امامت: سوال: (۲۴۴) یوسری وایی چی پہ خوش آوازہ قاری پسی لمونخ کول بنہ دی اوتوجہ دہغہ قرأت تہ وی بل ہیخ طرفتہ توجہ نہ حی تردی چی دخدای اورسول طرفتہ ہم خیال نہ حی. دہغہ داویل صحیح دی اوکہ نہ؟

جواب: دہغہ داویل غلط دی. لمونخ پہ قاری پسی افضل دی، او خوش آوازی بیلہ خوبی دہ چی ددی ہم تعریف پہ حدیثونو کی راغلی دی.

پہ دی دوارو کی دچا امامت بنہ دی؟ سوال: (۲۴۵) کلہ چی پہ جامع مسجد کی یوموروثی اودشریعت پایبندی نہ کوونکی، اوپہ بل جومات کی دشریعت پابند حافظ

(۱). والحق بالامامة تقدیماً بل نصباً الاعلم باحکام الصلوة فقط صحۃ وفسادا بشرط اجتنابه الفواحش الظاهرة الخ. (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

(۲). والحق بالامامة تقدیماً بل نصباً الاعلم باحکام الصلوة فقط صحۃ وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ۵۵۷) قید کراهة امامة الاعمی فی المحيط وغیره بان لایکون افضل القوم فان افضلهم فهو اولی آہ، (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۳). والحق بالامامة تقدیماً بل نصباً الاعلم باحکام الصلوة الخ ثم الاحسن تلاوة وتجويدا (درمختار) افاد بذلك ان معنی قولهم اقرأ ای اجود لا اکثرهم حفظاً ومعنی الحسن فی التلاوة ان یكون عالماً بکیفیه الحروف والوقف وما یتعلق بها قہستانی. (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

اودلمانئہ دمَسائلو خخہ پہ بنہ ڊول خبر آزاد امام لمونئ ورکوی نوپہ کم خای کی لمونئ اکمل او افضل دی؟

جواب: دامامت دپاره افضل هغه سڀی دی شوک چي دلمانئہ دمَسائلو خخہ خبر دی او حافظ اوصالح دی. (۱) لیکن دکمو خلگو په محلې کی چي کم جومات وی په هغوی باندی دخپلی محلی دجومات حق زیات دی. اودهغه محلی دخلگو دپاره دمحلې په جومات کی لمونئ کول بنه دی او هغوی ته به په هم هغه جومات کی دجمع ثواب ورکول کیری. (۲)

دریم فصل

دچا امامت صحیح دی او دچا دا نه دی صحیح

که شوک چاته حرام زاده وواپی نودهغه امامت خنکه دی؟ سوال: (۲۴۶) یوسڀی معروف النسب او ثابت النسب ته حرام زاده وواپی اونا مناسبه بنکنئل یی ورته وکرل، هغه شرعاً فاسق گرخی او امامت یی جائز دی او که نه؟

جواب: دهغه په فسق کی اودامامت په کراحت کی کلام نستہ. الا ان یتوب کذا فی کتب الفقه. (۳)

دغسال اودابح امامت: سوال: (۲۴۷) دغسال (نورو ته غسل ورکونکی) اودابح (حلالوونکی \ قصاب) امامت درست دی او که نه؟

جواب: دغسال اودابح امامت درست دی، لمونئ په هغه پسی جائز دی، هیخ کراحت پکینی نستہ. (۴) فقط

شوگ چي خلورو مذهبونو ته کمراهی وایی دهغه امامت: سوال: (۲۴۸) شه فرمایي ددین

(۱). والحق بالامامة تقدیما بل نصبا الاعلم باحكام الصلاة فقط صحة وفساداً بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة وحفظه قدر فرض وقيل واجب وقيل سنة (درمختار) وهو الاظهر لان هذا التقديم. ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷.

(۲). مسجد المحلة افضل من الجامع الا اذا كان امامه عالماً (الاشباه) لعل الافضيلة بالنسبة الى اهل المحلة دون غيرهم لثلاثا يؤدي الى تعطيل مسجد المحلة (شرح حموی الفصل الثاني كتاب الصلوة ص ۱۹۵). ظفیر

(۳). ويكر تقديم الفاسق ايضاً لتساهله في الامور الدينية فلا يؤمن من تقصيره في الاتيان بالشرائط (غنية المستملی ص ۳۵۱). ظفیر

(۴). ذبحه کول او مڀی ته غسل ورکول دواڀه کارونه جائز دی، برابره خبره ده که په اجرت سره وی او که بی اجرتہ وی. مڀی ته دغسل ورکولو په سلسله کی په درمختار کی دی والافضل ان يغسل الميت مجاناً فان ابتغى الغاسل الاجر جاز ان كان ثم غيره والا، لتعيينه عليه وان يكون حكم الحمال والحفار كذلك (الدرالمختار على هامش ردالمحتار. باب الجنائز ص ۸۰۴ ج ۱، ط.س. ج ۲ ص ۲۹۹) اودذبحی په سلسله کی دی: ويجوز الاستيجار على الذكاة لان المقصود منها قطع الاوداج دون افاتة الروح وذلك يقدر عليه فاشبهه القصاص فيما دون النفس كذا في السراج الوهاج. (عالمگیری كتاب الاجاره باب سادس عشر ص ۴۳۸ ج ۴، ط.س. ج ۴ ص ۴۰۴). ظفیر

عالمان دهنه سړی په باره کی د چا عقیده چی په لاندینیو اشعارو کی درج ده:
 بجان نفور زاهل مذاهب شتی که غرق بحر ضلال اند و حرق نار هوا
 نه شافعی نه حنفی نه مالکی مذهب نه نقشبندی وچشتی ونی کذا و کذا
 منم که غره نامم بنام صاحب نشست علی ولی ملقب بخاتم الخلفاء
 په داسی سړی پسی په لمانځه کی اقتداء جائزده او که نه؟

جواب: که داواقعی دده عقیده وی اومذاهب اربعه اوطریقی دمشائخ اربعه ضلال او گمراهی گنی اوددی معتقد دی نودی فاسق اومبتدع دی، په ده پسی لمونځ مکروه تحریمی دی. اوعجیبه نه ده چی داسی سړی دنصوص قطعیه وو څخه دانکاریه وجه کفر اوارتداد ته رسیدلی وی. په داسی حالت کی به په ده پسی لمونځ صحیح نه وی. بهرحال دده داقتداء څخه ځان ساتل لازم دی اودداسی امام معزوله کول لازم اوواجب دی. (۱)

فقط

دمنعی کونکی امامت: سوال: (۲۴۹) یوحنفی سړی په عدالت کی په قسم سره بیان کوی چی ما دیوی بسخی سره دنکاح په عهد بانندی متعه وکړه. داسی سړی په حنفی مذهب کی داخل پاته سو اوکه نه؟ اویه ده پسی لمونځ کول څنگه دی؟ اوده چی دیوبزرگ په لاس بانندی بیعت کړی وو هغه قائم پاته سو اوکه نه؟ اودداسی سړی تجهیز اوتکفین او (دجنازی) لمونځ کول پکاردی اوکه نه؟

جواب: کم سړی چی ددی بدفعل اقرار کونکی دی، هغه فاسق اوعاصی دی، امامت دهنه مکروه دی. (۲) که چیری هغه توبه وکارې نوامامت یی درست دی اویبعت اوحنفیت یی قائم دی، اوتجهیز اوتکفین اودجنازی لمونځ دهریوه مسلمان کول پکاردی که څه هم هغه فاسق اوبدکار وی. کما فی الحدیث. صلوا علی کل بر وفاجر، الحدیث. (۳) فقط

دزانی اوسگریټ ځکونکی امامت: سوال: (۲۵۰) دوه کسان ددوو جوماتونو امامان دی. یوه یی دخپلی خبسنی سره زنا وکړه، اوبل بیړی (یوخاص قسم سگریټ) ځکوی، ددوی امامت درست دی اوکه نه؟ که چیری دوی دامامت څخه بندسی نودلوی فساد جوړیدلو خطر ده.

(۱). ویکره امامة العبد الخ والفاسق الخ والمبتدع الخ (درمختار) اما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه بانه لا یهتم لامر دینه و بان فی تقدیمه للامامة تعظیمه وقد وجب علیهم اهانتته شرعا ولا یخفی انه اذا کان اعلم من غیره لا تزول العلة فلا یؤمن ان یصلی بهم بغیر طهارة فهو کالمبتدع تکره امامته بکل حال، بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم لما ذکرنا (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر
 (۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار باب الامامة، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر
 (۳). شرح فقه اکبر ص ۹۶. ظفیر

جواب: پہ فاسق پسی لمونخ کیری خومکروه دی۔ (۱) نوکلہ چی دفاسق امام پہ لیری کولو کی فتنہ وی نویہ ہغہ پسی لمونخ وکری۔ فقط

دناینا امامت: سوال: (۲۵۱) پہ نابینا پسی لمونخ درست دی اوکہ نہ؟

جواب: کہ دپلیتی۔ خخہ محفوظ اوسی اودلمانخہ پہ مسئلو خبردارہ وی نوامامت دہغہ درست دی (۲)۔ فقط

دچا زامن چی د کناہ کارونہ کوی دہغہ امامت: سوال: (۲۵۲) دیو سپری خلور زامن دی، یو لمونخ گزار دی اوبعضی شراب چینیسی اویو دہرامو کارکوی۔ داسپی ددغہ زامنو سرہ تعلقات ساتی اوخوراک چنباک تول یوخی کوی۔ ددی سپری امامت جائز دی اوکہ نہ؟

دشطنج دلوبہ کونکی امامت: سوال: (۲۵۳) دشطنج لوبہ کول خنگہ دی۔ اودشطنج کونکی امامت جائز اودرست دی اوکہ نہ؟

جواب: (۱) کہ چیری دغہ سپری پخپلہ نیک اودامامت لائق وی نودہغہ پہ امامت کی ہیخ کراہت نستہ بلکی ہغہ پہ صورتہ دأحق بالامامت کیدلو کی لائق تردی دامام جوپیدلو۔ قال الله تعالى ولا تزر وازرة وزر اخرى، الایة۔

(۲) پہ شطنج سرہ لوبی کول دامام ابوحنیفہ رحمۃ اللہ علیہ پہ نزد مکروه تحریمی (۳) دی۔ نوددی عادت کوونکی لائق دامام جوپولو نہ دی۔

دسائل امامت: سوال: (۲۵۴) کم سپری چی سوال کوی اومری تہ غسل ورکوی پہ ہغہ پسی لمونخ درست اوصحیح اوجائز دی کہ نہ؟

جواب: پہ حدیث شریف کی دی صلوا خلف کل بر وفاجر، یعنی پہ ہرنیک اوبدپسی لمونخ کوی۔ ددی خخہ معلومہ سوه چی پہ سوالگر اومری لمبونکی وغیرہ پسی لمونخ صحیح دی البتہ اولی بالامامت ہغہ دی خوک چی دلمانخہ دمساثلو خخہ خبروی او صالح وی۔ دشرعی خلاف کارونہ نہ کوی۔ فقط

(۱)۔ ویکرہ امامتہ عبد یر و فاسق یر و فی المحيط صلی خلف فاسق او مبتدع نال فضل الجماعة (در مختار) افاد ان الصلاة خلفهما اولی من الانفراد (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲) کہ بل جومات وی نوہلتہ دی ولاپسی۔ و فی غیر الجمعة یجوز ان یتحول الی مسجد آخر ولا یاتم بہ (عالمگیری مصری۔ باب خامس فصل ثالث ص ۸۱ ج ۱، ط. ماجدیہ ج ۱ ص ۸۶)۔ ظفیر

(۲)۔ ویکرہ تنزیہا امامتہ عبد الخ و اعمی (در مختار) قید کراہت امامتہ الاعمی فی المحيط وغیرہ بان لا یكون افضل القوم فان کان افضلهم فهو اولی یر و رد فی الاعمی نص خاص هو استخلافه رحمۃ اللہ علیہ لابن ام مکتوم وعتبان علی المدینة وکانا اعمیین لانه لم یبق من الرجال من هو اصلح منهما یر (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۶)۔ ظفیر

(۳)۔ ویکرہ تحریم اللعاب بالنرد وکذا الشطنج (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الحظر والاباحة ص ۳۴۷ ج ۵) ویکرہ امامتہ عبد الخ و فاسق (در مختار، ط.س. ج ۱ ص ۵۶۰)۔ ظفیر

دبواسيرو والا امامت درست دی اوکھ نہ؟ سوال: (۲۵۵) یوسری تہ دخونی بواسيرو مرض دی اوہروخت دہغہ دجاری کیدلو بیرہ وی، دداسی سری امامت سرہ دتندرست امام د موجود والی درست دی اوکھ نہ؟

جواب: دوینی جاری کیدلو پہ بیرہ سرہ دغہ سری شرعاً معذور کیدی نہ سی۔ شرعاً معذور ہغہ وخت کیری چی ہغہ تہ دلمانحہ پہ ٲول وخت کی دومرہ موقع ورنہ کول سی چی اودس وکری اوبغیر ددغہ مرض دبی اودسی ٲخہ لمونخ وسی۔ کلہ چی دی لامعذور سوی نہ دی، نوامامت یی درست دی، ٲہ کراہت پہ دی وجہی سرہ ددہ پہ امامت کی نستہ۔ اوکم وخت چی دی معذور سی نوہغہ وخت دتندرستو امام کیدی نسی، دغہ وخت امامت ددہ پہ وخت دعدرکی بالکل ناجائز دی، قال فی الدر المختار وصاحب عذر من بہ سلس البول ﷺ ان استوعب عذره تمام وقت صلوة مفروضة بان لا یجد فی جمیع وقتها زمناً یتوضأ ویصلی فیہ خالیاً عن الحدث الخ وهذا شرط العذر فی حق الابتداء وفي حق البقاء کفی وجودہ فی جزء من الوقت ولومرہ، درمختار وشامی (۱) جلد اول ص ۲۰۳، وفي باب الامامة منه ولا طاهر بمعذور هذا ان قارن الوضوء الحديث الخ و صح لو توضأ علی الانقطاع وصلی كذلك کاقْتداء بمفتصد من خروج الدم الخ۔ شامی جلد اول ص ۳۸۹۔ (۲) فقط

دروغوحديث ديانونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟ سوال: (۲۵۲) یوسری ددروغو احاديث جوړوی اوبیانوی اودعقائدو خلاف ډیری خبری بیانوی۔ پہ داسی سری پسی لمونخ کول ٲنگہ دی او ددغہ سری دپارہ ٲہ حکم دی؟

جواب: دغہ سری کذاب یامفتري یا لیونی دی۔ چی دروغ روایتونه بیانوی اوپرخدای ﷺ اورسول ﷺ باندي بهتان لگوي اوددی وعید مصداق گزری: من کذب علی متعمداً فليتبوأ مقعده من النار۔ (۳) یعنی کم سری چی پرما باندي دروغ وایی ہغہ دی ٲیلہ ٲیکانہ پہ دوړخ کی جوړہ کری۔ دغہ سری مبتدع اوفاسق دی۔ امام جوړول یی درست نہ دی اوپہ ہغہ پسی لمونخ مہ کوی۔ (۴) فقط

(۱)۔ الدر المختار علی هامش ردالمحتار۔ باب الحيض مطلب فی احکام المعذور ص ۲۸۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۰۵۔ ظفیر

(۲)۔ ايضاً باب الامامة ص ۵۴۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۸۔ ظفیر

(۳)۔ مشکوٰۃ، کتاب العلم ص ۳۲۔

(۴)۔ ويکرہ امامة عبد الخ ومبتدع ای صاحبه بدعة (درمختار) اما الفاسق الخ ففی شرح المنية ان کراہة تقديمه کراہة تحريم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹)۔ ظفیر

دکم امام خخه چی بعضی مقتدیان ناراضه وی، دهغه امامت خنکه دی؟ سوال: (۲۵۷) امام دلمانخه فرائض او واجبات وغیره په بنه شان اداکوی. دجماعت مقتدیان په دوه قسمه دی. بعضی دهغه په امامت باندی رضامند دی اوبعضی ناخوښه دی دکمی طبقی اعتبار به کیری. اوداوداود دحدیث ولایقبل الله صلوة من تقدم قومًا فهم هم کارهون خه مطلب دی؟

جواب: دفقهي په کتابونوکی دی چی که چیری په امام کی خه نقصان نه وی نودمقتدیانو دناراضگی هیخ اثر په لمانخه کی نسته. دامام لمونخ بغیر کراهته درست دی اوگناه پر مقتدیانو باندی ده. اوکه چیری په امام کی نقص وی اودهغه په وجه مقتدیان ناراضه وی نوپر امام باندی مؤاخذه سته اوهغه ته امام کیدل مکروه دی اومراد دحدیث من تقدم قومًا الخ صرف هغه امام دی په چاکی چی خلل اونقص وی، کنی مقتدیان گنهگاره دی چی بی وجهی ناراضه دی. (۱) فقط.

دریردیدونگی امامت: سوال: (۲۵۸) دچاپه لاسو اوپښوکی چی دریردیدلو مرض وی په هغه پسی لمونخ کیری اوکه نه؟

جواب: دچاپه لاس اوپښو کی چی دریردیدلو مرض وی په هغه پسی لمونخ بغیر دکراهته (۲) درست دی. فقط.

چاته چی دسلس البول شک راخی، دهغه امامت: سوال: (۲۵۹) دسلس البول مرض خو نسته، لیکن دذکر په کنسپکنلو سره دمتیازو خاڅکی راووزی، اوبعضی وخت داسی خیال کیری چی دمتیازو خاڅکی دخپل خای خخه خروج وکی خو په کتلو سره نه ښکاره کیری. داسی سړی امامت کولی سی اوکه نه؟

جواب: په کم حالت کی چی خروج دقطری نه وی نوامام کیدی سی، اودوهم اوشک اعتبار نسته. فقط.

کم امام چی په خپل دعوت کی دشرابو انتظام وکی دهغه امامت: سوال: (۲۶۰) دیوحافظ دلور واده وسو، په هغه جلسه کی ډمان هم اوغیر مسلم هم راوبلل سول، دهغوی دپاره شراب راوغوښتل سوه اووربانندی وچینبل سوه. په داسی حالت کی نکاح وسوه اوکه نه؟ اودداسی حافظ اقتداء صحیح کیری اوکه نه؟

جواب: نکاح وسوه لیکن دغه خلگ دگناهونو دارتکاب په وجه فاسقان اوعاصیان سول

(۱). لوام قومًا وهم له کارهون ان الکراهة لفساد فيه اولانهم احق بالامامة منه کره له ذالك تحريما لحدیث ابی داود لایقبل الله صلاة من تقدم قوم وهم له کارهون وان هو احق لا والکراهة عليهم (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۲، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر
(۲). دامامت دپاره دا (خبره) په عیب کی داخله نه ده. ظفیر

توبہ دی وکاپی، اوپہ داسی حافظ دقرآن پسی اقتداء کول مکروه دی، ترخو پوری چی هغه توبہ ونه کاپی هغه امام مه جوړوی. (۱) فقط

دبی نکاح بنخی ساتلو ترغیب او دهغه امامت: سوال: (۲۲۱) کم سړی چی بل ته په رغبت ورکولو سره بی نکاحه بنخه دهغه په کورکی اباده (ډیره) کړی، دهغه امامت درست دی که نه؟

جواب: داسی سړی دامام کیدو لائق نه دی. په هغه پسی لمونخ مکروه دی. (۲) فقط
تقلید ته ناجائز او قادیانی ته دمسلمان ویونکی امامت: سوال: (۲۲۲) چی دیوسړی داعقیده وی دهغه امام جوړول څنگه دی: تقلید ناجائز اوبدعت دی. مرزایان اومرزا (قادیانی) مسلمانان دی. دمقلدو مذهب په قرآن کریم کی نسته. داسی سړی امام جوړول اودقرآن شریف ترجمه دهغه څخه زده کول څنگه دی؟

جواب: داسی سړی امام جوړول دچا عقائد چی په سوال کی درج دی، درست نه دی او دهغه څخه دقرآن شریف ترجمه هم ویل نه دی پکار. (۳) فقط

ترسینی پوری داوردو وربستانو ساتونکی امامت: سوال: (۲۲۳) دکم سړی پرسر باندی چی دومره اورده وربینسته وی چی ترسینی پوری رسیږی او هغه یی دڅه مکر اوفریب دپاره نه وی ساتلی، دهغه امامت درست دی اوکه نه؟

پرقبرونو باندی دغلاف اچونکی امامت: سوال: (۲۲۴) دانییاوو، اولیاوو، غوثانو، قطبانو او نورو دینی بزرگانو پرمزارونو باندی جارو وهل، رنا پرکول، غلاف پراچول، سپلنی وغیره پردود کول څنگه دی؟ اوپه داسی سړی پسی لمونخ کول پکار دی اوکه نه؟
جواب: (۱) درست دی.

(۲) پرقبرونو باندی رناکول، غلاف اچول وغیره ممنوع اومکروه دی. اوصفا ساتل یی بیه دی. په رد المحتار (شامی) کی دی: تکره الستور علی القبور (۱) انتهی. فقط (دهغه امامت مکروه) (۲) دی. ظفیر

(۱). قال الله تعالى: ولا تعاونوا على الاثم والعدوان، الآية (القرآن) ويكره امامة عبد الله وفاسق (درمختار) من الفسق وهو الخروج عن الاستقامة ولعل المراد به من يرتكب الكبائر كشارب الخمر والزاني ﴿واما الفسق فقد عللوا كراهة تقديمه بانته لا يهتم لامر دينه ﴿بل مشى فى شرح المنية على ان كراهة تقديمه كراهة تحريم. (رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۳، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۲). ايضاً. ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰. ظفیر

(۳). ويكره امامة عبد الخ وفاسق الخ ومبتدع اى صاحب بدعة وهى اعتقاد خلاف المعروف عن الوصول الخ وان انكر بعض ما علم من الدين ضرورة كفر بها الخ فلا يصح الاقتداء به اصلا (الدر المختار على هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر (دوهم خل ۱ او ۲ حاشیه په ورپسی صفحه کی وگورئ)

دفرض لمونخ کولو خخه وروسته بیا دفرضو امامت: سوال: (۲۲۵) زید دماپنبنین دلمانخه په وخت کی جومات ته داخل سو، داودس کولو خخه وروسته یی دستتو خخه مخکی یو سپی پرفرض لمانخه ولیدی نودستتو نیت یی وکی اوپه فرضو کی شریک سو. چی سنت یی ختم کړل نودنورو کسانو انتظار یی وکی خو هیخوک رانغی نوجلا یی فرض او آخری سنت وکړل. دلمانخه ختمیدلو خخه وروسته دوه لمونخ گزار نور راغلل اوپه جمعه یی سره دلمونخ اقامت کول وغوښتل زید هم دهغوی سره شریک سو. او اقامت زید وکی او دماپنبنین دفرضو نیت یی وکی اولمونخ یی وکی. زید وایی چی جلا کړی لمونخ نفل گڼل اختیاری دی اودفرضو آخری دوه رکعاته تش کول کیږی اودنفلو په آخری دوو رکعاتوکی هم قرأت سره دفاتحی واجب دی. په دی وجه که دنفلو نیت وسی نونفل ناقص پاته کیږی اودخپلو مخکنیو نفلو متعلق هم داوایی چی هغه ناقص پاته سوه خو بل چاته دجمعی ثواب اوخپل خان ته دجمعی ثواب کم چی دنفلو ماتولو خخه ډیر زیات دی صرف په مخکی صورت کی حاصل سوی دی. اوکه چیری بالفرض په آخری جماعت کی دفرضو ثواب ورنه کول سی نودنفلو ثواب خوبه ضروری. چونکی دا اختلافی مسئله ده، ددی دپاره صرف دفرضو نیت کول پکار دی او جلا کړی فرض نفل گڼل پکار دی.

(۲۲۲) ۱. مخکنی سنت کامل سوه اوکه ناقص، ولی چی امام قرأت سره دفاتحی صرف په مخکنیو دوو رکعاتو کی ویلی دی.

(۲۲۷) ۲. دجلا فرض کولو خخه وروسته په جمعی سره فرض کول درست دی اوکه نه؟ که چیری فرض ونه سی نودنفلو ثواب به ورکول کیږی اوکه نه؟

(۲۲۸) ۳. بیا دفرضو په نیت سره په لمونخ کولو کی اختلاف سته اوکه نه؟

(۲۲۹) ۴. دنفلو په ټولو رکعاتونو کی قرأت سره دفاتحی واجب دی که څنگه، که چیری واجب وی نوبیا دنفلو والا مقتدی لمونخ به ناقص پاته وی اوکه نه؟

جواب: مسئله داده چی چا فرض لمونخ کړی وی هغه بیا دفرض لمونخ کونکو امام کیدی نه سی. نوکله چی زید خپل فرض لمونخ جلا وکی نودهغه فرض اداسول اوس هغه (لمونخ) نفل کولی نسی بلکی دوباره که چیری هم دغه لمونخ کوی نوهغه به نفل وی. اوپه نفل کونکی پسی دفرض کونکو لمونخ نه صحیح کیږی. او هغه چی کم مخکی په

(۱). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ص ۸۳۹ ج ۱، ط.س. ج ۲ ص ۲۳۸.

(۲). ویکره امامة عبد الخ ومبتدع ای صاحب بدعة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۱) فرض کونکی پسی دستتو نیت ترلی وو اولمونخ یی کپی وو هغه نفل سو. (۲) خو سنت مؤکد کم چی دماپنبنین خخه مخکی دی هغه اداء نه سو، ولی چی دغه سنت جلا کول سنت دی. (۳) ، (۱) هغه نفل سو دماپنبنین سنت نه سو. (۴)

(۲) چی فرض یوازی وکپی نوبیا د فرض کونکو امام نسی جوړیدی. البتہ کہ چیری د فرضو جماعت وی نودنفلو په نیت سره دامام اقتداء کولی سی. (۳)

(۳) بیا بیا فرض نه کیری چی کم فرض یی مخکی وکړل هغه فرض سول، که وروسته یی بیا کوی نو هغه به نفل وی. (۴)

(۴) نفل چی کله یوازی کوی په ټولو رکعاتونو کی قرأت فرض دی. او که چیری خوک په فرض کونکی پسی دنفلو په نیت سره شریک سی نو هغه نفل صحیح دی. ناقص به نه وی. فقط (۵)

دغلطی عقیدی والا او لیونی امامت: سوال: (۲۷۰) یوسپی حاجی حمایت علی قوم په شیخ زاده دا اعتقاد لری چی دمرگ خخه وروسته دانسان روح په بل قالب کی راخی او هغه دهغه هم شکل وی. چاته وایی چی دازما غور نیکه دی او چاته وایی چی دازما نیکه دی. غرض داچی هغه همیشه داقسم خیالات ظاهروی چی په دی وجه ټول خلگ دهغه خخه نفرت کوی او په هغه پسی لمونخ نه کوی. او هغه دلمانخه ورکولو ډیر شوقی دی. بغیر دچا دوپلو خخه دلونخ ورکولو دپاره دریری.

جواب: ددی خیالاتو او توهماتو خخه معلومیږی چی ددغه ذکر سوی سپری عقل پر خای نه دی. او هغه لیونی دی. یامعتوه (اثری) دی. او په لیونی یامعتوه پسی لمونخ نه صحیح کیری. لہذا په دی احتمال باندی په هغه پسی لمونخ بالکل فاسد دی. (۲) او که چیری

(۱). ولامفترض بتنفل وبمفترض فرضا اخر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۴۲ ج ۱ ط.س. ج ۱ ص ۵۷۹). ظفیر

(۲). وضح اقتداء الخ متنفل بمفترض (ایضاً ص ۵۵۲ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۰). ظفیر (باقی)

(۳) و (۴) وضم الیها سادسة الخ لتصیر الركعتان له نفلا الخ والركعتان لا تنویان عن السنة الراتبه بعد الفرض فی الاصح لان المواظبة علیها انما كانت بتحریمة مبتدأة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب سجود السهو ص ۷۰۱ ج ۱ ، ط.س. ج ۲ ص ۸۷). ظفیر

(۲). ولامفترض بمتنفل (درمختار ط.س. ج ۱ ص ۵۷۹) واذا اتمها یدخل مع القوم والذی یصلی معهم نافلة (هدایه ص ۱۳۴ ج ۱). ظفیر

(۴). واذا اتمها یدخل مع القوم والذی یصلی معهم نافلة لان الفرض لا یتکرر فی وقت واحد (هدایه باب ادراک الفریضة ص ۱۳۵ ج ۱). ظفیر

(۵). والقراءة واجبة فی جمیع رکعات النفل (هدایه باب النوافل فصل فی القراءة ص ۱۳۱ ج ۱). ظفیر

(۲). ولا یصح الاقتداء بالمجنون المطبق ولا بالسکران (عالمگیری مصری الباب الخامس فی الامامة ج ۱ ص =

هغه لیونی او مختل العقل او معتوه نه وی بلکی سره ددی چی هوش او حواس یی سم دی اوداسی عقیده لری نوداعقیده داهل سنت والجماعت خخه خلاف ده بلکی داسلام خخه خلاف ده. په دی وجه هم په هغه پسی لمونخ کول نه دی پکار. اولمونخ به نه صحیح کیبری یابه مکروه تحریمی وی ولی چی په بدعتی پسی لمونخ مکروه تحریمی دی. اود چا (۱) په اسلام کی چی شبه وی او دهغه عقائد داسلام خخه خلاف وی په هغه پسی لمونخ گرسره صحیح کیبری نه. (۲) بهرحال په هره وجه په هغه پسی لمونخ کول نه دی پکار. او هغه امام جوړول حرام دی. هغه ته دی وویل سی چی هیخکله امام مه جوړیږه او هغه دی ددی کار خخه بالکل بندسی چی دخلگو لمونخ خراب نه کری. یادی دخپلو باطلو عقائدو اود لیونتوب دخیالاتو خخه توبه وکاری. په حدیث شریف کی دی چی دهغه سپری لمونخ نه قبلیری خوک چی دامامت دپاره مخکی سی اوخلگ دهغه دامامت خخه کراحت کوی او هغه امام جوړول نه دی پکار. په درمختار کی دی: ولو أم قوماً وهم له کارهون ان کان الکراهة لفساد فيه او لانهم احق بالامامة منه کره له ذلك تحریماً لحدیث ابی داود: ولا يقبل الله صلوة من تقدم قوماً وهم له کارهون. (۳) فقط

په جومات کی دزنا کونکی امامت: سوال: (۲۷۱) یوامام چی په جومات کی دننه زنا وکړه. دوو کسانو په خپلو سترگو ولیدی. او امام مذکور همیشه داسی حرکتونه کوی. په داسی امام پسی دلمانخه کولو خه حکم دی؟

جواب: داسی سپری کم چی په داقسم فواحشو کی مبتلا دی فاسق او عاصی دی، دهغه امامت مکروه تحریمی دی. لازم دی چی هغه دی معزوله سی. (۴) اوبل صالح او عالم امام دی مقرر سی. که پوره عالم نه وی نوکم از کم دومره دی وی چی دلمانخه دمستلو خخه خبر وی. او قرآن شریف صحیح وایی. فقط

دمؤذن امامت: سوال: (۲۷۲) دمؤذن امامت جائز دی او که نه؟

= ۷۹، ط. ماجدیه ج ۱ ص ۸۵. ظفیر

(۱). ویکره امامة عبد الخ ومبتدع ای صاحب بدعة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۲). وان انکر بعض باعلم من الدین ضرورة الخ فلا یصح الاقتداء به اصلاً (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۴، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۱). ظفیر

(۳). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

(۴). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) قوله فاسق من الفسق وهو الخروج عن الاستقامة ولعل المراد به من یرتکب الكبائر کشارب الخمر والزانی بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریماً (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹، ۵۲۰). ظفیر

جواب: حنفیان خو دموذن امام کیدل غوره لیکی. په درمختار کی دی: الافضل کون الامام هو المؤمن (۱) بل خای په باب الامامة کی دی. وقول عمر رضی اللہ عنہ: لولا الخلافة لاذنت، أي مع الامامة، إذ الجمع أفضل. (۲) فقط

دنوکری باوجود چی خپل حواله سوی کار نه اداء کوی دهغه امامت: سوال: (۲۷۳) کم سپری چی په یوه محکمه کی کار کوونکی وی او منصبی کار نه اداء کوی او میاشت په میاشت تنخواه اخلی دهغه امامت جائز دی او که نه؟

جواب: دداسی سپری امامت دفسق په وجه مکروه دی. (۳) فقط

د دگرویی څخه دفائدی اخستونکی امامت: سوال: (۲۷۴) یوسپری مزکه گرو وساتله. راهن ته څه نفع وغیره نه مجراء کوی اودا کار جائز گنی. په داسی سپری لمونځ درست دی او که نه؟

چی دکم امام خبره خلک نه منی دهغه اقتداء: سوال: (۲۷۵) امام دمحلې خلگو ته د شریعت خبره وښووله، یوڅو کسانو منظوره نه کړه اودایی وویل چی موږ خپل رواج نه پریردو ته زموږ امام نه یی، اوبیا په همدی امام پسې لمونځ کوی. ددغه خلگو لمونځ په دی امام پسې صحیح دی او که نه؟

جواب: (۱) شامی داتحقیق کړی دی چی دگرو سوی مزکی څخه نفع اخستل په سودکی داخل دی. اوپه: کُلُّ قَرْضٍ جَرَّ نَفْعًا فَهُوَ رِبَوٌ، کی داخل دی نوپه دی بنا باندی چی کم سپری ددی حرام کار مرتکب وی هغه به عاصی اوفاسق وی اوپه فاسق پسې لمونځ مکروه دی. (۴)

(۲) لمونځ په دغه امام پسې صحیح دی. باقی دشریعت احکام نه منل اوپه هغه باندی عمل نه کول گناه ده، ددی څخه دی توبه وکارې. فقط

دنت زبی امامت: سوال: (۲۷۶) یو تَتُّ زَبِي (تَهْ تَهْ تَهْ ویونکی) سپری لمونځ ورکوی په هغه پسې یوڅو کسان مقتدیان وه، دیورکعات څخه وروسته یوعالم دلمانځه کولو په غرض راغی، هغه په جمعه کی شریک سی او که نه؟ که چیری شریک سو نو دتولو خلگو لمونځ

(۱). الدرالمختار علی هامش ردالمختار باب الامامة ص ۳۷۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۱. ظفیر

(۲). الدرالمختار علی هامش ردالمختار باب الامامة ص ۵۱۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۲. ظفیر

(۳). ویکره امامه عبد الخ وفاسق (درمختار) ولعل المراد به من یرتکب الكبائر (ردالمختار باب الامامة ص ۵۲۳

ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹، ۵۲۰). ظفیر

(۴). ویکره امامه عبد الخ وفاسق (الدرالمختار علی هامش ردالمختار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص

۵۵۹) ظفیر، په دشان گرویی ایښوول چی دچاسره گرویی ده یعنی راهن، هغه هیڅ نه اخلی صرف دضمانت په

طور یی هغه دخان سره ساتلی وی نوپه دی کی هیڅ بدیت نسته اودهغه امامت جائز دی. ظفیر

خوبه نه باطلیږي، اودعالم لمونځ به په تڼی پسی درست وی اوکه نه؟
جواب: هغه عالم کم چی وروسته راغی که چیری یوازی لمونځ وکړی نودهغه لمونځ به هم صحیح سی اوکمو امیانو چی دمخکی څخه لمونځ کوی دهغوی لمونځ به هم صحیح سی. اوکه چیری هغه عالم په ذکر سوی امی پسی اقتداء وکړی نویابه دهیچا لمونځ هم صحیح نه وی. نه ددغه عالم اونه دهغه امیانو کمو چی دمخکی څخه لمونځ کوی. په دا شان ددرمختار عبارت: او اذا اقتدی امی وقاری بامی تفسد صلوة الککل (۱) څ دی ته شامل دی: وصحت لوصلی کل من الامی والقاری وحده فی الصحیح (۲) څ درمختار.

کم قاتل چی صرف توبه وکاری دهغه امامت څنگه دی: سوال: (۲۷۷) دقاتل څخه قصاص نه دی اخستل سوی. په مقتول باندي خون معاف کولی نه سی صرف توبه یی وکښله او وایسته اوس دتوبی څخه وروسته به په وجه دذمه واری دحق العبد فاسق گرزول کیږی اوکه نه؟ اولمونځ به په هغه پسی مکروه وی اوکه نه؟

جواب: په درمختار کی دی: لا یصح توبه القاتل حتی یسلم نفسه للقدود، وهبانیه. په شامی کی دی: ای لاتکفیه التوبه قال فی تبیین المحارم واعلم ان توبه القاتل لاتکون بالاستغفار والندامة فقد بل یتوقف علی ارضاع اولیاء المقتول (۳) څ پردی ځای باندي شامی هم وگوری. دومره خبره معلومه سوه چی صرف په توبی سره به دقتل گناه نه معاف کیږی او (قاتل به) فاسق پاته وی اولمونځ به ورپسی مکروه وی. (۴) فقط

دگوډ سپری امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۲۷۸) دیوسپری په پښه کی گوډوالی دی او دجومات امام دی. لیکن قرآن کریم ښه وایی داسی امام پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟
جواب: په شامی کی دی: وكذا اعرج یقوم ببعض قدمه فالقتداء بغیره اولی تاتارخانیه (۵) ددی روایت څخه معلومه سوه چی په گوډ پسی په لمونځ کولوکی څه حرج نسته. فقط

کم امام چی دشرابی دکور دعوت خوری، دهغه امامت: سوال: (۲۷۹) کم سپری چی دروژی په میاشت کی یاپه بله میاشت کی همیشه ښکاره شراب چښی، دهغه دکور خوراک چښاک اونکاح اوجنازه امام ته کول څنگه دی. اوکم امام چی یی کوی یایی په بل چا کوی اودخوراک چښاک څخه یی پرهیز نه کوی دهغه دپاره څه حکم دی اودا خلگ چی په

(۱). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۵۴ ج ۱ ط.س. ج ۱ ص ۵۹۲. ظفیر

(۲). ایضاً ص ۵۵۴ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۲. ظفیر

(۳). ردالمحتار کتاب الجنایات فصل فیما یوجب القود ومالیوجبه ص ۴۸۴ ج ۵ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۸. ظفیر

(۴). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص

۵۵۹). ظفیر

(۵). ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

کم مجلس کی دعوت او نکاح او جنازه کی راوغوبنتل سی یا پخپله حاضر سی هغه مجلس ته دتللو څه حکم دی؟

جواب: شراب چنبونکی اودروژی په میاشت کی بغیر دعذره روژه نه نیونکی فاسق او عاصی دی، دهغه سره مسلمانانو ته سلام کلام پریښوول او خوراک چنباک نه کول لازم دی. (۱) دجنازی لمونځ بیشکه دهغه کول پکاردی. لیکن په ژوند کی دهغه سره میل او تعلق ساتل نه دی پکار. او کم امام چی بغیر دڅه ضرورت اومجبوری څخه دداسی خلکو سره میل او تعلق ساتی اوبغیر دبدگنلو اوانکار څخه دهغه سره خوراک اوجنباک کوی هغه هم گنهگار دی. لائق دامام جوړولو نه دی. (۲) فقط

کم امام چی دمرتدی بنځی دعوت خوری دهغه حکم: سوال: (۲۸۰) یوه بنځه مرتده سوه خو هغه په حالت داسلام کی فاجره وه اودمرتدوالی په حالت کی هم فاجره ده. هغه په یو میلستیا کی دخپل مذهب په خلکو باندی ډوډی وخوپله او ددوو مسلمانانو دپاره یی هم یوه سرلی وغیره ورکړه. که چیری یوڅوک ملا یی وخوری نودهغه اقتداء به جائز وی، او که نه؟

جواب: امام ته داسی ډوډی خوړل نه وو پکار، هغه ته پکاردی چی ددی کار څخه توبه وکارې. (۳) اودتوبی څخه وروسته دهغه اقتداء درسته ده. فقط

دنکاح ترلو حق او داخترانو امامت: سوال: (۲۸۱) دمظفرنګر ښار قاضی محمد ضیاء الدین وو او هغه دلمانځه، روژی پایبنده وو، دښار دقاضی کیدلو په حیثیت دهغه څه حقوق مقرر وه اودوه کاره ورته حواله وه. یونکاح ترل اودوهم داخترانو امامت. چی دهغه څخه نسلاً بعد نسل ترشپړ، اووه پشته پوری مستفید سوی دی، ولی چی دشپړو، اوو پشته راهیسی فیصلی کول دهغوی په مشرانو کی راروان وو. هغه وفات سوی وو. او اوس دری کسان دعویدار دی. یودقاضی ضیاء الدین زوی څوک چی دصوم اوصلوة پایبنده اودلمانځه دارکانو اومسائلو څخه خبر دی اونکاح خوانی اوخطبه خوانی ترسره کولی سی. یوبل صاحب دی چی دهغه په آباء اواجدادو کی څوک قاضی نه دی تیرسوی

(۱). وفي فصول العلامی ولا یسلم علی الشیخ الممازح والکذاب واللاغی ولا علی من یسب الناس اوینظر وجوه الاجنبات ولا علی الفاسق المعین الخ (ردالمحتار مطلب المواضع التي یکره فیها السلام ص ۵۷۷ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۲۱۷). ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار باب الإمامة ، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۳). سئل الفقیه ابو جعفر عن اکتساب ماله من امراء السلطان وجمع المال من اخذ الغرامات المحرمات وغير ذلك هل یحل لمن عرف ذلك من طعامه قال احب الی ان لا یاکل منه الخ (ردالمحتار باب زکوة الغنم مطلب فی التصدق من المال الحرام ص ۳۵ ج ۲ ، ط.س. ج ۲ ص ۲۹۲). ظفیر

اوپخپله سود اخلی، دریم صاحب دذکر سوی صاحب مشر ورور دی. دصوم اوصلوة پایینده دی، په عربی پوه دی، خو غیر مقلد دی اوتول اوسیدونکی دمظفر نگر حنفیان دی. په دی دری وارو صاحبانو کی دچا مقرر کیدل مناسب دی؟

جواب: په اسلامی شریعت کی په دوارو امورو کی (کم چی قاضی ضیاء الدین مرحوم ته حواله وه، یعنی امامت داخترانو اونکاح تړل) وراثت پکښی نسته بلکی کم سړی چی ددی کارونو اهل وی اوپه هغه کی دامامت اوقضاء اوصاف پیداسی هغه دی امام او قاضی جوړسی، دامامت اوصاف دادی چی امام دی دلمانځه دمستلو څخه خبروی صالح اودینداردی وی. قرآن کریم دی صحیح وایی، فاسق اوبدعتی دی نه وی، دهغه دبدو اعمالو اودعقائدو دفساد په وجه دی دعامو مسلمانانو دهغه څخه نفرت نه وی ولی چی داخبره هم دامامت دکراهت سبب وی. (۱) اوچونکی دبنار عام خلگ حنفیان دامام ابو حنیفه رضی اللہ عنہ مقلدین دی، ددی دپاره غیرمقلد اوبدعتی دی دهغوی امام جوړنه سی ځکه چی اولاً په وجه عدم تقلید یابدعاتو هغه دامامت لائق نه دی. ثانیاً دعامو مسلمانانو به دهغه څخه نفرت وی. نوکه چیری په ذکر سوو دری وارو صاحبانو کی څوک امام او قاضی جوړول مناسب دی نودقاضی صاحب مرحوم زوی کم چی دلمانځه اوروژی پاییند اودلمانځه دمستلو څخه خبردی اونکاح خوانی ترسره کولی سی دامام اوقاضی جوړولو دپاره زیات لائق دی، ولی چی دوهم ۲ نمبر (۲) شخص په وجه دسود خوری اودریم ۳ نمبر په وجه دغیر مقلد والی دحنفیانو اهل سنتو امام جوړولو لائق نه دی. (۳) فقط

که چیری صرف یوسړی په یوامام باندي الزام ولگوی نو ددغه امام امامت څنگه دی؟ سوال:

(۲۸۲) یوسړی قرآن کریم ډیر ښکلی وایی اوشریف سړی دی. غرض داچی دتول بنار خلگ دغه سړی دامامت قابل گڼی. صرف یوسړی پرهغه دا الزام لگوی چی دی سفلی عمل (جادو اومنتر) کوی. دغه امام بالکل ددی څخه انکارکوی. اوس داو فرمایاست چی کم سړی په داسی نیک امام باندي چی دتول بنار خلگ یی ښه گڼی، الزام باندي لگوی

(۱). والحق بالامامة تقدیما بل نصبا الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة وحفظه قدر فرض الخ ولو ام قوما وهم له كارهون ان الكراهة لفساد فيه اولانهم احق بالامامة منه كره له ذلك تحريما لحديث ابي داود لايقبل الله صلاة من تقدم قوم وهم له كارهون. (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷ - ۵۵۹). ظفیر

(۲). وكذا تكره خلف امرد الخ وشارب الخمر واكل الربوا (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۳). ويكره امامة عبد الخ وفساق الخ ومبتدع اى صاحب بدعة الخ وزاد بن ملك ومخالف كشافى الخ (ايضاً ج ۱ ص ۵۲۵، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

دهغه څه سزا ده؟

جواب: کله چې ددی الزام او تهمت ثبوت نه وی کم یی چی پر امام باندی لگولی دی نو دهغه امامت دکراهت څخه بغير صحيح دی. ددروغو الزام لگونکی فاسق دی او عاصی دی، توبه دی وکارې. (۱) فقط

دنابالغ امامت: (۲۸۳) په نابالغ پسی لمونځ کیرې اوکله نه؟

جواب: دا حنافو صحيح مذهب دادی چی دنابالغه اقتداء دبالغو دپاره په فرضو اونفلو کی په یوه کی هم صحيح نه ده، نو تراویح هم په نابالغه پسی نه کیرې همدا دا حنافو صحيح مذهب دی اوبلوع دینخلسو ۱۵ کالو په عمرکی دی، لهذا ترڅو پوری چی هلك بالغ سوی نه وی هغه امام مه جوړوئ هسی په نفلوکی دهغه قرآن پاک اورئ، یعنی هغه هلك دی دنفلو په نیت تړلو سره ودریرې او اوریدونکی دی همداغسی کنبینی او دهغه قرآن پاک دی اورئ کله چی پوره دینخلسو کالو سی نوبیا یې دتراویحو امام جوړ کړئ (قال فی الدر المختار: ولا یصح اقتداء رجل بامرأة وخنثی وصبی مطلقا ولو فی جنازة ونفل ۱۱، اوپه شامی کی دی: والمختار انه لا یجوز فی الصلوة کلها ۱۲). فقط (۲)

داستاذ دبی عزتی کوونکی امامت: سوال: (۲۸۴) گل بابا دمولوی ثناء الله څخه یو کتاب دحدیثو اویو دفقهی ووايه. ددی څخه وروسته گل بابا په یوه خبره باندی خپل ذکر سوی استاذا ته ښکنځل وکړل اوبد الفاظ یی ورته وویل. څه وخت وروسته مولوی صاحب وفات سو اوس په گل بابا پسی لمونځ جائز دی اوکله نه؟

جواب: اوس کله چی دگل بابا ذکر سوی استاذا وفات سوی دی نوگل بابا ته دی وویل سی چی دخپل استاذا مذکور دپاره دی دعا وکړی اوکمه بی ادبی اوگستاخی چی دهغه څخه سویده دهغه څخه دی توبه وکارې او استغفار چی وغواړی الله ﷻ به دهغه گناه معاف کړی. او استاذا به یی هم خوشحاله سی. اودتوبی څخه وروسته دگل بابا امامت بی کراهته درست دی. په درمختار کی دی چی که چیری په فاسق اومبتدع پسی لمونځ وکړی نوفضیلت او ثواب دجمعی به ورکول سی. اوپه شامی کی دی چی ددی څخه معلومه سوه چی په دوی پسی لمونځ کول دیوازی لمونځ کولو څخه ښه دی. ددرمختار عبارت دادی. صلی خلف فاسق اومبتدع نال فضل الجماعة الخ قال فی الشامی افاد ان الصلوة خلفهما اولی من الانفراد الخ (۳). فقط

(۱). یاایها الذین امنوا اجتنبوا کثیرا من الظن ان بعض الظن اثم ولا تحسبوا (الحجرات ۲۰۰). ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۳۹ - ۵۴۰، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۲ - ۵۷۷. ظفیر

(۳). ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

دبجلکو خخه کبنته دپرتوگ اغوستونکی امامت: سوال: (۲۸۵) دامام پرتوگ دبجلکو خخه کبنته دی سجدی ته دتللو وخت کی په دواړو لاسونو سره پرتوگ پورته خيژوی اوبيا سجدي ته ځي. داکار په لمانځه کی په هر رکعات کی برابر جاری وی. هغه ته وویل سوه نوجواب یی داورکی چی قسم په خدای، اوس به یی دوچنده کوم. په داسی حالت کی به زموږ دمقتدیانو لمونځ صحیح سی اوکه نه؟ اوموږ په هغه پسی لمونځ کوو اوکه نه؟ اوکه یوازی لمونځ کوو؟

جواب: امام مذکورته داسی کول نه دی پکارولی چی اول خو دبجلکو خخه کبنته پرتوگ ساتل دلمانځه خخه دباندی هم حرام اومنعه دی، داکار دامام دفسق سبب دی اویه فاسق پسی لمونځ مکروه دی، اوفاسق چی توبه کبلی نه وی نوامام جوړول یی مکروه (۱) دی. اوثانیاً په لمانځه کی بیا بیا داسی حرکت کول هم نه دی پکار ځکه چی په دی کی هم کراهت دی. اویه بعضو صورتونوکی دلمانځه دفساد بیره ده. (۲) پرهه حال امام مذکور دفعل مذکور خخه بندول پکار دی اوکه چیری هغه منع نه سی نومعزوله کول یی پکار دی اوکه چیری یی پردی باندی قدرت نه وی، نوپه همده پسی لمونځ کول بڼه دی اودجمعی ثواب حاصلیری (۳). فقط

څوک چی صرف په اوبو سره استنجاء وهی، دهغه امامت، سوال: (۲۸۲) زید وایی چی عمر دتسو اوډکو متیازو خخه وروسته په لوتو سره ځان نه پاکوی صرف پر اوبو باندی بسوالی کوی هغه دامامتی کولو لائق نه دی ولی چی استنجاء بالحجر سنت مؤکد ده. عمر وایی چی استنجاء بالحجر ضروری نه ده. آیاپه عمر پسی په لمونځ کولوکی څه حرج سته اوکه نه؟ په دی باندی یومفتی عمر ته فاسق لیکلی وو. په هغه باندی مفتی صاحب دالاندینی جواب تحریر وفرمایي:

جواب: اقول بالله التوفيق. په شامی کی دی: ثم اعلم ان الجمع بين الماء والحجر افضل ويليه في الفضل الاقتصار على الماء ويليه الاقتصار على الحجر وتحصيل السنة بالكل وان تفاوت الفضل كما افاده في الامداد وغيره (۴).

(۱). ويكره امامة عبد الخ وفاسق (الدرالمختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۲). ويكره كفه اي رفعه ولو لتراب كمشمم كم اوذيل وعيشه به اويثوبه (الدرالمختار على هامش ردالمحتار باب ما يفسد الصلوة وما يكره فيها ص ۵۹۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۴۰). ظفیر

(۳). وفي النهز عن المحيط صلى خلف فاسق او مبتدع نال فضل الجماعة (در مختار) افاد ان الصلاة خلفهما اولی من الانفراد لكن لا ينال كما ينال خلف تقی وورع (رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۵، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۴). رد المحتار فصل في الاستنجاء ص ۳۱۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۳۸. ظفیر

دعلامه (شامی) ددی تفصیل خخه معلومه سوه چی صرف پراوبو باندی په اکتفاء کولو سره داستنباء سنت حاصلیری. نو حکم دفسق پرهغه باندی غیرموجه دی، اوترک کونکی دافضل نه فاسق کییری. فالجواب فیه سقم وغلط. فقط

که چیری بنخه ووایی چی فلانی امام زما سره زنا کړیده، دهغه امامت: سوال: (۲۸۷) یوه بنخه په خپله ژبه داوایی چی فلانی سپری زما سره زنا کړیده. دغه سپری دجومات امام هم دی. اوس په دغه سپری پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟ اودغه سپری دزنا خخه انکار کوی، اوبنخه فحش کاره ده. په دی صورت کی شرعاً څه حکم دی. دنبخی نکاح دخپل خاوند خخه ماته سوه اوکه قائمه ده؟

جواب: دنبخی په وینا سره پرسپری باندی دزنا ثبوت نه سی کیدی. (۱) او دهغه په امامت کی څه کراهت نه راخی. اودذکر سوی بنخی نکاح دهغی دخواند سره قائمه ده. فقط

دتور خضاب استعمالونکی امامت: سوال: (۲۸۸) کم سپری چی تور خضاب لگوی اوورینسته تورو ی په هغه پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟

جواب: مکروه (۲) دی. فقط

په ټوټکو (جادو او طلسم) وغیره باندی داعتماد لرونکی امامت: سوال: (۲۸۹) زید ټوټکی (جادو او طلسم) کوی. دصدقی په طور دمريض دکت سرتنه بزه تری اوکه مريض کم عمره وی نوورباندی یی سپروی. بیا هغه بزه دفن کوی. دزید دپاره څه حکم دی؟ آیا په هغه باندی توبه اوتجدید دنکاح لازم دی اوکه نه؟ هغه امام جوړول پکار دی اوکه نه؟ اوکه چیری مسلمانانو ته وویل سی چی داسی سپری ته زورنه ورکول پکار دی، کم از کم دی دامامتی خخه معزوله کړی، اویو څو جاهلان ووایی چی مورخوپه زید باندی ایمان راوړی دی، نوداڅنگه دی؟

جواب: داسی سپری امام جوړول نه دی پکار، بلکی عالم اوصالح اوپرهیزگاره سپری امام جوړول پکار دی. او کم جاهلان چی دداسی سپری دامامت طرفداردی هغوی گنهگاره دی. ولی چی دهغه په مبتدع او فاسق کیدلو کی څه تردد نسته او د فاسق او بدعتی امامت

(۱) ترڅو پوری چی دڅلورو عینی گواهانو شاهدی پیش نه کړی. داعتبار قابله نه ده. والشهادة علی مراتب منها الشهادة فی الزناء يعتبر فيها اربعة من الرجال لقوله تعالى: واللّاتى ياتين الفاحشة من نساءكم فاستشهدوا عليهن اربعة منكم (هدایه کتاب الشهادات ص ۱۳۸ ج ۳). ظفیر

(۲) ويستحب للرجل خضاب شعره ولحيته ولو فى غير حرب فى الاصح والاصح انه ﷺ لم يفعلها ويكره بالسواد وقيل لا (الدرالمختار) قوله يكره بالسواد اى بغير الحرب الخ وان الیدين نفسه للنساء فمكروه وعليه عامة المشائخ وبعضهم جوزة بلا كراهة روى عن ابى يوسف انه قال كما يعجبني ان تتزين لى يعجبها ان تتزين لها (ردالمحتار كتاب الحظر والاباحة فصل فى البيع ص ۳۷۲ ج ۵، ط.س. ج ۱ ص ۴۲۲) که چیری توری نکروزی مکروه ومنل سی نو دهغه امامت به مکروه وی کنی نه به وی، ځکه چی دامستله مختلف فیه ده. ظفیر

مکروه دی او معزولہ کول دداسی امام لازم دی. کذا فی الشامی (۱). فقط

کم سری چی دجومات سامان پہ خپل کورکی استعمال کری، دهنه امامت: سوال: (۲۹۰)

کم سری چی جومات برباد کری اودهنه خاوره اوکانی بی دخپلی استوگنی پہ کورکی ولگول اولمونخ او روژه نه اداء کوی. اودکافرانو دکور ډوډی خوری اوسود ورکوی او خطبه غلطه وایی، ددغه سری پر منبر باندي دریدل اووعظ اوخطبه ویل اوامامت کول درست دی اوکهنه؟

جواب: دجومات سامان پہ طور دخیانت اوغصب کورته وږل اوپه خپل کارکی راوستل اودرمضان شریف روژی نه نیول اولمونخ نه کول اوکافرو ته سود ورکول داتول کارونه حرام دی. ددی کارونو کونکی فاسق دی اوامامت دهنه مکروه دی (۲). اودکافرانو دکور ډوډی خوړل صحیح دی. پردی باندي اعتراض کول بی حایه دی. اوغلطه خطبه ویونکی خطیب مقررول نه دی پکار. فقط

دخلکو دخفه کیدلو دبیری خخه په خلاف شریعت خبره باندي دخاموشی اختیارونکی

امامت: سوال: (۲۹۱) چی عالم دشریعت خخه خلاف خبره وآوری اونہ بی منع کوی اوپه

دی وجه خاموش پاته سی چی خلگ به زما خخه خفه سی. دداسی عالم امامت خنکه دی؟

جواب: دامر بالمعروف په باره کی بی په درمختار کی داتفصیل کړیدی چی که چیری غالب گمان وی چی داسری به زما خبره اودشریعت حکم ومنی نوهغه ته امر بالمعروف اونهی عن المنکر کول واجب دی. اوکه داگمان بی وی چی داسری به شرعی حکم ونه منی نوواجب نه دی. (۳) نوهم دغه رکم حکم په صورتہ مسئوله کی دی چی که چیری ویل نافع وی نوودی وایی، کنی خاموش دی پاته سی. اودا گمان دعالم دطرفه ولی وسی چی په دی وجه خاموشه وی چی خلگ راخخه خفه نه سی. (۴)

(۱). ویکره امامة عبد ﷻ وفاسق ﷻ ومبتدع ای صاحب بدعة (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه

کراهة تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم (ردالمحتار

باب الامامت ص ۵۲۳ ج ۱ ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۳). رای فی ثوب غیره نجسا مانعا ان غلب علی ظنه انه لو اخبره ازالها وجب والا فالامر بالمعروف علی هذا

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی الاستنجا ص ۳۲۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۵۰). ظفیر

(۴). فالامر بالمعروف علی هذا کذا فی الخانیة وفی فصول العلامی وان علم انه لا یتعظ ولا ینزجر بالقول ولا

بالفعل ولو باعلام سلطان اوزوج اووالدله قدرة علی المنع لایلزمه ولا یاثم بترکه، لکن الامر والنهی افضل وان

غلب علی ظنه انه یضرب به او یقتله لانه یكون شهیداً. (ردالمحتار فصل فی الاستنجا ص ۳۲۴ ج ۱، ط.س. ج ۱

ص ۳۵۰). ظفیر

خوک چی دمسلو ڇخه انکارو کی دهغه امامت: سوال: (۲۹۲) کم عالم چی دشریعت خلاف خبری اوری اوچپ پاته سی گویا دخلگو دلحاظ په وجه. کمه مسئله چی حقه وی هغه پته کړی اودشریعت بی ادبی وکړی اودا وویبی چی دشریعت فتویٰ په ما څه کولی سی. په داسی سړی پسی لمونځ کول جائز دی اوکه نه؟

جواب: په داسی سړی پسی لمونځ کول نه دی پکار څوک چی دشریعت مسئلی نه منی او دبی ادبی الفاظ وویبی. (۱) فقط

(په شرح فقه اکبر ص ۲۱۵ کی دی: من اهان الشریعة اوالمسائل التي لابدمنها کفر. ظفیر)

دچاچی داعقیده وی چی حضور ﷺ ته دتمامو شیانو علم وو، دهغه امامت: سوال: (۲۹۳) که چیری یو سړی ددی خبری معتقدوی چی نبی کریم ﷺ ته علمی کلی یا جزئی وو، نوپه هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: دبعضو مغیباتو علم رسول الله ﷺ ته دحق تعالیٰ په اعلام (یعنی نبوولو) سره مسلم اومتفق علیه دی. البته داعقیده ساتل چی دتولو مغیباتو علم هغه ﷺ ته وو، یا هغه ﷺ عالم الغیب بالاستقلال وو، نودا داهل سنت والجماعت دعقیدی څخه خلاف ده، په داسی سړی پسی دلمونځ کولو څخه ځان ساتل لازم دی. (۲) فقط

عالمگیری ته دگرتنه ویونکی امامت: سوال: (۲۹۴) څه فرمایي ددین عالمان دهغه سړی په باره کی څوک چی په یوه مسئله کی دبحث په دوران کی په بیباکی سره اوبغیر دبیری څخه دفتاویٰ عالمگیری په باره کی کم چی دفقهی دعلم معتبر اومستند کتاب دی هغه ته گرتنه وایی. کم چی دسیکانو دپیشوا گرونانک کتاب دی، اوبیابه پردی خبره باندی ټینگ دی، په داسی سړی پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟

جواب: داسی سړی فاسق دی اوسخت گنهگاردی ترڅو پوری چی توبه ونه کارې په هغه پسی لمونځ مه کوی (۳) اوامام یی مه جوړوی. دفقهی دکتابونو سپکاوی ته عالمانو کفر ویلی دی. (۴) والعیاذ بالله تعالیٰ. فقط

چی دچاپه خوله کی غابونه نه وی، دهغه امامت: سوال: (۲۹۵) کم سړی چی دلوی اودس

(۱). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ ومبتدع ای صاحب بدعة وهي اعتقاد خلاف المعروف عن الرسول (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ - ۵۲۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۳). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۴). وفي التتمة من اهان الشریعة والمسائل التي لابدمنها کفر. شرح فقه اکبر ص ۲۱۵. ظفیر

ماتی خخه دنه صفا کیدلو په وجه یادهلکوالی دیو علت په وجه دتمباکو خه حصه په مقعد کی ایردی دهغه امامت خنگه دی؟ یایی په خوله کی یو غابن هم نه وی چی دهغه په وجه سره دحروفو اداء کیدل سم نه کیبری؟ یادچا دپنبو گوتی چی دمزکی خخه هاخواته (لوړ طرفته) وی؟ او بنه سړی پیدا کیدی سی نو امامت یی خنگه دی؟

جواب: په ټولو صورتونو کی لمونځ صحیح کیبری لیکن بنه دادی چی امام داسی سړی جوړسی دچا خخه چی دمقتدیانو نفرت نه وی او هغه امام صالح اودلمانخه دمستلو خخه خبر وی او قرآن شریف بنه وایی (۱). فقط

دعاق امامت: سوال: (۲۹۲) دعاق امامت جائز دی او که نه؟

جواب: په حدیث شریف کی دی: صلوا خلف کل بر وفاجر، الحدیث. نو عاق هم چونکی مسلمان دی، کافرنه دی. په دی وجه په هغه پسی لمونځ صحیح دی، خومکروه دی ولی چی دمور اوپلار عاق او داستاذ عاق (نافرمانه) فاسق دی اود فاسق امامت مکروه (۲) دی. کذا فی الشامی. فقط

دزکوة مال خوړونکی هاشمی (سید) امامت: سوال: (۲۹۷) یوصاحب دنصاب هاشمی سړی زکوة اخلی او غزل خوانی کوی اونغاړه رغوی او خپل سکه ورور رسواکوی. دداسی سړی دامامت خه حکم دی؟

جواب: غنی ته دزکوة مال اخستل او خوړل ناجائز دی اوسرود اوسرنا اونغاړه وغیره شیان حرام اومعصیت دی، دغه رکم په یومسلمان باندی تهمت لگول اودلیلله کول اوعیب جوئی یی کول حرام دی. مرتکب دداسی خبرو فاسق دی، دامام جوړولو لائق نه دی. په شامی وغیره دفقهی کتابونو کی دی چی د فاسق امام جوړول حرام دی اوپه هغه پسی لمونځ کول مکروه تحریمی دی ولی چی فاسق واجب الالهانة دی اوپه امام جوړولو کی دهغه تعظیم (۳) دی. فقط

دمریض امامت: سوال: (۸۹۸) دجومات پر مقرر امام زید باندی یخه تبه لگیدلی ده خو

(۱). والحق بالامامة تقدیما بل نصب العلم باحكام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتابه للفواحش الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

(۲). اما الفاسق فقد عللوا كراهة تقديمه بانه لا يهتم لامر دينه وبان في تقديمه للامامة تعظيمه وقد وجب عليهم اهانتة شرعاً الخ بل مشي في شرح المنية على ان كراهة تقديمه كراهة تحريم لما ذكرنا (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۳). ويكره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) قوله فاسق من الفسق وهو الخروج عن الاستقامة ولعل المراد به من يرتكب الكبائر الخ بل مشي في شرح المنية على ان كراهة تقديمه كراهة تحريم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰ - ۵۵۹). ظفیر

حواس یی درست دی اودھغه ہم عصر عالمان پہ جومات کی موجوددی نوپہ لمانخہ ورکولو کی ترجیح چاتہ ده اوپہ مریض امام پسی دعالمانو مقتدیانوپہ لمانخہ کی خوبہ خہ کراہت نہ راحی؟

جواب: پہ لمانخہ کی بہ خہ کراہت نہ (۱) وی.

داجنبی بنخی سرہ خلوت اختیارونگی امامت: سوال: (۲۹۹) دجومات یوامام یوسری تہ خلور سوہ روپی ورکری اوپہ ہغہ باندی یی بنخہ طلاقہ کرہ. اوس ہغہ طلاقہ سوی بنخہ اوامام پہ یوہ کوتہ کی یوازی اوسیری. آیا اوس دھغوی نکاح وروستہ دعدی دتیریدلو خخہ کیدی سی، بلہ داچی دھغہ امامت جائزدی اوکہ نہ؟ مذکورہ بنخہ ہغہ دمینخی پہ شان شمار کری اوکہ نہ؟

جواب: دعدی خخہ وروستہ نکاح کیدی سی اودنکاح خخہ مخکی ہغہ بنخہ اجنبیہ (یعنی پردی) دہ. خلوت ورسرہ (۲) حرام دی. اومینخہ گنیل دھغہ غلط دی اوجہالت دی. اوامام مذکور دمامت لائق نہ دی، ہغہ دی دمامت خخہ معزول سی پہ ہغہ پسی لمونخ مکروہ (۳) دی.

پنخہ ویشت ۲۵ کلن امام چی ریرہ یی پورہ نہ وی راغلی: سوال: (۷۰۰) پہ یوجومات کی امام پنخہ ویشت شیپر ویشت کلن مقرردی خوریرہ یی پورہ بنکارہ سوی نہ دہ. پہ داسی سری پسی لمونخ جائزدی اوکہ نہ؟ اودامامت پہ شرائطو کی بلوغ شرط دی اوکہ ریرہ؟

جواب: پہ ہغہ پسی لمونخ درست دی، ولی چی امامت دپارہ بالغ کیدل شرط دی. ریرہ راوتل شرط نہ (۴) دی. ہکذا فی کتب الفقہ. فقط

(۱). ومثله امام المسجد الراتب اولی بالامامة من غیرہ مطلقا (درمختار) ای وان کان غیرہ من الحاضرين من هو اعلم واقراً منه (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۲). وفي الاشباه الخلوۃ بالاجنبیۃ حرام (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار کتاب الحظر والاباحۃ فصل فی النظر والمس ص ۳۲۳ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۳۲۸). ظفیر

(۳). ويكره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیۃ ان كراهة تقديمه كراهة تحريم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۴). وَكَذَا تُكْرَهُ خَلْفَ أَمْرَةٍ (درمختار) الظاهرُ أنَّها تَنْزِيهِيَّةٌ أَيْضًا. وَالظَّاهِرُ أَيْضًا كَمَا قَالَ الرَّحْمَتِيُّ أَنَّ الْمُرَادَ بِهِ الصَّبِيحُ الْوَجْهَ لِأَنَّهُ مَحَلُّ الْفِتْنَةِ، وَهَلْ يُقَالُ هُنَا أَيْضًا: إِذَا كَانَ أَعْلَمَ الْقَوْمِ تَنْبِيهِ الْكِرَاهَةِ: فَإِنْ كَانَتْ عِلَّةُ الْكِرَاهَةِ خَشْيَةَ الشُّهُوَةِ وَهُوَ الْأَظْهَرُ فَلَا، وَإِنْ كَانَتْ غَلْبَةَ الْجُهْلِ أَوْ نُفْرَةَ النَّاسِ مِنَ الصَّلَاةِ خَلْفَهُ فَنَعَمْ سُبُلُ الْعَلَامَةِ الشَّيْخِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَيْسَى الْمُرَشِدِيِّ عَنْ شَخْصٍ بَلَغَ مِنَ السِّنِّ عَشْرِينَ سَنَةً وَتَجَاوَزَ حَدَّ الْإِنْبَاتِ وَلَمْ يَنْبُتْ عِدَارُهُ، فَهَلْ يَخْرُجُ بِذَلِكَ عَنْ حَدِّ الْأُمْرِيَّةِ، فَهَلْ حُكْمُهُ فِي الْإِمَامَةِ كَالرِّجَالِ الْكَامِلِينَ أَمْ لَا أَجَابَ: سُبُلُ الْعَلَامَةِ الشَّيْخِ أَحْمَدُ الْمَعْرُوفُ بِابْنِ الشُّلْبِيِّ =

پہ الف اوعین کی دتمیز نہ ساتونکی امامت: سوال: (۷۰۱) کم سپری چی دقرآن شریف پہ الفاظو کی دبی علمی پہ وجہ تمیز نسی کولی اوپہ الف اوعین اوت اوط وغیرہ کی فرق نسی کولی اوزور، زیر، پینبں ہم باقاعدہ نسی ویلی پہ ہغہ پسی لمونخ درست دی اوکہ نہ؟

جواب: پہ ہغہ پسی لمونخ دصحيح ويونکو درست نہ دی. (۱) فقط

پرچا باندی چی حج فرض وی اونہ یی کوی، دہغہ امامت: سوال: (۷۰۲) زید دیوی محلی پہ جومات کی امام دی. پہ زید باندی پہ وجہ دنصاب حج فرض دی اوہغہ یی نہ اداء کوی اوشرعی مانع ہم موجود نستہ. بلہ داچی زید خپلہ ریرہ پہ خضاب سرہ توری او دمانعت دحدیث پہ قسم قسم تاویلونو سرہ تاویل کوی. دریمہ داچی زید دصلحی پہ جشن کی بنہ پہ شوق سرہ حصہ واخیستہ اونورو خلگو تہ یی پہ ہغہ کی دشریکیدلو ترغیب اوشوق ہم ورکوی، گواکی داسلامی خلافت پر خرابیدو اوختمیدو باندی دہغہ دطرف خخہ دزہ داخلاصہ دخوشحالی اظہار وسو. دداسی سپری دپارہ خہ حکم دی او دہغہ اقتداء کول جائزدی اوکہ نہ؟ کہ چیری پہ ہغہ پسی لمونخ نہ صحیح کیری نو دمخکنیو لمونخونو خہ کول پکاردی؟

جواب: پہ درمختار اوشامی کی دی چی زیاتہ صحیح خبرہ دحج پہ بارہ کی دادہ چی فی الفور دی اداء سی. یعنی پہ کم کال چی حج فرض سی پہ ہم ہغہ کال دی اداسی اود اول کال خخہ تاخیر گناہ صغیرہ دہ کہ چیری ترخوکالو پوری تاخیر وکری نو فاسق بہ سی. (۲) ہمدغہ شان تور خضاب بغیر دخہ داعی مشروع (یعنی شرعی ضرورت) خخہ مکروہ یی لیکلی دی. (۳) نو دادواپی خبری دذکرسوی سپری دامامت دمکروہ والی سبب دی. یعنی کہ خہ ہم لمونخ پہ ہغہ پسی اداء کیری. لقولہ ﷺ صلوا خلف کل برو فاجر الحدیث نقلہ فی شرح المنیہ. لیکن مکروہ کیری. اوکم لمونخونہ چی پہ ہغہ پسی سوی دی ہغہ ہم

= مِنْ مُتَّخِرِي عُلَمَاءِ الْحَبَشَةِ عَنْ هَذِهِ الْمَسْأَلَةِ فَأَجَابَ بِالْجَوَابِ مِنْ غَيْرِ كَرَاهَةٍ. (رد المحتار بالإمامة ج ۱ ص

۵۲۵ ط. س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۱). ولاغير اللثغ به ای بالالغ علی الاصح كما فی البحر الدرالمختار علی هامش ردالمختار باب الامامة مطلب فی اللثغ ص ۵۴۴ ج ۱ ، ط. س. ج ۱ ص ۵۸۱). ظفیر

(۲). وهو فرض علی الفور وهو الاصح فلايباح له تاخیر بعد الامکان الی العام الثانی فاذا آخره وادی بعدذالك وقع اداء کذا فی البحر الرائق (عالمگیری مصری کتاب المناسک ص ۲۰۲ ج ۱ ، ط. م. ج ۱ ص ۲۱۲). ظفیر

(۳). ويستحب للرجل خضاب شعره ولحيته الخ ويكره بالسواد وقيل لا (الدر المختار علی هامش ردالمختار كتاب الحظر والاباحة فصل فی البيع ص ۳۷۵ ج ۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲). ظفیر

وسول، دهغه دراگرزولو ضرورت نسته. ددی دپاره یو بل صالح او عالم سړی امام جوړول پکار دی ولی چی دهغه په امام جوړولو کی دهغه تعظیم دی او تعظیم د فاسق حرام دی. (۱) اودصلحی د جشن شرکت ددی څخه بیل ساتل پکار دی ولی چی په دی کی په شرکت کولو کی دحاکمانو دحکم په وجه قوم ته فی الجمله مجبوری ده. محض په دی وجه به دفسق حکم نه سی پرکول کیدی. فقط

څوک چی سنی نه وی اودشیعه څخه متاثر دی، دهغه امامت: سوال: (۷۰۳) یوسړی مخکی رافضی وو هغه دشیعه اوسنی قوم په منځ کی امام جوړسو اوچونکی اکثره خلگ سنیان وه هغه په لمانځه کی خپل طرز اوطریقه دسنیانو غوندی ولگول، کم خلگ چی دهغه شیعه توب ته گوری هغوی لمونځ نه کوی اودزړه دتسلی دپاره داسوال پیش کوی چی که چیری دا امام سړی دشیعه گانو پرهغه فرقه باندی کمه چی پرام المومنین حضرت عائشی صدیقی رضی اللہ عنہا باندی تهمت لگوی او حضرت علی رضی اللہ عنہ خدای گنی اوپه وحی راوړلو کی دحضرت جبرایل علیه السلام سهوه کیدل منی، اوپر صحابه کرامو باندی لعن طعن کوی بالخصوص پرشیخینو باندی چی دغه فرقی والا دفقهی روایاتو په موجب کافران دی. دا امام که پرهغوی باندی لعنت وواپی اوخپله هغه عقیده بیان کړی کمه چی داهل سنت والجماعت ده چی داسی خلگ کافران دی. هلته به مور لمونځ کوونکی زمور تسلی نه کیږی ترڅو پوری چی صفایی ونه کړی. دغه سړی ددی څخه انکار کوی چی داخبره به هیڅکله ونه کړم. ددی انکار څخه نور شک پیدا کیږی دهغه دشیعه کیدلو. آیا په هغه پسی لمونځ کول دداسی سړی په موجودگی کی په چا پسی چی تریوی مودی پوری بغیر دعذر څخه خلگ لمونځ کوی، درست به وی اوکه نه؟

جواب: دا ظاهره خبره ده چی که چیری دغه سړی سنی وای نوزیاتی کوونکو رافضیانو ته دکمو اعتقاد چی دکفر حدته بالیقین رسیدلی دی اوپه اتفاق داهل سنتو هغوی کافران دی) هغوی ته په کافر ویلو اوملعون ویلو کی به ده ولی تامل (انکار) کولی. نوکله چی دغه سړی په دی باره کی داهل سنت والجماعت موافقت نه کوی نوضرور دی شیعه او رافضی دی، (۲) یا درافضیانو طرفدار دی پرهر حال دامام جوړولو لائق نه دی (۳). او مخکنی امام په چا کی چی څه وجه دامامت دکراهت او عدم جواز نسته، هغه امام ساتل

(۱). ویکره امامة عبد الخ و فاسق (در مختار) و اما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه بانه لایتم لامر دینه و بان فی تقدیمه للامامة تعظیمه وقد وجب علیهم اهانتة شرعا الخ بل مشی فی شرح المنیة کراهة تقدیمه کراهة تحریم. (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۹ - ۵۲۰) ظفیر.

(۲). وبهذا ظهر ان الرافضی ان کان ممن یعتقد الالوهیة فی علی رضی اللہ عنہ اوان جبرئیل غلط فی الوحی اوکان ینکر =

پیکاردی. فقط

دنبئی پہ حلفیہ بیان باندی نکاح تزل جرم نہ دی: سوال: (۷۰۴) یوی نبئی پہ قسم سرہ بیان وکی چی زما خاوند ماتہ طلاق راکری دی. پہ دی بیان قاضی دھغی نکاح دبل سپی سرہ وتزل. وروستہ معلومہ سوہ چی طلاق نہ وو سوی. خلگو پہ نکاح ترونکی پسی لمونخ کول پرینبوول. پہ داقسم نکاح تزلو سرہ دنکاح خوان امامت جائزدی اوکہ نہ؟ او دھغہ نبخہ طلاقیری اوکہ نہ؟

جواب: دنبئی پربیان باندی کله چی هغی پہ قسم سرہ دمخکنی خاوند طلاق ورکول بیان کزل، دبل سپی سرہ یی نکاح تزل درست (۱) دی. اوپہ دی وجہ باندی نکاح خوان دامامت خخہ دلیری کولو قابل نہ دی اوپہ هغہ پسی لمونخ صحیح دی. لیکن کله چی ثابتہ سوہ چی هغہ نبخہ طلاقہ سوی نہ دہ، نوپہ دغہ وخت کی ددوہمی نکاح باطل کیدل پہ عام طور سرہ بیانول ضروری دی او ددوہم خاوند خخہ یی جلا کول لازم دی. بیاکہ چیری طلاق وسی نودعدی تیریدلو خخہ وروستہ دوبارہ نکاح کیدل پیکاردی. اوددی خخہ دا خبرہ ہم واضحہ سوہ، چی دقاضی صاحب بی بی دھغہ دنکاح خخہ خارجه نہ سوہ. فقط

داوردی پیری والا اورپہ لنہونکی کی امامت دپارہ خوک بنہ دی: سوال: (۷۰۵) زمور پہ کلی کی دوہ امامان دی. ف. م. ف چی عمری پنخوس کالہ، سپینہ جامہ اغوستونکی، اورپہ پیرہ والا، حافظ دقرآن اودجمعی پاییند دی. او (م) چی دیرش خلوینبست کالہ عمر یی دی، پیرہ لنہوی ناظرہ خوان، دجومات خخہ هروخت غائب، اویووار یی بی اودسہ جمعہ ورکری وہ، نوپہ دی حالت کی امامت دچابنہ دی اوکم یو امام کیدل پیکاردی؟

جواب: پہ دی صورتہ کی (ف) دامامت زیات حقداردی اولمونخ پہ (م) پسی ہم اداء کیری. خوکله چی هغہ ددین پہ بارہ کی محتاط نہ دی اورپہ یی دشرعی موافق نہ دہ، اوکله یی بی اودسہ لمونخ ورکری دی نوپہ هغہ پسی لمونخ مکروہ (۲) دی. فقط

= صحبة الصديق اويقذف السيدة الصديقه فهو كافر لمخالفة القواطع المعلومة من الدين بالضرورة (رد المحتار كتاب النكاح فصل في المحرمات ص ۳۹۸ ج ۲ ، ط.س. ج ۳ ص ۴۲). ظفیر

(۳). ويكره امامة عبد الخ وفاسق (در مختار) بل مشى فى شرح المنية كراهة تقديمه كراهة تحريم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۹ - ۵۲۰). ظفیر.

(۱). وحل نكاح من قالت طلقنى زوجى وانقضت عدتى (الدرالمختار على هامش رد المحتار كتاب الحظر والاباحة فصل فى البيع ص ۳۷۱ ج ۵ ، ط.س. ج ۲ ص ۴۲۰). لا تجوز خلف الرافضى والجهمى الخ (عالمگیری مصرى باب الامامة ص ۷۸ ج ۱ ، ط.م. ج ۱ ص ۸۴). ظفیر.

(۲). ويكره امامة عبد الخ وفاسق (در مختار) بل مشى فى شرح المنية كراهة تقديمه كراهة تحريم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(یوه قبضه موتی) پریرہ ساتل سنت دی، دھغه خخه کوچنی کول دپریری خریلو پہ حکم کی دی اودا حرام دی: لَا يُكْرَهُ دَهْنُ شَارِبٍ وَلَا كُحْلٌ إِذَا لَمْ يَقْصِدِ الزَّيْتَةَ أَوْ تَطْوِيلَ اللَّحْيَةِ إِذَا كَانَتْ بِقَدْرِ الْمَسْنُونِ وَهُوَ الْقَبْضَةُ وَأَمَّا الْأَخْذُ مِنْهَا وَهِيَ دُونَ ذَلِكَ كَمَا يَفْعَلُهُ بَعْضُ الْمَغَارِبَةِ، وَمُحَسَّنَةُ الرَّجَالِ فَلَمْ يُبْهَ أَحَدٌ، وَأَخْذُ كُلِّهَا فَعَلُ يَهُودِ الْهِنْدِ وَمَجُوسِ الْأَعَاجِمِ. (رد المحتار كتاب الصوم. باب ما يفسد الصلوة مطلب في الاخذ من اللحية ص ۱۵۵ ج ۲. ظفیر)

دوہم پہ وجہ امامت پریری اوکھ نہ؟ سوال: (۷۰۶) زہ دپریری مودی راہیسی امامت کوم. اوس ماتہ خہ وہم شروع سوی دی چی اودس بہ می مات سوی وی. پہ دی وجہ می پہ زہ کی دا تقاضا چہ تہ امامت مہ کوہ. اوکلہ چی خلگ یوازی یوازی پرلمانخہ وینم نو امامت خخہ بغیر می زہ نہ صبریری. شرعاً خہ حکم دی؟

جواب: پہ وہم باندی ہیخ عمل پکارنہ دی اوداسی وسوسہ دفع کول پکاردی اولاحول ولا قوۃ الا باللہ اکثر وایہ وترخو پوری چی دی داودس ماتیدلو یقین نہ وی ترہغہ وختہ پوری دغہ طرفتہ خہ التفات کول نہ دی پکار. (۱) اوامامت کول پکاردی. پہ حدیث شریف کی داراغلی دی چی ترخو پوری دحدث آواز یا بدبویی معلومہ نہ سی ترہغہ وختہ پوری اودس نہ ماتیری. (۲) فقط

دگروی خخہ دنفع اخستونکی امامت مکروہ تحریمی دی: سوال: (۷۰۷) چی یو سہری مزکہ پہ گرو واخلی اونفع یی خوری نودھغہ امامت مکروہ تحریمی دی، اوکھ تنزیہی؟

جواب: مکروہ تحریمی دی. کذافی الشامی (۳). فقط

دماخستن دفرض لمونخ کولو خخہ وروستہ بیا ددغہ فرض لمونخ امامت کولی سی اوکھ نہ؟ سوال: (۷۰۸) زید پہ یوجومات کی پہ امام پسی دماخستن فرض وکپل. دھغه خخہ وروستہ بی پہ بل جومات کی دماخستن دفرضو امامتی وکرہ نودوبارہ بی چی کم فرض لمونخ ورکی ہغہ فرض دی اوکھ نفل؟

جواب: دزید فرض لمونخ مخکی سوی وو. دوبارہ بی چی کم وکی ہغہ نفل سوہ پہ ہغہ پسی دخلگو فرض اداء نہ سوہ (۴). فقط

(۱). یقین لایزول بالشک (الاشباه والنظائر القاعدة الثالثة ص ۷۵). ظفیر

(۲). عن ابی ہریرة رضی اللہ عنہ قال قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم اذا وجد احدکم فی بطنہ شیئاً فاشکل علیہ اخرج منه شیئاً ام لا؟ فلا یخرجن المسجد حتی یسمع صوتا اویجد ریحا رواہ مسلم (مشکوۃ باب ما یوجب الوضوء ص ۴۰). ظفیر

(۳). ویکرہ امامتہ عبد الخ وفاسق (در مختار) بل مشی فی شرح المنیۃ کراہتہ تقدیمہ (ای الفاسق) کراہتہ تحریم. رد المحتار. باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

(۴). لا مفترض بمتنفل وبمفترض فرض اخر لان اتحاد الصلاتین شرط عندنا وصح ان معاذاً کان یصلی مع =

دمنکراتو څخه دځان نه ساتونکی اودمور اویلار نافرمانی کونکی امامت: سوال: (۷۰۹) بکر

دپهلوانانو گشتی (غیربی) ته ځی چیری چی ډول وغیره منکرات وی اوپه میلو کی چیری چی هر قسم قبیح کارونه کیږی دی بی تماشی کوی. دجمعی ترک کونکی دی. اوبکر خپل زوم عمر راپارولی اوغولولی دی اودخپل پلار زید عاق اونا فرمانه کړی بی دی. تردی چی عمر را ولاړسو خپل پلار بی وواهی. حالانکی دنکاح څخه مخکی عمر دزید ډیر تابعدار وو اوبکر خپل زوم عمر دپلار څخه دمعافی غوښتلو څخه منع کی. او ددین علم حاصلولو څخه بی هم بندکی. آیا دبکر اوعمر امام جوړول درست دی اوکه نه؟ اوعمر دخپل پلار زید څخه عاق دی اوکه نه؟

جواب: عمر په دی صورت کی دپوښتنی کونکی دبیان موافق دخپل پلار عاق اونا فرمانه اوشرعاً فاسق اوعاصی دی. نوامام جوړول دهغه حرام دی اوپه هغه پسی لمونځ مکروه دی. دغه رکم بکر چی عمر دمور اویلار پرنافرمانی باندي اماده کوی اودشرعی منکراتو مرتکب دی. فاسق دی. دهغه امام جوړول حرام دی اولمونځ په هغه پسی مکروه تحریمی دی. علامه شامی^۱ په فاسق پسی دلمانځه مکروه تحریمی کیدلو اودفاسق امام جوړولو دحرمت په دلیل کی دالیکلی دی چی فاسق دحدیث په اعتبار سره واجب الالهانت دی او په امام جوړولو کی دهغه تعظیم دی. په دی وجه دهغه امام جوړول حرام سو. دشامی عبارت دادی، اما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه بانه لایهتم بامر دینه وبان فی تقدیمه للامامة تعظیمه وقد وجب علیهم اهانتة شرعاً^(۱) الخ. فقط

دشپرو گزو پلن پرتوگ اغوستونکی امامت: سوال: (۷۱۰) که چیری پرتوگ شپږ گزه پلن وی اودبجلکو څخه لوړوی. امام هغه واغوندي اولمونځ پکښی ورکړی نو جائز دی اوکه نه؟

جواب: لمونځ صحیح دی فقط (ځکه چی دپلنو پایشو پرتوگ اغوستل درست دی. ظفیر) **دچانسب چی په مخکی پشت کی خراب وی، دهغه امامت: سوال:** (۷۱۱) زید خپلی ښځی ته طلاق مغلظ ورکی، یو کال وروسته بیا دهغه خاوند بغیر دشرعی نکاح څخه په خپل زوجیت کی وساتله اودهغی څخه یوه انجلی پیدا سو دهغی سره یومسلمان نکاح وکړه، دهغه څخه چی کم اولاد پیدا سو نوهغه امامت کولی سی اوکه نه؟ په هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: که چیری دغه اولاد صالح وی اودامامت قابل وی مثلاً داچی عالم وی، دشریعت

= النبیؐ نفلاً وبقومه فرض (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۴۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۹، ظفیر (۱). ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰. ظفیر

دمستلو څخه خبروی نوپه هغه پسی لمونځ بلا کراسته درست دی بلکی ښه دی. (۱) فقط
پرچا باندی چی ښځه تور ولگوی دهغه امامت: سوال: (۷۱۲) هنده یوه کونډه بازاری ښځه
 دخپل حرام حمل نسبت دجومات امام ته کوی او امام انکار کوی چی داپرما باندی ناحقه
 الزام لگوی. یوڅوکسان امام معزوله کول غواړی. شرعاً ددی امام دامامت څه حکم دی؟
جواب: کله چی دزنا هیڅ شهادت موجودنه دی نوزنا اودزنا څخه حمل کیدل ثابت نه دی.
 (۲) اومحض تهمت لگول دی. نو امام په امامت کی به په دی وجهی سره څه کراست نه
 وی. فقط

دکسیانو څخه دپسو اخستونکی امام امامت: سوال: (۷۱۳) دجومات امام دهغه ښځو
 څخه آمدنی اخلی څوک چی په ناجائزه طریقه یعنی دکسبی بدکاری (زنا) په طور خپله
 گزاره کوی او کله چی یوه ښځه دکورنی او کوچنی په ناجورپی کی وفات سی نودغه امام
 داوسپنی په سیخ باندی دشرشمو تیل پوری کړی او پر هغه چاپیره یی گرځوی چی دهغه
 څخه بلا جوړه نه سی. همدا اعتقاد دوفات سوی (ښځی) دوارثانو وی. دهغه څخه امام
 دأجرت په طور نقدی روپی اخلی. زید مرسو او په نیت دثواب پسماندگانو دامام څخه
 ماسوا یوبل یتیم مسکین ته خیرات کپړی وغیره ورکړی. نو آیا امام ته دنه ورکولو گناه
 وسوه او که ثواب؟ او که حق ددغه امام وو؟ داسی امام دامامت قابل دی او که نه؟
جواب: دحرامی گتی څخه اخیستل هیچاته هم درست نه دی. (۳) خاصکر دجومات امام
 ته په داسی شیانو کی دپیر احتیاط ضرورت دی. او که ښځه چی داوولاد په درد کی یاپه
 نفاس (خلوبینستی) کی مړه سی هغه شهیده ده. دهغه څخه دبلا جوړیدلو عقیده ساتل
 غلط دی دداسی خیال څخه توبه کول پکار دی. اودایصال دثواب دپاره غریبانو یتیمانو
 اومسکینانو ته یوڅه ورکول دمړی دپاره دثواب ذریعه ده دامام څه خاص حق په هغه کی
 نسته که چیری هغه هم محتاج او غریب وی، نوهغه ته دی هم ورکول سی لیکن داگنل

(۱). وولد الزنا هذا ان وجد غیرهم والا فلا کراهة (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۵ ج ۱
 ، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ویکره تقدیم الفاسق الخ وولد الزنا بناء علی ان الغالب فیہ الجهل ایضا اذا لیس له من
 یحمل علی التخلق بالاخلاق الحمیده من العلم وغیره حتی لو تحقق منه عدم الجهل لایکره تقدیمه کالعبد
 والاعرابی فانه لا ذنب له بزنی ابویه ولاتزر وازرة وزر اخری (غنیة المستملی ص ۳۵۱) اوسوال چی دچاپه باره
 کی دی هغه خو پخپله ولد الزنا هم نه دی البته دهغه مورده. ظفیر

(۲). الشهادة فی الزنا یعتبر فیها اربعة من الرجال لقوله تعالی (هدایه کتاب الشهادات ص ۱۳۸ ج ۳) ظفیر.
 (۳). الحرمة تتعدد مع العلم بها (درمختار) اما لو رأی المكاس مثلا یاخذ من احد شیئا من المكس ثم یعطیه
 اخر ثم یاخذ من ذلك الاخر فهو حرام (رد المحتار کتاب البیوع باب البیع الفاسد ، مطلب الحرمة تتعدد ص
 ۱۸۰ ج ۴. ظفیر

چی دهمده حق دی اودده خخه علاوه نورو محتاجو یتیمانو ته ورکول گناه ده بالکل غلطه اومحض افتراء ده. داسی امام دامام جوړولو لائق نه دی. (۱) فقط

دامام رکوع اوسجده اوړدول څنگه دی؟ سوال: (۷۱۴) امام رکوع اوسجده اوړدوی سره ددی چی مقتدیان یی منع کوی لیکن امام نه منی شرعاً داسی امام متعلق څه حکم دی؟
قرآئت اوړدول: سوال: (۷۱۵) چی امام قرآئت کرار وایی اوسوره هم لوی وی چی مقتدیانو ته پکښی تکلیف وی نو دا جائز دی اوکه نه؟

دامام غیر حاضری: سوال: (۷۱۶) دیوسری دکار په وجه امام پنځه اووه واره په هفته کی غیر حاضر وو، دهغه باره کی څه حکم دی؟

دماخستن څخه وروسته دامام کپه اوبندار کول اودسهار په لمانځه کی نه حاضریدل: سوال:

(۷۱۷) که امام ددوستانو آشنایانو سره کښښستی چی دهغه په وجه دشیپي په بیده کیدو کی تاخیر وسی اودسهار دلمانځه دپاره ولاړیدی نه سی اودامام نائب دجومات دطرفه څخه په تنخواه باندي وساتل سی، ددغه امام متعلق څه حکم دی؟
جواب: (۱) امام ته په لمانځه کی اختصار اوتخفیف کول پکار دی. زیات اوړدول دقرآئت اورکوع اوسجدي ښه نه دی. کما ورد فی الحدیث (۲).

(۲) زیات دی نه اوړدوی او دمسنون قرآئت څخه دی تجاوز نه کوی. (۳)
(۳) ښه داده چی دمقتدیانو په رضامندی سره دی داسی کوی. دمقتدیانو رضامندی څخه بغیر داسی کول ښه نه دی.

(۴) دابنه نه دی. حضور ﷺ به دانه خوښوله. (۴) فقط

څوک چی ځوانه کونډه انجلی دنکاح څخه بنده وی دهغه سړی امامت: سوال: (۷۱۸) یو سړی ځوانه کونډه انجلی په نکاح کول غواړی خودهغې پلاریې نه غواړی، په هغه پسی

(۱). ویکره امامة عبد الخ وفاسق الخ ومبتدع الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰، ظفیر.

(۲). ویکره تحریما تطویل الصلوة علی القوم زائدا علی قدر السنة فی قراءة واذکار رضی القوم اولاً، لاطلاق الامر بالتخفیف (درمختار) لما فی الصحیحین اذا صلی احدکم بالناس فلیخفف فان فیهم الضعیف والسقیم والكبیر واذا صلی لنفسه فلیطول ماشاء الخ (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۷ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۴). ظفیر

(۳). ان التطویل هو الزیادة علی القرآئة المسنونة فانه صلی الله علیه وسلم نهی عنه وقراءته هی المسنونة فلا بد من کون مانهی عنه غیر ماکان دابه الا لضرورة الخ (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۸ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۵)

(۴). ویکره النوم قبلها والحدث بعدها لنهی النبی ﷺ عنهما الا حدیثاً فی خیر لقلوه ﷺ (لا سمر بعد الصلوة یعنی العشاء الاخیره) وانما کره الحدیث بعدها لانه ربما یؤدی اللغو اوالی تفویت الصبح اوقیام اللیل لمن له عادة به واذا کان لحاجة مهمة فلا یاس ﷻ (ردالمحتار کتاب الصلوة تحت قول وتاخیر عشاء الی ثلث اللیل ص ۳۴۱ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۳۲۸). ظفیر

لمونخ ڇنگه دی؟

جواب: لمونخ په هغه پسی صحیح دی خو باوجود دښه موقع په کفو کی دپیدا کولو دخپلی لور نکاح نه کول ډیر بددی، داسی کول نه دی پکار.

(ځکه چی ارشاد ربانی دی: وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ. په ایامی کی کونډه هم داخله ده. ظفیر)

دخلافت څخه دمخالف امامت: سوال: (۷۱۹) کم سړی چی دخلافت څخه قطع تعلق وکړی او ددی په باره کی نه څه کوشش کوی نه په یوه جلسه کی شریکیري، اوکه دهغه څخه دسبب پوښتنه وسی نوهغه ته غیرمهم او خلاف مصلحت وایی اوخپل زیراث کسانوته هم ددی تلقین کوی اوفرقة بندی قائمه کړی، آیا داسړی مسلمان دی. که چیری وی نودده امامت جائز اواولی کیدی سی؟

جواب: دغه سړی پرغلطی باندی دی. اسلام او داسلامی سلطنت اوخلافت سره همدردی دمسلمانانو اولین فرض دی، سره دمسلمان کیدلو دخلافت اسلامی سره همدردی نه ساتل سخته خطاء ده. دتفصیل داموقع نه ده. اجمالی خبره داده چی خیال مذکور ددغه سړی غلط دی اوباطل دی. باقی تکفیر دهغه درست نه دی اوچگره کول مناسب نه دی او څه تعرض ورسره مه کوی اوفتنه اوفسادمه زیاتوی. په صبر اوسکون سره خپل کارکوی. څوک چی شریک سی فبها اوڅوک چی شریک نه سی هغه دهغه پرذمه دی، دهغه سره دڅه تعرض کولو ضرورت نسته. فقط

په سودی کاروبار کی وظیفه اوکار کول اوپخپله دسود اخستونکی امامت: سوال: (۷۲۰) یو سړی په سرکاری بینک کی ملازم (کار کوونکی) دی اوسودی قرض لیکي اوپخپله هم سود اخلی. په هغه پسی لمونخ مکروه تحریمی دی اوکه نه؟ اودلمانځه اعاده واجبه ده اوکه نه؟

جواب: په حدیث شریف کی دسود په اخستونکی او ورکونکی اوشاهدانو وغیره باندی لعنت وارد سوی دی اوحضور ﷺ فرمایلی دی: هُمْ سَوَاءٌ، یعنی دوی ټول په گناه کی برابر دی. لهذا ذکرسوی سړی چی ترڅو پوری توبه ونه کاري په وجه دفاسق کیدلو دامام جوړولو لائق نه دی اولمونخ ورپسی مکروه تحریمی دی کذافی الشامی (۱). لیکن په درمختار کی یی بل ځای نقل کړی دی: صلی خلف فاسق اومبتدع نال فضل الجماعة افاد ان الصلوة خلفهما اولی من الانفراد. شامی (۲) البته داقاعدہ هم فقهاوو لیکلی ده:

(۱). ویکره امامة عبد الخ و فاسق (درمختار) بل مشی فی شرح النیبه ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم ردالمحتار

باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۲). رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

كل صلوة ادى مع كراهة التحريم تجب اعادتها.

(۱) په دی کی بعضو داتفصیل هم فرمایلی دی چی په وخت کی دننه اعاده واجبه ده او دوخت څخه وروسته مستحب ده خو شامی دی ته مرجوح ویلی دی او ویلی یی دی چی راجح خبره داده چی په وخت کی دننه اودوخت څخه وروسته اعاده واجبه (۲) ده. البته کم علماء چی داصل څخه اعادی ته مستحب فرمایي هغوی به ورته په دواړو حالو کی مستحب وایی. فقط

چی کم سړی دمطلقه ثلاثه بنحی نکاح بغیر حلالی تری اوشرح وقایه را واخلی اووی

غورزوی دهغه امامت: سوال: (۷۲۱) کم دجمعی امام چی دمطلقه ثلاثه بنحی نکاح دطلاق سره بغیر دتحلیل څخه وتړی اودا وواپی چی زماپه نزد دری طلاقه په منزله دیورجعی طلاق دی، بحث راسره وکړی، بیا دیو دیوبندی تعلیم یافته سره چی یی خبری وسوی نوشرح وقایه پیش سوه نوذکر سوی سړی شرح وقایه راپورته کړه اودجومات په صحن کی یی وغورځوله اودایی وویل چی دیوبندی ملا اوکم خلگ چی په دی مسئله کی دده ملگری دی داپول منافقان دی. دداسی سړی دامامت شرعاً څه حکم دی؟

جواب: دمطلقه ثلاثه بنحی سره دتحلیل څخه بغیر دمخکنی خاوند سره نکاح تړونکی سړی فاسق دی اودفقهی کتاب غورزونکی اوحقانی عالمانو ته منافق ویونکی دسختی درجی فاسق دی، بلکی ددین دکتابونو دسپکاوی سره دکفر بیره ده. داسی سړی دامامت لائق نه دی ترڅو پوری چی هغه توبه ونه کاري اودایمان تجدید ونه کړی نوهغه دی امام نسی جوړول کیږی. په شامی کی دی: **وَأَمَّا الْفَاسِقُ فَقَدْ عَلَّلُوا كِرَاهَةَ تَقْدِيمِهِ بِأَنَّهُ لَا يُهْتَمُّ لِأَمْرِ دِينِهِ ، وَبِأَنَّ فِي تَقْدِيمِهِ لِلْإِمَامَةِ تَعْظِيمَهُ ، وَقَدْ وَجَبَ عَلَيْهِمْ إِهَاتَتُهُ شَرْعًا ، وَلَا يَخْفَى أَنَّهُ إِذَا كَانَ أَعْلَمَ مِنْ غَيْرِهِ لَا تَزُولُ الْعِلَّةُ ، فَإِنَّهُ لَا يُؤْمَنُ أَنْ يُصَلِّيَ بِهِمْ بِغَيْرِ طَهَارَةٍ فَهُوَ كَالْمُبْتَدِعِ تُكْرَهُ إِمَامَتُهُ بِكُلِّ حَالٍ** ۳۷۲ ج ۱ .

وفی شرح الفقه الاکبر عن التتمة من امان الشريعة والمسائل التي لا بد منها كفر الخ ص ۲۱۵ . فقط

دخائن اوغاصب امامت: سوال: (۷۲۲) دزید داوولاد په محله کی چی کم امام دی هغه چل کوونکی (دهوکه باز) دی یعنی د خلگو دروپو وهلو په خیال سره خپل ځان دحکومت په

(۱). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة. مطلب واجبات الصلوة. ص ۴۲۵ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۴۵۷ . ظفیر

(۲). قید فی البحر فی باب قضاء الفوائت وجوب الاعادة فی اداء الصلوة مع کراهة التحريم بما قبل خروج الوقت اما بعد فتستحب ، وسیاتی الکلام فيه هناك ۱۱۰ وترجیح القول الاول بالوجوب فی الوقت وبعده (رد المحتار باب صفة الصلاة تحت مطلب كل صلاة اديت مع کراهة التحريم ص ۴۲۲ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۴۵۷). ظفیر

کورکی غریب لیکی، اوقسم باندی اخلی، کہ خہ ہم دھغه سرہ بنہ ڍیر مال وی۔ دغه رکم ددی امام سرہ ڍیر مال جمع دی۔ دداسی خائن اوغاصب اقتداء درستہ ده اوکہ نہ؟ کله چی مقتدیان دھغه خخہ نفرت کوی۔ اودزید اولاد پہ دی خبرہ ضد کوی چی مورہ بہ پہ ہمدی چلباز امام پسی داختر لمونخ کوو۔ فقط

جواب: کم سہی چی دخلگو حقونہ اودیون سرہ دوس لرلو نہ اداء کوی او (دخلگو حقونہ) وہی ہغه ظالم اوفاسق دی۔ پہ ہغه پسی لمونخ مکروہ دی۔ کذا فی الشامی (۱)

دحنفی انجلی۔ سرہ دشیعہ نکاح اودنکاح ترونکی امامت: سوال: (۷۲۳) دحنفی انجلی۔ او شیعہ ہلک نکاح پہ خپلو کی کیدی سی اوکہ نہ؟ کہ چیری نسی کیدی چی کم سہی نکاح وروتہی اواصرار کوی چی کیدی سی، دھغه دپارہ خہ حکم دی؟ کہ چیری ہغه دجومات امام وی نوہغه پسی بہ لمونخ کیہی اوکہ نہ؟

جواب: رافضی چی تبراء کونکی وی (صحابہ ؓ) تہ بدرد وایی) دھغه سرہ دمسلمانی سنی حنفی بنحی نکاح درستہ نہ ده اوکہ چیری نکاح سوی وی نو دیوبل خخہ دی جلا سی۔ (۲) او کم امام دمسجد چی داسی نکاح وکری ہغه دامام جوړولو لائق نہ دی، کہ خہ چی پہ ده پسی لمونخ صحیح کیہی، مگر مکروہ دی، داسی امام کہ چیری توبہ ونہ کاری نو دلیری کولو لائق دی۔ (۳) فقط

دناینا امامت: سوال: (۷۲۴) دناینا دامامت خہ حکم دی۔ کہ چیری مکروہ وی نولی؟ او کله چی دھغه خخہ اعلم موجود وی اودھغه دامامت خخہ نفرت کوی نوخہ حکم دی؟ پہ ہغه پسی دلمونخ کولو خخہ یوازی کول بنہ دی اوکہ نہ؟

جواب: دھدایی صاحب دروند دامامت دکراہت دوی وجہی لیکلی دی۔ یوہ داچی ہغه دنجاست خخہ حآن نہ سی ساتی، بلہ داچی خلگ دھغه دامامت خخہ نفرت کوی۔ نو کہ چیری دادواپی وجہی نہ وی نودروند امامت بغیر دکراہت خخہ درست دی۔ (۴) اوپہ

(۱). بل فی شرح المنیة ان کراہة تقدیمہ ای الفاسق کراہة تحریم (رد المحتار۔ باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰) ظفیر۔

(۲). وفي النهر تجوز مناكحة المعتزلة لانا لا نكفر الخ (درمختار) وبهذا ظهر ان الرافضی ان كان ممن يعتقد اللوہیة فی علیؑ او ان جبریلؑ غلط فی الوحی او كان ينكر لصحبة الصديق او يقذف السيدة الصديقة ﷺ فهو كافر (رد المحتار فصل فی المحرمات ص ۳۹۸ ج ۲، ط.س. ج ۳ ص ۴۵ - ۴۶). ظفیر

(۳). ويكره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان كراہة تقدیمہ كراہة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۴). ويكره تقديم العبد الخ والاعمى لانه لا يتوقى النجاسة الخ ولان فی تقديم هولاء تنفير الجماعة فيكره، (هدايه باب الامامة ص ۱۱۰ ج ۱). ظفیر

شامی کی بی داعمیٰ پہ امامت بلا کراہت باندی استدلال کری دی چی حضور ﷺ عبد اللہ بن ام مکتوم ﷺ اوعتبان ﷺ امامان جوړ کری وه. لکن ورد فی الاعمیٰ نص خاص هو استخلافه ﷺ لابن ام مکتوم وعتبان ﷺ علی المدینة وکانا اعمیین لانه لم یبق من الرجال من هو اصلا منهم. الخ، (۱) غرض داچی کله داعمیٰ خخه اعلم (زیات پوه کسان) موجود دی اوخلگ داعمیٰ دامامت خخه نفرت هم کوی، نوبنه داده چی اعمیٰ دی امام نه سی اوکه چیری سو، نولمونخ وریسی کول پیکاردی، دیوازی لمونخ کولو خخه په هغه پسی افضل دی خنکه چی په درمختار اوشامی کی دی: صلی خلف فاسق اومبتدع نال فضل الجماعة الخ قوله نال فضل الجماعة افاد ان الصلوة خلفهما اولی من الانفراد الخ (۲). ص ۳۷۷ شامی. فقط

داختر دلمانخه دپاره امامت: سوال: (۷۲۵) دیومسجد امام دکوچنی اختر دلمونخ ورکولو

خخه وروسته دوباره بنخو ته داختر لمونخ ورکی شرعاً ددی خه حکم دی؟

جواب: کم امام چی یووار داختر لمونخ ورکی هغه بیا دوباره داختر لمونخ نسی ورکولی. دوباره چی هغه کم لمونخ ورکوی هغه نفل (۳) دی. اودنفلو جمعه مکروه ده. (۴) لهذا دغه لمونخ مکروه سو. اویوازی بنخوته جمع ورکول هم مکروه دی. کذافی الدر المختار (۵). فقط

دتصویر ایستونکی امامت وروسته دتوبی خخه: سوال: (۷۲۲) دیوه لیډر (پارتی مشر)

دوجهی خخه یومجلس جوړسو په هغه کی امام صاحب هم دبلنی په وجه راغی، دتول مجلس سره دامام صاحب تصویر هم واخستل سو. اوامام صاحب سره ددی چی دمستلی خخه خبروو، خپل تصویر بی وایستی، نوپه هغه پسی لمونخ صحیح دی اوکه نه؟ کله چی اوس هغه دخپلی غلطی اقرار کوی اوتوبه کاږی؟

جواب: تصویر پخپله ایستل یاپه بل چا ایستل په شریعت کی حرام دی. دابیشکه دهغه خخه غلطی او گناه وسوه. لیکن کله چی دغه امام صاحب اوس توبه کاږی، نو لمونخ په هغه پسی بغیر کراهنه صحیح دی (۶). فقط

(۱). رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰. ظفیر

(۲). رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

(۳). ولا مفترض بمتنفل وبمفترض فرضا اخرلان اتحاد الصلاتین شرط عندنا (الدر المختار علی هامش رد

المختار باب الامامة ص ۵۴۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۹. ظفیر

(۴). ولا التطوع بجماعة خارج رمضان ای یکره لو علی سبیل التداعی بان یقتدی اربعة بواحد (ایضاً باب الوتر والنوافل ص ۲۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۲ ص ۴۸). ظفیر

(۵). ویکره تحریماً جماعة النساء ولوفی التراویح (ایضاً باب الامامة ص ۵۲۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۵). ظفیر

چی زوی یی دزنا مرتکب وی نودهغه دپلار امامت څنگه دی؟ سوال: (۷۲۷) زید دخپل پلار دخور سره زنا وکړه او هغه یی حامله کړه. دهغه پلار امام دی اوزید جومات ته اوبه هم راوړی. دزید په پلار پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟ اودزید په راوړو اوبو باندي اودس جائز دی اوکه نه؟

جواب: دزید دبدکاری په وجهی سره دزید دپلار په امامت کی هیڅ کراهت نسته. اود زید په راوړو اوبو سره اودس جائز دی، لیکن داضروری دی چی داسی سړی ته تنبیه وسی اوتوبه ورباندي وایستل سی. فقط

دشراب چنبونکی امامت: سوال: (۷۲۸) زید شاهی خطیب دی خودلمانځه اوروژی پاییند نه دی. په رمضان المبارک کی په هوټلونو کی دچای چنبلو اوبه عامو لارو کی دپان خوړلو اوبیړی څکولو عادی دی. ددی څخه علاوه دائم الخمر دی، ځمارکول یی روزمره مشغله ده اوزانی دی، سره ددی حرکاتو په جامع مسجد کی خطبه وایی. داسی سړی خطبه ویلی سی اوکه نه؟

جواب: په داسی سړی پسی لمونځ کول مکروه دی اودی دامام جوړولو لائق نه دی، معزولول یی پکار دی اوترڅو پوری چی دی دبدو کارونو څخه توبه ونه کاري امام دی جوړ نه سی (۱). فقط

دامامیه شیعه امامت: سوال: (۷۲۹) فرقه امامیه چی رافضیان ورته ویل کیږی په هغوی پسی داهل سنت لمونځ کیدی سی اوکه نه؟ که چیری په غلطی سره یی په هغوی پسی داختر لمونځ کړی وی نوهغه راگرزولی سی اوکه نه؟

جواب: په رافضی پسی دسنی لمونځ نه صحیح کیږی ددغه لمونځ اعاده کول پکار دی (۲) اوداختر دلمانځه اعاده په هغه صورت کی کیدی سی چی دهغه څخه وروسته داهل سنت جماعت کیږی، کنی یوازی داختر لمونځ نسی کیدی.

چی پرچا باندي دخائن والی شبه وی دهغه امامت: سوال: (۷۳۰) که چیری پریوه سړی باندي خلگو ته مثلاً دخائن کیدلو بدگمانی وی، نوپه هغه پسی لمونځ سم دی اوکه نه؟

جواب: لمونځ پسی صحیح (۳) دی. فقط

(۲). قال رسول الله ﷺ التائب من الذنب کمن لا ذنب له (مشکوٰة باب التوبه والاستغفار ص ۲۰۴) ظفیر.
(۱). ویکره امامة عبد الخ و فاسق الخ و کذا تکره خلف امرد الخ و شارب الخمر (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹... ۵۲۲).
(۲). ولا تجوز الصلاة خلف الرافضی والجهمی والمشبه ومن یقول بخلق القرآن (عالمگیری مصری باب الامامة ص ۷۸ ج ۱، ط.م. ج ۱ ص ۸۴). ظفیر.
(۳). الیقین لایزول بالشک (الاشباه والنظائر القاعدة الثالثة ص ۷۵). ظفیر.

خوک چی علماء دیوبند ته کافر وایی دهغه امامت: سوال: (۷۳۱) کم سړی چی حسام الحرمین راواخلی اوخلگ دعلماء احناف دیوبند ترخلاف ترکفره پوری اویه عدم جواز دامامت دعالمانو بانندی باعثه کوی دداسی سړی امامت درست دی اوکه نه؟

جواب: داسی سړی فاسق دی، لائق دامام کیدلو نه دی. په حدیث شریف کی دی: سباب المسلم فسوق الحدیث، او اهل حق عالمانوته بدویونکی اوتکفیرکونکی هم لائق دامامت نه دی اویه هغه پسی لمونځ جائز نه دی. (۱) فقط

په سرکاری ابتدائی مکتب (پرائمری سکول) کی هرچنانو ته دتعلیم ورکونکی امامت: سوال: (۷۳۲) په سرکاری مکتب (سکول) کی پښتو، فارسی، اردو اوحساب دتجارت دکاروبار زده کولو دپاره زده کول جائز دی اوکه نه؟ او دکم امام زوی چی هلته ویل کوی په هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: په دی تعلیم اوتعلم کی هیڅ حرج نسته اودکم امام زوی چی ذکر سوی لوستنه کوی نوبه دی وجهی سره ددی امام په امامت کی هیڅ حرج نسته اوهیڅ فساد اوکراهت پکښی نسته. فقط

دهغه سړی امامت دچا ښځه چی آواره (فحاشه) وی: سوال: (۷۳۳) زید دجومات امام دی. یوه ورځ عمر ولیدل چی دزید کورته یواجنبی سړی ورغلی دی، عمر زید ته وویل، زید هغه سړی په کورکی پټ سوی پیداکی. زید هغه دلاس څخه ونیوی او دباندی یی را وایستی دزید ښځی دیوبل وار (راتلو) اقرار وکی خو دناجائز فعل څخه انکار کوی. زید هغه ته طلاق ورکړی اوکه یی ورنه کړی؟ په زید پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟ عمر ډیر پښیمانه دی چی دراز ښکاره کولو په وجهی سره به زه گنهگار یم. څه حکم دی؟

جواب: طلاق ورکول ضروری نه دی، ددغه ښځی ساتل جائز دی. (۲) اوزید پسی لمونځ درست دی (۳). او عمر هم ښه وکړل ولی چی اوس دغه غیر سړی ته تنبیه وسوه، اوبښځه به هم شاید داسی حرکت بیا ونه کړی، په هغی دی توبه وایستل سی. فقط

(۱). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰) ظفیر.

(۲). لایجب علی الزوج تطلیق الفاجرة ولا علیها تسریح الفاجر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی المحرمات ص ۴۰۲ ج ۲، ط.س. ج ۳ ص ۵۰) ظفیر.

(۳). کله چی دزید دخونبی څخه خلاف دهغه ښځی دا حرکت کړیدی نو دزید په دې کی څه جرم نسته، البته دزید وظیفه ده چی هغه ښځی ته تنبیه ورکړی، اوداسی انتظام وکړی چی دهغه ښځه نه پردغه ډول حرکت کولو بانندی جرأت وکړی اونه هغی ته یوداسی موقع په لاس ورسی، که دزید دطرف څخه په دې سلسله کی سترگی پتول وسی، اوغور پری ونه گوروی نوهغه ته به دیوث (دؤس) ویل کیږی اودهغه امامت ورکول به مکروه وی. ظفیر

د آنریری مجسٹریٹ (یوقسم حکومتی منصب والا) **امامت: سوال:** (۷۳۴) یو سپری کم چی دنبار دتولو څخه دلوی جامع مسجد امام، دخپلی علاقہ مفتی او د مسلمانانو دنکاح او طلاق دمحمکی قاضی دی. داسلام، اهل اسلام او شعائر اسلام دامان مقدسه او جزیره العرب وغیره موجوده نازک ترین حالات او داسلام ددبمنانو داسلام په خرابولو کی پوره کوشش اوسرگرمی وینی، اودعدم موالات باکفار (دکفارو سره دورور گلوی نه کولو) حکم الہی څخه دخبرتیا سره هم دموجوده حاکمانو دطرف څخه ورکول سوی آنریری مجسٹریٹی دڅه موہومی نفع یادضرر په احتمال سره پرینبوول نه خوښوی بلکی هغه دخپل ځان دپاره ددی پرینبوول باعث دذلت اوسوایی اوددی وجود دموجب دعزت اوفخر گنی. که هرڅومره مسلمانانو په زور سره، نرمی اومحبت سره په تنهایی کی اوپه مجلسونو کی پوه کړی اودیر واره یی آگاه کړی اوددی خبری مطالبه یی ځینی وکړه لیکن په هغه باندی هیڅ اثر ونسو. آیاداسی سپری دامامتی قابل دی اوآیا دده لمونځونه او جمعی اداء کول شرعاً صحیح اودرست دی، اوآیاپه شرعی مسائلو کی دداسی سپری فتویٰ اودنکاح او طلاق په معاملاتو کی دهغه فیصله قابل اعتماد کیدی سی. بینوا توجروا.

جواب: بسم الله الرحمن الرحيم. الحمد لله وحده. نسی کیدی اودجماعت فرض دی چی دی ددغه منصب څخه معزوله کړی. دستخط مولانا ابو الکلام آزاد.

جواب: داسی سپری دامام جوړولولائق نه دی ولی چی په آنریری مجسٹریٹی کی دشریعت څخه خلاف حکم کول لازم دی څنگه چی ظاهره ده اوپه مصداق دآیت کریمه: وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ، (۱) دی فاسق دی اودفاسق امامت مکروه دی. کما فی کتب الفقه (۲).

قادیانی ته دلور ورکونکی امامت: سوال: (۷۳۵) چی دچا زوم احمدی (یعنی قادیانی) وی او هغه تعلق ورسره ساتی نوپه هغه پسی لمونځ صحیح کیږی او که نه؟

جواب: دغه سپری دامام جوړولولائق نه دی، ترڅو پوری چی دهغه زوم دتوبی او تجدید ایمان څخه وروسته دوباره نکاح ونه کړی یاچی دغه سپری خپله لور دهغه څخه جلا نه کړی. (۳) فقط. (احمدی قادیانی) په متفق طور باندی کافر دی. لهذا دهغه سره دمسلمانی

(۱). المائده ۷. ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (رد المحتار. باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۳). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تحریمه ای الفاسق کراهة تحریم =

انجلی نکاح جائز نہ دہ، اونہ دہغہ سرہ خپل دینی تعلق ساتل درست دی۔ ظفیر

دیگر متعصب غیر مقلد امامت: سوال: (۷۳۲) پہ داسی غیر مقلدینو پسی لمونخ جائز دی کہ نہ شوک چی متعصب اودبزرگانو پہ شان کی بی ادبہ نہ وی اوائمہ اربعہ حق گنی او دہغہ شرائطو ہم خیال ساتی دکمو سرہ چی دامام صاحب پہ نزد لمونخ فاسدیبری؟

جواب: پہ داسی غیر مقلدینو پسی لمونخ صحیح (۱) دی پہ دی شرط چی دہغوی عقائد داهل سنت والجماعت موافق وی۔ فقط

دیوی ورخی پہ متعین گولو سرہ دمر کیدلو دعویٰ کونکی سری امامت: سوال: (۷۳۷) یوسری ددی خبری دعویٰ کوی چی زہ بہ ۲۵ ذی الحجی خخہ دمحرّم ترلسم تاریخ پوری ضروری مہ کیریم لیکن ہغہ تراوسہ پوری ژوندی دی۔ داسی دعویٰ کونکی مسلمان پاتہ کیری اوکہ نہ؟ دہغہ نکاح بحال دہ اوکہ نہ؟ امامت دہغہ درست دی اوکہ نہ؟

جواب: دغہ سری کافر نہ سو مسلمان دی اونکاح دہغہ قائمہ دہ، خوداسی دعویٰ ہغہ تہ کول نہ وو پکار، دا دہغہ غلطی وہ، داسی دعویٰ کول گناہ دہ، ہغہ تہ ددی خخہ توبہ کول پکاردی اوآئندہ دی داسی دعویٰ نہ کوی (۲)۔ کہ چیری ہغہ توبہ وکاری نولمونخ ورپسی بی کراہتہ صحیح (۳) دی۔ فقط

دغلط خوان امام امامت: سوال: (۷۳۸) کم سری چی سورة فاتحہ داسی وایی چی دالرّحمن ح اویمیم، اودالرّحیم ح مشدده وایی اویایک نعبد، ایآگ پہ نون دغنی او گفاف سرہ وایی۔ اویایک نستعین، آن یآگ پہ نون دغنی اوگفاف سرہ وایی۔ اومستقیم مستقیم، اومشدد مخفف اومخفف مشدد، اوممدود مقصور اومقصور ممدود وایی۔ پہ داسی سری پسی دآقرأ اوصحیح ویونکی پہ موجودگی کی لمونخ کیدی سی اوکہ نہ؟

= (ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰) ظفیر.

(۱). ومخالف كشافعی لكن في وتر البحر ان تيقن المراعات لم يكره اوعدمها لم يصح وان شك كره والتفصيل في الشامي (الدر المختار على هامش رد المحتار باب الإمامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲-۵۲۳) ظفیر. او دستلہی دزیات تفصیل دپارہ دہی علمآء کرام او محققین ددی حصی پہ پای کی درج سوی رسالہ وگوری.

(۲). قال رسول الله ﷺ خمس لا يعلم الا الله ثم قرأ ان الله عنده علم الساعة ﴿مشکوٰۃ کتاب الایمان ص ۱۲﴾. ظفیر

(۳). التائب من الذنب کم لا ذنب له (مشکوٰۃ باب التوبہ ص ۲۰۲). ظفیر

جواب: ددی سړی امامت جائز نه دی. سره ددی چی آقرأ اوصحیح ویونکی موجود دی، په ده پسی لمونځ صحیح نه دی، نه دده لمونځ صحیح کیږی او نه دمقتدیانو (۱). فقط **څوک چی مور وهی دهغه امامت: سوال:** (۷۳۹) کم سړی چی خپله مور دکور څخه وباسی اووی وهی او بنکنخل ورته وکړی اوبی ادبی یی وکړی نودغه سړی امام کیدی سی اوکه نه؟

جواب: داسی سړی سخت ظالم اوفاسق اوبدکار دی، دحسیر الدنیا وَاَلْآخِرَةِ مصداق دی هیڅکله لائق دامام جوړولو اودیپیر اومقتدی جوړولو نه دی. (۲) اومصداق دضلوا وَاَضلوا اوددی شعر دمولانا رومی قدس سره السامی دی:

ای بسا ابلیس آدم رونی هست پس بهر دستنی نباید داد دست

فقط، (حکه چی په قرآن کریم کی صراحت دی. ولا تقل لهما اف ولا تنهرهما وقل لهما قولا کریماً الآیة. ظفیر)

د گورنمنټ (برطانیه) دخطاب یافته سړی امامت: سوال: (۷۴۰) یوسړی ته دگورنمنټ (سرکار اوحکومت) څخه خطابات ورکول سوی دی اودانگریزانو سره ملاقاتونه کوی اورنگروټ یی هم ښه کړی دی لیکن داسلامی خلافت سره یی هم دزړه همدردی ده، آیا داسی سړی مسلمان نه دی اوپه هغه پسی لمونځ کول څنگه دی؟

جواب: خلاصه دجواب په دی صورت کی داده چی ددی سړی تکفیر کول نه دی پکار. او که چیری هغه دما مضی څخه تائب سی اوداسلام اواهل اسلام سره په رشتنی زړه سره همدردی کوی او داهل ظلم اعانت هیڅ قسم دهغوی په ظلم کی نه کوی نودهغه امامت وغیره درست دی، اولمونځ په هغه پسی درست (۳) دی. فقط

دمتهم فاسق امامت: سوال: (۷۴۱) دیوی انجلی خسر بدنیتته دی دخپل زوی دښخی عزت خرابول یی غوښتل، دانجلی بیان دی چی ما دسرمنخلو څخه وروسته قمیص کښلی وو چی زما خسر پردیوال راواوښتی اوکور ته راغی ماشور جوړکی نوهغه وتښتیدی، نوره څه خبره ونه سوه. نوپه دی سړی پسی لمونځ صحیح کیږی اوکه نه؟ اوبنځه دخپل خاوند

(۱). ولا غیر اللغ به ای باللغ علی الاصح کما فی البحر عن المجتبی وحرر الحلبي وابن الشحنة انه بعد بذل جهده دائما حتما کالأمی فلا یؤم الا مثله ولا تصح صلاته اذا امکنه الاقتداء بمن یحسنه او ترک جهده اووجد قدر الفرض مما لا لثغ فیه هذا هو الصحیح المختار فی حکم اللغ وكذا من لا یقدر علی التلفظ بحرف من الحروف او لا یقدر علی اخراج الفاء الا بتکرار (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۴۴ - ۵۴۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۸۱). ظفیر

(۲). ان کراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۳). التائب من الذنب کمن لا ذنب له (مشکوٰة باب التوبه والاستغفار ص ۲۰۲). ظفیر

دنکاح ڇڻه خارجہ سوہ اوکھ نہ؟ دداسی پلار سرہ دی زوی ڇہ سلوک وکری؟ بینوا توجروا.

جواب: کله چي ڇه خبره موجبہ دحرمت مصاهرت ونه سوہ، لکه څنگه چي دښځي بيان دي نودغه ښځه په خپل خاوند باندي حرامه نه سوہ. ليکن داسي متهم فاسق سړي امام جوړول نه دي پکار. که څه هم لمونځ په هغه پسي کيږي. خو امام جوړول يي مناسب نه دي، کله چي دهغه دشرارت څخه معلومه (۱) سوہ.

اوپه موجوده حالت کي زوی ته دپلار سره څه گستاخي کول نه دي پکار ليکن که دخپلي ښځي دجلا ساتلو انتظام کوي نو ودي کړي. فقط

دسهار دلمونځ ترک کونکي امامت: سوال: (۷۴۲) دجومات امام ته دوقف څخه پنځلس ۱۵ روپي دمياشتي تنخوا ورکول کيږي، ليکن هغه هميشه دسهار دلمونځ ورکولو دپاره نه حاضرېږي ولي چي تراتو ۸ بجو پوري بيده وي آيا داسي سړي فاسق دي اوپه هغه پسي لمونځ مکروه دي اوکھ نه؟

جواب: ديووخت دامامت نه کولو سره دخوب وغيره هغه ته تنخواه اخستل ممنوع نه دي اونه دا دامامت دکراهت وجه کيدي سي څنگه چي په حديث شريف کي دي لا تفريط في النوم انما التفريط في اليقظة الحديث (۱). البته که چيري تارك کيدل دسهار دلمانځه محقق سي نوبيا هغه فاسق دي، لمونځ ورپسي مکروه (۲) دي. ليکن که چيري هغه ووايي چي زه لمونځ کوم نوبيايي تکذيب جائز نه دي. فقط

صاحب هدايي ته دمشرک وپونکي امامت: سوال: (۷۴۳) کم سړي چي صاحب هدايي ته مشرک وايي اوهدايي ته منطق فلسفه وايي اوصاحب مذهب ته بدعتي وايي. او هغه ته په دي لقب سره خط ليکي: السلام عليكم من اتبع بهداية محمد ﷺ. په داسي سړي پسي لمونځ جائز دي اوکھ نه؟

جواب: دغه سړي فاسق دي لمونځ ورپسي مکروه تحريمي دي کما صرح به في الشامي ان امامة الفاسق مکروه تحريماً. (۴) فقط

(۱). ان کراهة الفاسق کراهة تحريم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰) ويکره تقديم العبد الخ والفاسق لانه لايهتم لامر دينه الخ وان تقدموا جاز لقوله ﷺ صلوا خلف كل بر وفاجر (هدايه باب الامامة ج ۱). ظفير

(۲). مشکوٰۃ. باب تعجيل الصلوة ص ۲۱. ظفير

(۳). وتاركها (اي الصلوة) عمدا مجانة اي تكاسلا فاسق (الدر المختار على هامش ردالمحتار كتاب الصلوة ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۳۵۲). ظفير

(۴). اي ان کراهته کراهة تحريم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفير

دکود امامت: سوال: (۷۴۴) یوسری گوډ دی بغیر دلکری خخه گرئیدی نه سی اونه سیده

دریدی سی، په داسی سری پسی لمونخ جائز دی اوک نه؟

جواب: لمونخ په هغه پسی صحیح دی لیکن بنه داده چی که چیری بل سری کم چی گوډ نه وی دامامت لائق موجود وی نوهغه دی امام جوړسی، وکذا یکره خلف اعرج یقوم ببعض قدمه فلاقتداء بغیره اولی الخ شامی (۱). فقط

خوک چی متهم وی دهغه امامت: سوال: (۷۴۵) دزید مور خوواره داویلی دی چی دزید دنبخی سره زما خاوند صحبت کوی اوزید دمور په وینا بانندی بالکل یقین نه کوی په دی صورت کی خه حکم دی اوزید امام جوړیدی سی اوک نه؟

جواب: دزید دمور په دی وینا سره دزید بنخه پرزید بانندی حرامه نه سوه. (۲) او دداسی خبر یقین نه دی کول پکار. (۳) اوزید امام جوړول صحیح دی. فقط

دبواسیرو والا امامت: سوال: (۷۴۶) دچاچی دبواسیرو مرض وی اوکله کله حینی وینه خاخی داسی سری پسی لمونخ درست دی اوک نه؟

جواب: کم وخت چی ورته وینه نه راخی او اودس بی وی هغه وخت به لمونخ ورپسی صحیح (۴) وی. فقط

دحقی خبری پیروی نه کونکی امامت: سوال: (۷۴۷) دوی فریقی مدعی داهل حدیثو دی تقریباً دخلورو پنخو کالو خخه بی په یوه خبره کی تنازع سویده، په هغوی کی یوه ډله خونرم اوداسلام او اهل اسلام مطیع دی اودوهم فریقه سخت ضده اوسنگدله دی اودحق خبری پیروی نه کوی، دهغوی دپاره خه حکم دی، اوددوی امامت خنکه دی؟

جواب: ظاهره ده چی ضدی فریقی کمی چی په نفسانیت سره دحق خبری پیروی نه کوی په باطله بانندی دی او عاصی اوفاسق دی او امامت دهغوی مکروه (۵) دی. باقی پوره خبره په پوره واقعی معلومیدلو سره کیږی. فقط

په ترتیل سره دقرآن نه وپونکی امامت: سوال: (۷۴۸) دزید په تالو کی په سبب دناجوړی سوری جوړ سوی دی اودحرفونو ادائیگی پوره نه سی کولی اوپه ترتیل سره ویل نسی

(۱). ردالمحتار. باب الإمامة ص ۵۲۵ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

(۲). تزوج بکرا فوجدها ثبیا وقالت ابوک فضنی ان صدقها بانت بلا مهر والا ، (الدرالمختار علی هامش رد المحتار، فصل فی المحرمات ج ۲ ص ۳۸۴ ، ط.س. ج ۳ ص ۳۲). ظفیر

(۳). منها الشهادة فی الزناء يعتبر فیها اربعة من الرجال (هدایه کتاب الشهادات ص ۱۳۸ ج ۱). ظفیر

(۴). خکه چی دی دمعدور په حکم کی نه دی. ظفیر

(۵). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (الدرالمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم (رد المحتار باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

کولی، دزید خخه دزیات بنه ویونکی په موجودگی کی به دزید امامت درست وی، او لمونخ به په ده پسی صحیح وی او که نه؟

جواب: لمونخ په ده پسی هم کیری ترخو پوری چی خه غلط لمونخ ماتونکی نه وی لیکن بنه داده چی بل سری کم چی صحیح ویل کوی او قرآن کریم په ترتیل او تجوید سره وایی هغه دی امام جوړسی (۱). فقط

دشیعه گانو د جنازه کونکی امامت: سوال: (۷۴۹) یوسری چی دجامع مسجد امام وی او دشیعه گانو په جنازی او تجهیز او تکفین کی برابر شامل سی او خلگوته ترغیب ورکوی نودهغه خه حکم دی؟

جواب: داسی سری عاصی او فاسق دی، دی امام جوړول او ورپسی لمونخ کول مکروه (۲) دی. فقط

دنوی مسلمان امامت: سوال: (۷۵۰) په نوی مسلمان پسی لمونخ جائز دی او که نه؟
جواب: جائز دی (۳).

دمعذور امامت: سوال: (۷۵۱) دری خلورکسان معذوره دی، دامامتی لائق نه دی په داسی حالت کی به جلا جلا ته لمونخ کوی او که په دوی کی به خوک امامت کوی؟
جواب: دمعذورو امام معذور کیدلی سی (۴). فقط

دامام انتخاب: سوال: (۷۵۲) یوجومات دجولاگانو په نوم سره مشهور دی، جولاکانو امام وایستی او دخپل قوم حافظ یی راوغوښتی او (امام یی) وساتی، آیا دنورو مسلمانانو حق په دغه جومات کی سته؟

دافیون استعمالونکی امامت: سوال: (۷۵۳) یوامام دمستلی خخه خبر دی، په لمانخه کی قرآن کریم په قراة سره وایی او الفاظ په پوره طور سره اداء کوی خوافیون خوری په هغه پسی

(۱). والحق بالامامة تقدیما بل نصب العلم باحكام الصلوة بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة وحفظه قدر فرض وقيل واجب وقيل سنة ثم الاحسن تلاوة وتجويدا للقراءة (الدرالمختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۰ - ۵۲۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷ - ۵۵۸). ظفیر

(۲). ويكره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) ان كراهة تقديمه اى الفاسق كراهة تحريم (رد المحتار ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۳). والحق بالامامة الخ العلم باحكام الصلوة الخ (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

(۴). ولا طاهر بمعذور الخ وضح لوتوضا على الانقطاع وصى كذلك كافتداء بمقتصد امن خروج الدم وكافتداء امرأة بمثلها وصبي بمثله ومعذور بمثله (درمختار) اى ان اتحد عذرهما واختلف لم يجز الخ (رد المحتار باب الامامة ص ۵۴۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۸، ۵۷۸). ظفیر

لمونخ کول جائز دی اوکے نہ؟

دغلط و بونکی امامت: (۷۵۴) امام دمستلی خخه خبر نہ دی، قرآن کریم غلط وایی، کپری

جو پوی او خرخوی بی، په هغه پسی لمونخ کول جائز دی اوکے نہ؟

جواب: (۱) دکمو مقتدیانو جماعت چی زیات دی دهغوی په رایبی سره امام مقرر کیدی

سی خو بهر حال امام لائق دامامت پیکاردی برابره خبره ده که دهرقوم خخه وی. (۱)

(۲) په افیون خورونکی پسی لمونخ مکروه دی، هغه امام جوړول نه دی پیکار. (۲)

(۳) دکپری جوړولو په وجهی سره دهغه په امامت کی هیخ نقصان یا فساد نه رایی،

لیکن که قرآن شریف داسی غلط وایی چی په هغه سره په لمانخه کی نقصان یا فساد

رایی نو هغه دی امام جوړنه سی. (۳) فقط

چی د خاوند والا بنخی نکاح تری دهغه امامت: سوال: (۷۵۵) دیوی بنخی خاوند ددروکالو

خخه په لام (دفوج په دلگی) باندی تللی دی. دری میاشتی سوی دی چی دهغه خط

راغلی وو. اوس معلومه نه ده چی هغه ژوندی دی اوکے مرسوی دی، بل داچی دنبخی

دپنخو میاشتیو حمل دی، ددغی بنخی نکاح یوسری تری ده. سره ددی چی خلگو منع

کوی، په داسی سری پسی لمونخ جائز دی اوکے نہ؟

د خاوند داری بنخی چی خوک دبل چاسره نکاح وتری، دهغه امامت: سوال: (۷۵۶) یوسری

دیوی بنخی نکاح وتړله. دچا خاوند چی په لام (فوج) باندی تللی وو، او ذکر سوی سری

داوویل چی کم وخت ددی خاوند راسی دابه بیرته ورواپس کریم اوهمداسی وسوه، تر

شپرو میاشتیو پوری ددی (نوی) خاوند په کورکی وه، دهغه خخه وروسته بی مخکنی

خاوند راغی او بنخه بی بوتله. په داسی نکاح ترونکی پسی لمونخ کول جائز دی که نه؟

جواب: (۱) په دی حالت کی دهغه دوهمه نکاح شرعاً درست نه ده، او چاچی سره دعلمه

دهغی دوهمه نکاح وتړله، هغه فاسق دی، په هغه پسی لمونخ کول مکروه دی. (۴)

(۲) په داسی نکاح کونکی اونکاح ترونکی پسی هم لمونخ مکروه دی، دافعل حرام دی

اومرتکب ددی فاسق مردود الشهادة (۵) دی. فقط

(۱). او الخیار الی القوم فان اختلفوا اعتبر اکثرهم ولو قدموا غیر الاولی اساءوا (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱) ظفیر.

(۲). وكذا تكره خلف الامر وسفيه ومفلوج وابرص شاع برصه وشارب الخمر واكل الربا ونمام ومراء متصنع (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۳). ولا غیر الالغ به ای بالالغ علی الاصح (ایضاً ص ۵۴۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۸۱). ظفیر

(۴). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار، باب الامامة، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۵). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم (ردالمحتار=

دمعالج امام امامت: سوال: (۷۵۷) اگر امام محله بعیادت معالجه مصروف مانده اهتمام آن نماید درضمن آن بعض نساء مریضه را هنگام درد ناف دست برنانه نهاده عزائم وافسونها بدهد پس این چنین مبتدع نماز جائز است یا نه؟

دمبتدع امام امامت: سوال: (۷۵۸) درکشیر بعض جایها شیوع ساخته اند که بوقت ختنه اذان میگویند و این را ازقبیل سنن پندارند اگر امام محله این بدعات را ترویج دهد خلف وی نماز قوم درست است یا مکروه؟

جواب: (۱) فقهاء طبیب را بغرض علاج دست براعضاء اجنبیه نهاده درست داشته اند ولیکن درعزائم وافسونها جواز این یافته نشده. (۱) پس این چنین امام فاسق باشد وامامت او مکروه باشد و تقررش بر امامت تا وقتیکه او توبه از بدعات نکند جائز نیست (۲). فقط

(۲) بوقت ختنه اذا گفتن مشروع نیست و سنت پنداشتن او را جهل است وامامتش مکروه است. (۳) فقط

دبدعتی امامت: سوال: (۷۵۹) خوک چی په بدعت کی شریکیری یا کوشش کوی او حان لغر کپی لوبی کوی دهغه امامت خنگه دی؟
جواب: دداسی سپی امامت مکروه (۴) دی. فقط

چی په بنادی کی باجه بوزی دهغه امامت: سوال: (۷۶۰) که چیری خوک امام دخپل زوی په واده کی باجه بوزی اودا عذر بیان کپی، چی انجلی والاؤ ویلی دی چی که باجه دی راوسته، نونکاح به درکرم، داعذر شرعاً جائز دی او که نه؟ اوپه هغه پسی لمونخ جائز دی که نه؟

جواب: داعذر شرعاً مسموع نه دی اوددی عذر په وجهی سره باجه بیولل درست نه دی. که چیری امام مذکور داسی کپی وی نوهغه فاسق دی اوپه هغه پسی لمونخ مکروه دی.

= باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۳، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰. ظفیر

(۱). ولا يجوز النظر اليه بشهوة اي الا لحاجة كقضاء الخ وكذا مرید شرائها اومداواتها الى موضع المرض بقدر الضرورة (رد المحتار باب شروط الصلوة سترالعورة ص ۳۷۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۷). ظفیر

(۲). ويكره امامة عبد الخ ومبتدع اي صاحب بدعة (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۳). ويكره امامة عبد الخ وفاسق الخ ومبتدع اي صاحب بدعة وهي اعتقاد خلاف المعروف عن الرسول ﷺ لا بمعاندة بل بنوع شبهة (الدرالمختار على هامش ردالمختار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۴). ايضاً. ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰ ظفیر

فقط (۱)

دجومات خدمتگار امامت: سوال: (۷۲۱) بکر دجومات خدمتگار دی، چی امام موجود

نه وی نولمونخ ورکوی آیاپه ده پسی لمونخ کیری اوک نه؟

جواب: په ده پسی لمونخ صحیح دی. فقط (که چیری هغه دامامت لائق وی یعنی دلمانخه

دمسائلو څخه خبر وی او قرآئت صحیح وایی. ظفیر)

په ناظره خوان پسی دعالم لمونخ: سوال: (۷۲۲) دجومات امام چی ناظره خوان اوډیر

لمونخ گذاردی دمانبام په وخت کی یی لمونخ ورکی، په دی کی یوعالم راغی په زور یی

په امام باندی لمونخ مات کی. او پخپله یی لمونخ ورکی. په دی صوره کی شرعاً څه حکم

دی؟

جواب: دمولوی صاحب دافعل نهایتی قبیح اومعصیت دی، هغه سخت گنهگار سو. هیڅ

وجه په ظاهره داسی نه معلومیری چی فرض لمونخ دامام اومقتدیانو مات سی. کیدی

سی چی دهغه داخیال وی چی په ناظره خوان پسی دعالم لمونخ نه صحیح کیری.

حالانکی داغلطه ده. (۲) فقط

دشمس العلماء امامت: سوال: (۷۲۳) دسرکار دطرف څخه چی چاته دشمس العلماء خطاب

ورکول سوی وی دهغه امامت جائز دی اوک نه؟

جواب: په قاعدی د: صَلُّوا خَلْفَ کُلِّ بَرٍّ وَّفَاجِرٍ (لمونخ کوی ترشا دهر نیک سړی او بد

سړی) سره لمونخ په هغه پسی کیری لیکن دتنبیه په غرض سره داسی امام مقررول نه دی

پکار. فقط

دکونډی په نکاح کی دخلل اچونکی امامت: سوال: (۷۲۴) چی کونډه بنخه په نکاح کولو

باندی رضامنده وی او یوسړی دهغه په نکاح کی خلل اچوی نوپه هغه پسی لمونخ درست

دی اوک نه؟

جواب: کونډه بنخه چی په خپل کفو کی نکاح کول غواړی نوهیڅ ولی یاغیر ولی ته هغه

دنکاح څخه بندول نه دی پکار، ځکه چی بی دشرعی وجهی څخه یوه بنخه دنکاح څخه

(۱). وکره کل لقوله ﷺ کله لهو المسلم حرام الا ثلاثة ملاعبته اهله وتاديبه لفرسه ومناصلته بقوسه (درمختار)

قوله کره کل لهو ای کل لعب وعبث الخ شامل لنفس الفعل واستماعه كالرقص والسخرية والتصفيق وضرب

الوتار من الطنبور والبربط والرياب والقانون والمزمار والسنج والبوق فانها كلها مكروهة لانها زى الكفار

واستماع ضرب الذف والمزمار وغيره ذلك حراما وان سمع بغتة يكون معذورا ويجب ان يجتهد ان لا يسمع

قهستانی (ردالمحتار كتاب الحظر والاباحة فصل فى البيع ص ۳۴۷-۳۴۸ ج ۵ ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۲). واعلم ان صاحب البيت ومثله امام المسجد الراتب اولی بالامامة من غيره مطلقاً (درمختار) ای وان كان

غيره من الحاضرين من هو اعلم واقراً منه (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

بندول گناہ ده. فقط، (اوپہ دی باندی اصرار فسق دی لہذا دہغہ امامت مکروہ دی. (۱)
پہ قرآن کریم کی دی وَأَنْكِحُوا الْأَيَامِي مِنْكُمْ. ظفیر)

دجوری اخستونگی امام امامت: سوال: (۷۲۵) یوہ ڊلہ داهل اسلام چی پہ ظاہرہ لمونخ نہ کوی اوپت عبادت کوی اودنشی وغیرہ شیان استعمالوی. دغہ خلگو یوہ جلسہ وکپہ او دعلاتی دمشرانو خخہ بی معافی وغوبنتہ، ٲولو دہغوی پہ معافی باندی دعوت قبول کی اوپہ وادہ کی ورسره شریک سول، ہغوی اقرار وکی چی مور بہ لمونخ ہم کوو اوامام تہ بی جوپہ ورکپہ نوامام قصورمند دی اوکہ نہ؟ اوپہ ہغہ پسی لمونخ جائز دی اوکہ نہ؟
جواب: کلہ چی دغہ ڊلہ داهل اسلام خخہ دہ اودلمانخہ کولو وعدہ بی وکپہ اولمونخ بی شروع کی اودٲولو مذہبی فرائضو اداء کولو وعدہ بی وکپہ، نو دہغوی پہ وادہ کی شرکت درست (۲) دی. اوڊوڊی خوږل بی جائز دی. اوکم امام صاحب چی ہلتہ ڊوڊی و خوږل او جوپہ بی واخستہ ہغہ قصورمند نہ دی، پہ ہغہ پسی لمونخ جائز دی. فقط

دگورنمنٲ (حکومت) پینشن (امداد Pension) خورونگی امامت: سوال: (۷۲۶) کم سږی چی دگورنمنٲ پینشن خوری دہغہ امامت جائز دی اوکہ نہ؟

جواب: امامت دہغہ صحیح دی اولمونخ پہ ہغہ پسی درست دی. (۳) فقط

نمائش تہ ددوکان ورونگی امامت: سوال: (۷۲۷) یوسږی نمائش تہ دوکان بوتلی پہ ہغہ پسی لمونخ کیدی سی اوکہ نہ؟

جواب: پہ داسی سږی پسی لمونخ صحیح (۴) دی.

دغیر مقلد امامت: سوال: (۷۲۷) زید امام دی اومقتدیان چی پہ ہرجماعت کی کلہ تکبیر وایی نوامام ہغہ وخت ودریږی چی کلہ پہ تکبیر کی حَىٰ عَلَى الْفَلَاحِ يَا اللَّهُ اَکْبَرِ وویل سی، ددی خخہ مخکی ٲول تکبیر پہ ناستی اوری، اویو مقتدی ہم داسی کوی، دامام سرہ ولاږیږی. کلہ چی تکبیر ختم سی ہغہ وخت امام اللہ اکبر وایی.

دامام ثنا پربسوول خنکہ دی؟ (۷۲۹) امام کلہ کلہ سبحانک اللہم ۲ نہ وایی اوسورۃ الحمد

(۱). ویکرہ امامتہ عبد الخ وفاسق (الدرالمختار علی ہامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹-۵۶۰) ظفیر.

(۲). التائب من الذنب کمن لا ذنب له (مشکوٰۃ باب التوبۃ)

(۳). دگورنمنٲ خخہ پہ معاوضہ کی امداد قبول خہ شرعی جرم نہ دی اوپہ دی وخت کی نورہم کلہ چی ہغہ دخپل ملازمت موڈہ پورہ کږی وی اودپنشن مستحق گرخیڈلی وی. وجاز تعمیر کنیستہ وحمل خمر ذمی بنفسہ اودابتہ باجر الخ (درمختار) قال فی الخانیۃ ولو اجر نفسه لیعمل فی الكنيسة ویعمرها لابس به لانه لامعصية فی عین العمل (رد المحتار کتاب الحظر والاباحۃ فصل فی البیع ص ۳۴۵ ج ۵، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۱). ظفیر

(۴). پہ نمائش کی دوکان لگول جائز دی خہ رکم چی پہ بازار کی دوکان وی اوٲولی پبئی پکبئی کیږی. ظفیر

فوراً شروع کوی۔

کم امام چی دوترو یو رکعات کوی، دهغه اقتداء: (۷۷۰) یو امام دوترو یو رکعات کوی په

هغه پسی لمونخ کول څنگه دی؟

جواب: (۱) فقهاوو دالیکلی دی چی دلماڅه په آدابو کی دی چی کم وخت په تکبیر کی حی علی الفلاح وویای هغه وخت دی امام اومقتدیان ودیپری اوکم وخت چی قدقامت الصلوة وویای هغه وخت دی امام لمونخ شروع کوی، اوکه چیری دتکبیر ختمیدو څخه وروسته شروع کوی نو دانسه (۱) ده۔

(۲) دا دست څخه خلاف ده۔ (۲)۔

(۳) داسپی امام جوړول بنه نه دی، دی غیر مقلد معلومیپری په ده پسی لمونخ حتی الوسع مه کوی، بل سپی حنفی عالم اومتقی امام (۳) جوړ کوی۔

خاوند په تراویحو کی دبنخی اقتداء وکری اوکه نه؟ سوال: (۷۷۱) دزید بنسخه دقرآن حافظه

ده که چیری په رمضان شریف کی دهغه خاوند اوزوی اولونی دهغی اقتداء په فرضو او تراویحو کی اوکری نوجائز دی اوکه نه؟ اوکه چیری هغه (حافظه) یوازی تراویح کوی نو په جهرسره دقرآن قرأت درست دی اوکه نه؟

جواب: ولا یصح اقتداء رجل بالمرأة وخنثی وصبی مطلقاً ﴿درمختار﴾ (۴) ویکره جماعة النساء ولوفی التراویح۔ ﴿درمختار﴾ (۵) ولا تجهر فی الجهریة بل لو قیل فی الفساد بجهرها لامکن بناءً اعلی ان صوتها عورة۔ شامی (۶) ص ۳۴۹ ج ۱۔ ددی روایاتو څخه معلومه سوه چی دسپی لمونخ په بنخی پسی نه صحیح کیږی اویوازی دبنحو جماعت هم مکروه تحریمی دی، اوبنسخه یوازی هم په جهری لمونخ کی جهر نسی کولی۔ فقط

(۱) والقیام لامام ومؤتم حین قیل حی علی الفلاح ﴿ان کان الامام بقرب المحراب والافیقوم کل صف ینتهی الیه الامام علی الاظهر وان دخل من قدام قاموا حین یقع بصرهم علیه﴾ وشرع لامام فی الصلوة مذ قیل قد قامت الصلوة ولو اخر حتی اتمها لا یاس به اجماعاً وهو قول الثانی والثالثة وهو اعدل المذاهب ﴿الدرالمختار علی هامش ردالمحتار آداب الصلوة ص ۴۴۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۹﴾. ظفیر

(۲) وسننها رفع الیدین للتحریمة الخ والثناء والتعوذ والتسمیة (ایضاً سنن الصلاة ج ۱ ص ۴۴۳، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۴ - ۴۷۵). ظفیر

(۳) وكذا تکره خلف امرد الخ زاد ابن ملك ومخالف (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۲، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۴) الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۲ - ۵۷۷. ظفیر

(۵) ایضاً ص ۵۳۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۵. ظفیر

(۶) ردالمحتار فصل تالیف الصلوة تحت قوله وتلصق بطنها الخ ص ۴۷۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۰۴. ظفیر

دشترنج دلوبه گونگی امامت: سوال: (۷۷۲) کم حافظ چي دشترنج لوبه کوی، چي لمونخ

یہ ہم قضاسی دھغه امامت جائز دی اوکے نہ؟

جواب: دھغه امامت مکروه (۱) دی. فقط

دامن دجرگي دغري امامت: سوال: (۷۷۳) دگورنمنت دطرفه چي کمه دامن جرگه قائمه

سوی ده په هغه کی چنده ورکول اودهغه غری جوړیدل څنگه دی او کم خلگ چي غری

(ممبران) جوړسوی دی دهغوی دپاره څه حکم دی، اولمونخ په هغوی پسی جائز دی اوکے

نہ؟

جواب: په هغه کی چنده ورکول او (غری) ممبر یی جوړیدل اوکوشش کول په خلاف کی

درست نه دی او هغوی په حقیقت کی داسلام دشوکت اوداسلامی خلافت دخرابولو

کوشش کوی. دداسی خلگو حال نهایتی خطرناک دی اودوی امام جوړول مکروه دی (۲).

فقط

دعین امامت: سوال: (۷۷۴) په عنین (نامرده) پسی لمونخ درست دی اوکے نہ؟

جواب: په عنین پسی لمونخ درست دی (۳). فقط

داصلاح ساز امامت: سوال: (۷۷۵) یوسری حنفی قاری اومتقی، شریف دلمانخه روژی

پایبند او دضروری مسائلو څخه خبر دی، په دی وخت کی دھغه کسب اصلاح سازی ده

اوپه اصلاح سازی کی چي څه حاصلیږی په هغه سره دکور او اولاد پالنه کوی، آیا شرعاً

داکسب جائز دی اوکے نہ؟ اودداسی سری امامت جائز دی اوکے نہ؟

جواب: مذکور کسب حلال دی او امامت دھغه درست دی، په دی وجهی سره دھغه په

امامت کی هیڅ کراهت نسته.

دچالور چي ددمتوب کسب کوی دھغه امامت څنگه دی؟ سوال: (۷۷۶) شیخ سخاوت

دلمانخه روژی پایبند دی دھغه لور ددمتوب کسب کوی اوسخاوت دھغې سره اوسی.

دھغه امامت جائز دی اوکے نہ؟

جواب: که چیری په داسی حالت کی دخلگو دھغه امامت څخه کراهت وی نو هغه ته امام

(۱). ویکره امامة عبد الخ و فاسق (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱) په دی وجهی

سره چي دشترنج لوبه مکروه تحریمی ده. وکره تحریم اللعوب بالنرد و کذا الشترنج (الدر المختار علی هامش

ردالمحتار کتاب الحظر والاباحة فصل فی البیع ص ۳۴۷ ج ۵). ظفیر

(۲). ولاتعاونوا علی الاثم والعدوان (قرآن پاک) ویکره تقدیم الفاسق ایضاً لتساهله فی الامور الدينية (غنية

المستملی ص ۳۵۱. ظفیر

(۳). په عنین کیدلو سره په امامت باندی هیڅ اثر نه پریوزی، داڅه ظاهری اوبنکاره عیب نه دی کم چي باعث

دکراهت وی. والله اعلم. ظفیر

کیدل مکروه دی. (۱) فقط

دینکنخل کوونکی امامت: سوال: (۷۷۷) یوسپی اولادته دمور، خور بنکنخل کوی دحرامی بچی اودحرامو اولاد ورته وایی، اووایی چی په نطفه کی دی فرق دی، یوه لور یی پیغله ده اوپه هغی بانندی پرده بالکل نه کوی. دداسی سپی دپاره څه حکم دی. امامت دده څنگه دی؟

جواب: دذکرسوی سپی اکثر کارونه دشریعت څخه خلاف اوحرام اومعصیت دی. لهذا په ده بانندی دفسق حکم لگیږی، دی فاسق دی، اولمونخ ورپسی مکروه تحریمی (۲) دی. فقط

څوک چی پرسجده بانندی قدرت نه لری دهغه امامت څنگه دی؟ سوال: (۷۷۸) کم سپی چی دسجدي څخه عاجزه وی اوباقی ټول ارکان رکوع، قومه وغیره په بڼه شان سره اداء کوی اوپه ولاړی لمونخ کوی په هغه پسی لمونخ درست دی اوکه نه؟

جواب: په هغه پسی لمونخ دهغو خلکو څوک چی سجده کولی سی صحیح نه دی. په در مختار کی دی. والعبرة للعجز عن السجود حتی لو عجز عنه وقدر علی الركوع اوماً (۳) الخ.

څوک چی غاڼه غوښتنه نه منی دهغه امامت جائز دی؟ سوال: (۷۷۹) که چیری استاذ شاگرد ته ووايي چی ته دخپل استاذ کونډی (بنځی) ته څوک چی فی الحاله ستا په نکاح کی ده طلاق ورکړه کنی ته زما څخه عاق یی. که چیری شاگرد طلاق ورته کړی نو دا وجه دعاق کیدلو کیدی سی اوکه نه؟ اوپه هغه پسی لمونخ جائز دی اوکه نه؟ اوعاق کول درست دی اوکه نه؟

جواب: داوجه دشاگرد دعاق کیدلو نسی کیدی اوپه دی وجهی سره شاگرد عاق کول صحیح نه دی اوکه چیری په دی وجهی سره استاذ هغه عاق کړی نوهغه په حقیقت کی (۴) عاق نه دی. اولمونخ په هغه پسی صحیح اودرست دی. فقط

(۱). فلو أم قوما وهم له كارهون ان الكراهة لفساد فيه او لانهم احق بالامامة منه كره له ذلك تحريما لحديث ابي داود لايقبل الله صلاة من تقدم قوم وهم له كارهون. (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۲). ويكره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشى فى شرح المنية ان كراهة تقديمه كراهة تحريم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰) حديث نبوى دى سباب المسلم فسوق وقتاله كفر، رواه مسلم . ظفیر

(۳). ردالمحتار باب الامامة ص ۵۴۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۹. ظفیر

(۴). قال رسول الله ﷺ الطلاق ابغض المباحات (مشكوة كتاب الطلاق) بى وجهى دطلاق ورکولو حکم ناجائز =

دبده چلنه بنجی قتلونکی امامت: سوال: (۷۸۰) یوسری خپله بنجہ دبده چلنی په وجه ووژله، دهغه په وجه یی یوولس کاله قید وخورپی، په داسی سپری پسی لمونخ درست دی اوکه نه؟

جواب: قتلول هغه ته جائز نه وو او ددی قتل په وجهی سره دی فاسق او دکبیری گناه مرتکب سو، توبه کول او دوارثانو څخه یی معافی غوښتل دده پرذمه لازم دی. (۱) که چیری ده توبه وکښله اوپه وارثانو یی دهغوی حق معاف کی نوامامت دده صحیح (۲) دی. فقط

دغلطو عقائدو والا امامت؟ سوال: (۷۸۱) یوسری دجومات امام دی. او هغه دماخستن دلمونخ څخه وروسته دیو بنگو څکونکی قوال (نعت خوان) څخه دحضرت پیر صاحب قدس سره دا قسم تعریف اوری چی: حضرت پیر (عبدالقادر جیلانی) صاحب یووخت دخپل مرید دپاره په قبرکی دمن ربک په سوال کیدلو باندی منکر اونکیر قید کړی وه. او یووخت هغوی دپیرو مرو روحونه دملک الموت څخه راوشکول کله چی هغه دخلوم آسمان څخه تیریدی، اودغه قوال داتولی خبری په لوړ آواز سره په جومات کی په صیغی دخطاب سره کوی، سجده دپیر صاحب دپاره مخصوص وایی، اودجومات امام یی یوه ذره هم نه منع کوی بلکی دهغه تائید کوی چی داهرڅه صحیح دی او دعاشق دپاره خو بالکل جائز دی. آیا په داسی امام پسی لمونخ جائز دی اوبندونکی یی دا ولیاوو منکر دی اوکه نه؟

جواب: داسی امام څوک چی داسی بی بنیاده دروغ قصی اوری اوتحسین یی کوی او ددی قصو تصدیق کوی فاسق دی، دامام جوړولو لائق نه دی، اولمونخ په هغه پسی مکروه (۳) دی. اودداسی باطلو قصو دویلو او اوریدلو څخه بندونکی پرحق باندی دی هغوی ته دا ولیاء الله منکر ویل اوبدعقیده گڼل فسق اومعصیت دی اوافتراء اوصریح دروغ دی. فقط

د دوکاندار امامت: سوال: (۷۸۲) دیودوکاندار نظر دسودا خرڅولو په وخت کی په سپرو او پرنسځو باندی پریوزی، دهغه امامت جائز دی اوکه نه؟

= فعل دی، ددی اتباع جائز نه ده ظفیر.

(۱). وعن معاوية رضی الله عنه قال قال رسول الله ﷺ كل ذنب عسى الله ان يغفره الا الرجل يموت كافرا، والرجل يقتل مؤمنا متعمدا (کتاب الترغیب والترهیب کتاب الحدود لابن حجر ص ۲۲۲). ظفیر

(۲). قال رسول الله ﷺ التائب من الذنب کم لاذنب له (مشکوٰة باب الاستغفار والتوبه فصل ثالث ص ۲۰۲). ظفیر

(۳). ويكره امامة الخ وفسق (درمختار) ان كراهة تقديمه اى الفاسق كراهة تحريم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر

جواب: امامت دده جائز (۱) دی. فقط

دغلط ویونکی امامت؟ سوال: (۷۸۳) یوسری امام دی خوالفاظ صحیح نه وایی، دولار او پروت لفظ تمیز نه کوی، په هاء اوحاء کی هیخ فرق نه کوی په داسی سړی پسی دحافظ لمونخ درست دی اوکه نه؟

جواب: کم سړی چی لفظ صحیح نه اداء کوی اوپه هاء اوحاء اوتاء اوطاء وغیره کی فرق نسی کولی په هغه پسی دصحیح ویونکی حافظ لمونخ نه (۲) صحیح کیږی. فقط.

دموچی اوغسال امامت؟ سوال: (۷۸۴) دموچی اوغسال په امامت کی څه کراهت سته اوکه نه؟

جواب: په موچی اوغسال پسی لمونخ درست دی اومحض په دی وجهی سره ددوی په امامت کی هیخ کراهت نسته. البته که چیری څه بله وجه دکراهت وی نولمونخ به په دوی پسی مکروه وی، اودامامت دپاره بڼه هغه سړی دی څوک چی دلمانخه دمساءلو څخه خبر وی اوقرآن شریف صحیح وایی، او (۳) صالح وی. فقط.

په چاپسی دلمانخه نه کونکی امامت؟ سوال: (۷۸۵) که یوسری دجومات دامام داجازی څخه بغیر دیوچا په اشاره بانندی جمع ورکوی او هغه اکثره په چاپسی لمونخ هم نه کوی، چی جمع ولاړه ووینی نویاخو واپس ولاړسی یاپه اودس وغیره کی دومره وخت ولگوی چی جمع ورڅخه وسی، په هغه پسی لمونخ کول څنگه دی؟

جواب: لمونخ په هغه پسی صحیح دی اوداکار دده بددی اوشرعاً قبیح دی، چی په چا پسی لمونخ نه کوی (۴). فقط

(۱). په نظر پریوتلو سره سړی نه فاسق کیږی، اولاً خوپه دی وجهی سره چی دادضرورت په وجهی سره دی کم چی جائز دی، ثانیاً په دی وجهی سره چی مخ په سترکی داخل نه دی، معاف دی، پرلپسی کتل البته منع دی. حضور ﷺ حضرت علی ؓ ته فرمایلی وه یا علی لا تتبع النظرة فان لك الاولى وليست لك الاخرة (مشکوٰة باب النظر الى المخطوبة ص ۲۲۹) دستر په سلسله کی فقهاء لیکي: وللحرة والخنثی جميع بدنها ۳ خلا الوجه والكفین ۳ والقدمین وتمنع المرأة الشابة من كشف الوجه بين رجال لا لانه عورة بل لخوف الفتنة ۳ ولا يجوز النظر اليه بشهوة ۳ اما بدونها فيباح ولو جمیلاً ۳ (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الشروط الصلوة ص ۳۷۲-۳۷۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۲). ظفیر

(۲). الا غير اللثغ علی الاصح الخ (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۴۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

(۳). الاحق بالامامة تقدیماً بل نصباً الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة وحفظه قدر فرض وقيل واجب وقيل سنة وهو الاظهر (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۴۱). ظفیر

(۴). فتنس او تجب ثمرته تظهر فی الاثم بتركها مرة (ايضاً ص ۵۱۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۴). ظفیر

دجمعیة علماء ہند فیصلی تہ دغاطی وپونگی امامت: سوال: (۷۸۲) کم سری چی دجمعیة علماء ہند متفقہ فیصلہ دروغ گنی، پہ ذکرسوی فتویٰ بانڈی مہر لگونکو عالمانو تہ، اوٹوک چی دغہ فتویٰ حق گنی ہغوی تہ کافر وایی۔ پہ انگریزی مکتب کی سبق وربسیی پہ داسی سری پسی لمونخ جائز دی اوکہ نہ؟

جواب: دغہ سری فاسق دی، لمونخ ورپسی مکروہ تحریمی دی۔ کذا حققہ فی الشامی ان الصلوٰۃ خلف الفاسق مکروہ بکراہة التحريم (۱)۔ اوامام جوړول دداسی سری حرام دی، ولی چی پہ دی کی دہغہ تعظیم دی اوتعظیم دفاسق حرام دی۔ فقط

دختنی گونگی امامت: سوال: (۷۸۷) ٹوک چی ماشومان سنتوی دہغہ امامت ٹنگہ دی؟

جواب: جائز (۲) دی۔ فقط

دمعذور عالم امامت: سوال: (۷۸۸) معذور عالم دچا ٹخہ چی مقتدیان کراہت (بد) کوی پہ ہغہ پسی دجوړ امام پہ موجودگی کی لمونخ صحیح دی اوکہ نہ؟

جواب: پہ درمختارکی دی ولا طاهر بمعذور الخ ولا قادر علی رکوع وسجود بعاجز عنهما (۳) الخ۔ ددی عبارت ٹخہ معلومہ سوه چی دغیر معذور لمونخ پہ معذور پسی صحیح نہ دی۔ اودکم سری دامامت ٹخہ چی مقتدیان کراہت کوی دہغہ امام کیدل مکروہ دی (۴)۔ پہ مشکوٰۃ شریف کی دی: ثلاثة لاتقبل منهم صلاتهم من تقدم قوما وهم له کارهون۔ الحدیث (۵)

دسیاح عالم امامت: سوال: (۷۸۹) کم سیاح عالمان چی دبل ملک ٹخہ رائی دہغوی عقیدہ پورہ معلومہ نہ وی حتیٰ چی بعضی پکبسی اشتہاریان (ملزمان) ہم وی اوامامتی کوی۔ کہ چیری یو مقرر امام دہغوی پہ مخکی امامتی وکری نوپہ دی کی خپلہ بی عزتی گنی حالانکی خطبہ ہم صحیح نہ سی ویلی۔ دداسی سیاح لاپتہ سری امامت درست دی اوکہ نہ؟

(۱) وگوری ردالمحتار شامی باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰. ظفیر
(۲) دایو جائز کاردی، ددی پہ وجہی سرہ ہیخ عیب نہ لگیچی۔ وقیل فی ختان الکبیر اذا امکنہ ان یختن نفسہ فعل الخ والظاهر فی الکبر انہ یختن (درمختار) ای یختنہ غیرہ (درالمختار کتاب الحظر والاباحۃ باب الاستبراء ص ۳۳۷ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۳۸۲). ظفیر
(۳) الدرالمختار علی ہامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۸ - ۵۷۹. ظفیر
(۴) ولو ام قومًا وهم له کارهون ان الکراہة لفساد اولانہم احق بالامامة منه کرہ لہ ذالک تحریماً لحدیث ابی داود ولا یقبل اللہ صلاۃ من تقدم قومًا وهم له کارهون (الدرالمختار علی ہامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر
(۵) مشکوٰۃ باب الامامة فصل ثانی ص ۱۰۰. ظفیر

جواب: قول او خیال ددغه سیاح غلط اوباطل دی، او کم سپری چی خطبه غلطه وایی اود لمانخه دمائلو خخه پوره خبر نه وی اود هغه دصحيح العقیده کیدو اطمینان نه وی نو هغه امام جوړول نه دی پکار بلکی عالم اود شریعت پیروی کونکی امام جوړ کړی. فقط **چی دانگریز مخالف کافر گنی دهغه امامت: سوال:** (۷۹۰) زید په گورنمنټ سکول (حکومتی مکتب) کی کورس نبیی او وایی چی کم سپری زما ملازمت حرام گنی زه په خپله عقیده کی هغه کافر گنم. نویه دی صورت کی په زید پسی لمونخ درست دی که حرام؟

جواب: په انگریزی سکول کی ملازمت که خه هم په یو درجه کی په بعضو صورتونو کی جائزهم دی لیکن ددی په قبیح والی کی خوهیخ کلام نسته. لهذا زید چی دانگریزانو غلامی حرام گنونکی (خلگ) کافران گنی نودی په سخت غلطی کی دی، او عاصی او فاسق دی لهذا په ده پسی لمونخ مکروه دی اودی امام جوړول حرام دی (۱). فقط **دجاهل اومبتدع امامت: سوال:** (۱۱ ۷۹۱) یوسری دملا جمال الدین خخه بیعت کړی دی هغه صرف یوه پاره عم ویلی ده اود جمال الدین په وینا باندی لمونخ په تنگ وخت کی کوی حتی چی دجمعی لمونخ نن صباپه درو ۳ بجو کوی اود ماخستن داپر یوولس ۱۱ بجی. او وایی چی دماخستن دلمانخه خخه مخکی بیده کیدل فرض دی. او خپلی بنخی ته بی طلاق ورکی او په دری سوه روپی بی خرخه کړه.

سوال: ۲۱۷۹۲: حافظ مولا بخش په اردو، فارسی اومستلو باندی بنه خبردار دی. اکثره دکاروبار په وجه یو وخت دوه لمونخونه ورخخه قضا هم سی، قصداً لمونخ نه قضاء کوی، په مخکنی کس (دملا جمال الدین سره دبیعت کوونکی) اودې کس (مولا بخش) دواړو کسانو کی په چاپسی لمونخ جائز دی؟

جواب: (۱) کم سپری چی دملا جمال مرید دی او په لمونخونو کی تاخیر کوی اود ماخستن لمانخه خخه مخکی بیده کیدلو ته فرض وایی اونور کارونه دشریعت خلاف کوی، دی جاهل اومبتدع اوفاسق دی، په ده پسی لمونخ کول مکروه دی اودی امام جوړول ناجائز او حرام (۲) دی. اودوهم سپری خوک چی حافظ دقرآن اودمسائلو خخه خبر دی اودلمانخه پایبند دی. که چیری دغه سپری دفوت سوی لمونخ قضاء راوگرزوی نو په هغه پسی لمونخ بغیر دکراهت خخه درست دی، په مقابله دمخکی سپری کی مولا بخش امام جوړول

(۱). وکراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر
(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم. (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰) ظفیر.

پیکار (۱) دی. فقط

(۲) اومولا بخش ته لازم دی چی که چیری دخه وخت لمونخ حینی اتفاقاً ورخخه فوت سی نوضرور دی دهغه قضاء راگزروی ولی چی دیووخت لمونخ هم قصداً بالکل پرینبودونکی فاسق (۲) دی، اوپه هغه پسی لمونخ مکروه دی. فقط

خوک چی دشرابی په کور کی اوسیری، دهغه امامت: سوال: (۷۹۳) کم امام چی دشرابی په کور کی اوسیری په هغه پسی لمونخ جائز دی او که نه؟ جواب: جائز (۱) دی. فقط

په نمبر نمبر لمونخ ورکونکی امام خوک چی دمنخ لمونخ نه کوی: سوال: (۷۹۴) په یوجمات کی خلور ورونه په نمبر نمبر لمونخ ورکوی، په خپل نمبرباندی لمونخ ورکوی او وروسته لمونخ پریږدی، په هغوی پسی لمونخ جائز دی او که نه؟
جواب: مکروه (۲) دی. فقط

خوک چی دانگریزانو په نوم قرآن وایی اویصال ثواب ورته کوی دهغه امامت: سوال:

(۷۹۵) زید دجامع مسجد امام اوواعظ دی، هغه دجارج اودهند دقیصر دپاره قرآن کریم وویایی، او واوروی او وروې بختی، اوپه خطبه کی یی دعاء ورته وکړه، اوکله چی دسلطان المعظم دپاره دعاء کولو دپاره ورته وویل سوه نودعلماء فتویٰ طلب کوی. په خلافت والاوو باندی لگیږی او عوام لمسوی چی دخلافت کمیٹی څه دینی خبره نه ده. په داسی امام پسی خوک چی دډمو په کور کی دعوت خوری، لمونخ کول جائز دی او که نه؟

جواب: داسی سړی فاسق دی، دامام جوړولو لائق نه دی، دی دامامت اووعظ گوئی څخه معزول کول اوبندول پیکاردی. ترک موالاة شرعی فرض دی اودخلافت همدردی په مسلمانانو باندی په هرشان لازمه اوواجبه ده. په دی کی کوتاهی کول حرام اومعصیت

(۱). والحق بالامامة نصبا بل تقدیماً الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۱ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

(۲). اذا التاخير بلاعذر كبرى لاتزول بالقضاء بل بالتوبة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب قضاء الفوائت ص ۲۷۲ ج ۱ ، ط.س. ج ۲ ص ۲۲). ظفیر

(۳). صرف دیوشرابی په کور کی په اوسیدلو سره فسق لازم نه راځی. فقهاء لیکي و جاز تعمیر کنیسه وحمل خمر ذمی بنفسه اودایه باجر لاعصرها لقیام المعصية بعینه و جاز اجارة بیت الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الحظر والاباحة فصل فی البیع ص ۳۴۵ ج ۵ ، ط.س. ج ۲ ص ۳۹۱). ظفیر

(۴). لمونخ پرینبودونکی فاسق او عاصی دی وتارکها عمداً مجانة ای تکاسلا فاسق (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الصلوة ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۳۵۲) او فقهاوو د فاسق دامامت په سلسله کی صراحت کړی دی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

دی. اوکم امام چی دڊمو په کورکی دعوت خوری هغه هم دامام جوړولو لائق نه (۱) دی. فقط

دفتویٰ دخلاف ورزی گونکی امامت: سوال: (۷۹۲) دجامع مسجد امام دټولو علماء کرامو دفتویٰ څخه خلاف اودټولو مسلمانانو دمرضی څخه خلاف په جامع مسجد کی داسلام دښمنانو خوشحالولو دپاره رڼا وکړه چی په هغه سره دښار دټولو مسلمانانو بدننامی وسوه. (۲) دخطبی څخه مخکی پرممبر باندی وختی اوسخت فحش ښکنځل یی وکړل. (۳) دټولو لمونځ گذاروپه مخکی یی په جامع مسجدکی صرف دخپل براءت دپاره حلفیه بیان وکی اوهغه بالکل غلط اودورغ ثابت سو. په داسی امام پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟ دهغه معزول اوبل امام مقررول ضروری دی اوکه نه؟

جواب: داسی سپری لائق دامام جوړولو نه دی بلکی دمعزولولو لائق دی. لمونځ ورپسی مکروه دی. نو دده معزولول اوبل امام صالح اوعالم په مسائلو دشریعت مقررول پکار (۱) دی. لیکن چی هغه دخپلو خرابو حرکاتو څخه منع سی، اوتوبه وکارپی نوهغه پر امامت باندی قائم (۲) لرلی سی. فقط

څوک چی دشرک اوبدعت حامی وی، دهغه عبادت: سوال: (۷۹۷) کم دښار قاضی چی په خپلی طمعی سره لمونځ ورکوی اوقمیص دزنگنونو څخه پورته اوکوټ استعمالوی او کون وی اوداسلام خلاف دشرک اوبدعت کولو دپاره پخپله وینا کوی، په هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: داسی سپری امام جوړول حرام دی اولمونځ په ده پسی مکروه تحریمی دی. کذا فی ردالمحتار (۳). فقط

دچاچی بازو پری سوی وی اونا بینا وی دهغه امامت: سوال: (۷۹۸) دکم سپری چی یومت نه وی، او نابینا هم وی دهغه امامت جائز دی اوکه نه؟

جواب: لمونځ په هغه پسی کیږی لیکن بل امام چی بیناوی اودواړه لاسونه اوپښی دهغه صحیح اوسالمی وی اودلمانځه دمسائلو څخه خبروی اونیکی سپری وی نو (۱) ښه دی. فقط

(۱). ویکره امامة عبد الخ و فاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ و فاسق (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۳). قال رسول الله ﷺ التائب من الذنب کمن لا ذنب له (مشکوٰة باب التوبة والاستغفار ص ۳۰۲). ظفیر
(۴). ویکره امامة عبد الخ و فاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر [باقی]

دچا بنڀه چي پٽ پٽ خلگو ته کتل کوی، دهغه امامت: سوال: (۷۹۹) دزید پیش امام بنڀه دخپلی استوگنی دکور دځینو څخه پرعامه لاره باندی تیریدونکو ته گوری اوپه منع کولو باندی امام مذکور وایی چي کمه بنڀه ده چي دډول اوباجی په وخت کی دخپلی دروازی څخه کتل نه کوی په داسی امام پسی دتولو لمونځ درست دی اوکه نه؟ یا کمو خلگو چي په خپلو سترگو باندی ذکرسوی واقعہ لیدلی ده دهغوی لمونځ به ناجائز یا مکروه وی؟

جواب: په هغه پسی دتولو لمونځ صحیح دی لیکن دغه امام ته په دی کی احتیاط کول پیکاردی اوخپله بنڀه ددی ناروا کار څخه بندول پیکاردی. که چیری دمنع کولو څخه وروسته هغه یی ونه منی نوگناه پرهغی باندی ده، خاوند یی بری الذمه دی. (۲) فقط **څوک چي ساری (یوډول جامه) اغوندي هغه ته امام جوړیدل څنگه دی؟ سوال:** (۸۰۰) په ساری اودوه گنجه خولی (تویپی) اولور قمیص اغوستلو سره امامت کول په جومات کی درست دی اوکه نه؟

جواب: که چیری ستر دعورت پوره وی نولمونځ کیږی لیکن بنه داده چي په پتکی او شرعی لباس سره دی لمونځ ورکوی. (۳) فقط **که چیری په جومات کی دامام لاندی منزل خالی وی؟ سوال:** (۸۰۱) دجومات لاندی یودوه منزله کور دی اودامام ددریدو ځای ډک نه دی بلکی خالی دی، په دی کی څه حرج سته اوکه نه؟

جواب: که چیری دامام ځای لاندی خالی وی نوهیڅ حرج نسته. ډک کیدل ددغه ځای ضروری نه دی. فقط

دجذامی امامت؟ سوال: (۸۰۲) جذامی سړی امام جوړول کله چي هغه دشرعی مسائلو څخه

(۱). ویکره تنزیها امامة عبد الخ واعمی (درمختار) قال قید کراهة امامة الاعمی فی المحيط وغیره بان لایکون افضل القوم فان کان افضلهم فهو اولی الخ (ردالمحتار باب والامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰، وكذا تکره خلف امرد ومفلوج (درمختار) وكذلك اعرج يقوم ببعض قدمه الخ وكذا اجزم الخ ومن له يد واحدة الخ (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۲). ددی وجه بنځو ته غیر محرم ته کتل درست نه دی. اوخاوند دبنځی نگران دی، ارشاد نبوی دی، والرجل راع علی اهل بیته وهو مسئول عن رعیتة (مشکوٰۃ کتاب الامارة ص ۳۳۰). والله اعلم. ظفیر

(۳). والراج ستر عورته الخ وهي للرجل ماتحت سرته الی ماتحت رکبته (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب شروط الصلوة ۳۷۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۴) والمستحب ان یصلی الرجل فی ثلثة اثار و قمیص وعمامة ولو صلی فی ثوب واحد متوشحا به جمیع بدنہ کما یفعله القصار فی المقصر جاز من غیر کراهة مع تیسیر وجود الطاهر الزائد ولكن فيه ترك الاستحباب. (غنیة المستملی ص ۳۳۷). ظفیر

خخه کماحقه خبرتیا لری روادی اوکه نه؟

جواب: لمونخ په هغه پسی صحیح دی که چیری وینه وغیره دهغه جاری نه وی او هغه دمعدور په حکم کی سوی نه وی لیکن سره ددی دهغه امام جوړول بڼه نه دی او هغه ته جومات ته دراتللو خخه هم احتیاط کول پکار دی. کذا حقه فی کتب الفقه. قال فی الشامی وکذا القصاب والسماک والمجزوم والابرص اولی باللاحق (ای بالقوم وغیره) وقال سحنون لا یری الجمعة علیهما واحتج بالحديث (۱). فقط

دزناکار دھوکه باز امامت: سوال: (۸۰۳) زید دخپل اکا دزوی لور هنده دچا واده چی بل خای سوی وو تهر ایستله اوخه ورخی یی دخان سره وساتله، بیایی یو ستمپ (تاپه) دهندې دخواند په نوم سره واخستی، او طلاق نامه یی ولیکله اوپه دھوکی سره یی دهندې دخواند گوته ورباندی ولگوله. په داسی سړی پسی لمونخ جائز دی اوکه نه؟ کله چی نور خلگ دامامت قابل موجود وی؟

جواب: که چیری دزید خه خیانت ثابت سی اوبی وجهی دنسخی اوخواند په مینخ کی دجدایی کوشش یی کړی وی، (۲) نوپه موجوده حالت کی هغه دامام جوړولو لائق نه دی اولمونخ په هغه پسی مکروه دی، یوبل سړی صالح او عالم امام جوړ (۳) کړی. فقط

دحرام نکاح خوان امامت: سوال: (۸۰۴) زید دری ۳ ناجائزی نکاحی دکمو ممانعت چی دقرآن شریف خخه ثابت دی وتړلی، دوې نکاحی دطلاق په عده کی دننه اویوه نکاح دسکه خبښنی سره (حالانکی دوهمه خوریی په نکاح کی موجوده وه) وتړله، په داسی سړی پسی لمونخ جائز دی، اوکه نه؟

جواب: داسی جاهل سړی لائق دامام جوړولو نه دی، دی دامامت خخه معزول کول پکار دی اولمونخ په ده پسی مکروه دی، ولی چی دی فاسق دی. او امامت د فاسق مکروه دی. کذا فی الشامی ان کراهة تقدیم الفاسق کراهة تحریم (۴). فقط

ددرواغن اوفریب ورکونکی امامت: سوال: (۸۰۵) مولوی عبدالحق په عامه جلسه کی اعلان وکی چی ما دکهوته (یوه علاقه ده) مکتب ملازمت پرینسووی. ددی خخه وروسته

(۱). رد المحتار باب ما یفسد الصلوة وما یکره فی المسجد ص ۲۱۹ ، ط.س. ج ۱ ص ۲۲۱ . ظفیر
(۲). قوله فاسق من الفسق وهو الخروج عن الاستقامة ولعل المراد به من یرتکب الكبائر الخ (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰ ، اربع من کن فیہ کان منافقا خالصا ومن کانت فیہ خصلته منهن کانت فیہ خصله من النفاق حتی یدعها اذا اؤتمن خان الحديث (مشکوٰۃ باب الكبائر ص ۱۷) . ظفیر
(۳). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه ای الفاسق (کراهة تحریم رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰) . ظفیر
(۴). رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰) . ظفیر

یہی استعفاء ہم ورکرہ اوملک لعل خان صاحب مولوی صاحب موصوف دشرعیہ امور و مفتی پہ دیرش ۳۰ روپی دمیاشت مقرر کی۔ خلور پنخہ ورخی وروستہ ہغہ استعفاء بیرتہ واخستہ۔ نومسلماناوتہ دہغہ سرہ خہ سلوک کول پیکاردی، پہ ہغہ پسی دی لمونخ کوی اوکہ نہ؟

جواب: پہ دی کی ہیخ شک نستہ چی دہ دابد وکپل چی مذکورہ نوکری یی پرینبوول او بیایی ہغہ اختیار کرہ، دداسی سری پہ مقتداء جوړولو او امام جوړولو کی دمسلمانانو اودتولو توهین دی، نودی امام مہ جوړوی۔ فقط

دروند دامامت تفصیل: سوال: (۸۰۶) کمہ مسئلہ چی پہ شرح وقایہ کتاب الصلوٰۃ ص ۱۱۲ کی پہ روند پسی دلمانخہ دمانعت بارہ کی لیکلی دہ دہغہ تشریح پیکارده ولی چی پہ اکثر و جوماتونو کی حافظ دقرآن راندہ امامان دی، پہ ہغوی پسی لمونخ جائزدی اوکہ نہ؟

جواب: پہ درمختار کی دی ویکرہ تنزیہاً امامتہ عبد و اعرابی و فاسق و اعمیٰ الا ان یکون ای غیر الفاسق اعلم القوم (۱)۔ الخ ددی حاصل دادی چی پہ روند وغیرہ پسی لمونخ مکروہ تنزیہی دی یعنی خلاف اولیٰ دی اوئبہ نہ دی۔ لیکن کہ چیری روند دلمانخہ دمسائلو خخہ خبر وی اومحتاط وی نوییا ہیخ کراہت نستہ۔ لکہ خنگہ چی یوصحابی ابن ام مکتوم رضی اللہ عنہ خوک چی نابینا وو، حضور صلی اللہ علیہ وسلم ہغہ پخپلہ امام مقرر فرمایلی وو۔ (۲) فقط

چی دوه وختہ پہ یوجومات کی امامت کوی اودری وختہ پہ بل جومات کی: سوال: (۸۰۷) کم امام چی دری وختہ لمونخ پہ یوجومات کی ورکوی اودوه وختہ پہ بل جومات کی نو جائزدی اوکہ نہ؟

جواب: ہیخ وجہ دمنع والی پہ دی کی نستہ۔ فقط

دتویی (خولی) سرہ امامت اوپہ دی کی بحث: سوال: (۸۰۸) یو کتاب (الامامة بالعمامة والصلوة بالمروجة) کی یوبزرگ پہ یر زور سرہ ثابت کپی دی چی پہ تویی سرہ لمونخ نہ صحیح کیری اوپہ صحابہ وو رضی اللہ عنہم اوتابعینو اوتبع تابعینو رضی اللہ عنہم کی ہیچا دتویی سرہ

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰. ظفیر
(۲) قید کراہتہ امامتہ الاعمیٰ فی المحيط وغیرہ بان لایکون افضل القوم فان کان افضلهم فهو اولیٰ آھ رضی اللہ عنہ لکن ورد فی الاعمیٰ نص خاص وهو استخلافہ رضی اللہ عنہ لابن ام مکتوم وعتبان رضی اللہ عنہ علی المدینة وکانا اعمیین لانہ لم یبق من الرجال من هو اصلح منهما وهذا هو المناسب لاطلاقهم واقتصارهم علی استثناء الاعمیٰ (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۶۰) ظفیر.

لمونخ نہ دی کری۔ او حضرت مولانا گنگوہیؒ پہ فتاویٰ کی لیکلی دی چی کہ چیری جماعت ہم پہ توپی سره وسی نومکروه نہ دی۔ آیا واقعی لمونخ پہ توپی سره کول خلاف دستنودی؟

جواب: امامت پہ پتکی (پگری) سره افضل او احسن او مستحب دی لیکن صرف پہ توپی سره دپتکی خخه بغیر مکروه نہ دی کما فی شرح المنیة الکبیر: والمستحب ان یصلی الرجل فی ثلثة اثار و قمیص و عمامة ولو صلی فی ثوب واحد متوشحاً به جمیع بدنہ کما یفعله القصار فی المقصرة جاز من غیر کراهة مع تیسیر وجود الطاهر الزاید (۱) الخ۔ ددی عبارت خخه واضحه ده چی دپتکی خخه بغیر صرف پہ توپی سره لمونخ کول او امامت کول مکروه نہ دی کہ خه ہم بنه داده چی پہ پتکی سره وسی۔

بی دطلاق ورکولو خخه خوک چی بنخه پرینسی ساتی، دهغه امامت؟ سوال: (۸۰۹) کم سری چی خپله بنخه بی دطلاق ورکولو خخه پریردی اودهغی خبر نہ اخلی، دهغه خه حکم دی؟ پہ داسی سری پسی لمونخ سبی کیری اوکہ نه؟

جواب: خپله بنخه کالمعلقه (دخورنده په شان) ساتل چی نه طلاق ورکوی اونه بی خبر گیری کوی حرام اونا جائز دی۔ قال الله تعالیٰ: فلا تمیلوا کل المیل فتذروها کالمعلقة، (۲) الایة۔ نو داسی سری عاصی او ظالم دی او امامت بی مکروه دی، یعنی پہ ده پسی لمونخ کول مکروه دی۔ (۳) فقط

چی حضور ﷺ پہ غیبو خبر گنی دهغه امامت: سوال: (۸۱۰) زید جناب سرور کائنات ﷺ پہ غیبو خبر گنی اوپه دی آیت کریمه: ویكون الرسول علیکم شهیداً، او حدیث شریف: اوتیت علم الاولین والآخرین، وغیره سره استدلال کوی، پہ داسی سری پسی لمونخ جائز دی اوکہ نه؟ کہ چیری دفتنی دبیری خخه بی لمونخ ورپسی وکی نواعاده واجبه ده اوکہ نه؟

جواب: پہ شرح فقه اکبر کی دی: ثم اعلم ان الانبیاء ﷺ لم یعلم المغیبات من الاشیاء الا ما اعلمهم الله تعالیٰ احياناً وذكر الحنفیة تصریحاً بالتکفیر باعتقاد ان النبی ﷺ یعلم الغیب لمعارضه قوله تعالیٰ: قل لا یعلم من فی السموت والارض الغیب الا الله، کذا فی المسایرة، ص ۱۵۸ شرح فقه اکبر۔ نومعلومه سوه چی دزید عقیده باطله او غلطه ده او استدلال دهغه صحیح نہ دی، اوپه مقابله دنصوص صریحه، قطعیه کی مسموع نہ دی او هغه پسی لمونخ کول نہ دی پکار

(۱) غنیة المستملی ص ۲۳۷ ظفیر

(۲) النساء رکوع ۱۹۔ ظفیر

(۳) ان کراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰) ظفیر۔

اوپہ دی کی پورہ احتیاط کول پکاردی۔ اوکھ چیری پہ خہ و جہی سرہ یی (ورپسی لمونخ) وکی نو دھغہ اعادہ کول پکار (۱) دی۔

خوک چی دلور وادہ نہ کوی اودھغہ ناجائزہ بچی وی، دھغہ امامت: سوال: (۸۱۱) زید خپلہ بالغہ لور پہ کورکی کنسی نیولی دہ، نکاح نہ ورکوی، دھغہ دوہ بچی پہ زنا سرہ پیدا سوی دی، پہ زید پسی لمونخ کول جائز دی اوکھ نہ؟

جواب: کہ چیری زید بغیر دعدر خخہ داسی کپی وی نو هغه گنہگار دی۔ (۲) پہ هغه پسی لمونخ مکروہ (۳) دی۔

دکم تول کونکی امامت: سوال: (۸۱۲) کم سپی چی کم تول کوی اودروغ وایی اوکلہ کلہ لمونخ ہم قضاء کوی او قراءہ ہم صفا نہ وایی، اودسود درخواست ہم لیکی، پہ داسی سپی پسی لمونخ جائز دی اوکھ نہ؟

جواب: داسی سپی دامام جوړولو لائق نہ دی اولمونخ پہ هغه پسی پہ حالت مذکورہ کی مکروہ (۴) دی۔ نو دمحللی او جومات خلگو تہ پکاردی چی هغه معزولہ کپی اویو خوک دامامتی لائق سپی امام (۵) جوړ کپی۔ فقط

دزانی امام اقتداء: سوال: (۸۱۳) دجومات امام پہ زنا کولو و نیول سو، او هغه پہ احکام شرعیہ کی داجماع خخہ خلاف اجتہادی فتویٰ ورکوی، پہ هغه پسی لمونخ کول یاپہ فتویٰ باندی یی عمل کول جائز دی اوکھ نہ؟

جواب: داسی سپی کم چی فاسق دی او خلاف داجماع او خلاف دقول دامام مجتهد دچا چی هغه مقلد دی مسئلہ بنیسی اوپہ غیر مفتی بہا مسائلو باندی فتویٰ ورکوی لائق دامام جوړولو نہ دی۔ هغه دی امام جوړنہ سی او معزول دی سی (۶)۔ فقط

(۱) ویکرہ امامتہ عبد الخ ومبتدع ای صاحب بدعة وهی اعتقاد خلاف المعروف علی الرسول لا معاندة بل بنوع شبهة (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰)۔ ظفیر

(۲) قال رسول الله ﷺ من ولد له ولد فليحسن اسمه وادبه فاذا بلغ فيلزوجہ الحديث (مشکوٰۃ باب الولی ص ۲۷۱)۔

(۳) ویکرہ امامتہ عبد الخ وفاسق (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰)۔ ظفیر

(۴) وان کراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحريم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹)۔ ظفیر

(۵) نعم اخرج الحاكم فی مستدرکه مرفوعا ان سرکم ان یقبل الله صلوتکم فلیؤمکم خیارکم فانهم وفدکم فیما بینکم و بین ربکم اھ (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲)۔ ظفیر

(۶) ویکرہ امامتہ عبد الخ وفاسق (درمختار) قوله فاسق معنی الفسق وهو الخروج عن الاستقامة ولعل المراد به من یرتکب الكبائر کشارب الخمر والزانی الخ بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه کراهة تحريم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰)۔ ظفیر

دھندو پہ مری کی شریکیدونگی سری امام جوړول څنگه دی؟ سوال: (۸۱۴) کم سړی چی دھندو مری سره ځی په هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟ (۲) اوچی په منع کولو باندی ذکر سوی سړی جواب ورکړی چی دھندوانو سره دهمیشه راهیسی رواج دی چی هغوی زموږ په مړو کی شریکیری اوموږ دھغوی (په مړو کی). داشرعاً جائز دی اوکه نه؟

جواب: (۱) په هغه پسی لمونځ صحیح دی.

(۲) دکافر دناجوړی دیوبستننه کولو په نیت سره دھغوی دمړی سره تلل هم جائز دی، خصوصاً کله چی ددی ضرورت په څه بلی وجهی سره هم وی. فقط

دتییم والا امامت: سوال: (۸۱۵) دتییم والا امامت جائز دی اوکه نه؟

جواب: که چیری یو سړی دیو عذر په وجهی سره په کم کی چی تیمم جائز دی تیمم وکړی نوپه هغه پسی داودس کونکو لمونځ صحیح دی، اوامام جوړیدل هغه ته جائز دی څنگه چی دقهی په کتابونو کی لیکلی دی. (۲) چی تیمم طهارت مطلقه کامله دی. فقط

دنربښځی امامت: سوال: (۸۱۶) که چیری نربښځی عالم باعمل نهایتی دیندار وی اونور ټول جاهلان وی نو نربښځی امام جوړ سی اوکه بل څوک؟

جواب: که نربښځی عالم باعمل وی اوباقی ټول جاهلان وی نودهغه امامت جائز دی. کما قالوا فی ولد الزنا والامرد هذا (ای الکراهة) اذا وجد غیرهم والا فلا. درمختار (۳).

قال الله تعالی: انما يتقبل الله من المتقين. (۴) فقط

دیو داسی سری امامت دچا دښځی په نوم چی دبل چا خط راووزی: سوال: (۸۱۷) زید او بکردواړه وروڼه دی. دزید واده سوی دی. دواړه وروڼه په پریس (چاپ ځای) کی ملازمان دی، درخصتی په وخت کی دواړه دزید دښځی په کورکی اوسی. زید په یوکتاب کی یو خط پروت ولیدی، کم چی دزید دښځی په نوم دی اوپه هغه باندی دبکر دستخط نسته. کله چی زید دخپلی ښځی څخه (په دی باره کی) پوښتنه وکړه نو هغی په قسم سره لاعلمی ښکاره کړه. نوپه دی صورت کی دزید ښځه او ورور شرعاً مجرمان دی اوکه نه؟ اوکه چیری زید امام وی نوپه هغه پسی لمونځ صحیح دی، اوکه نه؟

(۱). وفي كتب الشافعية ويعزى المسلم بالكافر اعظم الله اجرک وصبرک (ردالمحتار. باب صلوة الجنائز ص ۸۴۳ قبیل مطلب فی زیادة القبور، ط.س. ج ۲ ص ۲۴۲). ظفیر

(۲). وصح اقتداء متوضی لا ماء معه بمتییم (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۵۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۸۸). ظفیر

(۳). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۴). سورة المائدة رکوع ۵. ظفیر

جواب: په دی صورت کی دزید په ښځی او ورور باندی څه جرم ثابت نه دی اودزید امامت درست دی اوپه هغه پسی لمونځ صحیح دی. فقط

کم امام چی درشتینی شاهدی څخه منعه کوی: سوال: (۸۱۸) دجومات یوامام دیوسری نکاح ترلی ده، وروسته دښځی اوخاوند په خپلوانو کی دعوه (اختلاف) راغله اومقدمه شروع سوه کم وخت چی دشاهد ضرورت سو نوامام صاحب پت سو اوبښځی ته یی ښودنه وکړه چی ته داسی ووايه چی زما نکاح نه ده سوی. دقاضی اوشاهد نه لیدو په وجه هغه سری مقدمه وبایلله. دی امام دپاره شرعاً څه حکم دی؟ او په ده پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: داسی سری چی په قصد سره حق پتوی، فاسق (۱) دی، لائق دامام جوړولو نه دی، اولمونځ په هغه پسی مکروه دی، کذا فی الشامی وصرح فيه انه کراهة تقدیمه کراهة تحریم (۲). فقط

دحدیث دمنکرینو امامت: سوال: (۸۱۹) کمه فرقه چی دحدیث څخه منکره وی په هغه پسی لمونځ صحیح دی اوکه نه؟

جواب: قادیانی فرقه چی دحدیثو منکره ده هغه کافره ده په هغوی پسی لمونځ درست نه دی. اودغیر مقلدو فرقه څوک چی خپل ځان ته اهل حدیث وایی، هغوی هم په حقیقت کی اهل حدیث نه دی په هغوی پسی هم لمونځ مکروه دی. امام عالم سنی حنفی مقررول پکار (۳) دی. فقط

(دحدیثو څخه دمنکرینو ددلی امامت هم درست نه دی عالمانو دهغوی دکافر کیدلو فتویٰ ورکړیده. ظفیر)

په کم امام باندی چی دزنا شبه وی: سوال: (۸۲۰) دجومات امام دی هغه دخپلی ښځی دمور سره زنا کړیده حالانکی هغه دخلورو کالو څخه کونډه وه. دهغې حمل وسو. که څه هم شاهدی دزنا ثابته نه ده. لیکن هلته دپردی په وجه بل څوک داخلیدی نسو، دهغه ښځه نابالغه وه. ددوو کالو دهغه په دی بدکار باندی شک دی. داسی سری دامامت قابل دی اوکه نه؟

(۱). ومتی اخر شاهد الحسبة شهادته بلاعذر فسق (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار کتاب الشهادة ص ۵۱۴ ج ۱، ط.س. ج ۵ ص ۴۲۳). ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰. ظفیر

(۳). وحاصله ان کان هوی لایکفر صاحبه تجوز الصلوة خلفه مع الکراهة والافلا هکذا فی التبین والخلاصه وهو الصحیح هکذا فی البدائع (عالمگیری کشوری باب الامامة ص ۸۳ ج ۱، ط. م. ج ۱ ص ۸۴). ظفیر

جواب: کله چی د ذکر سوی امام د طرفه داسی شبهه سته نوهغه امام جوړول نه دی پکار. او هغه ته هم پکار دی چی امام جوړنه سی. لقله الصلوة من ام قوماً وهم له کارهون (۱). فقط **چاچی په غلطی سره په جنابت کی لمونځ ورگی: سوال:** (۸۲۱) زید محتلم په خطا سره لمونځ وکی او په خپلی خطا باندی پنبیمانه دی اوتائب دی، نواوس زید قابل دامامت پاته سو اوکه نه؟

جواب: ددغه لمونځ قضا دی راوگرزوی، اودتوبی څخه وروسته دهغه گناه معاف سوه، هغه دامامت قابل (۲) دی. فقط (ارشاد نبوی دی: التائب من الذنب کمن لا ذنب له، مشکوة باب الاستغفار ص ۳۰۲. ظفیر)

په کم امام کی چی دا لاندینی عیبونه وی دهغه امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۸۲۲)

(۱) زید د جومات د چونی اوصفایی دپاره دکسب گرو ډمو څخه دهغوی د حرامی گتی څخه چنده واخسته.

(۲) زید مذکور دیوڅو پیسو دلایچ دپاره ډمانی بنځی دنذر دتاخ (طاق) ډکولو دپاره دسهار دلمانځه په وخت کی دمحراب ددنده تاخ (طاق) ډکولو دپاره جومات ته دننه پریږدی، اودهغوی په وروسته پسی هم دغه رکم لوڅی پینی اوبی طهارته د جومات دمیدان او دلمانځه دصفونو په پایمالولو سره منبرته رسیږی.

(۳) زید مذکور ځوان دی اودهغه په خاص کمره کی اکثره مسلمانانی اوزیات تره هندوانی ځوانانی بنځی ددم اوتعوید دپاره راځی اودنورو نسوانی آرزوگانو څخه علاوه داوولاد اوبچی وږی هم وی اوپه هندوانو کی یوه مسئله د (نیوگ) هم ده، یعنی که چیری دیوی بنځی خاوند نامرد وی اوپه اولاد پیدا کولو باندی قادرنه وی نوهغه بنځه دیو بل سپی په ذریعه استقرار دحمل کولی سی.

(۴) زید دبل چامنکوحه بنځه دکار او خدمت په بهانه سره دهغی دخاوند دمنظوری څخه بغیر په خپل کور کی اچولی ده اوهغه خاوند ته تللو ته نه پریږدی، په داسی صورت کی زید د جومات مقررول اوپه هغه پسی لمونځ کول اوپه هغه باندی نکاح ترل جائز دی اوکه نه؟

جواب: دزید قبیح حرکتونه په دی صورت کی داسی درج دی دکمو په وجهی سره چی دزید امامت مکروه تحریمی (۳) دی. پریزید باندی پخپله لازم دی چی کله مقتدیان دهغه

(۱) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الإمامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

(۲) کما یلزم اخبار القوم اذا مهم وهو محدث اوجنب اوفاقد شرط اورکن الخ (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الإمامة ص ۵۵۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۱). ظفیر

[باقی]

دقبیحو کارونو په وجهی سره دهغه په امامت باندی ناخوبنه دی نو هغه دی امام نه جوړیږی. کما فی الدر المختار: ولو ام قوما وهم له کارهون ان الکراهة لفساد فيه او لانهم احق بالامامة منه کره له ذلك تحريماً لحديث ابی داؤد: ولا يقبل الله صلوة من تقدم قوماً وهم له کارهون (۱). الخ. او ظاهره ده چی زید ددی قبیحو کارونو په وجه فاسق دی او په فاسق پسی لمونخ مکروه تحریمی دی، او معزولول دهغه واجب دی څنگه چی په شامی کی دی چی د فاسق امام په جوړولو کی دهغه تعظیم دی او تعظیم د فاسق حرام دی. واما الفاسق فقد عللوا کراهة تقديمه بانه لایهتتم لامر دینه و بان فی تقدیمه للامامة تعظیمه وقد وجب علیهم اهانتته شرعاً الی ان قال فهو کالمبتدع تکره امامته بکل حال بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقديمه کراهة تحريم لما ذکرنا قال ولذا لم تجز الصلوة خلفه اصلاً عند مالک وروایة عن احمد (۲) شامی ص ۳۷۲ جلد اول. فقط

داصفحات په اصل کتاب کی چی حضرت مفتی صاحب کم خای کم خای لیکلی دی هغه دشامی مطبوعه مجتبیایی دهلی دی او په حاشیه کی دمصری شامی مطبوعه دار الخلفاء العثمانیه حوالی درج دی. ظفیر

څوک چی دنامه لاندى وربسته نه خروى دهغه امامت: سوال: (۸۲۵) که چیری یوسری دنامه څخه لاندى وربسته دکمزوری دو جهی څخه، نه خروى نوپه هغه پسی لمونخ کیری او که نه؟ **جواب:** لمونخ دهغه صحیح دی او هغه پسی لمونخ کیری. (۳) فقط

دگوډ سړی امامت: سوال: (۸۲۲) گوډ سړی که چیری عالم وی او بل سړی دلمانځه دمسانلو څخه خبروی نوپه دی حالت کی ددی گوډ عالم امامت جائز دی او که نه؟ دهدایی صاحب دروند امامت ته مکروه ویلی دی، سره ددی چی نبی ﷺ عبدالله بن ام مکتوم ﷺ امام جوړ کړی وو، دخلگو دنفرت په وجه یی ورته مکروه فرمایلی دی.

جواب: داسی گوډ چی په بعضی قدم (یعنی دپنسی په بعضی حصه) باندی دریری، دهغه امامت یی مکروه تنزیهی لیکلی دی چی که چیری غیر اعرج (نه گوډ) عالم دلمانځه دمسانلو څخه خبر موجودوی نو هغه اولی دی. په شامی کی دی: وكذا اعرج يقوم ببعض

(۱). ان کراهة تقديمه ای الفاسق کراهة تحريم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر
(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر
(۳). ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰. ظفیر
(۴). که چیری معقول عذر نه وی نوهره جمعه یی صفا کول پکار دی او دڅلویینستو ورځو څخه زیات پریښوول یی مکروه تحریمی دی. ویستحب حلق عانتته وتنظيف بدنه بالاغتسال فی کل اسبوع مرة والافضل یوم الجمعة و جاز فی کل خمسة عشر وکره ترکه وراء الاربعین (درمختار) ای تحریم لقول المجتبی ولا عذر فیما وراء الاربعین ویستحب الوعید اه (ردالمحتار. کتاب الحظر والاباحة فصل فی البیع ص ۳۵۸ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۴۰۶). ظفیر

قدمه فالاعتداء بغيره اولی (۱). کہ چیری بل عالم دلمانخہ دمائلو موجود نہ وی اوگوچہ عالم موجودوی نوہم ہغہ بنہ دی دامامت دپارہ، لکہ خنگہ چی داعمیٰ پہ بارہ کی ہم فقہاوو ہمدغہ رکم لیکلی دی، شامی: قید کراہة امامة الاعمیٰ فی المحيط وغیرہ بان لایکون افضل القوم فان کان افضلهم فهو (۲) اولی۔ اوہمدغہ رکم دقوم نفرت پہ ہغہ وخت کی موجب دکراہت دی چی پہ امام کی خہ شرعی عیب یعنی فسق وغیرہ وی۔ پہ درمختار کی دی: ولوام قوماً وهم له کارهون ان الکراہة لفساد فیہ اولانہم احق بالامامة منه کرہ له ذلك تحریماً لحديث ابی داود وان هو احق لا والکراہة علیہم (۳) الخ۔ فقط

دوفات خخہ وروستہ داوولیاوو دحیات چی خوک قائل نہ وی دہغہ امامت: سوال: (۸۲۷) چی دکم سپری داعقیدہ وی چی اولیاء کرام دوفات خخہ وروستہ حیات (ژوندی) نہ پاتہ کیری اودہغوی خخہ امداد طلب کونکی مشرکان دی، پہ دغہ سپری پسی لمونخ جائزدی اوکہ نہ؟

جواب: داوولیاء اللہ کرامات اونصرفات دمرگ خخہ وروستہ ہم ثابت دی، (۴) دی تہ شرک ویل ہم غلط دی، البتہ داضرور دہ چی ماسوا داللہ ﷺ خخہ دی دھیچا خخہ مدد ونہ غوبنتل سی لکہ خنگہ چی پہ ایاک نعبد وایاک نستعین (۵) کی مذکور دی۔ فقط

کم امام چی دجومات مال پہ خیل ذات بانڈی خرخوی دہغہ امامت خنگہ دی: سوال: (۸۲۸) دطاعون پہ زمانہ کی خلگو دجومات امام تہ کالی اوکپری اونقدی (روپی) پہ جومات کی دلگولو دپارہ ورکری لیکن امام ہغہ پہ جومات کی ونہ لگولی بلکی پہ خیلو مصارفو کی یی خرخ کری، ددی امام دپارہ خہ حکم دی، دامامت لائق دی اوکہ نہ؟ **جواب:** داصریح خیانت دی اوضمان دہغہ پردمہ لازم دی۔ اوکہ چیری دغہ امام توبہ ونہ کاری اوضمان اداء نہ کری نودامام ساتلو لائق نہ دی (۶)۔ فقط

ددروغ وبونکی کھری (ساعت) جورونکی امامت: سوال: (۸۲۹) یو مولوی صاحب یو حافظ

(۱)۔ رد المحتار باب الامامت ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۲۲۔ ظفیر

(۲)۔ رد المحتار باب الامامت ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۲۰۔ ظفیر

(۳)۔ الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۵۹۔ ظفیر

(۴)۔ وقیل ببقاء الکرامة بعد الموت لعدم الانعزال عن الولاية بالموت وقیل لا لظاهر نحو اذا مات ابن آدم انقطع عمله و یجوز التوسل الی اللہ تعالیٰ والاستغاثة بالانبياء والصالحین بعد موتهم لان المعجزة والکرامة لا تنقطع بموتهم وعن الرملى ایضاً بعدم انقطاع الکرامة بالموت وعن امام الحرمین ولاینکر الکرامة ولوبعد الموت الارافضی۔ (البریقه ج ۱ ص ۲۷۰)۔ ظفیر

(۵)۔ سورة الفاتحة۔ ظفیر

(۶)۔ ان کراہة تقدیمہ ای الفاسق کراہة تحريم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۲۰)۔ ظفیر

امام دممسجد ته ڇوڪ چي گهڙي ساز هم دي خپله گهڙي ورڪڙه چي په دي كي نوي پٺر و اچوه اويوه روپي دهغه قيمت يي هم ورڪڙي. ذڪرسوي حافظ هم هغه پٺر پڪبني ولنگوي اونوي پٺري وانه چوي. په دي وجهي سره گهڙي بنده سوه. بيابني بل گهڙي ساز ته يوه روپي ورڪڙه اوپٺري باندی و اچوي. ددغه حافظ دپاره ڇهه حکم دي، لمونځ ورپسي کيڙي اوکڙه نه؟

جواب: په هغه پسي لمونځ مڪروه (۱) دي. فقط

بغير دثبوت ڇخه چي په گم امام باندی تهمت ولنگول سي دهغه امامت: سوال: (۸۳۰) ددي ڇاي دمهتم صاحب په نوم يوسري يوخط راوليڙي اودجومات پريپش امام باندی يي دا الزام ولنگوي چي ستاسي امام دخپلي مخڪي منڪوحي دلور سره نڪاح ڪڙيده. خط را ليڙونڪي خپل نوم اوپته په خط كي نه ده ليڪلي. ددي خط ڇخه ماسوا هيڃ ثبوت او شاهد نسته، اومذڪوره امام ددي معاملي ڇخه صفا انڪار كوي. نوشرعاً په داسي خط باندی په اعتبار ڪولو سره په ذڪرسوي امام پسي لمونځ ڪول پڪار دي اوکڙه نه؟

جواب: دداسي نامعلومه خط اوتحرير هيڃ اعتبار نسته، اوکڙه چي مذڪوره امام دذڪر سوي واقعي ڇخه انڪار كوي نومحض ددغه غير ثابت تحرير په بناء باندی امام صاحب موصوف په ذڪرسوي فعل سره متهم ڪولي نسي اوهغه دامامت ڇخه معزولوي نسي او دخيرات اومبرات ڇخه هغه نسي محرومولي: قال الله تعالى: ياايها الذين امنوا اجتنبوا كثيراً من الظن ان بعض الظن اثم، الآية. (۲) فقط

چي ڇوڪ دشريعت حڪم نه تسليموي دهغه امامت: سوال: (۸۳۱) گم سڙي چي مولانا او واعظ وي اوبيا هم خپلي جهگڙي دشريعت په قانون سره دفيصله ڪولو ڇخه منعه كوي ليڪن چي عوام پوښتنه ڇيني وڪڙي، نووايي چي زه په شريعت باندی فيصلی ڪولو ته تياريم، اوپر موقع باندی وايي چي كه چيري زه شريعت حڪم (فيصله ڪونڪي) مقررڪرم نوزما نقصان دي. لهنذا دداسي سڙي دايمان اوامامت ڇهه حکم دي او دهغه سره تعلق ساتل اوامداد يي ڪول ڇنگه دي؟

جواب: قال الله تعالى: فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا، (۳) نوگم سڙي چي دشريعت په حکم باندی رضامند نه وي

(۱). ويڪره امامه عبد الخ وفاسق (الدرالمختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱

ص ۵۵۹). ظفیر

(۲). سورة الحجرات ۲. ظفیر

(۳). سورة النساء. ركوع ۹. ظفیر

اوپہ زہرہ سرہ ہغہ نہ قبلوی دہغہ دنہ مومن کیدلو خبر جناب باری تعالیٰ ورکری دی. او بل حای یی دحکم الہی پر نہ منونکو باندی دکفر اوفسق حکم فرمایلی دی، نوکم سری چی دشریعت فیصلہ نہ تسلیموی اودہغہ پہ مقابلہ کی عدالت فیصلہ کمہ چی دشریعت خخہ خلاف دہ ناطقہ گنی ہغہ ظالم اوفاسق دی او دہغہ دکفر بیرہ دہ، لہذا ذکر سوی سری دامامت اوتولیت لائق نہ دی. (۱) اوداسی سری کہ چیری تائب نہ سی نو دہغہ سرہ ارتباط اواختلاط حرام دی. اوتعلقات پریکول ورسرہ واجب دی، اومدد کول دیوعاصی اوفاسق دہغہ پہ معصیت اوفسق باندی حرام دی. قال اللہ تعالیٰ: وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ (۲). فقط

پرشریعت باندی رواج تہ دترجیح ورگونکی امامت اوتولیت: سوال: (۸۳۲) کم سری چی دعالم اوداھل حدیث کیدلو سرہ خپلو خویندو تہ دیلار دمیراث خخہ حصہ نہ ورکوی اووایی چی مورہ درواج پاییند یو، ددی دپارہ مورہ شرعی حصی نہ تقسیموو، بلکی دہغہ پہ اشاری سرہ دہغہ جاھل ورور پہ عدالت کی بیان ورکری دی چی چونکی بنحی ناقص العقل دی، ددی پہ وجہ دہغوی دپارہ ہیخ حصہ اومیراث نستہ. لکہ خنکہ چی اللہ ﷻ فرمای: وَلَا تُوْتُوا السُّفْهَاءَ اَمْوَالَكُم.

بلہ داچی دیوعالم پہ پونستلو باندی چی کہ چیری تہ پہ ہمدی خیال کی مر سوی نو د نجات خہ صورہ ستہ؟ ہغہ جواب ورکوی چی مورہ دی جہنم تہ ولا رسو خودا کارنہ کوو. دداسی سری امامت اودجومات متولی کیدل یادہغہ سرہ رشتہ وغیرہ کول خنکہ دی؟ **جواب:** دنبخی حصہ دنارینہ خخہ نیمہ پہ نص قطععی سرہ ثابتہ دہ. کما قال اللہ تعالیٰ: يُوصِيكُمُ اللّٰهُ فِيْ اَوْلَادِكُمْ لِلَّذِكْرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنثٰى، (۳) نو دنبخو دحصی خخہ انکار کول دنص قطععی خخہ انکار دی کم چی کفر دی. اودآیت: وَلَا تُوْتُوا السُّفْهَاءَ اَمْوَالَكُم، الایہ (۴) خخہ پہ دی بارہ کی استدلال کول سخت جہالت دی اوگمراھی دہ اودنص قطععی مقابلہ دہ پہ خپل باطل خیال سرہ. اودہغہ داخبرہ چی مورہ دی جہنم تہ ولا رسو صریح کفر دی. پہ شرح فقہ اکبر کی دی: ومن قال لمن يامر بالمعروف وينهى عن المنكر ماذا اعرف العلم

(۱). ان کراہتہ تقدیمہ ای الفاسق کراہتہ تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۲). سورة المائدة رکوع ۱. ظفیر

(۳). سورة النساء رکوع ۲. ظفیر

(۴). النساء رکوع ۱. ظفیر

او ما ذا اعرف الله انى وضعت نفسى للجحيم او قال اعددت نفسى للجحيم الخ كفر ای لانه اهان الشريعة او ايس من الرحمة فكلاهما كفر. شرح (۱) فقه اكبر. نو ذكر سوي سري امام او متولى جوړول او دهغه سره تعلق ساتل او خپلوی قائمه ساتل ټول حرام اونا جائز دی. فقط

په رېره لنډونکي پسي لمونځ: سوال: (۸۳۳) دزید رېره پرې سویده، په مقدار ديو دوو گوتو باقی ده، پوره څلور گوتی نه ده، په هغه پسي لمونځ جائز دی او که نه؟

جواب: په درمختار کی دی چی دڅلورو گوتو څخه کم د رېری پریکول، حرام دی واما قطعها وهی دونها فلم یبجهه احد (۲) الخ اودغه رکم په درمختار کی دی: ولذا یحرم علی الرجل قطع لحيته (۳). نوپه ذکر سوي سري پسي لمونځ مکروه دی، که څه هم په حکم د: صلوا خلف کل بر وفاجر، په هغه پسي لمونځ صحیح کیږی. لیکن داسی سري امام جوړول نه دی پکار. لان فی امامته تعظیمه وتعظیم الفاسق حرام. شامی (۴). فقط

دمرزایی سره دتعلق ساتونکي امامت: سوال: (۸۳۴) که چیری یو څوک مرزایی دجومات په گنج کی دجومات دامام سره کښینی اوپه لمونځ گزارو کی نفاق او ټولگی جوړیدل پیدا کوی او امام کم چی دهغه په خبرو باندي عمل کوی، او دلمونځ گزارو په منع کولو باندي یې هم نه منی، نو داسی امام په جومات کی دساتلو لائق دی او که نه؟

جواب: ذکر سوي امام ته دی صفاء وویل سی چی که چیری تا دمرزایی سره تعلق اوربط وساتی او هغه دی دخپل ځان سره وساتی نوته به دامامتی څخه لیری سی. که چیری هغه بیا هم منع نه سی نوهغه دی دامامت څخه لیری (۵) سی اودغه مرزایی دی دجومات په گنج کی ونه ساتل سی فوراً دی وایستل (۶) سی. فقط

دکون امامت: سوال: (۸۳۵) کم سري چی کون وی اوبالکل نه اوری دهغه امامت څنگه دی؟

(۱). شرح فقه اکبر قبیل فصل فی الکفرة صریحة وکنایة ص ۲۱۵. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار. کتاب الصوم. باب ما یفسد الصوم مطلب فی الاخذ من اللحية ص ۱۲۵ ج ۲، ط.س. ج ۲ ص ۴۱۸. ظفیر

(۳). ایضاً کتاب الحظر والاباحة فصل فی الیبع ص ۳۵۹ ج ۵ ددی څخه مخکی دی: والسنة فیها القبضة، ط.س. ج ۲ ص ۴۱۷. ظفیر

(۴). ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰. ظفیر

(۵). ځکه چی هغه دخپلو افعالو په وجهی سره فاسق دی اود فاسق امامت مکروه تحریمی دی. وکراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۶). ځکه چی هغه مرتددی او مرتد ته پناه بالخصوص په داسی ډول چی مسلمانانوته په هغه سره نقصان ورسیری درسته نه ده. ظفیر

جواب: دكون امامت درست دی. فقط

پہ کم امام چی شبہہ وسی: سوال: (۸۳۶) چی دامام پرافعالو بانندی مسلمانانو ته شبہات پیداسی نو داسی امام دی وساتل سی اوکھ دی لیری سی؟
چی دچا پہ وجہ بی اتفاقی جوریری، دهغه امامت: (۸۳۷ ۲۱) چی دیوامام پہ وجهی سره پہ مسلمانانو کی بی اتفاقی او جگری جوریری، هغه پرامامت بانندی ساتل بنه دی اوکھ دی لیری سی؟

جواب: (۱) داسی سپی ته امامت کول نه دی پکار، هغه ته لیری کیدل پکاردی او امامت دهغه مکروه دی. لحدیث من ام قوماً وهم له کارهون. الحدیث (۱)
 (۲) دداسی سپی لیری کیدل دامامت خخه بنه دی. (۲) فقط
 (حککه چی دامامت منشاء پہ خپلو کی تعلق داتحاد او اتفاق مضبوطول دی، اودلته هم دغه منشاء ختمیری. ومن حکمها نظام الالفه وتعلم الجاهل من العالم. الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۱۵ ج ۱. ظفیر)

دادنی حال مراد: سوال: (۸۳۸) امام ترمقندی ادنی حالاً نه دی پکار، که امام ترمقندی ادنی حالاً وی نواقنداء صحیح نه ده. د: (ادنی حالاً) خخه مراد شه شی دی؟

جواب: ددی مطلب دادی چی امام نفل کوی مثلاً، اومقندی فرض کوی نوبه نفل کونکی پسی دفرض کونکی لمونخ صحیح نه دی. باقی مطلب دانه دی کم چی سائل لیکلی دی بلکی په دی صورتونو کی لمونخ ددوارو صحیح دی، دامام هم اودمقندی هم. مثلاً امام که چیری عالم نه وی اومقندی (۳) عالم وی، یادامام په سربانندی پتیکی نسته اودمقندی په سربانندی پتیکی نسته نوبه داشان لمونخ دتولو صحیح دی. فقط

دلمانخه پایبندی کونکی حافظ امامت خوگ چی خپله شامیانه (سایوان او خیمه) **په کرایه بانندی ورکوی درست دی اوکھ نه؟ سوال:** (۸۳۶) زید حافظ دی، دپنخه وخته لمونخ پایبندی یعنی په هر صورت کی دهغه خای تراوسیدونکو بنه دی، خواهغه هندوانو او مسلمانانو ته خپله شامیانه په کرایه بانندی ورکوی اوپه موقع بانندی دهغه دلگولو دپاره هم خی نوبه هغه پسی لمونخ جائز دی اوکھ نه؟

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر
 (۲). ولوام قوماً وهم له کارهون ان الکراهة لفساد فيه اولانهم احق بالامامة منه کره الخ (ایضاً ص ۵۲۲ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹) اوکھ نورخه نه وی نوهمدا خبره کافی ده چی دده په وجهی سره دمسلمانانو په خپل مایینخ کی اختلاف دی، کم چی نهایتی بدشی دی. والله اعلم، ظفیر
 (۳). ومثله امام المسجد الراتب اولی بالامامة من غیره مطلقاً (درمختار) ای وان کان غیره من الحاضرين من هو اعلم واقراء منه (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

جواب: دبعضو ناروا موقعو مثلاً درقص، سرود دمحفلونو دپاره چي شاميانه په کرايه باندی ورکوی او هلته تلل اولگول يی اعانت علی المعصیت دی، کم چي په موجب دحکم خداوندی ﷺ: **وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ** (۱) حرام دی. په دی وجه په هغه پسی لمونخ مکروه (۲) دی. که چیری یو بل سړی صالح اولائق دامامت موجودوی نوهغه دی امام جوړسی، کنی هم په هغه پسی دی لمونخ وکړی ولی چي دجلا لمونخ کولو څخه په هغه پسی لمونخ کول ښه دی. (۳) درمختار. فقط

چاته چي دمتيازو شبه وی دهغه امامت: سوال: (۸۴۰) زید ته اکثره بغیر احساسه دمتيازو څاڅکی راځی، او کله راځی هم نه لیکن زید هروخت متشکک وی چي شاید قطره راغلی وی. او هغه په اوبو سره داستنجاء کولو څخه وروسته په جامی سره ځان وچ کړی بیا په لوتی سره ځان وچ کړی بیا اودس وکړی او کمربند هم تړی په دی ترکیب سره هغه ته قطره کمه راځی، او کله چي قطره راسی نوبیایی صرف په لوتی سره صفا کړی، اودس وکړی او لمونخ کوی. دقطری څخه وروسته په اوبو سره صفایی نه کوی. په دی حالت کی دزید لمونخ کیرې اوکه نه؟ اوکه هغه امام هم وی، دهغه امامت صحیح دی اوآئنده به هم صحیح وی، اوکه نه؟

جواب: په دی حالت کی دزید لمونخ کیرې اودهغه امامت هم صحیح دی، اوآئنده هم دهغه په امامت کی هیڅ حرج (۴) نسته. فقط

کم سړی چي حضور ﷺ ته دشرک اولاد وایی دهغه امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۸۴۱) یوسړی په ډاگه وایی چي حضور ﷺ دبت پرست یعنی مشرک دا اولاد څخه دی او دکافر په کور کی پیدا سوی دی. په داسی سړی پسی لمونخ جائز دی اوکه نه؟

جواب: په یو حدیث شریف کی دامضمون راغلی دی چي یوسړی دحضور ﷺ څخه دخپل پلار او دهغوی دپلار حال معلوم کی نوهغوی وفرمایل، ان ابی و اباک فی النار (۵) یعنی زما او ستا پلار په دورخ کی دی. اوپه یو روایت کی دا هم مروی دی چي حضور ﷺ

(۱). سورة المائدة رکوع ۱. ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ و فاسق (درمختار باب الامامة، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۳). وفي النهر عن المحيط صلی خلف فاسق او مبتدع نال فضل الجماعة (درمختار) افادان الصلوة خلفهما اولی من الانفراد (ردالمحتار، باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۴). ثم اعلم ان الجمع بين الماء والحجر افضل ويلييه في الفضل الاقتصار على الماء ويلييه الاقتصار على الحجر وتحصل السنه بالكل وان تفاوت الفضل (ردالمحتار فصل في الاستنجاء ص ۳۱۳ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۳۲۷). ظفیر

(۵). رد المحتار باب نکاح الکافر مطلب في الکلام على ابوی النبی ﷺ ص ۵۳۰ ج ۲). ظفیر

و فرمایلی چي ما دخپلي والدي دپاره دمغفرت طلب کولو اجازہ وغونبسته نوالله ﷺ اجازہ رانہ کرہ، اودقبر دزیارت اجازہ می وغونبسته نورایی کرہ (۱). ظاہر ددی روایاتو ہمدادی چي دحضور ﷺ والدين دکفر پہ حالت کی وفات سوی دی. پہ دی کی عالمانو خہ تفصیل اوتحقیق ہم فرمایلی دی، اوبحث یی کپیدی، اوبعضی روایتونہ یی داسی ہم نقل کپی دی دکمو خخہ یی چي دهغوی دوالدینو دوبارہ ژوندی کیدل اوایمان راوړل ثابت کپی دی. بہرحال پہ دی کی بحث کول عالمانو منع کپی دی، نوسکوت پہ دی کی دیر خیر (۲) او دسلامتیا سبب دی. فقط

خوک چي پہ اجرت اخستلو سرہ شرعی مسئلہ نبی دہغہ امامت: سوال: (۸۴۲) دجومات یوامام پہ شرعی مسئلی بنوولو باندي اجرت اخلی، پہ ہغہ پسی دلمانخہ خہ حکم دی؟
جواب: پہ داسی امام پسی لمونخ مکروه دی اوداسی سپی دامام جوړولو لائق نہ دی ترخو پوری یی چي توبہ کنسلی نہ وی. (۳) فقط

دبدعت خلاف ویونکی امامت: سوال: (۸۴۳) زید متبع دست او صالح دی، دیوقوم امام دی اوحافظ دقرآن دی، قوم پریوہ موقع پریزید باندي دازور واچوی چي ہغہ دی قرآن مجید پہ قبر باندي وگرزوی اودنورو رواجونو مرتکب دی (ہم) سی. زید چي تنگ سو نو دایی وویل چي چا دقرآن مجید گرځولو خبرہ را وایسته دہغہ داسی داسی. یعنی بنکنخل یی وکړل. مقتدیانو پہ ہغہ پسی لمونخ کول پریبنوول اوخیر خیرات یی باندي بندکی. شرعاً ددی خہ حکم دی؟

جواب: داظاہرہ دہ چي دزید غرض پہ دی ذکر سوی جملی سرہ دذکر سوی رواج دایجاد کونکی مذمت کول اوہغہ تہ بدرد ویل دی. اودا رواج پہ قبرونو باندي دقرآن خوانی او پہ دی باندي اجرت ورکول اواخستل بیشکہ ناجائز اودشریعت خخہ خلاف دی. لہذا زید دذکر سوی رسم پہ بارہ کی دمذکورہ کلمی ویلو پہ وجہی سرہ مرتکب دخہ گناہ یا کفر یافاسق نہ سو، ولی چي دشریعت خخہ دخلافو رواجونو خخہ انکار کول عین دست پیروی دہ کمہ چي موجب داجر اوثواب دہ، لہذا ہغہ اوس ہم لائق دامامت دی،

(۱). ردالمحتار باب نکاح الکافر مطلب فی الکلام علی ابوی النبی ﷺ ص ۵۳۰ ج ۲. ظفیر
(۲). الا تری ان نبینا ﷺ قد اکرمہ اللہ تعالیٰ بحیاء ابویہ لہ حتیٰ اٰمنا بہ الخ (ردالمحتار باب المرتد مطلب فی احیاء ابوی النبی ﷺ ص ۴۰۰ ج ۳، ط.س. ج ۴ ص ۲۳۱) دپورته ذکر سوو روایاتو خخہ معلومہ سوہ چي کم سپی ذکر سوی کلمات وایی، دہغہ امامت درست دی. خوییا ہم ہغہ تہ سکوت کول بنہ دی. پہ شرح فقہ اکبر کی دی: ووالدا رسول اللہ ﷺ ما تاعلیٰ الکفر (ص ۱۳۰). ظفیر
(۳). لان اخذ الاجرة علی بیان حکم الشرعی لایحل عندنا وانما یحل علی الکتابۃ لانہا غیر واجبة علیہ. واللہ اعلم (ردالمحتار کتاب القاضی مطلب فی حکم الہدیۃ للمفتی ص ۴۳۲ ج ۴، ط.س. ج ۵ ص ۳۷۴). ظفیر

مقتدیانوتہ پہ ہغہ پسی دلمونخ کولو خخہ احتراز کول نہ دی پکار، اودہغہ تذلیل او تحقیر کول حرام اونا جائز دی اوددی پہ وجہ سرہ دامامت خخہ دہغہ معزولہ کول درست نہ دی اودہغہ حقوق وربندول درست نہ دی (۱). فقط

چی خوک وایی چی دحضور ﷺ بدن دمعراج پہ وخت کی دخدای ﷻ دبدن سرہ پیوست

سو: سوال: (۸۴۴) یوسری داوایی چی دمعراج پہ وخت کی دحضور ﷻ اودخدای ﷻ بدن بالکل یو سو، پہ ہغہ پسی لمونخ جائزدی اوکہ نہ؟

جواب: ددی سری قول غلط دی اودعقیدی داهل سنت والجماعت اوداهل اسلام دعقیدی خخہ خلاف دی، لہذا پہ دہ پسی لمونخ مہ کوی. (۲) فقط

داولادپہ وادہ کی دہول رغوونکی امامت: سوال: (۸۴۵) زید دخیل زوی دنکاح پہ

خوشحالی کی پنخلس شل ورخی مخکی ہول ورغوی اونور رواجونہ ہم وسوہ، زیدافیون ہم خوری پہ ہغہ پسی لمونخ جائزدی اوکہ نہ؟

جواب: زید پہ دی صورت کی فاسق دی پہ ہغہ پسی لمونخ مکروہ دی اودہغہ دامامت لائق نہ دی، ترخو پوری چی ہغہ توبہ ونہ کاری. (۳) فقط

دتصویر او دبت جورونکی امامت: سوال: (۸۴۶) دجومات یوامام تصویرونہ، بتان وغیرہ

جوروی، پہ ہغہ پسی لمونخ جائز دی اوکہ نہ؟

جواب: پہ داسی امام پسی لمونخ مکروہ (۴) دی. فقط

پہ لمانخہ کی دیدہ کیدونکی امامت: سوال: (۸۴۷) (یو امام) دخوب مریض دی. پہ اکثر و

وختونوکی بیدہ وی حتیٰ چی دلمانخہ پہ حالت کی ہم بیدہ اوسی دبل پہ فتحی سرہ پہ ہوش کی راسی، اوتعوید اوخابنتونہ ہم کوی، اوقرآن کریم ہم سم نہ وایی، اودروغ ہم وایی. وغیرہ وغیرہ. پہ داسی سری پسی لمونخ کیدی سی اوکہ نہ؟ اودی دامامت قابل دی اوکہ نہ؟

جواب: پہ لمانخہ کی پہ بیدہ کیدلو سرہ لمونخ نہ فاسدیبری او پہ لمانخہ کی خہ خلل نہ

(۱). ولوام وهم کارهون الکراهة لفساد فيه الخ کره له ذلك الخ وان هوا حق لا والکراهة عليهم (الدر المختار علی

هامش ردالمختار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ ومبتدع ای صاحب بدعة وهی اعتقاد خلاف المعروف عن الرسول لا بمعاندة بل بنوع شبهة (الدر المختار علی هامش رد المختار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر

(۳). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (در مختار) من الفسق وهو الخروج عن الاستقامة ولعل المراد به من یرتکب الكبائر (رد المختار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۴). عن عبد الله بن مسعود قال سمعت رسول الله ﷺ يقول: اشد الناس عذابا عند الله المصورون. متفق علیه، (مشکوٰۃ باب التصاویر ص ۳۸۵)، ویکره امامة عبد الخ وفاسق (در مختار باب الامامة ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

راخی۔ البتہ چی پہ قرآءة کی خہ داسی غلطی وکری چی پہ هغه سره معنی بدلہ سی، او هغه غلطی لمونخ ماتوونکی وی نولمونخ به بی فاسد سی، خوپه دی کی بیده اووینس برابر دی، هم دغه رکم خابنت تعویذ کول دقرآن په آیتونو سره اوماثوره دعاگانو سره درست دی، په دی کی هم خہ گناه نسته اوپه دی وجهی سره دهغه په امامت کی خہ کراحت نسته۔ اولمونخ په هغه پسی صحیح دی۔ البتہ دکذب اودروغ ترلو خصلت موجب دفسق اومعصیت دی، که چیری هغه توبه ونه کاری نوپه هغه پسی لمونخ مکروه دی، او داسی سړی که چیری توبه ونه کاری نولاتق دامام جوړولو نه (۱) دی۔ فقط

په ناپاکوالی کی امامت: سوال: (۸۴۸) که چیری چا دناپاکوالی په حالت کی امامت کری وی او هغه ته دلمونخونو اومقتدیانو شمار یادنه وی نو هغه ته علاوه دخپل لمونخ دقضاء راگرخولو خخه، دمقتدیانو دپاره خه تدبیر کول پکار دی؟

جواب: که چیری ده ته هیخ یادنه وی اوتعین دلمونخونو اودمقتدیانو نسته نو ظاهره ده چی اطلاع کول ورته گران دی۔ ددی وجه خخه پردغه مقتدیانو باندی په دی صورت کی خه مؤاخذه نسته او هغوی ته چونکه دلمونخ دفسادوالی علم نه دی سوی نوپر هغوی باندی اعاده هم واجب نه ده کما فی الشامی: واما صلوتهم فانها وان لم تصح ایضاً لکن لا یلزمهم اعادتها لعدم علمهم (۲)۔ نوذکر سوی سړی دی خپل لمونخونه راوگرزوی او ددغه گناه خخه دی استغفار اوتوبه وکاری کمه چی دده خخه په ناپاکی کی په لمونخ کولو سره سویده، او دمقتدیانو دپاره استغفار کول هم بڼه دی۔ فقط

دشیعه تبرا ئی امامت: سوال: (۸۴۹) یوسړی دشیعه گانو مذهب لری، اوحدیث شریف او فقه نه منی، اوداصحابو کبارو ﷺ توهین کوی، ترنبکنخلو پوری ورته کوی، اودشیعه گانو په مجلسونو کی مرثیه خوانی کوی۔ په داسی سړی پسی په تراویحو اوپنخه وخته لمونخونو کی اقتداء کول جائز دی او که نه؟ بلکی داسړی درمضان شریف خخه هفته لس ورخی مخکی توبه وکاری، اودرمضان خخه وروسته بیا ذکر سوی کارونه کول شروع کری۔

(۱)۔ وان کراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹)۔ ظفیر
(۲)۔ رد المحتار، واذا ظهر حدث امامه وكذا كل مفسد في رأي مقتد بطلت فيلزم اعادتها لتضمنها صلاة المؤتم صحة وفسادا كما يلزم الامام اخبار القوم اذا أمهم وهو محدث او جنب او فاقد شرط او ركن (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۵۳، ط. س. ج ۱ ص ۵۹۱) صلی جماعه ﷺ مع امام ﷺ فمن تیقن مخالفة امامه فی الجهة ﷺ لم تجز صلاته ﷺ ومن لم یعلم ذلك فصلاته صحیحة (ایضاً باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۴۰۲، ط. س. ج ۱ ص ۴۳۲)۔ ظفیر

جواب: دداسی سړی اقتداء دی په تراویحو او فرائضو کی ونه سی. لیکن کم وخت چی هغه توبه وکارې هغه وخت دهغه اقتداء درسته کیږی. اوکه چیری دتجربې اوبار بار دهغه په دی حرکت سره دانسکاره سی چی دده عقیده هم هغه ده څه چی دی درمضان شریف څخه وروسته کوی نودی دی هیڅ کله امام جوړنه سی ترڅو پوری چی دده درشتینی توبی یقین ونه سی. (۱)

غیر الله دسجدي دقائل امامت: سوال: (۸۵۰) دزید داعقیده ده چی سجده ماسوا دالله ﷺ څخه برابره خبره ده که قبرونه وی یابل څه، حرامه ده، شرك نه ده. که چیری دمعبود په گڼلو سره وکړی نوشرك به وی. اوکه چیری مطلقاً شرك وای نوحضرت آدمؑ اوحضرت یوسفؑ ته به سجده نه وای سوی. آیا په دی باره کی شرك وسو اوکه نه؟ دکم سړی چی داعقیده وی په هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: په درمختار اوشامی کی منقول دی چی غیر الله ته تعظیماً اوعبادتاً سجده کول حرام دی اوکفر دی. نومعلومه سوه چی تعظیماً سجده کول هم په عبادت کی داخل دی، اوسجده تعظیمی عین سجده دعبادت ده کمه چی بالاتفاق کفر دی. البته په سجده تحیه کی کمه چی دسلام پرځای وی، په دی کی اختلاف دی چی کفر دی اوکه نه دی؟ لیکن په حرمت اوگناه کبیره کیدلوکی په دی کی هم اختلاف نسته. اوسجده دحضرت آدمؑ او حضرت یوسفؑ په دی شریعت کی منسوخ سویده. نویه زید مذکور پسی لمونځ صحیح نه دی. په درمختار کی دی: وهل یکفر ان علی وجه العبادة والتعظیم کفر وان علی وجه التحية لا وصار اثمًا مرتکبًا للكبيرة. انتهى (۲) ملخصاً، وفي الشامی ذکر الصدر الشهيد انه لا یکفر بهذا السجود لانه یریده التحية وقال شمس الائمة السرخسی ان کان لغیر الله تعالی علی وجه التعظیم کفر قال القهستانی وفي الظهيرية یکفر بالسجدة مطلقاً. شامی (۳) جلد ۵. بیا ددی څخه وروسته شامی داتحقیق فرمایلی دی چی حضرت آدمؑ ته چی کمه سجده ملائکو کړی وه، هغه منسوخه سوه. په دی حدیث

(۱). ویکره امامة عبد الخ وفاسق الخ ومبتدع ای صاحب بدعة وهي اعتقاد خلاف المعروف عن الرسول (در مختار) اما الفاسق فقد عللوا کراهة تقديمه بانه لا یتهم لامر دینه وبان فی تقديمه للامامة تعظیمه وقد وجب علیهم اهانتته شرعاً ﴿بل مشی فی شرح المنية ان کراهة تقديمه کراهة تحريم (رد المختار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰)، قال المرغینانی الخ لا تجوز الصلوة خلف الراضی (عالمگیری کشوری باب الامامة ص ۸۳ ج ۱، ط.م. ج ۱ ص ۸۴). ظفیر

(۲). الدرالمختار علی هامش رد المختار کتاب الحظر والاباحة باب الاستبراء ص ۳۳۷ - ۳۳۸ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۳۸۳. ظفیر

(۳). رد المختار باب ایضاً ص ۳۳۸ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۳۸۳. ظفیر

سرہ: (۱) لو امرت احداً ان يسجد لاحد لامرت المرأة ان تسجد لزوجها (۲). ثم بيا بي ليكلي دي: وكان جائزاً فيما مضى كما في قصة يوسف عليه السلام قال ابو منصور الماتريدي رحمته الله وفيه دليل على نسخ الكتاب بالسنة الخ. شامی (۳). نوپه دي عبارت سره ٽول شبهات رفع سول. فقط

دکم ماشوم چي دڊمي کره پرورش سوی وی دهغه امامت: سوال: (۸۵۱) ديو هلك مور او پلار په ماشوم والي کي مړه سول هغه دڊمي کره پرورش پيدا کي قرآن کریم يی هم ووايه، هغه امامت کولي سي او که نه؟

جواب: هغه هلك چاچي دڊمي په کورکي پرورش پيدا کړيدي، که چيري هغه قرآن کریم ويلى وي اودلمانځه دمساتلو څخه خبر وي نودهغه امامت بغير کراهته (۴) درست دي.

دچا بنځه چي سود خوره وي دهغه امامت: سوال: (۸۵۲) چي دچا بنځه سود خوره وي او هغه ته علم وي نوهغه امام کيدي سي او که نه؟

جواب: که چيري خاوند هغه (خپله بنځه) ددي کار څخه منع کوي نودخاوند په امامت کي څه کراهت نسته (۵).

کم موچي چي په کوچني والي کي مسلمان سي، دهغه امامت درست دي او که نه؟ سوال:

(۸۵۳) يوهلك ذذات څخه موچي وو او عمر يي پاؤ بالا يوکال وو، يوسيد هغه واخستي اودمسلماني په طريقه يي دهغه پرورش وکي. اوس هغه هلك بالغ دي اوداسلام په طريقه باندی قائم اومستحکم دي، په هغه پسي لمونځ کول جائزدي او که نه؟

جواب: دغه سړي امامت کولي سي لمونځ په هغه پسي صحيح (۶) دي. فقط

څوک چي مقتديانو ته منافقان وايي دهغه امامت درست دي او که نه؟ سوال: (۸۵۴) کم

پيش امام چي مسلمانانو ته عموماً اوخپلو مقتديانو ته منافقان وايي اوداهم وايي چي نن صبا دټولو لمونځ گزارو زړونه په وجه دمنافق کيدلو کاره سوی دي، ددي وجه دصف سيده کولو ضرورت نسته، ددغه امام دپاره څه حکم دي؟

(۱). اختلفوا في سجدة الملائكة قيل كان لله تعالى والتوجه الى آدم للتشريف كاستقبال الكعبة وقيل بل لادم على وجه التحية والاکرام ثم نسخ بقوله عليه السلام لو امرت احدا ان يسجد لاحد لامرت المرأة ان تسجد لزوجها (رد المحتار كتاب الحظر والاباحة باب الاستبراء ص ۳۳۸ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۳۸۳ - ۳۸۴). ظفیر

(۲). رد المحتار كتاب الحظر والاباحة والاستبراء وغيره ص ۳۳۸ ج ۵. ظفیر

(۳). ايضاً، ط.س. ج ۲ ص ۳۸۳ - ۳۸۴. ظفیر

(۴). ځکه چي په ده کي بيا هيڅ عيب نسته. ظفیر

(۵). قال الله تعالى ولاتزر وازرة وزر اخرى، (القرآن). ظفیر

(۶). قال الله تعالى: ان اكرمکم عند الله اتقکم (الحجرات). ظفیر

جواب: دا ددغه امام لوی جهالت دی اودی سخت عاصی دی. داسی امام معزولول پکار دی، په ده پسی لمونځ مکروه (۱) دی.

چی دماخستن جمع یو ورکړی او تراویح بل، نودا جائز دی، اوکه نه؟ سوال: (۸۵۵) زید ماخستن د فرضو جمع ورکړی او عمر په تراویحو کی مخ ته سو او وتریی هم ورکړل نودا جائز دی اوکه نه؟

جواب: داصوره جائز دی د تراویحو جمع ورکونکی دوترو امامت هم کولی سی کله چی هغه بالغ وی، ولی چی په نابالغ پسی نه تراویح صحیح دی اونه وتر درست دی (۲).

دانتقال په تکبیراتو کی جهر واجب دی اوکه سنت؟ سوال: (۸۵۶) دانتقال تکبیرونه په جهر سره ویل امام ته واجب دی اوکه سنت دی. که چیری امام یو، نیم تکبیر سهواً په جهر سره وویای نوایا سجده سهوه به لازمیری؟

جواب: سنت دی، ددی په ترک سره سجده سهوه نه (۳) واجبیری. فقط

دجومات په بی ادبی گونکی پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۸۵۷) یوسری دجومات امام دی په هغه بانندی دخیانت وغیره الزام دی، اویوسری ذکر سوی امام ته وویل چی ته دجومات دصفایی وغیره خیال ساته. نوامام وویل چی زه خوبه دلته متیازی کوم. لهذا په داسی سړی پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: داسی سړی لائق دامام جوړولو نه دی، دی معزولول پکار دی اوبل امام عالم او صالح دی مقرر سی په چاکی چی اوصاف امامت موجودوی. د ذکر سوی امام دا خبره چی زه خوبه دلته متیازی کوم، د کفر خبره ده ولی چی په دی کی دجومات توهین (۴) دی لهذا که چیری ددی څخه بی توبه ونه کنبله، نوپه هغه پسی لمونځ جائز نه (۵) دی. اوباقی کارونه کم چی دخیانت سره تعلق لری په هغه سره هغه فاسق سو په دی وجهی سره دهغه امامت مکروه دی. بهر حال د ذکر سوی امام معزوله کول واجب دی اوپه ذکر سوی حالت

(۱). ویکره تقدیم العبد الخ وفاسق (هدایه باب الإمامة ص ۱۱۰ ج ۱). ظفیر

(۲). ولا یصح اقتداء رجل بامرأة وخنثی وصبی مطلقا ولو فی جنازة ونفل علی الاصح (در مختار) والمختار انه لا یجوز فی الصلوة کلها (رد المحتار باب الإمامة ص ۵۳۹ و ص ۵۴۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۲ - ۵۷۷). ظفیر

(۳). وسننها، ترک السنة لا یوجب فسادا ولا سهوا بل اساءة لو عامدا ﴿رفع الیدین للتحریمة﴾ وجهر الامام بالتکبیر بقدر حاجة للاعلام بالدخول و الانتقال وكذا بالتسمیع والسلام (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب صفة الصلوة مطلب فی سنن الصلاة ص ۴۴۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۴ - ۴۷۵). ظفیر

(۴). وفی تنمة الفتاویٰ من استخف بالقرآن اوبالمسجد اوبنحوه مما یعظم فی الشرع کفر (شرح فقه اکبر ص ۲۰۵).

(۵). ځکه چی څوک حکماً کافر سو دهغه امامت به جائز نه وی. وقیده الخ بان لاتکون بدعته تکفیره فان کانت تکفیره فالصلاة خلفه لا تجوز (البحر الرائق باب الإمامة ص ۳۷۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۴۹). ظفیر

کی ہغہ مؤذن ساتل ہم درست نہ دی. (۱) فقط

دزانی توبہ گونگی امامت جائز دی اوکہ نہ؟ سوال: (۸۵۸) یوسپی دہیری مودی راہیسی دجومات امام دی ہغہ دخپلی ورینداری سرہ ناجائز تعلق وساتی اوہغہ یی دخان سرہ کپہ، بل خای تہ ولاپی. نسخہ خپل خاوند راوستہ اوذکر سوی امام ہم راغی. اوس دہغہ دامامت پہ بارہ کی خہ حکم دی؟

جواب: دغہ سپی کہ چیری نائب سی اودمخکنیو خرابو کارونو خخہ توبہ وکاری اواکثرہ لمونخ گزار دہغہ پہ امامت بانندی راضی وی نوہغہ امام جوپول درست دی اودہغہ پہ امامت کی خہ کراہت (۲) نستہ. فقط

آیا دزور سپی امامت مکروہ دی؟ سوال: (۸۵۹) یوسپی دخلوینستو کالو خخہ امامت کوی لیکن اوس ددرو خلورو کالو خخہ دہغہ پہ نظرکی خہ فرق راغلی دی لیکن پاکی اونا پاکی پخپلہ لیدی سی. خلگ اعتراض کوی چی پہ داسی سپی پسی لمونخ مکروہ کیبری، داصحیح دہ اوکہ نہ؟

جواب: پہ ذکرسوی صورت کی پہ امام مذکور پسی لمونخ مکروہ نہ دی، بغیر دکراہتہ لمونخ پسی صحیح دی. فقط

دحنفی لمونخ پہ شافعی پسی جائز دی اوکہ نہ؟ (۳) سوال: (۸۶۰) دحنفی لمونخ پہ شافعی المذہب والا پسی صحیح دی اوکہ نہ؟ اوکہ چیری شافعی المذہب دحنفی رعایت پہ نجاست او اودس وغیرہ کی نہ کوی، نوبیا خہ حکم دی؟

جواب: دحنفی لمونخ پہ شافعی المذہب والا پسی صحیح دی لیکن دغہ امام تہ پیکاردی چی دنجاست او اودس وغیرہ پہ بارہ کی دی دحنفی رعایت کوی اوکہ چیری ہغہ داسی نہ کوی نوحنفی تہ پہ ہغہ پسی لمونخ کول نہ دی پیکار. اوکہ چیری یقیناً دامعلومہ سی چی ددغہ امام خخہ یو کار داودس وغیرہ ماتونکی دحنفی پہ اعتقادکی صادر سوی (۴)

(۱). ان کراہة تقدیمہ (ای الفاسق) کراہة تحریم (ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱). ظفیر

(۲). قال رسول اللہ ﷺ التائب من الذنب کمن لا ذنب له (مشکوٰۃ باب التوبہ والاستغفار ص ۲۰۶). ظفیر.

(۳). دہمدی مسئلی دزیات تحقیق دپارہ دی علماء کرام دہمدی حصی پہ پای کی درج سوی رسالہ وگوری، کمہ چی دعلامہ رحمت اللہ السنندی ﷺ تصنیف دی، اوترن ورخی پوری دا رسالہ مخطوطہ وہ، مور تہ بی دمصر دجامعہ ازہر دکتب خانہ خخہ یوہ نسخہ پہ لاس راغلہ او الحمد للہ چی دپورہ تحقیق او تعلیق سرہ داللہ ﷺ پہ فضل دعلماء او محققینو دپارہ پہ لومری خل پہ ہنکلی کتابت بانندی دادہ دفتاویٰ دار العلوم دیوبند سرہ یو خای دچاپ کولو سعادت رانصیب سو، او انشاء اللہ کوشش بہ وکروکہ وخت او اسباب برابرسوہ چی مخ تہ نورہم داسی مفید اوگتور دخپلو اسلافو علماء کرامو ﷺ خخہ راپاتہ میراث دتحقیق مینانوتہ وپانندی کرو. حقانی

(۴). وكذا تكره خلف امرد الخ ومخالف كشافعي لكن في وتر البحر ان يتقن المراعاة لم يكره او عدمها لم =

دی، نو بیا په هغه پسی دحنفی لمونځ نه صحیح کیږی. فقط
دکانه، شل اوچغل خور امامت جائز دی اوکه نه دی؟ سوال: (۸۲۱) کون، پوند، چغل خور،
 پیس، شل او دچا زنانه چی پرده نه کوی په هغوی پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟ اوپه
 دروغ و یونکی پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: په یوې سترگی والا پسی لمونځ مکروه نه دی او پوند که چیری دپلینتی څخه ځان
 نه ساتی او غیر محتاط وی او اعلم دقوم نه وی نوپه هغه پسی لمونځ مکروه دی. اوکه
 چیری هغه اعلم او افضل وی نو مکروه نه دی. اوپه جذامی او شل او چغل خور پسی لمونځ
 مکروه دی. او دچا زنانه چی پرده نه کوی او هغه بی نه منع کوی او دهغوی په بی پرده گی
 باندی راضی وی نوپه هغه پسی هم لمونځ مکروه دی، اوکه چیری هغه خپل کوروالا دبی
 پردی گرځیدلو څخه منع کوی اودا (بی پرده گی) بده گنی نوپه هغه پسی لمونځ بی
 کراهته صحیح دی اوپه دروغ و یونکی پسی هم لمونځ مکروه (۱) دی. فقط

دزانی امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۸۲۲) یوسری دخپل سکه زوی دبنحی سره زنا
 کوی، او دزوی بنحی ته په رضامندی سره دنورو سړو سره دزنا کاری اجازه ورکوی، په
 هغه پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟ اودخپلی بالغی لور مخ مچول څنگه دی؟
جواب: که چیری هغه توبه ونه کاري نوپه هغه پسی لمونځ مکروه (۲) دی.

اوخپله لور مچول دمحبت اورحمت دلاری څخه درست دی او دشهوت دلاری څخه حرام
 دی اوموجب دحرمت مصاهرت دی اوځان ساتل ددی څخه په مخکنی صورت کی هم،
 دا احتیاط غوښتنه (۳) دی. فقط

= یصحها وان شك كره (الدر المختار) وبحث المحشى انه علم ان راعى فى الفروض والواجبات والسنن
 فلا كراهة وان علم تركها فى الثلاثة لم يصح وان لم يدر شيئاً كره الخ (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱ ،
 ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲-۵۲۳). ظفیر

(۱). ويكره امامة عبد ﷺ وفاسق واعمى ونحو الاعشى الا ان يكون غير الفاسق اعلم القوم فهو اولى ﷺ وكذا
 تكره خلف امرء وسفيه ومفلوج وابصر شاع برصه وشارب الخمر واكل الربوا ونمام (درمختار) قوله فاسق من
 الفسق وهو الخروج عن الاستقامة ولو كان المراد من يرتكب الكبائر قوله غير الفاسق تبع فى ذلك صاحب البحر
 حيث قيد كراهة امامة الاعمى فى المحيط وغيره بان لا يكون افضل القوم فان كان افضلهم فهو اولى اهد قوله
 ومفلوج ﷺ وكذلك اعرج يقوم ببعض قدمه فالقتداء بغيره اولى وكذا اجزم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱
 وص ۵۲۵ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹-۵۲۰). ظفیر

(۲). وان كراهة تقديمه اى الفاسق كراهة تحريم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر
 (۳). وما حل نظره مما مر من ذكر او انثى حل لمسها اذا امن من الشهوة على نفسه وعليها لانه عليه السلام كان
 يقبل رأس فاطمة ﷺ وان لم يامن ذلك او شك فلا يحل له النظر والمس (الدر المختار على هامش ردالمحتار كتاب
 الحظر والاباحة فصل فى النظر والمس ص ۳۲۳ ج ۵ ، ط.س. ج ۲ ص ۳۷۲). ظفیر

دغلطی عقیدی لرونکی امامت خنکھ دی؟ سوال: (۸۲۳) پہ بعضو ڄایونو کی کی رواج دی چی کله دیوسری واده دریم وی او ددوستی خبره کیری نو دانجلی مور او پلار وایی چی اول دی دناوکی (مصنوعی) سره واده وسی اودغه (مصنوعی) ناوکی دی دروازی ته مخامخ ترچوکاٲ لاندی بنخه سی. دا رواج ددی دپاره کوی چی دریمه نکاح ڀیره سپیره گئی، که چیری داسی ونه کپی نوانجلی به مڀه سی. داعقیده خنکھ ده اودکم امام چی داعقیده وی په هغه پسی لمونځ جائز دی اوکھ نه؟

جواب: داکار صحیح نه دی. اوداسی عقیده لرل جائز نه دی، اودکم امام چی داسی عقیده وی هغه امام جوړول نه دی پکار، په هغه پسی لمونځ مکروه (۱) دی. فقط

دناسته حافظ امامت درست دی اوکھ نه؟ سوال: (۸۲۴) دیو حافظ قرآن عمر تقریباً (۲۵) کاله دی، سنت یی نه دی سوی. خلگ دهغه پر امامت اعتراض کوی آیا هغه ته ختنه (یعنی سنت) کول جائز دی، او امامت یی درست دی اوکھ نه؟

دشین اونارنجی پتکی ترونکی امامت درست دی اوکھ نه؟ سوال: (۸۲۵) امامانو ته شین یا نارنجی پتکی تڀل جائز دی اوکھ نه؟

جواب: (۱) هغه ته ځان سنتول ضروری دی ځکه چی داد (۲) اسلام شعائر دی. او امامت دهغه درست دی.

(۲) دشین اونارنجی رنگ شرعاً منع والی نسته. لهندا په هغه پسی لمونځ صحیح کیری، البته دنارنجی رنگ پتکی بنه نه (۳) دی. فقط

څوک چی مقرر امام په زور لیری کړی او پخپله دامامتی دعویٰ وکړی په هغه پسی لمونځ جائز دی اوکھ نه؟ سوال: (۸۲۶) یو مولوی صاحب به دشلو کالو څخه دقرآن کریم اوریدلو دپاره راتلی، ددرو کالو څخه یی بالکل راتلل بند کړی وه گواکی لادرکه وو. موږ خلگو درمضان شریف څخه شپږ میاشتی مخکی یو مولوی صاحب مقرر ساتلی وو. درمضان په شروع کی مخکنی مولوی صاحب راغی اودوهم مولوی صاحب یی دمصلی څخه لیری

(۱). ویکره امامة عبد الخ ومبتدع ای صاحب بدعة (درمختار) ای محرمة (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۲). وقیل فی ختان الکبیر اذا امکنه ان یختن نفسه فعل والالم یفعل والا لا یکنه النکاح او شراء الجارية والظاهر فی الکبیر انه یختن ویکفی قطع الاکثر الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الحظر والاباحة باب الاستبراء ص ۳۳۷ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۳۸۲). ظفیر

(۳). وکره لبس المعصفر والمزعفر الاحمر والاصفر للرجال مفاده انه لایکره لנסاء ولاباس بسائر الالوان (درمختار) ففی جامع الفتاویٰ قال ابوحنيفة والشافعی ومالك یجوز لبس المعصفر وقال جماعة من العلماء مکروه بکراهة التنزیهية (ردالمحتار کتاب الحظر والاباحة فصل فی اللبس ص ۳۱۴ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۳۵۸). ظفیر

کی او هغه یی ووهی اودهغه حق یی پخپله واخستی، هغه ته یی هیخ ورنه کړل، په دی باره کی شرعی فیصله څه ده؟

جواب: کم مولوی صاحب چی ددری کالو څخه راغلی نه وو اوبل صاحب مقرر سوی وو، هغه ته دا جائزه وه چی نوی امام کم چی لمونځ گزارو اودمحلې خلگو مقرر کړی وو دامامت څخه منع کړی اودمصلی څخه یی لیری کړی، داکار دهغه حرام اونا جائز وو او وهل یی صریح ظلم دی، (په دی سره) هغه فاسق سو اودهغه هیخ حق په هغه کی نسته څه چی ددوهم امام دپاره جمع سوی وه. دا ددغه مخکنی امام صریح ظلم دی چی داخپل حق گنی (۱). فقط

دواحد شخص اذان اوامامت کول څنگه دی؟ سوال: (۷۲۷) شخص واحد ته اذان اوامامت علی الدوام کول مشروع دی اوکه مکروه؟

جواب: دی ته فقهاوو افضل ویلی دی لکه چی په درمختار کی دی: الافضل کون الامام هو المؤمن (۲) الخ. فقط

کم امام چی دوژلو اخطار ورکوی دهغه امامت څنگه دی؟ سوال: (۸۲۸) دیو جومات امام داوایی چی که څوک دی جومات ته دلمونځ کولو دپاره راغی نو هغه به ووژنم. نودداسی سپری امامت جائز دی اوکه نه؟

جواب: داسی امام فاسق دی، دی معزول کول پکار دی. لمونځ په ده پسی مکروه (۳) دی فقط.

دچاچی یوه گوته پری سوی وی دهغه امامت څنگه دی؟ سوال: (۸۲۹) دلته یو طالب علم، دعلم څخه ښه خبردار دی اودهغه یوه گوته دراسته لاس نسته. اوخلگ هم دهغه څخه خوشحاله دی، نودهغه امامت درست دی اوکه نه؟

جواب: درست (۴) دی. فقط

دظالم دپاره ددعاء خیر کونکی امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۸۷۰) کم هندو چی په خپل رعیت بانندی ظلم اوستم کوی. که چیری هغه ناجوری سی، او یو مسلمان په دنیاوی

(۱). والخيار الى القوم فان اختلفوا اعتبر اكثرهم الخ وامام الراتب اولی (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۸ - ۵۵۹). ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الاذان ص ۳۷۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۱. ظفیر

(۳). ان کراهة تقدیمه (ای الفاسق) کراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱ ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر.

(۴). دگوتی نیستوالی شرعاً څه داسی عیب نه دی چی دهغه په وجهی سره په امامت کی څه کراهت یا فساد پیدا سی. ظفیر

طمعی سره دهغه دپاره دعاء خیر او ختم جلالی او کړی اود شفاء دعاء وکړی نو دهغه دپاره څه حکم دی، لمونځ په هغه پسی جائز دی او که نه؟

جواب: دظالم دپاره دعاء خیر جائزه نه ده. اود ظالم مدد کول په ظلم باندی حرام او گناه کبیره ده. وعن اوس بن شریبیل انه سمع رسول الله ﷺ يقول من مشى مع ظالم ليقويه وهو يعلم انه ظالم فقد خرج من الاسلام رواه البيهقي (۱). نو کم سړی چی په قصد او ارادی سره دظالم دپاره دعاء خیر کوی او په دغه ظلم کی دهغه مدد کوی نو هغه فاسق دی، په هغه پسی لمونځ مکروه دی (۲). الا ان يتوب. فقط

دمعذور امامت دغیر معذور دپاره درست نه دی: سوال: (۸۷۱) دیو مسجد امام ته دبواسیرو مرض دی هروخت بدبوییه اوبه ورڅخه جاری اوسی، مقتدیان یی تندرست دی، بعضی قرآن شریف صحیح وایی او دلمانځه دمساثلو څخه ښه خبر دی. په داسی معذور امام پسی لمونځ کیری او که نه؟

جواب: مذکور امام شرعاً معذور دی او په درمختار وغیره دفتھی کتابونو کی تصریح ده چی په معذور پسی دغیر معذور لمونځ نه صحیح کیری، لهذا دی امام مه (۳) جوړوی، په روغو (خلگو) کی چی کم سړی دلمانځه دمساثلو څخه خبر وی، او قرآن کریم صحیح وایی هغه امام جوړ کړی. فقط

کم امام چی دجذامی ښخ سوی لاس راوباسی او دسوزلو حکم یی ورکی دهغه امامت درست

دی او که نه؟ سوال: (۸۷۲) په ریاست کی دیو قاضی په فتویٰ ورکولو سره دیو جذامی مسلمان مړه دجوسه (بدن) دښخولو څخه دوی میاشتی وروسته وسوزل سوه. ددی متعلق څه حکم دی او کم قاضی چی دجواز فتویٰ ورکړیده او ددرمختار او عالمگیری وغیره حواله ورکوی دهغه دپاره څه حکم دی؟ په هغه پسی لمونځ کول پکار دی، او که دهغه سره دی بایکاپ (خوابدتیا) وسی؟ فقط

جواب: دمسلان مړه جوسه سوزل جائزه دی بالکل حرام دی.

کم قاضی چی دمسلان جذامی دجوسی سوزلو حکم کړی دی هغه جاهل او فاسق دی په هیڅ کتاب کی یی دسوزلو حکم نه دی لیکلی، دا هغه غلطه حواله ورکړیده، ذکر سوی سړی چونکی بدعتی هم دی او فاسق هم دی، ددی دپاره په هغه پسی لمونځ مکروه دی

(۱). مشکوة باب الظلم فصل ثالث ص ۴۳۲. ظفیر

(۲). ویکره امامه عبد الخ و فاسق (در مختار) وان کراهة تقدیمه کراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳

ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۳). ولا یصلی الطاهر خلف من هو فی معنی المستحاضة (هدایه باب الامامة ص ۱۱۳ ج ۱). ظفیر

اودی امام جوړول حرام دی ولی چی په امام جوړولو کی دهغه تعظیم دی اودبدعتی اوفاسق تعظیم حرام دی. په حدیث شریف کی دی چی: من وقر صاحب بدعة فقد اعان علی هدم الاسلام (۱). یعنی چاچی دبدعتی تعظیم وکی اوعزت یی وکی نوهغه داسلام په نړولو کی مدد وکی، والعیاذ باللہ تعالیٰ. نو ذکرسوی قاضی ته توبه کنبل پیکاردی، اوکه چیری هغه توبه ونه کاپی نودهغه سره سلام اوکلام پریبنوول پیکاردی، داسی سپری دقاضی اومقتداء جوړولو لائق نه دی. فقط

غل امام جوړول څنگه دی؟ سوال: (۲۷۳) پیش امام دجومات دری پتی (غلا) کړی او دسزا تیرولو څخه وروسته راغی. په هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: دداسی فاسق سپری امام جوړول مکروه دی په هغه پسی لمونځ مکروه تحریمی دی. لهذا دی معزولول اوبل امام عالم اوقاری اوصالح مقررول پیکاردی. (۲) فقط

څوک چی پرجماع باندي قدرت نه لری دهغه امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۸۷۴) مخنت امام کیدی نه سی لیکن که چیری یوسپری په وجه دحدوث دامراضو دجماع ناقابل سی نوامام کیدی سی اوکه نه؟ حال داچی په جماعت کی همداسپری دفضل او کمال خاوند دی.

جواب: دعنین یعنی نامرد امامت صحیح دی، دعنین حکم دخنثی غوندي نه دی لهذا دذکرسوی معذور امامت صحیح (۳) دی. فقط

څوک چی سپین وریبنته شکوی دهغه امامت جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۸۷۵) زید دجومات امام دخپلی پیری سپین وریبنته شکوی، په هغه پسی دلمونځ څه حکم دی؟

جواب: دافعل بنه نه دی، مکروه (۴) دی، اولمونځ په هغه پسی صحیح دی، خوداسی کول نه دی پیکار. فقط

(۱). مشکوة کتاب الاعتصام بالکتاب والنسنة فصل ثالث ص ۳۱.

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰) اخرج الحاکم فی مستدرکه ان سرکم ان یقبل الله صلاتکم فلیؤکم خیارکم فانهم وفدکم فیما بینکم وبینه ربکم اه (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱) ظفیر،

(۳). دخنثی امامت خو ددی وجه درست نه دی چی دهغه دبنحی والی احتمال وی، والخنثی البالغ تصح امامته للانثی مطلقاً فقط لا لرجل ولا لملثله لاحتمال انوثته وذكورة المقتدی (رد المحتار باب الامامة ص ۵۴۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۷) اوپه عنین کی ددی قسم هیخ احتمال نه وی. والله اعلم. ظفیر

(۴). قال رسول الله ﷺ لاتنتفوا الشیب فانه ما من سلم یشیب شیبة فی الاسلام الاکان له نورا یوم القیامة رواه ابوداود (کتاب الترغیب والترهیب لابن حجر ص ۱۹۲). ظفیر

چی دجا راسته لاس دغور تر نرمی پوری نه رسیری دهغه امامت جائز دی اوکھ نه؟ سوال:

(۸۷۲) زما راسته لاس دغور تر نرمی پوری نه رسیری، په داسی حالاتو کی زما امامت په پنځه وخته لمونځونو او جمعه وغیره کی جائز دی اوکھ نه؟

جواب: په دی صورت کی دسائل امامت په پنځه وخته لمونځونو او جمعه وغیره کی بی کراهته صحیح دی هیڅ وجه دامامت دکراهت نسته ولی چی فقهاوو رحمهم الله تعالی چی کم لیکلی دی چی ابهامین دی په وخت دتحریمی کی دغورونو دزرمیو سره ولگوی، نو داپه اصل کی دمحاذاات حاصلولو دپاره دی څه رکم چی دفقهاوو تحقیق اودحدیث دروایاتو څخه ښکاره کیږی. نوکه چیری دڅه عذر په وجه سره دغور دزرمی سره لاس لگول ونسی اومحاذاات دابهامینو (یعنی غټو گوتو) داذنینو (یعنی غورونو) سره حاصل سی نو داسنت به اداء سی. په درمختار کی دی:

ورفع یدیه ماسًا باہامیہ شحمتی اذنیہ هو المراد بالمحاذاة لانہا لا تتیقن الا بذلك الخ قوله (هو المراد بالمحاذاة) أي الواقعة في كتب ظاهر الرواية وبعض روايات الاحادیث كما بسطه في الحلیة ووفق بینها وین روايات الرفع إلى المنکین، بأن الثاني إذا كانت الیدان في الثیاب للبرد كما قاله الطحاوی أخذنا من بعض الروایات، وتبعه صاحب الهدایة وغیره، واعتَمَدَ ابْنُ الْهَمَامِ التَّوْفِيقَ بِأَنَّهُ عِنْدَ مُحَاذَاةِ الْيَدَيْنِ لِلْمَنْكِيَيْنِ مِنَ الرَّسْغِ تَحْضُلُ الْمُحَاذَاةُ لِلْأَذْنَيْنِ بِالْإِبْهَامَيْنِ، وَهُوَ صَرِيحٌ رِوَايَةٍ أَبِي دَاوُدَ. شامی (۱) جلد اول. اودهدايي صاحب صرف محاذات واخستل یعنی دتکبیر تحریمه په وخت کی دی ابهامین (یعنی غټی گوتی) دغورونو سره برابری کړی. ویرفع یدیه حتی یحاذی باہامیہ شحمتی اذنیہ. (۲) هدایه اوددی په دلیل کی یی دا حدیث پیش کړی دی: ولنا روایة وائل بن حجر رضی اللہ عنہ والبراء رضی اللہ عنہ وانس رضی اللہ عنہ أن النبی صلی اللہ علیہ وسلم کان اذا کبر رفع یدیه حذاء اذنیہ رضی اللہ عنہ هدایه (۳) ددی څخه معلومه سوه چی دا حنفاو په نزد اصل دادی چی ابهامین دی داذنینو سره برابر کړی. نوکه چیری دڅه عذر په وجهی سره لاس دغور دزرمیو ته ونه رسیری اومحاذاات حاصل سی نو داسنت اداء سو. فقط

دبی نکاحه ښځی ساتونکی امامت درست دی اوکھ نه؟ سوال: (۸۷۷) زید اوهنده نامحرمه

په یو کورکی دخپلو په شان اوسی اودنکاح متعلق پریوښتنه کولو باندي زید وایی چی مور په خپلو کی ایجاب او قبول کړی دی، هم خانگی یی ثابتہ ده، داسی سړی دامامت

(۱). ردالمحتار باب صفة الصلوة فصل تالیف الصلوة ص ۴۵۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۸۲-۴۸۳. ظفیر

(۲). هدایه باب صفة الصلوة ص ۹۴ ج ۱. ظفیر

(۳). هدایه باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۹۴. ظفیر

قابل دی اوکے نہ؟

جواب: ایجاب اوقبول کہ چیری ددو و شاهدانو پہ مخکی وکری، نونکاح تپل کیبری، مثلاً پہ خپله سړی اوبنځه ددو و شاهدانو پہ مخ کی ایجاب اوقبول وکری اوڅوک دریم سړی نکاح ترونکی نه وی بیا هم نکاح کیبری. نوکه چیری زید داوایی چی مور پخپله ایجاب اوقبول ددو و شاهدانو پہ موجودگی کی کړی دی نودهغوی نکاح ثابتہ ده، هغوی بنځه اوخاوند گنل پکاردی. اودبی نکاحه بنځی ساتلو الزام پرهغه باندي لگول نه دی پکار، اولمونځ په هغه پسی (۱) صحیح دی.

دنوی مسلمانی بنځی دجائز زوی امامت درست دی: سوال: (۸۷۸) زید دنوی مسلمانی هندي سره دشریعت حقه مطابق نکاح وکړه، دنکاح څخه وروسته دنوی مسلمانی دنس څخه یوهلک پیدا سو. هغه چی دبلوغ څخه وروسته دشرعی احکامو څخه بڼه خبردار سی نولمونځ ورکولی سی اوکے نه؟ که چیری دهغه امامت جائزوی نوچی څوک ورته ناجائز وایی هغه گنهگار وی اوکے نه؟

جواب: دهغه امامت بغیر دکراهنه صحیح دی اوکم سړی چی داوایی چی په ده پسی لمونځ جائز نه دی هغه پرغلطی باندي دی، هغه ته مسئله معلومه نه ده (۲). فقط **چی څوک تراورو پوری وربسته ساتی دهغه امامت جائز دی اوکے نه؟ سوال:** (۸۷۹) دچا وربسته چی تراورو پوری وی دهغه امامت جائز دی اوکے نه؟ بکر وایی چی دداسی سړی امامت جائز نه دی.

جواب: دبکر قول غلط دی، دزید امامت په دی وجه سره مکروه نه دی ولی چی بعضی وخت به دحضور ﷺ وربسته مبارک تر اورو پوری رسیدل. لکه چی امام نووی فرمایي: ووجه اختلاف الروایات فی قدر شعره اختلاف الأوقات فاذا غفل عن تقصیرها بلغت المنکب واذا قصرها كانت الی انصاف الاذنین. (۳) فقط

دچا دزخم څخه چی زوی راوزی دهغه امامت جائز دی اوکے نه؟ سوال: (۸۸۰) دکم سړی دمقعد په یوه حصه کی چی ننکی (دانی) وی او دهغه څخه اوبه، زوی راوزی، کله بندي

(۱). وينعقد متلبسا بايحاب من احدهما وقبول الاخر وشرط كل من العاقلين لفظ الاخر ليتحقق رضاهما وشرط حضور شاهدين حريين مكلفين سامعين قولهما معا على الاصح (الدر المختار على هامش رد المحتار كتاب النكاح ص ۳۲۱ ج ۲، ط.س. ج ۳ ص ۹). ظفیر

(۲). والاحق بالامامة تقديم بل نصبا الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة وحفظه قدر فرض وقيل واجب وقيل سنة (درمختار) ای وان كان غير مبتحر في بقية العلوم وهو اولی من المتبحر (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

(۳). شرح نووی للمسلم باب صفة شعره ﷺ ص ۲۲۸ ج ۲. ظفیر

هم سی نو داسی سہری مستقل دجومات امام کیدی سی اوکہ نہ؟
چی دجا دیلار حال معلوم نہ وی دهغه امامت درست دی اوکہ نہ؟ سوال: (۸۸۱) دکم سہری
 دیلار حال چی معلوم نہ وی چی څوک وو، آیا هغه دجومات مستقل امام کیدی سی اوکہ
 نہ؟

جواب: (۱) په کم حالت کی چی زوی او اوبه وغیره دهغه څخه بهیږی، په هغه حالت کی
 په هغه پسی لمونځ صحیح نه دی او په کم حالت کی چی بندوی، په هغه وخت کی په هغه
 پسی لمونځ صحیح دی او په دی کی قول ددغه امام معتبر دی. (۱)
 (۲) که چیری هغه پخپله دامام جوړولو لائق دی مثلاً دلمونځ دمسائلو څخه خبردی او
 قرأت صحیح وایی اودفسق اوفجور څخه ځان ساتی نو هغه امام جوړولی سی. په شامی
 کی تصریح ده چی که چیری ولد الزنا پخپله صالح او عالم وی، نو دهغه امامت بغیر
 کراهته صحیح (۲) دی. فقط

دشافعی المذهب اقتداء؟ (۳) سوال: (۸۸۲) دشافعی المذهب اقتداء په حنفی المذهب
 امام پسی درسته ده اوکہ نه؟ یوسپری په حنفی پسی دشافعی المذهب اقتداء ته ناجائز
 وایی، او په عدم جواز باندی یی دلاندینی عبارت حواله درج کړیده اویوخط یی درجستر
 په ذریعه رالیلی دی، چی په هغه سره په خپلوانو کی تفرقه راغلی ده. هغه عبارت
 دادی: قال شیخنا ابن حجر الهيثمی تبعا لشيخه الزكريا الانصاري: وكذا لو كان الامام
 لا يعتقد وجوب بعض الاركان او الشروط وان اتى بها لانه يقصد بها النفلية وهو مبطل
 عندنا كما في فتح المعين (۳)

جواب: په حنفی مذهب کی په دی باره کی تحقیق دادی چی اقتداء دحنفی په شافعی
 المذهب امام پسی جائز (۴) ده. اودشوافعو په نزد هم معتبره (خبره) همدا معلومیږی چی

(۱). ولا یصلی الطاهر خلف من فی معنی المستحاضة (هدایه باب الامامة ص ۱۱۳ ج ۱). ظفیر
 (۲). ولد الزنا هذا ان وجد غیرهم والا فلا کراهة (درمختار) ولو عدمت ای علة الكراهة بان كان الاعرابی فضل
 من الحضری، والعبد من الحر، وولد الزنا من ولد الرشدة والاعمی من البصیر فالحکم بالضد (ولعل وجهه ان
 تنفیر الجماعة بتقدیمه یزول اذا كان افضل من غیره بل التنفیر یكون فی تقدیم غیره (رد المحتار باب الامامة
 ص ۵۲۳ و ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰-۵۲۲). ظفیر
 (۳). دزیات تحقیق دپاره ددی حصی په پای کی رساله مسمی په (غایة التحقيق ونهاية التدقيق، فی تحقیق
 مسئله اقتداء الحنفی بالشافعی) دعلامه سندی رحمته الله وگوری. محمد أحمد الحقانی الأفغانی رحمته الله
 (۴). وكذا تكره خلف امرد (الی قوله) وزاد بن مالك ومخالف كشافعی لكن فی وتر البحر ان تیقن المراعاة لم
 یكره (در مختار) واما الاقتداء بالمخالف فی الفروع كالشافعی فیجوز ما لم یعلم منه ما یفسد الصلاة علی
 اعتقاد المقتدی علیه الاجماع انما اختلف فی الكراهة (رد المحتار مطلب فی الاقتداء بشافعی ص ۵۲۲ ج ۱، =

دهغوی په نزد هم اقتداء دشافعی په حنفی امام پسی صحیح ده، او کم قسم روایات چی دغه منکر سړی رالیږلی دی دا قسم روایات په حنفی مذهب کی هم سته، خو هغه معتبر نه دی. دهمدی قبیل څخه دغه روایت معلومیږی، ولی چی دحرمینو دعلماوو عمل ددی خلاف دی، هلته برابر شوافع دحنفیانو اوحنفیان دشوافعو اقتداء بلا انکار کوی. باقی روایات چی هر قسم وی خوا اعتبار دمحققینو دقول دی. نو په داسی روایاتو سره څه تردد دشافعی د اقتداء په حنفی امام سره کیدل نه دی پکار. پوره تفصیل دشوافعو دمذهب په کتابونو کتلو سره معلومیږی سی، کم چی زیات دلته موجود هم نه دی، اودکتلو فرصت یې هم نسته. (۱) فقط

دخاوند اقتداء: سوال: (۸۸۳) یوه بنځه په یوازی والی کی په خاوند پسی فرض لمونځ کولی سی او که نه؟

جواب: که چیری بنځه په خپل خاوند پسی اقتداء کوی نولمونځ یی صحیح دی خو هغه ته برابر دریدل نه دی پکار، شاته دی داودریږی. او که چیری یوازی نیت تری نوبیاکه ورسره برابره ودریږی او که وروسته، هر ډول لمونځ صحیح دی. په درمختار کی دی: واما الواحدة فتتاخر، وفیه: اما اذا كان معهن واحد ممن ذكر اي اخته وزوجته او أمهن في المسجد لا يكره. (۲) بحر. فقط

صرف په لنگ او دستمال سره لمونځ درست دی او که نه؟ سوال: (۸۸۴) امام چی یولنگ ووهی، اویو دستمال پرځان وپیچی نو امامت یی درست دی او که نه؟
جواب: درست دی. فقط

دمصنوعی غابن جوړونکی امام کیدل څنگه دی؟ سوال: (۸۸۵) یوسړی دجومات امام دی. دهغه غابنونه مصنوعی دی نو دمصنوعی غابنونو په لگولوسره قرآن کریم ویل او امامت کول درست دی او که نه؟

جواب: درست دی. فقط (ځکه چی غابن لگول فقهاوو درست لیکلی دی، برابره خبره ده که هغه دسپینوهم وی. بلکی امام محمد دسرو زرو غابن لگولو ته هم درست وایی: إِذَا جُدِعَ أَنْفُهُ أَوْ أُذُنُهُ أَوْ سَقَطَ سِنُّهُ، فَأَرَادَ أَنْ يَتَّخِذَ سِنًّا آخَرَ فَعِنْدَ الْإِمَامِ يَتَّخِذُ وَذَلِكَ مِنَ الْفِضَّةِ فَقَطُّ، وَعِنْدَ

= ط. س. ج ۱ ص ۵۲۲-۵۲۳.

(۱). الدر المختار ص ۸۳ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

(۲). والمستحب ان يصلی الرجل فی ثلثة اثار و قميص و عمامة ولو صلی فی ثوب واحد متوشحا به جمیع بدنه کما یفعله القصار فی المقصرة جاز من غیر کراهة مع تیسیر وجود الطاهر الزائد ولكن فیہ ترک الاستحباب غنیة المستملی فصل الذی یکره فی الصلوة ص ۳۳۷. ظفیر غفرله ذنوبه

مُحَمَّدٍ ﷺ مِنَ الذَّهَبِ أَيضًا. ، (ردالمحتار كتاب الحظر والإباحة فصل في اللبس ص ۳۱۸ ج ۵. ظفیر)

ددهوکی ورکونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟ سوال: (۸۸۲) مایو سړی ته یوه توله سره زر ورکړی وه چی ته ددی خخه گشته (۱) جوړه کړه. خلاصه داچی هغه سره زرکښی ښوول او داوسپنی کشته یی ماته راکړه او هغه امام دی، لهذاپه هغه پسی لمونځ جائز دی اوکھ نه؟
جواب: دغه سړی فاسق دی، په هغه پسی لمونځ مکروه دی، هغه دامامت خخه معزول کول پکار (۲) دی. یا داچی هغه توبه وکاري. فقط

دظلم دفع کولو دپاره چی کم سړی دروغ ووايي دهغه امامت خنکه دی: سوال: (۸۸۷)
خلاصه داچی زید په عمر باندي ددروغو دعویٰ په عدالت کی دائره کړه. حال داچی زید په خه خبره باندي مجبوره سوی وو او عمر یی په خپلو وهلی وو، خودعویٰ په بل عنوان اوناامه باندي وسوه. دعمر وکیل دعمر دطرفه قطعاً انکار وکی ولی چی په اقرار سره دسزا ورکول کیدو اندیښنه وه په داسی صورت کی په عمر پسی لمونځ جائز دی اوکھ نه؟
جواب: په درمختار کی دی چی دظلم دفع کولو دپاره دروغ ویل جائز دی. الکذب مباح لاحیاء حقه ودفع الظلم والمراد التعرض (۳) الخ. لهذا په دی صورت کی دعمر امامت صحیح دی اولمونځ په هغه پسی بغیرکراهته درست دی.

ښځی دجومات دامام اقتداء په نژدی کور کی کولی سی؟ سوال: (۸۸۸) دجومات سره په نژدی کور کی زنانه دجمعی اواخترانو لمونځ دامام په تکبیر باندي اداء کولی سی اوکھ نه؟
جواب: کولی یی سی (۴). فقط

چی دچا پښی پرې سوی وی دهغه امام کیدل خنکه دی؟ سوال: (۸۸۹) دیوسړی دواړی پښی ترزنګونو پوری پرې سوی دی چی دهغه په وجهی سره رکوع اوجلسه کماحقه نه اداء کیږی او قرآن شریف صحیح وایی، دلمانځه روژی پایبنده دی، د داسی سړی امامت

(۱). کشته: یو قسم خاص دارو کم چی دسرو زرو اونورو موادو په گډولو سره یی طبییان جوړوی او دطاقت زیاتولو دپاره مفید دی، دا دارو اکثره زیات مالداره خلگ استعمالوی. والله أعلم. محمد أحمد حقانی

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه (ای الفاسق) کراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۳). الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الحظر والإباحة فصل فی البیع ص ۳۷۷ ج ۵، ط. س. ج ۲ ص ۳۲۲. ظفیر

(۴). والحائل لا یمنع الاقتداء إن لم یشتهه حال إمامه بسماع أو رؤية، ولو من باب مشبک یمنع الوصول فی الاصح ولم یختلف المكان حقيقة کمسجد وبيت فی الاصح ولو اقتدی من سطح داره المتصلة بالمسجد لم یجز لکن تعقبه فی الشرنبلالية، ونقل عن البرهان وغيره أن الصحيح اعتبار الاشتباه فقط. (درمختار) ای ولاعبرة باختلاف المكان الخ والذي یصح هذا الاختیار ما روینا ان رسول الله ﷺ کان یصلی فی حجرة عائشه رضی الله عنہا والناس یصلون بصلاته الخ (رد المحتار باب الامامة ص ۵۴۸ و ص ۵۵۰ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۸۲-۵۸۸). ظفیر

صحیح دی اوکھ نہ؟

جواب: لمونخ پہ هغه پسی صحیح دی لیکن بنه داده چی بل امام مقرر کرل سی دچاچی لاس اوپنپی صحیح اوسالم وی، او هغه عالم اوصالح اودامامت په صفاتو سره متصف وی. په شامی کی دی: وکذا اعرج يقوم ببعض قدمه فالقتداء بغیره اولی تاتارخانیه وکذا (۱) اجذم الخ. ددی خخه معلومه سوه چی دپنپو پریکری امامت په درجه اولی مکروه دی. که خه هم لمونخ په هغه پسی کیچی، خوبنه داده چی بل امام مقرر کری. فقط

په رشتینی شاهی ورکونکی پسی لمونخ درست دی: سوال: (۸۹۰) کم سپی چی دخه ضرورت په وجه رشتینی شاهی ورکوی په هغه پسی لمونخ درست دی اوکھ مکروه؟

جواب: رشتینی شاهی ورکول موجب دثواب ده اوپه بعضو موقعو کی ضرورت سی، لهذا لمونخ په هغه پسی بغیر کراهته درست دی. فقط

په قرآنی آیتونو سره دپیسو کتونکی امامت: سوال: (۸۹۱) دداسی سپی امامت درست

دی اوکھ نه خوک چی په قرآنی آیتونو سره عمل (یعنی دم اوچوپ) کوی او اجرت اخلی؟

دسغلی عمل خخه دتوبه کونکی امامت: سوال: (۲۱۸۹۲) کم سپی چی سفلی عمل کوی اوبیا

رشتینی توبه وکارپی دهغه امامت درست دی اوکھ نه؟

جواب: (۱) درست (۲) دی.

(۲) وروسته دتوبی خخه امامت دهغه (۳) درست دی. فقط

کم مسلمان چی دبنگی دجنازی لمونخ کوی دهغه امامت جائز دی اوکھ نه؟ سوال: (۸۹۳)

یو سپی دبنگیانو جنازه کوی، کله چی دبنگی په کور کی ماشوم پیداسی نودهغه په غور کی اذان ورکوی، آیا داسی سپی دامامت قابل کیدی سی، دداسی سپی دپاره شریعت خه سزا ټاکی؟

جواب: که چیری دغه بنگیان مسلمانان وی نو دهغوی دجنازی لمونخ کول ضروری دی

اودهغوی دماشوم په غور کی اذان ویل هم مشروع دی، لهذا پردغه سپی بانندی اعتراض

نسته (۴) اوکھ چیری دغه بنگیان کافران وی، داسلام کلمه نه وایی نوبیا داکارونه ناجائز

(۱). ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۵ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲ . ظفیر

(۲). په قرآنی آیتونو بانندی په دم اوچوپ کولو بانندی اجرت اخستل جائز دی. لان المتقدمین المانعین للاستیجار مطلقا جوزوا الرقیة بالاجرة ولو بالقرآن كما ذکر الطحاوی لانها لیست عبارة محضة بل من التداوی (ردالمحتار.

کتاب الاجارة مطلب فی الاستیجار علی الطاعات ص ۴۸ ج ۵ ، ط.س. ج ۱ ص ۱ ط.س. ج ۲ ص ۵۵). ظفیر

(۳). قال رسول الله ﷺ التائب من الذنب کمن لا ذنب له (مشکوٰة باب الاستغفار فصل ثالث ص ۲۰۲). ظفیر

(۴). وهی فرض علی کل مسلم مات خلا اربعة الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلوة الجنائز ص

۸۱۴ ج ۱ ، ط.س. ج ۲ ص ۲۱۰). ظفیر

(۱) دی۔ دغہ امام تہ ددی خخہ توبہ کول پکاردی او وروسته دتوبی خخہ هغه امام پاتہ کیدی سی۔ فقط

چی امام په مکروه وخت کی جمعہ ورکوی نومقتدیان دی خه وگری؟ سوال: (۸۹۴) د

درگاه سره نژدی یو جومات دی، دهغه سجاده نشین (مشر) په آخری مکروه وخت کی لمونځ کوی او امام او مؤذن هم دهغه دمرضی مطابق کارکوی۔ آیادمحلی خلگوته دا حق سته چی په اول وخت کی لمونځ اداء کړی۔ اودغه امام لیری کړی اوبل امام مقرر کړی، دا خبره درستہ ده او که نه؟

جواب: اولاً واضحہ دی وی چی هریو لمونځ په اول وخت کی اداء کول دا حنافو په نزد مسنون او مستحب نه دی بلکی دسهار په لمونځ کی اسفار مستحب دی۔ هم دغه رکم په دویی کی په ماپنبن کی تاخیر مسنون دی او دماخستن په لمانځه کی دشپی تردریمی حصی پوری تاخیر مستحب دی، (۲) اودادی هم واضح وی چی مکروه وخت صرف په مازدیگر کی دی، چی مازدیگر دومره مؤخر کړی چی په لمر کی تغیر راسی او ژړوالی پکبسی راسی، باقی په نورو لمونځونو کی ټول وخت کامل دی، مکروه وخت په هغوی کی نسته، البتہ دماخستن لمونځ دنیمی شپی خخه وروسته کول په بلی وجهی سره چی هغه تقلیل دجماعت دی مکروه (۳) دی۔ غرض دا چی هریو لمونځ مؤخر کول مکروه نه دی بلکی دمازیگر لمونځ دغروب خخه ترمخکی پوری مؤخر کول اودماخستن لمونځ دنیمی شپی خخه وروسته کول مکروه دی۔ ددی خخه وروسته جواب ظاهر دی چی که چیری سجاده صاحب او امام صاحب داسی نه کوی چی دمازیگر لمونځ غروب تہ نژدی کوی او دماخستن لمونځ دنیمی شپی خخه وروسته کوی نو صرف دسهار او ماپنبن په لمونځ او دماخستن او مازدیگر په لمونځ کی دتاخیر کولو په وجهی سره دهغوی مخالفت دی ونه سی۔ اومخکنی امام دی موقوف نه سی البتہ حتی الوسع دا حنافو په نزد چی کم مستحب اوقات دی دهغه رعایت دی وسی لیکن که چیری یولمونځ په مکروه وخت کی نه کیری نوبیا مخالفت کول او جگره کول درست نه دی۔ فقط

دبرص والا امامت: سوال: (۸۹۵) کم سپری چی سید او دمائلو خخه خبر وی او پرهیزگار

(۱) وشرطها ستة اسلام الميت (ايضاً ص ۸۱۱ ج ۱، ط.س. ج ۲ ص ۲۰۷). ظفیر
(۲) ويستحب الاسفار بالفجر والابراد بالظهر في الصيف وتقديمه في الشتاء وتاخير العصر مالم تتغير الشمس في الصيف والشتاء ويستحب تعجيل المغرب وتاخير العشاء الى ما قبل ثلث الليل (هدايه مختصراً ص ۷۸ ج ۱).
(۳) وتاخير عشاء (الى قوله) فان اخرها الى ما زاد على النصف كره لتقليل الجماعة اما اليه فمباح واخر العصر الى اصرار ذكاء (الدر المختار كتاب الصلاة، ط.س. ج ۱ ص ۳۲۸). ظفیر

وی لیکن دهنه په گوتو کی پردوه دری گوتو باندی دبرص داغ وی، په هغه پسی لمونخ جائز دی او که نه؟

جواب: په ذکر سوی امام پسی لمونخ بغیر کراهنه درست دی، دبرص په دومره قدر داغ سره دامام مذکور په امامت کی هیش کراهنه نه راخی. کذا فی الشامی (۱). فقط
دقادیانی امامت درست نه دی؟ سوال: (۸۹۲) په قادیانی فرقی پسی لمونخ کول جائز دی دی او که نه؟

جواب: درست نه دی ولی چی دهنوی پرکفر باندی فتویٰ (۲) ده. فقط

عالم دجاهل اقتداء کولی سی او که نه؟ سوال: (۸۹۷) که چیری یوجاهل لمونخ ورکوی اویو عالم یا عالم دمساثلو په قدر دضرورت راغی، نودغه عالم په هغه پسی اقتداء وکری او که نه؟ که اقتداء یی وکړه نوپه لمانخه کی یی څه قصور خورانه غی؟
جواب: اقتداء دی وکړی په لمانخه کی څه قصور نسته (۳). فقط

کم سړی چی په استنجا کی صرف اوبه استعمالوی دهنه امامت؟ سوال: (۸۹۸) یوسړی عادة لوتنه نه استعمالوی متیازی وکړی او حشفه ومینخی نو په دی وجهی سره دهنه طهارت ناقابل اعتبار دی، او همدغه سړی لمونخ ورکوی، نو اوس محتاط سړی چی کله راغی نو دی په هغه پسی اقتداء اوکړی او که نه؟ که چیری اقتداء نه کوی نو آیا ځان ته جلا فرض دی وکړی او که دی دهنه د فراغت په انتظار کی ولاړ اوسی، کله چی جمعه ختمه سی هلته دی وکړی؟

جواب: اقتداء دی وکړی او هیش وهم دی نه کوی. (۴) فقط

دصاحب ترتیب اقتداء په هغه چاپسی دچا لمونخونه چی فوت کیری: سوال: (۸۹۹) دصاحب ترتیب اقتداء په هغه امام پسی کیری او که نه دچا چی لمونخ فوت کیری؟
جواب: کله چی امام صاحب ترتیب نه دی نودهنه لمونخ صحیح دی نوپه هغه پسی دصاحب ترتیب لمونخ هم صحیح دی ولی چی دمقتدی لمونخ دامام د لمانخه تابع دی

(۱). وكذا تكره خلف امرد الخ وابرص شاع برصه (درمختار) والظاهر ان العلة النفرة ولذا قيد الابرص بالشيوع ليكون ظاهراً (ردالمحتار باب الامامت ص ۵۲۵ ج ۱، ۵۲۲). ظفیر
(۲). وان انكر بعض ما علم من الدين ضرورة كفر بها الخ فلا يصح الاقتداء به اصلا (الدر المختار على هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۱). ظفیر
(۳). فاذا اخرج الحروف اخرجها على الصحة لا يكره ان يكون امام (عالمگیری مصري ص ۸۱ ج ۱، ط.م. ج ۱ ص ۸۷).
(۴). اليقين لا يزول بالشك (الاشباه والنظائر القاعدة الثالثة ص ۷۵) ثم اعلم ان الجمع بين الماء والحجر افضل ويليه في الفضل الاقتصار على الماء ويليه الاقتصار على الحجر وتحصل السنه بالكل وان تفاوت الفضل (رد المحتار فصل في الاستنجا ص ۳۱۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۳۸). ظفیر

صحّة اوفساداً (۱) (دصحت په اعتبار سره هم اودفساد په اعتبار سره هم). فقط
دمسبوق اقتداء: سوال: (۹۰۰) یوسړی په جمعه کی هغه وخت شریک سو کله چی امام یو
 رکعات کړی وو دجمعی ختمیدلو څخه وروسته ذکر سوی سړی خپل باقی مانده پوره
 کوی، په دی وخت کی دوو نورو سړیانو اودس وکی اوپه مخکنی سړی پسی یی نیت
 وتړی او ودریدل. مخکنی سړی خپل رکعت پوره کړی کم دوه سړی چی وروسته راغلی
 وه دهغوی یورکعات باقی پاته سو. ددی څخه وروسته یو یا دوو نورو سړیو اودس وکی
 اودهغوی څخه وروسته ودریدل. همدغه رکم پنځه واره شاملیدل وسول، په دی طریقې
 سره اقتداء درسته سوه اوکله نه؟

جواب: دکم سړی چی یو یادوه رکعاته فوت سی او وروسته راسی په جمعه کی شامل
 سی هغه ته مسبوق وایی کم وخت چی دامام دسلام گرځولو څخه وروسته هغه دخپل
 رکعات دپوره کولو دپاره ولاړیږی نوپه هغه پسی دچا اقتداء کول درست نه دی، ددغه
 مقتدیانو لمونځ به نه صحیح کیږی کم چی به راتلل اوشاملیدل به څنگه چی په درمختار
 کی دمسبوق په حال کی دی: لا یجوز الاقتداء (۲) به. فقط

دترك واجب په وجهی سره چی څوک دجماعت اعاده کوی دهغه اقتداء بل څوک نسی

کولی: سوال: (۹۰۱) دترك واجب په وجهی سره په دوهمه جمعه کی که چیری څوک نوی
 داسی سړی شریک سی دچا په ذمه چی فرض باقی دی، یا دمخکنی جمعی مسبوق دچا
 چی په مخکنی جمعه کی دشریکیدلو څخه مخکی ترك واجب سوی وو هغه خپل لمونځ
 پوره کړی اوپه دوهمه جمعه کی شریک سی، یاپه مخکی جمعه کی دشریکیدلو څخه
 وروسته چی دامام څخه واجب ترك سو اویا مسبوق لمونځ پوره کی اوپه دوهمه جمعه
 کی شامل سو، په دی دری وارو صورتونو کی به دچا لمونځ صحیح کیږی اودکمی
 درجی به وی اودچا دابه نه صحیح کیږی. اویوشکل دادی چی مسبوق اخته دی خپل
 لمونځ پوره کوی اودوهمه جمعه شروع سوه نو دهغه شریکیدل ورسره مناسب دی اوکله
 نه؟

جواب: صحیح داده چی دترك واجب په وجهی سره دوباره لمونځ کول جابر دمخکی
 (لمونځ) دپاره دی، یعنی فرضیت مخکی اداء سو بس کم نوی سړی چی په دوهمه جمعه

(۱). فلا يلزم الترتیب اذا ضاق الوقت المستحب حقيقة الخ ونسيت الفاتحة لانه عذر اوفات ستة اعتقادية
 لدخولها في حد التكرار المقتضى للخرج (در المختار علی هامش ردالمحتار باب قضاء الفوات ص ۲۸ ج ۱ ،
 ط.س. ج ۱ ص ۵۹۷). ظفیر

(۲). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار مطلب فی المسبوق واللاحق ص ۵۵۵ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۷. ظفیر

کی شریکیبری دھغه فرض لمونخ به نه صحیح کیبری، همدا خبره محقق ابن همام رحمۃ اللہ علیہ خوبه کپیده اوهمدا صحیح ده. نومسبوق ته پکار دی چی خپل لمونخ دی پوره کړی، بیا دی په دوهمه جمعه کی شریک سی، اوکه چیری مخکنی لمونخ یی مات کی اوپه دوهمه جمعه کی شریک سو نودهغه لمونخ به نه صحیح کیبری. په درمختار کی دی: **والمختار انه جابر للاول لان الفرض لايتكرر الخ. فقط**

په تراویح کونکی پسی د فرض والا لمونخ درست نه دی: سوال: (۹۰۲) دزید دعویٰ ده چی د تراویح لمونخ اوس کیبری، اوبکر چی وروسته راورسیدی نو دماخستن فرض لمونخ دی خان ته جلا نه کوی بلکی په امام پسی دی کوی په کم حالت کی چی امام دی پخپله دی بکر دماخستن د فرض لمونخ نیت وکړی اوپه جمعه کی دی شامل سی، د بکر فرض به وسی.

دمازیگر لمونخ کونکی اقتداء دماپنبن لمونخ کونکی نه سی کولی: (۲۱۹۰۳) دزید دعویٰ ده چی دمازیگر جمعه کیبری، بکر چاچی ددی ورخی دماپنبن لمونخ تراوسه پوری اداء کړی نه دی وروسته راغی نو دامام سره دی دماپنبن دلمانخه نیت وکړی، او شامل دی سی، د هغه دماپنبن لمونخ به وسی دمازیگر لمونخ دی وروسته وکړی. **جواب: (۱)** دزید دعویٰ غلطه په تراویح کونکی پسی فرض نه ادا کیبری. (۱) **(۲)** دادعویٰ هم دزید غلطه ده، دمازیگر په لمونخ کونکی پسی دماپنبن لمونخ نه صحیح کیبری. (۱) فقط

دمولود مروجہ اوقوالی اوعرس کونکی امامت درست دی اوکه نه؟ اوکه مجبوری وی نوخه دی وسی؟ سوال: (۹۰۴) کم سپری چی مروجہ مولود کوی اوپه هغه کی غزلی ویل کیبری اوپه عرس وغیره کی هم شریکیبری، اوقوالی اوری، په هغه پسی لمونخ صحیح کیبری اوکه نه؟ که نه کیبری اود هغه په لیری کولو کی فتنه وی نوپه دی صورت کی خه حکم دی؟ **جواب:** لمونخ صحیح کیبری لیکن که چیری د هغه په لیری کولو کی فتنه نه وی نو هغه دی دامامت خخه لیری سی، اوکه چیری فتنه وی نوپه هغه پسی دی لمونخ کوی خکه چی تر یوازی لمونخ کولو په هغه پسی لمونخ کول په جمعی سره بنه دی. (۲) هکذا فی الشامی

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة مطلب واجبات الصلوة ص ۴۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۵۷. ظفیر

(۲). لا یصح اقتداء رجل بامرأة الخ ولا مفترض بمتنفل (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۴۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۹). ظفیر

(۳). وفي النهر عن المحيط صلی خلف فاسق او مبتدع نال فضل الجماعة (درمختار) افاد ان الصلاة خلفهما =

وغیرها. فقط

کہ پہ روافضو پسی یی لمونخ وکی نو صحیح سو اوکھ نہ؟ سوال: (۹۰۵) رافضی (یعنی شیعہ) خوک چي اصحاب ثلاثہ (ابوبکر رضی اللہ عنہ، عمر رضی اللہ عنہ، عثمان رضی اللہ عنہ) تہ بد وایی او حضرت علی رضی اللہ عنہ تہ بنہ وایی آیا پہ ہغہ پسی لمونخ صحیح کیبری؟ کہ چا وکی نو راگرخول یی پکار دی اوکھ خنگہ؟

جواب: شیخینو تہ پہ بد رد ویونکی رافضی پسی لمونخ صحیح نہ دی پہ ہغہ پسی لمونخ مہ کوی کہ کری مو وی نو راگرخول یی پکار (۱) دی. فقط

دنو عمر هلک امامت کہ چیری ہغہ پہ قرأت کی غلطی کوی خنگہ دی؟ سوال: (۹۰۶)

یو نو عمر بی زیری اوبریتو هلک دیوجومات پہ امامت باندی مقرر سوی دی، ہغہ دقیام پہ حالت کی پہ بیباکی سرہ آسمان طرفتہ گوری او اکثرہ پہ خپل مصنوعی تجوید کی اللہ اکبر (نعوذ باللہ منہ) وایی، دجماعت اکثرہ ناخبرہ مسلمانان دہغہ امامت جائز گنی اوپہ ہغہ پسی لمونخ کوی، اوکم سری چي پہ ذکر سوی وجہی سرہ دہغہ اقتداء مکروہ گنی اوانکار باندی کوی اوپہ خپل کور کی یاپہ جومات کی دجمعی دلمونخ خخہ وروستہ یوازی لمونخ کولو تہ ترجیح کوی، دجماعت خلگ ہغہ گنہگار گنی اوترک تکلم وغیرہ ورسرہ کوی، دذکر سوی امام امامت، دمقتدیانو دافعل اودمنکر انکار جائزدی اوکھ خنگہ. اقتداء کونکی پرحق باندی دی یاہغہ خلگ خوک چي اقتداء نہ کوی؟

جواب: پہ درمختار کی دی: وکذا تکرہ خلف امرد وسفیہ رضی اللہ عنہ اوپہ شامی کی دی: الظاهر انها تنزیہیۃ الخ حاصل دادی چي پہ امرد پسی لمونخ مکروہ تنزیہی یعنی خلاف اولی دی، لمونخ صحیح کیبری، لیکن کہ چیری یوہ لمونخ ماتونکی غلطی دہغہ خخہ وسی نو لمونخ نہ صحیح کیبری. (۲)

کم خلگ چي پہ ذکر سوی امرد (یعنی بی زیری هلک) پسی لمونخ جائز گنی، اوکوی یی، ہغوی پرحق باندی دی، لمونخ پہ ہغہ پسی صحیح دی. البتہ داللہ پراول ہمزہ باندی مدکول مفسد دصلوۃ دی، پہ داسی امام پسی لمونخ نہ صحیح کیبری. (۳) لیکن کہ

= اولی من الانفراد لکن لاینال کماینال خلف تقی (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲).
(۱). ومبتدع لا یکفر بها الخ وان انکر بعض ما علم من الدین ضرورة کفر بها کقولہ ان اللہ تعالی جسم کالاجسام وانکارہ صجبة الصدیق فلا یصح الاقتداء به اصلا (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر صدیقی

(۲). ردالمحتار باب الامامة مطلب فی امامة الامر د ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

(۳). اذا اراد الشروع فی الصلوة کبر رضی اللہ عنہ بالحذف اذا مد احد الهمزین مفسد وتعمده کفر (الدر المختار علی

چیری هغه دامد پریږدی او الله اکبر په صحیح طریقی سره وایی یعنی بالحذف، نولمونخ صحیح دی، نوکه چیری دمدم کولو دانسبت ددغه امام طرفته صحیح وی بیا خو په دغه ذکر سوی امام پسی لمونخ پریښونکی پرحق بانندی دی، په هغوی بانندی طعن نسی کیدی، دامام دامردوالی په وجه سره جمعه پریښوول درست نه دی (۱). فقط

په ناست سړی پسی ډولار اقتداء درسته ده او که نه؟ سوال: (۹۰۷) یوسړی دی، هغه په دی طریقی سره دلمونخ امامت کوی چی امام خو ناست وی اومقتدیان ولاړ اوسی.

جواب: ډولار سړی لمونخ په ناست پسی درست دی لکه څنگه چی په درمختار کی دی: وقائم بقاعد یرکع ویسجد لانه ﷺ صلی اخر صلاته قاعداً وهم قیام (۲) الخ نوکه چیری امام معذور وی چی دریدلی نه سی نوهغه ته په ناسته جمعه ورکول درست دی اوپه هغه پسی ددریدونکو لمونخ درست اوصحیح دی.

په غیر مقلد پسی لمونخ درست دی او که نه؟ سوال: (۹۰۸) کم سړی چی غیر مقلدوی لیکن ددین امامانو ته بدنه وایی په هغه پسی لمونخ درست دی او که نه؟

جواب: که چیری دهغه عقائد هم داهل سنت والجماعت موافق وی اوسلفو ته بدنه وایی نو لمونخ په هغه پسی صحیح (۳) دی.

څوک چی مری ته غسل ورکوی دهغه امامت اوشاهدی درست دی او که نه؟ سوال: (۹۰۹)

کم سړی چی دمرو لمبولو کسب کوی په هغه پسی لمونخ کول اودهغه شاهی شرعاً جائز ده او که نه؟ که چیری جائز وی نو فتاویٰ خیریه والا چی دمړی لمبولونکی امامت ته مکروه ویلی او دهغه شاهی یی غیر معتبر لیکلی ده، دهغه به څه مطلب وی؟

جواب: مړی ته دغسل ورکولو داجرت اخستلو په جواز اوعدم جواز کی اختلاف دی. په درمختار کی دی: والافضل ان یغسل المیت مجاناً فان ابتغی الغسل الاجر جاز ان کان تمه غیره الخ وفیه تفصیل ذکره الشامی، وعبارة الفتح: ولا یجوز الاستیجار علی غسل المیت ویجوز علی الحمل والدفن واجازه بعضهم فی الغسل ایضاً (۴) شامی (۴)

= هامش در المختار فصل فی تالیف الصلوة ص ج ۱) ظفیر

(۱). کله چی دفاسق مبتدع په وجهی سره دجمعی پریښولو حکم نسته نو دامرد امام کیدلو په وجهی سره به دجمعی پریښوول څنگه درست وی. صلی خلف فاسق اومبتدع نال فضل الجماعة (در مختار) افاد ان الصلاة خلفهما اولی من الانفراد الخ (رد المختار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمختار باب الامامة ص ۵۵۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۸۸). ظفیر

(۳). او که چیری بردد ورته وایی نوددی په وجهی سره به هغه فاسق گرځول کیږی. سباب المسلم فسوق (الحديث) اودفاسق امامت مکروه تحریمی دی: وان کراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (ردالمختار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

نو مجوزین قائل دجواز دامامت بلا کراہت او دقبول دشہادت دی او غیر مجوزین قائل دکراہت دامامت او عدم قبول دشاہدی دی. نو قول دصاحب دفتاویٰ خیریی مطابق یعنی قول پر عدم جواز بانندی دی.

خوک چی مغلف طلاق ورکری بنخہ بغیر دحلالولو خخہ ساتی دہغہ امامت صحیح دی او کہ

نہ؟ سوال: (۹۱۰) دجومات پیش امام خپلی بنخی ته دری خلور واره طلاق ورکری اود کور خخہ یی وایسته اوبیا یی بغیر دحلالولو خخہ په کورکی وساتله، په هغه پسی لمونخ جائز دی او که؟

جواب: دحلالولو خخہ بغیر دمطلقه ثلاثه ساتل او هغه بنخہ جوړول حرام دی، دغه سړی فاسق اوزانی دی، په ده پسی لمونخ مکروه (۱) دی.

خوک چی دکپری آسونه جوړ کړی اودهغه تماشه خلکوته بنیسی او پیسی گتی دہغه امامت

جائز دی او که نه؟ سوال: (۹۱۱) یوسړی دکپری آسونه رقصوی اوتوپونه وربانندی وهی

اوپه هغه بانندی پیسی گتی، په هغه پسی لمونخ جائز دی او که نه؟

جواب: په هغه پسی لمونخ مکروه دی، دغه سړی فاسق اومبتدع (۲) دی.

دتعزیه پرست امامت خنکه دی؟ سوال: (۹۱۲) یوسړی دجومات امام تعزیه پرستی ډیره

کوی اوخلگو ته هم دہغه ترغیب ورکوی اوخوک چی نذر اونیاز وربانندی اچوی هغه په خپل مصرف کی راولی. اویو تصویریی راوړی دی وایی چی داتصویر دامام حسین دی، دخلگو خخہ روپی او پیسی اخلی اودهغه زیارت وربانندی کوی، په هغه پسی لمونخ جائز دی او که نه؟

جواب: دغه سړی فاسق اوبدعتی دی، دی امام جوړول حرام دی اوپه ده پسی لمونخ

مکروه تحریمی دی. که چیری داسی سړی امام وی، نوکه چیری دی توبه ونه کاږی نودی دامامت خخہ معزوله کول پکار دی. (۳)

دنابینا حافظ امامت درست دی: سوال: (۹۱۳) یونابینا حافظ خوک چی قرآن شریف صحیح

(۴). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ص ۸۰۴ ج ۱ ، ط.س.ج ۲ ص ۱۹۹ . ظفیر

(۱). ویکره امامة عبد الخ او اعرابی الخ. او فاسق الخ (درمختار) من الفاسق وهو الخروج عن الاستقامة ولعل المراد به من يرتكب الكبائر كشارب الخمر والزانی واكل الربو اونحو ذلك (ردالمحتار باب الامامة. ص ۵۲۳ ج ۱ ، ط.س.ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد و اعرابی و فاسق و اعمی و مبتدع (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ص ۵۲۳ ج ۱ ، ط.س.ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۳). واما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه بانه لایهتم لامر دینه الخ بل مشی فی شرح المنیه علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱ ، ط.س.ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

وایی اود شرعی مسائلو څخه په ښه ډول خبر دی، خو د تراویحو د ختم څخه علاوه پنځه وخته لمونځ او جمعی وغیره کی دکلی خلگ دهغه داقتداء څخه انکار کوی او وایی چی په نابینا پسی لمونځ درست نه دی. آیا په دغه حافظ پسی لمونځ درست دی او که نه؟

جواب: حافظ نابینا څوک چی د شرعی مسائلو څخه خبر دی. اوصالح اومحتاط دی نو دهغه په امامت کی هیڅ کراهت نسته، بی کراهته په هغه پسی لمونځ صحیح دی، بلکی په شامی کی یی تحقیق کړی دی چی دداسی نابینا امامت دهغه بینا څخه افضل دی په کم کی چی ذکر سوی صفتونه نه وی، په حدیث کی د حضرت عبد الله ابن امّ مکتوم رضی الله عنه چی نابینا صحابی وو، امام کیدل ثابت دی پخپله رسول الله صلی الله علیه و آله په سفر باندی دتللو وخت کی هغه دمذینی والاوو امام مقرر کړی وو. وکفی به حجة^(۱).

د گروې دمزکی څخه د فائده اخستونکی امامت څنگه دی؟ سوال: (۹۱۴) قاضی امام

مسجد مزکه په گروې اخیستی ده او ددغه مزکی منافع خوری، دامنافع په سود کی داخلی دی او که نه؟ او په داسی سړی پسی اقتداء کول جائز دی او که نه؟

جواب: دگرو سوی مزکی نفع مرتهن ته اخستل صحیح نه دی ځکه چی په سود کی داخل دی اوداسی امام امام جوړول ممنوع دی لمونځ په هغه پسی که څه هم سره د کراهته اداء کیری لیکن هغه دائمی امام جوړول نه دی پکار. کذا فی الشامی^(۲).

د شیخ او سید په موجودگی کی بل سړی امام جوړیدی سی او که نه؟ او د تاجر امامت

جائز دی او که نه؟ سوال: (۹۱۵) د شیخ اوسید په موجودگی کی بوډا امام جوړول څنگه

دی او دوکاندار کم چی شریف او پرهیزگار دی هغه امامت کولی سی او که نه؟

جواب: لمونځ په ټولو پسی کیری د شیخ اوسید خاصوالی نسته. د شیخ اوسید لمونځ په غیر شیخ اوسید پسی کیری، امام ته دامامت لائق کیدل پکار دی. دنسب په دی کی څه قید نسته. کم سړی چی دلمانځه دمسائلو څخه خبر وی او پرهیزگار وی، هغه دامامت زیات حقدار دی، که سیدوی یادوکاندار وی، یا کسب والا وی، بوډا وی یا ځوان^(۳) وی.

چاته چی د قطری ناجوری وی دهغه امامت جائز دی او که نه؟ سوال: (۹۱۶) امام ته د قطری

(۱). قید کراهة امامة الاعمی فی المحيط وغیره بان لا یكون افضل القوم فان كان افضلهم فهو اولى لکن ورد فی الاعمی نص خاص هو استخلافه رضی الله عنه لابن ام مکتوم وعتبان علی المدينة وکانا اعمیین لانه لم یبق من الرجال من هو اصلح منهما رضی الله عنه (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۲). ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) المراد به ان یرتکب الكبائر کشارب الخمر والزانی واکل الربا ونحو ذلك (ردالمحتار ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۳). والاحق بالامامة تقدیماً بل نصباً الاعلم باحکام الصلوة فقط صحة وفساداً (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

ناجوړی ده، بعضی وخت نیت مات کی او اودس وکړی او استنجاء صفا کړی کله چی دهغه څخه بڼه سپری موجود وی نو دهغه دجواز دامامت څه حکم دی؟

جواب: که چیری هغه شرعی معذور نه وی، کله کله ورته قطره راځی نوپه کم حالت کی چی هغه ته قطره نه راځی لمونځ په هغه پسی درست (۱) دی. فقط

دشکرانو دشی خورونکی امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۱۷) کم سپری چی د(زیارتونو) دشکرانو شیان خوری په هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟ او هغه دی قاضی جوړسی اوکه نه؟

جواب: داسی سپری کم چی دشریعت پایبند نه وی اوپه بدعاتو کی مبتلاوی اودشکرانی (نذر دشی) څخه پرهیز نه کوی هغه دامام جوړولو لائق نه دی (۲) او هغه دی قاضی هم جوړنه سی.

په افیونی پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۹۱۸) کم سپری چی غیر متشرع دلمونځ روژی پایبند نه وی اوافیونی وی په هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: په داسی امام پسی لمونځ مکروه دی، ولی چی هغه فاسق دی، اودفاسق امامت مکروه تحریمی (۳) دی.

دقاتل او دځمارگر امامت څنګه دی؟ سوال: (۹۱۹) یوسپری بل سپری په خپل لاس سره قتل کی یادبل چاپه ذریعه یی وژلی وو اودځمار عادی هم وو. خودخو ورځو څخه اوریدل کیږی چی ځمار وغیره یی پرینسول. داسی سپری دیوجومات امام جوړول اوپه هغه پسی لمونځ کول جائز دی اوکه مکروه؟

جواب: دامسلمه ده. التائب من الذنب کمن لا ذنب له. (مشکوٰة، باب الاستغفار والتوبة، فصل ثالث ص ۲۰۹. ظفیر) نوکله چی مرتکب دکبیری دګناه څخه توبه وکاري او فسق دهغه مرتفع (یعنی لیری) سو نو امامت دهغه بغیر دکراهته درست دی.

دسودی قرض اخیستونکی اووعدنه نه پوره کونکی امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۲۰) زیدقرض داری دی، اوقرض سره دسوده اوبغیر دسوده دواړه قسمه دی وعدی دهرقسم کوی، خوپوره والی دهیڅ یوه نه کیږی. په داسی صورت کی په زیدپسی لمونځ درست دی

(۱). ولاظاهر بمعذور هذا ان قارن الوضوء الحدث او طراً علیه بعده وصح لتوضا علی الانقطاع. ايضاً ص ۵۴۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۸. ظفیر

(۲). ويكره امامة عبد (الى قوله) ومبتدع اي صاحب بدعة (الدر المختار على هامش رد المحتار باب الامامة مطلب البدعة خمسة اقسام، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۳). ويكره امامة عبد الخ وفسق (در مختار) اما الفاسق فقد عللوا كراهة تقديمه الخ بل مشى فى شرح المنية على ان كراهة تقديمه كراهة تحريم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر.

اوکھ نہ؟

جواب: لمونخ په هغه پسی صحیح دی. لیکن که چیری سود قرض اخلی نوگنہگار دی په دی حالت کی لمونخ په هغه پسی مکروه (۱) دی.

چی پرچا باندی دزنا تهمت ولگول سی خو شاهد هیخوک نه وی، دهغه امامت خنکھ دی،

سوال: (۹۲۱) زیدپه یوجومات کی امام دی، عاموخلگو دامشهوره کپیدہ چی زید ہندی سرہ زنا کپیدہ عین شہادی ہیخوک نہ ورکوی دیو بل خخہ اوریدلی وایی. پہ دی صورت کی پہ زید پسی لمونخ کول درست دی اوکھ نہ؟ اوکمو خلگو چی تهمت لگولی دی دہغوی پہ بارہ کی خہ ارشاد دی؟

جواب: بغیر دخہ ثبوت خخہ پزید باندی داسی تهمت لگول حرام اونا جائز دی تهمت لگونکی گنہگاران او عاصیان دی، ہغوی دی توبہ وکاری (۲). اودزید امامت درست دی، بی تاملہ پہ ہغه پسی لمونخ کوی.

پہ مشرک تعزیه پرست پسی لمونخ درست دی اوکھ نہ؟ سوال: (۹۲۲) مشرک تعزیه پرست،

جنہہ پرست وغیرہ پسی لمونخ درست دی اوکھ نہ؟ اودبیحہ دہغه حلالہ دہ اوکھ نہ، کله چی پہ بسم اللہ اللہ اکبر ویلو سرہ ذبحہ کوی؟

جواب: پہ حدیث شریف کی دی صَلُّوا خَلْفَ کُلِّ بَرٍّ وَفَاجِرٍ (الحدیث) لہذا تعزیه پرست چونکی کَلِیَّةٌ حَقِیْقَةٌ مُشْرَکَانِ نہ دی، ددی وجہ کہ چیری لمونخ پہ ہغوی پسی وسو، نو وسو کہ خہ ہم احتیاط دادی چی ددغہ لمونخ اعادہ وسی او حتی الوسع دی پہ ہغوی پسی لمونخ ونہ (۳) سی. ہمدہ حکم دہغوی ذبیحی دی چی حلالہ دہ، خوا احتیاط پہ دی کی دی چی پہ ہغوی باندی حلالی ونہ سی.

دزانی اولوطی امامت درست دی اوکھ نہ؟ سوال: (۹۲۳) یوسری امام دی اوہغه زنا ہم کوی اودہلکانو سرہ بدکارہم کوی، دہغه پہ بارہ کی خہ حکم دی، آیادہغه امامت جائز دی اوکھ نہ؟

جواب: داسری کم چی زانی اولوطی وی دامامت قابل نہ دی فاسق او عاصی دی، کہ چیری ہغه توبہ وکاری فَبِہَا، کنی ہغه دی امام جوہ نہ سی حُکْمَہ چی لمونخ پہ ہغه پسی

(۱). ویکرہ امامتہ عبد الخ وفاسق (درمختار) المراد بہ من یرتکب الکبائر کشارب الخمر واکل الربا ونحو ذلک (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۲). القذف هولغۃ الرمی وشرما الرمی بالزنا وهو من الکبائر بالاجماع (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب حد القذف ص ۲۳۰ ج ۳، ط.س. ج ۴ ص ۴۳). ظفیر

(۳). ویکرہ امامتہ عبد ﷺ (الی قولہ) ومبتدع ای صاحب بدعة (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

مکروه (۱) دی۔

پہ عنین پسی لمونخ درست دی اوکہ نہ؟ اوپہ مورزادہ نامرد اوعارضی کی فرق سنہ اوکہ نہ؟

سوال: (۹۲۴) پہ عنین پسی لمونخ درست دی اوکہ نہ؟ اوپہ مورزادہ نامرد اوعارضی نامرد کی خہ فرق سنہ اوکہ نہ؟

جواب: پہ عنین یعنی نامردہ سری پسی بی کراہتہ لمونخ درست دی برابرہ خبرہ ده کہ ہغہ پیدائشی نامرد وی یاپہ وجہ دعارض (نامرد) سوی وی۔

امام چی خہ غواری وبل بہ یی کوی اوکہ دمقتدی دہدایت مطابق؟ او دغزلو اوریدلو والا

امامت مکروه دی اوکہ نہ؟ سوال: (۹۲۵) تابعداری مقتدی تہ پکارده اوکہ امام تہ۔ اوامام

چی کم قرآت غواری وایی بہ یی اوکہ دمقتدیانو دوینا مطابق بہ یی وایی۔ کہ چیری

امام غزلی اوری یا دروغو شاہدی ورکوی نوپہ ہغہ پسی لمونخ مکروه دی اوکہ نہ؟

جواب: پہ حدیث شریف کی دی: الامام ضامن، نو لمونخ دامام متبوع دی اومقتدیان

دامام تابع دی اوپہ قرآت کی دی امام دمقتدیانو رعایت ساتی (۲)۔ کہ چیری امام غزلی

اوری اوددروغو شاہدی ورکوی، نوہغہ فاسق دی، پہ ہغہ پسی لمونخ مکروه کیری،

خولمونخ صحیح کیری خنگہ چی پہ حدیث شریف کی دی۔ صلوا خلف کل بر وفاجر۔ او

فقہاوو دالیکلی دی چی فاسق امام معزولہ کول پکاردی۔ (۳) ولی چی پہ صالح امام

پسی پہ لمونخ کولو کی زیات ثواب وی۔

دخلاف مسلک امام اقتداء: (۴) سوال: (۹۲۶) زید پہ جماعت کی شریک سو اودا معلومہ

نہ وہ چی دامام مذہب خہ دی، پہ لمانخہ کی معلومہ سوہ چی دامام مذہب دزید خخہ

خلاف دی، نو اوس زید لمونخ وکری اوکہ لمونخ مات کری؟

جواب: کہ چیری دزید مذہب مثلاً حنفی دی او دامام مذہب معلوم سو، چی شافعی دی

یا مالکی دی، نو دزید لمونخ پہ ہغہ پسی صحیح دی، دما تولو ضرورت نستہ، بلکی

دلمانخہ ماتول پہ داسی حالت کی (۵) ممنوع دی۔

(۱)۔ واما الفاسق فقد عللوا کراہة تقدیمہ (الی قولہ) بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراہة تقدیمہ کراہة تحریم

(ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰)۔ ظفیر

(۲)۔ قال رسول الله ﷺ: اذا صلى احدكم للناس فيلخفف فان فيهم الضعيف والسقيم والكبير واذا صلى لنفسه

فليطول ماشاء (رد المحتار عن الصحيحين باب الامامة ص ۵۲۷ ج ۱)۔ ظفیر

(۳)۔ واما الفاسق فقد عللوا کراہة تقدیمہ (الی قولہ) بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراہة تقدیمہ کراہة تحریم

(ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰)۔ ظفیر

(۴)۔ ددی مسئلہ زیات تفصیل دفتاویٰ دارالعلوم ددی دریمی ۳ حصی پہ پای کی درج سوی رسالہ کی وگوری۔

(۵)۔ ان یقین المراعاة لم یکرہ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۶ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۳)۔

دمحتاط حافظ قرآن نابینا امامت درست دی: سوال: (۹۲۷) زید نابینا دی، خود محتاط او دلمانخہ اوروژی دمسائلو خخہ پہ نسبت دنور قوم پہ بنہ ڊول خبر دی، اودقرآن حافظ دی، اوقوم ددین پہ مسائلو پیژندلو اودقرآن شریف پہ ویلو کی دده خخہ کمتردی، پہ داسی صورتہ کی ددغه نابینا امام جوړول افضل دی اوکہ نه؟

جواب: پہ داسی حالت کی دنابینا امام جوړول بنہ دی کما فی الشامی عن البحر قید کراهة امام الاعمی فی المحيط وغیره بان لایکون افضل القوم فان کان افضلهم فهو اولی (۱).

دهغه سری دامامت خہ حکم دی څوک چی بنخو ته دبی حیایی تلقین کوی: سوال: (۹۲۸)

زید امام جوړول څنگه دی دچاچی دالاندینی احوال دی. زید بنخو لمسوی اودبی حیایی طرف ته بی رابولی، اومسلمانانو ته بنکنخل کوی اودشریعت سپکاوی کوی، خہ حکم بی دی؟

جواب: دداسی مبتدعینو سره دصحبت اوورسره دکنبہنستو خخہ احتراز واجب او لازم دی او هغه امام جوړول ممنوع او ناجائز دی هیڅکله هغه امام مه جوړوی ځکه چی فاسق امام جوړول حرام دی. (۲)

دمفسد صلوة غونډی غلطی کونکی امامت درست دی اوکہ نه؟ سوال: (۹۲۹) کم سری چی

په لمانخہ کی داسی غلطی وکړی په کمی سره چی لمونخ فاسد سی په هغه پسی لمونخ صحیح دی اوکہ نه؟ او هغه امام جوړول څنگه دی؟

جواب: که چیری په لمانخہ کی داسی غلطی وکړی په کمی سره چی لمونخ فاسد سی نو په هغه پسی لمونخ صحیح نه دی. بنه په هرحال کی همدادی چی امام داسی سری جوړ سی څوک چی قرآن کریم صحیح وایی اودلمانخہ دمسائلو خخہ خبر وی اوصالح اود شریعت پایبنده وی ولی چی په فاسق پسی لمونخ مکروه دی. اودقرآن کریم په غلط ویلو کی داتفصیل دی چی که چیری داسی غلطی وکړی کمه چی مفسد دصلوة وی نو هغه امام مه جوړوی په هغه پسی لمونخ صحیح نه دی، اوکہ چیری داسی غلطی نه کوی کمه چی مفسد دصلوة وی نولمونخ صحیح کیږی خو بنه نه دی. (۳)

په بینک کی درویی ایبنوونکی امامت: سوال: (۹۳۰) کم سری چی په بینک کی روپی

داخلوی دهغه امامت درست دی اوکہ نه؟

(۱). رد المحتار باب الامامة ص ۵۳۲ ج ۱. ظفیر

(۲). بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم لما ذکرنا (رد المحتار ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

[باقی]

جواب: دهغه امامت هم مکروه دی (۱). (خو په دی زمانه کی چی غلا، ډاکه عامه ده اود روپو دحفاظت ذریعه ماسوا دبینک څخه بله نسته. په بینک کی دحفاظت په غرض ایښوول درست دی اودهغه امامت هم درست دی. والله اعلم ظفیر)

بغیر پتکی امامت: سوال: (۹۳۱) مشهوره ده چی امام بی پتکی لمونځ ورکړی نومکروه کیږی. داصحیح ده اوکه غلطه ده؟

جواب: بغیر پتکی لمونځ نه مکروه کیږی لیکن په پتکی سره ښه اوافضل دی، ثواب ورسره زیاتیری (۲).

دقادیانی امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۳۲) کم خلگ چی دمرزا قادیانی مریدان وی یا هغه ښه گنی دهغوی امامت جائز دی اوکه نه؟ په هغوی پسی داداء سوی لمونځ اعاده واجبه ده اوکه څنگه؟

جواب: جائز نه دی (۳).

کم سړی چی خلفاء ثلثه وو ته جاهل وایی هغه امام جوړول څنگه دی؟ سوال: (۸۳۳) بکر داوایی چی خلفاء ثلثه جاهلان وه هغوی به څه فیصله کوله، وغیره الفاظ وایی، دداسی سړی امامت څنگه دی؟

جواب: داسی عقیده لرونکی اونازیبا الفاظ ویونکی سخت عاصی اوفاسق دی اوظالم اوجاهل دی، دامامت قابل نه (۴) دی. والتفصیل فی الکتب.

(کم رافضی چی خلفاء ثلثه وو ته ښکنځل کوی هغه دبعضو فقهاوو په نزد کافر دی او فاسق بالاتفاق دی، نقل فی البزازیة عن الخلاصة ان الرافضی اذا کان یسب الشیخین ویلعنهما فهو کافر. ردالمحتار باب المرتد ص ۴۰۵ ج ۳. ظفیر).

په میلو کی دشریکیدونکی امامت درست دی او که نه ؟ سوال : (۹۳۴) یو سړی په میلو او

(۳). ولا غیر الاثنی عشر به ای بالاثنی عشر علی الاصح (در مختار) ولكن الاحوط عدم الصحة (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۴۴ ج ۱ ط.س. ج ۱ ص ۵۸۱ ، مطلب فی الاثنی عشر ظفیر.

(۱). وكذا تكره خلف امرء، در المختار (الی قوله) واكل الربا وتمامه فی (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱ ، ۵۲۲). ظفیر

(۲). والمستحب ان یصلی الرجل فی ثلثة اثار وقميص وعمامة ولوصلی فی ثوب واحد متوشحاً به جمیع بدن الخ جاز من غیر کراهة (غنیة المستملی ص ۳۳۷). ظفیر

(۳). وان انکر بعض ما علم من الدین ضرورة کفر بها فلا یصح الاقتداء به اصلاً (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۴ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۱). ظفیر

(۴). اما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه (ای قوله) بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

عرسونو کی شریکیری، قوالی اوڊولونہ اوری اوپہ جومات کی امامت هم کوی۔ آیاپہ هغه پسی لمونخ درست دی اوکہ نه؟

پہ ربرہ خربلی پسی تراویح درست دی اوکہ نه؟ سوال: (۹۳۵) یوسری ربرہ خروی اود لمانخہ اوروژی پایبندی نه کوی اوتراویح ورکوی آیاپہ هغه پسی تراویح درست دی او که نه؟

جواب: (۱) پہ دغه سری پسی لمونخ مکروه دی، اودشامی دتصریح خخه معلومیچی مکروه دی۔ داهم شامی تصریح فرمایله دی چی دداسی امام معزوله کول واجب دی۔ (۲) دغه سری فاسق دی اودفاسق امامت چی خنگه په فرائضو کی مکروه تحریمی دی په تراویحو کی هم مکروه دی۔

دجومات بی حرمتی کونکی او ددروغو شاهی ورکونکی امامت درست دی اوکہ نه؟ سوال:

(۹۳۲) یوسری قاضی دی او هغه خپل آس دجومات په احاطه کی خروی، د هغه آس وقتاً فوقتاً دجومات په تالابو کی اوبه چینی اودجومات په صحن کی متیازی اوخاشنه کوی۔ دمنع کولو باوجود هغه قاضی دمسلمانانو سره ضد کوی اونه منع کیری دحرام او حلال مال په استعمالوکی سره دخبرتیا دریغ نه کوی۔ په مقدماتو کی ددروغو شاهی ورکوی۔ داسی سری دقاضی توب قابل دی اوکہ نه؟ په ده پسی لمونخ جائز دی اوکہ نه؟

جواب: دغه سری فاسق دی، په ده پسی لمونخ مکروه تحریمی دی اومعزول کول ددی امام لازم دی، اودی دقاضی جوړولو لائق نه دی۔

کم سری چی دخپلی لور واده کولو ته تیار نه وی، د هغه امامت خنگه دی؟ سوال: (۹۳۷) یو

سری دجومات امام دی، اود هغه لور بالغه خوانه ده، هغه دهغی واده نه کوی، وایی چی زه به هیخکله دانه واده کوم که خه هم دا دچا سره وتبستی هم۔ په ده پسی لمونخ جائز دی اوکہ نه؟

جواب: په مشکوٰۃ شریف کی دابوسعید رضی اللہ عنہ او ابن عباس رضی اللہ عنہما خخه منقول دی چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی : من ولد له من ولد فلیحسن اسمه وادبه واذا بلغ فلیزوجه فان بلغ

(۱)۔ دجومات دبی حرمتی خخه حضور ﷺ سختی سره منع فرمایلی ده، یوامام یو وار قبلی طرف ته توکلی وه نوحضور ﷺ هغه ته د امامت خخه دلیری کولو حکم ورکی۔ عن السائب بن خلاد - وهو رجل من أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم أن رجلاً أم قوماً فبصق في القبلة ورسول الله صلى الله عليه وسلم ينظر فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم حين فرغ : " لا يصلي لكم " . فأراد بعد ذلك أن يصلي لهم فمنعوه وأخبروه بقول رسول الله صلى الله عليه وسلم فذكر ذلك لرسول الله صلى الله عليه وسلم فقال : نعم وحسبت أنه قال : " إنك أذيت الله ورسوله " . رواه أبو داود (مشکوٰۃ باب المساجد فصل ثالث ص ۷۱) هم دغه رکم ددروغو پرشاهی بانندی لوی وعیدونه راغلی دی۔ ظفیر الدین غفرله

ولم یزوجه فاصاب اثما فانما اثمہ علی ابیہ. (۱)

اوپہ بل روایت کی عمر رضی اللہ عنہ بن الخطاب رضی اللہ عنہ اور انس بن مالک رضی اللہ عنہ در رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم خخہ روایت کوی چی هغوی فرمایلی دی: په تورات کی لیکل سوی دی چی دچالور ددولسو کالو سوه او هغه دهغی نکاح ونه کره، او هغه گناه ته ورسیده، نودغه گناه دهغی پریلار باندی ده. (۲) ددی احادیثو خخه معلومه سوه چی انجلی کله بالغه سی اود نکاح مناسب موقع پیداسی نوضروری دی چی دهغه په واده کولو کی تاخیر ونه کری. اوداسی اراده کول چی هیخکله به ددی نکاح نه کوم، بددی اودخدای صلی اللہ علیہ وسلم اور رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم دحکم خخه خلاف دی، پکارده چی ددی ارادی خخه منع سی اودهغی نکاح وکری خاصکر دجومات امام ته دشریعت داتباع زیات خیال ساتل پکاردی اودبخیال خخه توبه کول پکاردی، لمونخ په هغه پسی صحیح دی.

که خائن، بی لمانخه داخترانو امامت کوی نوخه حکم دی؟ سوال: (۹۳۸) زید دپنخه وخته لمونخونو پایینده اوعادی نه دی شاید چی کله به یی کوی خودجدی حق دموروثیت په وجه داخترانو لمونخ ورکوی او غلط یی هم وایی اودینداره نه دی، په امانت کی خیانت کوی، نوپه داسی امام پسی لمونخ کول خنگه دی، اودداسی امام موقوف کول په لمانخه گذارو باندی واجب دی اوکه نه؟

جواب: په حدیث شریک کی دی صلوا خلف کل بر وفاجر، یعنی لمونخ کوی په هریو نیک اوبدپسی. داهل سنت والجماعت عقیده ده اودامام ابوحنیفه رضی اللہ عنہ مسلک دی چی لمونخ په فاجر اوفاسق پسی کیږی. البته په فاسق پسی لمونخ مکروه دی. لیکن که چیری په هغه پسی په لمونخ نه کولو کی فتنه وی نوپه هغه پسی یی کوی، فتنه مه پورته کوی. قال الله تعالی. والفتنة اشد من القتل. (۳)

خوک چی دناجائز زور خخه دخلاصیدلو کوشش کوی دهغه امامت خنگه دی؟ سوال: (۹۳۹) دجومات پر امام باندی ددروغو یوه مقدمه ډگری سویده، مولوی صاحب دجومات امام دخپل عزت دخلاصولو دپاره په عدالت کی داعرض وکی چی زه ډگری سوو روپو داداء کولو خخه قاصریم. په دی صورت کی مولوی صاحب پسی لمونخ درست

(۱). مشکوة کتاب النکاح باب الولی فی النکاح ص ۲۷۱. ظفیر

(۲). عن عمر بن الخطاب و أنس بن مالك ، عن رسول الله ﷺ يقول : في التوراة مكتوب: من بلغت ابنته اثنتي عشرة سنة فلم يزوجها فأصابت إثما فإثم ذلك عليه، رواهما البهقي في شعب الإيمان (مشكوة باب الولی فی النکاح ص ۲۷۱). ظفیر

(۳). سورة البقرة ركوع ۲۴. ظفیر

دی اوکھ نہ؟

جواب: پہ حدیث شریف کی دی صلوا خلف کل بر وفاجر۔ لمونخ کوی پہ ہرنیک اوبد پسی۔ نولمونخ پہ دغہ امام پسی صحیح دی۔ دومرہ ده چی ددروغو شاہدی ورکوونکی وغیرہ پسی لمونخ مکروہ دی، اودظلم خخہ دخلاصیدلو دپارہ دروغ ویل درست دی نو دغہ سپری چی ترخو پوری مظلوم دی، فاسق بہ نہ وی اوپہ ہغہ پسی بہ لمونخ مکروہ نہ وی۔ (فقہاء لیکی الکذب مباح لاحیاء حقہ ودفع الظلم عن نفسہ۔ الدر المختار علی ہامش ردالمحتار کتاب الحظر والاباحۃ فصل فی البیع ص ۳۷۷ ج ۵ ظفیر)۔

دغیر مطلقہ بنھی سرہ دنکاح ترونکی امامت جائز دی اوکھ نہ؟ سوال: (۹۴۰) یوسپی چی دقاضی توب دوعده لرلو خخہ علاوہ دجومات امام ہم دی، دیوداسی منکوحی چاتہ چی نہ خپل خاوند طلاق ورکری وو اونہ بل خہ ثبوت وو صرف دہغہ دمور اوپلار پہ یوی پرچی لیکلو بانندی چی: دضرورت پہ وخت بہ مور کومک درکرو، دبل سپری سرہ یی نکاح وروتلہ۔ آیا داسی سپری خوک چی پہ مذہبی معاملاتو کی دومرہ خبرتیا نہ لری یا دقصده داسی جرأت کوی اوبغیر دخہ تحریک یا شاہدی دثبوت خخہ دشریعت داحکامو خخہ داسی خلاف کوی نو آیا داسی سپری دامامت لائق دی؟

جواب: کہ چیری فی الواقع ذکرسوی امام دبل چا دمنکوحی نکاح دخاوند دطلاق خخہ بغیر پہ قصد سرہ دبل سپری سرہ تری وی نودی فاسق دی، دکبیری مرتکب (۱) سو۔ لہذا پہ ده پسی لمونخ مکروہ تحریمی دی اوداسپی دامامت لائق نہ دی ترخو پوری چی توبہ ونہ کاری۔ (۲)

درشوت خور اودرواغجن دامامت خہ حکم دی؟ سوال: (۹۴۱) زید دخپل وس تربیدہ پوری رشوت خور اوکذاب دی۔ دپنخہ وختہ لمونخ یر محافظ نہ دی، بی وجہی یی پریردی اوددین دبزرگانو پہ شان کی دبی ادبی کلمات وایی دہغہ دامامت متعلق خہ حکم دی؟

جواب: قال فی رد المحتار: وَأَمَّا الْفَاسِقُ فَقَدْ عَلَّلُوا كِرَاهَةَ تَقْدِيمِهِ بِأَنَّهُ لَا يَهْتَمُّ لِأَمْرِ دِينِهِ، وَبِأَنِّ فِي تَقْدِيمِهِ لِلْإِمَامَةِ تَعْظِيمُهُ، وَقَدْ وَجَبَ عَلَيْهِمْ إِهَاتَتُهُ شُرْعًا، وَلَا يَخْفَى أَنَّهُ إِذَا كَانَ أَعْلَمَ مِنْ غَيْرِهِ لَا تَزُولُ الْعِلَّةُ، فَإِنَّهُ لَا يُؤْمَنُ أَنْ يُصَلِّيَ بِهِمْ بِغَيْرِ طَهَارَةٍ فَهُوَ كَالْمُبْتَدِعِ تُكْرَهُ إِمَامَتُهُ بِكُلِّ حَالٍ بَلْ مَشَى فِي شَرْحِ الْمَنِيَةِ عَلَى أَنَّ كِرَاهَةَ تَقْدِيمِهِ كِرَاهَةَ تَحْرِيمٍ لِمَا ذَكَرْنَا وَقَالَ لِذَا لَمْ يَجِزِ الصَّلَاةُ خَلْفَهُ أَصْلًا عِنْدَ مَالِكٍ وَرَوَايَةٌ عَنْ (۳) أَحْمَدٍ جلد اول

(۱). واما نکاح منکوحہ الغیر ومعتدته الخ لم یقل احد بجوازہ (ردالمحتار باب المهر ص ۴۸۲ ج ۲). ظفیر

(۲). اما الفاسق فقد عللوا کراهة تقديمه الخ. واجب عليهم اهاتته شرعاً (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر

شامی ص ۳۷۲. باب الامامة (معلومه سوه چي دده امامت مکروه تحریمی دی، ظفیر).
داستاد په موجودگی کی دشا کرد امامت درست دی: سوال: (۹۴۲) چي دامام زوی نابالغ او دمحلې خلگ دهغه دپلار دوفات څخه وروسته بل څوک امام جوړ کړی اودغه هلک ددین علم دزده کولو دپاره ولاړسی، بیا علم حاصل کړی بیرته راسی اوهغه امام ثاني ډیر کبیره گناهونه کړی وی اوخلگو هغه معزوله کی خو ولانه پي لمونځ به یی ورکوی. اوس خلگ غواړی چي په وجه داستحقاق اول اوفسق دثانی امام معزوله سوی، هغه معزول کړی او (دغه صاحب علم) هلک خپل امام جوړکی. که چیری معزول وویي چي داهلک زما شاگرد دی، چي زما پیر ځای ودریږی اولمونځ ورکوی نودده لمونځ به جائزه وی. داڅنگه ده که چیری معزول ددی عالم هلک څخه څه شرعی مسائل زده کړل نودده شاگرد جوړیدی سی اوکه نه؟

جواب: قوم ته اختیاردی چي دوهم امام معزول کړی اودمخکی امام زوی کم چي اوس بالغ سوی دی او اوس عالم دی، امام جوړ کړی، په دی کی په قوم باندی هیڅ مؤاخذه نسته بلکی داکار ددوی شرعاً مستحسن دی، ددغه هلک استحقاق که څه هم دپلار دامام کیدو په وجهی سره نه دی لیکن دعلم په وجه قوم دی امام جوړولی سی (۱). اود معزول هغه قول غلط دی. اودچا څخه چي شرعی مسائل زده سی هغه استاذ دی.

دزانی اوبدعتی امامت جائزه دی: سوال: (۹۴۳) دجومات امام عرس ته تلل اوپه قبر باندی طواف کول اوشرکیه کلمات حلال گنی په دی وجه لمونځ گذار ځینی ناراضه دی. آیا دداسی سړی امام جوړول جائزدی اوکه نه؟ اوددغه امام یوه مشرکه بنځه غیرمنکوحه هم ساتلی ده.

جواب: دبی تحقیقه خبری خو اعتبار نسته لیکن په عرس وغیره کی شریکیدل اوپه قبر باندی طواف کول اومچول حرام اوبدعتی کارونه دی خصوصاً دقبر طواف کول کفر دی ځکه چي داعبادت خاص دبیبت الله سره مخصوص دی، لهذا دلمانځه گذارو ناراضی په ځای اوپه موقعه ده، په دی حالت کی هغه امام جوړول جائز نه دی اوپه هغه پسی به لمونځ نه صحیح کیږی (۲).

(۳). ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۱). والاحق بالامامة تقدیما بل نصبا الاعلم باحکام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

(۲). ولا یمسح القبر ولا یقبله فان ذلك من عادة النصارى الخ (عالمگیری کتاب الکراهیه الباب السادس ص ۳۲۲ ج ۵، ط. م. ج ۵ ص ۳۵۱) اما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمة الخ بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمة =

چی خوک بزه حلالوی دهغه امامت: سوال: (۹۴۴) یوسری دجومات امام دی اودلمونخ دمساٹلو خخه خبر دی لیکن بزه وغیره حلالوی. بعضی خلگ دهغه په امامت پسی دذابح کیدلو په وجه اعتراض کوی، دداسی امام امامت جائز دی اوکه نه؟

جواب: ذابح کیدل دیوسری مانع دهغه دامام کیدلو نه دی (۱) دامامت دپاره زیات حقدار اعلم باحکام الصلوة دی کمافی کتب الفقه. نوکله چی ذکر سوی سړی دلمونخ اوروژی دمساٹلو خخه خبر دی نوامامت دهغه جائز دی بلکی دهغه خخه زیات اعلم که نه وی نو افضل اوبنه دی، اودابح کیدل دهغه موجب دکراحت دامامت نه دی. دامامت په کراحت کی چی فقهاوو کم اسباب شمار کړی دی په هغه کی ذابح کیدل چانه دی لیکلی.

دتاجر عالم اوحافظ امامت جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۹۴۵) چی خوک عالم یا حافظ دتجارت کسب کوی، نوآیا په هغه پسی به لمونخ صحیح کیږی؟

جواب: دغه عالم یا حافظ دتجارت کاسب لمونخ ورکولی سی اولمونخ په هغه پسی صحیح دی. په فرض لمونخ اوجمعه ټولو کی هغه امام کیدی سی (۲).

په فقیر پسی لمونخ درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۴۶) یو لوستی سړی دی. لمونخ هم کوی، دفقیر قوم خخه دی اوحیوان حلالوی اودسرسیایی اوزکوٰة مال خوری اودجومات خدمت هم کوی اوددی خای خلگ دنامه مسلمانان دی. اکثره دهندوانو رواجونه کوی. که چیری په دغه سړی پسی هغه خلگ لمونخ کوی نوجائز دی اوکه نه؟

جواب: په دغه سړی پسی لمونخ درست دی لمونخ دی ورکوی اودغه جاهلان دی پوهوی چی کرار کرار دکفارو رواجونه (۳) پریږدی.

چاچی په شیعہ گانو کی واده کړی وی دهغه امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۴۷) کم سړی چی په شیعہ گانو کی واده کړی وی په هغه پسی لمونخ درست دی اوکه نه؟

جواب: که چیری هغه سنی وی اومبتدع اوفاسق نه وی نولمونخ په هغه پسی کیږی.

دمرثیه خوان تعزیی والا امامت خنکه دی؟ سوال: (۹۴۸) خوک چی په محرم کی دتعزیی مخ ته کنبینی اومرثیه خوانی کوی په هغه پسی دسنیانو لمونخ درست دی اوکه نه؟

= کراهة تحريم (ردالمحتار باب الامامت ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۱). خکه چی ذبح جائز ده، برابره خبره که په اجرت وی اوکه بغیر اجرت، لهذا داییشه درستته سوه. ویجوز الاستیجار علی الذکاة لانه المقصود منها قطع الاوداج دون افاتة الروح الخ (عالمگیری مصری کتاب الاجارة باب سادس متفرقات ص ۴۳۸ ج ۴، ط. م. ج ۴ ص ۴۵۴). ظفیر.

(۲). تجارت جائز کسب دی. ارشاد ربانی دی احل الله البیع وحرم الربوا (بقره. ۳۸). ظفیر

(۳). والاحق بالامامة الاعلم باحکام الصلوة فقط صحة وفساداً بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

جواب: په هغه پسي لمونځ مکروه دی. داسی فاسق او مبتدع دی امام جوړنه سی (۱).

صرف دښځی په وینا باندی چی څوک نکاح وتړی دهغه امامت درست دی اوکه نه؟ سوال:

(۹۴۹) که چیری یوسړی دښځی په قسمی بیان سره چی زه کونډه یم، دتحقیق کولو څخه

بغیر نکاح وتړی نوپه هغه پسي لمونځ درست دی اوکه نه؟

جواب: درست دی. (ځکه چی په دی سلسله کی دښځی په بیان باندی اعتماد کول جائز

دی. ظفیر) (۲)

دسود قرض اخستونکی امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۵۰) کم سړی چی امام وی،

هغه دخپل نور کار یعنی تجارت وغیره دپاره پیسی په سود باندی اخلی اوکار کوی په

هغه پسي لمونځ درست دی اوکه نه؟

جواب: په سود باندی قرض اخستونکی دحدیث موافق دلغنت مستحق او فاسق دی، او

دفاسق امامت مکروه تحریمی دی، کما حقه فی الشامی (۳). باب الامامة جلد اول. فقط

دفاضل لمونځ په مفضول پسي درست دی: سوال: (۹۵۱) که چیری په دوو کسانو کی ذاتی

نقیض وی نو دمفضول لمونځ په فاضل پسي کیږی اوکه نه؟

جواب: لمونځ صحیح دی او داعادی (راگرځولو) ضرورت یی نسته.

دامامت حق چاته حاصل دی؟ سوال: (۹۵۳) که چیری یو سړی په یوجومات باندی خپل

حق ثابتوی اووایی چی داوو کالو څخه داجومات زما په قبضه کی دی، زماپلار او ورور

به په دی جومات کی لمونځ ورکوی، دهغوی څخه وروسته زه لمونځ ورکوم. لهذا زما

څخه ماسوا هیچاته په دی جومات کی حق نسته. نوپه دی جومات کی واقعی ددی امام

حق دی، اوپه دی امام پسي لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: دامام مقررول دجومات دبانی په اختیار کی دی یا دمحلې دخلگو په اختیار کی

دی. دیوامام دوراثت هیڅ حق نسته اوکه چیری هغه بانی نه وی نو دادعوی دهغه غلطه

ده چی زما پلار یاورور په دی جومات کی امام پاته سوی دی. البته که چیری دمحلې

خلگ دهغه په امامت باندی راضی وی او هغه دامامت لائق وی نو دهغه امامت صحیح

(۱). ویکره امامة عبد الخ ومبتدع ای صاحب بدعة وهی اعتقاد خلاف المعروف عن الرسول لا یکفر بها (الدر

المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰) ظفیر.

(۲). وحل نکاح من قالت طلقنی زوجنی وانقضت عدتی او کنت امة لفلان واعتقنی ان وقع فی قلبه صدقها (الدر

المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الحظر والاباحة فصل فی البیع ص ۳۷۱ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۴۲۰). ظفیر

(۳). وكذا تکره خلف امرد الخ واکل الربوا ونمام ومراء متصنع (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة

ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

دی اولمونخ ورپسی (۱) درست دی. فقط

دفتنی اچونکی امامت جائز دی اوکھ نہ؟ سوال: (۹۵۳) داسی مفسد سپری ٹوک چی پہ مسلمانانو کی جگہری جوہری اوغلطی مسئلہ نبیی، امام جوہری یی جائز دی اوکھ نہ؟
جواب: داسی مفسد دی امام جوہر نہ سی (۲).

ٹوک چی نہ مقلدوی اونہ غیر مقلد دھغہ امامت ٹنگہ دی؟ سوال: (۹۵۴) زید خانته حنفی وایی، اوبعضی وخت دغیر مقلدو سرہ سی اودفاتحه خلف الامام اودغیر مقلدو دہیرو مسائلو معتقد دی. غرض داچی نہ پورہ حنفی دی اونہ پورہ غیر مقلد دی اودلسو ۱۰ اتو ۸ کالو راہیسی دھغہ پہ کورکی یوٹوان هلك اوسپری دھغہ بنخہ ددغہ هلك خخہ پردہ نہ کوی اوخلگ یی دھغہ سرہ متهم کوی، داسی سپری امام جوہری یی جائز دی اوکھ نہ؟

جواب: دغہ سپری دامام جوہرولو لائق نہ دی، دی دی امام مقرر نہ سی (۳). فقط

درواچن امامت درست دی اوکھ نہ؟ سوال: (۹۵۵) یو سپری خانته مولوی وایی، او وایی چی زہ حاجی یم. پہ تحقیق سرہ معلومہ سوہ چی دہ ہیٹکلہ ہم حج نہ دی کپی، کلہ چی دی دجومات پہ نوم سرہ چندہ وصولوی، اوخوری یی. ددی کارونو خخہ توبہ کنبل ہم وغوبنتل سوہ ورخخہ، لیکن بیا ہم منع نہ سو، اوخلگوتہ وایی چی پہ ما پسی لمونخ پہ جمعہ کوئی، آیا پہ داسی سپری پسی لمونخ صحیح دی؟

جواب: داسی سپری کم چی پہ دینی کارونو کی صریح دروغ وایی یاپہ دھوکی ورکولو سرہ دجومات پہ نوم باندی چندہ وصولوی اوپخپلہ یی خوری فاسق او کذاب دی، پہ ہغہ پسی دجمع اوپنخہ وختہ لمونخ مکروہ دی یعنی لمونخ کپری خوداسی سپری عمداً امام جوہری نہ دی پکار (۴). فقط

دمسائلو خخہ دناخبرہ غیر دیندار امامت ٹنگہ دی: سوال: (۹۵۶) یوسپری زموہر پہ جومات

(۱). ولاية الاذان والاقامة لباني المسجد مطلقا وكذا الامامة لو عدلا (درمختار) وفي الاشباه اولاد الباني وعشيرته اولی من غيرهم اهدوسيجي في الوقف ان القوم اذا عينوا مؤذنا واماما وكان اصلح مما نصبه الباني فهو اولی (رد المحتار ص ۳۷۲ ج ۱ باب الاذان، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۰). ظفیر

(۲). حکہ چی دی فاسق سو اودفاسق امامت مکروہ دی ویکرہ امامة عبد الخ وفاسق (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر.

(۳). ویکرہ امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) لعل المراد به من يرتكب الكبائر كشارب الخمر والزاني واكل الربوا اونحو ذلك (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۴). ویکرہ امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل المراد به من يرتكب الكبائر كشارب الخمر والزاني واكل الربوا ونحو ذلك (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

کی امام مقرر دی لیکن خہ دیندار سپری نہ دی اونه داودس اولمونخ اوامامت دمائلو
 خخہ پوره خبر دی اونه قرآن کریم صحیح وایی اوپہ لمونخ کی پہ امیر اوغریب کی فرق
 کوی یعنی دامیرانو پہ انتظار کی ناوخته کوی اوغریبان سپک گنی اودتمباکو دوکان ہم
 کوی پہ دی وجہ جامی یی ہم خرابی وی. نوداسی سپری امام جوپول درست دی اوکہ نہ؟
جواب: پہ حدیث شریف کی دی صلوا خلف کل بر وفاجر، الحدیث. (۱) یعنی پہ ہرنیک او
 بد پسی لمونخ کوی اودفقهاوو دتصریحاتو خخہ معلومیبری چی پہ ہرنیک او بد پسی
 لمونخ کیبری لیکن دامامت دپارہ بنہ ہغہ سپری دی، خوک چی دلمانخہ دمائلو خخہ خبر
 وی اوقرآن شریف صحیح وایی، دشرعی منہیاتو خخہ منع اوسی، اومتقی او پرهیزگار
 وی (۲). نو حتی الوسع داسی امام مقرر کی، اوترخو پوری چی داسی خوک وہ نہ وینی پہ
 ہمدی موجودہ امام پسی لمونخ کوی خکہ چی لمونخ پہ دہ پسی ہم صحیح کیبری، اوکم
 افعال واقوال چی دشریعت خخہ خلاف ددہ خخہ صادر سوی وی دہغہ خخہ توبہ بانندی
 وکاری. فقط

کم امام چی جاہلانہ جواب ورکوی دہغہ امامت خنگہ دی؟ سوال: (۹۵۷) کلہ چی موزید

تہ سہار داخبرہ وکرہ چی مانہام تا دروازہ ولی خلاصہ نہ کرہ، نوزید پہ درد کی جواب
 راکی چی لمونخ کول پہ جومات کی منحصر نہ دی کورکی بہ دی کرپی وای. اوچی کلہ
 موزید تہ ہغہ حدیث وواہ پہ کم کی چی دا ارشاد دی چی رسول اللہ ﷺ فرمایلی دی
 چی کہ چیری ماتہ دخیل امت خیال نہ وای نومابہ حکم کرپی وای چی کم خلگ سرہ
 دتندرست والی پہ جومات کی لمونخ نہ کوی اوپہ کورونو کی لمونخ کوی دہغوی
 کورونو تہ اور ولگوی، زید وویل چی داسی حدیثونہ ڀیر دی زہ یی نہ اورم! پہ داسی
 سپری پسی لمونخ کول درست دی اوکہ نہ؟

جواب: دزید جواب جاہلانہ دی، داسی سپری دامام جوپولو لائق نہ دی، کہ چیری ہغہ
 توبہ ونہ کاری نولمونخ ورپسی مہ کوی. (۳)

دخود غرضہ امام امامت خنگہ دی؟ سوال: (۹۵۸) دزید کار چی پہ چا کیبری، دہغہ خاطر
 ساتی اوچی پہ چا یی کار نہ کیبری (یعنی فائدہ یی نہ وی ورتہ) دہغہ سرہ حسد کوی. پہ
 داسی سپری پسی لمونخ کول خنگہ دی؟

(۱). غنیة المستملی ص ۳۵۱. ظفیر

(۲). والحق بالامامة تقدیما بل نصباً الاعلم باحکام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة
 وحفظه قدر فرض (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

(۳). التائب من الذنب کمن لا ذنب له (مشکوٰۃ باب التوبة ص ۲۰۲). ظفیر

جواب: داسی سپری ہم دامام جو رولو لائق نہ دی (۱).

دزانی امامت درست دی اوکے نہ؟ سوال: (۹۵۹) دجومات یوامام دیوسپری منکوحہ بنسخہ وتبنتوله اودھغی سرہ یی زنا وکپہ او ولد الزنا ہم حینی پیداسو. پھ ہمدی بنا بانندی خلگ ہغہ پیر بد اومکروہ گنی. داسی سپری تہ امامت کول جائزدی اوکے نہ؟

جواب: پھ درمختار کی دی ولوأم قومًا وهم له کارهون ان الکراهة لفساد فيه اولانهم احق منه بالامامة کره له ذلك تحريمًا لحديث ابی داود لایقبل اللہ صلوة من تقدم قومًا وهم له کارهون. الخ. (۲) ددی عبارت خخه واضحه ده چی پھ صورة مسئوله کی دی بدکارزانی سپری تہ امام کیدل مکروہ تحریمی دی اودده ہیخ حق پھ امامت کی نستہ.

چاچی شیعہ تہ خپلہ لور وروادہ کرہ دھغہ دامامت خہ حکم دی؟ سوال: (۹۶۰) زید حنفی خپلہ لور پھ قصد سرہ شیعہ تہ وادہ کپیدہ اودشیعہ گانو پھ مجلسونو کی شریکیبری دھغہ دامامت خہ حکم دی؟

جواب: داکار دھغہ بددی. اودروافضو پھ مجلسونو کی شاملیدل درفض علامہ ده، داسی سپری امام جو رول نہ دی (۳) پکار.

دفاتحہ خلف الامام پھ قائل پسی لمونخ صحیح کبری اوکے نہ؟ سوال: (۹۶۱) کم سپری چی پھ امام پسی دفاتحی ویلو قائل وی پھ ہغہ پسی حنفیانو تہ شرعًا لمونخ کول ممنوع دی نو اکثرہ داخنافو علماء اوصوفیاء کرام خوک چی دقرآئت خلف الامام قائل وہ، دھغوی اقتداء ہم جائز وہ اوکے نہ؟

جواب: پھ امام پسی فاتحہ شوافع ہم وایی اوضروری یی گنی، دھغوی اقتداء ہیخ حنفی نہ منع کوی، جگرہ توله پرتقلید نہ کولو بانندی ده، چونکی تقلید نہ کونکی دلہ، یاداسی وواپہ چی دامامانو تقلید کونکو تہ دمشرک خطاب ورکونکی دلی، پھ اعتبار دعقائدو

(۱). امام تہ متقی، دیندار کیدل پکاردی. والحق بالامامة تقدیما بل نصبًا لاعلم باحکام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة (درمختار) کذافی الدرایة وعبارة الکافی وغيره الاعلم بالسنة اولی الا ان يطعن علیه فی دینه لان الناس لا یرغبون فی الاقتداء به (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۱۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۲، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

(۳). ویکرہ امامة عبد ﴿وفاسق﴾ (درمختار) فاسق من الفسق وهو الخروج عن الاستقامة ولعل المراد به من یرتکب الكبائر کشارب الخمر والزانی واکل الربا ونحو ذلك الخ وفي المعراج قال اصحابنا لا ینبغی ان یقتدی بالفاسق ﴿اما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه بانه لایهتم لامر دینه وبان فی تقدیمه للامامة تعظیمه وقد وجب علیهم اهاتة شرعًا الخ بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم لما ذکرنا﴾ (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر

سرہ داهل سنت والجماعت دطریقے خخہ لیری پہ نظر راحی اوپہ تولو سلفو صالحینو خصوصاً پیرامام ہمام ابوحنیفہ رضی اللہ عنہ باندی خوک چی پہ بشارت د: والسابقون الاولون من المهاجرین والانصار والذین اتبعوہم باحسان، الآیة کی یقیناً داخل دی پہ ہغوی باندی طعن کول یی خیل دین جوڑ کری دی۔ پہ دی وجہ علماء احناف احوط گنی چی غیر مقلد دی امام جوڑنہ سی۔ کاشکی کہ دغہ سپی شافعی سوی وای اوقرآئہ خلف الامام یی کولی اوپہ خیل خان مجتہد گنلو سرہ پہ خطاء کی نہ پریوتلی نوهیخ اعتراض واحتراز بہ نہ وای۔ (۱) فقط

دتعزیه لرونکی بدعتی امامت درست دی اوکہ نہ؟ سوال: (۹۲۲) یوسپی بدعتی دی اوتعزیه لرونکی دی اودا سپی دغہ بزى غوبنہ کمہ چی پرقبر باندی (دمنی پہ طور) حلالیری بی تکلفہ خوری، داسی سپی دجومات امام جوڑ کرو اوکہ نہ؟ اوپہ ہغہ پسی بہ لمونخ صحیح کیری اوکہ نہ؟

جواب: داسی بدعتی تعزیه پرست امام جوڑول درست نہ دی۔ ولی چی پہ ہغہ پسی لمونخ کول مکروہ تحریمی دی اوپہ شامی کی دی چی دفاسق پہ امام جوڑولو کی دغہ تعظیم کیری اوتعظیم دفاسق حرام دی اوظاہرہ دہ، چی بدعتی فاسق دی (۲)۔ فقط

صرف پہ اوبو سرہ داستنجا کونکی امامت خنکہ دی؟ سوال: (۹۲۳) کہ چیری یوسپی پہ لوٹہ سرہ اودس نہ وچوی بلکی صرف پہ اوبو سرہ استنجا وھی دغہ دامامت خہ حکم دی؟

جواب: امامت دغہ صحیح دی۔ دفعھی پہ کتابونو کی دی چی صرف پہ اوبو یا صرف پہ لوٹی سرہ پہ استنجا کولو سرہ ہم داستنجا سنت حاصلیری لیکن افضل اونبہ دادی چی پہ لوٹی او اوبو دواو سرہ استنجا وھی، پہ شامی کی دی: ثم اعلم ان الجمع بین الماء والحجر افضل ویلیہ فی الفضل الاقتصار علی الماء ویلیہ الاقتصار علی الحجر وتحصیل السنة بالکل الخ (۳)۔ فقط

دقاش (یوقسم دپانو لوبہ) کونکی امامت جائز دی اوکہ نہ؟ سوال: (۹۲۴) کہ چیری دجومات امام دقاش کونکو سرہ ناست اوسی یا دلوبی طریقہ ورتہ نبیی نوخہ حکم دی،

(۱)۔ زاد ابن ملک ومخالف کشافی لکن فی وتر البحر ان تیقن المراعاة لم یکرہ (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲) ظفیر۔

(۲)۔ ویکرہ امامة عبد الخ وفاسق الخ ومبتدع ای صاحب بدعة (درمختار) واما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمہ بانہ لایهتم لامر دینہ الخ وقد وجب اهانتہ شرعا الخ بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمہ کراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰)۔ ظفیر

(۳)۔ ردالمحتار فصل فی الاستنجا ص ۳۱۳ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۳۳۸۔ ظفیر

او امامت دهغه څنگه دی؟

جواب: په درمختار کی دی وکره تحریماً اللعاب بالنرد وکذا الشطرنج، (۱) الخ. نوکله چی دشطرنج لوبه حرامه سوه نودهغه تعلیم ورکول او بنوول بښکاره ده چی حرام دی او ددغه لوبیدونکو سره کښېنستل او ورته کتل هم حرام دی. پس امامت دهغه مکروه دی (۲).

د فحش څو او نقال امامت درست دی او که نه؟ سوال: (۹۲۵) زید همیشه فحش عبثیات وایی بلکی کله په جومات کی دننه هم فحش الفاظ استعمالوی، او بښکنخل هم کوی او غیبت کوی او دنورو لمونځ گزارو دلمانځه دنیت نقلونه کوی چی په هغه سره لمونځ گزارو ته په لمانځه کی خدا ورځی، اوبعضی وخت په لمانځه کی خاندی. آیا داسی د امامت قابل دی او که نه؟

جواب: لمونځ په هغه پسی اداء کیږی لقوله ﷺ صلوا خلف کا بر وفاجر. لیکن په امامت سره اولی اوالیق هغه سږی دی چی داعلم اواقراً کیدلو سره صالح اومتقی وی. ولی چی په فاسق پسی لمونځ که څه هم صحیح دی خومکروه تحریمی دی. اویه شامی کی دی چی فاسق امام مقررول ممنوع دی ولی چی په امام جوړولو کی دهغه تعظیم دی اوتعظیم د فاسق ممنوع (۳) دی. فقط

د بدعتی د امامت څه حکم دی؟ سوال: (۹۲۲) کم سږی چی بالکل جاهل وی اوقرآن مجید ماسوا دیوڅو سورتونو څخه پوره نسی ویلی، اوقبر پرستی ښه گڼی. رسول الله ﷺ ته عالم الغیب اوحافظ اوناظر وایی، بلکی علی الاعلان وایی چی په الله ﷻ اورسول ﷺ کی هیڅ تمیز (یعنی فرق) نسته. په نڅا، رقص وغیره کی شاملیږی، دی امام جوړول جائز دی او که څه حکم دی؟

جواب: داسی سږی د امام جوړولو لائق نه دی، امام جوړول دده حرام دی او د امامت څخه معزله کول دده لازم دی. ټولو مسلمانانو ته پکار دی چی اتفاق دی وکړی اودی د امامت (۴) څخه لیری کړی. اویو بل عالم اوصالح اومتقی دی امام جوړ کړی. فقط

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الحظر والاباحه فصل فی البیع ص ۳۴۷ ج ۵، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۴. ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰) ظفیر.

(۳). واما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه بانه لایهتم لامردینه وبان فی تقدیمه للامامة تعظیمه وقد وجب علیهم اهانة شرعاً ولا یخفی انه اذا کان اعلم من غیره لا تزول العلة فانه لایؤمن ان یصلی بهم بغیر طهارة فهو کالمبتدع تکره امامته بکل حال، بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم لما ذکرنا قال ولذا لم تجز الصلاة خلفه اصلاً عند مالک وروایة عن احمد (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰) ظفیر

دیریری خربلی امامت جائز دی اوکھ نہ؟ سوال: (۹۲۷) کم مسلمانان چي ڀیره خروى يا ديو

موتی څخه کم یی لنڊوی په هغوی پسی لمونځ جائز دی، اوکھ نه؟

جواب: کم مسلمانان چي ڀیره خروى يا ديوموت څخه کم یی لنڊوی هغوی فاسقان دی، په هغوی پسی لمونځ مکروه دی (۱).

دهندو تهذيب اختيارونکی امامت: سوال: (۹۲۸) که چیری یو مسلمان دهندوانو داسی

نوکرى کوی چي هندوان دعبادت دپاره دبت حای ته رسوی اوخپل شکل دهندوانو په شان ساتی، دپاره ددی چي هندوان یی دنوکرى څخه لیری نه کړی په داسی سپری پسی لمونځ جائز دی اوکھ نه؟

جواب: کم مسلمان چي داسی کار کوی هغه فاسق دی اوسخت گنهگاردی، اودا کار ښه گڼونکی هم فاسق دی، لائق دامام جوړولو نه دی. (۲) فقط

دتعزیه لرونکی اوتورو نکریزو لگونکی امامت: سوال: (۹۲۹) په تعزیه لرونکی او تور

خضاب لگونکی پسی دلمانځه څه حکم دی؟

جواب: تعزیه لرونکی فاسق دی په هغه پسی لمونځ مکروه کیری اوتور خضاب ته بعضو

فقهاوو جائز فرمایلی دی اوبعضو مکروه. اوهمدا (قول) صحیح (۳) دی. لهذا دتور خضاب لگونکی امام جوړول ښه نه دی که څه هم لمونځ پسی صحیح کیری.

دچاپه کورکی چي غلط رسمونه کیری اوهغوی یی نه منع کوی دهغوی امامت: سوال:

(۹۷۰) دډیرو خلگو کره په واده اوبنادی کی دکور ښځی ډولکی ډغوی، سندری وایی،

اودنورو کورونو ښځی ورکره راسی اوپه یوځای سندری وایی، دهغوی نارینه هغوی

ددی کارڅخه نه منع کوی په هغوی پسی لمونځ کول څنگه دی ډیرخلگ دصفر دمياشتی

اولنی دیارلس ورځی، دوولسم، او دریم، او دیارلسم، او اتم، او اتلسم، او اته ویشتم

(۴). ویکره امامة عبد الخ ومبتدع ای صاحب بدعة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳

ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۱). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) وکراهة تقدیمه کراهة تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱

، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰) ولاباس بنتف الثیب واخذ اطراف اللحية والسنة فیها القبضه الخ ولذا قال یحرم

علی الرجل قطع لحیته (الدر المختار علی هامش ردالمحتار. کتاب الحظر والاباحة ص ۳۵۹ ج ۵، ط.س. ج ۲

ص ۴۰۷). ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) وکراهة تقدیمه کراهة تحریم (ردالمحتار ص ۵۲۳ ج ۱ باب الامامة

، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۳). ویستحب للرجل خضاب شعره ولحیته ولو فی غیر حرب فی الاصح والاصح انه ﷺ والصلوة لم یفعله ویکره

بالسواد وقیل لا (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الحظر والاباحة باب فی البیع ص ۳۷۲ ج ۵، ط.س. ج ۲

ص ۴۲۲). ظفیر

تاریخ سپیره (بد) گئی، پہ دی تاریخونو کی وادہ بنادی نہ کوی. پہ داسی خلگو پسی دلمانخہ ڄہ حکم دی؟

جواب: کم خلگ چي خپلی بنجی دذکر سوو کارونو څخہ نہ منع کوی هغوی گنهگاردی دهغو امام جوړول بنه نہ دی کہ څہ ہم لمونځ پسی صحیح کیږی. اوکم خلگ چي ذکر سوی تاریخونه سپیره گئی اوپه دغه تاریخونو کی نکاح وغیره نہ کوی دابی اصله خبره ده ټولی ورځی اوتاریخونه مبارک دی اوداسی بده عقیده لرونکی دامام جوړولو لائق نہ دی (۱). فقط

دبدکار اوفاسق امامت مکروه تحریمی دی: سوال: (۹۷۱) څوک چي ولد الزنا وی، فاسق وی، اودهلکانو سره په ناجائزکار کی نیول سوی وی. بدعتی جاهل وی، دجومات آمدن بی پخپله خوړلی وی وغیره. دداسی سږی دامامت څہ حکم دی؟

جواب: دغه سږی دکم چي دغه افعال دی کم چي په سوال کی ذکر سوی دی، فاسق دی، لائق دامام جوړولو نہ دی، په فاسق پسی لمونځ مکروه تحریمی اوتعظیم دفاسق حرام دی بلکی هغه واجب الالهانه دی، لہذا فاسق دی امام جوړ نہ سی خصوصاً دائمی امام دی هیڅکله داسی سږی مقرر نہ سی (۲). فقط

دپلار په قرض کی مجبوراً دسود اداء کونکی امامت درست دی اوکہ نہ؟ سوال: (۹۷۲) زما والد څہ مزکہ دگرو (هندو) سره گرو کړی وه، والد می وفات سو، اوزما سره روپی دهغه (مزکی) دخلاصولو دپاره نستہ اومجبوره یم، اومجبوراً سود ورکوم، پرما باندي څہ مؤاخذه سته اوکہ نہ؟ اوپه ما پسی لمونځ درست دی اوکہ نہ؟

جواب: چونکی ته مجبوره بی په دی وجه باندي مؤاخذه نستہ اولمونځ په تا پسی بغیر دکراسته صحیح (۳) دی. فقط

دده ویش ۲۲ کلن کوسه امامت مکروه دی اوکہ نہ؟ سوال: (۹۷۳) یوسږی عاقل بالغ دشلو ۲۰ دوه ویشتو ۲۲ کالو عمر والا، دمساتلو وغیره څخہ ہم بنه خبرداردی، لیکن لا تر اوسه بی ږیره اوبریتونه راوتلی نہ دی، دهغه دامامت درست دی اوکہ نہ؟ یو سږی وایی چي دده اذان او اقامت ہم درست نہ دی، دده شمار په بنجو کی دی، دصحاح سته په احادیثو کی مذکور دی چي کہ تر ږیر عمر پوری دچا ږیره بریت را ونه

(۱). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) وکراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (ردالمحتار ص ۵۲۳ ج ۱ باب الامامة، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰) ظفیر.

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) وکراهة تقدیمه (ردالمحتار ص ۵۲۳ ج ۱ باب الامامة). ظفیر.

(۳). الضرورات تبیح المحذورات (الاشباه والنظائر ص). ظفیر.

وزی نو دامامت قابل کیدی نه سی. یایی خه حد مقرر دی. بینوا توّجروا
جواب: ددغه سړی قول غلط دی. په بی ږیری، بی بریتو سړی پسی کله چی دهغه عمرشل
 ۲۰ دوه ویشت ۲۲ کاله وی او هغه دلمانخه دمائلو خخه هم خبر وی، لمونخ بغیر
 کراهنه درست دی. په شامی اول جلد ص ۳۷۸ باب الامامة کی دی: **سُئِلَ الْعَلَمَةُ الشَّيْخُ**
عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَيْسَى الْمُرَشِدِيُّ عَنْ شَخْصٍ بَلَغَ مِنْ السِّنِّ عَشْرِينَ سَنَةً وَتَجَاوَزَ حَدَّ الْإِنْبَاتِ وَلَمْ يَبْتُثْ
عِدَارُهُ إِلَى أَنْ قَالَ: فَهَلْ حُكِمَ فِي الْإِمَامَةِ كَالرِّجَالِ الْكَامِلِينَ أَمْ لَا أَجَابَ: سُئِلَ الْعَلَمَةُ الشَّيْخُ أَحْمَدُ بْنُ
يونس عَنْ مِثْلِ هَذِهِ الْمَسْأَلَةِ فَأَجَابَ بِالْجَوَابِ مِنْ غَيْرِ كَرَاهَةٍ وَنَاهِيكَ بِهِ قَدْوَةً. (۱) فقط

څوک چی دمائلو خخه ناخبره وی دهغه امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۷۴) که
 چیری امام داسی سړی وی څوک چی دلمانخه داحکامو خخه پوره خبر نه وی بلکی
 دلمانخه مفسدات هم نه پیژنی، که چیری دهغه په موجودگی کی بل سړی لمونخ ورکی
 نودامام موصوف لمونخ گزاروته داویل چی زما داجازی خخه بغیر لمونخ نه سو صحیح
 خه حکم لری، اوپه داسی سړی پسی لمونخ درست دی اوکه نه؟
جواب: دا قول چی زما اجازه نه وه، لهذا لمونخ نه سو صحیح، (۲) غلط دی. اودلمونخ
 دامامت دپاره اعلم بمسائل الصلوة زیات ښه او حقدار دی لیکن لمونخ په غیر عالم پسی
 هم صحیح دی په دی شرط چی دهغه خخه څه کار دلمونخ ماتونکی صادر سوی نه وی.
 (۳) فقط

دچاسره چی ملون وی دهغه اقتداء درسته ده اوکه نه؟ سوال: (۹۷۵) کریم اوگلو دوه
 هلکان وه کریم دگلو سره اغلام وکی نودکریم لمونخ په گلو پسی څوک چی دمسجد امام
 دی جائز دی اوکه نه؟
جواب: دکریم لمونخ په گلو پسی صحیح دی.

دپټکی والاوو لمونخ په بی پټکی امام پسی صحیح دی اوکه نه؟ سوال: (۹۷۶) اگر مقتدیان
 همه یا بعض بعمامه و امام بی عمامه یا بالعکس نماز گذارند، در وی چی نقص افتد؟

(۱). ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر
 (۲). واعلم أن صاحب البيت ومثله إمام المسجد الراتب أولى بالامامة من غيره مطلقاً إلا أن يكون معه سلطان أو
 قاض فيقدم عليه لعموم ولايتهما، وصرح الحدادي بتقديم الوالي على الراتب (الدر المختار على هامش
 ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر
 (۳). والحق بالامامة تقدماً بل نصباً الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة
 الخ (ايضاً ص ۵۲۰). ظفیر.

بینوا بالاحادیث الصحیحة تؤجروا بالنعماء العظیمه .

جواب: درآن نماز، هیچ نقص نیست درهر دو صورت. لحدیث: اوکلکم یجد ثوبین (۱)، وفی شرح المنیة والمستحب ان یصلی الرجل فی ثلثة اثار، و قمیص و عمامة، ولو صلی فی ثوب واحد متوشحا به جمیع بدنہ کما یفعله القصار فی المقصرة جاز من غیر کراهة مع تیسیر وجود الطاهر الزاید ولكن فیہ ترک الاستحباب الخ ص ۳۳۷. فقط واللہ اعلم.

دخائن اوفاسق امامت درست دی اوکھ نہ؟ سوال: (۹۷۷) دداسی سپی امامت دچا دولت الزنا کیدلو یقین چی کامل وی، فاسق فاجر جاهل بدعتی ہم وی اوپہ عدالت کی خائن ہم ثابت سوی وی امامت بی جائز دی اوکھ نہ؟

جواب: دداسی ولد الزنا امامت دچاچی حال هغه دی کم چی پہ سوال کی درج دی مکروه دی اوچونکی علاوه دولت الزنا کیدلو خخه هغه فاسق ہم دی، نودده امامت مکروه تحریمی دی اوداسی امام لائق دی دمعزول کولو، لکه چی علامه شامی تحریر فرمایلی دی: واما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه بانه لایهتم لامر دینه و بان فی تقدیمه للامامة تعظیمه وقد وجب علیهم اهانتہ شرعاً الخ (۲) ص ۴۱۴ مصری، جلد اول شامی، وفی الدر المختار وولد الزنا الخ قوله وولد الزنا اذ لیس له اب یربیه ویود به ویعلمه فیغلب علیه الجهل بحر او لنفرة الناس عنه. شامی (۳) ص ۴۱۵ جلد ۱. فقط

دبدعتی پہ امامت کی پی چی کم لمونخ وکی آیا دهغه اعاده ضروری ده؟ سوال: (۹۷۸) حضرت اقدس مولانا اشرف علی صاحب لیکنلی دی چی پہ بدعتی پسی لمونخ کیپی. داعادی ضرورت بی نستہ، خو حضرت مولانا رشید احمد صاحب نور اللہ مرقدہ مکروه تحریمی واجب الاعاده تحریر فرمایلی دی. لہذا داختلف راتلو پہ صورت کی دی خہ طرز عمل اختیار سی؟

جواب: پہ درمختار کی دی: وفی النهر عن المحیط صلی خلف فاسق او مبتدع نال فضل الجماعة ﴿﴾ اوپہ شامی کی دی: قوله نال فضل الجماعة افاد ان الصلوة خلفهما اولی من الانفراد لکن لا ینال کما ینال خلف تقی ورع (۴) الخ. ددی عبارت خخه واضحه کیپی چی

(۱). دا حدیث پہ دار قطنی کی دی حوالہ بی مخکی تیرہ سویدہ. ددی سلسلی نور ہم پیر حدیثونہ دی، وگوری مشکوٰۃ باب الستر ص ۷۲. ظفیر.

(۲). ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

(۳). ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

(۴). ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

په بدعتی پسی لمونخ صحیح کیری بلکی دیوازی لمونخ کولو خخه بنه دی. باقی چونکی په بدعتی بدعتی کی فرق وی. بعضی بدعات دکفر اوشرك حد ته رسیدلی وی، که چیری په داسی بدعتی پسی لمونخ وکړی نودهغه راگرخول ضروری دی، همدا صورت دتطبيق کیدی سی، یا چاچی داعادی حکم ورکړی دی، هغه به احتیاط وی، یا اختلاف روایات. اوپه بدعت فی العقیده کی هم ددرجاتو تفاوت دی ترخو پوری چی دامعلومه نه وی چی دهغه عقیده دکفر حدته رسیدلی ده ترهغه وخته پوری به په هغه پسی دلمانخه دفساد حکم نسی کو کیدلی. کذا فی الدر المختار (۱). فقط

خوک چی په هندوستان کی جمعه جائز نه گنی دهغه دجمعی امامت درست دی اوکه نه؟

سوال: (۹۷۹) یوسری دی دجومات امام دی. داعقیده بی ده چی په هندوستان کی جمعه نه صحیح کیری په دی وجه چی دبادشاه اودهغه دنائب شرط مفقود دی. اودتولو لمونخ گزارو داعقیده ده، چی جمعه کیری. نودلمونخ گزارو دجمعی لمونخ په داسی امام پسی کیری اوکه نه؟

جواب: صحیح داده چی دهندوستان په بنارو کی جمع صحیح ده. دمسلمان بادشاه شرط فقهاوو لیکلی دی چی (۲) ساقط دی. نو دذکر سوی امام عقیده غلطه ده اودهغه په داسی عقیده لرلو سره په جمعه کی خه فرق نه رایی ولی چی داعقیده دهغه غلطه ده. لهذا ددغه مقتدیانو کم چی دجمعی دلمانخه دفرضیت قائل دی په امام مذکور پسی لمونخ صحیح دی. فقط

دروغو خخه دتوبه کولو خخه وروسته امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۸۰) زید به خلگو ته دروغ ویل اودهوکه بازی به بی کوله، خواوس هغه توبه وکنبله، اوخلگو هغه امام کړی دی. آیا په هغه پسی لمونخ درست دی اوکه نه؟

جواب: په حدیث شریف کی دی. التائب من الذنب کم لاذنب له (۳). نودتوبی خخه وروسته په هغه پسی لمونخ بی کراهته درست دی.

دکسب کمر سندر غاری امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۸۱) په مطرب یعنی دم پسی اقتداء جائزده اوکه نه؟ یعنی مراشی خوانده (مدحه خوان) که چیری امامت کوی نو شرعاً جائز دی اوکه نه؟

(۱). وان انکر بعض ماعلم من الدین ضرورة کفر بها الخ فلا یصح الاقتداء به اصلاً (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۱). ظفیر
(۲). فلو الولاية کفار ایجوز للمسلمین اقامة الجمعة (رد المحتار باب الجمعة ص ۷۵۴ ج ۱). ظفیر
(۳). مشکوة باب التوبه والاستغفار ص ۲۰۲ فصل ثالث. ظفیر

جواب: کہ چیری ہغہ دخیلی حرامی پیشی غناء او مزامیرو خخہ توبہ کنبلی وی، نوپہ ہغہ پسی لمونخ بی کراہتہ درست دی کنی مکروه (۱) دی۔

درقص اوسرود خخہ دتوبہ گونکی امامت درست دی: سوال: (۹۸۲) دجومات یوامام دی اکثر رقص اوسرود تہ خئی، کہ چیری داسی سپی توبہ وکاری نوپہ ہغہ پسی لمونخ کول بہ دکراہت خخہ خالی وی او کہ نہ؟

جواب: امام مذکور فاسق دی اوپہ فاسق پسی لمونخ مکروه دی۔ کہ چیری ہغہ توبہ وکاری نوکراہت بہ لیری سی۔ لان التائب من الذنب کمن لا ذنب له (۲)۔ فقط

دغلط ویونکی امامت درست دی او کہ نہ؟ سوال: (۹۸۳) زید دیوجومات امام دی، ہغہ حافظ نہ دی، حرکتونہ دومرہ اوردوی، چی الف او واو ہم پہ بنہ شان بنکارہ کیری او دان پرخای چی انا راسی نومعنی بہ یی بدلہ سی، دیضربون پرخای صفا یدربون وایی، تطلع یی یووار تطلی وواہ۔ پہ ث او ص او س کی یر کم فرق کوی او ددوی ددرست کولو کوشش نہ کوی۔ پہ داسی سپی پہ لمانخہ کی خہ کراہت ستہ او کہ نہ؟

جواب: پہ دغہ رکم قرآن کریم ویونکی پسی پہ لمونخ کولو کی دلمانخہ دفساد اندیبینہ دہ، لہذا دی امام جوړول نہ دی پکار، بل یوٹوک صحیح ویونکی دی امام مقرر سی (۳)۔ فقط

داجرت اخستونکی امامت جائز دی او کہ نہ؟ سوال: (۹۸۴) کم سپی چی محض داجرت پہ کموالی زیاتوالی باندی لمونخ ورکوی دہغہ امامت خنگہ دی؟

جواب: دامامت داجرت اخستلو پرجواز باندی فتویٰ دہ، ددی دپارہ پہ ہغہ باندی ہیخ اعتراض ستہ (۴)۔ فقط

دغیر مقلد امامت جائز دی او کہ نہ؟ سوال: (۹۸۵) اگر غیر مقلد امام شود درین حالت مذهب حنفیہ اقتداء نماز کند روا باشد یا نہ؟

جواب: فقہاء تصریح فرمودہ اند کہ اگر مخالف مذهب امام شود پس اگر مراعات خلاف کند نماز خلف اوصحیح است و اگر مراعات خلاف نہ کند پس اگر مرتکب مفسد صلوة شود

(۱)۔ ویکرہ امامتہ عبد الخ و فاسق (درمختار) ولعل المراد به ای بالفاسق من یرتکب الکبائر کشارب الخمر والزانی واکل الربا ونحو ذلک (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰)۔ ظفیر

(۲)۔ مشکوٰۃ باب التوبہ والاستغفار فصل ثالث ص ۲۰۲۔ ظفیر

(۳)۔ ولاغیر الالغ بہ ای بالالغ علی الاصح الخ فلا یؤم الامثلہ ولا تصح صلاتہ اذا امکنہ الاقتداء بمن یحسنہ (درمختار باب الامامة ط.س. ج ۱ ص ۵۸۱ - ۵۸۲)۔ ظفیر

(۴)۔ ویفتی بصحتها (ای الاجارة) لتعلیم القرآن والفقہ والامامة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاجارة الفاسدة ص ۴۲ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۵۵)۔ ظفیر

نماز خلف اودرست نیست (۱) واگر مرتکب مفسد نه شود مکروه است، قال فی الدر المختار وكذا تکره خلف امرأ سفیه الی ان قال ومخالف كشافعی لكن فی وتر البحران تیقن المراعات لم یكره اوعدمها لم یصح وان شك كره (۲). وتفصیله فی الشامی. بهر حال احتیاط درترك اقتداء است خصوصاً وقتیکه امام غیر مقلد باشد که از ارتکاب مفسدات و مکروهات امن نیست. فقط

دانگریزانو داشپزانو لمونخ اوامامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۸۲) دانگریزانو

داشپزانو_خوک چی ډوډی پخوی، دخنزیر غوښه پخول اوخوړل پکښی وی، اوشراب تقسیموی، کله چی داخلگ داسی کار کوی نوددوی لمونخ وغیره قبلیری اوکه نه؟ (۲) که چیری په دوی کی یو سپری دلمانخه ورکولو قابل وی نودهغه لمونخ جائز دی اوکه نه؟

جواب: (۱) چونکی دغه خلگ په اسلام کی داخل دی، ددی وجه لمونخ او روژه ددوی قبول دی، دگناه خخه دی توبه کاری. (۲) امام جوړول داسی سپری مکروه دی لیکن لمونخ ورپسی دکراحت سره درست (۳) دی. فقط

ددین بزرگانو ته دکافر وپونکی امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۸۷) کم سپری چی ددین حضراتو بزرگانوته کافر وایی اوخوک چی ورته کافر نه وایی هغه ته هم کافر وایی نو په هغه پسی لمونخ درست دی اوکه نه؟

جواب: په حدیث شریف کی دی من عادی لی ولیاً فقد اذنته بالحرب (۴) اوکما قال ﷺ. یعنی چاچی زما ددوست اوولی سره دنمنی وکره، هغه ته زه دخپل جنگ خبرداری ورکوم. یعنی دهغه مقابله زما سره ده. نو ښکاره ده چی دکم مردود مقابله دالله ﷻ سره وی دهغه ټیکانه چیری ده ماسوا دجهنم خخه. وقال ﷺ سباب المسلم فسوق وقتاله كفر الحدیث (۵). نوپه داسی مردود پسی خوک چی دربانی عالمانو او اولیاء الله توهین کوی

(۱). وزاد ابن ملك ومخالف كشافعی لكن فی وتر البحران تیقن المراعاة لم یكره اوعدمها لم یصح وان شك كره (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۳). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۴). مشکوة باب ذکر الله عز وجل ص ۱۹۷. ظفیر

(۵). مشکوة باب حفظ اللسان والغیبة والشتم ص ۴۱۱. ظفیر

اوهغوی ته کافر وایی لمونخ درست نه دی. (۱) فقط

دحقیر اورسوا امامت درست دی اوکله نه؟ سوال: (۹۸۸) زید درپه در ډوډی غواړی اوپه اجرت باندی سپری هم لمبوی اوښخه یی بی پردی گرخی، داسی سپری امامت کولی سی اوکله نه؟

جواب: لمونخ خوپه هغه پسی کیږی لیکن دداسی سپری امامت دنورو لائق امامت صالحانو سپریو په موجودوالی کی ښه نه دی (۲). فقط

دمتهم امامت: سوال: (۹۸۹) یوسپری حافظ قرآن دی خوپه هغه باندی یوشو الزامات لگول کیږی چی دهغه په کورکی دغیر مذهب بی نکاح ښخه ده لیکن حافظ صاحب ورسره نکاح کول ښکاره کوی اومسلمانول یی هم ظاهروی خوکامل ثبوت یی نسته. دهغه امامت صحیح دی اوکله نه؟

جواب: چونکی پرمسلمان باندی ښه گمان کول پکاردی اوبدگمانی پکار نه ده قال الله تعالی: ان بعض الظن اثم (۳). لهذا کله چی دغه امام صاحب ددی ښخی مسلمان کیدل، اوپه نکاح کول بیانوی، نوپه دې باندی اعتبار کول پکار دی، اودگناه الزام دی پر دغه امام صاحب باندی نه لگول کیږی، اوامامت دهغه صحیح دی. فقط

په حیلی او بهانی سره دسود اخستونکی امامت: سوال: (۹۹۰) نامداره په احسان علی سره دخی مرشد آباد قاضی اوپیش امام دی. پنځه شپږ کاله وسوه چی مسمی احسان علی دتحریری تمسک داسنادو په ذریعی سره په دی طریقی سوداخستل شروع کړل چی اسناد یی دخپل لمسی اوزوی په نوم لیکل شروع کړل اودبعضو بعضو څخه یی سودهم وصول کی. چی پوښتنه ځینی وسوه نوجواب یی ورکی چی زه دانه کوم بلکی زما هلکان داسی کوی. داخیله تش په نامه ده. احسان علی دامام کیدلو قابل دی اوکله نه؟

جواب: مسمی احسان علی په دی صورته کی لائق دامام جوړولو نه دی، که چیری هغه تائب نه سی نومعزول دی سی اوبل صالح امام دی مقرر سی (۴). فقط

دقانونی کاروایی کونکی امامت: سوال: (۹۹۱) حکیم محمد فخر عالم متبع دشریعت اود لمانځه روژی پایبند دی، مولوی اوحافظ هم دی، چونکه حکیم محمد فخرعالم څه موده

(۱). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل قال فی شرح المنیة کراهة تقدیمه کراهة تحریم (رد المحتار باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر

(۲). ولو أم قوما وهم له کارهون ان الکراهة لفساد فیہ اولانهم احق بالامامة منه کره له ذالك تحریمًا لحديث ابی داود الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر.

(۳). سورة الحجرات: ۲. ظفیر

(۴). وكذا تكره خلف امرد الخ واكل الربا (درمختار باب الإمامة، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر.

دزراعت اوتیکہ داری کارہم وکی چی دہغہ پہ وجہی سرہ مقروض سو۔ اول بی خہ جائیداد خرش کی او قرض بی اداء کی لیکن کلہ چی پہ دی باندی ہم اداء کیدل ناممکن وگہل سوہ نودخپلو مخالفینو دبیری خخہ بی خپل جائیداد پہ عدالت کی پیش کری او انسامونٹ سو۔ نو دحکیم محمد فخر عالم دامامت پہ بارہ کی خہ حکم دی؟

جواب: دحکیم محمد فخر عالم امامت درست دی او دانسامونٹ حقیقت بندہ تہ (یعنی ماتہ) معلوم نہ دی، کہ چیری دا دخہ معصیت تہ متضمن نہ وی اودحقدارو حقونہ تلف سوی نہ وی نوپہ دی وجہی سرہ خہ کراہت دہغہ پہ امامت کی نستہ۔ فقط

دچاچی ریرہ نہ وی راغلی دہغہ امامت: سوال: (۹۹۲) دچاچی عمر درویشت کالہ وی او او ریرہ او بریت بی اوس راوتل شروع سوی وی، دہغہ امامت جائز دی او کہ نہ؟

جواب: لمونخ پہ ہغہ پسی صحیح دی۔ کذافی الشامی وغیرہ۔ (۱) فقط

دیو سری پہ بی وجہی ناراضگی سرہ پہ امامت باندی خہ اثر نہ کیری: سوال: (۹۹۳) دیو

مولوی سرہ دیوسری جگرہ سوی وہ دامعلومہ نہ دہ چی ملامتیا دچاوه اوس ہغہ مولوی دمحلی پہ جومات کی امام سوی دی دہغہ پہ امامت باندی دمحلی ٲول خلگ خوشحالہ دی صرف ہغہ سری دکم سرہ چی جگرہ سوی وہ ناراضہ دی۔ اوریدلی مودی چی پہ دغہ امام پسی لمونخ نہ صحیح کیری؟

جواب: کہ چیری سبب ددغہ سری دناراضگی دامام خہ قصور نہ وی اوپہ امام کی خہ شرعی نقص نہ وی نوددغہ سری دناراضگی اعتبار نستہ، لمونخ پہ دغہ امام پسی بی کراہتہ صحیح (۱) دی۔ فقط

دناجائزی جرمانی کونکی امامت: سوال: (۹۹۴) یو مسلمان یوہ (غیر مسلمہ) موچی بنخہ

مسلمانہ کرہ او دہغہ سرہ بی نکاح وکرہ، پہ دی خبرہ یوسری چی نوم بی قاضی وزیر شاہ دی ہغہ دکورنی خخہ جلا کی او او بہ بی ورباندی بند کری اونکاح تہ بی ناجائز وایی او وزیر شاہ دتیکس او جرمانی پنخہ روپی ہم ورخخہ واخستی۔ دداسی سری دامامت شرعاً خہ حکم دی پہ ہغہ پسی لمونخ صحیح کیری او کہ نہ؟

(۱). سُبُلُ الْعَلَمَةِ الْخ عَنْ شَخْصٍ بَلَغَ مِنَ السِّنِّ عَشْرِينَ سَنَةً وَتَجَاوَزَ حَدَّ الْإِنْبَاتِ وَلَمْ يَنْبُتْ عِدَاؤُهُ، فَهَلْ يُخْرَجُ بِذَلِكَ

عَنْ حَدِّ الْأَمْرِدِيَّةِ، وَخُصُوصاً قَدْ نُبِتَ لَهُ شَعْرَاتٌ فِي ذَقْنِهِ تَوْذُنُ بَانِهِ لَيْسَ مِنْ مُسْتَدِيرِي اللَّحَى فَهَلْ حُكِمَ فِي الْإِمَامَةِ

كَالرِّجَالِ الْكَامِلِينَ أَمْ لَا لَنْجِ فَاجَابَ بِالْجَوَابِ (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۲). فَانِ اخْتَلَفُوا اعْتَبَرُوا أَكْثَرَهُمْ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱

ص ۵۵۸ - ۵۵۹). ظفیر

جواب: دوزیر شاہ دامعاملہ کمہ چی ہغہ ددغہ مسلمان اونوی مسلمانی (بسخی) سرہ وکپہ اوہغہ یی دکورنی خخہ جلا کی دشریعت خخہ خلاف دہ، اوحرامہ اونا جائزہ دہ او مسلمانیدل ددغہ نومسلمی اونکاح ورسره کول شرعاً درست دی اوصحیح دی. دقاضی مذکور دی تہ ناجائز ویل غلط دی اوسخت جہالت دی او تیکس اوجرمانہ اخستل یی حرام اوباطل (۱) دی. داسی سپی دامامت قابل نہ دی پہ ہغہ پسی لمونخ مکروہ کیری او دہغہ دامامت خخہ معزولہ کول ضروری دی. (۲) فقط

دزانی امامت: سوال: (۹۹۵) یوسپی دمسجد امام دیوزمیندار لور وتبنتولہ. اودہغی سرہ یی نکاح وکپہ اوخپلہ مخکنی بسخہ یی قتل کپہ. خہ مودہ وروستہ ذکرسوی امام یوہ انجلی. ناوادہ سوی وتبنتولہ اوبل خای تہ یی بوتلہ. وروستہ دہغی وارثانو انجلی. دہغہ خخہ جلا کپہ اوپہ بل خای کی یی پہ نکاح ورکپہ. اوس بیا دکلی یوٹو مسلمانانو دغہ سپی خپل امام جوړکپی دی، پہ داسی صورتہ کی ہغہ امام جوړول پکاردی اوکہ نہ؟

جواب: کہ چیری ذکرسوی امام دخپلو افعالو اومعاصی وو خخہ توبہ نہ وی کنبلی امام جوړول یی مکروہ تحریمی دی اولمونخ پہ ہغہ پسی مکروہ (۳) دی. اوکہ چیری ہغہ توبہ کنبلی وی نوگناہ دہغہ معاف دہ اوامامت دہغہ درست دی. بحکم التائب من الذنب کمن لا ذنب له (۴). فقط

دہمو بسخو ددعوت خوړونکی امام جوړول درست دی اوکہ نہ؟ سوال: (۹۹۲) کم سپی چی دبی حیایی دکسب کارو بسخو دعوت خوری نوہغہ امام مقررول خنگہ دی؟

جواب: مکروہ دی (۵). فقط

دباغبان امامت درست دی: سوال: (۹۹۷) یوسپی پرهیزگار اوصاحب علم دجومات امام دی، خو یوٹو ورخی باغوانی یی ہم کپیدہ نوہغہ دامامت خخہ معزول کیدی سی اوکہ نہ؟ **جواب:** دباغوانی پہ وجہی سرہ معزول کیدی نہ سی. فقط

(۱). لا باخذ المال فی المذهب بحر وفیه عن البزازیة وقیل یجوز معناه ان یمسکه مدة لینزجر ثم یعیده له الخ وفی المجتبی انه کان فی ابتداء الاسلام ثم نسخ (در مختار) والحاصل ان المذهب عدم التعزیر باخذ المال (رد المحتار باب التعزیر مطلب فی التعزیر باخذ المال ص ۲۴۲ ج ۳، ط.س. ج ۴ ص ۲۱). ظفیر

(۲). ویکرہ امامتہ عبد الخ وفاسق (در مختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمہ کراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۳). ویکرہ امامتہ عبد الخ من الفسق وهو الخروج عن الاستقامة ولعل المراد به من یرتکب الكبائر کشارب الخمر والزانی الخ (رد المحتار باب الجماعة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۴). مشکوٰۃ باب الاستغفار والتوبہ ص ۲۰۲. ظفیر

(۵). ویکرہ امامتہ عبد الخ وفاسق (در مختار باب الامامة، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

دبواسيرو عارضی والا امامت: سوال: (۹۹۸) بنده ته دبواسيرو ناجوري ده چی په مخرج باندی هروخت لوندوالی وی چونکی مخرج دنظر څخه غائب دی. ددی دپاره معلومه نه ده چی یو وخت دموادو بهیدل کیږی اوکه نه؟ نوپه دی صورت کی به معذور گنل کیږی اوکه نه؟ او امامت به یی درست وی اوکه نه؟

جواب: په درمختار کی دی ثم المراد بالخروج من السبيلين مجرد الظهور (۱). ددی څخه معلومه سوه چی پرمخرج باندی هروخت دلوندوالی موجودوالی دمعذور جوړیدلو دپاره کافی دی ولی چی په مخرج باندی دلوندوالی ظهور ناقض (داودس ماتوونکی) دی، دسیلان ضرورت په دی کی نسته. دسیلان شرط په غیر سبیلین کی دی او عند الحنفیه معذور دظاهر امام نسی جوړیدی. ولا طاهر بمعذور (۲). فقط

دحيواناتو څرونکی فقير امامت: سوال: (۹۹۹) دفقير قوم یوسړی دی، په جومات کی اوسیري او امامت کوی او حیوان هم څروی اودهغه ښځه دایی توب کوی اودا سړی سرسایه هم اخلی، په داسی حالت کی دهغه امامت جائز دی اوکه نه؟

جواب: لمونځ په دغه سړی پسی کیږی. دحيواناتو څرولو په وجهی سره یاپه دی وجهی سره چی دهغه ښځه دایی توب کوی دهغه په امامت کی هیڅ کراهت نسته لیکن امام ته دامام په معاوضه کی سرسایه اودقربانی څرمن ورکول اوهغه ته یی اخستل درست نه دی. اوکه چیری دهغه دغربت اومحتاج کیدلو په وجه بعضی (حصه) دالله دپاره دهغه دامامت دخيال څخه بغير ورکول سی نوگنجائش سته. فقط

دکم امام څخه چی زړه صفاء نه وی په هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۱۰۰۰) زید دمسلمانانو دجماعت په مخکی دا اقرار وکی چی زما زړه دجومات امام ته صفانه دی په داسی حالت کی به دزید لمونځ په دغه امام پسی کیږی اوکه نه؟

جواب: دزید لمونځ په دغه امام پسی صحیح دی. فقط

دغير مقلد اقتداء درسته ده اوکه نه؟ سوال: (۱۰۰۱) زمور په علاقه کی یو مولوی زمیندار دی اوهم هغه لمونځ ورکوی لیکن ددی عقیدی والادی چی دی مولود شریف کولو او ددین دبزرگانو زیارت کولو اویولسمه اونذر او نیاز کولو ته بدعت وایی. او دآمین (بالجهر) اورفع الیدین کولو خلگو ته ترغیب ورکوی اوداخترانو لمونځ په دوولسو تکبیرونو سره ورکوی په داسی سړی پسی داهل سنت والجماعت لمونځ صحیح کیږی اوکه نه؟

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار مطلب نواقض الوضوء ص ۱۲۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۱۳۵. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۴۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۸. ظفیر

جواب: دمیلاد شریف محفل منعقد کول اویولسمه وغیره مروجہ رسمونہ کول بدعت دی، ددی خخہ پرهیز کول پکاردی. اورفع الیدین اودوولس تکبیرونہ پہ اخترونو کی ویل دامام شافعی مذهب دی، حنفیہ رفع یدینو ته سنت نه وایی، بلکی دهغوی پہ مذهب کی ماسوا دتکبیر تحریمہ خخہ بل پہ هیخ وخت کی رفع یدین نستہ اوتکبیرات زوائد پہ هر یوه رکعات کی دری دری دی. پہ درمختار کی دی: وهی ثلث تکبیرات فی کل رکعة ولو زاد تابعه الی ستنته عشر لانه مأثور (۱) الخ.

نو حنفیہ وو ته رفع یدین کول نه دی پکار اوزیات تکبیرونہ پہ اخترونو کی دری دری کیدل پکاردی اوباقی رسمونہ دمحفل میلاد وغیره ترک کول پکاردی، اصلی حقیقت دادی. دغه زمیندار مولوی صاحب غالباً غیر مقلد دی چی درفع یدین ترغیب ورکوی. دهغه خبره منل نه دی پکار، اوهغه امام جوړول هم نه دی پکار. (۲)

مشتبہ اوبدنام امام جوړول خنکه دی؟ سوال: (۱۰۰۲) کم امام چی یوازی اوسیری اواکثره بی ریری هلکان دهغه سره په یوازی والی کی پیدا سوی وی اودهغه په باره کی په محلی کی دبدچلنی شهرت هم وی نولمونخ ورپسی بی کراهنه درست دی اوکه نه؟ دبل نیک سړی په موجودگی کی کم چی عفیف (یعنی پاک لمنی) دی، دغه سړی لمونخ ورکولو ته پرینسول پکاردی اوکه نه؟

جواب: په داسی حالت کی دغه امام ته لمونخ ورکول مکروه دی ولی چی دمقتدیانو کراهنه دهغه دامامت خخه دامام دخرابی په وجهی سره دی. لهذا داسی امام ته لمونخ ورکول نه دی پکار. قال فی الدر المختار ولوام قوماً وهم له کارهون ان الکراهة لفساد فيه اولانهم احق بالامامة کره له ذلك تحريماً لحديث ابي داود لايقبل الله صلوة من تقدم قوماً وهم له کارهون (۳). الخ

دبرص والا امامت جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۱۰۰۳) زید یولوستی، ددینیات خخه خبر محتاط حنفی دجومات امام دی. بعضو احبابو په هغه پسی په دی وجه لمونخ کول پرینسی دی چی دهغه پریدن باندی دبرص یوڅو دانی دی دکمو چی هغه علاج کوی او دمحللی موجوده حاضرینو ته په هغه پسی په لمونخ کولو کی هیخ نفرت اوکراهنه نستہ. په داسی سړی پسی لمونخ جائز دی او که مکروه. که چیری مکروه وی نو کراهنه تنزیهی

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العیدین ص ۷۷۹ ج ۱، ط.س.ج ۲ ص ۱۷۲-۱۷۳. ظفیر
(۲). تکره خلف امرد الخ ومخالف کشافعی لکن فی وتر البحران تیقن المراعاة لم یکره اوعدمها لم یصح وان شک کره (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۲۲-۵۲۳). ظفیر
(۳). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

دی اوکے تحریمی. اووجہ دکراہت خہ ده؟

جواب: په دغه امام پسی لمونخ بی کراہتہ درست دی ولی چی په ابرص پسی په هغه حالت کی فقهاوو لمونخ مکروه په کراہت تنزیهی سره لیکلی دی چی برص دهغه ظاهر اوباهر وی یعنی دبرص زیاتی نخبی وی دکمو په وجهی سره چی مقتدیانو ته تنفروی اوکله چی نه برص داسی ظاهروی اونه مقتدیانو ته تنفروی نوبیا هیخ کراہت دهغه په امامت کی نسته. په درمختار کی دی: وکذا تکره خلفا امرد وسفیه ومفلوج وابرص شاع برصه الخ. قال فی الشامی قوله وکذا تکره خلف امرد الخ الظاهر انها تنزیهیه (۱). الخ

دمعذور اودهغه دامامت خه حکم دی؟ سوال: (۱۰۰۴) که چیری یو سری په مختلفو مرضونو کی اخته وی، دحکیم اوداکتر خخه یی علاج وکی لیکن خه فائده ونه سوه، دهغه خخه وروسته دغه سری دبدن دفسادی مادی ایستلو دپاره دحکیم په مشوری سره په لاس اوپنبو کی داغ ولگوی اوپه هغه کی دنیم ددرختی یومرهم جوړ کړی اوپکبسی کبسی یی بنووله په هغه سره زخم پیدا سو همیشه دهغه خخه لوندوالی جاری اوسی چی دهغه په وجهی سره په اکثر امراضو کی تخفیف کیری، داسری شرعاً معذور دی اوکے نه؟ اوپه ده پسی لمونخ جائز دی اوکے نه؟

جواب: معذور شرعاً هغه دی چاته چی دلمانخه په ټول وخت کی دومره موقع ورنه کول سی چی بغیر ددغه عذر خخه هغه اودس وکړی اولمونخ اداسی، نوپر چاچی دا حالت راغلی وی هغه معذور دی. بیاترخو پوری چی هغه په دی عذر کی مبتلاوی چی هیخ وخت دلمانخه ددغه عذر خخه خالی نه اوسی نودی به معذور اوسی. په درمختار کی دی ان استوعب عذره تمام وقت صلوة مفروضة بان لا یجد فی جمیع وقتها زمناً یتوضأ ویصلی فیہ خالیاً عن الحدث ﴿﴾ وهذا شرط العذر فی حق الإبتداء وفی حق البقاء کفی وجوده فی جزء من الوقت ولو مرة ﴿﴾ (۲) نوکه چیری ذکرسوی سری ته دانوبت راغلی وی چی هروخت دهغه زخم جاری وی اودلمانخه په ټول وخت کی هغه ته دومره موقع ورنه کول سوه چی اودس اوکړی اوددغه عذر خخه بغیر لمونخ وکړی نودی معذوره سو، اوس ترکمه پوری چی دده دغه زخم بهیری یعنی دلمانخه په وخت کی په خه نه خه وخت کی دهغه خخه مواد جاری کیری نودی به معذور اوسی. اومعذور دغیر معذورینو امام کیدی نه سی. (۳).

(۱). ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار احکام المعذور ص ۲۸۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۰۵. ظفیر

(۳). ولا طاهر بمعذور (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۴۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۸). ظ

کم غیر مقلد چی دائمہ اربعہ وو تقلید تہ کفر اوشرک وایی دهغه امامت خنگه دی؟ سوال:

(۱۰۰۵) زید غیر مقلد دائمہ اربعہ وو تقلید تہ کفر اوشرک وایی. دزید وینا صحیح ده اوکے غلطہ، اوپہ هغه پسی لمونخ صحیح دی اوکے نه؟

جواب: ددغه غیر مقلد قول غلط دی، اوگمراهی اوخطا یی بنکاره ده، په داسی غیر مقلد پسی لمونخ صحیح نه (۱) دی. فقط

دوهمی امام جوړول خنگه دی؟ سوال: (۱۰۰۶) یوسری دومره وهمی دی چی دچاسره

مصافحه نه کوی، که چیری یو مسلمان ورته شه شی ورکړی نوپه خپل لاس کی یی نه اخلی، هغه ته وایی چی په مزکه یی کیده، بیایی دمزکی خخه لوړوی. دداسی سړی خخه بیعت کول اوامام یی جوړول خنگه دی؟

دقومیت بدلونکی امامت؟ (۱۰۰۷) یو دمسجد امام خپل ذات بدل کړی دی، دداسی سړی امامت اوبیعت درست دی اوکے نه؟

دسهری (گلانو اودگلانو دگیدیو) ترونکی امامت؟ (۱۰۰۸) دیوسری زوی پیداسو، هغه په خپلو دیوالونو باندي گلان وتړل، دهغه دامامت اوبیعت شه حکم دی؟

جواب: (۱) داسی وهمی سړی چاته چی داتباع شریعت هیخ خیال نسته دبیعت کولو اوپیر او مقتداء جوړولو لائق نه دی اوامام جوړول یی هم نه دی پکار، لیکن که چیری هغه لمونخ ورکی نوکه یوکارلمونخ ماتونکی حینی سوی نه وی نولمونخ یی صحیح سو.

(۲) داسی سړی دامام جوړولو اوپیر جوړولو لائق نه دی. (۳)

(۳) داسی سړی هم لائق دامامت اوبیعت نه دی (۴). فقط

رافضی امام جوړول خنگه دی؟ سوال: (۱۰۰۹) یوسری دمسجد امام دی او پروند دی دهغه مور او پلار شیعه گان دی، محضی دخپل نس دوجی نه خپل خان اهل سنت بنکاره

(۱). داسی سړی فاسق دی اودفاسق امامت مکروه تحریمی دی. ارشاد نبوی دی سباب المسلم فسوق وقتاله کفر (مشکوٰۃ) اما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه لانه لایهتم لامردینه و بان فی تقدیمه للامامة تعظیمه وقد وجب علیهم اهانتة شرعاً الخ بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۲). والاحق بالامامة تقدیمه ﴿الاعلم باحکام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة﴾ الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷. ظفیر

(۳). یکره امامة عبد الخ وفاسق ومبتدع ای صاحب بدعة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۳، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر.

(۴). ویکره امامة عبد الخ ومبتدع ﴿ولا یکفر بها حتی الخوارج﴾ وان انکر بعض ما علم من الدین بالضرورة کفر بها ﴿فلا یصح الاقتداء به اصلا﴾ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۳ - ۵۲۴، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر.

کوی او لمونخ ورکوی، دداسی شخص امامت یا جنازه، نکاح او نور جائز دی اوکھ نه؟
جواب: که چیری هغه په حقیقت کی پرمذهب داهل سنت والجماعت وی، رافضی نه وی،
 نوپه ده پسی لمونخ صحیح دی اودده نکاح ترل هم صحیح دی، مگر ددی خبری تحقیق
 دی ضرور وسی چی آیا هغه خوبه رافضی نه وی. که چیری رافضی وی نوییا په ده پسی
 لمونخ صحیح نه دی. (۱) فقط

دقرآن هیرونگی اوجماعت ترک کونکی امامت څنگه دی؟ سوال: (۱۰۱۰) یوسری قرآن
 کریم حفظ کی یودوه کاله یی په جومات کی ووايه هم، اوس چی راغی هیر کپی یی دی
 اودجماعت پایبنده هم نه دی، هغه امام جوړول څنگه دی. بل سری کم چی عالم دی او
 دجومات پایبنده دی او قرآن کریم څنگه چی ناظره خوان یی ویل کوی هغه رکم یی وایی،
 دهغه دامامت څه حکم دی؟

جواب: قرآن کریم دیادولو څخه وروسته هیروول گناه کبیره ده اوپر جماعت پریښوولو
 باندی اصرار کول هم معصیت کبیره ده، په داسی سری پسی لمونخ مکروه دی (حضرت
 عبدالله بن مسعود رضی الله عنه فرمایلی دی: ولو انکم صلیتم فی بیوتکم کما یصلی هذا
 المتخلف فی بیته لترکتکم سنة نبیکم ولوترکتکم سنة نبیکم لضللتکم. فتح القدیر ص ۳۰۱
 ظفیر) اوبل سری کم چی عالم اودشریعت پایبنده دی او قرآن کریم صحیح وایی دهغه
 امامت ښه (۲) دی. فقط

ددرواغجن سری دامامت څه حکم دی؟ سوال: (۱۰۱۱) کم سری چی پنځوس روپی واخلی
 اودحاملی ښځی نکاح وتړی اوپه عدالت کی په دروغو قسم واخلی. په هغه پسی
 دلمانځه څه حکم دی؟

جواب: داسی سری فاسق دی، په هغه پسی لمونخ مکروه دی، لمونخ یی صحیح کیږی
 خو (۳) کراهت پکښی دی. فقط

دغوټ پاک جنده ساتونکی امامت جائز دی اوکھ نه؟ سوال: (۱۰۱۳) په گجرات اوبمبی کی
 بعضو خلگو دیپسو گتیلو داذریعه جوړه کړیده چی دلس پنځو اوږدو اوږدو بانسونو په
 سرکی یی داوسپنی پنچی لگولی دی اومختلفی رنگینی کپری یی ورپوری ترلی دی

(۱). والحق بالامامة تقدیما بل نصبا الاعلم باحکام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة
 (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر
 (۲). ویکره امامة عبد و فاسق (درمختار باب الامامة، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر
 (۳). ویکره امامة عبد و فاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة کراهة تقدیمة کراهة تحریم (رد المحتار باب
 الامامة ج ۱ ص ۵۲۳، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

اوپه کور کی بی ایبسی دی، اووایی چی دادحضرت غوث پاک ننبانونه (جنیدی) دی. نو کله چی دوبایی مرض په زمانه کی خلگ په فقیرانو اومسکینانو باندی ډوډی خوی نو دغه ننبانونه راغواړی اوتر هغه لاندی بزی حلالوی، غرض داچی ددغه ننبانونو ډیر تعظیم اوتکریم کیږی اوخوک چی دغه ننبانونه ساتی هغه ته خلیفه وایی. دداسی سپری په باره کی څه حکم دی، هغه داسلام ددائری څخه خارج دی اوکه نه؟ اوپه هغه پسی لمونځ کول اولاس وروړل اوتعلق ورسره ساتل څنگه دی؟

جواب: په دی کی شک نسته چی دا دجاهلیت رواجونه دی اودشک اوبدعت افعال دی ددی افعالو ارتکاب کونکو ته به مبتدع اوفاسق ویل کیږی. په کافر ویلوکی دی احتیاط وسی، اولمونځ په هغوی پسی مه کوی. اوسلام اومصافحه په داسی بدعتیانو پسی ترک کړی اوتعلقات دهغوی سره منقطع کړی اوتر دغه ننبانونو لاندی بزی حلالونکی که چیری دجنیدی خاوند ته دنژدیکت په خیال سره یې حلالوی نودکفر بیره ده اودغه ذبیحه حرامه ده. فقط

دجومات پرملاکت باندي دناجائز مالکانه حیثیت اختیارونکی امام جورول څنگه دی؟ سوال:

(۱۰۱۳) دیو جومات سره متعلق دوه دوکانونه دی پرکوموباندی چی امام صاحب مالکانه تصرف کول غواړی، مسلمانان (یعنی مقتدیان) غواړی چی ددوکانونو کرایه دجومات په مرمت اوضروری کارونو فرش وغیره کی خرڅ سی، په دی باندی امام صاحب په هیڅ شان نه راضی کیږی، که چیری امام صاحب په خپل اصرار باندی قائم اوسی نوهغه په امامت باندی قائم ولرو اوکه بل امام منتخب کړو؟

جواب: دجومات ددوکانونو کرایه بیشکه دجومات په مرمت اوضروریاتو کی لگول پکار دی. دامام مذکور درضا اواجازی ضرورت په دی کی نسته، اوکه چیری امام مذکور په خپل قول اوفعل باندی اصرار کوی نوهغه دی دامامت څخه معزوله سی اوبل امام صالح دی مقرر سی (۱). فقط

دلور په واده باندي دروپو وصولونکی امامت جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۱۰۱۴) یوسری

دخپلی لور په واده کی دهلك دمور او پلار څخه دوه سوه روپي واخستی که داسی سپری امامت کوی نوجائز دی اوکه نه؟ اوس هغه توبه کارې لیکن روپي بیرته نه ورکوی، دروپو واپس کولو څخه بغیر په توبی کولو سره هغه دامامت لائق کیدی سی اوکه نه؟

جواب: دانجلی مور او پلار ته دځاوند یا دځاوند دمور اوپلار څخه څه روپي اخستل یی

(۱). ویکره امامة عبد الخ و فاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة کراهة تقدیمه کراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰)، ظفیر

پہ درمختار کی رشوت او حرام لیکلی (۱) دی۔ نو دغه روپی بیرته ورکول ضروری دی۔ اوتوبہ دہغه ہمدادہ چی روپی بیرته ورکپی۔ کہ چیری روپی یی واپس نہ کپی نو فاسق بہ پاتہ وی اود فاسق امامت مکروہ دی فاسق دامام جو پولو لائق نہ دی پہ ہغه پسی اودہغه پہ معاونینو پسی کہ خہ ہم چی لمونخ صحیح کیری۔ لقولہ ﷺ صلوا خلف کل بر وفاجر۔ الحدیث۔ لیکن مکروہ کیری۔ کذا فی الدر المختار (۲) والشامی۔ فقط

خوک چی درواجونو داداء گونکی سری دعوت خوری دہغه دامامت خہ حکم دی؟ سوال:

(۱۰۱۵) زید چی سند یافتہ عالم دی اوزمورہ پہ خای کی دجامع مسجد امام ہم دی پہ یوداسی دعوت کی شریک سو پہ کم کی چی آتشیازی، انگریزی باجہ وغیرہ شرعی ممنوعات وہ اوڊوڊی وغیرہ یی وخورل، شریعت مبارک پہ داسی سری پسی پہ لمونخ کولو کی خہ حکم ورکوی ہغه تہ توبہ کنسل پکاردی او کہ نہ؟

جواب: پہ دی بارہ کی یی پہ درمختار کی داتفصیل کپی دی، چی کہ چیری پہ داسی دعوت اوولیمہ کی دتللو اوشریکیدلو خخہ مخکی علم نہ وو چی ہلتہ داسی ناروا کارونہ دی نو کہ چیری دی مقتدا سری وی نودہ تہ ہلتہ تم کیدل اوشریکیدل نہ دی پکار۔ او کہ چیری مقتدا نہ وی نوپہ زپہ سرہ دی یی بدگنی اوڊوڊی وغیرہ دی وخوری۔ او کہ چیری دتللو خخہ مخکی ورتہ پتہ ولگیبری نوهیخکلہ (۳) دی نہ شریکیری نو پہ صورتہ مسئلہ کی امام مذکور تہ توبہ کنسل پکاردی، او وروستہ دتوبی خخہ پہ ہغه پسی لمونخ بی کراہتہ صحیح دی۔ جاء فی الحدیث التائب من الذنب کمن لا ذنب (۴) لہ۔ فقط

پہ طور ددارو دافیونو دخورونکی امامت: سوال: (۱۰۱۶) عمر پہ وجہ دسہ لنیدی افیون خوری، پہ دی وجہ کلہ پہ لمانخہ کی نشہ سی، ہغه دامامت قابل دی او کہ نہ؟ پہ ہغه پسی لمونخ صحیح کیری او کہ نہ؟

جواب: لمونخ خوپہ ہغه پسی صحیح کیری پہ دی شرط چی یوکار لمونخ ماتونکی دہغه

(۱). ومن السحت ما يأخذ الصهر من الختن بسبب بنته بطيب نفسه حتى لو كان بطلبه يرجع الختن به مجتبی (ردالمحتار حظر و اباحت ص ۴۷۴ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۴۲۴)، ظفیر

(۲). ویکرہ امامتہ عبد الخ و فاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراہتہ تقدیمہ کراہتہ تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰)، ظفیر

(۳). ولودعی الی دعوة فالواجب ان یجیبہ ﴿اذا لم یکن هناك معصية ولا بدعة﴾ والامتناع اسلم فی زماننا، الا اذا علم یقینا بانہ لیس فیہا بدعة ولا معصية ﴿لا یجب دعوة الفاسق المعلن (عالمگیری کتاب الکراہیة الباب الثانی عشر ص ۳۰۵ ج ۵، ط. م. ج ۱ ص ۳۴۳)، ظفیر

(۴). مشکوٰۃ باب التوبة والاستغفار فصل ثالث. ظفیر

خنه ونسی. لیکن کہ چیری بل سہری اولی بالامامت موجودوی، نودغہ بل سہری امام جوړول پکاردی. فقط

دشہوت دشدت پہ وخت کی امام جوړیدل خنکہ دی؟ سوال: (۱۰۱۷) زہ جرہ یم، پہ بعضو ورخو کی دشہوت زوروی اوپہ لمانخہ کی ہم خیالات راخی، اودمذی خاځکی را خنہ وزی، پہ داسی حالت کی لمونخ کول اوامام جوړیدل جائز دی اوکہ نہ؟ اوچونکی زما دنکاح کیدلو توقع نستہ. ددی دپارہ زما ارادہ دہ چی داسی دارو وخورم چی پہ ہغہ سرہ می دشہوت مادہ ختمہ سی. داجائز دی اوکہ نہ؟

جواب: پہ حدیث شریف کی دامضمون راغلی دی چی کم سہری دنکاح اسباب اوطاقت لری ہغہ دی نکاح وکری اودچا سرہ چی دنکاح اسباب نہ وی اودہغہ نکاح یوحای کیدی نہ سی ہغہ دی روژی نیسی خکہ چی روژہ نیول دہغہ دپارہ رجاء دہ یعنی شہوت بندوی. (۱) او حضور ﷺ دنامرد جوړیدلو خنہ منع فرمایلی دہ اودایی حرام فرمایلی دی داسی ارادہ ہیخکله کول نہ دی پکار. (۲) کہ چیری تاسی پہ دی حدیث بانندی عمل وکی نوامیددی چی اللہ ﷻ بہ دغیبو خنہ دنکاح اسباب ہم تیار وفرمایلی. ع:

میدهد یزدان مراد متقی

قال الله تعالى ومن يتق الله يجعل له مخرجاً الآية. (۳) ترجمہ: اوخوک چی دالله ﷻ خنہ بیریری نواللہ ﷻ دہغہ دپارہ خلاصون فرمایلی. اودمذی دقطری خنیدلو پہ حالت کی لمونخ نہ صحیح کیری، داسی سہری تہ امام جوړیدل نہ دی پکار (۴). البتہ کلہ چی پہ روژی نیولو سرہ شہوت کم سی اومذی نہ راخی نوہغہ وخت دی امام جوړسی. فقط

(۱). عن عبد الله بن مسعود قال: قال رسول الله ﷺ: يا معشر الشباب من استطاع منكم الباءة فليتزوج فإنه أغض للبصر وأحصن للفرج ومن لم يستطع فعليه بالصوم فإنه له وجاء. متفق عليه (مشکوٰۃ کتاب النکاح فصل اول ص ۲۲۷). ظفیر

(۲). عن أبي هريرة ﷺ قال قلت يا رسول الله إني رجل شاب وأنا أخاف على نفسي العنت ولا أجد ما أتزوج به النساء كأنه يستأذنه في الاختصاص قال: فسكت عني ثم قلت مثل ذلك فسكت عني ثم قلت مثل ذلك فقال النبي ﷺ: يا أبا هريرة جف القلم بما أنت لاق فاختص على ذلك أو ذر. رواه البخاري (مشکوٰۃ باب الايمان بالقدر ص ۲۰). ظفیر

(۳). سورة الطلاق. ركوع ۱. ظفیر

(۴). دمذی وتلو سرہ اودس ماتیری اوبیا دوبارہ اودس دلمانخہ دپارہ فرض دی اوکلہ چی اودس باقی پاتہ نہ سی نولمونخ بہ خنکہ جائزوی لاعند مذی (ای لايفرض الغسل عند خروج مذی) او ودي بل الوضوء منه ای بل يجب الوضوء منه (وگوری ردالمحتار مبحث الغسل ص ۱۵۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۱۲۵) داودس دنواقضو پہ سلسلہ کی صراحت دی: المعانی الناقضة للوضوء كل ما يخرج من السبيلين الخ (هدایہ فصل نواقض وضوء ص ۳۳ ج ۱). ظفیر

چی تریجلکو لاندی پرتوگ ساتی دهغه امامت: سوال: (۱۰۱۸) کہ دامام پرتوگ تر بجلکو کنبته وی ، نو دهغه لمونخ څنگه دی؟

جواب: کہ قصداً یی کنبته ساتی نوبه هغه پسی لمونخ مکروه دی. (۱) فقط

دجهینگا (۲) خورونکی امامت څنگه دی؟ سوال: (۱۰۱۹) دلته یوسری امام دی اوزما استاذ هم دی هغه جهینگا خوری که چیری په دی باره کی دهغه سره بحث کوو نوداستاذ والی په وجه شرم راحی، دهغه ناراضگی نه غوارم، په دغه سری پسی لمونخ صحیح کیری او که نه؟

جواب: واضحه دی وی چی ددین په مسئله کی دچا څخه شرم نه دی پکار اودهغه دناراضوالی اوخفه والی خیال نه دی پکار او کم سری چی دحرام کارمرتکب دی هغه فاسق دی په هغه پسی لمونخ مکروه تحریمی دی. باقی تاسی داتشریح په سوال کی ونه کړه چی دجهینگا څخه ستاسی مراد ماهی دی او که دجهینگا کم چی په کورونوکی وی. هغه خوپه حشرات الارض او خبائثو کی دی دهغه خوړل خو حرام دی. (۳) او کم جهینگاچی دریابی دی کم ته چی جهینگا ماهی وایی که چیری هغه دماهی دقسم څخه وی خودرست (۴) دی او که چیری دماهی دقسم څخه نه وی، نو حرام دی. ددی خبری تحقیق کول پکار دی. فقط

دنوی مسلمان سوی ځوان شخص امامت چی سنتیا یی نه وی سوی څنگه دی؟ سوال:

(۱۰۲۰) کم سری چی دځوانی په عمر کی اسلام راوړی وی اومسلمان سوی وی هغه ته ختنه (یعنی سنت) کول پکاردی، او که نه؟ اودختنی کولو څخه مخکی په هغه پسی لمونخ درست دی او که نه؟

جواب: دنومسلم ختنه موافق دسنت نبویه علی صاحبها الصلوة والتحیه کول پکاردی ولی چی ختنه کول داسلام دشعائرو څخه دی اودضرورت په وجه کله چی هغه پخپله ختنه نسی کولی دختان (ختنه کوونکی) په ذریعه ختنه کول درست دی او دضرورت په

(۱). قال رسول الله ﷺ ما اسفل من الكعبيين من الازار في النار رواه البخاري (مشکوٰۃ کتاب اللباس ص ۳۷۳) کله چی دانا جائز سو نوچی څوک ددی مرتکب سی هغه فاسق سو او دفاسق امامت مکروه دی. ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار باب الامامة ، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر

(۲). جهینگا: یوقسم دریابی چینجی دی چی خلگ یی ماهی گنی ، په پینتو کنبی ورته (مکړی) وایی، او هندوان یی خوری. نسیم اللغات ص ۳۲۳ ، فیروز اللغات ص ۵۰۱. حقانی

(۳). ولا یحل ذناب الخ ولا الحشرات هی صغار دواب الارض (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الذبائح ص ۲۲۵ ج ۵ ، ط.س. ج ۲ ص ۳۰۴). ظفیر

(۴). وهل الجراد الخ وانواع السمک بلا ذکاة (ایضاً ص ۲۲۸ ج ۵ ، ط.س. ج ۲ ص ۳۰۷). ظفیر.

وجه دختان نظر دختنی پر خای باندی درست دی کما فی الدر المختار کتاب الحظر والاباحه: ينظر الطيب الى موضوع مرضها بقدر الضرورة اذا الضرورات تتقدر بقدرها وكذا نظر قابله وختان ؓ قوله وختان كذا جزم في الهداية والخانية وغيرهما. (۱) ؓ شامی اوترخو پوری چی هغه ختنه ونه کړی بياهم په هغه پسی لمونځ صحيح دی. فقط

څوک چی دلمونځ او روژی پایبند نه وی او ظلم کوی دهغه امامت درست دی اوکه نه؟ سوال:

(۱۰۲۱) کم سړی چی دلمانځه او روژی قطعې پایبند نه وی، دروغ ډیر وایی، دظلم او زیاتی عادی وی، زانی وی، ددین بزرگانو ته بدوایی، سره ددی ټولو بدو کارونو خپل ځان ولی بنکاره کوی په هغه پسی لمونځ کول جائز دی اوکه نه؟

جواب: دحق تعالیٰ ارشاد دی: ان اولیاءه الا المتقون (۲). او فرمایلی یی دی: الا ان اولیاء الله لا خوف علیهم ولا هم یحزنون الذین امنوا وکانوا یتقون. (۳) ددی آیتونو څخه معلومه سوه چی دالله ﷻ ولی هغه دی څوک چی متقی وی بدعمله سړی ولی نه دی، اودا دعویٰ دهغه دروغ ده کم سړی چی دحق تعالیٰ نافرمان وی هغه دالله دشمن دی، دهغه څخه مرید کیدل درست نه دی او هغه امام جوړول مکروه دی. (۴)

دمحرم جوړوونکی اوشدت پرست امامت: سوال: (۱۰۲۲) دشدت پرست اوپه محرم کی درواجونو اداء کونکی امامت څنگه دی. ددی څخه علاوه هغه په قرأت کی اکثره غلطی هم کوی.

جواب: قال فی الدر المختار: ویکره تنزیها امامة عبد ؓ واعرابی وفاسق ؓ ومبتدع ای صاحب بدعة لا یکفر بها ؓ وان کفر بها فلا یصح الاقتداء به اصلاً ؓ وفی الشامی: واما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه بانه لایهتم لامر دینه ویان فی تقدیمه للامامة تعظیمه وقد وجب علیهم اهانتته شرعاً، ولا یخفی انه اذا کان اعلم من غیره لا تزول العلة، فَإِنَّهُ لَا يُؤْمَنُ أَنْ يُصَلِّيَ بِهِمْ بِغَيْرِ طَهَارَةٍ فَهُوَ كَالْمُبْتَدِعِ تُكْرَهُ إِمَامَتُهُ بِكُلِّ حَالٍ بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحريم (۵) لما ذکرنا ؓ ص ۳۷۶، شامی جلد اول. ددی عبارت څخه واضحه سوه چی په فاسق او مبتدع پسی لمونځ مکروه تحریمی دی او هغه دامام جوړولو

(۱). ردالمحتار کتاب الحظر والاباحه فصل فی النظر والمس ص ۳۲۵-۳۲۲ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۳۷۰. ظفیر

(۲). سورة الانفال رکوع ۴. ظفیر

(۳). سورة یونس رکوع ۷. ظفیر

(۴). یکره امامة عبد الخ وفاسق (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹-۵۲۰). ظفیر

(۵). ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹-۵۲۰. ظفیر

لائق نہ دی۔ نوذکر سوی سړی مبتدع هم دی اوفاسق هم دی، اوددی څخه علاوه قرآن کریم هم غلط وایی، لهذا هغه په هیخ شان دامام جوړولو لائق نه دی۔ فقط

دامام رکوع اوسجده اورډول څنگه دی؟ سوال: (۱۰۲۳) زمورږ پيش امام صاحب چي مورږ ته دسهار لمونځ راکوی نوپه رکوع اوسجده کی دومره وخت تیروی چي مقتدیان پنځوس شپيته واره تسبیح ووايي اوکله چي هغه ته دوخت تیرولو شکایت وسی نوهغه وایی چي په لمانځه کی دومره وخت تیروول دزیات ثواب اواجر باعث دی۔ په مورږ کی اکثره دنیا دار کار وبار والادی اوبعضی مریضان او کمزوری دی نوپه دی صورت کی څه حکم دی؟

جواب: په درمختار کی دی: ویکره تحریماً تطویل الصلوة علی القوم زائدا علی قدر السنة فی قرآنة واذکار رضی القوم اولاً، لاطلاق الامر بـلتخفيف) وهو ما فی الصحیحین اذا صلی احدکم للناس فلیخفف فان فیهم الضعیف والسقیم والكبیر واذا صلی لنفسه فلیطول ماشاء (۱) ثم شامی، ددی څخه معلومه سوه چي دامام رکوع اوسجده دومره (زیات) اورډول مکروه تحریمی دی اودا کار دهغه ناجائز دی اودا دهغه دجهالت دلیل دی۔ داسی سړی دی امام جوړنه سی ولی چي په یوحديث کی یی داسی سړی ته فتان فرمایلی دی یعنی فتنه کی اچونکی۔ نوامام ته رعایت دمقتدیانوضروری دی اوپه قرآنت اورکوع اوسجده کی تخفیف لازم دی۔ فقط

دگوډ په امامت کی څه خرابی خونسته: سوال: (۱۰۲۴) یوعالم باعمل (په پښه) گوډ دی خوتگ راتگ کولی سی، ځکه نوډیو جومات امام دی۔ خلگ وایی چي په ده پسی لمونځ درست نه دی۔ په دی صورت کی څه حکم دی؟

جواب: په گوډ پسی لمونځ صحیح کیږی لکین که چیری بل امام مقرر سی نوډانښه ده کما فی الشامی۔ وكذا اعرج يقوم ببعض قدمه فالقتداء بغیره اولی الخ (۲)۔ فقط

صرف دیوامام پیروی کونکی امامت جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۱۰۲۵) کم خلگ چي صرف دیوامام پیروی کوی اودباقی دری امامانو دپیروی څخه انکار کوی په هغوی پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: مقلدین صرف دیوامام پیروی کوی اوهغوی ته صرف دیوامام تقلید کول پکار دی۔ مثلاً کم خلگ چي دامام ابوحنیفه رضی الله عنه سابق الائمہ مقلد دی هغوی به صرف دامام ابوحنیفه پیروی کوی۔ دامام شافعی وغیره رحمهم الله پیروی به نه کوی۔ (۳) فقط

(۱)۔ رد المحتار باب الإمامة جلد اول ص ۵۲۷، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۴۔ ظفیر
(۲)۔ رد المحتار باب الإمامة جلد اول ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲۔ ظفیر

دغیر مطلق نکاح ترونکی امامت: سوال: (۱۰۲۲) یوه ښځه دخپل خاوند دکور څخه ووته اوتردیری مودی یی دیو غیر سړی سره ناجائز تعلق ودرلودی. بیازید مرسو نوبښځی د عمر سره ناجائز تعلق جوړکی اوحامله سوه. عمر دښځی سره نکاح کول وغوښتل نومولوی صاحب دښځی دخاوند څخه طلاق طلب کی. کله چی هغه طلاق ورنه کی نوبغیر طلاقه یی دښځی نکاح وتړله. په مولوی نکاح خوان اوشریکانو باندی څه حکم دی. دداسی مولوی اقتداء درسته ده اوکه نه؟

جواب: دمخکنی خاوند دطلاق ورکولو څخه بغیر د عمر سره نکاح ددغه ښځی ناجائز اوباطله ده اوکم خلگ چی دجواز فتویٰ ورکونکی دی اویه دی نکاح کی معین دی هغوی فاسقان اوعاصیان دی، توبه دی وکاربی اواعلان دی وکړی چی دانکاح نه ده سوی اوجدایی دی راولی. بغیر دتوبی څخه داسی مولوی د اقتداء لائق نه دی. (۱) فقط (په قرآن کریم کی چی کم ځای دمحرمتو ذکر دی حرمت علیکم امهاتکم الآیه. هلته یی په محرمتو کی واده سوی ښځی هم شمارکړی دی. والمحصنات من النساء، ظفیر)

دمختلفی درجی قرآن کریم ویونکو امامت دیو بل دپاره: سوال: (۱۰۲۷) د صوبه بهار نا لوستونکی خلگ دزال، زاء، ضاد پرځای جیم وایی یعنی ذاکر ته جاکر اوزور ته جور اوضماد ته جماد اوظاهر ته جاهر وایی. همدغه رکم دثاء، شین، صاد پرځای سین اود ځاء پرځای کاء، اودعین پرځای الف، دغین پرځای گاف، اویه لمانځه کی دقرآن کریم الفاظ هم همدغه رکم اداء کوی، اولوستونکی عوام ذال، ضاد، ظاء په زاء سره ادا کوی، اوثاء اوصاد، په سین سره، اوعین په الف سره ادا کوی، لکه څنگه چی اردو ویل کیږی اویه لمانځه کی قرآن کریم هم په همدغه رکم وایی اوفتحه اوضمه اوکسره دومره راکشوی چی الف، یاء، واو ته نزدی سی نودلوستونکو خلگو لمونځ به په نالوستو پسی درست وی اوکه نه؟ علی هذا کم خلگ چی دتجوید څخه خبر دی، حروف دمخارجو څخه اواعراب په صحیح طور سره اداء کوی دهغوی لمونځ به په پورتنیو دوو قسمونو پسی درست وی اوکه نه؟ چیری چی دوهم قسم امام وی اودلمانځه اوروژی دمسائلو څخه خبر وی اویه دریم قسم پسی په سبب داختلف مذهب څه رکم چی داهل حدیثو اوغیر مقلدینو اختلاف دی یادبدعت اودعدم بدعت. لمونځ کول جائزه گنی نوددی دریم سړی

(۳). وان الحكم المطلق باطل بالاجماع (درمختار) والتلفيق باطل فصحته منتفية اه (رد المحتار مقدمه مطلب فی حکم التقليد الخ ص ... ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۷۴). ظفیر

(۱). ويكره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) اما الفاسق فقد عللوا كراهة تقديمه الخ بل مشى فى شرح المنية على ان كراهة تقديمه كراهة تحريم (رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۳، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۷۰). ظفیر

جمعه اور جماعت پہ دغہ امام پسی جائز دی اوکھ نہ؟ اوکم سری چی حروف دمخارجو
خخہ نہ اداء کوی هغه ته دهغه چاپه مقابله کی چی اداء کوی داویل کیبری اوکھ نہ؟ چی
قرآن کریم نہ وایی؟

جواب: پہ درمختار کی دی: ولا غیر اللثغ بالالغ علی الاصح کما فی البحر عن المجتبی وحرر الحلبي وابن
الشحنة انه بعد بذل جهده دائماً حتماً کالأمی فلا یؤم الا مثله ولا تصح صلاته اذا امکنه الاقتداء بمن یحسنه او
ترك جهده او وجد قدر الفرض مما لا لثغ فيه هذا هو الصحيح المختار فی حکم اللثغ وكذا من لا یقدر علی
التلفظ بحرف من الحروف او لا یقدر علی اخراج الفاء الا بتکرار اللغ قال فی الشامی فی شرح قوله وكذا من لا
یقدر اللغ وذلك كالرحمن الرحيم والشیتان الرجيم ، والالین ، وایاک نأید وایاک نستتین ، السراط ، انأمت ، فکل
ذلك حکمه ما مر من بذل الجهد دائماً والا فلا تصح الصلوة به اللغ شامی (۱) وفيه قوله فلا یؤم الا مثله یحتمل
ان یراد المثلیة فی مطلق اللثغ فیصح اقتداء من یدل الرء المهلة غینا معجمة بمن یدلها لآما وان یراد مثلیة فی
خصوص اللثغ فلا یقتدی من یدلها غیناً وهذا هو الظاهر کاختلاف العذر فلیراجع (۲) وفي الدر المختار ایضاً
ولا حافظ آیه من القرآن بغير حافظ لها وهو الامی ولا امی باخرس اللغ (۳) قوله بغير حافظ شمل من یحفظها او
اکثر منها لکن بلحن مفسد للمعنی لما فی البحر عندنا من لا یحسن القراءة المقروضة اللغ قوله ولا امی باخرس
اما اقتداء اخرس باخرس او امی بامی (۴) فصحيح .

نو ددی تحقیقاتو خخہ واضحه سوه چی دمخکنی اودوهم قسم غلط ویونکی امیان دی
اودامی لمونخ په امی پسی صحیح دی لیکن شامی چی کم فلا یؤم الا مثله کی تحقیق
نقل کری دی په هغه کی یی دانسکاره کریده چی دیوقسم لمونخ دی په بل قسم پسی
صحیح نه وی، خو دامی لمونخ دصحت اطلاق په امی پسی دصحت مقتضی دی اوکم
خلگ چی قرآن کریم صحیح سره دتجوید دقاعدو وایی بنسکاره ده چی دهغوی لمونخ به
په مخکنیو دوو قسمونو پسی صحیح نه وی. اودمخارجو خخہ دحرفونو اداء کولو په
مراتبو کی داعلی درجی موجود چی خه رکم هریو حرف دخپل مخرج خخه باسی نور خلگ
که خه هم قرآن کریم صحیح وایی لیکن ددی درجی خخه قاصردی، نوددی کمی درجی

(۱). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة ج ۱ ص ۵۴۴ ، ط.س.ج ۱ ص ۵۸۱-۵۸۲ . ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الإمامة ج ۱ ص ۵۴۵ ، ط.س.ج ۱ ص ۵۸۲ . ظفیر

(۳). ردالمحتار باب الإمامة مطلب فی اللثغ ج ۱ ص ۵۴۴-۵۴۵ ، ط.س.ج ۱ ص ۵۸۲ . ظفیر

(۴). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة ج ۱ ص ۵۴۲ ، ط.س.ج ۱ ص ۵۷۹ . ظفیر

صحیح ویونکو ته دا خو نسو ویلی چی دوی قرآن کریم غلط وایی البته تجوید والا به ورته جید نه وایی. اونه ویلی سو چی داصحیح ویونکی خلگ ددی حرفونو بدلونکو په شان دی څوک چی ظا اوضاد زا یاذاال وایی اوطا په تاء وایی. کمال تجوید کم چی دحرفونو په پوره شان سره دمخارجو څخه اداء کول وغیره دی دا دمحسناتو (یعنی بنه) څخه دی. فقط

دآمین بالجهر کونکی امامت: سوال: (۱۰۲۸) دآمین په لور آواز سره ویونکو پسی دحنفیانو لمونځ درست دی اوکه نه؟

جواب: په دی کی څه تفصیل دی عموماً نه سو ویلی چی صحیح نه دی اونه داچی صحیح دی. خلاصه داچی حتی الوسع دی غیر مقلدین امامان جوړنه سی ځکه چی په وجه دفساد دبعضو عقائدو دغیر مقلدینو احتمال دلمانځه دفساددی. اوکه چیری اتفاقاً یی په هغوی پسی لمونځ وکی نوپه حکم دصلواً خلف کل بر وفاجر الحدیث. هغه لمونځ صحیح سو. فقط

درفع یدین والا امامت: سوال: (۱۰۲۹) که چیری حنفی په هغه امام پسی لمونځ وکړی څوک چی په لور آواز سره آمین وایی اورفع یدین کوی نولمونځ یی صحیح سو اوکه نه؟

جواب: لمونځ صحیح سو، په دی شرط چی څه خبره دلمونځ ماتونکی په امام کی ښکاره نه سی (۱).

آمین بالجهر درست دی اوکه نه؟ سوال: (۱۰۳۰) حنفی مسلمانانو دپیش امام څخه پوښتنه وکړه چی آیاموږ حنفیان هم آمین په لور آواز سره ویلی سو اوکه نه؟ نوامام صاحب وفرمایل چی هو! ویلی سی. آیا موږ یی ویلی سو؟

جواب: دا جواب ددغه امام درست نه دی بلکی آمین کرار ویل پکاردی. څنگه چی دآیت: ادعوا ربکم تضرعاً وخفیه (۲) اودحدیث اخفاء آمین څخه ثابت (۳) دی، اودآمین بالجهر تاویل سوی دی چی یاپه غرض دتعلیم دی کماثبت عنه ﷺ الجهر بالقرآءة فی بعض الصلوة التي یقرأ فیها سراً. یامحمول دی پرابتداء باندى. فقط

(۱). وکره امامة عبد الخ ومخالف كشافى لكن فى وتر البحر ان تيقن المراعاة لم يكره اوعدمها لم يصح وان شك كره (الدرالمختار على هامش ردالمحتار باب الامامة مطلب فى الاقتداء بشافعى ونحوه ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹-۵۲۳). ظفیر

(۲). سورة الاعراف ركوع ۷. ظفیر

(۳). عن وائل بن حجر ؓ قال صلى بنا رسول الله ﷺ فلما قرأ غير المغضوب عليهم ولا الضالين قال آمين واخفى بها صوته رواه احمد. (آثار السنن، باب ترك الجهر بالتامين جلد اول ص ۹۲). ظفیر

کم امام چی دحق تبلیغ خخه بندول کوی، هغه امام جوړول خنګه دی؟ سوال: (۱۰۳۱) یو

واعظ دقرآن اوحدیث مطابق وعظ بیانوی. بل سړی امام دمسجد ورته وایی چی داسی وعظ مه وایه، ولی چی ته ټول مسائل واضح بیانوی، په دی سره موږ ته هیخ نه راکول کیږی، خه دملايانو خلګو حق هم ساتی. وعظ کونکی دنورو خلګو خخه منع کوی. دبهشتی زیور مسائل نه منی. په داسی سړی پسی لمونځ کول جائز دی اوکه نه؟

جواب: وعظ کونکی ته دشریعت مسائل دفتھی کتابونو موافق بیانول پکار دی. دچا دویلو اوریدلو اوبدو ردو ویلو په وجهی سره دحقو مسائلو مفتی بها ضروریه وو خخه بندیدل نه دی پکار. اوکم سړی چی په دنیاوی غرض سره حقانی واعظ دمسائل حقه مفتی بها ضروریه دبیانولو خخه بندوی، هغه په خطا باندی دی اوعاصی دی، امام جوړول دهغه مکروه دی اوپه هغه پسی لمونځ مکروه کیږی. داسی امام دشریعت مخالف دمعزولولو قابل (۱) دی. اوبهشتی زیو دیومعتبر عالم تصنیف کړی (کتاب) دی، دهغه مسائل کم چی مفتی بهادی دهغه په معتبروالی کی هیخ شبه نسته. اوهیخ حقانی عالم عموماً دهغه په مسائلو باندی اعتراض نسی کولی. باقی که چیری خه مسئله په هغه کی سهواً خلاف راجح یاغیر مفتی بها لیکل سویده. دهغه تحصیح پخپله مؤلف علام اخته دی کوی. فقط

دظالم امامت: سوال: (۱۰۳۲) زید او عمر دیوخاندان دی. په دواړو کی دنیاوی دنبنی

زیاته سویده. عمر کمزوری دی اوزید ډله اوپارټی لری. ددی وجه چی خه غواړی کوی یی، یوه ورځ عمر په جومات کی لمونځ کوی، زید دخپلو ملګرو په ملګرتیاکی ددروازی پرشا اوخوا گیره (محاصره) واچوله. کله چی عمر فارغه سو اودمسجد فرش ته راغی نو عمر ته زید بنکنخل کول شروع کړل. عمر پردیوال باندی وځغاستل او وتبستیدی، زید ورپسی ملګری وځغلول اوراوی نیوی، وهل ټکول شروع سو ه زید دعمر ږیره وشکوله، دهمدغه ورځی خخه عمر دبیری په وجه دغه جومات ته دلمانځه دپاره نه ځی اوپه کور کی لمونځ کوی یاکله بل جومات ته ولاړسی اولمونځ وکی. دعمر لمونځ په زید پسی درست دی اوکه نه؟ دزید امامت خنګه دی؟

جواب: دزید ظلم اوزیاتی ظاهردی، په دی وجهی سره هغه فاسق دی. لائق دامامت جوړولو نه دی. ددی ټولو خبرو سره دعمر لمونځ په زید پسی صحیح دی، لیکن په فاسق امام پسی لمونځ دټولو مقتدیانو مکروه دی، دعمر لمونځ به هم مکروه (۲) وی. او عمر ته

(۱). ویکره امامة عبد الخ و فاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر [باقی]

دذکر سوی بیبری په وجهی سره دغه جومات ته نه راتلل او ددغه جومات جماعت ترك كول درست دی لیکن حتی الوسع په بل جومات کی په جمعه کی شریکیدل پکار دی، دا عذر مطلقاً دجماعت پریبنوولو نسی کیدی، البته که چیری دکور خخه دباندی په وتلو کی هم بیره دوهلو او بنکنخلو وغیره وی او دفساد اندیبننه وی نوعمر ته په کور کی لمونخ کول درست دی. (۱) فقط

دصحيح ويونكى په موجود كى كى دغلط ويونكى امامت: سوال: (۱۰۳۳) دیو جومات امام قرآن شریف غلط وایی په هغه پسی لمونخ درست دی او که نه؟ بل حافظ موجود دی، دامام غلط ویونکی امامت صحیح یادرست دی او که دحافظ. امام غلط ویونکی په: ألمُ تَرَ كَيْفَ، سره تراویح وركوی او حافظ په دغه جومات کی بل حای قرآن کریم ویل شروع کرل. په یو وخت کی په دواړو جماعتونو کی کم یو جماعت صحیح سو. او کم سړی چی په تراویحو کی دقرآن اوریدلو خخه انکار کوی هغه خنګه دی؟

جواب: دامامت دپاره ښه دفتهاوو دتفصیل مطابق اعلم او اقرأ وغیره دی. (۲) او کم سړی چی په لمانځه کی په قرأت کی داسی غلطی وکړی کمه چی لمونخ ماتونکی وی نو لمونخ به صحیح نه وی او که چیری هغه غلطی لمونخ ماتونکی نه وی نو لمونخ صحیح دی، لیکن دضروری ده چی غلط ویونکی دی امام جوړنه سی. ولی چی ممکنه ده چی دهغه خخه څه غلطی دلمونخ ماتونکی واقع سی (۳). او په: ألمُ تَرَ كَيْفَ سره تراویح وركول درست دی. په دغه جومات کی دتراویحو بل جماعت دمخکی جماعت په موجودوالی کی درست نه دی. (۴) او تخفیف دقرأت دمقتدیانو درعایت په وجه مامور به دی. بناءً علی هذا که چیری دمقتدیانو دپوره قرآن کریم اوریدلو همت نه وی نو په: ألمُ تَرَ كَيْفَ سره تراویح وکی. او په ألمُ تَرَ كَيْفَ سره پرتراویح کونکو باندی دی طعن ونه سی (۵). فقط

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) اما الفاسق فقد عللوا كراهة تقديمه الخ بل مشى فى شرح المنية على ان كراهة تقديمه كراهة تحريم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰) ظفیر. (۱). فلا تجب على مريض خوف على مالها ومن غريم او ظالم (درمختار) او ظالم يخافه على نفسه او ماله (رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۱۹). ظفیر

(۲). والحق بالامامة تقديمها بل نصب الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفساد الخ ثم الاحسن تلاوة وتجويدا للقرأة (الدر المختار على هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

(۳). ولاغير اللثغ به ای بالالغ على الاصح الخ فلايوم الا مثله ولا تصح صلاته اذا امكنه الاقتداء بمن يحسنه (در مختار) وفي الظهيرية وامامة اللثغ لغيره تجوز وقيل لا الخ وظاهره اعتماد هم الصحة الخ ينبغي له ان لا يوم غيره (رد المحتار باب الامامة ص ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۸۱ - ۵۸۲). ظفیر

(۴). ولوصلی التراویح مرتین فی مسجد واحد یکره کذا فی فتاویٰ قاضیخان (عالمگیری مصری باب التراویح ص ۱۰۹ ج ۱، ط. م. ج ۱ ص ۱۱۲). ظفیر

دهغه زنا کار امامت چاچی توبه کنبلی وی؟ سوال: (۱۰۳۴) یوسری یوه نکاح سوی بنه دچاچی خاوند ژوندی وو و تنستوله او تر دوو کالو پوری یی بی نکاح وساتله. بیا دهغه خاوند مرسو او دعدی خخه وروسته هغه سړی ددهغه بنه سره نکاح وکړه او توبه یی وکنبله. نو امامت او اذان دهغه جائز دی او که نه؟ او په چا باندی چی داشبه وی چی دی زانی دی او شاهدان باندی نه وی نو دهغه امامت جائز دی او که نه؟

جواب: که چیری دغه بنه دخاوند دمرگ خخه وروسته دمرگ عده یعنی خلور میاشتی اولس ورځ پوره کړی او دهغه خخه وروسته ورسره دغه سړی نکاح وکړه نو نکاح صحیح سوه، او دغه سړی دبل دبنه تنستولو په وجهی سره فاسق سو، زنا ثابته وی او که نه وی فاسق کیدل دهغه مسلم سوه. اوس که چیری هغه دزړه په صدق سره توبه وکړی او آئنده دداسی خرابو کارونو خخه منع سی او پینیمانه سی نو امامت دهغه صحیح دی اولمونخ په هغه پسی بی کراهته درست دی. او اذان کول دهغه جائز (۱) دی. فقط

دشبهی په وجهی سره دجماعت اعاده او په هغه کی شرکت: سوال: (۱۰۳۵) امام ته په لمانخه کی شبه پیدا سوه چی خه فرض یا واجب ترک سوه. امام دوباره لمونخ ورکی نو کم مقتدیان چی وروسته شامل سوی دی دهغوی لمونخ صحیح سو او که نه؟ یاداچی امام ته محض شبه و سی فرض یا واجب ترک نه وی دشبهی په وجهی سره یی لمونخ راوگرزوی نو کم مقتدیان چی وروسته شامل سوه دهغوی لمونخ صحیح سو او که نه؟

جواب: که چیری دشبهی په وجهی سره لمونخ راوگرخول سو نو په لمانخه کی دشاملیدونکو نورو سړیانو لمونخ ونه سو هغوی ته بیا لمونخ کول پکار (۲) دی.

د دوهم رکعات په قومه کی تاخیر: سوال: (۱۰۳۶) حنفی امام دسهار په لمانخه کی د دوهم رکعات په قومه کی دومره تاخیر کوی چی شافعی مقتدیان تقریباً دعاء قنوت ختم کړی، آیا داعمل جائز دی او دحنفی مقتدی په لمانخه کی خوبه د خه خرابی باعث نه وی. که چیری وی نو آیا په داسی امام پسی لمونخ کول پریږدو؟

جواب: امام ته رعایت د مقتدی شافعی مثلاً مستحب دی، لیکن تر هغه وخته پوری چی

(۵). واختار بعضهم فی کل رکعة وبعضهم سورة الفیل ای البداءة منها ثم یعیدها وهذا احسن (رد المحتار مبحث التراویح، ط.س. ج ۲ ص ۴۷). ظفیر

(۱). قال رسول الله ﷺ التائب من الذنب کمن لا ذنب له، (مشکوٰة باب الاستغفار والتوبه ص ۲۰۲). ظفیر
(۲). ولها واجبات لاتفسد بترکها وتعاد وجوبا الخ والمختار انه جابر للاول لان الفرض لا یتکرر (درمختار) قوله المختار انه ای الفعل الثانی جابر للاول بمنزلة الجبر بسجود السهو وبالاول یرج عن العهدة وان کان علی وجه الکراهة علی الاصح کذا فی شرح الاکمل علی اصول البزدوی (رد المحتار باب صفة الصلوة ص ۴۲۴ - ۴۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۵۲ - ۴۵۸، مطلب واجبات الصلوة). ظفیر

دخيل مذهب موافق دڄه مکروه کار ارتکاب ونسی اوپه مذکورہ صورتہ کی امام ته په قومہ کی دومره طول کول چي تاخير سجده من القومه دومره لازم سی چي موجب دسجده سهوی سی درست نه دی. لہذا امام ته داسی کول دمقتدیانو درعايت په وجه درست نه دی لیکن دحنفیانو مقتدیانو لمونځ صحیح دی البتہ په بعضو صورتونو کی دلمانځه دنقصان احتمال دی، لہذا بنه داده چي که چیری امام دافعل ترك نه کړی نوحنفیان دی دهغه اقتداء نه کوی. په درمختار کی دی لکن یندب للخروج من الخلاف لاسیماً للامام لکن بشرط عدم لزوم ارتکاب مکروه مذهبہ (۱) الخ . فقط

دمتکبر اوبدعتی امامت: سوال: (۱۰۳۷) زید دخیل ذاتی رعونت اوتکبر په وجه سره خپل ځان ډیر پاک لمنی اوداولی درجی صوفی اوعابد اوزاهد گڼی، مېلو ته ځی سماع ته حلال وایی، دسودخور دکور ډوډی خوری اوداهم وایی چي ماته دخوب یامراقبی په ذریعه معلومیږی چي فلانی سپری منافق دی، دریمی، لسمی وغیره ته درست وایی. دقربانی څرمنی دخپل امامت په حق کی اخیستل روا بولی، اوزکوة، سراسیه وغیره اخلی حالانکه په خپله صاحب دنصاب دی. دداسی سپری امامت څنگه دی. که چیری په ده پسی څوک لمونځ نه کوی نوگنهنکار خوبه نه وی؟

جواب: دداسی سپری امامت مکروه دی ولی چي دی مبتدع اوجاهل دی لمونځ سره دکراهته پسی کیږی اوکه چیری په ده پسی لمونځ نه کوی نوهیڅ گناه نسته. بلکه بنه دا ده چي په ده پسی دی لمونځ نه کوی. (۲) فقط

امام ته دشریعت پایبنده کیدل پکار دی: سوال: (۱۰۳۸) کم صاحبان چي دجومات امامتی کوی هغوی دی دشریعت پایبنده وی اوکه درواج؟

جواب: هغوی ته دشریعت پایبنده کیدل پکار دی. کم رسم او رواج چي دشریعت څخه خلاف وی دهغه پایبندي حرامه ده که چیری امام دخلاف شریعت رواج پایبندي کوی او شریعت پریږدی نوهغه دامامت لائق نه دی، هغه معزولول پکار (۳) دی. فقط

دمستور الحال امامت: سوال: (۱۰۳۹) زید چي دیومشتمبه حالت سپری دی چي دهغه په باره کی هیچاته پته نسته چي دی په اصل کی دکم ځای اوسیدونکی دی، څه ذات یی

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار نواقض الوضوء ص ۱۳۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۱۴۷. ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق الخ ومبتدع (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۳). ویکره امامة عبد الخ وفاسق الخ ومبتدع (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

دی خومره علم بی دی، اودکم چال سپی دی، اوورسره داچی کله دهغه خخه پخپله پوښتنه وسی مثلاً داچی تاکم حای تعلیم حاصل کړی دی نودهغه په جواب کی هغه مدرسه اسلامیہ دیوبند ښی. لیکن په تحقیقاتو سره داخبره غلطه اودروغ ثابتہ سویدہ. نوکه چیری داسی سپی دجمعی دلمونخ اواخترونو وغیره دپاره امام مقرر سی نوآیا دا جائز دی؟

جواب: که چیری دغه سپی په ظاهر حال صالح اولمونخ گذار، دمائلو خخه خبر وی نو که خه هم په هر حای کی بی زده کړه کړی وی لمونخ په هغه پسی درست دی. اوپه حدیث شریف کی دی: صلوا خلف کل بر وفاجر الحدیث. یعنی په هر یو نیک اوبد پسی لمونخ کوی. مطلب دادی چی لمونخ سره دکراسته په فاسق پسی هم کیری که خه هم اولی بالامامت عالم اوپرهیزگار وغیره دی. غرض داچی په هغه پسی په لمونخ کولو کی هیخ حرج نسته. (۱) فقط

دمسبوق اقتداء درسته نه ده: سوال: (۱۰۴۰) په جماعت کی یوسپی په دوهم یادریم رکعات کی شریک سو. دجمعی ختمیدلو خخه وروسته هم دغه مسبوق باقی پاته لمونخ پوره کوی، چی دوروسته خخه نور کسان راغلل اوپه لا علمی سره بی په مسبوق پسی نیت وتړی. اودا وینایی وکړه چی تکبیر په آواز سره وایه مور هم ورسره شریک سو. په همدی طریقی سره بی لمونخ پوره کی نودهغوی لمونخ صحیح سو اوکه نه؟

جواب: په هغه پسی دنورو اقتداء صحیح نه ده، دمقتدیانو لمونخ صحیح نه سو. کما فی الدر المختار لایجوز الاقتداء به الخ المسبوق ص ۴۰۱ جلد اول. (۲) فقط

کم گوډ چی دریدی نه سی دهغه اقتداء خنکه ده؟ سوال: (۱۰۴۱) یوسپی گوډ دی دریدی نه سی په ناسته لمونخ کوی. که چیری هغه امام سی نو دمقتدیانو لمونخ (کم چی دهغه خخه ښه دی اوپه ولاړه لمونخ کوی) وبه سی اوکه نه؟

جواب: په ناست پسی دولاړ لمونخ (۳) درست دی. لیکن دداسی گوډ خخه بل امام ښه دی خوک چی گوډ نه (۴) وی. فقط

(۱). الاحق بالامامة تقدیمًا بل نصبًا الاعلم باحکام الصلوة فقط صحهً وفساداً بشرط اجتنابه للفواحش الظاهره وحفظه قدر فرض الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۰ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر
(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة مطلب فی احکام المسبوق ص ۵۵۸ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۹. ظفیر

(۳). وصح اقتداء متوضی لا ماء معه بمتمیم الخ وقائم بقاعدیرکع ویسجد لانه ﷺ اخر صلاته قاعدا وهم قیام (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۵۱ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۸۸). ظفیر

(۴). وكذلك اعرج يقوم ببعض قدمه فالاقتداء بغير اولی (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ =

دغلط ویونکی په خوا کی چی صحیح ویونکی راسی او لمونخ شروع کری نوخه حکم دی؟

سوال: (۱۰۴۲) یوسری ناویونکی خوک چی دقرآن کریم الفاظ په صحیح طور سره اداء کولی نه سی فرض لمونخ اداء کوی. که چیری یوبل صحیح ویونکی په همدغه خای باندی دهغه خخه بیل لمونخ شروع کری نوپه دواړو پسی لمونخ درست دی اوکه نه؟ خوک چی قرآن کریم صحیح نسی ویلی په هغه پسی دصحیح ویونکی لمونخ صحیح کیبری اوکه نه؟

جواب: دداسی سړی حکم دامی غوندی دی چی هغه دصحیح ویونکی امام کیدی نه سی اودصحیح ویونکی په موجودگی کی دهغه لمونخ نه صحیح کیبری. وحرر الحلبي وابن الشحنة انه بعد بذل جهده دائماً حتماً کلامی فلا یوم الا مثله ولاتصح صلاته اذا امکنه الاقتداء بمن یحسنه الخ هذا هوالصحیح المختار فی حکم اللثغ وكذا من لا یقدر علی التلفظ بحرف من الحروف ولا یقدر علی اخراج الفاء الا بتکرار الخ. درمختار (۱). فقط

دجومات حق تلفی گونکی امامت: سوال: (۱۰۴۳) کم سړی چی امامت کوی اونور خدمت، خو دجومات حق تلفی کوی اوپخپله یی خوری، هغه دامامت قابل دی اوکه نه؟

جواب: کم سړی چی دجومات آمدن بغیر داستحقاق خخه په خپل صرف کی راولی هغه فاسق دی، امامت دهغه مکروه (۲) دی. فقط

دبدشکله، چیچک مخی اوزکوة خور امامت: سوال: (۱۰۴۴) یوسری کوخه گرد دی. ددوکاندارانو هم کهاته لیکي. زکوة اخلی، په لمانخه کی یوه پنبه لوړوی، چیچک مخی او بدشکله دی، مقتدیان ورپسی لمونخ نه کوی. په دی صورت کی په دغه سړی پسی لمونخ جائز دی اوکه نه؟

جواب: په دی ذکرسوو خبرو کی هیخ خبره داسی ذکرسوی نه ده کمه چی مطلقاً موجب عدم جواز امامت اودکراهت دامامت وی. البته که چیری باوجود دصاحب نصاب کیدلو زکوة اخلی نو دا بددی اوکه چیری هغه گوډ وی چی په بعضی قدم باندی دریری نودهغه امامت یی هم مکروه لیکلی دی اوکه چیری خه بله خبره په دغه امام کی موجب دفسق وی یا هغه مبتدع وی نو امامت دهغه مکروه دی. باقی لمونخ دهغه بهر حال کیبری

= ص ۵۲۲. ظفیر

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة مطلب فی اللثغ ص ۵۴۴ - ۵۴۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۸۲. ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر

(۱) لقوله ﷺ صلوا خلف كل بر وفاجر. الحديث الخ. فقط

په قیدی پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۱۰۴۵) که چیری یو مسلمان حنفی په قید کی وی نوپه قیدی پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟
جواب: په قیدی حنفی پسی لمونځ درست دی. قیدی کیدل دامامت دپاره مانع نه دی. فقط

ددروغو شاهدی ورکونکی نابینا پسی لمونځ صحیح کیری اوکه نه؟ سوال: (۱۰۴۶) یوروند دلایچ (چل اوفریب) په وجهی سره ددروغو شاهدی ورکوی اوپه طهارت اونجاست کی فرق نه کوی. په داسی روند پسی لمونځ کول جائز دی اوکه نه؟
جواب: کله چی دغه روند محتاط نه اوسی اود کبائرو دمرتکب کیدلوپه وجهی سره فاسق سو نودهغه امامت مکروه (۲) دی. فقط

دولد الزنا په اولاد پسی لمونځ درست وی اوکه نه؟ سوال: (۱۰۴۷) یوسری حرامی وو دهغه نکاح دقرآن اوحديث دفرمان مطابق وسوه. دهغه دنطفی څخه چی کم اولاد وسو په هغوی پسی به لمونځ درست وی اوکه نه؟

جواب: که چیری دهغه اولاد صالح اوعالم وی نوپه هغوی پسی لمونځ صحیح دی بلا کراهته، بلکی افضل اوبنه دی اوپخپله هغه سړی ولد الحرام پسی هم درست دی بلا کراهته کله چی هغه پخپله صالح وی. قال الله تعالی: وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى. (۳) الآیة. فقط

دعین اقتداء جائزه اوکه نه؟ سوال: (۱۰۴۸) په عنین (یعنی نامرده) پسی دغیر عنین لمونځ درست دی اوکه نه؟

جواب: په عنین پسی دغیر عنین لمونځ درست دی، ولی چی فقهاوو دعین امامت ناجائز یا مکروه هیڅ ځای نه دی لیکلی اودکمو خلگو امامت یی چی ناجائز اومکروه لیکلی دی په هغوی کی یی عنین نه دی شمارکړی. وگوری درمختار (۴) وهداپه وغیره. فقط

کم شاکرد چی دخپل استاذ مخالفت کوی دهغه امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۱۰۴۹)

(۱). ویکره امامة عبد الخ وفاسق الخ ومبتدع (درمختار) وكذلك اعرج يقوم ببعض قومه فالافتداء بغیره اولی (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر
(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱). ظفیر
(۳). سورة بنی اسرائیل رکوع ۲. ظفیر
(۴). وگوری الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۳، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰. ظفیر

زید دیوجومات امام دی اودزید یو اخنسی (دخور خاوند) دی، دهغه څخه زید دوه څلور سبقونه دعربی ویلی دی. دزید اودهغه داخنسی په کورنیو خبرو کی جگړه وسوه اخنسی وایی چی زه ستا استاذیم تازما مقابله وکړه په تاپسی لمونځ جائزه دی ولی چی کله په شاگرد اواستاد کی مخالفت وی نوپه شاگرد پسی لمونځ نه صحیح کیږی داصحیح ده اوکه نه؟

جواب: داخبره خوغلطه ده چی که چیری په استاذ اوشاگرد کی خلاف وی نوپه شاگرد پسی دی لمونځ جائزه نه دی. البته بی وجهی ددینی علم داستاذ مخالفت اوعداوت کول اوتوهین کول معصیت دی. اوپه شامی کی دی: وقال الزندویستی: "حق العالم علی الجاهل وحق الاستاذ علی التلميذ واحد علی السواء الخ وحق الزوج علی الزوجة اکثر من (۱) هذا الخ ددی حاصل دادی چی دعالم حق په جاهل باندی اواستاد حق په شاگرد باندی برابر دی اودخاوند حق دهغه په بنحی باندی ددی څخه زیات دی. فقط

دعلم غیب قائل اوداحمد رضا په معتقد پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟ سوال: (۱۰۵۰) کم سړی چی (دغیر الله دپاره) دعلم غیب قائل وی اواحمد رضا ته عقیده لری یایی مریدوی په هغه پسی لمونځ جائزدی اوکه نه؟

جواب: دغه سړی مبتدع دی، په هغه پسی لمونځ مکروه تحریمی دی کما فی الشامی: واماالفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه بانه لایهتم لامردینه وبان فی تقدیمه للامامة تعظیمه وقد وجب علیهم اهانتته شرعاً ولا یخفی انه اذا کان اعلم من غیره لا تزول العلة الخ فهو کالمبتدع تکره امامته بکل حال بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم لماذکرنا (۲) الخ ص ۳۷۲ جلد اول شامی، لیکن که چیری په هغه پسی په لمونځ نه کولو کی دفتنی اندیبنه وی یاجماعت فوت کیږی، نوپه هغه پسی دی لمونځ وکړی څنگه چی په درمختار کی دی: هذا ان وجد غیرهم والا فلا کراهة، بحر، وفی النهر عن المحيط صلی خلف فاسق او مبتدع نال فضل الجماعة (۳) اوپه شامی کی دی: قوله نال فضل الجماعة: افاد ان الصلوة خلفهما اولی من الانفراد (۳) الخ. فقط

دروح نبوی متعلق عقیده اودهغه امامت: سوال: (۱۰۵۱) یوامام دمسجد وایی چی روح پُر فتوح دفخر عالم ﷺ په روضه انور کی یاپه مقام قرب دخداوند عالم کی دی لیکن هغه دیو مسلمان کورته یادمیلاد دمبارک ذکرپه وخت کی نه حاضریری. اودعامو مسلمانانو

(۱). رد المحتار مسائل شتی ص ۲۲۰ ج ۵ تحت قوله وهم اولو الامر علی الاصح، ط.س. ج ۲ ص ۷۵۲. ظفیر

(۲). رد المحتار باب الامامة جلد اول ص ۵۲۳، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰. ظفیر

(۳). رد المحتار باب الامامة جلد اول ص ۵۲۵، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

متعلق ہم ہغہ داوایی چی روح یی پہ مقام علیین کی درج اومقام دھغوی عالم برزخ دی، دھغوی کورونو ته پہ راتللو سرہ خہ کاردی، اوپہ دلیل کی دا آیت پیش کوی: **اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ الْخ.** او داوولیاوو دقبرونو خخہ استمداد طلب کولوتہ ناجائز وایی اووایی چی اللہ ﷻ فرمایی چی اهل قبور داوریدلو طاقت نہ لری: وما انت بمسمع من فی القبور. اوکلہ چی ہغہ ته خوک دا جواب ورکری چی یوسری دحضرت عائشی رضی اللہ عنہا پہ خدمت کی عرض وکی چی حضور ﷺ سماع موٹی فرمایی دہ. نوامام صاحب دا جواب ورکوی چی حضرت عائشی رضی اللہ عنہا ہغہ سپری ته فرمایی وہ چی ته پہ رسول اللہ ﷺ باندی دروغ وایی. اوداحدیث دبخاری نبیی. دکم امام چی داسی عقیدہ وی پہ ہغہ پسی لمونخ جائزدی اوکہ نہ؟

جواب: دامام مذکور عقیدہ پہ بارہ دروح مبارک دحضور ﷺ اوارواح دمؤمنینو کی صحیح دہ، اواستمداد دقبرونو خخہ ہم درست نہ دی. اوپہ سماع موٹی کی بیشکہ حضرت عائشی رضی اللہ عنہا صدیقی انکار کری دی اود: **مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعِ مِنْهُمْ تَأْوِيلُ يِي** پہ **مَا أَنْتُمْ بِأَعْلَمِ مِنْهُمْ** سرہ فرمایی دی، اودھمدی آیتونو: **إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ أَوْ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمَعٍ مِنْ فِي الْقُبُورِ** خخہ یی استدلال فرمایی دی اوھمدا مذهب مشہور دامام ابو حنیفہ رحمۃ اللہ علیہ دی. (۱) غرض داچی پہ امام مذکور پسی لمونخ صحیح دی، خہ کراہت وغیرہ پکبئی نستہ. فقط

پہ غلطہ عقیدہ باندی درد کوونکی امامت: سوال: (۱۰۵۲) امام صاحب وایی چی کم سپری داعقیدہ لری چی زہ بہ تش پہ محفل میلاد کولو سرہ وبخنبیل سم اولمونخ زکوٰۃ وغیرہ بہ نہ اداء کوم، نو داعقیدہ باطلہ دہ بلکی اللہ ﷻ بہ دفرائضو ترک کونکی پہ دوبرخ کی اچوی. داخبرہ درستہ دہ اوکہ نہ؟ اوپہ داسی عقیدہ والا پسی لمونخ درست دی اوکہ نہ؟

جواب: داقول دامام مذکور صحیح دی. دلمانخہ، روژی اوزکوٰۃ فرائض پرینبوول اود میلاد شریف پہ مجلس کولو سرہ دمغفرت اوبخنبئی امید لرل باطل خیال اوفاسدہ عقیدہ دہ. باقی پہ قطعی طور سرہ داویل چی دھغہ مغفرت بہ نہ کیبری صحیح نہ دی، خنگہ چی اللہ ﷻ فرمایی دی: **إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَهُ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ** (۲). ماسوا

(۱). قال ابن ہمام فی شرح الہدایۃ اعلم ان اکثر مشائخ الحنفیۃ علی ان المیت لا یسمع علی ما صرحوا بہ فی کتاب الایمان رحمۃ اللہ علیہ مردود من عائشۃ رضی اللہ عنہا قالت کیف یقول رسول اللہ ﷺ ذلك والله تعالیٰ یقول وما انت بمسمع من فی القبور انک لا تسمع الموتی رحمۃ اللہ علیہ (مرقاۃ شرح مشکوٰۃ باب فی حکم الاساری ص ۲۴۲ ج ۲). ظفیر

(۲). سورة النساء، رکوع ۷. ظفیر

دکفر اوشرک خخه دتولو گناھونو مغفرت کیدی سی کہ چیری اللہ ﷻ و غواپی، ها! قاعدہ دادہ چی دفرائضو تارک او دکبائرو مرتکب بہ پہ قدر دگناھونو پہ دورخ کی اچول کیری اوپہ آخرہ کی بہ یی نجات کیری. لیکن کہ چیری حق تعالیٰ خوک ہمداسی بخنبل و غواپی نووبہ یی بخنبی دو عید خخہ خلاف کیدی سی. ہکذا فی الکتب المعترہ. فقط

دلا مذہبہ امامت: سوال: (۱۰۵۳) دیو سری سرہ دمذہب ذکر کیدی، ہغہ تہ مو مجموعہ مولود تصنیف دمولانا اشرف علی صاحب ونبووی پہ کم کی چی آیتونہ او احادیث موجود دی. ذکر سوی سری دذکر سوی کتاب پہ بارہ کی خو وارہ دا الفاظ وویل چی زہ پہ دی کتاب بانڈی متیازی کوم. پہ داگہ یی دا الفاظ وویل. پہ داسی سری پسی لمونخ درست دی اوکہ نہ؟ اودغہ سری گنہگار دی کہ کافر. اوخوک چی ہندوان او مسلمانان برابر گنی دہغہ پہ بارہ کی خہ حکم دی؟

جواب: دغہ سری فاسق او عاصی دی. ولو لا احتمال التاویل لحکم بکفرہ. اوپہ داسی لا مذہبہ پسی لمونخ درست نہ دی. اوکم سری چی ہندوان او مسلمانان یوشان گنی ہغہ ہم گنہگاردی. اوکہ چیری کفر او اسلام یوشان گنی نوکافر دی. غرض داچی دداسی سری دصحت خخہ خان ساتل لازم (۱) دی. فقط

دفاتحی خلف الامام قائل پسی لمونخ جائز کیری اوکہ نہ؟ سوال: (۱۰۵۴) محمود دفاتحی خلف الامام عامل دی، اودرفع الیدین او آمین بالجہر داهل جماعت پہ لمانخہ کی خہ حرج کیری اوکہ نہ؟

(۱۰۵۴ \ ۲) دفاتحی خلف الامام اورفع الیدین او آمین بالجہر عامل کہ چیری پخپلہ جمعہ ورکوی نوآیا داهل جماعت پہ لمانخہ کی دقرآن او حدیث پہ روسرہ خہ حرج کیری اوکہ نہ؟

جواب: (۱) صرف پہ دی عمل سرہ خوداہل جماعت پہ لمانخہ کی ہیخ حرج اوضرر نہ کیری لیکن پہ دی زمانہ کی چونکی ددی عمل کونکی اکثرہ ہغہ خلگ دی خوک چی ددین دامامانو مقلد نہ دی او محض دخپلو خواہشاتو موافق دا حدیثو پہ معنی خان پوھوی اوپہ ہغہ بانڈی عمل کوی. ددی وجہ پہ اکثرہ احکامو کی دمخالفت نوبت راعی پہ دی وجہی سرہ حرج اوضرر کیری (۲).

(۱). وان انکر بعض ماعلم من الدین ضرورة کفر بها الخ فلا یصح الاقتداء به اصلا (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۱ - ۵۲۲). ظفیر
(۲). وکذا تکرہ خلف امرد و مخالف کشافعی لکن فی وتر البحران یتقن المراعاة لم یکرہ او عدمها لم یصح =

(۲) دداسی سہری امامت فی نفسہ جائز دی، لیکن دبعضو خارجی وجوہو پہ وجہی سرہ ورتہ ناجائز ویل کیری. (۱) فقط

دغیر مقلد امام جوہول خنگہ دی؟ سوال: (۱۰۵۵) محمود دحدیث نبوی پہ مخکی پہ اجتہادی مسائلو باندی عامل نہ دی، لیکن دحدیث نبوی پہ عدم موجودگی کی داجتہادی مسائلو قائل دی. نو دداسی سہری امامت جائز دی اوکہ نہ؟

جواب: دداسی سہری امامت فی نفسہ جائز دی خوچونکی پہ دی زمانہ کی چی کم خلگ دائمہ اربعہ وو تقلید نہ کوی اوپہ خپل گمان کی پخپلہ پہ حدیث باندی دعمل کولو دعویدار دی دہغوی بعضی افعال داسی دی کم چی دلمانخہ مفسد گرخی. مثلاً ہغوی پہ لوتی سرہ اودس نہ وچوی اوپہ دی زمانہ کی دقظری راتل عموماً یقینی سوی دی، ددی دپارہ دداسی خلگو پرتوگونہ اکثرہ ناپاک وی. پہ دی وجہ دی ددوی دامامت خخہ احتراز وسی.

دامام فاسق کیدلو پہ صورتہ کی جمعہ بیلہ وسی اوکہ نہ؟ سوال: (۱۰۵۶) پہ کم بنار کی چی صرف یو جومات وی اودہغہ امام فاسق وی نوحنفیان خلگ خپل جماعت بیل قائم کپی اوکہ پہ ہم ہغہ پسی لمونخ وکپی، شرعاً خہ حکم دی؟

جواب: دجماعت دتفریق خخہ دانہ دہ چی ہم پہ ہغہ پسی لمونخ وسی، خنگہ چی یی پہ درمختار کی دنہر خخہ نقل کپی دی: وفی النہر عن المحیط صلی خلف فاسق اومبتدع نال فضل الجماعة. (۲) اوبلہ جمعہ کول بد دی. فقط

پہ غیر محرمو بنخو کی دکنبہستونکی سہری امامت: سوال: (۱۰۵۷) کم سہری چی امام وی اوپہ غیر محرمو بنخو کی کنبینی، پہ ہغہ پسی لمونخ کول خنگہ دی؟

جواب: داسی امام کم چی پہ غیر محرمو بنخو کی کنبینی یعنی فاسق وی پہ ہغہ پسی لمونخ مکروہ (۳) دی (دغیر محرموپہ سلسلہ کی یی لیکلی دی: فان خاف الشهوة اوشک

وان شک کرہ (الدر المختار علی ہامش ردالمحتار باب الامامة مطلب فی الاقتداء بشافعی ونحوہ ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۱). ویکرہ امامتہ عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراہتہ تقدیمہ کراہتہ تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۲). الدر المختار علی ہامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱. علامہ شامی لیکلی دی: افاد ان الصلاة خلفہما اولی من الانفراد. لکن لاینال کماینال خلف تقی ورع لحدیث من صلی خلف عالم تقی کانما صلی خلف نبی (ردالمحتار ایضاً، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۳). ویکرہ امامتہ عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراہتہ تقدیمہ کراہتہ تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

امتنع نظره الى وجهها فحل النظر مقيد بعدم الشهوة وهذا في زمانهم واما في زماننا فممنوع من الشبابة، (الدر المختار على هامش رد المحتار، كتاب الحظر والاباحة. فصل في النظر والمس ص ۳۵۲ ج ۵ ظفیر)

دباغوان اونانباي وغيره امامت: سوال: (۱۰۵۸) کم امام چي تنخواه داروي، دجولا قوم خخه وي، ياباغوان، يانانباي ياحجام وي نويه داسي خلگو پسي لمونخ جائزدي اوکه نه؟ **جواب:** په امام تنخواه دار پسي لمونخ بغير کراهته درست دي اوجولا اوحجام اونانباي اوباغوان وغيره که دهريو قوم خخه وي چي صالح اومتقي وي اودلمونخ دمساتلو خخه خبروي نويه هغه پسي لمونخ بي کراهته جائزدي بلکي شيخ، سيد وغيره که چيري فاسق وي نودهغوي خخه بنه دي کما قال الله تعالى: **ان اكرمکم عند الله اتقکم، الاية.** (۱) فقط

درواغجن سري امامت: سوال: (۱۰۹۵) زيد دنبار قاضي وو اودجمعي اواخترونو لمونخ به يي هم ورکوي. په بنارکي دننه دزيد دکورسره نژدي يوقبرستان وو اودهغه سره متصل ديوهندو کنت دي، هندو دهغه احاطه کول وغوبنتل. زيد چونکي دحکومتي اداري غړي (ممبر) دي هغه دتعمير اجازه ورکړه. دغه هندو وروسته دحاصليدلو داجازي خخه هغه قبرستان وکيندي اوپه کينتوکي يي شاملول وغوبنتل اوزيد سره ددي چي دقبرستان خخه خبر وو دتعمير اجازه يي ورکړه. خبره عدالت ته ورسیده، هلته زيد ددي خبري په دروغو شهادي ورکړه چي دلته قبرستان نسته. غرض داچي بالکل يي دقبرستان خخه انکار وکي اوپه همدی وجهي سره هغه قبرستان هندو ته ورکول سو. په دی صورت کي زيد امام جوړول اوپه هغه باندي نکاح تړل درست دي اوکه نه؟

جواب: په دی صورت کي زيد فاسق دي، هغه امام جوړول اوپه هغه باندي نکاح خواني کول اوهغه مقتداء گنل درست نه دي اوپه هغه پسي لمونخ مکروه تحريمي (۲) دي. فقط

دچاچي راسته لاس وچ وي اوتول کار په چپه لاس سره کوي دهغه امامت: سوال: (۱۰۶۰) اگر کسی شخص را يدي يمئي خشک شده محض بيکار شده باشد وکلوخ واستنجا و مضمضه واستنشاق ووضو واکل وشرب وغيره افعال حميده وقبيحه بيد يسري مي نمايد وطبائع ناظرين ازو متنفر مي شوند اين چنين شخص قابل امامت هست يانه؟ **جواب:** امامت اين چنين شخص مکروه تنزيهي يعني اولي است اگر مقتديان ازو تنفر کنند: في الشامي وكذا اعرج يقوم ببعض قدمه فالاقضاء بغيره اولي وكذا اجزم ومجبوب وحقن ومن

(۱). الحجرات. ظفیر

(۲). ويکره امامة عبد الخ وفاسق (در مختار) بل مشي في شرح المنية ان كراهة تقديمه كراهة تحريم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

له يد واحدة الخ والظاهر ان العلة النفرة الخ (۱). فقط

دبدو کلماتو وپونکی امام کیدل څنگه دی؟ سوال: (۱۰۲۱) که چیری یو مسلمان حافظ دقرآن دلمانځه اوروژی پاییند دیوڅو مسلمانانو په مخکی په لوړ آواز سره نوم واخلی اووایی چی که چیری خدای ﷺ دفلانی مولوی مردود په وجهی سره جنت راکوی نوزه به یی هیڅکله قبول نه کړم بلکی ددی خبیث په عوض کی ددورخ خواهشمند یم. اومولوی موصوف پرکم باندي چی لفظ دمردود وویل سو داسی په ټولو صفتونو موصوف وی چی دنیمی دنیا خلگ یی ښه گڼی اواعتقاد ورسره هم لری. داسپری دکمی گناه مرتکب سو او په ده پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟

جواب: معصیت کیدل ددی ښکاره دی اوپه داسی کلماتو کی بیره دکفر ده، دتوبی کولو څخه بغیر په ده پسی دلمانځه کولو څخه احتراز وکی اوکه چیری دی ملا وی نوددی حدیث مصداق دی: ان من شر الشر شرار العلماء (۲). چی دټولو څخه بدتر شریر علماء دی. نوچاته چی حضور ﷺ بدتر وفرمایي. نوهغه ته بدتر ویل بی ځایه نه دی. فقط

په معذور پسی دغیر معذورینو لمونځ درست نه دی؟ سوال: (۱۰۲۲) زید ته دبادو عارضه ده او هغه خپل لمونځ پوره نسی کولی که چیری سنت په اوداسه کی وکړی نوفرص وغیره نسی کولی. که چیری څوک بل سپری ددی قابل نه وی چی امامت وکړی نوزید امام کیدی سی اوکه نه؟

جواب: که چیری هغه دمعذور درجی ته رسیدلی وی نو دهغه امامت دغیر معذورینو دپاره صحیح نه دی. او دمعذور تعریف ابتداءً دادی چی دلمانځه په ټول وخت کی ورته دومره وخت پیدا سی چی اودس وکړی اوفرص لمونځ بغیر ددغه حدث څخه اداء سی. نو که چیری هغه داسی سوی وی نوپه هغه پسی به دغیرمعذورینو لمونځ نه صحیح کیږی. (۳) فقط

داصطلاحی وکیل امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۱۰۲۳) یوسپری مولوی دلمانځه روژی پایینده دی خودهغه کسب وکالت دی. ددروغ اورشتیا هرقسم مقدمو پیروی کوی، ددی څخه علاوه حرفونه په قرأت کی اداء کولی نسی بلکی په بعضی ځای کی دولار اوپروت حرف هم لحاظ نه صحیح کیږی. دصاد په ځای سین اودضاد په ځای دال اداء کوی. داسی سپری دامامت لائق دی اوکه نه؟

(۱). مشکوٰة کتاب العلم ص ۳۷ فصل ثالث. ظفیر

(۲). ولاطاهر بمعذور (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۴۱ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۷۸). ظ

(۳). ولاطاهر بمعذور (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۴۱ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۷۸). ظ

جواب: داسی سړی دامامت لائق نه دی، ولی چی دامامت دپاره اولاً دلمانځه دمساثلو څخه خبر کیدل اودقرآن کریم صحیح ویل ضروری دی. ثانیاً دامام صالح اومتقی کیدل ښه دی. نودغه سړی کم چی دخلاف شرع احکامو مرتکب دی اودباطل تائید کوی اوقرآن شریف صحیح نه وایی دی دامام جوړولو لائق نه دی. (۱) فقط

دفاسق پیر امامت جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۱۰۲۴) یک پیر امام مسجد است روزی یک مقتدی ازو پرسید که امروز بکدام کار رفته بودید؟ جواب داد که امروز یک خوگ را ختم قرآن بود درانخانه ختم قرآن خوانده ام وآن خوگ دیگر خوگان جمع نمود آن نیز ختم قرآن خواندند آن صاحب ختم عین خوگ است وصاحبان ختم بغیر من خوگان اند. این چنین پیر چه حکم دارد ونماز خلف او جائز است یا چه؟

جواب: این چنین پیر یا وه گو لائق مقتدا بودن وامام شدن نیست نماز خلف چنین کس مکروه است وحسب تصریح فقهاء آن کراهت تحریمی است: لان فی جعله اماماً تعظیمه وتعظیم الفاسق حرام، پس باید که آن امام رامعزول کنند وکسی دیگر صالح خبر مسائل نماز را امام مقرر کنند (۲). فقط

څوک چی په میلاد کی نه شریکیری دهغه امامت: سوال: (۱۰۲۵) یوسړی دوهابی فرقی دحنفیه اهل سنت والجماعت دجومات دیوڅو ورځو څخه امام دی، په حُسن اتفاق سره دغه جومات ته دوو عالمانو واعظانو تشریف راوړی اوپه وعظ کی یی درسول الله ﷺ حمد او ثنا بیان کړه. دجومات امام په هغوی پسی لمونځ کول پریښوول. هم دغه شپي ته یو سړی پرخپل کور باندی په راتلونکی مولوی صاحبانو باندی دمولود شریف مجلس وکی. دجومات امام پکښی شامل نه سو. او دذکر سوی امام پلار به په ډوډی باندی فاتحه ورکول بد گڼل. نوپه دی صورت کی په داسی سړی پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: داصحیح ده چی دنن صبا په مجلس دمیلاد شریف کی چونکی ډیری ناجائزی خبری شاملی دی، ددی وجه په دی کی شرکت جائزه دی. مثلاً ضعیف اوموضوع روایات بیانیدل، اودحضور ﷺ دولادت دذکر کیدلو وخت کی دقیام خاص والی کم چی ثابت نه

(۱). والاحق بالامامة تقدیما بل نصباً الاعلم باحکام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة وحفظه قدر فرض وقیل واجب وقیل سنة ثم الاحسن تلاوة وتجويداً للقرآنة (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

(۲). واما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه بانه لایهتم لامر دینه وبان فی تقدیمه للامامة تعظیمه وقد وجب اهانتته شرعاً الخ بل مشنی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه کراهة تریحیم لما ذکرنا (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

دی، ہمدغہ رکم ڊیر کارونہ پہ دی کی ناجائز دی کم چی دحضرت مولانا گنگوہی قدس سرہ او حضرت مولانا احمد علی سہارنپوری دفتویٰ خُخہ بیکارہ دی، کمہ چی چاپ سوی او شائع سویدہ، ہغہ ضرور وگوری۔ اوپہ ڊوڊی بانندی فاتحہ ہم بی دلیلہ ده ددی ہیچیری ثبوت نستہ۔ پہ دی وجہوسرہ بہ دجومات امام یادہغہ پلار دفاتحہ خوانی خُخہ اودمیلاڈ شریف پہ مجلس کی دشرکت کولو خُخہ احتراز کری وی نودا خبرہ موجب دطعن نہ ده۔ فقط

دعرس کونکی اوسینما کتونکی امامت: سوال: (۱۰۲۶) کم عالم چی سینما یاعرس وغیرہ

تہ خُی پہ ہغہ پسی لمونخ صحیح کیبری اوکہ نہ؟

جواب: پہ ہغہ پسی لمونخ مکروہ (۱) دی؟ فقط

پہ سود قرض اخستونکی او دشیعہ گانو سرہ دتعلق ساتونکی امامت: سوال: (۱۰۲۷) یوسری

پہ سود قرض اخلی او کمہ معاملہ چی دشیعہ گانو، سنیانو وی پہ ہغہ کی پہ ہر شان دشیعہ گانو امداد کوی اودسنیانو مخالفت کوی داسی سری امام مقررول اوپہ ہغہ پسی لمونخ کول خنگہ دی؟

جواب: داسی سری لائق دامام جوړولو نہ دی اولمونخ پہ ہغہ پسی مکروہ دی۔ (۲)

دپریری خلاف قولاً او عملاً دمظاہرہ کونکی امامت: سوال: (۱۰۲۸) یو مولوی صاحب دیو

جومات امام او خطیب دی۔ محدث او طبیب دی۔ ږیرہ کونڊی ساتی اوپہ اثبات دمدا کی وایی چی ږیرہ ساتل دیو صحیح واجب العمل حدیث خُخہ ثابت نہ دی۔ خریل یا دموت خُخہ زیات پرې کول حرام خوڅہ کری چی مکروہ تحریمی ہم نہ دی اوکلہ کلہ دجوش او جذبی پہ وخت کی داهم وایی چی دپریری خریونکو دوستانو سردار او پیشوا یم۔ ږیرہ خریل یا پرې کول حرام دی یا مکروہ۔ قبضہ دیو حدیث خُخہ ثابتہ ده اوکہ نہ؟ او دداسی سری امامت درست دی اوکہ نہ؟

جواب: پہ صحیح حدیث کی دپریری اوږدولو اوساتلو حکم دی لکہ خنگہ چی دمسلم پہ

حدیث کی دی: عشر من الفطرة قص الشارب واعفاء اللحية (۳). الحدیث ددی خُخہ دپریری لنډول حرام ثابت سو۔ او فقهاوو ږیرہ خریل او دموتی خُخہ کمہ لنډول حرامہ لیکلی ده: كما في الدر المختار ولذا يحرم على الرجل قطع اللحية الخ. والسنة فيها

(۱). وكره امامة العبد والاعرابي والفاسق والمتبذع (کنز) والفاسق لامر دينه (البحر الرائق باب الامامة ص ۳۲۹

ج ۱، طس. ج ۱ ص ۳۴۸). ظفیر

(۲). ويكره تقديم العدة للفاسق لانه لا يهتم لامر دينه (هدايه باب الامامة ص ج ۱). ظفیر

(۳). قال رسول الله ﷺ اوفروا اللحي (مشكوة باب الترجل ص ۳۸۰). ظفیر

القبضة (۱) الخ. نومعلومه سوه چي پيره دموت خخه كمه لنديول ياخريل حرام دي. او د دغه سري داوينا چي پيره ساتل دهيش صحيح حديث خخه ثابت نه دي اوخريل اودموت خخه كم لنديول حرام اومكروه نه دي بالكل غلظه ده، اوامامت ددغه سري مكروه تحريمي دي ولي چي دي فاسق دي اوامامت د فاسق مكروه تحريمي دي كذا في الشامي (۲) فقط

چي په مقرر وخت باندي امام راونه رسيري نوڅه دي وسي؟ سوال: (۱۰۶۹) په كم خاي كي چي امام مقرر دي اودلمانځه وخت هم مقرر دي كه چيري امام په څه وجه سره په وخت باندي رانه سي نوڅه دي وسي؟

جواب: په داسي حالت كي چي ترڅومره پوري مناسب وي او دمقتديانو حاضرينو سره وخت وي دامام انتظار دي وسي اوكله چي حاضرينو ته حرج وي نو انتظار نه كول هم درست دي اودانتظار گنجائش ترهغه وخته پوري دي چي وخت مكروه نسي (۳). فقط
غير مقلد څنگه دي او دهغوي امامت جائزي او كه نه؟ سوال: (۱۰۷۰) كم خلك چي آمين بالجهر وايي اورفع يدين كوي اوپه سينه باندي لاسونه تري اوپه امامانو كي دچا تقليد نه كوي دوي څنگه دي؟

جواب: دعامي دپاره تقليد ديو امام ضروري دي، كني دخپلي رايي چلولو او دخواهش اتباع په وجهي سره اكثره گمراه كيږي څنگه چي دموجوده زماني دغير مقلدينو احوال ليدل كيږي. لوي لوي عالمان هم دمجتهدينو دتقليد خخه مستثنى سوي نه دي، ائمه حديث، ائمه فقه ته وگوري چي ټول په ټوله مقلدين تير سوي دي. موږ گورو چي غير مقلدين په ژبي سره خودعوي دعامل بالحديث والقرآن كوي ليكن داسي متبع وي چي داجماع (۴) دمخالفت هم پروا نه كوي، محرمات شرعيه په خود رايي سره حلالوي. په (۵) عقائدو كي دسلفو خخه خلاف خبري راباسي. بعضي متعي (۶) ته جائز وايي.

(۱). الدرالمختار على هامش ردالمحتار كتاب الحظر والاباحة فصل في البيع ج ۵ ص ۳۵۹، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۷.
(۲). واما الفاسق فقد عللوا كراهة تقديمه الخ بل مشي في شرح المنية على ان كراهة تقديمه كراهة تحريم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفير
(۳). ويجلس بينهما بقدر ما يحضر الملازمون مراعيًا الوقت النذب الا في المغرب الخ (الدر المختار على هامش رد المحتار باب الاذان ص ۱۰۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۹). ظفير
(۴). وگوري عرف الجادي ص ۳ اجماع چيزي نيست، وهدية المهدي ص ۸۲ ج ۱ و ص ۸۳، وبدور الاهلة اودليل الطالب وروضه نديه وغيرها من كتب اهل الحديث.
(۵). ددي دپاره هديه المهدي جزء اول مطالعه كول پكار دي.
(۶). وگوري مقاصد الامامة اورساله عقائد فاسده مصنفه اهل حديث واخبار اشاعة السنة وغيرها وهدية =

بعضی دخلورو خخه دزیاتو بنسحو (۱) سره په یو وخت کی نکاح ته جائز وایی. بعضی مطلقه ثلاثه (۲) په کلمه واحده بی له حالوالی نکاح اورجعت جائز گنی، سلفو صالحینو ته بدر رد ویل ددوی شعاردی. (۳) داسی خلگ په اهل سنت والجماعت کی داخل نه دی اولمونخ په دوی پسی مکروه تحریمی دی. البته دکمو غیر مقلدینو اختلاف چی صرف په فرعی مسائلو کی دی هغوی په اهل سنت والجماعت کی داخل دی اولمونخ په هغوی پسی بشرط مراعاة فی مواقع الاختلاف درست اوصحیح دی. والله تعالی اعلم

په ناجائز طور بانندی دحق خورونکی امامت درست دی او که نه؟ سوال: (۱۰۷۱) زید دیو جومات امام دی، او جبراً دخپل گاونډی حق خوړل غواری، اودکور دروازه مخ ته وړاندی کوی اوخپل صحن زیاتول غواری او ددروغو دقبضې ثابتولو دپاره قسم اخلی. آیا دا قسم درست دی او که نه؟ اوپه هغه پسی لمونخ درست دی او که نه؟

جواب: دسوال دصوره خخه معلومه سوه چی زید په دروغ قسم اخستی دی او دبکر حق بی خوړلی دی، اومبتدع هم دی. دداسی سړی امامت مکروه تحریمی دی. کما فی الشامی: فهو كالمبتدع فتكره امامته بكل حال، بل مشی فی شرح المنیة علی ان كراهة تقدیمه كراهة تحریم لما ذكرنا (۴). فقط والله تعالی اعلم

خوک چی نوی مسلمان داختر په لمانخه کی شریکیدلو ته نه پریږدی هغه خنکه دی، دهغه

امامت جائز دی او که نه؟ سوال: (۱۰۷۲) ددین علماء خه فرمایی دداسی سړی اقتداء او دکفر او اسلام په نسبت خوک چی یو غریب نوی مسلمان سند یافته کمینه اورذیل گنی او داختر په ورخ بی دمسلمانانو دجماعت خخه باسی اوپه دغه مجمع کی بی لمونخ ته نه پریږدی بلکی په ټولو جوماتونو کی بی لمونخ ته نه پریږدی؟

(۲) کم خلگ چی تعصباً دشاهی عیدگاه دروقت دخرابولو دپاره دگورستان په جومات کی لمونخ کوی دداسی حضراتو داقتداء متعلق خه حکم دی؟ او که چیری په یو ښار کی داختر لمونخ دوه خایه کی کیږی یو دقبرستان په جومات کی دکم پیش امام چی مخکی ذکر سوی صاحب وی اوبل خای په عیدگاه کی کیږی، کم امام صاحب چی دائم السکر او

= المهدی ص ۱۱۲ ج ۱. ظفیر

(۱). وگوری ظفر اللاضی بما یجب فی القضاء علی القاضی ص ۱۴۱ مؤلفه نواب صدیق حسن خانصاحب نقلا عن وبل الغمام للشوکانی.

(۲). وگوری عرف الجادی ص ۱۲۳ وغیرها. کتب اهل حدیث.

(۳). وگوری افاده الشیوخ والبنیان المرصوص وغیرها کتب اهل حدیث. مهدی

(۴). رد المحتار باب الإمامة ج ۱ ص ۵۲۳، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۰. ظفیر

دطلاق اوعدی خخه بغیر په حالت دحمل کی داجرت په طمع دبنحی نکاح دبل سړی سره دتړلو عادی اومجوز وی په داسی موقعه بانندی دمذکوره بالا وجوهاتو په وجه اوبل درفع فساد په غرض اوبل په دی خیال چی: هیچ آفت نرسد گوشه تنهایی را، په خپل جماعت سره په بناړکی په دریم حای کی لمونخ کوی نو دا لمونخ جائز دی اوکه نه؟ اودا لمونخ دهغه ددریم لمونخ خطبه دریاست درئیس په حق کی سپیره اوضروری ده اوکه بختوره اومحموده؟ او ددی لمونخ دمنحوس اومضر بنوونکی دپاره په شریعت کی خه حکم دی؟

جواب: (۱) دهیخ یومسلمان خواه که هغه قدیم الاسلام وی یانوی مسلمان، بی وجهی تحقیر اوتذلیل کول او دجومات خخه ایستل حرام اونا جائز دی. مرتکب دداسی کارونو فاسق دی، لمونخ په هغه پسی مکروه دی.

(۲) عیدگاه پربینوول اودقبرستان په جومات کی داختر لمونخ اداء کول مکروه دی. په خپلو کی داخلاف اوشقاق اونفاق خخه پرهیز کول لازم دی. په حدیث شریف کی دی: صلوا خلف کل بر وفاجر. په فاسق پسی لمونخ که خه هم مکروه دی لیکن دتفرقی اچولو خخه دابنه دی چی په فاسق پسی لمونخ وکړی حکم چی فتنه اوفساد په سخت والی کی زیات دی (۱). قال الله تعالی: والفتنه اشد من القتل (۲). فقط

دنورو دحق خوړونکی امامت جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۱۰۷۳) علماء ددین په دی باره کی خه فرمایی چی یوسړی جاهل مطلق دی. دخپل نژدی سړی مزکه بی دروپو، سوتی اوسپرو په زور سره لاندی کړیده، هروخت مرگ ته اوجنگ ته تیار دی، بد معاشیانی کړی دی، دانگریزی سرکار سزا یافته دی په جیل خانو کی یی ژوند تیر کړی دی. دبل په مزکه بی کور جوړ کړی دی. اوس هغه خلگ خووفات سوه، دهغوی اولاد په همدغه طریقه بانندی دی. یعنی په زور بنوولو سره دخلگو سره گزاره کوی، په دې خلگو کی زنا هم کیږی. سردار یی دحافظ په نوم سره مشهوره دی. خو په حقیقت کی حافظ نه دی، اووایی چی زه دشرعی پایبنده یم، خو په کمه مزکه بانندی چی دهغه والد وغیره کور جوړ کړی وو په هغه بانندی هم هغه رکم قابض دی اوپه ظلم بانندی ملاتړلی دی. دشرعی له لحاظه په هغه پسی لمونخ جائز دی اوکه نه؟ اودهغه شرعی حکم خه دی؟

(۱). وفي النهر عن المحيط صلی خلف فاسق او مبتدع نال فضل الجماعة اه (در مختار) افاد ان الصلاة خلفهما اولی من الانفراد لکن لا ینال کما ینال خلف تقی ورع اه ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰ ردالمحتار. (۲). بقره. ۲۴، ظفیر، وفي العالمگیریة ص ۱۴۰ ج ۱ الی الجبانه فی صلوة العید سنة وان کان یسعمهم المسجد الجامع علی هذا عامة المشائخ. جمیل الرحمن

جواب: کم سړی چی په ناحقه دبل مسلمان مزکه لاندی کړی اویه هغه بانندی یی کور جوړ کړی دی اوقابض دی شرعاً گنهگار اوفاسق دی، دهغه امامت مکروه دی. یو نیک مسلمان چی دلمانځه دمساتلو څخه خبر وی امام جوړول پکار دی. فقط والله تعالی اعلم. (ویکره الی قوله) وفاسق الخ (درمختار) المراد به من یرتکب الكبائر کشارب الخمر والزانی واکل الربا ونحو ذلك کذا فی البرجندی اسمعیل وفی المعراج قال اصحابنا لا ینبغی ان یقتدی بالفاسق الا فی الجمعة لانه فی غیرها یجد امام غیره آه (رد المحتار ص ۵۲۳ ج ۱) ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم لما ذکرنا آه (شرح المنیة)

څوک چی دلمانځه ارکان نه پیژنی هغه دامامت لائق دی اوکه نه؟ سوال: (۱۰۷۴) یوسړی حافظ دقرآن دی اودسوداگری کسب کوی. لیکن دلمانځه ارکان نه پیژنی. داسی سړی دامامت لائق کیدی سی اوکه نه؟

دامام جوړیدو څه شرائط دی: (۲۱۱۰۷۵) دامام دپاره دکمو کمو خبرو سته والی ضروری دی، په کمو سره چی هغه دامامت لائق کیدی سی؟

جواب: (۱ و ۲) ښه داده چی امام دلمانځه مسائل پیژنی، قرآن کریم صحیح اوعمده وایی، صالح اوپرهیزگاره وی، که چیری ددی خبرو سره حافظ دقرآن هم وی نوډیره ښه ده، خودا خبره مخکی ده چی دلمانځه مسائل پیژنی دپاره ددی چی په لمانځه کی څه داسی غلطی ونه کړی په کمی سره چی لمونځ فاسد یامکروه سی. فقط (والاحق بالامامة الاعلم باحکام الصلاة ثم الاحسن تلاوة للقرآنة ثم الاورع ثم الاسن ثم الاحسن خلقا ثم الاحسن وجهها ثم الاشرف نسبا الخ (تنویر الابصار ص ۵۲۰)

دطلاق سوی ښځی ساتونکی سړی امامت جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۱۰۷۲) یو سړی دجومات امام دی هغه خپلی ښځی ته طلاق ورکی خوتراوسه پوری یی په کورکی ساتلی ده اودطلاق څخه وروسته یی دهغه څخه بچی هم پیدا سوی دی. مقتدیان وایی چی په ده پسی زموږ لمونځ صحیح کیږی، دطلاق ورکولو گناه امام ته وسوه. خویوه ورځ یوسړی دجماعت څخه بیل سو اووی ویل چی زما لمونځ په ده پسی نه صحیح کیږی. نوامام صاحب وویل چی دی کافر دی. پوښتنه ددی خبری کوو چی په دی امام پسی لمونځ صحیح کیږی اوکه نه؟ او هغه چی ورته کافر وویل، ددی څه حکم دی؟

جواب: که چیری دغه امام خپلی بی بی ته رجعی طلاق ورکړی وو نورجوع کول بغير دنکاح څخه جائز دی. اوکه چیری بائن (یا مغلظ طلاق) یی ورکړی وو نوددغه ښځی بغير دنکاح دتجدید (یا حلالی) څخه ساتل درست نه دی. اوکه چیری هغه داسی کړی وی نو په هغه پسی به لمونځ مکروه وی ولی چی هغه فاسق دی اودمعزولولو قابل دی. اودامام

یومقتدی ته کافر ویل گناه کبیره ده هغه ته توبه کنبل پکار دی. فقط واللہ تعالیٰ اعلم.
کتبه عزیز الرحمن

(ویکره الی قوله) وخلف فاسق الخ فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم لما
ذکرنا الخ ردالمحتار ص ۵۲۴ ج ۱. مهدی (عن ابی ذر قال قال رسول الله ﷺ لا یرمی
رجلاً بالفسوق ولا بالكفر الا ارتدت علیه ان لم یکن وصاحبه کذاک. رواه البخاری
(مشکوٰۃ باب حفظ اللسان. جمیل)

دیو اجتماعی مصلحت په وجهی سره خارجی امام جوړول درست دی: سوال: (۱۰۷۷) څه

فرمایي ددين عالمان په دی مسئله کی چی ددی ځای په مسلمانانو کی دتولو کفارو او
نصاری وو دحلمی په وجهی سره دتولو اسلامی فرقو لکه خوارج اوشیعه اوشوافع او
احنافو په دی خبره باندی اتفاق سوی دی چی موږ ټول به په شریکه په یوسری پسی چی
سلطان دی اودخوارجوڅخه دی، داخترونولمونځ به اداء کوو، په داشان دشوافعو اوشیعه
گانو عالمانو فتوی ورکړیده او دستخطونه یی کړی دی او په دغه سلطان پسی یی
داخترونو لمونځ کول منظور کړی دی. چونکی دلته څوک دحنفی مذهب عالم نسته په
دی وجه سره داخنافو عالمانو څخه پوښتنه کوو چی احناف په دی کی شریک اوسی اوکه
نه؟

جواب: خوارج داهل بدعت څخه دی اوپه مبتدع پسی په لمانځه کی اقتداء کول مکروه
تحریمی دی. په رد المحتار کی دی فهو (الفاسق) کالمبتدع تکره امامته بکل حال بل
مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم شامی (ص ۵۲۳ ج ۱) لیکن په
دوو حالتونو کی جائز دی یو داچی بل امام دچا امامت چی مشروع (اوغیر مکروه) وی
پیدانه سی، اودا هم دنه پیدا کیدلو په حکم کی دی چی دبل امام په مقررولو کی فتنه
وی، قال فی الدر المختار: هذا ان وجد غیرهم والا فلا کراهة. درمختار ص ۵۲۵ ج ۱،
بل حالت دادی چی هغه امام شرعاً واجب الاطاعت وی. مثلاً سلطان المسلمین نافذ
الامر وی اوهغه حتماً خلگو ته په خپل ځان پسی دلمانځه کولو حکم ورکړی، فوجوب
طاعة اولی الامر مسلم، اودکراهت په حالت کی هم دمنفرداً (یوازی) لمونځ کولو څخه په
هغه پسی لمونځ کول ښه دی. قال فی الدر المختار: فان امکن الصلوة خلف غیرهم فهو
افضل والا فلاقتداء اولی من الانفراد، شامی ص ۵۲۳ ج ۱ (اشرف علی) بیشکه چی
دسلطان دحکم کولو په صورت کی یاکه دبل چا په امام جوړولو کی فتنه وی نویه دی
صورت کی په همدغه سلطان پسی لمونځ کول پکار دی څنگه چی ذکر سوو آیتونو مفاد
دی. فقط واللہ تعالیٰ اعلم

دٽوبی څخه وروسته د گنهگار امامت څنگه دی؟ سوال: (۱۰۷۸) یوسری ډیر گنهگار دی

لیکن هغه توبه کاږی نو امامت دهغه درست دی او که نه؟

جواب: په داسی حالت کی کله چی هغه توبه کاږی امامت دهغه درست دی او دهغه دکور خوراک درست دی فقط (لقوله ﷺ الصائب من الذنب کمن لاذنب له. رواه ابن ماجه. مشکوٰۃ ص ۲۰۲ جمیل الرحمن)، واخرجه لفسق وخيانة فبعد مدة تاب الى الله واقام بيته انه صار اهلا كذلك فانه يعيده. عالمگیری مصری جلد ۲ ص ۲۳۹.

د جذامی اوسودخور امامت: سوال: (۱۰۷۹) د جذامی اوسود خور امامت جائز دی او که نه؟ **جواب:** د جذامی اوسود خور امامت مکروه دی. که چیری لمونځ ورکی نوفرص به اداء سی. کذا فی کتب الفقه (۱). فقط کتبه اصغر حسین. الجواب صحیح، عزیز الرحمن عفی عنه.

دغلا د حیوان ذبح کوونکی امامت: سوال: (۱۰۸۰) دیو سړی ښځه بی پردی په هر ځای کی گرځی او هغه پخپله هم دغلا حیوانان حلالوی، اوددی څخه علاوه امامت هم کوی. دداسی سړی امامت شرعاً څه حکم لری؟

جواب: دداسی سړی امامت مکروه تحریمی دی. (۲) فقط کتبه رشید احمد عفی عنه، الجواب صحیح، عزیز الرحمن عفی عنه.

چی دچا پاکی او ناپاکی مشبه وی دهغه امامت: سوال: (۱۰۸۱) یو جومات لاوارث په کم کی چی دهیڅ قسم آمدن نسته په هغه کی یوسری چی دهغه عمر دوه ویشت کاله دی لمونځ ورکوی، هغه ته دسخت جریان عارضه ده اوقطره هم ورته راځی په لمانځه کی او دلمونځ څخه دباندی. او حافظ هم نه دی، قرآن ورته لږ څه یاد دی، دهغه پاکی اوناپاکی ټیک نه ده. مسائل هم ورته په ښه شان یادنه دی. کله چی هغه په سفرځی نولمونځ گزار کم سی او خلگ دهغه امامت نه ترک کوی. بعضی خلگ دهغه په امامتی باندی خوشحاله نه دی. خو خیال دادی چی لمونځ گزار به بیادی جومات ته نه راځی ولی چی هغوی دا وایی چی که چیری دده په ځای بل امام مقرر سو نوموړ به دلته لمونځ بالکل نه کوو. فقط والسلام خیر ختام.

جواب: داسی سړی دچا پاکی اوناپاکی چی مشتهبه ده اودمسائلو څخه هم ناخبره دی امام

(۱). وكذا تکره خلف امرد وسفیه ومفلوج وابرص شاع برصه وشارب الخمر واکل الربوا. شامی ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. جمیل الرحمن غفرله

(۲). قال فی الدر المختار وتکره امامة عبد وفاسق. وقال فی شرح المنية علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم لما ذکرنا ص ۵۲۳ ج ۱. احمد علی سعید، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹.

مقررول نہ دی پکار۔ اوپخپلہ ہغہ تہ ہم امام جوړیدل مناسب نہ دی۔ بلکی کله چی په لمانځه کی دقطری وغیره راتللو گمان غالب وی نوبالکل گرسره جائز نہ دی او کم خلگ چی عذاب په خپله ذمه اخلی او دهغه په امام جوړولو باندی تینگوالی کوی دهغوی دخبری هیخ اعتبار نسته ځکه چی دهغوی قول دشریعت دحکم څخه خلاف دی او که دداسی سری په امام جوړیدلو سره دلمانځه گزارو ډیروالی اولمونځ نہ ورکولو سره دلمانځه گزارو کموالی راخی نویه دی باندی څه شرعی حکم نہ لگیبری او په دی وجهی سره دامامت مستحق کیدی نہ سی ولی چی دادخلگو ناخبرتیا ده۔ هکذا يفهم من كتب الشريعة (۱) المحمدية صلى الله على صاحبها، والله تعالى اعلم۔ کتبه الفقير اصغر حسين عفی عنه۔ الجواب صحيح بنده عزيز الرحمن عفی عنه۔

دولد الزنا امامت: سوال: (۱۰۸۲) یوسری چی موری بی نکاحه وی اوپلار دهغه داگنی چی مینځه بی نکاحه مباح ده اوبیا وروسته دهغی سره نکاح وکړی او هلته دهغه څخه ماسوا بل څوک دعلم خاوند نہ وی چی امامت وکړی سی نو دداسی سری کم چی سعادت مند او په هر شان سره لائق وی امامت درست دی او که نه؟

جواب: ذکرسوی سری امام مقررول بنه دی کله چی هغه په قوم کی اعلم اوافضله وی، هیخ خرابوالی دهغه په امامت کی نسته قال فی الدر المختار، باب الامامة: واللاحق بالامامة الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة الخ قال الشامي قوله بشرط اجتنابه الخ كذا في الدراية عن المجتبي وعبارة الكافي وغيره الاعلم بالسنة اولا الا ان يطعن عليه في دينه (۲) الخ۔ فقط رشيد احمد عفی عنه الجواب صحيح قال في الشامي عن البحر وغيره ولوعدمت اي علة الكراهة بان كان الاعرابي افضل من الحضري والعبد من الحر ولد الزنا من ولد الرشدة والاعمى من البصير فالحكم بالضد (۳) الخ

دفاسق او فاجر تعريف اودهغه امامت: سوال: (۱۱۱۰۸۳) فاسق او فاجر چاته وایي؟ په داسی سری پسی لمونځ صحیح کیبری او که نه؟

(۱)۔ واللاحق بالامامة تقدیماً بل نصباً الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه الفواحش الظاهرة الخ درمختار علی هامش الشامي ص ۵۲۰ ج ۱ ویؤیده تعلیل کراهة امامة الفاسق قال فی الجوهره ص ۵۸۰ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰، لانه لایهتم بامر دینه والاعمى لانه لایجتنب النجاسة وما فی الدر المختار فی بیان کراهة امامة المخالف ان یتقن المراعاة لم یکره اوعدمها لم یصح وان شک کره ص ۵۲۲ علی الشامي، جمیل الرحمن، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰۔

(۲)۔ ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰۔ ظفیر

(۳)۔ ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰۔ ظفیر

چی دمقرر امام څخه علاوه بل څوک امام جوړسی لمونځ شروع کړی او امام راسی نوهغه

دی څه وکړی؟ (۲۱۱۰۸۴) که دمحلې امام دڅه عذریه وجه دلمانځه په وخت کې جومات کې نه وی اولمونځ گذار بل څوک امام کړی اولمونځ شروع کړی، بیا امام راسی نوهغه په جماعت کې شریک سی اوکه نه؟ او ددغه ځلگو لمونځ به صحیح سی اوکه نه؟

په هر مسلمان پسی لمونځ جائز دی؟ (۳۱۱۰۸۴) آیا په هر مسلمان پسی لمونځ صحیح کیږی؟
په امامت کې دعلم اعتبار دی اوکه دذات؟ سوال: (۴۱۱۰۸۵) دامامت دپاره دذات لحاظ

دی اوکه دعلم؟

جواب: (۱) فاسق هغه چاته وایی چی دشریعت داوامرو پریښوونکی وی اودمنهیاتو ارتکاب کونکی وی، برابره خبره ده که دبعضو یاداڅکرو یادتولو. اودفاجر څخه هم دغه مراد دی. امامت دداسی سپری مکروه تحریمی دی، لمونځ په هغه پسی صحیح کیږی خو مکروه کیږی. (۱) فقط

(۲) په صورت مسئوله کې دتولو مقتدیانو لمونځ په بل امام پسی درست سو اوذکر سوی امام ته هم په جماعت کې ضرور شریکیدل پکار دی.

(۳) لمونځ په هر سپری پسی درست کیږی. که څه هم دامام اعلم اومتقی کیدل هم ضروری اوبنه دی.

(۴) په امامت کې مقدم لحاظ دعلم دی. دعلم سته والی دضروریاتو څخه دی.

فقط رشید احمد. الاجوبة صحيحة. دستخط، مهر (تاپه)

دپیشنی اوبه یوه سترگه روند سپری امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۱۱۱۰۸۲) امام په

یوه سترگه روند کیدل. په ورځ کې درې واړه جوړی بدلوی، دهغه داکار څنگه دی او په هغه پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟

دلیونی امامت: سوال: (۱۰۸۷) کم سپری چی کله کله لیونی کیږی دهغه امامت درست دی اوکه نه؟

جواب: (۱) پیش امام عالم په مسائلو پوه اوصالح پرهیزگار کیدل پکار دی. په امام موجوده کی څه خبره دسوال په رو سره داسی معلومه نه سوه چی په هغه پسی لمونځ

(۱). کره امامة الفاسق والفسق لغة خروج عن الاستقامة وهو معنى قولهم خروج الشبيء عن الشبيء على وجه الفساد وشرعاً خروج عن طاعة الله تعالى بارتكاب كبيرة قال القهستاني اي او اصرار على صغيرة (فتجب اهانتة شرعاً فلا يعظم بتقديمه للامامة تبع فيه الزيلعي ومفاده كون الكراهة في الفاسق تحريمية. طحطاوى على مراقى الفلاح، قال فى الدرالمختار والاحق بالامامة تقديم بل نصباً الاعلم باحكام الصلوة فقط حجة وفساداً بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة ص ۵۲۰، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰. ظفير

ناجائزوی۔ پہ یوہ سترگہ روند کیدل دامام سبب دکراہت دامامت نہ دی۔ علیٰ ہذا دہغہ جامی بدلول ہم مطلقاً موجب دعدم جواز دامامت نہ دی۔

(۲) جنون اولیونتوب کہ چیری داسی وی چی ہیخ وخت ہغہ پہ ہونب نہ رآخی اوپہ ہمدی حالت کی لمونخ ورکوی نوپہ ہغہ پسی لمونخ درست نہ دی، اوکہ چیری دلمانخہ ورکولو پہ وخت کی پہ خپل ہونب کی وی نولمونخ پہ ہغہ پسی صحیح دی۔ کما فی الدر المختار وکذا لایصح الاقتداء بمجنون مطبق او منقطع فی غیر حالة وفاقتہ الخ قال الشامی امافی حالة الافاقة فیصح کما فی البحر عن الخلاصة۔ شامی جلد اول ص ۲۰۴۔

دگنجی امامت درست دی اوکہ نہ؟ سوال: (۱۰۸۸) پہ گنجی پسی لمونخ درست دی اوکہ نہ؟ اوپہ گنجی پسی دلمانخہ دکراہت خہ حدیث ستہ اوکہ نہ؟

جواب: پہ گنجی پسی لمونخ جائز دی، کلہ چی ہغہ بنہ سوی وی اوزخم بی پر سر بانڈی پاتہ نہ وی نولمونخ پہ ہغہ پسی بی کراہتہ درست دی، پہ گنجی پسی دلمانخہ دمکروہ والی ہیخ حدیث نستہ۔ فقط

بنخہ امامہ کیدی سی اوکہ نہ؟ سوال: (۱۰۸۹) پہ پنخہ وختہ لمونخونو او تراویحو کی دبنخو امام بنخہ کیدی سی اوکہ نہ؟

یوامام پہ دوہ خایونو کی امام کیدی نسی: سوال: (۱۰۹۰) یوامام پہ دوہ خایونو کی خطبہ اودجمعی لمونخ ورکولی سی اوکہ نہ؟

جواب: (۱) کہ چیری دبنخو امام بنخہ وی نوہر لمونخ مکروہ دی (فی عالمگیریہ ص ۸۰ ج ۱ ویکرہ امامة المرأة للنساء فی الصلوة کلها من الفرائض والنوافل الخ (۲) پہ بل خای کی پہ دوہم واری لمونخ نہ سی ورکولی۔ فقط دستخط (فی الدر المختار باب الامامة لایصح الاقتداء الی قوله ولامفترض بمتنفل الخ وفی الشامی ص ۲۰۸ فی باب الجمعة: الخطبة والصلوة کشیئ واحد لکونہما شرطاً ومشروطاً الخ۔

دغیر صالح ولد الزنا امامت: سوال: (۱۰۹۱) دولت الزنا غیر صالح اوغیر عالم امامت جائز دی اوکہ نہ؟

جواب: امامت دداسی ولد الزنا بہ کہ خہ ہم جائز وی خو دکراہت خخہ بہ خالی نہ وی، ہذا ان وجد غیرہم والا فلا کراہة الخ درمختار علی الشامی ص ۵۲۵، ہمدامفتی بہ (قول) دی۔

پہ شیعہ پسی لمونخ کیری اوکہ نہ؟ سوال: (۱۰۹۲) پہ شیعہ پسی داهل سنت لمونخ کیری اوکہ نہ؟

داهل سنت والجماعت نوم کله ایسوول سوی دی؟ (۲۱۱۰۹۳) نوم داهل سنت والجماعت

ددی فرقی دپاره دکله څخه ایسوول سوی دی، او وجه تسمیه یی څه ده؟

څوک چی نه شیعه وی اونه اهل سنت دهغه امامت څنگه دی؟ سوال: (۳۱۰۹۴) کم سړی

چی نه شیعه وی اونه اهل سنت په هغه پسی داهل سنت لمونځ جائز دی اوکه نه؟

څوک چی تعزیه او مرثیه کوی آیا هغه اهل سنت دی؟ سوال: (۴۱۰۹۵) څوک چی مرثیه

اوری یادجا دکور څخه چی تعزیه وزی یا دچاپه کور کی چی تعزیه وی یا دچاپه کور کی

چی ماتم کیبری هغه په اهل سنت کی داخل دی اوکه نه؟ یا اهل شیعه دی؟

دشیعه سره تعلق درست دی اوکه نه؟ سوال: (۵۱۰۹۶) اهل سنت جماعت ته دشیعه څخه

پرهیز کول پکار دی اوکه تعلق دی ورسره ساتی؟

جواب: (۱) په شیعه پسی دسنی لمونځ نه صحیح کیبری چونکی دهغوی بعضی عقائد

داسی وی کم چی موجب دکفر دی لهدا په دی صورت کی دلمانځه نه صحیح کیدل یقینی

خبره ده اوکه چیری شیعه غالی نه وی بیا هم احتیاط لازم دی ځکه چی عقیده پت شی

دی. اوشیخینو ته بدرد ویل کم چی عند البعض کفر دی اوکذف عائشه رضی الله عنها کم چی

بالاتفاق کفر دی، ددی څخه هیڅ یو شیعه خالی نه وی. قال الشامی ینبغی تقييد الکفر

بالنکار لخلافه بما اذا لم یکن عن شبهة. الخ باب الامامة

(۲) دی دلی ته اهل سنت والجماعت په دی وجهی سره وایی چی دافرقه اهل حق اومتبع

دسنتو دحضور ﷺ ده اوداصحابو رضی الله عنهم طریقه یی مضبوطه نیولی ده وقال النبی ﷺ ان

الله تعالی یغرس فی هذا الدین غرسا یستعملهم فی طاعة لایبالون من خذلهم ولا من

یضرهم حتی یاتی امر الله عز وجل اوکما قال رواه ابن ماجه عن ابی هريرة رضی الله عنه.

(۳) دداسی سړی داقتداء څخه ځان ساتل لازم دی چاته چی دخپل دین دحفاظت خیال

بالکل نسته، داسړی فاسق دی. قال النبی ﷺ الامام ضامن والمؤذن مؤتمن، رواه

الترمذی.

(۴) داتول کارونه چی کم سړی کوی دروافضو شعار دی. قال النبی ﷺ من تشبه بقوم

فهو منهم.

کم سړی چی مرثیه ویل یا اوریدل جائز گنی اوتعزیه ایستل بڼه گنی اوپه هغه کی

شریکیبری هغه سنی نه دی بدعتی دی اودروافضو شریک اوهم خیاله دی. فقط، والله

تعالی اعلم

(۵) دروافضو سره تعلق ساتل نه دی پکار. قال الله تعالی: فلا تقعد بعد الذکری مع

القوم الظالمین.

دستمال پچلو ته به عمامه ويل کيری اوکھ نه؟ سوال: (۱۰۹۷) عمامه (يعنی پتھکی) خواوه يا يوولس گزه وی. نن صبا امامان چي کم دستمال وغيره دامامت په وخت کی پیچی، دې ته به عمامه څنگه وایو؟

دکم امام بنځه چي ساری (یوقسم خاص جامه) **تری دهغه امامت جائز دی اوکھ نه؟ سوال:** (۱۰۹۸) دامام بنځه ساری تری کم چي دهندوانو بنځی اچوی. په دغه امام پسی لمونځ څنگه کیری؟

جواب: داوو یا یوولسو گزو تحدید شارع ﷺ نه دی لگولی. په عرف کی چي څه ته عمامه وایی په هغه باندي به دعمامی اطلاق کول کیری. (۲) دپیش امام په امامت کی په دی سره هیڅ کراهت نسته. فقط والله تعالی اعلم، کتبه عزیز الرحمن.

دغوټ الاعظم څخه دامدادطلب کونکی امامت درست دی اوکھ نه؟ سوال: (۱۰۹۹) کم سړی چي داقسم اشعار وایی:

امداد کن امداد کن
از درد و غم آزاد کن

در دین و دنیا شاد کن
یا غوث اعظم دستگیر

ښه، داسی سړی امام جوړول څنگه دی؟

جواب: داسی سړی امام جوړول مناسب نه دی بلکی متقی اومتبع سنت امام جوړول پکار دی. فقط (قال عز وجل: ان الذين تدعون من دون الله عبادةً امثالکم، وقال تعالی: ایاک نعبد وایاک نستعین. دا دغیر الله څخه په اشعارو کی استمداد دی کم چي حرام دی او د حرامو مرتکب فاسق، متبدع دی او امامت دهغه مکروه تحریمی دی).

دچا دفسق په وجهی سره چي خلک ناراضه وی دهغه دامامت څه حکم دی؟ سوال: (۱۱۰۰) دکم پیش امام څخه چي اکثر قوم په سبب دفساد اوچغل خوری او حاسد او مغروری او غیبتی کیدلو ناراضه وی، دهغه په وجهی سره بعضی دجمعی پریښوونکی اوبعضی دجومات پریښوونکی سوه، هغه دهمیشه امام جوړول جائز دی اوکھ نه؟

جواب: داسی سړی دچا دفسق اومعصیت په وجهی سره چي دهغه څخه خلک ناراضه وی هغه دی دائمی امام نه سی اولمونځ په هغه پسی مکروه دی، داسی سړی واجب العزول دی هغه دی معزول سی. فقط والله تعالی اعلم. کتبه عزیز الرحمن مفتی مدرسه دارالعلوم دیوبند.

(رجل أم قوماً وهم له كارهون ان كانت الكراهة لفساد فيه او لانهم احق بالامامة يكره له ذلك فتاویٰ عالمگیری ص ۸۲ ج ۱ بیان الامامة، جمیل الرحمن)

دتارک جماعت امامت جائز دی اوکھ نه؟ سوال: (۱۱۰۱) خضاب مہندی جائز است یا نه ،
وامامت تارک جماعت جائز است یا نه ؟

جواب: خضاب مہندی جائز است و ترک جماعت بلاعذر معصیت است، امامت تارک جماعت مکروه است. (وفصل فی المحيط بین الخضاب بالسواد الی قوله ومذهبنا ان الصبغ بالحناء والوسمة حسن كما فی الخانیة ، شامی ج ۵ ص ۳۳۹ ، الجماعة سنة الی قوله: وقیل واجبة وعلیه العامة (درمختار) فی الاجناس لا تقبل شهادته اذا ترکها استخفا او مجانئة، شامی ج ۱ ص ۵۷۹ ، باب الامامة: ویکره امامة الفاسق (کبیری).

دپردی سری دمنکوحی سره دواده کوونکی امامت درست دی اوکھ نه؟ سوال: (۱۱۰۲) یوچا دخاوند لرونکی غیر مطلقى بنسختی سره نکاح کریده، نودا نکاح وسوه اوکھ نه؟ اودهغه خخه چی کم اولاد سویدی دهغه خه حکم دی؟ اودهغه امامت جائز دی اوکھ نه؟

جواب: دغیر مطلقى بنسختی سره نکاح حرامه اوباطله ده، اولاد ئی ولد الزناء دی، امامت دهغه مکروه دی، (لقوله تعالى: حرمت علیکم امهاتکم ، الی قوله عز وجل: والمحصنات من النساء، الایة ، وفى الکبیری للحلبی رحمته الله ص ۴۷۹ : قدموا فاسقا یأثمون بناء علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم. جمیل الرحمن)

په چا کبسی چی دا اوصاف وی دهغه دامامت خه حکم دی؟ سوال: (۱۱۰۳) کم خوک چی غیر مقلدوی، کم چی نن سباخان ته اهل حدیث وایی، اوچی خپل جايدادپه سودی گروی باندى ورکوی، اودکلام الله حافظ نه وی، بلکه کلام پاک غلط وایی، او دکاروبار او د دنیوی مشاغلوپه وجه دلمانخه دوختونو پابندی اکثره نه سی کولی، نوپه داسی چاپسی لمونخ کبیری اوکھ نه؟ اوداسی خوک امام جوړول درست دی اوکھ نه؟ خصوصاً کله چی یوبل خوک هم موجود وی کم چی دقرآن پاک حافظ اوپه ظاهره ددغه ټولو ذکر سوو خبرو خخه پاک صاف په نظر راخی، کم یوباید امام مقرر کرل سی؟ اوبل که چیری هغه مخکنی کس دمقتدیانو دناخبری په وجه سره ام القوم (په قوم کی ډیر بڼه سړی) وی، خکه چی همیشه به یې خپل خان حنفی المذهب ظاهروی اوددغه ټولو امورو خخه به یې پرهیز کوی، خواوس دیوختو ورخو خخه یې دامامت داستحکام په خیال خپل خان غیر مقلد ظاهر کړی، اوپه نورو امامانو باندى یې سب او شتم شروع کړل اوپورته ذکر سوی افعال ورخخه صادر سول چی دهغه په وجه سره په اسلامی جمیعت کی فساد اوتفرقه راغلل، اوسره ددی چی اکثره مقتدیان دهغه دامامت خخه کراهت کوی، دی بیا هم په خپل امامت باندى مصروف دی، تردی پوری چی دحکومت په ستره محکمه (عدالت عالیه) کی ددعوی نوبت راغی او ورسره داهم وایی چی زما داجازی خخه پرته نه بل خوک

مقریدلی سی، اونه یوسری بلکه توله یا اکثره لمونخ گذاره هم مانه سی لیری کولی، آیا په راتلونکی کی دامام دمقرولو اختیار قبضی ته ولاړی؟

جواب: ددې غیر مقلد په امامت کی یوڅو خرابیانی دی کمی چی دامامت دکراحت موجب دی، لهذا دده معزولول اوبل امام مقررول لازم دی، اوددغه سړی مخکنی امام غیر مقلد هیڅ حق په امامت کی نسته، عزل دده لازم دی، (قال فی الدر المختار: ولو أم قومًا وهم له کارهون ان الکراهة لفساد فيه او لانهم احق بالامامة منه کره له ذلك تحريمًا لحديث ابی داود: ولا يقبل الله صلوة من تقدم قومًا وهم له کارهون (۱) ، وفي الشامی باب الامامة ایضا) غرض داچی ذکر سوی امام په سبب دمحرمتو اوعدم تقلید، اوددین امامانوته په بدرد ویلو کوم چی دغیر مقلدینو شعار دی فاسق اومبتدع دی (۲)، اوددې دواړو مامت مکروه دی، اودمخکنی حدیث دابوداؤد څخه معلومه سوه چی کم څوک با وجود دکراحت دمقتدیانو اودهغوی دبدگنلو، امام وی اوپردې باندي تاکید او تایید کوی، اوجبراً امام کیدل غواړی، اودمقتدیانو دهغه دامامت څخه کراحت کول په سبب دخرابی اوفساد دامام وی، نوداسی کس امام جوړول مکروه تحریمی دی، اودشامی دعبارت څخه معلومه سوه چی معزوله کول دفاسق ضروری دی (قال فی الشامی: وبان فی تقدیمه للامامة تعظیمه وقد وجب علیهم اهانتة شرعاً (۳) (شامی) ص ۵۸۵ باب الامامة). کتبه عزیز الرحمن عفی عنه

دحنفی لمونخ په شافعی پسی جائز دی اوکه نه؟ (۴) سوال: (۱۱۰۴) ددې ځای اکثره امامان په لمانځه کی بسم الله هم دقراآت سره په لوړ آواز سره وائی اورفع الیدین کوی بعض لمونخ گذار په جهرسره آمین وائی، په داسی کسانو پسی لمونخ کیږی یعنی دحنفی، او دوی په امام پسی (الحمد لله) هم وایی.

جواب: دامام شافعی رحمه الله په مذهب کی دفاتحې او دسورت سره دبسم الله جهرسره، ځکه به هغوی داسی کوی اوداحنافو په نزد دانسته اوهمدارنگه رفع الیدین اوقراآت فاتحة خلف الامام دامام شافعی رحمه الله مذهب دی، دغه خلگ کم چی داسی کوی شافعی المذهب به وی خوهغوی لره پکار دی چی په زوره دی نه وایی ولی چی په دې سره دلمونخ گذارو په لمانځه کی خلل راځی، دناخبرتیا په وجه سره هغوی داسی کوی. فقط

(۱). الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۲، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

(۲). قال رسول الله ﷺ سباب المسلم فسوق وقتاله كفر. رواه مسلم، (مشکوٰة باب حفظ اللسان). ظفیر

(۳). رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۳، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰. ظفیر

(۴). وگوره دتفصیل دپاره (غایة التحقیق ونهاية التدقیق) دهمدې حصې په پای کنبی. حقانی رحمه الله تعالی

(کہ چیری دضروری خبروخیال وساتی نوبغیر دکراہت خخہ بی اقتداء جائزده۔^(۱) ظفیر)

دمور اوپلار دنافرمانه امامت؟ سوال: (۱۱۰۵) کم خوک چی دخپل مور اوپلار نافرمانه دی په هغه پسی لمونخ درست دی اوکه نه؟ اودخپل لاس په گتہ کی مور اوپلارته خہ رسیدی سی اوکه نه؟ کہ چیری مور اوپلار فقیران وی نواولاد مقدم دی اوکه موروپلار؟

جواب: امامت دهغه مکروه^(۲) دی په سبب دفاسق کیدلو، اونکاح تړل اودبیحه (یعنی حلاله) دهغه درستہ ده خکہ چی هغه مسلمان دی. اوکه چیری دهغه مور اوپلار محتاج وی نودهغوی خرخ اونفقه پرزوی باندی واجب ده خپل عیال اوبجیانو ته دی هم ورکوی اومور اوپلار ته دی هم ورکوی. دتولو نفقه پرده باندی لازمه ده. وتجب علی موسر (الی قوله) النفقة لاصوله الفقراء ولو قادرین علی الکسب^(۳) الخ، درمختار. فقط واللہ تعالی اعلم.

په غیرمقلد پسی دمقلد لمونخ؟ سوال: (۱۱۰۶) په غیر مقلد پسی دمقلد مقتدی لمونخ کیری اوکه نه؟

جواب: کہ چیری غیر مقلد امام ددی خبری رعایت کوی چی هغه کار په لمونخ کی نه کوی په کم سره چی دحنفی لمونخ فاسد یامکروه کیری اوهغه متعصب نه وی نواقتداء دهغه درستہ ده. دحنفی فقہی په کتابونو کی ددی تفصیل درج دی. په درمختار کی دی: ان یتقن المراعاة لم یکره الخ (درمختار ص ۵۲۲ ج ۱)

ددروغو دشاہدی ورکونکی امامت؟ سوال: (۱۱۰۷) ددروغو په شاہدی ورکونکی پسی لمونخ درست دی. اوکه مکروه؟ اولمونخ کیری اوکه نه؟

جواب: په هغه پسی لمونخ مکروه دی چی کله توبہ وکارپی نوبیا درست دی بغیر کراہتہ. اولمونخ په هغه پسی په ہر حال کی کیری لیکن دتوبی خخہ بغیر مکروه^(۴) دی.

دولد الزنا اونا بالغه امامت؟ سوال: (۱۱۰۸) امامت ولد الزنا هل ہی جائزہ ام لا؟ (۲) وامامتہ صبی لم یبلغ الحلم فی الفرائض والنوافل یجوز ام لا؟

جواب: (۱) ان کان صالحاعالما ورعاتجوز امامتہ بل هو اولی من غیره واذالم یکن موصوفاً بالاوصاف

(۱). ومن أم باجرة ومخالف كشافی لكن فی وتر البحران تیقن المراعات لم یكره اوعدمها لم یصح وان شك كره (درمختار) اما الاقتداء بالمخالف فی الفروع كالشافعی فیجوز ما لم یعلم منه ما یفسد الصلوة علی اعتقاد

المقتدی علیه الاجماع (رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۲، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲-۵۲۳). ظفیر

(۲). ویكره تقديم الفاسق ایضاً لتساهله فی الامور الدینیة (غنیة المستملی ص ۳۵۱). ظفیر

(۳). الدر المختار علی هامش رد المحتار. باب النفقة ص ۹۳۱-۹۳۳ ج ۲، ط.س. ج ۳ ص ۲۲۱. ظفیر

(۴). ویكره امامتہ عبد واعرابی وفاسق مختصراً (درمختار، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

المذكورة. لاتجوز كذا حقه في الشامي وغيره. (۱)

(۲) لاتجوز امامة الصبي الذي لم يبلغ الحلم مطلقا لا في الفرائض ولا في النوافل التراويح وغيره. على الصحيح من المذهب (۲). فقط

دگوو امامت: سوال: (۱۱۰۹) دگوو اولندی امامت شه حکم دی. مکروه دی که خنگه؟

جواب: که چیری داسی گوو وی چی پوره دریدی نسی نودهغه امامت بی مکروه تنزیهی یعنی خلاف اولی لیکلی دی اودقصر (یعنی لنیدی) په امامت کی شه کراهت نسته. وكذا اعرج يقوم ببعض قدمه فلاقتهاء بغيره اولی الخ شامی (۳).

دسوزک والا سړی امامت: سوال: (۱۱۱۰) یوامام ته دسوزک ناجوړی ده. قطره هروخت ورته راخی. په داسی امام پسی لمونځ کیږی اوکه نه؟

جواب: که چیری دغه سړی دعذر حدته رسیدلی وی اومعدورسوی وی چی هروخت قطره ورته راخی اوهیڅ وخت دلمانځه خالی نه وی ځینی نوپه هغه پسی دغیر معدورینو لمونځ نه کیږی هغه دی امام جوړ نه سی. (۴) فقط

چی په شکی ورځ څوک روژه نه نیسی دهغه امامت: سوال: (۱۱۱۱) په یوځای کی میاشت په یوکم دیرشم تاریخ بنکاره نه سوه (۵) احتیاطاً (خلگو) روژه ونیوله. دغرمی په وخت کی پیش امام پخپله هم روژه ماته کړه اودخلگو روژی بی هم ماتی کړی. ما بنام ته میاشت غته وه، ټولو یقین وکی چی میاشت په یوکم دیرشم راختلی ده. په دې ډول په نورو اطرافوکی په یوکم دیرشم میاشت ولیدل سوه. ددغه روژی قضا سته اوکه نه؟ او روژه ماتونکی گنهگار سو اوکه نه؟ او دامام دپاره شه حکم دی. امامت دهغه درست دی اوکه نه؟

جواب: په دی صورت کی په دغه امام اوپه نورو روژی ماتونکو بانندی هیڅ گناه ونه سوه. امامت دهغه درست دی. ددغه روژی قضاء به لازمیری.

(۱) وگوری شامی ص ۵۲۵ ج ۱ وفی غنیه المستملی ویکره تقدیم ولد الزنا بناء على ان الغالب فيه الجهل (الی قوله) حتی لو تحقق فيه عدم الجهل لایکره تقدیمه (ص ۳۵۱). ظفیر

(۲) ولا یصح اقتداء رجل بامرأة الخ وصبی مطلقاً ولو فی جنازة ونفل علی الاصح (درمختار) انه لا یجوز فی الصلوة کلها (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۹ - ۵۴۰ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۲). ظفیر

(۳) ردالمحتار باب الامامت ص ۵۲۵ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

(۴) وكذا لا یصح الاقتداء بمجنون مطبق (الی قوله) ولا طاهر بمعذور (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۴۱ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۷). ظفیر

(۵) ولا یصام یوم الشک (الی قوله) وینظر غیرهم بعد الزوال به یفتی (درمختار کتاب الصوم، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۱). ظفیر

دتوبی خخہ وروستہ داغلام باز امامت: سوال: (۱۱۲) مسمی عبد الغنی پہ بچہ بازی کی مشہور وو۔ اوس ہغہ دزہ پہ صدق سرہ توبہ کنبلی دہ پہ ہغہ پسی لمونخ جائز دی اوکہ نہ؟

جواب: وروستہ دتوبی خخہ بی ترددہ اوبی کراہتہ پہ عبد الغنی پسی لمونخ درست دی۔ خہ شبہہ کول نہ دی (۱) پکار۔

دغیر مقلد امامت: سوال: (۱۱۳) پہ غیر مقلدینو پسی لمونخ درست دی اوکہ نہ؟

دقادیانی امامت: سوال: (۲۱۱۱۴) پہ قادیانیانو پسی لمونخ کول خنکہ دی؟
جواب: (۱) پہ غیر مقلدینو متعصبینو پسی لمونخ کول نہ دی پکار۔ (۲) پہ قادیانو پسی لمونخ کول نہ دی پکار۔ (۳)

پہ تراویحو کی دنبالغہ امامت: سوال: (۱۱۴) پہ تراویحو کی نبالغہ ہلک امام کیدی سی اوکہ نہ؟ پہ نبالغہ پسی تراویح درست دی اوکہ نہ؟
جواب: صحیح اومفتی بہ مذهب دحنفیہ وو دادی چی پہ نبالغہ پسی تراویح درست نہ دی (۴)۔

چی پرچا باندی غلط تہمت ولکول سی دہغہ امامت درست دی: سوال: (۱۱۵) یوسری بسکلی قرآن کریم وایی اوشریف سپی دی۔ غرض داچی دتول بنار خلگ یی دامامت قابل گنی صرف یوسری ورباندی دا الزام لگوی چی دی سفلی عمل (جادو) وایی۔ ہغہ دوه ہندوان شاہدکری دی چی بیشکہ دی سفلی عمل وایی، دغہ امام بالکل انکار کوی۔ اوس دا وفرمایاست چی کم سپی پرداسی نیک امام باندی کم چی دتول بناریی خلگ بنہ گنی داسی الزام لگوی نو دہغہ خہ سزا دہ؟

دچاپہ پنبو کی چی گوروالی وی دہغہ امامت خنکہ دی: سوال: (۲۱۱۱۶) دیوسری پہ پنبو کی گوروالی دی اودجومات امام دی لیکن قرآن کریم بنہ وایی۔ پہ داسی امام پسی

(۱) التائب من الذنب کمن لا ذنب له (مشکوٰۃ ص ۲۰۲) ظفیر۔

(۲) پہ درمختار کی دی: وکذا تکره خلف امرد (الی قوله) وزاد ابن الملك ومخالف. پہ شامی کی دمخالف داقتداء پہ ارونڈ ذکر دی: وخالفهم العلامة الشیخ ابراہیم البیری بناء علی کراہة الاقتداء بهم لعدم مراعاتهم فی الواجبات والسنن (شامی ص ۵۲۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۴) ظفیر، وان انکر بعض ما علم من الدین الضرورة کفر بها (الی قوله) فلا یصح الاقتداء به اصلا (شامی ص ۵۲۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۱)۔ ظفیر

(۳) فلا یصح اقتداء رجل بامرأة وصبی مطلقا ولوفی جنازة ونفل علی الاصح (درمختار) وفی رد المختار قال فی الهدایة وفی التراویح والسنن المطلقة جوزه مشائخ بلخ ولم یجوز مشائخنا (الی قوله) والمختار انه لا یجوز فی الصلوة کلها ص ۵۴۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۲) ظفیر۔

(۴) رد المختار باب الامامة بعد مطلب فی امامة الامر د ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲)۔ ظفیر

لمونخ کول درست دی اوکے نہ؟

ترنامہ لاندی دسپین داغ والا امامت درست اوکے نہ؟ سوال: (۱۱۱۷) کہ دیوسری دنامہ

لاندی دسپین داغونہ وی نوپہ ہغہ پسی لمونخ کول خنگہ دی؟

جواب: (۱) کلہ چی ددی الزام اوتہمت خہ ثبوت نہ وی کم چی یی پہ امام لگولی دی نو امامت دہغہ بی کراہتہ صحیح دی. ددروغو الزام لگونکی فاسق دی او عاصی دی توبہ دی وکاپی.

(۲) پہ شامی کی دی: وکذا اعرج يقوم ببعض قدمه فلاقتهاء بغیره اولی، تاتارخانیہ

(۱). ددی روایت خخہ معلومہ سوہ چی پہ گوہ پسی دلمونخ کولو خہ حرج نستہ.

(۳) پہ ہغہ پسی لمونخ بی کراہتہ درست دی ولی چی فقہاوو کم دابرص امامت مکروہ

لیکلی دی نوپہ ہغہ کی داقید دی چی برص دہغہ ظاہر وی اودا داغونہ ظاہرنہ دی.

وکذا یکرہ خلف امرد وسفیہ ومفلوج وابرص شاع برصہ. (۲) الخ

دترک واجب پہ وجہی سرہ دلمونخونو اعادہ کیری نوخوک چی پہ مخکی جمع کی شریک

نہ وو ہغہ لمونخ کولی سی اوکے نہ؟ سوال: (۱۱۱۸) دو واجب پریسولولو سرہ لمونخ کیری

اوکے نہ؟ کہ چیری دہغہ اعادہ کوی نوکم سپی چی پہ مخکی لمونخ کی شریک نہ وو،

اقتداء وکپی اوکے نہ؟ کہ چیری وکپی نولمونخ یی درست دی اوکے نہ؟

جواب: دغہ لمونخ ناقص وسو، اعادہ دہغہ واجب دہ او اقتداء دہغہ مفترض (فرض

کونکی) تہ درستہ نہ دہ اولمونخ دہغہ مقتدیانو چاچی مخکی لمونخ نہ ووکپی، صحیح

بہ نہ وی. (۳)

چی مریض امام تہ دقطری شبہہ وی، نوہغہ خہ وکپی؟ سوال: (۱۱۱۹) یوسری دمجبوری

خخہ امامت کوی ولی چی بل دہغہ برابر ہلتہ خوک سپی نستہ چی امامت وکپی. کہ

چیری دی امام تہ پہ لمانخہ کی قطرہ راسی نوامامت پورہ کپی اوکے دی لمونخ درسہ

راوگرزوی، اوامام دقطری راتللو مرض لری.

جواب: ترخو پوری چی یقین دقطری راوتلو نہ وی نولمونخ دی پورہ کپی اوسنت اونفل

تول دی وکپی. (۴)

(۱). الدرالمختار علی ہامش ردالمحتار باب الإمامة مطلب فی امامة الامر د ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

(۲). ولہا واجبات لاتفسد بترکہا وتعاد وجوبا الخ والمختار انه جابر للاول لان الفرض لایتکرر (الدر المختار

علی ہامش ردالمختار باب صفة الصلوة ص ۴۲۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۰. ظفیر

(۳). یقین لایزول بالشک (الاشباه والنظائر القاعدة الثالثة ص ۷۵). ظفیر

(۴). ردالمختار. باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰. ظفیر

دظالم او خائن امامت درست دی اوکہ نہ؟ سوال: (۱۱۲۰) زید د عمر خخہ یو کور پہ یوولس سوہ واخستی اودمصلحت پہ وجہ یی دخرخونکی خخہ دالوظ واخستی چي ددی قیمت بہ دولس سوہ اچول کیری، نوہمدغسی وسوہ، خو درجستری خخہ وروستہ چي کله روپی دہغہ پہ قبضہ کی راغلی اومشتری زائد رقم واپس اخیستل وغونبتل نو معاہدہ یی فسخ کرہ، دزیاتی رقم ورکولو خخہ یی انکار وکی چي دہغہ پہ وجہی سرہ بائع مذکور پہ ٲول بنار کی بدنام سو اوبد دیانته اوغدار مشهور سو. ددی خخہ علاوہ شپہ او ورخ پہ تعدیاتوکی اونورو دشرع دخخہ پہ مخالفو معاہداتو کی منہمک (اختہ) اوسی. نوآیا داسی سړی عند الشرع دجومات دامامت یا داسلامی مدرسو داہتمام دلور منصب مستحق دی اوکہ نہ؟ سرہ ددی کہ چیری دی پہ یوداسی منصب باندي برقرار ولرل سی نو دخلگو بدگمانی پیدا کیری اوددغہ مدرسی پہ اعانت کی کمی واقع کیری.

جواب: خرخونکی تہ دمقرر قیمت خخہ زیاتی روپی راگرخول صریح ظلم اوخیانت دی او ظالم او خائن دامام جوړولو اومہتمم جوړولو قابل نہ دی. هکذا فی کتب الفقہ: واما الفاسق فقد عللوا کراہة تقدیمہ بانہ لایہتم لامر دینہ وبان فی تقدیمہ للامامة تعظیمہ وقد وجب علیہم اہانتہ شرعاً الخ (رد المحتار المعروف بالشامی^(۱)) وایضاً فی کتاب الوقف منہ ج ۳: عن الاسکاف: ولا یولی الا امین قادراً بنفسہ اوبنائبہ لان الولاية مقيدة بشرط النظر وليس من النظر تولیة الخائن لانه یخل بالمقصود.

پہ یوسترگی پسی لمونخ درست دی اوکہ نہ؟ سوال: (۱۱۲۱) زید دقرآن حافظ دی او یوہ سترگی دی پہ ہغہ پسی لمونخ درست دی اوکہ نہ؟ اوکہ چیری یو سړی پہ علم کی دہغہ خخہ زیات وی نوآیا ہغہ تہ ہم یوسترگی امام جمع ورکولی سی؟

جواب: یوسترگی حافظ پہ شان ددوہ سترگی بینادی، دہغہ خخہ دزیات علم والا یا دہغہ غوندي علم لرونکی لمونخ پہ ہغہ پسی بی کراہتہ کیری. دنابینا دامامت دمکروہ والی وجہ فقہاوو دالیکلی دہ چي دسترگو دنیستوالی پہ وجہی سرہ دپلیتی خخہ خان ساتل دہغہ دپارہ مشکل سی. (والاعمی لانه لا یتوفی النجاسة. ہدایہ باب الامامة ص ۱۱۰ ج ۱. دیو سترگی سړی کار پہ یوی سترگی سرہ دغہ رکم چلیبری لکہ خنکہ چي دبینا کار چلیبری. ظفیر)

دسود کاغذات پہ اجرت باندي دلیکونکی امامت خنکہ دی؟ سوال: (۱۱۲۲) یوسړی دسود اخستونکی سرہ اوسیرې اودسود کاغذات پہ اجرت باندي لیکي، آیا پہ داسی سړی پسی لمونخ درست دی؟

جواب: سود اخستونکی اولیکونکی فاسق دی. لہذا پہ فاسق پسی لمونخ مکروہ دی.

(۱). ردالمحتار کتاب الوقف. مطلب فی شروط المتولی. ص ۵۳۲ ج ۳، ط.س. ج ۴ ص ۳۸۰. ظفیر

(۱) (آنحضرت ﷺ) دسود پر کاغذات لیکونکی باندی ہم لعنت کری دی هغه بی هم په هم دغه ډله کی شمار کړیدی. عن جابر قال لعن رسول الله ﷺ اکل الربوا ومؤکله وکاتبه وشاهدیه... وقال هم سواء رواه مسلم. مشکوٰۃ باب الربوا ص ۲۴۴).

په نفل کونکی پسی د فرض کونکی لمونځ نه صحیح کیری: سوال: (۱۱۲۳) که چیری یو امام دوه حایه یعنی په دوو ښارونو کی لمونځ ورکوی نو درست دی او که نه؟

جواب: چی په دوهم حای کی دغه امام لمونځ ورکړی نو هغه ونسو ولی چی که چیری اول لمونځ د شرعی قاعدی مطابق سوی وی نو دوباره چی کم لمونځ ده وکی هغه نفل دی او په نفل کونکی پسی فرض او واجب درست نه دی. نو کمو خلکو چی دوهم وار په هغه پسی لمونځ وکی دهغه خلکو لمونځ صحیح نه سو. (۲)

که امام دهیچا داقتداء نیت هم ونه کړی نوهم دمقتدی لمونځ کیری: سوال: (۱۱۲۴) زید په یو حای کی امام دی او بکر د همدغه حای درباری دی. په زید او بکر کی نا اتفاقی ده، بکر په زید پسی لمونځ کوی لیکن دعداوت په وجه زید بی داقتداء نیت نه کوی نو په دی صورت کی د بکر لمونځ صحیح کیری او که نه؟

جواب: د بکر لمونځ صحیح دی ولی چی که امام دمقتدیانو دامامت نیت وکړی او که بی ونه کړی په هر حال کی دمقتدیانو لمونځ کیری (۳).

چی دتجوید دفن ماهر نه وی نو دهغه امامت درست دی او که نه؟ سوال: (۱۱۲۵) که چیری امام قرآن کریم خو صحیح وایی لیکن دتجوید په فن کی پوره ماهر نه وی نو په هغه پسی لمونځ صحیح کیری او که نه؟

جواب: په لمانځه کی څه نقصان نه راځی.

په غیر مقلد پسی دحنفی لمونځ کیری او که نه؟ سوال: (۱۱۲۶) په غیر مقلد پسی دحنفیانو لمونځ جائز دی، او که نه؟

جواب: په دی کی څه تفصیل دی چی دهغه دلیکلو په دی حای کی گنجائش نسته اونه بی ضرورت دی، ولی چی کتابونه اورسالی په دی باره کی موجودی دی. مختصره داچی په غیر مقلدو پسی په لمونځ کولو کی احتیاط کول پکار (۴) دی.

(۱). اما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه ﴿رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۳ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲﴾. ظفیر

(۲). ولا مفترض بمتنفل (الدرالمختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۴۲ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۹). ظفیر

(۳). ولا یشرط لصحة الاقتداء نية امامة المقتدى (الدرالمختار علی هامش رد المحتار باب شروط الصلوة ص ۳۹۴ ج ۱). ظفیر

(۴). وكذا تكره خلف امرء ﴿وزاد ابن الملك كشافى لكن فى وتر البحر ان تيقن المراعات لم يكره او عدمها =

دیندار ولد الزنا امامت درست دی او کہ نہ؟ سوال: (۱۱۲۷) د ولد الزنا سپی (خوک چی دارکان اسلام خخہ پورہ خبر وی اوباعملہ پرهیزگار وی) اقتداء او امامت شرعاً جائز دی او کہ نہ؟

جواب: امامت دہغہ بغیر کراہتہ درست (۱) دی۔

کم امام چی بہ اخترونو کی دباچی سرہ چی او راخی اوسود خور ہم دی دہغہ امامت خنکہ

دی؟ سوال: (۱۱۲۸) قاضی صاحب داخرونو دلمونخ ورکولو دپارہ چی کله دخپل کور خخہ ووزی نوشیخ نقارچی دہول دغولو سرہ دقاضی صاحب خخہ مخکی ترعید گاہ پوری چی او ہمدغہ رکم دلمانخہ خخہ وروستہ ترکورہ پوری چی۔ داعمل ثواب دی او کہ گناہ۔ اوقاضی بنکارہ واضح سود اخلی او قرآن کریم ہم غلط وایی۔

جواب: دقاضی دافعل چی ہول دغوی، درست نہ دی اوپہ سود خور پسی لمونخ مکروہ تحریمی دی (۲)۔ فقط

خوک چی پلار تہ بنکنخل کوی دہغہ امامت درست دی، او کہ نہ؟ سوال: (۱۱۲۹) شخصی

پدر خود را نیک و بد دهد و ہمیشہ دشنام دهد۔ غرض بسیار سیاست میکنند و دروغ میگویند موافق کتب چی حکم دارد۔ وبران شخص اقتداء جائز است یا نہ؟

جواب: پدر را ایذاء دادن گناہ کبیرہ و معصیت سخت است اگر توبہ نہ کند و معافی از پدر نخواهد نماز او مکروہ است کہ اوفاسق است۔ قال اللہ تعالیٰ: ولا تقل لهما اف ولا تنہرہما وقل لهما قولاً کریماً (۳)۔

کم مسافر امام چی دری رکعاتہ کری وی دہغہ اقتداء درستہ دہ او کہ نہ؟ سوال: (۱۱۳۰)

مسافر امام چی دری رکعاتہ وکړل، پہ خلورم رکعات کی مقتدی شامل سو۔ ہغہ بہ دری رکعاتہ باقی پہ کمی طریقی سرہ کوی؟

جواب: کله چی امام مسافردی نوہغہ تہ دوه رکعاتہ کول پکاروہ، کہ چیری ہغہ سہواً خلور رکعاتہ وکړی نو آخری دوه رکعاتہ د ہغہ نفل سوہ۔ لہذا اقتداء د ہغہ مفترض پہ

= لم یصح وان شك کرہ (الدرالمختار علی ہامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ - ۵۲۲ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۲)۔ ظفیر

(۱)۔ ویکرہ تنزیہا امامتہ عبد الخ واعرابی الخ وولد الزنا (در مختار) لکن ما فی البحر صرح بہ فی الاختیار حیث قال ولو عدمت علة الکراہة بان کان الاعرابی افضل من الحضری والعبد من الحر ولد الزنا من الرشدة والاعمی من البصیر فالحکم بالصد (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰)۔ ظفیر

(۲)۔ وکذا تکرہ خلف امرد الخ وشارب الخمر واکل الربا ونمام ومرء ومتصنع (الدرالمختار علی ہامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۲)۔ ظفیر

(۳)۔ سورة بنی اسرائیل: رکوع ۳۔ ظفیر

خلورم رکعات کی درستہ نہ دہ اولمونخ دھغہ نہ سو صحیح. (۱) فقط
دسرود اوسرنا اوریدونکی امامت: سوال: (۱۱۳۱) امام اذا ذهب فی مجلس الفجرة وسمع المزامیر والدف والرقص وغيرها من انواع الهو واللعب هل يجوز الصلوة خلفه ام لا؟
جواب: تجوز مع الكراهة، اما الجواز فلقوله ﷺ صلوا خلف كل بر وفاجر الحديث واما الكراهة فلان فی تقديم الفاسق تعظیم وقد وجب عليهم تحقيره كذا فی الشامی (۲). فقط

دکسب په طور باندى دخیر غوبتونکو امامت: سوال: (۱۱۳۲) دکمو فقیرانو کسب چي دخیر غوبنتلو دی په هغوی پسی لمونخ کول جائز دی او که نه؟
جواب: دسوال کسب لرونکی فقیر اکثره دحرام کار مرتکب کیری ولی چي هغوی ته سوال کول درست نه وی. په دوی کی ډیر غنیان اومالداران وی اوډیر پکښی تکړه او تندرست وی چي محنت اومزدوری کولی سی اوخوراکه ورسره موجوده وی په دی صورت کی چونکی هغه فقیر دکم چي دا حال وی کم چي ذکرسو شرعاً فاسق کیری اوپه فاسق پسی لمونخ مکروه کیری. (۳) فقط

قصداً دغلطی مسئلی بنوونکی امامت: سوال: (۱۱۳۳) که چیری امام دقربانی دخرمنی دقیمت په معامله کی مسئله غلطه بنی نوڅه حکم یی دی؟
دتنخواه دار امام امامت: سوال: (۱۱۳۴) کم امامان چي په تنخواه اخستلو سره لمونخ ورکوی که چیری تنخواه ورنه کول سی، نو امامتی نه کوی. په هغوی پسی لمونخ جائز دی او که نه؟

جواب: (۱) دامامت په معاوضه کی دقربانی دخرمنی قیمت ورکول درست نه دی، امام که چیری غلطه مسئله وبنی نوڅه گناه پرده باندى ده، اوپه ده پسی لمونخ مکروه دی. (ویکړه امامة عبد واعرابی و فاسق (درمختار مختصراً ص ۵۲۳ ج ۱ ظفیر).

(۲) دهغوی لمونخ کیری خو هغوی ته دا اخستل دامامت په عوض کی درست نه دی.
ددیوت امامت: سوال: (۱۱۳۵) دزید بنخی ته دزناکاری په وجهی سره حمل وسو او یو هلك یی پیدا سوی دی. داسی بنخی ته طلاق ورکول پکار دی او که نه؟ زید وایی چي که الله ﷻ مایه دوږخ کی اچوی هم نوزه به طلاق ورنه کړم. داسی سپری ته دیوت ویل جائز

(۱). وكذا لا يصح على تداء بمجنون الخ ولا مفترض بمتنفل وبمفترض اخر لان اتحاد الصلاتين شرط عندنا (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۴۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۸). ظفیر

(۲). وگوری ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۳). ویکړه امامة عبد واعرابی و فاسق الخ مختصراً (درمختار) ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰. ظفیر

دی اوکے نہ؟ اوور تہ پر دیوٹ ویونکی باندی خہ جرم ستہ، اوبنخہ ہم ہغہ شان پہ حرام کاری کی مبتلا دہ۔ پہ دغہ سپی پسی لمونخ کیری اوکے نہ؟
کہ چیری امام پر لوہ خای باندی وی او مقتدیان پر لاندی خای باندی وی نو لمونخ بہ صحیح وی اوکے نہ؟

جواب: طلاق ورکول ضروری او واجب نہ دی کذا فی الدر المختار۔ داسی ویل ور تہ نہ دی پکار۔ داویل حرام دی۔ نہ گنہگاردی۔ اولمونخ پہ ہغہ پسی صحیح دی لیکن کہ چیری ہغہ دخپلی بنخی پہ فعل باندی راضی وی، نوپہ ہغہ پسی لمونخ مکروہ دی۔ (۱)
کہ زیات لوہ وی نومکروہ دی، کنی درست دی۔ (۲) فقط

دزانی امامت: سوال: (۱۱۳۶) یوسپی دخپلی نابالغی لور نکاح ددوو شاهدانو پہ مخکی یوسپی تہ وکرہ لیکن ددغہ انجلی داکا زوی ہغہ خپل خاوند تہ ورتللو تہ نہ پریردی او دخپل خان سرہ یی ساتلی دہ۔ ددی سپی دپارہ خہ حکم دی؟ او یو ملا وایی چی ددغہ سپی امامت جائزدی چاچی دوہمہ بنخہ خپل پہ کور کی ساتلی دہ او وایی چی فرعون ملعون بہ جنت تہ خئی۔ او یوکم دوه لکہ آدمہ ددی آدم خخہ مخکی تیرسوی دی او جمعہ دعیسیانوی پہ بنارونو کی جائز نہ دہ۔ اوتور خضاب مباح دی۔ ددی سپی پہ بارہ کی خہ حکم دی؟

جواب: دغہ سپی چاچی دابنخہ ساتلی دہ او خاوند تہ ورتللو تہ یی نہ پریردی فاسق او ظالم دی ددہ امامت مکروہ دی۔ کذا فی الشامی (۳) وغیرہ من الکتب الفقہیہ۔ اودغہ ملا خوک چی داهل سنت والجماعت دعقائدو خخہ خلاف عقائد ظاہروی۔ دی ضال او مضل دی، ددہ داقوالو اعتبار نستہ۔ دہ تہ اعتقاد لرل حرام دی۔ قال ﷺ یكون في آخر الزمان دجالون كذابون ياتونكم من الاحاديث بما لم تسمعوا انتم ولا ابائكم فاياكم واياهم لا يضلونكم ولا يفتنونكم۔ رواه (۴) مسلم، وفي حديث البخاري ومسلم حتى اذا لم يبق عالما اتخذ الناس رؤسا جهالا فقتلوا فافتوا بغير علم فضلوا وأضلوا۔ فقط والله تعالى اعلم۔

دفاسق امام پہ وجہی سرہ دوہمہ جمعہ: سوال: (۱۱۳۷) پہ کم جومات کی چی فاسق امام لمونخ ورکوی پہ ہغہ جومات کی دوہمہ جمعہ کول جائز دی اوکے نہ؟

(۱)۔ ویکرہ امامتہ عبد واعرایی و فاسق الخ متخصرا (الدر المختار باب الامامة، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰)۔
(۲)۔ وانفراد الامام علی انه كان للنهي وقدر الارتفاع بذراع ولا باس بما دونه (درمختار) قوله للنهي وهو ما اخرجه الحاكم انه ﷺ نهى ان يقوم الامام فوق ويبقى الناس خلفه (ردالمحتار ص ۲۰۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۴۲)۔ ظفیر
(۳)۔ ویکرہ امامتہ عبد الخ و فاسق (هدایہ باب الامامة ص ۱۱۰ ج ۱)۔ ظفیر
(۴)۔ مشکوٰۃ باب الاعتصام بالسنة فصل اول ص ۲۸۔ ظفیر

جواب: قال فی الدر المختار صلی خلف فاسق او مبتدع نال فضل الجماعة، قال فی الشامی قوله نال فضل الجماعة افاد ان الصلوة خلفهما اولی من الانفراد الخ (۱). نو دوهمه جمعہ کول پہ دغہ جومات کی درست نہ دی پہ ہم دغہ امام پسی لمونخ کول پیکاردی، ولی چی دیوازی لمونخ کولو خخہ پہ هغه پسی لمونخ کول اولی دی اودوهمه جمعہ کول دمحلی پہ جومات کی روا نہ دی. فقط

پہ تنخواہ دار امام پسی لمونخ درست دی اوکہ نہ؟ سوال: (۱۱۳۸) پہ امامت بانندی تنخواہ اخستل جائز دی اوکہ نہ؟ اوکم امام چی تنخواہ اخلی پہ هغه پسی لمونخ درست دی اوکہ مکروه (۲) دی؟

پہ مقرر امام او عالم متقدی کی خوک دامامت مستحق دی؟ سوال: (۲۱۱۳۹) پہ یوجومات کی امام مقرر دی او یو عالم ہم موجود دی. نولمونخ پہ چاپسی کول پیکاردی؟ اودعالم لمونخ پہ دغہ مقرر سوی امام پسی صحیح دی اوکہ نہ؟ کم امام چی تردوو میاشتو پوری سره دمعلوم والی پہ پللیت جای نماز بانندی لمونخ وکی اوخلگوتہ یی لمونخ ورکی دهغه اقتداء درستہ ده اوکہ نہ؟

جواب: (۱) پہ امامت بانندی تنخواہ اخستل درست دی خنگہ چی دفعھی پہ کتابونو کی مصرح (۳) دی. نوپہ تنخواہ دار امام پسی پہ لمونخ کولو کی هیخ کراہت نستہ. اوھیخ تردد کول نہ دی پیکار.

(۲) پہ مقرر امام پسی لمونخ کول پیکاردی همدا بنہ ده. اودعالم لمونخ پہ مقرر امام پسی صحیح دی. پہ درمختار کی دی: ومثله امام المسجد الراتب اولی بالامامة من غیره مطلقا ای وان کان غیره من الحاضرين من هو اعلم واقراً منه. (شامی ص ۵۲۲) جای نماز کہ چیری پللیت وی نوپر هغه بانندی پہ لمونخ کولو کی داتفصیل دی چی کہ چیری دسجدی او قدمونو خای پاک وی نولمونخ صحیح دی کنی نہ دی، او دلاسونو او زنگنونو پہ خای کی خلاف دی چی لمونخ فاسدیبری (اوکہ نہ) نوکہ چیری ماسوا ددی خای خخہ پہ یو خای کی جای نماز پللیت وی نولمونخ کیبری پہ دی صورت کی اعتراض هیخ نستہ. پہ درمختار باب شروط الصلوة کی دی: و (طهارة) مکانه ای موضع قدمیه او احدهما ان رفع الاخری وموضوع سجوده اتفاقاً فی الاصح لاموضع یدیه ورکبته علی

(۱). مشکوة کتاب العلم فصل اول ص ۳۳. ظفیر

(۲). وگوری ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

(۳). ولا لاجل الطاعات (الی قوله) ویفتی الیوم بصحتها تعلیم القرآن والفقہ والامامة والاذان (الدر المختار علی هامش ردالمحتار مطلب فی الاستیجاب علی الطاعات، ط.س. ج ۲ ص ۵۵). ظفیر

الظاهر الخ. په شامی کی دی: وفي البحر واختيار ابواليث ان صلاته تفسد وصحيحه في العيون (۱). فقط

یوسری یوازی فرض لمونخ کوی بل ورسره مقتدی جورسو ودریدی: سوال: (۱۱۴۰) یوسری یوازی په جومات کی لمونخ کوی بل سړی وروسته راغی نیت یی وتړی اومقتدی سو اومخکی سړی په امامت سره فرض لمونخ اداء کی. په دی صورت کی دهغه امامت او دهغه بله اقتداء درسته سو اوکله نه؟

جواب: په دی صورت کی لمونخ صحیح سو امامت او اقتداء جائز سو (۲).

په نفل کونکی پسی د فرض کونکی لمونخ: سوال: (۱۱۴۱) که چیری امام نفل کوی او مقتدی فرض، نوکه په هغه پسی یی وکړی نو دمقتدی فرض به وسی اوکله نه؟

جواب: په دی صورت کی به دمقتدی فرض نه کیږی. په درمختار کی دی، واتحاد مکانهما وصلاتهما (۳). فقط

چی په لمانخه کی بنوری دهغه امامت: سوال: (۱۱۴۲) کم امام چی په لمانخه کی حرکت کوی، په هغه پسی لمونخ جائز دی؟ اوکله چیری دهغه په عادت کی داخل وی نوپه دی حالت کی څه حکم دی؟

دغسال اوخیر غوښتونکی امامت: سوال: (۱۱۴۳) داسی سړی امام یاقاضی مقررول څنگه دی، څوک چی مړی لمبوی او یو سترگی او گوډ وی اوخیر غواړی. او هغه سړی سره د شادی شده کیدلو خپله لور خپل خاوند ته تللو ته نه پریږدی او هغه انجلی فحاشه وی اودهغی فحاشه والی دهغه په اشاری سره وی نو هغه امام جوړول درست دی اوکله نه؟

جواب: (۱) کم سړی چی په لمانخه کی حرکت کوی په هغه پسی لمونخ مه کوی.

(۲) دمړو لمبول گناه نه ده. په هغه پسی لمونخ صحیح دی. دیو سترگی امامت درست دی اودگوډ امامت خلاف اولی دی اوپه خیر غوښتونکی پسی لمونخ مکروه دی. او کم سړی چی خپله لور خپل خاوند ته نه لیږی او بی وجهی یی بنده کړی او دهغی په فحاشه گړخیدلوباندي راضی او خوشحاله وی نو هغه فاسق اوبدکاره دی امامت دهغه مکروه دی. فقط والله تعالی اعلم. ۱۱۳ رجب سنه ۱۳۳۲ هـ ق.

(۱). رد المحتار باب شروط الصلوة ص ۳۷۴ ج ۱. ظفیر

(۲). ای من صلی مع واحدة اقامة عن يمينه (غنية المستملی ص ۴۸۵) ويقف الواحد ولوصياً محاذياً ای مساویاً لیمین امامه علی المذهب الخ (الدر المختار علی هامش رد المحتار ص ۵۳۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظ

(۳). الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۱۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۴. ولا مفترض بمتنفل وبمفترض فرضاً اخر لان اتحاد الصلاتين شرط عندنا (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۴۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۹). ظفیر

دولد الزنا امامت: سوال: (۱۱۴۴) دحرامی دامامت څه حکم دی؟ خصوصاً په داسی حالت کی چی په جومات کی لس لمونځ گزاره دی په هغوی کی یوحرامی دی اوهم هغه دمساثلو څخه خبر او عالم دی نور نهه ۹ سپری جاهلان دی. نوپه دی صورت کی دشریعت څخه جاهل دی لمونځ ورکړی اوکه حرامی؟ مشهوره ده چی په حرامی پسی لمونځ درست نه دی.

جواب: په حرامی پسی لمونځ درست دی اوکمه چی په خلگو کی مشهوره ده، داغلطه ده اوپه صورت مسئوله کی دهغه امام جوړول بغير کراهته درست اوجائز دی ولی چی دلمانځه په احکامو دتولو څخه زیات خبر دی. اوفقهاوو دکراهت وجه دا تحریر فرمایلی ده چی دحرامی څوک شفقت کونکی پلار نه وی لهذا هغه جاهل اوسی. نومعلومه سوه چی که چیری جاهل نه وی نوبغير کراهته جائز دی بلکی په دی صورت کی دتولو څخه زیات حقدار هم دی، ده ته امام جوړول پکار دی. كما فی الدر المختار: الاحق بالامامة اعلمهم باحكام الصلوة نصباً واماماً وقال فی الهدایة یکره تقدیم الفاسق وولد الزنا لانه لیس له اب لیشفقه فیغلب علیه الجهل وفی الشامی ولو عدت ای علة الکراهة بان کان الاعرابی افضل من الحضری والعبد من الحر وولد الزنا من ولد الرشدة والاعمی من البصیر فالحکم بالضد (۱). فقط

زه ناسی ته ستاسی لمونځ درکوم داسی ویل څنگه دی؟ سوال: (۱۱۴۵) دجومات امام یوه ورځ دمانام لمونځ ونه کی، خلگو ځینی پوښتنه وکړه نوجواب یی ورکی چی زه خپل لمونځ نه کوم. تاسی ته ستاسی لمونځ درکوم دالفظ په کفر کی داخل دی او که نه؟ اوپه هغه پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟ اودچا په نظرکی چی نقصان وی دهغه امامت څنگه دی؟

جواب: (۱) دا دکفر په حکم کی نه دی. په داسی امام پسی لمونځ که څه هم درست دی لیکن مکروه تحریمی دی. واجب دی چی دی معزوله کړی او یو بل څوک امام جوړ کړی ولی چی ددی کلمی په وجهی سره به ورباندی دفاسق حکم کول کیږی. دچاپه نظرکی چی نقصان وی خو دنجاساتو څخه ځان ساتلی سی. په هغه پسی لمونځ بی کراهته درست دی. اوکه چیری دپلیتی څخه نسی ساتل کیدی نومکروه دی. په در مختار کی دی: ویکره امامة العبد ونحوه الاعمی. درمختار (۲). فقط

دریری خربلی امامت: سوال: (۱۱۴۶) په یو ښار کی انگریزی مدرسه ده چی په هغه کی د

(۱). ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰. ظفیر

(۲). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰. ظفیر

درسی تعلیم خُخہ علاوہ دینیات ہم ورنہیسی لیکن پہ سرکاری قانون باندی عمل کول کیری. مثلاً نن صبا دمدرسی وخت دسہار لسو بجو خُخہ ترماپنسن درو بجو پوری دی. پہ منخ کی پریوہ بجہ دلسو منتہو چہتی. کیری اوہغہ وخت ہغوی راجمع سی اوپہ جمع سرہ لمونخ اداء کوی. کہ چیری پر طلباوو باندی پہ خہ و جہی سرہ ناوختہ سی نوقطع نظر دنقصان خُخہ دسکول دطرفہ دہغہ خُخہ جواب طلب کیری پہ دی و جہہ کہ چیری ناوختہ کیری اوامام موجودنہ وی نویو طالب علم کم چی ریرہ خریی لیکن حافظ دقرآن او د لمانخہ اوروژی پاییندہ دی اوپہ نورو طلباوو کی لووالی لری ہغہ امام جوپول جائزدی اوکہ نہ؟ کہ چیری جائزنہ وی نوہلکانو تہ یوازی لمونخ کول اومدرسی تہ تلل پکاردی اوکہ نہ؟

دمقرر امام داجازت خُخہ بغیر دہغہ پہ موجودگی کی دبل سری امامت: سوال: (۱۱۴۷) کہ

چیری دمسلمانانو یوہ دلہ یوجومات تہ ولاپہ سی اوپرمقرر وخت باندی یاوروستہ دامام پہ موجودگی یاغیر موجودگی کی دخہ ضرورت پہ و جہی سرہ پہ خپلہ دلہ کی دتولو خُخہ مشر سری امام جوپکری اوپہ جمع سرہ لمونخ اداء کری نودجومات امام یا بل چاتہ دا حق ستہ، چی ہغوی منع کری اوکہ دا حق ورتہ نستہ؟

جواب: (۱) کہ چیری ددغہ جومات امام او لمونخ گذار نہ وی راغلی نو ہلکانو تہ پہ جومات کی جمعہ کول نہ دی پکار. البتہ کہ دجومات خُخہ خارج یو خای وی نوپہ ہغہ کی دی خان تہ جمع وکری اوپہ خپلہ دلہ کی چی خوک دامامت لائق وی نوہغہ دی امام جوپسی. لمونخ پہ ہریو مسلمان پسی کیری. دافرق ضرور دی چی نیک سری پسی زیات ثواب دی. اوپہ ریرہ خریلی پسی لمونخ مکروہ کیری او ثواب یی کم دی. قال فی الجوهرة ص ۵۸: فان تقدموا جاز لقوله ﷺ صلوا خلف کل بر وفاجر.

(۲) دجومات دمعیین امام خُخہ ماسوا بل سری تہ ددغہ جومات دامام پہ موجودگی کی یاغیر موجودگی کی دمعیین امام داجازی خُخہ بغیر امام جوپیدل اوجمعہ کول نہ دی پکار. کہ چیری دمعیین امام او دمحللی دلمانخہ گذارو پہ جمعہ کی دوخت لہ لحاظہ فرق وی نودا خلگ دی خپلہ جمعہ دجومات خُخہ خارج پہ یو خای دالان یا صحن یا خنگل کی وکری. اوکہ پہ جومات کی یی ہم وکری نولمونخ بہ یی صحیح سی لیکن ہغوی تہ پہ دغہ رکم جمعہ کول بنہ نہ دی. دجومات دلمانخہ گذارو اوجمعہ انتظار دی وکری، کنی جلا جلا دی وکری. غرض داچی دمحللی دخلگو اودمقرر امام خُخہ ماسوا دبللی محللی سریو تہ دامناسب نہ دی چی دمحللی دخلگو دجمعہ خُخہ مخکی پہ دغہ جومات کی جمعہ وکری اوکہ وی ہم کری نو دمحللی خلگ بیا جمعہ کولی سی اودمخکی جمعہ

ثواب به همدوی ته ورکول کیری. هغه جمعه کمه چی مخکی وسوه اودمخکی جمعی ثواب به هم دوی ته ورکول کیری. هغه جمعه کمه چی مخکی وسوه دهغی به هیخ اعتبار نه وی. هکذا فی کتب الفقه. فقط، دلیله قول الدر المختار: ویکره تکرار الجماعة باذان واقامة فی مسجد محله رضی قال الشامی تحت قوله باذان واقامة رضی یکره تکرار الجماعة فی مسجد محله باذان واقامة الا اذا صلی بهما فی غیر اهله او اهله لکن بمخالفة الاذان (الی ان قال) والمراد بمسجد المحله ماله امام وجماعة معلومون الخ شامی ص ۵۱۶ ج ۱.

داذان خخه وروسته په جمعه کی تاخیر وسی اوکه فوراً وسی؟ سوال: (۱۱۴۸) داذان خخه وروسته دی جمعه فوراً ودریری اوکه انتظار وسی؟

جواب: داذان خخه وروسته په جمعه کولو کی دوخت دوسعت اوقلت لحاظ دی وسی، او دلمانخه گذارو رعایت دی وسی. چی خنکه موقعه اومصلحت وی، هغه شان دی وسی. په شریعت کی ددی دپاره خه مینتونه مقرر نه دی چی داذان خخه وروسته په دومره مینتونو باندی جمعه کیدل پکاردی، بعضی وختونه وسیع وی په هغه کی دی دهغه موافق عمل وسی. بعضی (وختونه) تنگ دی په هغه کی دی دهغه موافق عمل وسی (۱). فقط

چی دبل چا دسخی سره خوک نکاح وکړی دهغه امامت خنکه دی؟ سوال: (۱۱۴۹) دیو جومات امام دیوی بسخی نکاح کړیده کمه چی پردی منکوحه ده، او هغه طلاق نه دی ورکړی. دهغه امامت درست دی اوکه نه؟ بینوا توجروا.

جواب: امامت دداسی سړی په وجه دفاسق کیدلو مکروه تحریمی دی. فقط کتبه رشید احمد. الجواب صحیح عزیز الرحمن عقی عنه. ودلیله ماقال فی الدر المختار: وکره امامة عبد وفاق وقال فی الدر المختار قال فی شرح المنية ان کراهة تقديمه کراهة تحریم. در مختار ص ۵۲۳ ج ۱ اوپه عالمگیری کی دی: لا يجوز للرجل ان يتزوج زوجة غيره وكذلك المعتدة ص ۳۸۰ ج ۱.

دولد الزنا عالم دامامت متعلق فیصله وفرمایاست: سوال: (۱۱۵۰) دزید وینا ده چی دولت الزنا صالح او عالم امامت جائز او اولی اوصحیح دی. بکر وایی چی مکروه دی. دلائل ددواړو سره موجود دی. صحیح قول کم یو دی؟

(۱). وَيُفْصَلُ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ كَمَقْدَارِ رَكْعَتَيْنِ أَوْ أَرْبَعٍ يَفْرَأُ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ نَحْوًا مِنْ عَشْرِ آيَاتٍ . كَذَلِكَ فِي الرَّاهِدِيِّ وَالْوَضَلِيِّ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ مَكْرُوهٌ بِالِاتِّفَاقِ ، ثُمَّ قَالَ : وَأَمَّا إِذَا كَانَ فِي الْمَغْرِبِ فَأَلْمُسْتَحَبُّ أَنْ يَفْصَلَ بَيْنَهُمَا بِسَكْنَةٍ يَسْكُتُ قَاتِمًا مَقْدَارَ مَا يَتِمَّ كُنْ مِنْ قِرَاءَةِ ثَلَاثِ آيَاتٍ قَصَارٍ . فتاویٰ عالمگیریه ص ۵۳ ج ۱ مطبوعه مصر ، ط. م. ج ۱ ص ۵۷. جمیل الرحمن

جواب: دزید خبره حق ده یعنی کہ چیری ولد الزنا صالح او عالم وی، نوپه هغه پسی لمونخ بغیر کراهنه جائز دی. کما فی الشامی: ولو عدت ای علة کراهنه بان الاعرابی افضل من الحضری والعبد من الحر وولد الزنا من ولد الرشدة والاعمی من البصیر فالحکم بالصد. شامی جلد اول ص ۵۲۳. کتبه عزیز الرحمن عفی عنه مفتی مدرسه عربیه دیوبند، مهر **دلاندینیو اوصافو لرونکی دتولیت قابل دی اوکه نه؟ سوال:** (۱۱۵۱) زید مؤمن کامل دی. نهایتی متبع دشریعت محمدیه علی صاحبها الصلوٰۃ والسلام دی. دمدرسه عالیہ عربیه دیوبند فارغ التحصیل دی. دمشهورو عالمانو مثلاً حضرت تھانوی، مولانا عبد الرحیم صاحب رأی پوری وغیره په نزد دهغه علمیت او صلاحیت دافتاء قابل داعتماد دی. دحضرت الحاج امدادالله صاحب رحمۃ اللہ علیہ خخه بی غائبانه بیعت دی. دحضرت ممدوح دوفات خخه وروسته دحضرت مولانا گنگوھی رحمۃ اللہ علیہ خخه بی دبیعت تجدید وکی، دهغوی دوفات خخه وروسته بی دحضرت شاه عبد الرحیم صاحب رأی پوری خخه دبیعت تجدید وکی. داسلام دتبلیغ اودخلق الله دهدایت اودعوامو مومنانو داحوالو داصلاح کامله جذبہ په زید مذکور کی سته، اودهمدی مطابق عمل کوونکی دی، زید مذکور طیب هم دی، اومذہباً اومعاشاً په جامع مسجد کلان کیرانه کی امامت کوی. داخترونو امامت هغه ته حواله دی. دضرورت مطابق په بنار او کلیو کی داسلام دمخالفینو دحملو او اعتراضونو جواب ورکوی، په کال کی خلور پنځه واره درخصتی ورکولو خخه وروسته دشپرو ورځو دپاره دخپلو ضروریاتو یادنورو کسانو دحاجاتو دپاره دهبواد دباندی هم ځی او دمفوضه خدماتو خخه غیر حاضری دزبانی یا تحریری اجازی خخه وروسته کوی. دداسی سپری په باره کی لاندی درج سوی خبری دجواب غوښتونکی دی: (۱) چی دزبانی یاتحریری اجازی خخه وروسته زید مذکور غیر حاضری وکړی نو په دی وجهی سره زید مذکور ته څوک چی دمسجد کیرانه امام دی فحش اوخلاف شان تنبیه کونکی اوفحش خلگو ته په بدگویی بانندی آماده کونکی اوتر معتد به زمانی پوری دامامت خخه معطل کونکی چی دهغه په وجهی سره تفریق بین المومنین پیدا نه سی شرعاً دوقف دتولیت قابل دی اوکه نه دی؟ اومسلمان کامل دی اوکه نه دی؟

په چاکی چی دا لاندینی خبری وی هغه امام کیدی سی اوکه نه؟ سوال: (۲۱۱۵۲) که چیری یو مذهبی خبردار یاناخبره سپری دزید مذکور سره دذاتی غرض اوعداوت وغیره په زبانی یاتحریری ډول په ډیرو یالرو خلگو کی دا اعتراض وکړی چی زید دغیر حاضری دورځو دتنخواه حق نه لری، حالانکی هغه درخصتی دورځو خخه وروسته غیر حاضر

سوی دی۔ دمعترض غرض پہ دی اعتراض سرہ دادی چی عوام دزید خخہ بد عقیدہ سی اوداخیال وکری چی زید دامام کیدلو باوجود خپلہ روزی حراموی۔ نوکہ چیری زید خپل نہ بلکی دپول اهل اسلام اوداسلام توهین گنلو سرہ داجواب ورکری چی ستا ددی سرہ خہ تعلق دی چی حلالہ روزی حاصلوم، یا ناجائزہ اوحرامہ۔ زہ پخپلہ داخبرہ بنہ پیژنم۔ بیاپہ ادب سہ دا ووی چی ته دخپلی روزی حلالی اوحرامی ته وگورہ۔ کما قال اللہ تعالیٰ: لنا اعمالنا ولکم اعمالکم ونحن له مخلصون، ددی جواب پہ لحاظ سرہ زید دامامت قابل پاتہ سو اوکہ نہ؟ اودہغہ پہ ایمان اواسلام کی خہ نقص راغی اوکہ نہ؟

ددی جگری تصفیہ خہ ده: سوال: (۱۱۵۳) پہ کم خای کی چی زید مذکور امام اوواعظ اومفتی دی۔ هلته پہ سنہ ۱۹۱۱ ع کی یوباقاعدہ گورکشہ (دغوبنی بندولو تنظیم) قائم سوی دی چی دہغہ دکوشش اثر دہندوانو خخہ متجاوز سوی دی۔ بعضی مسلمانانو ته ہم رسیدلی دی چی ہغوی پہ حیثیت دمنصب دار کیدلو دہغہ دبقاء اودوام اومقاصدو ترسره کولو کوشش کوی۔ دغوبنی خوړلو قباحت اودصحت دپارہ دہغہ مضر کیدل وغیرہ بیانوی اوچونکہ ہندو قوم غوبنہ خوړل مذہباً اوگورکشہ (غوبنہ نہ خوړل) مذہبی عقیدہ گنی، ددی دپارہ ددوو درو مسلمانانو پہ شرکت سرہ دہغہ دممتاز اوباحیثیت کیدلو پہ وجہ سخت مضرت محسوس کیری، اوپہ دی حرکت سرہ پہ مسلمانانوی پہ خپلو کی دمناظرو اومباحثو نوبت راغلی دی۔ ددی تفریق لیری کولوپہ خیال سرہ دبعضو دردمندو او اهل دانش دارایہ سوه چی حضرت تہانوی مدظلہ ته دی استفتاء ولیکل سی اوجواب دی راوغوبنتل سی، دپارہ ددی چی ہغہ شرعی ناطقہ فیصلہ وگنی اودگور کشی دبنہ والی یابدوالی خخہ خبرسی۔ نو فتویٰ ددی حرکت خخہ خلاف صادرہ وفرمایل سوه۔ چونکی حقانی عالمانو پہ دی فتویٰ کی داتصریح فرمایلی وہ چی پہ گورکشہ کی شرکت کونکی کفر ته نژدی دی، اوہغوی ته ددی عمل خخہ پہ تلوار سرہ توبہ کنبل فرض دی، ددی دپارہ زید مذکور درمضان شریف پہ جمعة الوداع کی دوعظ پہ دوران کی دبعضو باوقعتو اودردمندو حضراتو پہ خواہش باندی دناخبرہ مسلمانانو آگاہ کولو پہ غرض سرہ دحضرت تہانوی فتویٰ واورولہ اودا اعلان پی وکی چی دا زما ذاتی رایہ نہ ده بلکی دمعتد عالم حضرت مولانا اشرف علی صاحب تہانوی فتویٰ ده۔ بعضو کم فہمو خلگو ددی تذکرہ دگورکشہ معاونو اوممبرانو حضراتو ته وکرہ چی پہ دی باندی ہغوی دیر برہم سول او دمولوی عبداللہ تونکی خخہ پی دمخکنی فتویٰ پہ جواب کی داستفتاء دعبارت پہ رد اوبدل کولو سرہ وروستہ یوہ فتویٰ راوغوبنتہ اودزید مذکور

اوحضرت تھانوی پہ شان کی بی نازیبا الفاظ وویل اوخپل خان بی پہ حقہ ثابت کی او پہ دی خلگو باندی بی دکفر الزام ولگوی. دمولانا عبد اللہ صاحب تونکی خخہ پہ دغہ اندازکی پہ سوال کولو سرہ دجواب حاصلولو باندی دمستفتی اودھغہ دھم خیالہ خلگو متعلق پونبتنہ کول دی چی داخلگ خنگہ دی؟ اوزید مذکور اوحضرت تھانوی خنگہ دی؟ او دزید دامامت متعلق ددی شور جوړیدو خخہ وروستہ شرعاً خہ حکم دی؟ او د مخالفینو دپارہ داهل فتنہ کیدلو خخہ علاوہ شرعی حکم خہ دی؟

جواب: زید کم چی پہ مذکورہ صفاتو سرہ متصف دی. بی شکہ اوشبہی شرعاً پہ خصوصیت سرہ دامامت مستحق دی اودھغہ امامت باعث دفضیلت او دحضور ﷺ دارشاد مطابق دی. دداسی سپی دامامت خخہ انحراف اوناخوبنی ظاہرول اودھغوی پہ ضرر رسولو پسی کیدل حالانکی ہغہ پہ ذکرسوو خبرو سرہ متصف دی ددیندارو کارنہ دی. کما ورد فی الہدایہ: من صلی خلف عالم تقی فکانما صلی خلف نبی. پہ عالم امام پسی لمونخ قبولیت تہ زیات نژدی دی. لقولہ ﷺ ان سرکم ان تقبل صلاتکم فلیؤمکم علمائکم، فانہم وفدکم فی مابینکم وین ربکم، رواہ الطبرانی واخرج الحاکم والبیہقی نحوہ) اوددہ امامت خیر کثیر دی. قال فی شرح المنیة ومن کراہة تقدیم الفاسق علی ما یأتی ان العالم اولی بالتقدیم اذا کان یجتنب الفواحش وان کان غیرہ أروع منه ذکرہ فی المحيط. وقال فی شرعة الاسلام (فی فصل فی فضیلة الصلوة مع الجماعة) ویؤم الناس اعلمہم بالسنة.

(۱) امام مذکور (زید) کلہ چی دااطلاع خخہ وروستہ حی نودا پہ غیر حاضری سرہ تعبیر کول سخت جہالت دی اوپردی سریرہ ہغہ تہ علی الاعلان فحش اوخلاف شان وینا کول دکاملو دینداروکارنہ دی. کم خلگ چی داسی حرکت کوی ہغوی واقعی پہ خلاف باندی دی او عالم تہ بلا سببہ بدویل اودھغہ پہ شان کی گستاخی کول واقعی فسق دی او د متولی فسق موجب دعزل دی: وان الناظر اذا فسق استحق العزل شامی ص ۲۳۲ ج ۳.

کم سپی چی عالم تہ بدرد وایی او بنکنخل کوی دھغہ پہ حق کی دفقہی پہ کتابونو کی سخت وعیدونہ راغلی دی. قال فی شرح الفقہ الاکبر لملا علی قاری: من ابغض عالما من غیر سبب ظاہر خیف علیہ الکفر قلت الظاہر انه یکفر لانه اذا ابغض العالم من غیر سبب دنیوی او اخروی فیکون بغضہ لعلم الشریعة الخ (شرح فقہ اکبر، فصل فی العلم والعلماء ص ۲۱۳) او دضرورت پہ وجہ دامام دباندی تہ تلل اودخو ورخو دپارہ دامامت دووظیفی ورکولو خخہ غیر حاضر اوسیدل دتنخواہ نہ ورکولو موجب نہ دی: قال فی الشامی عن القنیة امام یترک الامامة لزيارة اقربائه فی الرساتیق اسبوعاً اونحوہ اولمصیبة او لاستراحة لاباس بہ ومثله عفو فی العادة

والشرع، شامی ص ۵۶۴ ج ۳.

غرض داچی ددی عبارت خخه په بنه شان واضحه ده چی که چیری داجازی خخه بغیر هم امام دیوڅو ورځو دپاره یوځای ولاړسی نودرست دی او دغیر حاضر دی مودی تنخواه حلاله ده په دی شرط چی دا دشرعی عذر خخه بغیر حاضر په ټوله کال کی دیوی هفتی دپاره وی. کما قال فی الشامی. ولذا مبني على القول بان خروجه اقل من خمسة عشر يوماً بلا عذر شرعی لا يسقط معلومه وقد ذكر فی الاشباه فی قاعدة العادة محكمة عبارة القنية هذه وحملها على انه يسامح اسبوعاً فی كل شهر الى ان قال ان الظاهر ان المراد فی كل سنة. شامی ص ۵۶۴ ج ۳.

غرض داچی ددی عبارتونو خخه کم چی دفقهی دمستندو کتابونو خخه را اخیستل سوی دی، داخبره په بنه شان سره بنکاره سوه چی په دی معامله کی شریعت وسعت فرمایلی دی. نو په امر موسع شرعی بانندی څوک متهم کول او بدنامول درست نه دی.

لهذا که چیری امام په ټول کال کی یوه هفته بغیر دشرعی عذر خخه او بغیر داجازی دمتولی وغیره خخه هم غیرحاضر سی نودا معاف ده. اودغیر حاضر دی مودی تنخواه اخیستل هم درست دی. اوکه چیری دڅه شرعی عذر په وجهی سره غیر حاضر سی او رخصت واخلی څنگه چی په سوال کی مذکور دی نودیوی هفتی تعیین هم نسته. (زیاته هم اخیستی سی. عارف)

(۲) زید ته داسی جواب ورکول نه وو پکار دکم خخه چی دحلالی روزی حاصلولو خخه بی پروایی اوپه ظاهره بی رغبتی معلومیږی ولی چی حلاله روزی حاصلول، حلال خوراک اودحرام خخه بچ کیدل په نص قطعی سره مامور به دی. قال الله تعالى: يا ايها الرسل كلوا من الطيبات واعملوا صالحا الاية. سورة مومنون پ ۱۸ رکوع ۱۴ قال المفسرون اراد بالطيبات الحلال. (خازن جلد ۵)

نودذکر سوی اعتراض جواب داورکول پکارنه وو چی ستاددی سره څه تعلق دی. ﴿ډ دامر بالمعروف سره دهرمسلمان تعلق ضرور سته اودنیت حال حق تعالی شانه ته معلوم دی نو جواب ددی اعتراض داورکول پکار وو چی زه حلاله روزی خورم اوحلاله تنخواه اخلم، داډول تنخواه اخیستل شرعاً حرام نه دی. دحلالی روزی په حاصلولو کی ماته اوتاسی ته، ټولوته اهتمام کول پکار دی. لیکن زید ددی جواب په وجه سره کافر یا فاسق نه سو چی دامامت خخه دمعزوله کولو مستحق سی اوامامت دهغه جائز پاته نه سی.

(۳) دگورکشا شرکت کم چی دبعضو مسلمانانو خخه صادر سوی دی هغه دسزا قابل دی، اوڅه چی حضرت مولانا اشرف علی صاحب سلمه په دی باره کی تحریر فرمایلی دی هغه

حق او عین ایمان دی۔ اود حضرت مولانا سلمہ داتحریر فرمایلی چي دهغه حالت کفرته نژدی دی پرمزید احتیاط بانندی مبنی دی کم چي دعلماء ربانیین عادت راروان دی۔

کما قال فی شرح الفقه الاکبر وقد ذکرُوا ان المسئلة المتعلقة بالكفر اذا كان لها تسع وتسعون احتمالاً للكفر واحتمال واحدة فالاولی للمفتی والقاضی ان يعمل بالاحتمال الثانی لان الخطاء فی ابقاء الف کافر اهون من الخطاء فی افناء مسلم واحد۔ شرح فقه اکبر لملاعلی القاری مجتبیٰ ص ۱۹۹۔

اود توبی متعلق چي کم حضرت مولانا سلمہ داتحریر فرمایلی دی چي په تلوار سره توبه کول بانندی فرض دی۔ دفتھی کتابونو اود شریعت محمدیه علی صاحبها الف الف سلام وتحمیه مطابق دی۔ کما قال فی الدر المختار (عن شرح الوهبانية ما يكون كفرا اتفاقا يبطل العمل والنكاح واولاده اولاد زنا وما فيه خلاف) يؤمر بالاستغفار والتوبة وتجديد النكاح۔ درمختار علی الشامی ص ۴۱۴ ج ۳۔ لیکن افسوس دی پرهغه حضراتو بانندی چي ددی ناطق بالحق فیصلی خخه منحرف سول اوپه همدی حضراتو پسی بی بدرد ویل شروع کرل۔ خو دچا نقصان بی وکی؟ خپل عافیت بی خراب کی کما ورد فی الحدیث الشریف من قال لایخیه یا کافر فقد باء بها احدهما (رواه البخاری ومسلم) او عالمانو ته دبد رد ویلو متعلق چي کم عبارت دشرح فقه اکبر خخه تحریر سو هغه دغور قابل دی۔ خاصکر دداسی حقانی عالمانو په تکفیر پسی کیدل خپل دین او ایمان بربادول دی چي دهغه خخه ددی خلگو پرحال بانندی افسوس دی اود خرابی خاتمی بیره ده۔ ددی خیال خخه دی رجوع وکړی کنی دخسر دنیا والاخرة مصداق به جوړسی۔ کما ورد فی الحدیث القدسی من عادی لی ولیاً فقد اذنته بالحرب۔ والله لایحب الفساد وفي البحر الرائق ویکفر بقوله المسلم یا کافر عند البعض والمختار للفتویٰ انه یکفر ان اعتقده کافرا الا ان اراد شتمه انتهى ص ۱۳۳ ج ۵۔

او کم خلگ چي داهل حق تکفیر کوی هغه تکفیر پر هم دوی بانندی راگرخی۔ قال فی شرح الفقه الاکبر ومن قال یا کافر فسکت المخاطب کان الفقیه ابوبکر البلخی یقول یکفر هذا الفاذ ای الشاتم۔ شرح فقه اکبر مجتبیٰ ص ۲۲۳۔

اود گورکشا شرکت په حقیقت کی دکفر اعانت دی اود اسلام دسپکاوی اوبربادی فکر دی۔ قال الله تبارک وتعالی: وتعاونوا علی البر والتقوی ولا تعاونوا علی الاثم والعدوان الایة۔ سورة مائده پ ۲ رکوع ۵۔ اوپه دی کی شریکیدل او دغوبنو خوړلو مذمت او مضرت ثابتول سخته بی باکی او خطرناک دی۔ قال فی شرح الفقه الاکبر ولوشبه نفسه بالیهود والنصارى ای صورة اوسیره علی طریق المزاح والهزل ای ولو علی هذا المنوال

کفر (شرح فقہ اکبر مجتہبی ص ۲۲۸) وفيه ايضاً (عن الخلاصة) من قال احسنت لما هو قبيح شرعاً اوجدت كفر (شرح فقہ اکبر ص ۲۳۳) قال الله تبارك وتعالى: وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ الْاِيَةِ (وقال الله تعالى) وَمَنْ يُضِلِلِ اللهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ. اوحضرت مولانا اشرف على صاحب سلمه بيشكه په ربانى عالمانو كى دى، دسلفو نمونه دى، الله والا دى، حق گوويه دى، چي هرخومره دهغوى تعريف وسى كم دى اوپه آيت كريمه: ولتكن منكم امة يدعون الى الخير ويأمرون بالمعروف وينهون عن المنكر واولئك هم المفلحون (الآية) كى داخل دى اوددى مصداق دى. دهغوى سره محبت كوونكى انشاء الله كاميايى ته رسيدونكى دى اودبغض لرونكو حالت خطرناكه دى. قال (الشيخ ولى الله الدهلوى رحمته الله عليه) فى القول الجميل (فى علامات العالم الربانى) ومنها مواسات الفقراء وطالب العلم بقدر الامكان فان لم يقدر وكان له اخوان موافقون حرضهم وحشهم على المواسات فاذا وجدت هذه الصفات مجتمعة فى شخص واحد فلا تشكن انه وارث الانبياء والمرسلين وانه الذى يدعى فى الملكوت عظيماً وانه الذى يدعو له خلق الله حتى الحيتان فى جوف الماء ورد فى الحديث فلازمه لا ينوتك فانه الكبريت كبريت الاحمر (شفاء العليل ترجمه قول الجميل ص ۱۰۴).

اوپاته سوه داخبره چي بل عالم ددى حضراتو تكفير كړى دى نودا (خبره) دتوجه قابله نه ده: واعلم من انتصب منصب الهداية والدعوة الى الله ما اخل فى شئ من هذه الامور فانه فيه ثلثة حتى يسدها بهرحال امام مذكور يقيناً دامامت لائق دى اودهغه عقائد، اوحالات اوصفات كم چي په سوال كى ذكرسوى دى هغه دعقائدو داهل سنت والجماعة موافق دى اودشريعت پيروي ده. كه چيرى فى الواقع په دى سپرى كى دغه صفات سته نو دهغه په عالم ربانى كيدلو كى خه شهبه ده اودهغه متابعت اواقضاء ضرورى ده. فقط والله تعالى اعلم وعلمه اتم

په تاش (بوقسم لوبه) كونكى پسى لمونخ جائز دى او كه نه؟ سوال: (۱۱۵۴) يوسپرى بغير

دگتيلو او بايللو خخه تاش كوى په هغه پسى لمونخ جائز دى او كه نه؟

جواب: په هغه پسى لمونخ مكروه دى ولى چي دگتيلو او بايللو خخه بغير هم تاش كول ممنوع اومكروه دى. دداسى لهو اولعب خخه مسلمانانو ته احتراز لازم دى. فقط والله تعالى اعلم مفتى مدرسه

وكره تحريم اللعب بالنرد وكذا الشطرنج واباحه الشافعى وابويوسف وفى رواية وهذا اذا لم يقامر ولم يداوم ولم يخل الواجب والا فحرام بالاجماع آه (درمختار) دتاش حالت دشطرنج په شان دى. دليله قاله فى الدر المختار ويكره كل لهو لقوله صلى الله عليه وسلم كل لهو المسلم حرام الا

ثلاثة ملاعبته اهل وتأديبه لفرسه ومناصلته بقوسه وقال في ردالمحتار كل لعب عبث فالثلاثة بمعنى واحد كما في شرح التأويلات والاطلاق شامل لنفس الفعل ص ۳۴۷ ج ۵ .

دهوا خارجیدلو مریض امام چی کم لمونخ ورکی دهغه خه حکم دی؟ سوال: (۱۱۵۵) یو

سپی دهوا خارجیدلو مریض دی. ډیر واره په بی خبری کی هم هوا ځینی خارجیری، په داسی حالت کی هغه تردری میاشتنو پوری امامت وکی. ددی څخه مخکی به بی هم کله کله لمونخ ورکوی. وروسته چی پوره معلومه سوه چی معذوره دی نولمونخ ورکول بی پرینسول. په داسی صورت کی امام اومقتدیانو دپاره څه حکم دی؟ که چیری دامام په وینا سره هغوی خپل لمونخونه راونه گرزوی نوپه هغوی بانندی څه حکم دی؟ اوکم لمونخونه چی هغه کله کله په یو موقع بانندی ورکړی وو دهغه څه حکم دی؟

جواب: که چیری دامعلومه اویقین نه وی چی کم لمونخونه هغه ورکړی دی په هغه کی هوا خارجه سویده یعنی دهوا خارجیدلو په هغه کی یقین نسته اویاد ورته نه دی نو لمونخونه دتولو وسول. کما فی الدر المختار. وصح لو توضحاً علی الانقطاع وصلی كذلك. فقط والله تعالی اعلم.

واذا ظهر حدث امامه وكذا كل مفسد في رأى مقتد بطلت فيلزم اعاتها كما يلزم الامام اخبار القوم اذا أمهم وهو محدث او جنب او فاقد شرط او ركن وهل عليهم اعاتها ان عدلا نعم والا نذبت وقيل لا لفسقه باعترافه. آه درمختار.

په غیر مقلد پسی لمونخ درست دی او که نه؟ سوال: (۱۱۵۶) ما قولکم رحمکم الله تعالی فی

هذه المسئلة (اقتداء الحنفی خلف غیر المقلدین جائز ام لا؟) بینوا توجروا.

جواب: حامدا ومصليا اقول التفصيل عندی ان غیر المقلدین هم اصناف شتی فمنهم من یختلف مع المقلدین فی الفروع الاجتهادية فقط ، فحکمهم فی جواز الاقتداء بهم للحنفية كالشافعية حيث يجوز بشرط المراعاة فی الخلافات الصلوتية وفاقا وعند عدم المراعاة خلافا وبالاولی افقی الجمهور فان امر الصلوة مما ینبغی ان یحتاط فيه ومنهم من یختلف فی الاجتماعیات عند أهل السنة كتجوز نکاح ما فوق الاربع وتجوز المتعة وتجوز سب السلف وامثال ذلك وحکمهم کاهل البدعة حيث یکره الاقتداء بهم تحریماً عند الاختیار وتنزیهاً عند الاضطرار وحيث یشتبه الحال فالاولی ان یقتدی بهم دفعاً للفتنة ثم یعيد اخذاً بالاحوط، ولو كانت الفتنة فی الاقتداء فلا یقتدی صونا للمسلمین عن التخلیط فی الدین. والله تعالی اعلم وعنده علم یقین والحق المبین .

الکاتب: حضرت مولانا مولوی اشرف علی صاحب، ثانی یوم من ذی الحجة سنة ۱۳۲۹ھ من الهجرة المقدسة.

باب الإقتداء والصف

فصل رابع

(خلورم فصل)

صف، اقتداء، او دامام او مقتدی مقام

چی په مخکی صف کی خای نه وی نو یوازی سری دی خه وکری: سوال: (۱۱۵۷) د مقتدیانو یوصف په امام پسی دی په هغه کی دبل مقتدی خای بالکل نسته. اوس چی کم سری راسی نوهغه کم خای ودریری. په دوهم صف کی یوازی، اوکه دمخکنی صف خخه خوک مقتدی راواخلی اودهغه سره ودریری. که چیری دمخکنی صف خخه دی واخلی نودکم خای خخه دصف دشروع خخه اوکه داخیر خخه، که چیری یی داخیر خخه راوباسی نوپه لمانخه کی به خه نقصان راسی اوکه نه؟

جواب: که چیری په صف کی خای ورپیدانه سی نو انتظار دی وکری چی بل خوک راسی. که چیری رانه سی نودصف خخه دی داسی سری راکش کړی خوک چی په مسئله پوهیری. که چیری داسی سری په نظر رانه سی نویوازی دی په امام پسی اودصف خخه وروسته (۱) ودریری. انتظار حتی یجیئ اخر یقفان خلفه وان لم یجیئ حتی رکع الامام یختار اعلم الناس بهذه المسئلة فجذبه ویقفان خلفه ولو لم یجد عالما یقف خلف الصف بحذاء الامام لضرورة، کذا (۲) فی الشامی.

که دبالغ سره په صف کی نابالغه یو خای سی نوخه حرج خونسته: سوال: (۱۱۵۸) که چیری یونابالغه هلك دجمعی راسته طرفته یا چپه طرف ته راسی اوپه لمانخه کی شریک سی یا دصف په مینخ کی دبالغو خلکو سره راغی او ودریدی نوپه لمانخه کی به خه نقصان رایی اوکه نه؟

جواب: که چیری یو نابالغ وی نوپه صف کی دی ودریری، ثم الصبیان ظاهره تعددهم فلو واحدا دخل الصف (۳).

په رکوع او سجده کی الصاق کعبین: سوال: (۱۱۵۹) الصاق کعبین رکوع وسجود سنت

(۱). وكذا القيام منفردا، وإن لم یجد فرجة، بل یجذب أحدا من الصف. ذكره ابن الكمال، لكن قالوا: فی زماننا: تركه أولى، (درمختار) والاصح ما روی هشام عن محمد انه ينتظر الى الركوع فان جاء رجل والا جذب اليه رجلا اودخل فی الصف ثم قال فی القنية والقيام وحده أولى فی زماننا لغلبة الجهل على العوام (رد المحتار باب ما یفسد الصلوة، وما یكره فیها ص ۲۰۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۴۲). ظفیر

(۲). رد المحتار باب الامامة مطلب كراهة قيام الامام فی غیر المحراب ص ۵۳۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸. ظفیر

(۳). الدر المختار على هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۳۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۱. ظفیر

است یا چپی؟ آیا الصاق قدمین خود مراد است یا الصاق کعب بکعب غیر مراد است.
جواب: فی الدر المختار: ویسن ان یلصق کعبیه قال فی الشامی قال السید ابو السعود
 وكذا فی السجود (۱) ایضاً الخ. پس ظاهر این است که کعبین خود را باهم ملصق کند
 وممكن است که مراد محاذات کعبین باشد واز ارجاع ضمیر در کعبه بسوی مصلی
 احتمال ثالث ساقط شد یعنی ضم کعب خود بکعب غیر مراد نخواهد شد. فقط

چی دمخکی خنجه دامام په اړخ کی صرف یو سړی وی بیا نور خلک راسی نوڅه به کوی؟

سوال: (۱۱۶۰) دامام راسته طرف ته یو مقتدی دی، وروسته څو کسان نور راغلل او په
 امام پسی یی د سجدی په فاصله صف جوړکی. لمونځ صحیح سو او که نه؟

جواب: کله چی دامام سره یو سړی راسته طرف ته وو، بیا نور راغلل، نومقتدی ته یا امام
 ته به خپل ځای پرېښوول وی او که چیری داسی ونه سوه او بعضی مقتدیان د صف په
 فاصله ودریدل نو لمونځ سره دکراهنه جائز دی. شامی جلد اول: ولوقام واحد بجنب الامام
 وخلفه صف کره (۲) اجماعاً. فقط

مقتدیان به څنگه دربری: سوال: (۱۱۶۱) په لمانځه کی مقتدیان اوږی داوږو سره او
 بجلکی د بجلکو سره یو ځای کړی ودربری او که څنگه؟

جواب: یو ځای دریدل او په مینځ کی ځای خالی نه پرېښوول سنت دی. قدم د قدم سره دیو
 ځای کولو مطلب دادی چی سیده او برابر دی وی مخ ته شاته دی نه وی. (۳) فقط

په صف کی هوار والی به څنگه وی: سوال: (۱۱۶۲) د جمعی په لمانځه کی به بجلکی
 برابری وی او که څنگه؟

جواب: بجلکی د بجلکو سره برابر سیده کیدل پکاردی او اوږه داوږی په برابری کی کیدل
 پکاردی. په دی سره به صف سیده سی په درمختار کی دی، ویسوا منا کبهم (۴). فقط

د مینځ صفونه خالی پرېښوول او وروسته دریدل څنگه دی؟ سوال: (۱۱۶۳) که چیری په
 جماعت سره لمونځ کیدی او یو څو کسانو یو یادوه صفونه په مینځ کی پرېښوول او
 وروسته ودریدل نو دهغوی لمونځ کیری او که نه؟

جواب: لمونځ یی صحیح سو خودا خلاف سنت دی. صفونه متصل ساتل پکار دی او په

(۱). ردالمحتار. باب صفة الصلوة بعد الفصل ص ۴۲۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۳. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۳۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸. ظفیر

(۳). ویصف ای یصفهم الامام بان یامرهم بذلك، قال الشمنی وینبغی ان یامرهم بان یتراصوا ویسدوا الخلل
 ویسوا منا کبهم (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۳۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸. ظفیر

(۴). الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۳۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸. ظفیر

مینغ کی خالی خای پریینوول نہ دی پکار۔ (۱) فقط

دپردی شانه اقتداء درستہ ده اوکہ نہ؟ سوال: (۱۱۲۴) پہ جومات کی دننه جمعہ کیری، کوچنی پردی راخپیری، دهغه خخہ دباندی چی کم سپری پرلمانخہ ولاپردی دهغوی لمونخ کیری اوکہ نہ؟

جواب: دهغوی لمونخ ہم (۲) صحیح دی۔ فقط

یوازی نابالغ کم خای ودیری: سوال: (۱۱۲۵) کہ چیری نابالغہ هلك یوازی وی نودسپرو دصفونو خخہ وروسته یوازی ودیری اوکہ دسپرو پہ صف کی شریک سی؟

جواب: یوازی هلك دی دسپرو پہ صف کی شریک سی۔ کذا فی الشامی (۳)۔

چی دبالغو صف پوره نہ وی اووروستہ دنابالغو صف پوره سی نو وروسته راتلونکی پہ کم خای

کی شامل سی: سوال: (۱۱۲۶) پہ امام پسی دسپرو جماعت لردی او ورپسی دنابالغو هلكانو جماعت دیردی۔ کہ چیری مسبوق بالغ سپری پہ مخکنی صف کی دریدل غواری نو دهلكانو جماعت تہ خہ رکم وواپی؟

جواب: کہ چیری دهلكانو مختہ ولارسی یاصف وخیری او دبالغانو پہ صف کی یوخی کیدی سی نو ولاپردی سی او دبالغو پہ صف کی دی شریک سی اوکہ چیری ممکن نہ وی او دهلكانو پہ صف کی ودیری نوبیا ہم لمونخ صحیح (۴) دی۔

پہ دستمال اینولو سرہ پہ صف کی دخی حقدار کرخی اوکہ نہ؟ سوال: (۱۱۲۷) دلته یو

جومات دی چی پہ هغه کی یوٹو صاحبانو زید، عمر، بکر وغیرہ داطریقہ جاری کپیدہ چی دجمع خخہ مخکی خپل خپل دستمال وغیرہ پہ مخکی صف کی کنسیردی او داودس وغیرہ دپارہ ولارسی اوپہ دی کار سرہ خپل خان ددغه خای حقدار گنی۔ مثلاً خالد داذان خخہ وروسته او دجمعی خخہ مخکی دخپل کور یا حجری خخہ پہ اوداسہ کی تیار راسی

(۱)۔ وصلى على رفوف المسجد ان وجد في صفه مكانا كره كقيامه في صف خلف صف فيه فرجة (در مختار) هل الكراهة فيه تنزيهية او تحريمية ويرشد الى الثاني قوله ﷺ ومن قطعه قطعه الله (رد المحتار باب الامامة مطلب في الصف ص ۵۳۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۰)۔ ظفیر

(۲)۔ والحائل لا يمنع الاقتداء ان لم يشتهه حال امامه بسماع اورؤية ولو من باب مشبك يمنع الاصول (الدر المختار) قوله بسماع اي من الامام او المكبر قوله اورؤية ينبغي ان تكون الرؤية كالسماع لافرق فيها بين ان يرى انتقالات الامام او احد المتقديين (رد المحتار باب الامامة ص ۵۴۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۸۲)۔ ظفیر

(۳)۔ ثم لصبيان ظاهره تعددهم فلو واحد دخل الصف (الدر المختار على هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۳۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۱)۔ ظفیر الدين غفرله

(۴)۔ فلو شرعوا وفي الصف الاول فرجة له خرق الصفوف (رد المحتار باب الامامة ص ۵۳۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۹)۔ ظفیر

اودمخکی صف پہ شوق کی حاضری نوداصحابان ورتہ یوقسم مانع جوہری۔ کہ چیری ہفہ دچاکپہ وغیرہ راستہ یاچپہ طرف تہ کشوی اوسنت کوی نوہفہ تہ غیر مستحق اوزیاتی کونکی وایی۔ نوآیا زید او عمر وغیرہ پہ دغہ ذکرسوی فعل سرہ دمخکی صف مستحق دی اوکہ خالد کم چی تیار راغلی دی اودمخکی صف دپارہ حاضر سوی دی؟

جواب: پہ ردالمحتار باب الوتر والنوافل کی دی: قال فی القنیة له فی المسجد موضع معین یواظب علیہ وقد شغله غیرہ قال الاوزاعی له ان یرعجه ولس له ذلك عندنا آه لان المسجد لیس ملکاً لاحد بحر عن النہایة، قلت وینبغی تقييده بما اذا لم یقم عنه علی نية العود بلا مهلة كما لو قام للوضوء مثلاً ولا سيما اذا وضع فيه ثوبه لتتحقق سبق يديه (١) الخ۔ ددی عبارت خخہ معلومہ سوہ چی مخکی راتلونکی چاچی دستمال ایینی دی او داودس دپارہ تللی دی دوایس راتلو پہ نیت سرہ چونکی دہفہ قبضہ مخکی وسوہ نوبل سپی وروستہ راتلونکی دی دہفہ حای نہ اخلی۔ فقط

پہ صف کی تنگی پیدا کول خنکہ دی؟ سوال: (۱۱۲۸) پہ ہمدی جومات کی چی جمعہ ودربری نوبعضی خلگ سرہ ددی چی پہ مخکی صف کی حای نہ وی خامخا پہ مخکنی صف کی رانتوزی۔ اودا ظاہرہ دہ چی کلہ پہ صف کی دینخہ ویشتو سپیو حای وی اوپہ ہفہ کی اوہ ویشت سپی پہ زور زور راسی نوددغہ زیاتو پہ وجہی سرہ صف بالکل کور سی اولمونخ گزار مخ تہ وروستہ سی، علاوہ ددی خخہ لمونخ گزارو تہ سختہ تنگی او تکلیف وی۔ نوآیا دغہ بعضو زیاتو صاحبانو تہ بہ پہ مخکی صف کی پہ رانتوتلو سرہ دمخکی صف ثواب ورکول کیری اوکہ نہ؟

جواب: قال فی الدرالمختار وینبغی ان یأمرهم بان یتراصوا ویسدو الخلل ویسوا مناکبہم (٢) الخ ددی حاصل دادی چی امام دی متقدیانو تہ حکم وکپی چی بنہ نژدی نژدی ودربری او ددو لمونخ گزارو ترمینخ خالی والی مہ پیری دی اوخپلی اوپی برابری کپی۔ نوکہ چیری پہ مخکی صف گنجائش وی نویا ذکرسوی حکم پہ موجب پہ مخکی صف کی دریدل اوپہ مینخ کی فراخوالی بندول مستحب اومسنون دی اوکہ چیری حای نہ وی نودمخکی صف لمونخ گزارو تہ تکلیف ورکول مناسب نہ دی۔ (٣) فقط

(١) ردالمحتار باب ما یفسد الصلوة وما یکرہ فیہا مطلب فیمن سبقت یدہ الی مباح ص ۲۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۲۲، ظفیر

(٢) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸، ظفیر

(٣) قال فی المعراج الافضل ان یقف فی الصف الاخر اذا خاف ایذاء احد، قال ﷺ من ترک الصف الاول مخافة ان یؤذی مسلماً اضعف له اجر الصف الاول وبه اخذ ابوحنيفة ومحمد (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۲ ج ۱، ط. =

چی هلکان دیوہ خٹہ زبات وی نو وروستہ دی ودیری: سوال: (۱۱۶۹) دوہ کسان خوانان

دی اوخلور پنخہ هلکان دی هلکان پہ صف کی ودیری اوکے وروستہ؟

جواب: پہ دی صورتہ کی دی هلکان وروستہ ودیری. (۱) فقط

بی پیری هلک پہ صف کی درول خٹہ دی؟ سوال: (۱۱۷۰) دزید دیو نابالغہ بی پیری

هلک سرہ محبت دی اودی هغه سرہ ددی چی نور نابالغہ هلکان ستہ، دبالغانو پہ جمعہ

کی بی دخیل خان سرہ دروی. ددی خہ حکم دی؟

جواب: بی پیری مخ والا هلک پہ جمعہ کی پہ یوحای درولو سرہ بعضو فقهاوو دلمانخہ

دفساد حکم فرمایلی دی کہ خہ ہم اصح عدم فساد دصلوۃ دی، اونظر بالشہوۃ یی دہغه

طرف تہ حرام لیکلی دی. نوپہ لمانخہ کی داسی هلک (دخان سرہ) یوحای درول نہ دی

پکار. (۲) اواصل مسئلہ دادہ چی کہ چیری هلکان پیر وی، نودهغوی صف دسپیو خٹہ

وروستہ پکاردی. اوکے صرف یوهلک پہ جمعہ کی وی نوهغه تہ دسپیو پہ جمعہ کی

دریدل درست دی. (۳) لیکن کم صورتہ چی پہ سوال کی درج دی پہ دی صورتہ کی پہ ہیخ

شان اوپہ ہیخ حالت کی دغه هلک خان سرہ درول درست نہ دی. فقط

دنبالغہ پہ مخکی صف کی کیدل اوبالغ وروستہ. دادرست دی اوکے نہ؟ سوال: (۱۱۷۱) کہ

چیری یو سپی دخیل خان سرہ نابالغہ هلک پہ مخکی صف کی ودروی اونور بالغ سپی

پہ دغه هلک پسی پہ دوهم صف کی ودیری نوددغه خلگو پہ لمانخہ کی بہ کراہت وی

اوکے نہ؟ اوتحریمی بہ وی اوکے تنزیہی. او دپول صف لمونخ بہ صحیح کیری، اوکے دیو

خاص؟

جواب: سنت طریقہ دادہ چی دهلکانو صف دی پہ بالغانو پسی وی، لیکن پہ درمختار

کی دی چی کہ چیری دجمعی پہ ابتداء کی صرف یوهلک نابالغہ وی، نو هغه دی دسپیو

پہ صف کی شامل سی. ددرمختار عبارت دادی: ثم الصبيان ظاهره تعددهم فلو واحداً

= س. ج ۱ ص ۵۲۹. ظفیر

(۱). یصف الخ الرجل الخ ثم الصبيان ظاهره تعددهم (درمختار) وكذا لو كان المقتدى رجلا وصيبا يصفهما خلفه

رد المحتار باب الامامة جلد اول ص ۵۳۴ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۱. ظفیر

(۲). ومحاذات الامر الصبيح المشتبه لايفسدها على المذهب، تضعيف لما في جامع المجوبى ودرر البحار

من الفساد لانه في المرأة غير معلول بالشهوة بل بترك فرض المقام (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب

الامامة ص ۵۳۹ ج ۱) ولايجوز النظر اليه بشهوة كوجه امره فانه يحرم النظر الى وجهها ووجه الامر اذا شك في

الشهوة (ايضاً باب شروط الصلوة مطلب في النظر الى وجه الامر ص ۳۷۷ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۷). ظفیر

(۳). یصف الخ الرجال ثم الصبيان ظاهره تعددهم فلو واحد دخل الصف (الدر المختار على هامش ردالمحتار

باب الامامة ص ۵۳۴ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۱. ظفیر

دخل الصف (۱). اویہ شامی کی بی ویلی دی چی صاحب بحر پہ دی بارہ کی دحضرت انس رضی اللہ عنہ حدیث فصفتُ انا والیتیم وراءہ الحدیث (۲) خخہ استدلال کری دی. نو ددی حدیث اودر مختار دروایت خخہ معلومہ سوہ چی کہ چیری یوبالغ هلك پہ جمعہ کی وی نوہغہ دی دبالغانو پہ صف کی شامل سی، اوکہ چیری نابالغہ هلکان ڍیر وی نوہغوی دی دبالغانو دصف خخہ وروستہ ودرول سی.

بهر حال دامعلومہ سوہ چی کہ چیری نابالغہ هلك دسپیو پہ صف کی ودریدی اودہغہ خخہ دواړو طرفوتہ بالغان دریدل نوددغہ بالغانو پہ لمانخہ کی خہ فساد اوکراہت رانہ غی. فقط

دنبخی اوخاوند جمعہ درستہ ده اوکہ نہ؟ سوال: (۱۱۷۲) دنبخی اوخاوند جمعہ درستہ ده اوکہ نہ؟

جواب: دنبخی اوخاوند جمعہ پہ داشان چی دواړہ برابر ولاړوی خنګہ چی دیومقتدی کیدلو پہ صورتہ کی حکم دی درست نہ دی. پہ دی صورتہ کی بہ دیوہ لمونخ ہم ونسی (۳). فقط

(لیکن کہ دنبخی قدمونہ وروستہ وی نو (لمونخ) درست دی. ظفیر)

چی امام پہ مصلی بانندی وی اومقتدیان پہ فرش وی نودادرستہ ده اوکہ نہ؟ سوال: (۱۱۷۳) چی امام پہ مصلی بانندی ودریبی لمونخ ورکوی اومقتدیان پہ فرش بانندی همداسی وی. جائز دی اوکہ نہ؟ **جواب:** جائز دی. فقط

چی امام پہ تخت وی اومقتدیان پہ فرش وی، نوخہ حکم دی؟ سوال: (۱۱۷۴) پہ گرمی اوبارانی هوا کی دمار، لپم دبیری خخہ کہ چیری دماخستن اودسهار لمونخ تہ امام دجومات پہ فرش بانندی تخت واچوی اولمونخ ورکوی اومقتدیان همداسی پہ فرش بانندی وی نو دا جائز دی اوکہ نہ؟

جواب: کہ چیری دغہ تخت دیوذرع ہومرہ لوړ وی نو مکروہ دی، کنی جائز دی. کما فی الدر المختار: وانفراد الامام علی الدکان للنهی وقدر الارتفاع بذراع ولا بأس بمادونه وقیل ما یقع به الامتیاز وهو الاوجه (۱) الخ بهر حال داسی نہ کول بنہ دی. فقط

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۱. ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الامامت ص ۵۳۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۱. ظفیر

(۳). وقال المرأة اذا صلت مع زوجها في البيت ان كان قدمها بخذاء قدم الزوج لا تجوز صلاتهما بالجماعة وان قدماها خلف قدم الزوج الا انها طويلة تقع راس المرأة في السجود قبل رأس الزوج جازت صلاتهما لان العبرة للقدم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۲). ظفیر.

پہ در کی ددریدونگی مقتدی خہ حکم دی؟ سوال: (۱۱۷۵) پہ یو جامع مسجد کی خو درونہ (یعنی دستنو مینخونہ) دی. دجمعی پہ وخت کی پہ ہر درکی مقتدیان ودریری. غرض دادی چی کم مقتدیان پہ در کی ودریری اودجمعی لمونخ اودجماعت لمونخ ادا کوی دھغوی ہم ہغومرہ ثواب دی کم چی پہ مخکی صف کی دی اولمونخ ادا کوی اوکہ دجماعت دثواب خخہ محرومہ سول، دجماعت لمونخ خوبی پہ کراہت سرہ اداء نسو؟ آیا دلمانخہ پہ کیدلو کی احتمال ستہ؟

کہ چیری دلمر دتاؤ پہ وجہی سرہ ددر خخہ دباندی پہ صحن کی لمونخ دزپہ پہ اطمینان سرہ نسی اداء کیدی اوپہ دی وجہی سرہ دجومات پہ درونو کی پہ دریدلو سرہ دجمعی لمونخ اداء سی نوپہ دی صورت کی خہ حکم دی؟

جواب: قال الشامي والاصح ماروی عن ابی حنیفہ رحمہ اللہ انه قال اکرہ ان یقوم بین الساریتین. ددی روایت خخہ صفا معلومہ سوہ چی امام تہ ددوو ستنو پہ مینخ کی ددریدلو خخہ خان ساتل لازم دی. نومعلومہ سوہ چی بی ضرورتہ پہ ستنو یعنی درونو کی دریدل مکروہ دی، خولمونخ کیری اودجمعی ثواب ہم ورتہ حاصلیری. اوکہ چیری پہ یودرکی یر سری دریدی سی چی کوچنی غوندی صف دھغوی خخہ جورسی اوددی ضرورت وی نوپہ دی کی بہ کراہت ہم پہ ظاہرہ نہ وی. فقط واللہ تعالیٰ اعلم. کتبہ عزیز الرحمن. (والاصطفاف بین الاسطوانتین غیر مکروہ لانہ صف فی حق کل فریق الخ مبسوط ص ۳۵ ج ۲).

دمنبر پہ وجہی سرہ کہ چیری پہ صف کی فاصلہ پاتہ سی نوخہ وکری؟ سوال: (۱۱۷۲) د جومات پہ مخکنی صف کی منبر حائل اوسی پہ دی وجہی سرہ پہ مخکنی صف کی تقریباً دوہ لاسہ دمنبر پہ اندازہ خای خالی اوسی. نودا فصل باعث دکراہت دی اوکہ نہ؟ او کہ چیری تول صف مخ تہ سی نودبعضو سجدہ بہ پردغہ منبر باندی کیری. آیا دا صحیح دہ؟

جواب: دافصل ضروری باعث دکراہت نہ دی اودسجدی خای کہ چیری دنیم ذراع پہ مقدار لوپ وی نودا ہم درست دی اودضرورت پہ وجہ ددی خخہ پہ زیات لوپوالی کی ہم حرج نستہ. ولوکان موضع سجوده ارفع من موضع القدمین بمقدار لبنتین منصوبتین جاز وان اکثر لا الا لزحمة رحمہ اللہ درمختار. (۲) فقط

کہ چیری مقتدی خپاہ خاص مصلی وغوروی نوخہ حکم دی؟ سوال: (۱۱۷۷) دسہار دلمانخہ

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصلوٰۃ وما یکرہ فیہا ص ۲۰۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۴۲. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار. باب صفة الصلاة فصل تالیف الصلاة، ج ۱ ص ۴۷۰، ط.س. ج ۱ ص ۵۰۸. ظ

تکبیر و سو، یوسری پہ صف کی خان ته خپله مصلی وغوروله، کمه چی ددری وه حالانکی امام اوتول لمونخ گزارو پر چتائی باندي لمونخ کوی. په همدی وجه یوسری هغه منع کی، دهغه په جواب کی هغه وویل چی داجائز دی اومصلی یی لوړه کره اوجلا یی وغوروله او (یوازی یی) لمونخ وکی. چی مصلی یی بیله وغوروله اولمونخ یی وکی نو دامام توهین خو ونسو؟

جواب: په دی کی هیخ حرج نسته اوخه ضرورت هم نسته، بعضو فقهاوو احتیاط داسی لیکلی دی چی خپله مصلی په یوازی ساتلو کی خه حرج نسته. اودامام په دی کی هیخ توهین نه دی. دادمنع کونکی غلطی ده اونا خبریت دی چی اعتراض یی باندي وکی او هغه یی دجمع خخه محرومه کی. په درمختار کی دی: حمل السجادة فی زماننا اولی احتیاطاً ۱. نو په داسی کار باندي کم چی بعضو عالمانو جائز لیکلی دی انکار او اعتراض کول مناسب نه دی. که خه هم هغه ته ددی خه ضرورت هم نسته ولی چی دجومات خینی پاکی دی هغه پاکی گنیل پکاردی، او دعامو لمونخ گزارو برابر خپل خان لرل پکاردی. (۱) فقط

دصف خخه وروسته یوازی دریدل اولمونخ کول خنکه دی؟ سوال: (۱۱۷۸) دصف خخه بیل

دریدل اولمونخ کول درست دی اوکه نه؟ اولمونخ صحیح سو اوکه نه؟

جواب: لمونخ صحیح سو خوبی عذره یوازی دریدل مکروه دی. (۲)

دمخکنی صف دخالی خای دکولو دپاره پرچا لوړ اوبتل خنکه دی؟ سوال: (۱۱۷۹) یوسری

په صف کی خالی خای پرینووی او وروسته کنبینستی اوبل سړی ترهغه لوړ واوبنتی اوپه خالی خای باندي کنبی نستی نوخه حرج خو پکنبی نسته؟

جواب: کم سړی چی مخ ته خالی خای ولیدی اوپرل لوړ واوبنتی اوهلته کنبینستی په هغه باندي هیخ گناه نسته. اوچاچی سره ددی چی مخکی خالی خای وو او وروسته کنبی نسته یی اختیار کرل نوهغه خلاف اولی کار وکی (۳).

(۱). ایضاً الدر المختار علی هامش ردالمحتار.

(۲). وكذا يكره للمقتدى ان يقوم خلف الصفوف وحده اذا وجد فرجة في الصفوف (عالمگیری كشوری ص ۱۰۲

ج ۱، ط. م. ج ۱ ص ۱۰۷). ظفیر

(۳). ولو وجد فرجة في الاول لا الثاني له خرق الثاني لتقصيرهم، وفي الحديث من سد فرجة غفرله (درمختار) وفي القنية قام في اجر صف وبيته وبين الصفوف مواضع خالية فللداخل أن يمر بين يديه ليصل الصفوف لأنه أسقط حرمة نفسه فلا يأثم المار بين يديه، دل عليه ما في الفر دوس عن ابن عباس عنه صلى الله عليه وسلم " [من نظر إلى فرجة في صف فليسدّها بنفسه؛ فإن لم يفعل فمرّ ماز فليخط على رقبته فإنه لا حرمة له] " أي فليخط المار على رقبته من لم يسدّ الفرجة. اه (رد =

مقتدی تہ دامام پہ صف کی لڑ وروستہ دریدل خنکھ دی؟ سوال: (۱۱۸۰) زید داختر امام دی، کم وخت چی زید داختر لمونخ ورکوی نودزید راسته اړخ ته بکر یوه لویشت وروسته او عمر دزید چپه طرف ته یوه لویشت وروسته، اوباقی لمونخ گذار په سمه طریقہ دریبری، نولمونخ کیبری اوکھ نه؟

جواب: په دی صوره کی لمونخ کیبری خو داهیئت دست خنخه خلاف دی اومکروه دی. په درمختار کی دی فلو توسط اثنین کره تنزیهاً، بیامخ ته لیکي: ولوقام واحد بجنب الامام وخلفه صف کره اجماعاً. (۱)

په صف کی دامام راسته اوچپه طرف ته ناهمواری او دانتقالاتو په تکبیرونو په جهر اوسر کی

توازن: سوال: (۱۱۸۱) یوامام چپه طرف ته زیات مقتدیان ساتی اوراسته طرف ته کم. اوپه لمانخه ورکولو کی یی دا حالت دی چی کله خو دانتقالاتو تکبیرونه په دشان اداء کوی چی ټول جومات خو پریږده ټوله محله وگړنگیبری اوکله داسی په کراره اونزاکت سره آخری سلام وگرزوی چی مقتدیان باندي خبر هم نسی. په داسی حالت کی شرعاً څه حکم دی؟

جواب: امام ته په مینخ کی دریدل پکاردی اودواړه طرف ته برابر مقتدی درول پکاردی، چپه طرف ته زیات مقتدیان درول دستنو خلاف دی، سنت طریقہ داده چی کم وخت جمع دریبری نودواړه طرف ته دی برابر مقتدیان (۲) وی. بیا چی څوک وروسته راسی اوشریک سی نوهغوی ته هم دالحاظ ساتل پکاردی چی حتی الوسع دی دواړو طرفونو ته یوډول په جمعه کی شریک سی. اوامام ته دحد څخه زیات جهر یا دحد څخه زیاته اخفاء دواړی خبری خلاف دستنو (۳) دی. فقط

دمقتدی او امام تر مینخه فاصله: سوال: (۱۱۸۲) دمقتدی د سجدی د ځای څخه د امام

= المختار باب الإمامة ص ۵۳۳ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۰، ظفیر.

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمختار باب الإمامة ص ۵۳۱ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

(۲). وینبغی للامام ان یقف بازاء الوسط فان وقف فی میمنة الوسط او فی میسرتة فقد اساء لمخالفة السنة هکذا فی التبیین الخ فان تساوت المواضع ففی یمین الامام وهو الاحسن (عالمگیری الباب الخامس فی الإمامة فصل خامس ص ۸۳ ج ۱ ، ط.م. ج ۱ ص ۸۹) ظفیر.

(۳). ویجهر الامام بتکبیرة رکوع وغیره وهو ظاهر الروایة (عالمگیری مصری، الباب الرابع فی صفة الصلوة ص ۲۹ ج ۱، ط.م. ج ۱ ص ۷۲. وجهر الامام بالتکبیر بقدر حاجته للاعلام بالدخول والانتقال وكذا بالتسمیع والسلام (درمختار) قوله بقدر حاجته للاعلام الخ او کره اهدقلت هذا اذا لم یفحش الخ و اشار بقوله والانتقال الى ان المراد بالتکبیر هنا ما یشمل تکبیر الاحرام وغیره وبه صرح فی الضیاء (ردالمختار باب صفة الصلاة مطلب سنن الصلاة ص ۴۴۳ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۵). ظفیر

ددریدلو دحای ترمینخ خومره فاصله ساتل پیکاردی؟

جواب: په مینخ کی دصف فاصله پریردی، اوڅه تحدید یی نسته. (۱) فقط

په اخرونو کی دامام سره برابر لږ وروسته دریدل څنگه دی؟ سوال: (۱۱۸۳) یوسری داختر په لمونځونوکی قصداً دامام سره برابر لږ قدر وروسته دریری اولمونځ کوی دهغه په لمانځه کی او دمقتدیانو په لمانځه کی به څه خرابی وی اوکه نه؟

جواب: ددغه برابر دریدونکی سړی په لمانځه کی کله چی هغه دامام څخه څه وروسته وی اودنورو مقتدیانو په لمانځه کی څه فساد اوخلل نه رایی. لمونځ دتولو صحیح دی لیکن بغیر دخاص ضرورته لکه دحای وغیره تنگوالی څخه یوسری ته دجمعی څخه جلا کیدل اویوازی دامام سره برابر دریدل مکروه دی، بنه نه دی. (۲)

دنبالغو صف دی کم حای وی؟ سوال: (۱۱۸۴) که چیری دوه دری بالغان وی اودری څلور نابالغه هلکان وی نوپه یوصف کی دی علی الترتیب ودریری اوکه بالغان په یوصف کی اوهلکان په بل صف کی وروسته ودریری؟

جواب: نابالغه هلکان چی ډیری وی نودبالغانو څخه وروسته دی ودریری په یو صف کی دی نه دریری (۳). فقط

دیومقتدی دبل مقتدی سره پنبی یوځای کول څنگه دی؟ سوال: (۱۱۸۵) پنبی یوځای کول چی دراسته طرف دمقتدی چپه پنبه دچپه طرف مقتدی دراسته پنبی سره ولگیری په دی سره لمونځ فاسدیری اوکه نه؟

جواب: لمونځ خوپه دی سره نه فاسدیری لیکن داکار دهغوی خلاف سنت دی (۴). فقط

صف پوره وو یوسری راغی او وروسته یوازی ودریدی نوڅه حکم دی؟ سوال: (۱۱۸۶)

دجمعی په لمونځ کی پوره صف ډک وو، یولمونځ گذار ته په صف کی حای پیدانه سو، هغه یوازی ودریدی، لمونځ وسو اوکه نه؟ یا هغه په جمعه کی شامل سو اوکه نه؟ که

(۱). والزائد یقف خلفه (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۷)

دومره فاصله دی وی چی رکوع اوسجدي ته دتللو په وخت کی دی دمقتدی سر دامام سره نه تکریری والله اعلم. ظ

(۲). ویقف الواحد محاذیا أي مساویا لیمین امامه، ولا عبرة بالرأس بل بالقدم، فلو صغيرا فالاصح ما لم يتقدم

أكثر قدم المؤتم لا تفسد والزائد یقف خلفه ولو قام واحد بجانب الامام وخلفه صف کره اجماعا (الدر المختار

علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۳). ولو اجتمع الرجال والصبيان الخ يقوم الرجال مايلي الامام ثم الصبيان (عالمگیری مصری باب خامس فصل

خامس ص ۸۳ ج ۱، ط. ماجدیه. ج ۱ ص ۸۸ - ۸۹). ظفیر

(۴). وما روى انهم الصقوا الكعاب بالكعاب اريد به الجماعة ای قام كل واحد بجانب الآخر (رد المحتار باب

صفة الصلوة بحث القيام ص ۴۱۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۴۴). ظفیر.

چیری دصف خخه بل سڀری دخپلی ملگرتیا دپاره اخیستل وغواڀری نودکم اړخ خخه دی واخلی؟

جواب: که چیری هغه یوازی وروسته ودریدی په دی وجه چی په مخکنی صف کی خای نه وو نودهغه لمونځ بی کراهنه وسو لیکن ښه داده چی دمخکنی صف خخه څوک راکش کږی اودخان سره یوځای یی ودروی په دی شرط چی دچا دلمونځ فاسد کیدلو بیره نه وی مثلاً داچی کم سڀری راکش کږی هغه ددی مسئلی خخه خبر وی او دهغه په راکشولو سره پوه سی چی ماته وروسته کیدل مناسب دی او اختیار یی دی چی دصف دکم خای خخه غواڀری راکش دی کږی لیکن دنږدی خخه ښه دی اویه دی زمانه کی په دی وجه چی عموماً خلگ دمساڼلو خخه ناخبره دی که چیری راکشول مناسب ونه گڼی نونه دی را کشوی ولی چی لمونځ دیوازی (سڀری) هم کیږی (۱). فقط

نابلغ چی یوازی وی دبالغو په صف کی به ودریری: سوال: (۱۱۸۷) که چیری دزید عمر دیارلس کاله سوی وی نوهغه ته په مخکی صف کی دریدلو سره کله چی په دوهم صف کی بل څوک موجودنه وی دچاپه لمانځه کی خوبه څه نقصان نه راځی؟

جواب: په دی صورت کی کله چی دغه هلك یوازی دی هغه ته دمخ په صف کی شاملیدل پکاردی. په دی سره به دچاپه لمانځه کی څه نقصان نه راځی. کذا فی الشامی (۲). فقط

په صف کی کم خای ثواب زیات دی؟ سوال: (۱۱۱۸۸) په صف کی داڅونو په اعتبار سره په ثواب کی کمی زیاتی سته اوکه برابر ثواب ورکول کیږی؟ اوڅوک چی امام ته مخامخ ولاړوی هغه ته زیات ثواب ورکول کیږی اوکه څنگه؟ اوامام سره نږدی عالمانو ته دریدل پکار دی اوکه جاهل هم دریدی سی؟ جاهل به امام ته دنږدی خای خخه ولاړول کیږی اوکه نه؟

(۱). وقد منا كراهة القيام في صف خلف صف فيه فرجة للنهي، وكذا القيام منفرداً، وإن لم يجد فرجة، بل يجذب أحداً من الصف. ذكره ابن الكمال، لكن قالوا: في زماننا: تركه أولى، فلذا قال في البحر: يكره وحده إلا إذا لم يجد فرجة (درمختار) والأصح ما روى هشام عن محمد أنه ينتظر إلى الركوع، فإن جاء رجلٌ وإلا جذب إليه رجلاً أو دخل في الصف، ثم قال في القنية: والقيام وحده أولى في زماننا لعلبة الجهل على العوام فإذا جره تفسد صلاته اه قال في الخرائن قلت: وينبغي التفويض إلى رأي المبتلى، فإن رأى من لا يتأذى للدين أو صداقة راحته أو عالماً جذبته وإلا انفرد. اه قلت: وهو توفيق حسن اختاره ابن وهبان في شرح منظومته (ردالمحتار باب ما يفسد الصلوة وما يكره فيها ص ۲۰۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۴۵ - ۲۴۶). ظفیر

(۲). ثم الصبيان ظاهره تعددهم فلو واحد دخل الصف الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۱) ظفیر.

پہ جومات کی دغای حاصلولو حکم: سوال: (۲۱۱۸۹) پہ جومات کی دمخکی خخہ پہ جامہ دستمال وغیرہ ایبنوولو سرہ قبضہ کول درست دی اوکھ نہ؟ کہ چیری یو سپی دجومات خخہ ولاپسی اودضروری حوائجو دپارہ دجومات خخہ دباندی ووزی اوپہ خپل خای باندی دستمال پیریبدی نودی بہ ددغہ خای مستحق وی اوکھ نہ؟ اوکھ پہ دغہ خای باندی خوک کنببسنستی نوہغہ سپی دی ولاپ کول سی اوکھ نہ؟

جومات تہ دمخکی راتللو زیات ثواب بہ وی اوکھ نہ؟ سوال: (۳۱۱۹۰) خوک چی جومات تہ مخکی راسی ہغہ تہ بہ ثواب ورکول کیری اوکھ چاتہ؟

معتکف چی ضرورت دپارہ دباندی ولاپ سی نو کم خای دی کنبینی؟ سوال: (۴۱۱۹۱) کہ چیری یومعتکف دحوائج ضروریہ و دپارہ دمسجد خخہ دباندی ولاپسی، دبیرتہ راتللو خخہ وروستہ دی پرمقرر خای باندی کنبینی یاپرکم خای چی غواری ہلتہ کنببسنستی سی؟

راستہ طرفتہ داذاں اوچہ طرفتہ داقامت کولو ہیخ ثبوت نستہ: سوال: (۵۱۱۹۲) راستہ طرفتہ داذاں اوچہ طرفتہ داقامت کولو شرعی ثبوت ستہ اوکھ نہ؟

جواب: (۱) پہ شامی کی دی: قوله وخیر صفوف الرجل اولها الخ لانه روی فی الاخبار ان الله تعالی اذا انزل الرحمة علی الجماعة ينزلها اولاً علی الامام يتجاوز عنه الی من بحذائه فی الصف الاول ثم الی الميامن ثم الی المياسر ثم الی الصف الثاني ﴿﴾ بیا ددی خخہ وروستہ بی وفرمایل: قال فی المعراج ان الافضل ان يقف فی الصف الآخر اذا خاف ایذاء احد ﴿﴾ . (۱)

ددی عباراتو خخہ معلومہ سوه چی پہ مخکی صف کی ہم پہ اعتبار دجوانبو پہ ثواب کی کمی او زیاتی ستہ. کم سپی چی امام تہ مخامخ دی پہ ہغہ باندی درحمت نزول زیات دی. خوکہ نورو لمونخ گزارو تہ تکلیف وی نوبیا بنہ دادہ چی دغہ خای پیریبدی اوبنہ دادہ چی نژدی عالمان، صالحان ولاپوی لیکن جاہل ہم ولاپول نہ دی پکار. اوہغہ تہ تکلیف ورکول نہ دی پکار (۲).

(۲) پہ شامی کی دی وینبغی تقييده بما اذا لم يقم عنه علی نية العود بلا مهلة كما لو قام للوضوء مثلاً ولاسيما اذا وضع فيه ثوبه لتحقق سبق يده (۳).

(۱). وگوری رد المحتار مطلب فی جواز الايثار بالقرب ص ۵۳۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۹. ظفیر

(۲). نبوی ارشاد دی: لیلنی منکم اولو الاحلام والنهی ثم الذین یلونهم ثم الذین یلونهم (مشکوٰۃ ص ۹۸). ظفیر

(۳). رد المحتار باب ما یفسده الصلوة وما یکره فیها مطلب فیمن سبقت یدہ الی مباح ص ۲۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۲۲. ظفیر

ددی خخه معلومه سوه چي که چيري يو سري دمخکی خخه راغی اوپه جومات کی پریو خای باندی کنبنستی او بیا داودس وغیره په ضرورت سره دهغه خای خخه ولاړیدی او په هغه خای کی یی خپله کپړه کنبنسولوله نوهغه ددغه خای زیات مستحق دی. نوکه چیری بل خوک په دغه خای باندی کنبنستی نوهغه یی پاخولی سی. او ددی ذکر سوی حالت خخه بغیر په یو خای کی دستمال ایینوول اوقبضه کول ښه نه دی.

(۳) خوک چي مخکی راسی هغه ته به ثواب زیات ورکول کیږی.

(۴) په جومات کی چي کم خای غواړی کنبنستی سی.

(۵) ددی هیخ ثبوت نسته. فقط.

دباران په وجه صرف خلور گوتی وروسته صف درست دی اوکه نه؟ سوال: (۱۱۹۳) دامام په برابری کی خلور گوتی وروسته خنکه چي یو مقتدی ولاړ وی، صف جوړول دباران یا د گرمی دغذر په وجهی سره، حالانکی صحن فراخه دی، داکار خنکه دی؟
جواب: درست دی. (۱) فقط

که چیری دننه خای باقی پاته نسی نو مقتدیان دی په درونو کی ودریری اوکه نه؟ سوال: (۱۱۹۴) که چیری دننه جومات دک سی نو باقی لمونځ گزار دی دجومات په درونو (دستنو مینځ) کی ودریری، اوکه دباندی پرفرش باندی، غوره خنکه دی؟
جواب: په درونو کی دریدل ښه نه دی کله چي دباندی دجومات په فرش کی خای موجود وی. (۲) فقط

چی صفونه کم پلن وی نوسجده په فرش باندی گولی سی؟ سوال: (۱۱۹۵) که چیری دمصلی اوصف پلنوالی کم وی چی سجده ورباندی نه سی کیدی نوبیا دی پرفرش او مصلی باندی وی اوکه لاندی؟

جواب: چی خه رکم غواړی ودی کړی برابره خبره ده که پښی یی په صف اومصلی باندی وی اوسجده یی په فرش باندی وی یا پښی یی لاندی وی اوسجده یی په صف باندی وی. فقط (دخای پاکوالی شرط دی. دمصلی موجودوالی ضروری نه دی. ظفیر)

په دریا محراب کی دامام دریدل خنکه دی کله چی هغه مقتدی ته ښکاری؟ سوال: (۱۱۹۶)

(۱). فلو قاموا علی الرخوف والامام علی الارض اوفی المحراب لضیق المکان لم یکره کما لوکان معه بعض القوم فی الاصح وبه جرت العادة فی جوامع المسلمین (درمختار) وظاهره انه لایکره ولو بلاعذر (ردالمحتار باب ما یفسد الصلوة ویکره فیها ص ۲۰۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۴۲). ظفیر
(۲). وللهذا قال فی الولوالجیة وغیرها اذا لم یضق المسجد من خلف الامام لاینبغی له ذالک. (ردالمحتار باب ما یفسد الصلوة ویکره فیها ص ۲۰۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۴۲). ظفیر.

دیو جومات در اوستنه داسی ده چی کہ چیری امام پہ دغه دواړو ځایونو کی ودریری اولمونځ ورکوی نومقتدیان پہ ښه ډول خپل امام ته کتلی سی نوپه داسی دواړو ځایونو کی لمونځ کول څنگه دی. آیا مکروه تنزیهی دی اوکه تحریمی؟

جواب: قال الشامي والاصح ماروی عن ابی حنیفة انه قال اکره ان يقوم بين الساريتين (۱) الخ ددی څخه معلومه سوه چی امام ته په دریا په محراب کی په دې ډول دریدل چی قدمونه یی هم دباندی نه وی، مکروه دی او مراد دمکروه څخه کراهت تنزیهی دی. ددی حاصل خلاف اولی دی. فقط

دوو کسانو لمونځ کوی چی دریم راغی نو امام مخ ته ولاړ سی اوکه مقتدیان وروسته سی؟

سوال: (۱۱۹۷) امام اومقتدی صرف دوه سپیان وی ددی وجه برابر دریری. اوس دریم سپی بل راغی نو اوس امام مخ ته سی اوکه مقتدیان را وروسته سی؟

جواب: په دی حالت کی که امام مخ ته ځی اوکه مقتدیان را وروسته کیری دواړی خبری جائز دی. لیکن دمقتدی را وروسته کیدل ښه دی په نسبت دامام دمخکی کیدلو څخه. كما فی الشامي: وهو اولی من تقدمه لانه متبوع. (۲) الخ

آیا په جمعه کی دیو مقتدی دبل سره په دریدلو کی پښی یوځای کول ضروری دی؟ سوال:

(۱۱۹۸) غیرمقلدین په جمعه کی دیوبل سره پښی یوځای کوی اودحدیث څخه استنباط کوی، دحنفیه وو په نزد څه حکم دی؟

جواب: غیرمقلدین غلط وایی. صرف دقدمونو او اوږو وغیره دمحاذا تو حکم دی. همدا حنفیان هم وایی. (۳) فقط

مخنت دسړیو په جماعت کی شاملیدی سی اوکه نه؟ سوال: (۱۱۹۹) مخنت (یعنی نرنښی)

دسړیو په جماعت کی په شاملیدلو سره لمونځ کولی سی اوکه نه؟ اوچی هغوی په جمعه کی شامل سی نودنورو مسلمانانو لمونځ کیدی سی اوکه نه؟ او هغوی چی دثواب په نیت کمی روپی وغیره په جومات کی ورکړی، نوهغه دجومات په ضروریاتو کی لگیدلی

(۱). ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۱ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸ . ظفیر

(۲). وفيه إشارة إلى أن الزائد لو جاء بعد الشروع يقوم خلف الإمام وتأخر المقتدي الأول ثم والذي يظهر أنه ينبغي للمقتدي التأخر إذا جاء ثالث ثم فإن اقتدى عن يسار الإمام يشير إليها بالتأخر، وهو أولى من تقدمه لأنه متبوع ولأن الاضطفاف خلف الإمام من فعل المقتدين لا الإمام، فالأولى ثباته في مكانه وتأخر المقتدي ثم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۱ ج ۱ ، ط.س.

ج ۱ ص ۵۸۲). ظفیر

(۳). وماروی انهم الصقوا الكعاب بالكعاب اريد به الجماعة ای قام كل واحد بجانب الآخر (ردالمحتار باب صفة الصلوة ص ۴۱۴ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۴۴۴). ظفیر.

سی اوکھ نہ؟

جواب: مخنشان دسپیو پہ جمعہ کی شاملیدی سی خو هغوی دی دسپیو دصف خخہ وروسته ودریری (۱). اوپہ جمعہ کی دھغوی پہ شاملیدلو سرہ دنورو مسلمانانو لمونخ صحیح دی. او دھغوی روپی پہ جومات کی لگول درست (۲) دی. فقط

چی پہ مخکی صف کی خای وی نو پہ وروسته صفونو خیرلو سرہ هلته تلی سی اوکھ نہ؟

سوال: (۱۲۰۰) چی جمعہ ولاړه وی اوتولو خلگ نیت ترلی وی یوسپی اودس وکی، او راغی اوپہ مخکنی صف کی خای سته نوداسی سپی دغاړی پہ صفونہ خیری کولو سرہ پہ مخکنی یامینخ والا صف کی دریدی سی اوکھ نہ؟ اوگنہگار خوبہ نہ وی؟
جواب: دریدی سی اوہیخ گناہ بہ نہ وی. (۲) فقط

دماشومانو دصف خخہ پہ ورتیریدلو سرہ مخ تہ تلی سی اوکھ نہ؟ سوال: (۱۲۰۱) پہ مخکنی

صف کی پنخہ یاشپر سپی دی اودوہم صف دماشومانو دی پہ کم کی چی پنخلس یا شپارس هلکان دی یعنی دهلکانو صف دسپیو صف دراستہ اوچپہ طرف خخہ گیر کری دی. اوس چی کم سپی راخی هغه دهلکانو دصف مخ تہ دتیریدلو خخہ ماسواپہ مخکنی صف کی شاملیدی نہ سی. نوہغه تہ خہ کول پکار دی؟

جواب: راتلونکی سپی دی پہ دی صورتہ کی دهلکانو دصف مخ تہ تیرسی، او دسپیو پہ صف کی دی شامل سی (۴). فقط

پہ جمعہ کی مقتدیان داوری پہ یو خای کولو سرہ ودریری اوکھ پہ پنبو یو خای کولو سرہ؟

سوال: (۱۲۰۲) پہ لمانخہ کی مقتدیان داوری سرہ پہ اوڑہ یو خای کولو سرہ خو دریری. لیکن یوصاحب فرمایی چی دپنبو سرہ پنبی ہم یو خای کول پکار دی. آیاپہ حنفی مذهب

(۱). یصف الرجال الخ الصبيان الخ ثم الخناثی، ثم النساء (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۱). ظفیر

(۲). کہ خہ ہم چی گتہ بی جائزہ وی خکھ چی هغوی ہم مسلمانان دی. ظفیر

(۳). ولوجود فرجة فی الاول لالثانی له فرق الثانی لتقصیرهم وفي الحديث من سد فرجة غفر له (درمختار) مَنْ قَامَ

فِي آخِرِ صَفِّ وَبَيْنَهُ وَبَيْنَ الصَّفُوفِ مَوَاضِعٌ خَالِيَةٌ فَلِلدَّاجِلِ أَنْ يَمْرُؤٌ يَنْ يَدِيهِ لِيَصِلَ الصَّفُوفَ لِأَنَّهُ أَشَقَطَ حُرْمَةً نَفْسِهِ فَلَا يَأْتُمُّ الْمَارَّ بَيْنَ يَدَيْهِ ، دَلَّ عَلَيْهِ مَا فِي الْفُرُودِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنْهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ " [مَنْ نَظَرَ إِلَى فُرْجَةٍ فِي صَفِّ فَلْيَسُدَّهَا بِنَفْسِهِ ؛ فَإِنْ لَمْ يَفْعَلْ فَبِمَرٍّ مَارَّ فَلْيَتَحَطَّ عَلَى رَقَبَتِهِ فَإِنَّهُ لَا حُرْمَةَ لَهُ] " أَيْ فَلْيَتَحَطَّ الْمَارَّ عَلَى رَقَبَتِهِ مَنْ لَمْ يَسُدَّ الْفُرْجَةَ. (ردالمحتار باب الامامة

ص ۵۳۳ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۰). ظفیر

(۴). لووجد فرجة فی الاول لالثانی وله فرق الثانی (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۳

ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۰). ظفیر.

کی ددی حکم سنه اوکھ نہ؟

جواب: یہ حدیث شریف کی حضور ﷺ داوڑو یو خای کولو او دصفونو برابرولو حکم فرمایلی دی او پہ بجلکوکی دسیدہ کولو حکم دی، ددی خخہ غیر مقلدینو دجلکو سرہ دجلکو یو خای کولو حکم مستنبط گنلی دی، داپہ ظاہرہ دھغوی خخہ غلط فہمی سوی دہ اوصل دادی چی داوڑو یو خای کولو حکم پہ صحیح حدیث کی وارد سوی دی لہذا دا سنت دی اوکلہ چی ٲول سپری اوڑی یو خای کپی نو دٲولو بجلکی یو خای کیدی نسی خنکھ چی تجربہ پردی شاہدہ دہ. ددی وجہ دبعضو صحابہ ؓ خخہ خوالصاقی کعب منقول دی. ددی معنی برابرول اوسیدہ کول دی یعنی دٲول صف سپری دی یو رکم سیدہ وی، نہ داچی قدمونہ او بجلکی دی مخکی او وروستہ (۱) وی.

داقتداء شرعی حدود خہ دی؟ سوال: (۱۱ ۱۲۰۳) داقتداء دپارہ شرعی خہ حدود مقرر دی.

پہ لاندینو قلمی صورتونو کی کم یو صورتہ جائز دی او کم یونہ دی؟
سوال: (۲۱ ۱۲۰۷) امام پرلور خای دی او مقتدیان کنبستہ دی برابرہ خبرہ دہ کہ راستہ طرف تہ وی اوکھ چپہ طرف تہ اوکھ وروستہ. ددی بیادوہ صورتونہ دی یو داچی امام تہ نژدی وی برابرہ خبرہ دہ کہ پہ مینخ کی دیوال وغیرہ حائل وی یا نہ وی. دوہم دا چی دامام خخہ لیری وی برابرہ خبرہ دہ کہ دیوال وغیرہ حائل وی یا نہ وی.

سوال: (۳۱ ۱۲۰۸) امام پہ لاندی خای کی دی او مقتدیان لوڑدی. ددی برابر لوڑ خلور شکلونہ.

سوال: (۴۱ ۱۲۰۹) دافریقہ پہ دی علاقو کی دا کثرو کورونو لاندینی حصہ فرش او دلرگی وی او دھغہ تر لاندی مزکی پوری دانسانی قد ہومرہ کم اوبیش مجوف (یعنی خالی) وی پہ داسی صورتونو کی دجماعت خانی پہ لاندینی حصہ کی ہم مقتدیان دریدی سی اوکھ نہ؟

سوال: (۵۱ ۱۲۱۰) دجومات سرہ متصل اوسیدونکی یا لیری اوسیدونکی خوداسی چی دانتقلاتو تکبیرونہ وغیرہ اوریدی سی. داسی سپری پہ خپل کور کی اقتداء کولی سی اوکھ نہ؟ مریض، ناجوڑی، معذور یا مقیم پہ دی کی کم یو صورتہ دجواز دی؟

(۱). عن النعمان بن بشیر قال: کان رسول اللہ ﷺ یسوي صفوننا حتی كأنما یسوي بها القداح حتی رأی أنا قد عقلنا عنہ ثم خرج یوما فقام حتی کاد أن یکبر فرأی رجلاً بادیا صدره من الصف فقال: عباد اللہ لتسون صفوفکم أو لیخالفن اللہ بین وجوهکم. رواه مسلم (مشکوٰۃ باب تسویۃ الصف ص ۹۷) وعن ابی مسعود الانصاری قال کان رسول اللہ ﷺ یسمح مناکننا فی الصلاة ویقول استووا (ایضاً) وما روی الصقوا الکعب ارید به الجماعة ای قام کل واحد بجانب الآخر (ردالمحتار باب صفة الصلوة ص ۴۱۴ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۴۴۴) ظفیر.

جواب: (۱، ۲، ۳) کہ چیری امام یوازی پہ لوہ یا لاندی مقام باندی وی، نومکروه دی اوکہ چیری دامام سرہ ۛہ مقتدیان وی نوییا پہ ہیخ حال کی کراہت نستہ، لیری اونژدی کلہ چی صفونہ متصل وی دوارہ درست دی. (۱) پہ درمختار کی دی: کما لوکان معہ بعض القوم فی الاصح (۲).

(۴) پہ دی کی ہم همدا جواب دی چی کہ چیری دامام سرہ بعضی مقتدیان وی نو پہ لاندی حصہ کی دریدل اوقتداء کول درست دی. (وگوری حوالہ ماقبل. ظفیر)

(۵) دکور ۛخہ دامام اقتداء کم چی پہ جومات کی دی نسی کولی، خوپہ صورۃ داتصال دصفونو چی دجومات ۛخہ ترکورہ پوری برابر صفونہ دمقتدیانو وی نوپہ دی صورۃ کی اقتداء درستہ دہ. (۳) فقط

پہ امام پسی دی ۛنگہ خلک ودربری؟ سوال: (۱۲۰۴) پہ امام پسی ۛنگہ مقتدیانو تہ دریدل پکار دی، ۛوک چی مخکی راغی؟ برابرہ خبرہ دہ کہ ددین علم ۛخہ خبر وی یا نا خبرہ وی؟

جواب: امام تہ نژدی داهل علمو او اهل عقلو دریدل بنہ دی لیکن کہ چیری امام تہ نژدی نور خلگ لمونۛ گزارہ راغلی وی نو دھغوی دلیری کولو ضرورت نستہ ولی چی لمونۛ پہ ہر کم کیری. (۴) فقط

دالصاق کعبین مطلب ۛہ دی؟ سوال: (۱۲۰۵) الصاق کعبین یعنی دیوی پنبی بجلکی د

(۱). الا اذا اتصلت الصفوف فيصح مطلقا (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۴۸ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۸۵). ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب مايفسد الصلوة ومايكره فيها ص ۲۰۵ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۲۴۵) ددی ۛخہ مخکی داعبارت دی: وكره تربع ۛ وانفراد الامام علی الدكان لنهي وقدر الارتفاع بذراع ولا باس بما دونه ۛ وكره عكسه فی الاصح وهذا كله عند عدم العذر ۛ فلو قاموا علی الرفوف والامام علی الارض او فی المحراب لضيق المكان لم يكره كما لو كان معہ بعض القوم ايضاً. ط. س. ج ۱ ص ۲۴۲.

(۳). ويمنع من الاقتداء صف النساء ۛ وطريق تجرى فيه عجلة ۛ او نهر تجرى فيه السفن او خلاء في الصحراء ليسع صفين فاكثر الا اذا اتصلت الصفوف فيصح مطلقا (ايضاً، ط. س. ج ۱ ص ۵۸۴). ظفیر

(۴). پہ امام پسی ددریدلو حق خو قانوناً دھغہ چادی ۛوک چی مخکی راسی ۛکہ چی دامام پہ وسط کی دلرلو حکم دی قال ﷺ توسطوا الامام وسدوا الخلل ومتى استوى جانبه يقوم عن يمين الامام ان امكنه، اويبا چی صف کلہ پورہ سی نوبل صف بہ ہم دامام دمخامخ ۛخہ شروع کیری، ولولم يجد عالما يقف خلف الصف بحذاء الامام للضرورة، لیکن کہ چیری اهل علمو تہ نور خلگ ترجیح ورکری او پرخیل ۛای بی پہ امام پسی ودروی نو دافعل ہم درست بلکی مطلوب دی، وان سبق احد الى الصف الاول فدخل رجل اكبر سنا او اهل علم ينبغي ان يتاخر ويقدمه تعظيماً له اه. داعبارت او دنور تفصیل دیارہ وگوری (ردالمحتار باب الامامة مطلب فی جواز الايثار بالقرب ص ۵۳۲ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۹). ظفیر

بلی پنبی دجلکی سره یوځای کول مراد دی اوکه په محاذاتو کی لرل، غرض داچی دالصاق کعبین څه مطلب دی اوڅه مراد دی؟

جواب: په شامی باب صفة الصلوة کی داعبارت هم موجود دی دکم څخه چی مطلب دالصاق کعبین حاصلیری: وینبغی ان یكون بينهما مقدار اربع اصابع اليد لانه اقرب الى الخشوع هكذا روی عن ابی نصر الدبوسی انه كان يفعله كذا فی الكبزی وماروی انهم الصقوا الكعاب بالكعاب ارید به الجماعة ای قال كل واحد بجانب الاخر كذا فی فتاوی سمرقند. (۱) الخ، نوکیدی سی چی مراد دالصاق کعبین څخه په محاذات کی لرل دیوی بجلکی دبللی سره وی څنگه چی الصاق کعب بالکعب دمقتدیانو په باره کی په آثار صحابه ؓ کی وارد دی. فقط

که دامام سره یوسری وی اوبیا بل راسی، نوڅه وکړی؟ سوال: (۱۲۰۲) که چیری دامام سره صرف یومقتدی لمونځ کوی اویوبل راسی، یا دجمعی پوره صف ډک سی اویو لمونځ گزار وروسته راسی نو هغه ته دمخکنی صف څخه یو مقتدی راکشول ضروری دی اوکه صرف جائز دی؟

جواب: که چیری دامام سره یومقتدی وی بیا بل راسی نوبنۀ دادی چی مخکی مقتدی را وروسته سی اودواړه په امام پسی ودریری. اوپه دی کی یی دشرط لیکلی دی، چی که چیری ددغه مقتدی دلمونځ فاسد کیدلو اندیبنه نه وی نو هغه دی راوړوسته کړی کنی نه دی راوړوسته کوی. ددی څخه معلومه سوه چی درا وروسته کولو ضرورت هغه وخت دی چی دامعلومه وی چی هغه به راوړوسته سی. او هغه ته دامسئله معلومه وی. همدغه رکم دصف څخه وروسته دیوازی دریدلو حکم دی، که چیری دصف څخه یو سړی دده په راوړوسته کولو سره بی تکلیفه راوړوسته سی نوداسی دی وکړی کنی یوازی دی ودریری څنگه چی په شامی کی ددی تفصیل مذکور دی فلیراجع. والذی یظهر انه ینبغی للمقتدی التاخر اذا جاء ثالث فان تاخر والا جذبه الثالث ان لم یخس افساد صلوته فان اقتدی عن یسار الامام یشیر الیهما بالتأخیر وهو اولی من تقدمه لانه متبوع (الی) وهذا كله عند الامکان والا تعین الممكن (۲) الخ. وفي الدر المختار. ولو صلی علی رفوف المسجدان وجد فی صحنه مکاناً کره کقیامه فی صف خلف صفٍ فیهِ فرجةٌ. (۳) ددر

(۱). ردالمحتار باب صفة الصلوة بحث قیام ص ۴۱۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۴۴. ظفیر
(۲). ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸، داچی وی ویل هذا كله عند الامکان والا تعین الممكن، ددی دامطلب دی چی که چیری دمقتدی وروسته ترراتللو ځای وی بیا خودی مقتدی را وروسته سی اوکه چیری دوروسته کیدو ځای نه وی نوییا امام مخکی بیول پکاردی. اوکه چیری ددی هم گنجائش نه وی نو بل مقتدی دی دامام چپه طرف ته ودریری، لږڅه راوړوسته، لکه څنگه چی مخکی مقتدی ولاړدی. والله اعلم. ظ

مختار (۱) عبارت خُخه داواضحہ ده چی دیومقتدی دصف خُخه وروسته یوازی دریدل هغه وخت مکروه دی چی په مخکنی صف کی خای وی. ددی مفهوم دادی چی که چیری مخکنی صف دک وی نو وروسته یوازی دریدی سی. ها! او بنه دادی چی دصف خُخه یو سپی وروسته ولاړ سی. اوکه چیری داراتلونکی سپی یوسپی دمخکی خُخه راکش کړی نو داهم جائز دی، ددی سره لمونځ نه فاسد یږی. فی الشامی: لوجذبه آخر فتأخر الاصح لا تفسد صلوته (۲). الخ

دمجبوری په وجه په لاندی مدرسه کی اقتداء درسته ده اوکه نه؟ سوال: (۱۲۰۷) په جامع مسجد کی امام دلمونځ ورکولو دپاره ودریدی اوتول جومات دلمانځه گزارو خُخه دک سو اویو صف دباندی پرفرش باندی هم جوړ سو. باران شروع سو. وروسته چی کم کسان پاته سو هغوی دباران په وجه جومات پریښووی اوپه مدرسه کی ودریدل کمه چی دجومات ترفرش لاندی واقع ده، گویا دنورو مقتدیانو خُخه دهغوی فاصله راغله، دهغوی لمونځ صحیح سو اوکه نه؟ دداسی مجبوری په حالت کی به داعذر قابل دسماعت وی اوکه نه؟

جواب: په درمختار کی داروایت دی چی ډیر لوی جومات کم چی دصحرا حکم لری که چیری په هغه کی دیوصف یازیاته فاصله راسی نو دوروستنیو لمونځ گزارو لمونځ به نه کیږی. لیکن شامی نقل کړی دی چی داحکم دلوی جومات دی. دمعمولی جامع مسجد داحکم نه دی په هغه کی به په ذکرسوی حالت کی دهغه خلگو لمونځ صحیح سی چاچی په ذکرسوی مدرسه کی لمونځ کړی دی اوډیر روایتونه یی داسی نقل فرمایلی دی دکمو خُخه چی جواز معلومیږی. لهذا دداسی مجبوری په حالت کی به په همدغه روایتونو باندی عمل کول کیږی اودلمانځه دصحت حکم به کول کیږی البته بی ضرورته دی داسی ونه سی اوپه دی کی دی احتیاط وسی. فقط

آیا دمحراب دمخ خُخه لیری جمع کول مکروه ده؟ سوال: (۱۲۰۸) دجومات پربهرنی فرش باندی چی کم خای غواړی فرض جمع دی اداء کړی. مثلاً دلوی جومات پرفرش لوړ دگرمی په موسم کی دسایې طرفته اوپه ژمی کی په لمر کی. یوصاحب داوایی چی دجومات پر صحن او فرش باندی محراب ته مخامخ فرض جمعه اداء کول پیکاردی. دمحراب دمحاذا خُخه خلاف دفرضو جماعت اداء کول صحیح نه دی.

جواب: په شامی کی دی: السنة ان یقوم فی المحراب لیعتدل الطرفان ولو قام فی احد جانب الصف

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۰. ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۰. ظفیر

یکره ولو كان المسجد الصیفی بجنب الشتوی واملاء المسجد يقوم الامام فی جانب الحائط لیستوی القوم من جانبیه والاصح ما روى عن ابی حنیفة رضی اللہ عنہ انه قال اکره ان يقوم بین الساریتین اوفی زاویة اوفی ناحية المسجد او الی ساریة لانه خلاف عمل الامة. (۱) الخ ددی تولو عبارتونو خخه معلومیری چی دامام دپاره سنت په محراب کی اودقوم په مینخ کی دریدل دی. لهذا که چیری دبهر صحن په فرش بانندی ودریری نو هم دی محراب ته مخامخ ودریری. نور نولمونخ خوپه هرډول کیری لیکن سنت (طریقہ) همدغه ده، کمه چی ذکر سوه.

په جمعه کی دی صفونه دامام دواړو طرفونو ته برابری: سوال: (۱۲۰۹) مشهوره ده چی په جمعه کی دی مقتدیان زیات تره راسته طرفته ودریری. ددی خه ثبوت سته اوکه دواړه طرف ته دی برابر ودریری.

چی صحن یو طرف ته زیات وی نودصحن دمینخ لحاظ ساتل پکاردی: سوال: (۲۱۲۱۰) که چرته دجومات صحن لس دولس لاسه یو طرف ته زیات سوی وی، نواوس امام ته دصحن په اعتبار سره په منخ کی دریدل پکاردی اوکه دجومات دمحراب لحاظ ساتل پکاردی. **که دباندی جمعه کیری نو آیا دننه بندول ضروری دی: سوال:** (۳۱۲۱۱) په پنجاب کی په دیرو حیونو کی لیدل سوی دی چی که چیری جمعه په صحن کی کیری، نودننه دجومات دروازی په لازمی طور سره بندوی. شرعاً ددی هم خه ثبوت سته اوکه نه؟

جواب: (۱) دواړه طرفته مقتدیان برابر اوسیدل پکاردی. (۲)

(۲) چی دباندی ولاړوی نودصحن دمینخ خیال دی وسی. (۳)

(۳) ددتنه دروازو بندول په دغه وخت کی ضروری نه دی.

دجومات خخه اخوانه ددرختی په سایه کی اقتداء درسته ده اوکه نه؟ سوال: (۱۲۱۲) په یو کلی کی په جومات کی په سایه کی لمونخ کیری، اوچونکی پرفرش بانندی لمروی لهذا

(۱). اوخلاء ای فضاء فی الصحراء اوفی مسجد کبیر جدا کمسجد القدس یسع صفین فاکثر (در مختار) والمسجد وان کبر لا یمنع الفاصل الا فی الجامع القدیم بخوارزم فانه ربعه کان علی اربعة الاف اسطوانة وجامع القدس الشریف (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۷ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۸۵). ظفیر

(۲). ردالمحتار مطلب فی کراهة قیام الامام فی غیر المحراب ص ۵۳۱ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸. ظفیر

(۳). ۳. ویقف وسطا (در مختار) وفی مبسوط بکر: السنة ان يقوم فی المحراب لیعتدل الطرفان ولو قام فی احد جانبی الصف یکره ولو كان المسجد الصیفی بجنب الشتوی وامتلاء المسجد يقوم الامام فی جانب الحائط لیستوی القوم من جانبیه رضی اللہ عنہ قال رضی اللہ عنہ توسطوا الامام رضی اللہ عنہ فی موضع اخر السنة ان يقوم الامام ازاء وسط الصف (رد المحتار باب الامامة ص ۵۳۱ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸)، وکیفیته ان یقف احدهما بحذائه والاخر بيمينه اذا کان الزائد اثینین ولو جاء ثالث وقف عن یسار الاول والرابع عن یمین الثانی والخامس عن یسار الثالث وهكذا اه (ایضاً ص ۵۳۰ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸). ظفیر

خه خلگ ٿول فرش پريڙدي اودخوارلس پنخلس گزه پرفاصله باندي ددرختو په سايو کي په لمونځ کي شريکيږي اونيت تږي. په دي صورت کي دهغوي لمونځ کيږي اوکله نه؟
جواب: دهغوي لمونځ صحيح (۱) دي. فقط (خوداسي کول نه دي پکار صفونه دي متصل وي. خودلمر څخه دځان ساتلو انتظام پکاردي دپاره ددي چي لمونځ گذاروته تکليف نه وي. ظفیر)

چي دکم امام حال نه وي دهغه اقتداء درست نه اوکله نه؟ سوال: (۱۲۱۳) په خلاصه الفتاویٰ اول جلد ص ۱۵۳ کي دي: ولو اقتدای بالامام ولا يدرى انه مقيم او مسافر لا يصح اقتداءه. دامسئله معمول بها ده اوکله څنگه؟

جواب: په درمختار کي يي دخانيه وغيره څخه چي څه نقل کړي دي هغه هم ددي روايت دخلاصي موافق دي ليکن دهغه جواب يي داورکړي دي چي دامام حال په ټول لمونځ کي يو وخت معلوميدل پکاردي، په ابتداء کي معلوميدل شرط نه دي. په همدې وجه دامام دا خبرداری کول چي زه مسافر يم مستحب يي ليکلي دي. ددرمختار عبارت دادی: وندب للامام ان يقول بعد التسليمين في الاصح اتموا صلوتکم فاني مسافر، هذا يخالف الخانية وغيره، ان العلم باحوال الامام شرط لكن في حاشية الهداية للهندي الشرط العلم بحاله في الجملة لا في حال الابتداء (۲) الخ

په مخکني صف کي دبي ږيري هلکانو شرکت: سوال: (۱۲۱۴) په مخکني صف کي دبي ږيري هلکانو دريدل څنگه دي؟

جواب: نابالغه هلکانو ته دسږيو څخه وروسته دريدل پکاردي. ليکن که چيري يوهلک وي نوهغه ته دسږيو په صف کي دريدل درست دي. په درمختار کي دي: ثم الصبيان ظاهره تعددهم لو واحدا دخل الصف وهكذا في الشامي (۳).

خپله بنځه يامحرمه بنځه په برابر کي دريدی سي اوکله نه؟ سوال: (۱۲۱۵) کمی بنځي چي دمحرمانو څخه دي، هغوي ياخپله بي بي چي په برابر کي اقتداء وکړي نولمونځ مکروه کيږي اوکله نه؟

(۱). مراد دادی چي دا درختي دکمو په سايو کي چي لمونځ اقتداء دپنځلس گزه فاصله په پريښوولو سره کوي. که چيري په جومات کي يا دجومات په فناء (يعني حدودو) کي وي نولمونځ درست دي. فناء المسجد كالمسجد فيصح الاقتداء وان لم يتصل الصفوف (الاشباه والنظائر فن ثاني، كتاب الصلاة ص ۱۹۷). ظفیر
 (۲). الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صلاة المسافر ص ۷۴۰، ط.س. ج ۲ ص ۲۹، په عبارت نقل کولو کي تقديم اوتاخيردي او دا يي دمطلب واضح کولو دپاره کړي دي. ظفیر.
 (۳). الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۱. ظفیر

جواب: نسخی کہ خہ ہم دمحر ماتو خخہ وی، پہ جمعہ کی دی هغوی هم برابری نه دریبری ددی سره دسپی لمونخ فاسدیبری (۱).

چی امام په دالان کی وی اومقتدیان په صحن کی وی نو آیا دامکروه دی؟ سوال: (۱۲ ۱۲)

زید وایی چی که چیری امام دمخکنی چت په درونو کی دمحراب په محاذاتو کی ولاړ وی اومقتدیان په صحن کی ولاړ وی نولمونخ به مکروه وی ولی چی امام اوماموم ته په مقام واحد کی کیدل پکاردی اودلته دشتوی اوصیفی فرق دی (چی یوحای دژمی اوبل حای ددوبی دپاره دی)، بکر وایی چی بی له کراهته درست دی ولی چی صحن دمسجد عین مسجد دی. شتوی اوصیفی کبُقعَة واحدہ دی، اوددرمختار دعبارت مفهوم هم همدا دی. ولم یختلف المكان حقيقة کمسجد. اودعالمگیری خخہ هم همدا مفهوم کیری، وانما قام علی الجدار الذی بین داره و بین المسجد ولا یشتبه حال الامام صح الاقتداء ایضاً جاز الاقتداء لمن فی بیتہ بامام المسجد، نوشرعاً خہ حکم دی؟

جواب: په شامی جلد اول باب الامامة کی دی والاصح ماروی عن ابی حنیفة رحمه الله انه قال اکره ان يقوم بین الساریتین (۲) الخ. نوکه چیری امام په در کی په داشان ولاړوی چی قدمونه یی هم دننه وی اومقتدیان په فرش بانندی وی نو دا مکروه دی خنکه چی امام ته په محراب کی دننه دریدل مکروه دی، اوکه چیری قدمونه یی بهر په فرش بانندی وی نو کراهت مرتفع دی. اودا صحیح ده چی مسجد سقف اوغیر سقف یعنی فرش دمسجد دا ټول مسجد دی. اوامام که چیری محراب ته محاذی په فرش غیر مسقف کی ولاړوی او مقتدیان هم په فرش بانندی ولاړوی نوپه دی کی خه کراهت نسته کما هو معمول الائمة فی الصیف. نوامام ته په بیرونی درکی په دریدلو کی کراهت هغه وخت دی چی امام بالکل په درکی دننه وی نوپه دی حالت کی به هغه در په حکم دمحراب کی وی اوپه محراب کی دننه امام ته دریدل مکروه دی، که خه هم اشتباه نه وی، ولی چی په دی کی تشبیه داهل کتابو سره ده اودا دکراهت دوهم علت دی اوددی علت په بنا بانندی دامام داشتباه اوعدم اشتباه حال مساوی دی (۳).

(۱). واذا حاذته ولو بعضو واحد امرأة ولو أمة مشتهاة الخ ولا حائل بينهما الخ فی صلاة مطلقة مشتركة الخ تحريمه واداء فسدت صلاته لو مكلفا والا، (درمختار) قوله ولو أمة الخ ولعلها ولو أمه وعبارته فی الخزان ولو محرمة اوزوجته (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۲-۵۷۳). ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الامامة مطلب فی کراهة الامام فی غیر المحراب ص ۵۳۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۴۵. ظفیر
(۳). وکره الخ قیام الامام فی المحراب لاسجوده فيه وقدماه خارجه لان العبرة للقدم مطلقاً وان لم یشتبه حال الامام ان علل بالتشبه وان بالاشتباه فلا اشتباه فی نفی الکراهة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصلوة وما یکره فیها ص.... ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۴۵). ظفیر.

دلمانڻه په آخره کي یوسری راغي اوپه صف کي ځای نسته نو هغه څه وکړي؟ سوال:

(۱۲۱۷) څه فرمایي د دین عالمان په دی مسئله کي چی زید اودس وکی اوپه جمعه کي د شریکیدلو دپاره ولاړی. په صف کي ځای باقی نسته اونژدی ده چی امام دواړه طرفته سلام وگرزوی. زید په دی حالت کي څه وکړي؟
جواب: وروسته دی ودیری اوپه جمعه کي دی شریک سی (۱).

چی مقتدیان دامام صرف یو طرفته ودیری، اوبل طرف ته ونه دریری، نوڅه حکم دی؟ سوال:

(۱۲۱۸) که چیری مقتدیان دامام راسته طرفته ودیری اوچپه طرف ته هیڅوک نه وی. علی هذا القیاس هم دغه چپه طرف ته (اوسی) نویه لمانځه کي خوبه قصور نه راځي؟
جواب: امام دی دصف په منځ کي ودیری، داسنت دی. که چیری مقتدیان ټول یو طرف ته دریدل نولمونځ صحیح سو، خوسره دکراهته. السنة ان یقوم فی المحراب لیعدل الطرفان ولو قام فی احد جانبی الصف یکره کذا فی الشامی (۲).

دجومات دامام اقتداء په داسی ځای کي چی دهغه ترمینځه لاره حائله وی درسته نه ده:

سوال: (۱۲۱۹) دجومات اودهغه کور کم چی دجومات دپاره وقف دی دهغه ترمینځه دمحلې دسړیو دتگ راتگ دپاره کوڅه واقع ده، نویه مذکوره کورکي لمونځ کیدی سی؟ یعنی چی په جمعی سره لمونځ کیری نوکم لمونځ گذار چی په دغه کور کي دی دهغوی اقتداء دجومات دامام سره درسته ده اوکه نه؟

جواب: ددغه کور اوجومات ترمینځ که چیری لاره حائله وی اوپه لاره کي صف قائم نه وی نواقتداء درسته نه ده. لاختلاف المكان کذا فی الشامی (۳). فقط

دستونو ترمینځه امام ته دریدل څنگه دی؟ سوال: (۱۲۲۰) که چیری امام دجومات دستونو ترمینځ ودیری اولمونځ ورکوی نوآیا په وجه دمشابهت دقیام فی المحراب په لمونځ کي به کراهت وی اوکه نه؟

جواب: په شامی کي دی. فی معراج الدراية من باب الامام الاصح ما روی عن ابی حنیفة انه قال اکره للامام ان یقوم بین الساریتین . الخ ، ددی څخه معلومه سوه چی ددوو سنتونو

(۱). وان لم یجئ حتی رکع الامام یختار اعلم الناس بهذه المسئلة فیجذبه ویقفان خلفه ولولم یجد عالماً یقف خلف الصف یحذاه الامام للضرورة، ولو وقف منفرداً بغير عذر تصح صلوته عندنا . شامی ص ۵۳۱ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸. ظفیر

(۲). ردالمحتار المختار باب الامامة ص ۵۳۱ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸. ظفیر

(۳). ولواقندی من سطح داره المتصلة بالمسجد لم یجز لاختلاف المكان. ددی څخه مخکی دی : ویمنع من الاقتداء الخ فی طریق تجری فی عجلة الخ اونهر تجری فی السفن الخ اوخلاء فی الصحراء الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۴۵ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۸۲) ظفیر .

تر مینخه دریدل مکروه دی. (۱) فقط

پردی بنخه دبورقی سره اقتداء کولی سی اوکھ نه؟ سوال: (۱۱۲۲۱) دخیلی بی بی سره

په جمعی سره لمونخ کول درست دی اوکھ نه؟

(۲۱۱۲۲۲) پردی بنخه دبورقی سره اقتداء کولی سی، اوکھ نه؟

جواب: (۱) درست دی. فی الدر المختار اما اذا كان معهن واحد ممن ذكر او امهن في

المسجد لا يكره (۲). لیکن هغه دی وروسته ودروی دخان سره برابره دی نه دروی (۳).

(۲) که چیری یوشوک محرمه بنخه هم وی لکه خپله بنخه یاخور وغیره. نوغیر (یعنی

پردی) بنخه هم دبورقی سره اقتداء کولی سی (۴). فقط

صفونه سیده کول خنکه دی؟ سوال: (۱۲۲۳) صفونه سیده کول خنکه دی؟

جواب: صفونه سیده کول سنت دی، ددی ډیر تاکید راغلی دی. (۵) فقط

مقتدی به رکوع اوسجده دامام سره سمه کوی اوکھ په توقف سره؟ سوال: (۱۲۲۴) مقتدی

به دامام سره (سم) خپل هیئت په رکوع اوسجده وغیره کی بدلوی اوکھ دامام خخه

وروسته. یعنی کله چی امام دقومی خخه سجده ته ولاړی نومقتدی به هم دامام سره

سجده کوی اوکھ وروسته. یعنی مقتدی ته انتظار کول پکاردی اوکھ نه؟

جواب: مقتدی ته توقف کول پکاردی، دپاره ددی چی دمقتدی تکبیر وغیره دامام

دتکبیر وغیره خخه مخکی ونسی (۶). کما هو مشاهد. فقط

دامام سره په یوځای دریدلو سره لمونخ کیری اوکھ نه؟ سوال: (۱۲۲۵) یوسپی دصف خخه

اخواته سو اودامام سره برابر ودریدی، په دی صورت کی لمونخ کیری اوکھ نه؟

جواب: لمونخ دهغه سپی هم کیری څوک چی دامام سره برابر ولاړوی، په دی شرط چی

دامام خخه مخکی نسی قدمونه یی لږ وروسته وی. لیکن بی ضرورته داسی کول ښه نه

(۱). ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

(۳). المرأة اذا صلت مع زوجها في البيت ان كان قدمها بحذاء قدم الزوج لا تجوز صلاتهما بالجماعة وان كان

قدمها خلف قدم الزوج الا انها طويلة تقع رأس المرأة في السجود قبل رأس الزوج جازت صلاتهما لان العبرة

للقدم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۳). ظفیر.

(۴). كما تكره امامة الرجل لهن في بيت ليس معهم رجل غيره ولا محرم منه كاخته او زوجته او امته، اما اذا كان

معهن واحد ممن ذكر او امهن في المسجد لا يكره (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۹ ج ۱،

ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۵). قال رسول الله ﷺ سووا صفوفكم فان تسوية الصفوف من اقامة الصلوة وفي روايته عباد الله لتسون

صفوفكم اوليخالفن الله بين وجوهكم (مشکوٰۃ باب تسوية الصفوف فصل اول ص ۹۸). ظفیر

(۶). قال النبي ﷺ، انما جعل الامام ليؤتم به (مسلم). ظفیر.

دی چي دصف خخه ووزی اویوازی دامام سره برابر ودریری. (۱) فقط
اقتداء په بل کور کی درسته ده اوکه نه؟ سوال: (۱۲۲۲) دجامع مسجد په احاطه کی
 دوکانونه دی اوترهغه لوړ مدرسه ده. مدرسه دجومات دغولی سره متصل ده اویوه
 کړکی یې دجومات په محاذاتو کی ده. په دی صورت کی دباران اوگرمی په وجه چي
 دمسجد غولی پرېږدی، په مدرسه کی دلمونخ کوونکو اقتداء صحیح ده اوکه نه؟
جواب: په شامی کی یې ددی مسئلی په تحقیق کی دطویل کلام او اختلافاتو نقل کولو
 خخه وروسته لیکلی دی: ویؤیده ما فی البدائع حیث قال لو کان علی سطح بجانب
 المسجد متصل به لیس بینهما طریق فاقتدی به صح اقتداءه عندنا لانه اذا کان متصلاً
 به صار تبعاً لسطح المسجد (۲). الخ ددی روایت خخه واضحه سوه چي په صورت مسئوله
 کی په مدرسه مذکوره کی دلمانخه کوونکو اقتداء صحیح ده. فقط

دلمانخه ورکولو خخه وروسته امام ته معلومه سوه چي دغسل ضرورت وو، اوس خه وکړی؟
سوال: (۱۲۲۷) یوامام ته دسهار لمونخ ورکولو خخه وروسته معلومه سوه چي هغه ته
 دغسل ضرورت وو. اوس وخت وتلی وو نواوس خه کول پکار دی؟
جواب: دغسل کولو خخه وروسته دی پخپله هم لمونخ وکړی اوپه خپلو مقتدیانو کی چي
 شوک خبر کولی سی خبر دی کړی چي هغوی هم دلمانخه اعاده وکړی. (۳)

فصل خامس

د امام پیروی او نور مسائل

مقتدیان ددرود اودعاء پوره کولو خخه وروسته سلام وگرزوی اوکه دامام سره فوراً: سوال:
 (۱۲۲۸) په آخری قعه کی دامام دسلام سره سمدستی مقتدیان سلام وگرزوی اوکه
 مقتدیان دخپل باقی مانده درود اودعاء پوره کولو خخه وروسته سلام وگرزوی؟
جواب: یوحای دی ورسره وگرزوی، البته که دیو مقتدی تشهد یعنی التحیات خه باقی
 پاته سی نودهغه پوره کولو خخه وروسته دی سلام وگرزوی. په شامی کی دی: والحاصل

(۱). ولوقام واحد بجانب الامام وخلفه صف کره اجماعاً (درمختار) ای للمؤتم لیس علی الامام منها شیئ ویتخلص
 من الکراهة بالقهقری الی خلف لم یکن ضیقاً علی ظاهر الخ ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۱ ج ۱، ط.س. ج ۱
 ص ۵۲۷. ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الامامة ص ۵۴۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۸۲. ظفیر

(۳). اذا اظهر حدث امامه وكذا كل مفسد في رأي مقتد بطلت فيلزم اعادتها لتضمنها صلاة المؤتم صحة وفسادا
 كما يلزم الامام اخبار القوم اذا امهم وهد محدث اوجب الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامت
 قبيل المواضع التي تفسد صلاة الامام دون المؤتم ص ۵۵۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۱). ظفیر

ان متابعت الامام فی الفرائض والواجبات من غیر تاخیر واجبة فان عارضها واجب لا ینبغی ان یفوت. بل یاتی به ثم یتابعه كما لو قام الامام قبل ان یتم المقتدی التشهد فانه یتمه ثم یقوم الخ بخلاف ما اذا عارضها (۱) سنة الخ.

دامام دخیل مخالف دپاره بددعاء کول خنکھ دی؟ سوال: (۱۲۲۹) دیوجومات امام دفرض لمونخ خخه وروسته په دعاء کی دخپلو ذاتی مقدماتو مختلف فيه پربناء باندى فریق ثانی ته بده دعاء (یعنی بئرا) کوی اوپه مقتدیانو باندى آمین وایی. دافعل دهغه خنکھ دی اوداسپی اولی بالامامت دی اوکھ نه؟

جواب: که چیری ماثوره دعاگانى داقسم وایی چی په هغه کی بالاجمال ددبمنانو دپاره بددعاء وی نوپه دی کی خه حرج نسته اوپه خاص نوم اخستلوسره علی الاعلان اوبالجهر دعاء کول نسه نه دی. مقتدیانو ته پکار دی چی پرهغه باندى آمین نه وایی. اوداسی سپی دچا خخه چی خلگ نفرت کوی. احق بالامامت نه دی. بلکه دقهی په کتابونو کی دی چی که چیری دیوامام دبدو افعالو په وجهی سره لمونخ گزار دهغه دامامت خخه کراحت کوی نو هغه ته امام کیدل مکروه دی اوپه هغه پسى لمونخ مکروه دی. لحدیث ابی داود: لا یقبل الله صلوة من تقدم قوماً وهم له کارهون الحدیث. کذا فی الدر المختار. (۲) فقط **په یوجومات کی دوه امامان: سوال:** (۱۲۳۰) دجگړی په حالت کی په یوجومات کی ددوو امامانو کیدل جائز دی اوکھ نه؟

جواب: که چیری دوه امامان ددی دپاره وی چی یوامام خه خلگوته لمونخ ورکړی اوبیابل امام همدغه لمونخ نورو خلگوته ورکړی نو دا مکروه دی (۳). فقط (اوکھ چیری دامنشاء وی چی دواړه امامان به وساتل سی کله به یولمونخ ورکوی اوکله دضرورت په وجه بل، نو ددی گنجائش سته. ظفیر)

په ناپاکو جاموکی لمونخ: سوال: (۱۲۳۱) زید خپله ناپاکه جامه یوسپی ته دپاکولو دپاره ورکړه، کله چی هغه پاکه کړه اورایی وره نوزید هغه واغوسته او دماخستن لمونخ یی ورکی دفارغ کیدلو خخه وروسته یی وکتل نوجامه هم هغه شان ناپاکه وه لیکن زید دشرم په وجه هیخ ونه ویل. یوڅوکاله وروسته زید ته فکر ورغی چی دفلانی وخت لمونخ باطل سوی وو اوپه هغه کی مقتدیان هم ډیر وه، نواوس زید ته خه کول پکار دی؟

(۱). ردالمحتار باب صفة الصلاة مطلب مهم فی تحقیق المتابعة للامام ص ۴۳۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۹. ظ
(۲). الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامت ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر
(۳). ولوصلى بعض اهل المسجد باقامة وجماعة ثم دخل المؤذن والامام وبقية الجماعة فالجماعة المستحبة لهم والکراهة للاولی (عالمگیری الباب الثانی فی الاذان ص ۵۱ ج ۱، ط. ماجدی. ج ۱ ص ۵۴). ظفیر

جواب: کہ چیری ہغہ پلیتی دیری مینخلو خخہ پاتہ سوی وہ اوپہ مقدار کی مانع عن الصلوة وہ نودہغہ لمونخ اعادہ ضروری (۱) دہ. اوکم مقتدیان چی ورتہ یادیری ہغوی تہ اطلاع ورکول پکاردی. فقط

دنپاکی پہ حالت کی امامت او دہغہ متعلق احکام: سوال: (۱۲۳۲) پہ یوسپی بانندی غسل واجب وو ہغہ امام جوپسو اولمونخ یی ورکی، دخہ وخت تیریدلو خخہ وروستہ ورتہ یاد سو. امام دلمانخہ قضاء راوگرخولہ، اومقتدیانو تہ یی اطلاع ورنہ کرہ. نودمقتدیانو لمونخ صحیح سو اوکہ نہ؟

جواب: قال فی الدر المختار: کما یلزم الامام اخبار القوم اذا امهم وهو محدث اوجنب اوفاقد شرط اورکن وهل علیہم اعادتها ان عدلا نعم (۲) الخ. نومعلومہ سوہ چی امام تہ پہ داسی حالت کی لازم دی چی مقتدیانو تہ اطلاع وکپی اوداطلاع خخہ وروستہ ہغوی تہ ددغہ لمونخ راوگرخول پکاردی. کہ چیری اطلاع ونسوه نومقتدیان معذورہ دی پہ ہغوی بانندی ہیخ مؤاخذہ نستہ. فقط

دشہدپہ بارہ کی دامام متابعت: سوال: (۱۲۳۳) کہ چیری امام پہ مخکنی قعدہ کی دمقتدی فارغ کیدلو خخہ مخکی دشہد خخہ ولاپسی نومقتدی تہ دشہد پورہ کولو خخہ وروستہ دریدل پکاردی. او دوترو پہ قنوت کی کہ چیری امام دقنوت پورہ کیدلو خخہ مخکی رکوع تہ ولاپسی نودہغہ متابعت کول وی. پہ دی دواپرو صورتونو کی وجہ دفرق خہ دہ؟

جواب: وجہ دفرق دادہ چی دعاء قنوت چی ہرخومرہ ہم وسوہ نوواجب اداء سو اوتشہد یتول واجب دی. اودا فرق علامہ شامی "دمتابعت پہ تحقیق اوباب الوتر کی بیان کپی ہم دی. رکع الامام قبل فراغ المقتدی من القنوت قطعہ وتابعہ. درمختار. قوله قطعہ وتابعہ لان المراد بالقنوت ههنا الدعاء الصادق على القليل والكثير واتى به كاف في سقوط الواجب وتكميله مندوب (۳) الخ. وفي بحث المتابعة فان عارضها واجب لا ينبغي ان يفوته بل ياتي به ثم يتابع كما لو قام الامام قبل ان يتم المقتدی التشهد فانه يتمه ثم

(۱). النجاسة انكانت غليظة وهي اكثر من قدر الدرهم فغسلها فريضة والصلوة فيها باطله (عالمگیری كشوری ص ۵۲ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۴۲) کما یلزم الامام اخبار القوم اذا امهم وهو محدث اوجنب اوفاقد شرط اورکن وهل علیہم اعادتها ان عدلا نعم والا ندبت (الدر المختار مجتبابی. باب الامامة ص ۸۲ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۹۱). ظفیر

(۲). الدر المختار باب الامامة ص ۸۲ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۹۱. ظفیر

(۳). ردالمحتار باب الوتر ص ۲۲۷ ج ۱، ط. س. ج ۲ ص ۱۰. ظفیر

يقوم (الی ان قال) فكان تاخير احد الواجبين مع الاتيان بهما اولی من ترك احدهما بالكلية (۱) الخ. فقط

کم امام چی د آخری قعدی پریسوولو په وجهی سره دلمانځه اعاده وکړه، نوپه هغه کی ټول

شریکیدی سی: سوال: (۱۲۳۴) امام آخری قاعده ونه کړه اودپنځه رکعاته کولو څخه وروسته یی سلام وگرزوی. ددی وجه لمونځ راگرځوی نواوس چی په مخکی لمونځ کی څوک شریک نه وو هغه په دی کی شریکیدی سی اوکه نه؟

آخری قعده یی هم وکړه خو دواجب ترک کولو په وجهی سره اعاده کوی نوپه دی کی

شرکت دعامو خلکو دپاره درست دی اوکه نه؟ سوال: (۱۲۳۵) که چیری امام دآخری

قعدی څخه وروسته پنځم رکعات وکی اودسجده سهوی څخه بغیری سلام وگرزوی. او

لمونځ بیا راگرزوی نواوس داسی سپری شریکیدی سی کم چی مخکی شریک نه وو؟

جواب: (۱) په دی صوره کی دهغه لمونځ کیږی ولی چی داخو ظاهره ده چی دآخری قعدی

په ترک کولو سره دهغه دجمعی فرض نه وو اداء سوی اوپر هغوی باندي دلمانځه اعاده

ضروری ده. اوس په دغه اعاده کی که چیری بل څوک شریک سی نو دهغوی دفرضو په

شان دده فرض به هم ادا سی. (۲)

(۲) په دی صوره کی به دهغه لمونځ صحیح نه وی، ولی چی په دی صوره کی ددغه

جماعت فرض که څه هم ناقص دی. خوپه مخکی وار اداء سول. لهذا اوس به دا دوهم

لمونځ نفل وی، دمفترض اقتداء په نفل کونکی پسی صحیح نه ده. (۳) فقط

دوفات سوی امام دیتیمانو بچیانو امداد: سوال: (۱۲۳۶) یو امام دمحلی په جومات کی

دمحلی والاوو په اتفاق سره مقرر سو ترډیری مودی پوری یی دمحلی امامت کوی. په

خدایی تقدیر سره دامامت په حالت کی وفات سو. اوپوڅو یتیمان بچی ځینی پاته سوه.

اوس چی کمه وظیفه به دهغوی پلار ته دبیت المال څخه یادمحلی دخلگو دطرف څخه

ورکول کیدله شرعاً دهغه وظیفی حقدار دغه یتیمان بچی دی اوکه نه؟

جواب: اقول وبالله التوفیق. دبیت المال همداحکم دی کم چی مذکور سوچی ددغه ماشومانو

(۱). ردالمحتار باب صفة الصلوة ص ۴۳۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۰. ظفیر

(۲). ولو سها عن القعود الاول الخ مالم یقیدها بسجدة الخ وان قیدها بسجدة عامداً او ناسياً او ساهياً او مخطأً

تحول فرضه نفلأ یرفعه الجبهة عند محمد وبه یفتی (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب سجود السهو ص

۲۹۸ ج ۱، ط.س. ج ۲ ص ۸۳). ظفیر

(۳). ولها واجبات لانفسد بتركها وتعاد وجوباً الخ وكذا كل صلاة ادیت مع كراهة التحريم تجب اعادتها

والمختار انه جابر للاول لان الفرض لا یتكرر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلاة مطلب فی

واجبات الصلاة ص ۴۲۴ ج ۱، ط.س. ج ۲ ص ۴۵۲). ظفیر

امداد دی دهنوی دیلار دوظیفی خخه وسی اودمحللی خلگو به چی دخپلی چندی خخه کم خه امداد مرحوم ته ورکوی پرهغوی بانندی هم دیتیمانو امداد لازم دی چی دوس مطابق دهنوی امداد وکری. که خه هم دوی ته به دنوی امام ضرورت هم وی او غالباً دهغه دتنخواه انتظام به هم کول وی. که چیری یوڅوک امام بی تنخواه پیدا نسی نوبیا هم دذکر سوو یتیمانو امداد دی هم پرخپل ځان بانندی لازم وگنی اودثواب کار دی وگنی او آخروی ثواب دی حاصل کری. (۱)

چی په لمانځه کی دامام اودس مات سو اوڅه چاته ونه ویل نوددغه لمونځ اعاده په هربوه

باندي ضروری ده: سوال: (۱۲۳۷) که دامام اودس مات سواوپه دغه وخت کی هغه خلگو ته ونه ویل بلکی دلمونځ گذارو دتللو خخه وروسته یی پخپله اعاده وکړه نو آیا دمقتدیانو دطرف خخه هم اعاده وسوه؟

جواب: ټول مقتدیان اوامام دی دهغه اعاده وکړی یوازی دامام په اعادی سره دمقتدیانو لمونځ نه صحیح کیږی. (۲)

که چیری دجماعت لمونځ په څه وجهی سره باطل سی نوصرف دامام اعاده به دټولو دطرف

خخه کافی نه وی: سوال: (۱۲۳۸) امام دجمعی لمونځ ورکی، سهوایی قرأت غلط ووايه یابی اودسه وو یابی غسله وو په دی ټولو صورتونو کی دغلطی خخه دخبر کیدلو خخه وروسته ددغه لمونځ اعاده صرف دامام په ذمه ده اوکه دمقتدیانو په ذمه هم ده؟

جواب: په درمختار کی دی: واذا ظهر حدث امامه وكذا كل مفسد في رأي مقتد بطلت فيلزم اعادتها الخ كما يلزم الامام اخبار القوم اذا امهم وهو محدث اوجنب. (۳) درمختار ددی عبارت خخه واضحه ده چی که چیری دامام لمونځ صحیح نه سو نو دمقتدیانو لمونځ هم نه کیږی. په ټولو بانندی اعاده لازمه ده.

که مقتدی دامام خخه مخکی سلام وگرزوی نوڅه حکم دی؟ سوال: (۱۲۳۹) په تذكرة

الرشید کی دی، چی که چیری مقتدی دامام خخه مخکی سلام وگرزوی اوفارغه سو نو دمقتدی لمونځ به فاسد سی. اودشامی، عالمگیری، بحر الرائق وغیره نه معلومیږی چی دمقتدی لمونځ به په دی صوره کی وسی خو سره د کراهته. دا مسئله دی مصرحه تحریر

(۱). قال رسول الله ﷺ من مسح رأس يتيم لم يمسه الا الله كان له بكل شعرة يمر عليها يده حسنات ومن احسن الى يتيمه اويتيم عنده كنت انا وهو في الجنة كهاتين وقرن بين اصبعيه رواه احمد (مشكوة باب الشفقة ص ۴۲۳).
ظفیر

(۲). واذا ظهر حديث امام وكل مفسد في رأي مقتد بطلت فيلزم اعادتها لتضمنها صلاة المؤتمر صحة وفسادا الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۳۵۳ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۹۱. ظفیر

(۳). وگوری الدر المختار مجتبابی باب الامامة ص ۸۲ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۹۱. ظفیر

وفرمايل سی۔

جواب: دامستله کمه چی مو تذکرة الرشید خخه نقل کریده دافرع ده۔ دامام دمتابعت دوجوب۔ ولی چی دمتابعت معنی داده چی دامام سره دی ارکان او واجبات اداء کوی یا دی دهغه خخه وروسته اداء کوی۔ مخکی دی نه کوی یعنی تقدیم ممنوع دی خنکه چی په شامی کی یی دمتابعت په تحقیق کی نقل فرمایلی دی۔ نعم تكون المتابعة فرضاً بمعنی ان یاتی بالفرض معه امامه اوبعدہ کما لو رکع امامه فرکع معه مقارناً او معاقباً (الی ان قال) والحاصل ان المتابعة فی ثلثة انواع مقارنة لفعل الامام مثل ان یقارن احرامه لاحرامه وركوعه لركوعه وسلامه لسلامه ﷺ او چونکی په دی کی دوه قوله دی چی مقتدی دامام داقتداء خخه کوم وخت خارجیری۔ په درمختار کی یی مشهوره مذهب دا لیکلی دی چی امام کم وخت السلام ووايه نو اقتداء ختمه سی نو ددی قول موافق خوپه لفظ السلام کی تقدیم کول نه دی پکار، کنی لمونخ به فاسد سی۔ اودوهم قول دا دی چی په دوهم سلام سره اقتداء ختمه سی۔ نوددی قول موافق پوره السلام علیکم ورحمة الله، دامام سره یا وروسته کیدل پکاردی۔ که چیری مخکی یی ختم کری نو د مقتدی لمونخ به ددی قول موافق فاسد سی۔ نوپه تذکرة الرشید کی به یی احتیاطاً دا قول اختیار فرمایلی وی۔ وتنقضی قدوة بالاول قبل علیکم علی المشهور عندنا وعلیه الشافعية خلافاً للتکملة (درمختار) حیث صحح ان التحريم انما تنقطع بالسلام الثاني (۱)۔ شامی۔ اوکه چیری خه بل عبارت مویه مخکی وی نودهغه خخه موخبر کری۔ فقط

دامام پر غیر حاضری باندى تنخواه پري کول: سوال: (۱۲۴۰) دبمبی دجامع مسجد امام صاحب په باره کی دجومات متولیانو داطریقہ رائج لرلی ده چی دکم وخت په لمانخه کی هغه رانسی نوحساب ولگوی اودهغه وخت تنخواه ورخخه کات کری۔ آیا عند الشرع دا جائز دی؟

جواب: داسی کول جائز نه دی۔ اوداکار دعرف اوشرعی (دواړو) خخه خلاف (۲) دی۔

* * *

(۱) ردالمحتار باب صفة الصلوة مطلب مهم فی تحقیق متابعة الامام ص ۴۳۹ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۰. ظفیر (۲) وهل ياخذ ايام البطالة كعيد ورمضان لم اره وينبغي الحاقه بباطلة القاضي واختلفوا فيها والاصح انه ياخذ لانها للاستراحة . اشباه من قاعدة العادة محكمة (الدر المختار على هامش ردالمحتار كتاب الوقف ص ۵۲۵ ج ۳ ، ط.س. ج ۴ ص ۳۷۲) وفي القنية من باب الامامة امام يترك الامامة لزيارة اقربائه في الرساتيق اسبوعا او نحوه اولمصيبة اولاستراحة لابس به ومثله عفو في العادة والشرع (رد المحتار. كتاب الوقف مطلب في الغيبة التي مستحق بها العزل عن الوظيفة وما لا يستحق ص ۵۲۴ ج ۳ ، ط.س. ج ۴ ص ۴۲۰). ظفیر

شپڙم فصل

دمدرک ، لاحق او مسبوق احکام

مقتديان په غلطی سره په دریم رکعات کنبښتل او امام ولاړ وو لمونځ یې کوی: سوال:

(۱۲۴۱) زید نابینا دی او خالد بینادی او دواړه په جماعت کی شامل سوه چی کله امام دریم رکعات وکی او ودریدی نو دواړه پوه سوه چی څلورم رکعات دی او په قعدہ کی کنبښتل. کله چی امام دڅلورم رکعات رکوع وکړه نو هلته دوی پوه سوه چی زمورځه غلطی وسوه، هغه وخت ولاړیدل قیام یی وکی اورکوع یی وکړه او امام سره په سجده کی شامل سوه، امام سره په قیام او رکوع کی شامل نه سول، ددوی دپاره څه حکم دی؟
جواب: که چیری زید او خالد (ځان ته) رکوع وکړه او بیا په سجده کی امام سره شامل سوه او بیایي امام دلمونځ ختمولو څخه وروسته خپل باقیمانده رکعتونه یې پوره کړل نو لمونځ ددوی صحیح سو. (۱) فقط

دمسبوق امامت: سوال: (۱۲۴۲) دمسبوق امامت درست دی اوکه نه؟ مثلاً زید لمونځ ورکوی، بکر په دوهم یادریم رکعات کی شریک سو. کله چی زید دلمانځه څخه فارغ سو نو بکر دباقي لمونځ پوره کولو دپاره ودریدی نو خالد راغی، اودهغه شاته یی لمونځ شروع کی نو خالد لمونځ درست دی اوکه نه؟

جواب: دمسبوق اقتداء درست نه ده هغه دانفراد په حالت کی امام فارغه کیدلو څخه وروسته دنورو امام نسی جوړیدی کما فی الدر المختار: لایجوز الاقتداء به (۲). فقط

لاحق څه رکم لمونځ پوره کړی: سوال: (۱۲۴۳) ددین علماء څه فرمایي په دی مسئله کی چی کله یوسړی دمازیگردوه رکعاته امام سره وکړل نو اودس یی مات سو، فوراً داودس دپاره ولاړی او داودس څخه وروسته امام سره په آخری قعدہ کی یوځای سو اوس به هغه آخری دوه رکعاته څه رکم پوره کوی؟ اوکه چیری هغه په دریم رکعات کی یوځای سو نو څه رکم به یې پوره کوی؟

جواب: حکم ددی داوو چی کله هغه داودس څخه دفارغه کیدلو څخه وروسته راغلی وو اول یی هغه دواړه رکعاته دقرآئت څخه بغیر کړی وای کم چی دبی اودسه کیدلو په وجهی سره فوت سوی وه. بیا که چیری امام په لمانځه کی وی نو دهغه سره به شامل

(۱). اذا کبر مع الامام ثم نام حتى صلى الامام ركعة ثم انتبه فانه يصلي الركعة الاولى وان كان الامام يصلي الركعة الثانية ولو لم يشغل بقضاء ما سبقه الامام ولكن يتابع الامام اولا ثم قضى ما سبقه الامام بعد تسليم الامام جازت صلواته عندنا (عالمگیری مصری فی المسبوق اللاحق ص ۸۷ ج ۱ ، ط. م. ج ۱ ص ۹۲) ظفیر.
(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۵۸ ج ۱ ، ط. س. ج ۱ ص ۵۹۷. ظفیر

سوی وای، اوباقی ارکان به بی پوره کری وای. لیکن داسی بی وکړل چی داودس کولو څخه وروسته دامام سره یوځای سو نواوس دی دامام دسلام گرځولو څخه وروسته دغه دواړه رکعاتونه دقرآئت څخه بغیر پوره کری اودا صورة فقهاوو مکروه لیکلی دی اویه دی کی گنهگاریبی.

په درمختار ص ۵۵۲ کی دی: والاحق من فاتته الركعات كلها اوبعضها لکن بعد اقتداء بعذر كغفلة وزحمة وسبق حدث الخ وحكمه كموتم فلاياتی بقرآة ویبدء الخ بقضاء ما فاته عكس المسبوق ثم يتابع امامه (الی قوله) ولوعكس صح واثم الخ. اوهدا حکم په دریم رکعات کی دشریکیدلو دی. (۱) فقط کتبه عزیز الرحمن.

که چیری امام لاحق خلیفه جوړ کری نو هغه به لمونځ څه رکع پوره کوی: سوال: (۱۲۴۴)
اگر امام را در نماز حدث لاحق شود ومقتدی لاحق را خلیفه سازد پس این خلیفه نماز را چگونه تمام کند؟

جواب: امام را اگر حدث لاحق شود ولاحق را خلیفه سازد او بعد تمام صلوة قوم مدرک را خلیفه سازد که سلام دهد ولاحق نماز خود را تمام کند (استخلف لاحقاً الی قوله مضمی علی صلوة الامام واکر ما علیه حتی انتهى الی موضع السلام واستخلف من سلم بهم جاز عندنا، فتاویٰ عالمگیری ص ۹۵ ج ۱ نولکشوری، محمد جمیل الرحمن)

کله چی امام سورة ناس ووايه نو مسبوق مقتدی به کم سورة وایی: سوال: (۱۲۴۵) یوسری دمانبام په لمانځه کی په دوهم رکعات کی راغی شامل سو، او امام په دوهم رکعات کی قل اعوذ برب الناس ووايه نواوس دی مقتدی ته دجمعی پوره کیدلو څخه وروسته کم سورة ویل پکار دی؟

جواب: په دی سورة کی دی مقتدی ته اختیار دی چی کم سورة غواړی ودی وایی، دتول قرآن کریم څخه بی اختیار (۲) دی. (ځکه چی دقرآئت په باب کی فوت سوی رکعتونه دابتداء په حکم کی دی. ظفیر)

مسابوق خپل باقی لمونځ څنگه پوره کری؟ سوال: (۱۲۴۶) که چیری امام مقیم وی او مقتدی په څلور رکعاته لمونځ کی په آخری رکعات کی شریک سو. نومقتدی به دامام دسلام گرځولو څخه وروسته په دری واړو رکعاتونو کی څه وایی. آیادری واړه رکعاتونه

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص فی احکام المسبوق المدرك واللاحق ص ۵۵۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۴. ظفیر

(۲). والمسبوق من سبقه الامام بها اوبعضها وهو منفرد فيما يقضيه ويقتضى اول صلاته فی حق قرآة واکرها فی حق تشهد (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۵۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۲). ظفیر.

به دقرآت خخه بغير په خاموش اوسيدلو سره ختموی يادوه ركعاته په الحمد اوسورة سره اويو ركعات به صرف په الحمد سره وايي؟

جواب: كم سړي چي يوركعات دامام سره كړي دي هغه مسبوق دي. كه چيري لمونځ خلور ركعاته وي نوباقى به په داشان سره وايي چي په دوو ركعاتونو كي دي فاتحه ووايي او سورة دي هم ورسره يوځاي كړي اوپه يوركعات كي دي صرف فاتحه ووايي. والمسبوق من سبقه الامام بها او ببعضها وهو منفرد حتى يثنى ويتعوذ الخ (درمختار) ، ويقراً لانه يقضى اول صلاته فى حق القراءة كما يأتى حتى لو ترك القراءة لفسدت (١) كذا فى الشامى (وفى الفيض عن المستصطفى لو ادركه فى ركعة الرباعى يقضى ركعتين بفاتحة وسورة ثم يشهد ثم باقى بالثالثة بفاتحة خاصة عند ابى حنيفة رضي الله عنه وقال ركعة بفاتحة وسورة وتشهد ثم ركعتين اولاهما بفاتحة وسورة وثانيهما بفاتحة خاصة (٢) اهـ. ظفير)

چي امام مسافر وي نومسبوق به خپل لمونځ څه ركع پوره كوي: سوال: (١٢٤٧) مقيم دماپنين په وخت كي دمسافر اقتداء وكړه او هغه يوركعات ونيوي. مسافر چي دوه ركعاته وكړل نوسلام يي وگرزوي. اوس هغه مقيم كم چي مسبوق دي دري ركعاته څنگه اداء كړي. يعنى په دي ركعاتونو كي الحمد اوسورة ووايي او كه څنگه؟

جواب: ددرمختار اوشامى دروايت څخه معلوميري چي داسړي لاحق اومسبوق دي. مخكي دوه ركعاته دي دقرآت خخه بغير اداء كړي اوآخري ركعات دي دقرآت سره اداء كړي. (٣) فقط

(١). وگوري الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ص ٥٥٧ - ٥٥٨ ج ١ ، ط.س. ج ١ ص ٥٩٧. ظفير
(٢). رد المختار باب الامامة ص ٥٥٨ ج ١ ، ط.س. ج ١ ص ٥٩٧. ظفير
(٣). واللاحق من فاتته الركعات كلها أو بعضها لكن بعد اقتدائه بعد ركعته وزحمة وسبق حدث ومقيم اتم بمسافر رضي الله عنه وحكمه كمؤتم رضي الله عنه يبدأ بقضاء ما فاته عكس المسبوق، ثم يتابع إمامه إن أمكنه إدراكه، وإلا تابعه ، ثم صلى ما نام فيه بلا قراءة ثم ما سبق به بها إن كان مسبوفاً أيضاً ، ولو عكس صح وأتم، لترك الترتيب (درمختار) قوله ثم ما سبق به بها الخ أي ثم صلى اللّاحق ما سبق به بقراءة إن كان مسبوفاً أيضاً ، بأن اقتدى في أثناء صلاة الإمام ثم نام مثلاً . وهذا بيان لقسمة الرابع وهو المسبوق اللّاحق . وحكمه أنه يصلي إذا استيقظ مثلاً ما نام فيه ثم يتابع الإمام فيما أدرك ثم يقضي ما فاتته . اهـ . بيانه انه لو سبق بركعة من ذوات الاربع ونام في ركعتين يصلي أولاً ما نام فيه ثم ما أدركه مع الإمام ثم ما سبق به فيصلي ركعة مما نام فيه مع الإمام ويقعد متابعه له لأنها ثانية إمامه ثم يصلي الأخرى مما نام فيه ، ويقعد لأنها ثابته ثم يصلي التي انتبه فيها ، ويقعد متابعه لإمامه لأنها رابعة ، وكل ذلك بغير قراءة لأنه مقتد ثم يصلي الركعة التي سبق بها بقراءة الفاتحة وسورة والأصل أن اللّاحق يصلي على ترتيب صلاة الإمام ، والمسبوق يقضي ما سبق به بعد فراغ الإمام . ردالمحتار باب الامامة =

دامام دقر آت کولو پہ حالت کی چی کم مقتدی شریک سی هغه ته ثناء ویل نه دی پکار:

سوال: (۱۲۴۸) پہ جمعہ کی دامام دقرآت د شروع کولو خخہ وروستہ کہ چیری خوک شریک سو، نو هغه ته ثنا ویل پکار دی او کہ نه؟
جواب: هغه ته ثنا ویل نه دی (۱) پکار۔

خوک چی پہ رکوع کی شریک سی دهغه دپارہ ثنا نستہ: **سوال:** (۱۲۴۹) کم سپری چی پہ رکوع کی شریک سو، دهغه خخہ ثنا ساقطہ سوہ او کہ نه؟
جواب: ثناء دهغه خخہ ساقطہ سوہ۔ (۲) فقط

مسبوق دی دسجدی سہوی پہ سلام کی دامام اقتداء نہ کوی خوشجدہ دی وگری: **سوال:** (۱۲۵۰) چی امام دسجدہ سہوی دپارہ سلام گرزوی نومسبوق دی دامام سرہ سلام وگرزوی او کہ بغیر دسلام گرخولو خخہ پہ سجدہ سہوہ کی شریک سی؟
جواب: مسبوق دی امام سرہ سلام نہ گرزوی لیکن پہ سجدہ سہوہ کی دی شریک اوسی۔ پہ درمختار کی دی: والمسبوق یسجد مع امامہ۔ قال فی الشامی قید بالسجود لانه لا يتابعه فی السلام بل یسجد معه ویتشهد فاذا سلم الامام قام الی القضاء (۳)۔ فقط

دسلام خخہ لڑ مخکی پہ جمعہ کی شریکیدونکی تشهد پورہ گری او کہ دسلام خخہ وروستہ فوراً ودیری: **سوال:** (۱۲۵۱) امام راستہ طرف تہ سلام گرخوونکی وو چی مسبوق راغی، اوشامل سو۔ اوس بہ مسبوق خپل تشهد پورہ کوی او ولاپیری بہ۔ او کہ دسلام خخہ وروستہ فوراً ودیری۔ پہ امداد الفتاویٰ کی حضرت مولانا اشرف علی صاحب تحریر فرمایلی دی چی مسبوق دی دتشہد پورہ کولو خخہ وروستہ ولاپیری۔
جواب: دغہ سپری دی دتشہد پورہ کولو خخہ وروستہ ولاپیری۔ خنگہ چی حضرت مولانا اشرف علی صاحب پہ امداد الفتاویٰ کی لیکلی (۴) دی۔ فقط

= مطلب فی احکام المسبوق والمدرک واللاحق ص ۵۵۲ - ۵۵۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۴، ظفیر۔
(۱)۔ وقرأ سبحانک اللهم الا اذا شرع الامام فی القراءة سواء کان مسبوفاً او مدرکاً وسواء کان امامہ یجهر بالقراءة اولاً، فانه لا یأتی بہ لما فی النہر عن الصغری ادرك الامام فی القيام یتنی ما لم یبدأ القراءة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلاة ص ۴۵۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۸۸)، ظفیر
(۲)۔ وقرأ سبحانک اللهم الا اذا شرع الامام فی القراءة فلا یأتی بہ ولو ادركہ راکعاً او ساجداً ان کبر رأیہ انه یدرکہ اتی بہ (ایضاً، ط.س. ج ۱ ص ۴۸۸)، ظفیر
(۳)۔ ردالمحتار باب سجود السهو ص ۲۹۲ ج ۱، ط.س. ج ۲ ص ۸۲، ظفیر
(۴)۔ بخلاف سلامہ اوقیامہ لثالثہ قبل إتمام المؤتم تشهد فانه لا يتابعه بل یتیمہ لوجوبہ ولم یتیم جاز (درمختار) وشمیل باطلاقہ ما لواقندی بہ اثناء التشہد الاول او الاخیر فحين قعد قام امامہ او سلم ومقتضاه انه یتیم التشہد ثم یقوم ولم ارہ صریحاً ثم رأیتہ فی الذخیرة ناقلاً عن ابی الیث المختار عندی انه یتیم التشہد وان لم یفعل اجزاه (ردالمحتار باب صفة الصلاة ص ۴۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۲)، ظفیر

چی مسبوق دامام سره په هیره سلام وگرزوی بیا دیا دیندلو څخه وروسته ودریری نو پر هغه

باندي سجده سهوه سته: سوال: (۱۲۵۲) دامام سره مسبوق سلام وگرځوی بیا ورته رایاد سو چی ستا په ذمه خو یورکعات دی، او ولاړ سو. نو په دی صورت کی دمسبوق په ذمه سجده سهوه لازمه ده او که نه؟

جواب: په دی صورت کی سجده سهوه دمسبوق په ذمه لازمه ده فی الدر المختار: ولو سلم ساهياً بعد امامه لزمه السهو والا لا ښ (درمختار) قوله والا لا ای وان سلم معه او قبله لا يلزمه لانه مقتد فی هاتین الحالتین الی ان قال قلت یشیر الی ان الغالب لزوم السجود لان الاغلب عدم (۱) المعية. ښ شامی جلد اول ص ۴۰۲ فقط.

دامام دلمانځه په باطلیدلو سره دمسبوق لمونځ هم باطل دی: سوال: (۱۲۵۳) امام دماپنښین

په لمانځه کی آخری قعده بالکل ونه کړه او په هیره یی پنځم رکعات هم وکی. اوس دکم مسبوق چی یورکعات تللی وو هغه په دی خیال چی زما آخری قعده خو دامام په پنځم رکعات کی ده، دامام اقتداء یی ماته کړه. امام خو د شپږم رکعات دپاره ودریدی او هغه خپل څلور رکعاته وکړل او سلام یی وگرزوی. اوس مسبوق وایی چی زما څلور رکعاته اداء سول ولی چی ما آخری قعده پرې ایښی نه ده او امام آخره قعده پرې ښووله دهغه لمونځ نفل سو. آیا عندالله دمسبوق فرض په دی حالت کی اداء سوه او که دامام په شان دهغه لمونځ هم نفل سو. او د اقتداء ماتولو په وجهی سره نفل صحیح سول او که نه؟ په داسی حالت کی مسبوق ته اقتداء ماتول جائز وو او که نه؟

جواب: کله چی دامام لمونځ د آخری قعده نه کیدلو په وجه ونسو، او فرضیت دهغه باطل سو نو دمسبوق لمونځ هم باطل سو یعنی فرضیت دهغه اداء نسو هغه ته لمونځ کول پکار دی. (۲) فقط

که مسبوق په زیات رکعات کی اقتداء وکړه، نو دهغه لمونځ باطل دی: سوال: (۱۲۵۴)

دماپنښام په لمانځه کی یو سړی په آخری قعده کی شامل سو او هغه ته دا علم وسو چی دا آخری قعده ده، خو امام ته سهوه وسوه چی شاید دامخکنی قعده ده. امام په دی خیال سره دخپل لمونځ دپوره کولو دپاره ولاړ سو، امام سجده سهوه هم وکړه، چونکه آخری

(۱). ردالمحتار باب الإمامة مطلب احکام المسبوق ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۲. ظفیر

(۲). من فرائضها التي لاتصح بدونها التحريم الخ منها القعود الاخير (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب شروط الصلوة ص ۴۱۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۴۲) واذا ظهر حدث امامه وكذا كل مفسد في رأى مقتد بطلت فيلزم اعادةها لتضمنها صلاة المؤتم صحة وفسادا كما يلزم الامام اخبار القوم اذا أمهم وهو محدث او جنب او فاقد شرط او ركن (ايضاً باب الإمامة ص ۳۵۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۱). ظفیر

رکعت دامام زائد رکعت یا نفل رکعت وو۔ اوس کم سپری چی پہ آخری قعدہ کی پہ جمعہ کی شامل سوی ووهغه یورکعت دجمعی سره وکی اوس به داسپی دری رکعاته اداء کوی اوکے دوه رکعاته۔ کہ چیری ددری رکعاتو داداء کولو حکم وی نوددی وضاحت دی وسی چی پہ کم رکعت کی قعدہ وسی۔ اویہ کم رکعت کی نه۔ اوکے چیری یوسپی پہ دی زائد رکعت کی شامل سو چاته چی داعلم نه وو چی کم یورکعت دی نودهغه دپاره خه حکم دی؟

جواب: کہ چیری دغه مسبوق پہ هغه زائد رکعات کی کم چی نفل وه دخپل امام تابع پاته وو نودهغه لمونخ فاسد سو هغه دی مات کپی اودنوی سره دی لمونخ وکپی۔ ولوقام امامه فی الخامسة فتابعه ان بعد القعود تفسد (۱) الخ درمختار۔ اویہ دغه زائد نفل رکعات کی چی کم سپری شامل سی دهغه به هم فرض نه کیپی هغه دی بیا لمونخ وکپی۔ فقط

چی مسبوق پہ هیبه دسلام گرخولو خخه وروسته دعاء وکپی بیا ورته یادسی، نوخه وکپی؟

سوال: (۱۲۵۵) یوسپی پہ لمانخه کی پہ داسی وخت کی شامل سو چی یو رکعات سوی وو۔ هغه دامام سره سلام وگرزوی بیایی لاسونه پورته کرل اویہ عربی ژبه کی بی دعا هم وغوبسته بیا ورپه یادسو چی ستاخو یویا دوه رکعاته باقی دی۔ دهغه دپاره خه حکم دی؟

جواب: بغیر دخه کلام اوخبری کولو خخه کہ چیری ولاړ سو کہ خه هم سلام بی وگرزوی اولاسونه بی پورته کرل دعایی هم وغوبسته۔ دهغه لمونخ صحیح سو پہ آخره کی دی سجده سهوه وکپی۔ (۲) فقط

مسبوق دی دامام په آخره قعدہ کی صرف التحیات وواپی: سوال: (۱۲۵۶) کہ چیری مسبوق دامام سره دمازیگر یامانبام په دوهم رکعات کی شریک سی نوپه امام پسی په اوله قعدہ کی صرف التحیات، اویہ دوهمه قعدہ کی به التحیات اودرود اودعائ ماثوره وایی اوکے نه؟

جواب: ویل نه دی پکار بلکی التحیات دی داسی په کرار کرار وواپی چی دامام ترسلام گرخولو پوری ختمه سی اوکے مخکی ختمه سی نوده ته اختیار دی کہ خوبه بی وی چپ دی ناست اوسی اوکے خوبه بی وی دتشهد کلمه دی وواپی اوکے خوبه بی وی التحیات

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة مطلب فی احکام المسبوق اهـ ص ۵۲۰ ج ۱ قبیل باب الاستخلاف). ظفیر

(۲). لوسلم ساهیا ان بعد امامه لزمه السهو والا لا (الدر المختار علی هامش ردالمحتار، قبل باب الاستخلاف ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۹). ظفیر

دی دوباره (۱) وواپی۔

مسبوق دی دامام سره التحیات وایی: سوال: (۱۲۵۷) کہ چیری مسبوق دمانام پہ دریم رکعات کی دامام سره شریک سی نوپہ آخری قعدہ کی بہ دامام سره التحیات اودرود اودعا وایی اوکہ نہ؟

جواب: التحیات ویل پکاردی۔ نہ درود اودعا (۲)۔ فقط

دامام دالسلام ویلو خخہ وروستہ اقتداء درستہ نہ ده: سوال: (۱۲۵۸) دامام دمخکنی سلام گرخولو پہ وخت کی یوسپی دالسلام پہ ختمیدلو باندی اودوہم دالسلام (علیکم) پہ ختمیدلو باندی اودریم پہ السلام علیکم ورحمة الله باندی شامل سو۔ نوہغوی تہ دجمع ثواب حاصل سو اوکہ نہ؟ اوداسپی پہ جمعه کی شریک سو اوکہ نہ؟

جواب: پہ درمختار کی دی وتنقضی قدوة بالاول قبل علیکم (۳)۔ الخ ددی خخہ معلومہ سوہ چی امام کلہ لفظ دالسلام وواپہ، نودہغہ خخہ وروستہ اقتداء درستہ نہ ده اودغہ سپی دامام سرہ شامل نسو، خپل لمونخ دی یوازی وکپی او تحریمہ دی یوازی وواپی او لمونخ دی شروع کپی خپل خان دی دامام مقتدی نہ گئی (۴)۔ فقط

پہ جہری لمانخہ کی بہ مسبوق جہری قرآئت وایی اوکہ سری: سوال: (۱۲۵۹) پہ کم لمانخہ کی چی قرآئت جہراً دی پہ ہغہ کی کہ چیری خوک دیو یادوہ رکعاتونو دکیدلو خخہ وروستہ شریک سو نو دامام دسلام گرخولو خخہ وروستہ بہ پہ فوت سوی رکعات کی قرآئت جہراً کوی اوکہ نہ؟

جواب: ہغہ تہ پہ جہریہ (لمونخ) کی قرآئت بالجہر ویل بنہ دی اوکرار ویل ہم درست دی۔ اوکہ جہراً کوی نوپہ ادنی جہر دی اکتفاء وکپی حکہ چی ہغہ پہ قضاء دماسبق کی منفرد دی۔ اومنفرد تہ پہ جہر اوسرکی اختیار وی۔ ویخیر المنفرد فی الجہر وهو افضل ویکتفی بادناہ ان ادی الخ۔ درمختار۔ (۵) فقط

(۱)۔ ومن جملتها انه قيل انه اذا فرغ (المسبوق) من التشهد قبل سلام الامام يكرره من اوله وقيل يكرر كلمة الشهادة وقيل يسكت وقيل ياتي بالصلاة والدعاء والصحيح ان يترسل ليفرغ من التشهد عند سلام الامام (غنية المستملی ص ۴۴۱) ظفیر۔

(۲)۔ حوالہ سابق۔ ظفیر

(۳)۔ الدر المختار علی هامش ردالمحتار مطلب واجبات الصلاة ص ۴۳۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۲۸۔ ظفیر

(۴)۔ قوله وتنقضی قدوة بالاول ای بالسلام الاول قال فی التجنیس الامام اذا فرغ من صلاته فلما قال السلام جاء رجل واقندی بہ قبل ان يقول علیکم لایصیر داخلا فی صلاته لان هذا سلام (ردالمحتار باب صفة الصلاة مطلب واجبات الصلاة ص ۴۳۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۲۸) ظفیر۔

(۵)۔ الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلاة فصل فی القرآئت ص ۴۹۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص =

پہ خلور رکعاتہ لمانخہ کی یو رکعات نیوونکی پہ باقی رکعاتونو کی قرأت کم خای وکری،

سوال: (۱۳۲۰) مقتدی پہ خلور رکعاتہ لمانخہ کی پہ جمعی سرہ یورکعات لاندی کی۔ دامام دسلام خخہ وروستہ چی دی کم دری رکعاتہ کوی نو پہ هغه کی قرأت پہ کم یو رکعات کی کوی؟

جواب: پہ در المختار احکام المسبوق کی دی: ویقضى اول صلوته فی حق قرآءة و اخرها فی حق تشهد (۱) الخ۔ ددی روایت خخہ معلومہ سوہ چی مسبوق بہ پہ صورۃ مسئولہ کی دامام دسلام خخہ وروستہ پہ مخکنیو دوو رکعاتو کی قرأت وایی اوپہ آخری یورکعات کی دی صرف الحمد و وایی۔ فقط

(وفی رد المحتار عن المستصفی لو ادركه فی رکعة الرابعة یقضى رکعتین بفاتحة وسورة ثم یتشهد ثم باقی بالثالثة بفاتحة خاصة عند ابی حنیفة رضی اللہ عنہ وقال رکعة بفاتحة وسورة وتشهد ثم رکعتین اولاهما بفاتحة وسورة وثانیهما بفاتحة خاصة (۲) اه۔ ظفیر)

مقیم مقتدیان پہ مسافر امام پسی باقی لمونخ خنکھ پوره کری؟ سوال: (۱۲۲۱) امام مسافر

دی او مقتدی مقیم دی، کہ چیری مقتدی مذکور دامام مذکور سرہ پہ خلور رکعاتہ لمانخہ کی پہ اول رکعات کی شریک سوی وی، نوخہ رکم لمونخ پوره کری؟

سوال: (۱۲۲۲) اوخوک چی پہ دوهم رکعت کی شریک سوی وی نو لمونخ بہ خہ رنگہ پوره کوی؟

سوال: (۱۲۲۳) اوخوک چی پہ التحیات کی شریک سوی وی نو خپل لمونخ خہ رکم وکری؟

جواب: (۱) نوٹ: ددی اولنی جواب مفتی عنایت الہی لیکلی وو۔ دمفتی عنایت الہی جواب: پہ مخکنی صورۃ کی مقتدی لاحق دی۔ دامام سرہ دلمونخ دیورہ کولو خخہ وروستہ دی باقی ماندہ دوہ رکعاتہ دقرأت خخہ بغير وکری۔

(۲، ۳) پہ آخری دواپو صورتونو کی مقتدی مسبوق دی۔ پہ دوهم صورۃ کی دامام دسلام خخہ وروستہ دی ودریری پہ مخکی رکعات کی دی فاتحة الكتاب و وایی۔ اوپہ دریم صورۃ کی مقتدی پہ خلورو واپو رکعاتونو کی مسبوق دی لہذا دامام سلام خخہ وروستہ دی پہ مخکنیو دوو رکعاتونو کی الحمد او سورة و وایی او دوهم رکعات پہ آخرہ کی دی

= ۵۳۳۔ ظفیر۔

(۱) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة مطلب فی المسبوق واللاحق ص ۵۵۸ ج ۱، ط.س.ج ۱

ص ۵۹۷۔ ظفیر۔

(۲) وگوری الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۵۷ - ۵۵۸ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۹۷۔ ظفیر

صرف الحمد وواپی۔ فقط حرره عنایت الہی، وأملاه خلیل احمد۔

جواب: (دحضرت مفتی صاحب دارالعلوم خخہ)

دفعہی دکتابونو دتفصیل مطابق اولنی جواب صحیح دی او ددوہم اودریم سوال جواب دادی چی پہ دواپرو صورتونو کی مقتدی لاحق اومسبوق دی۔ اوحکم دداسی مقتدی دا دی چی مخکنی دوه رکعاته دی بغیر دقرآئنه اداء کپی پہ کم کی چی لاحق دی۔ او وروسته دی هغه رکعت اداء کپی پہ کم کی چی مسبوق دی۔ نو پہ دوہم صورۃ کی دی مخکنی دوه رکعاته بغیر قرآئنه اداء کپی اوبیادی دوه رکعاته دقرآئت سره اداء کپی۔

ومقیم ائتم بمسافر قوله ومقیم ای فهو لاحق بالنظر للاخیرتین وقد یکون مسبوفاً ایضاً کما اذا فاتہ اول صلاة امامه المسافر۔ شامی (۱)۔ وحکمہ کمؤتم فلا یاتی بقراءة ﴿﴾ ویبدء بقضاء ما فات عکس المسبوق ﴿﴾ قوله ثم ماسبق به بها ﴿﴾ ای ثم صلی اللاحق ماسبق به بقرآئۃ وان کان مسبوق ایضاً۔ الخ شامی (۲)

پہ دوہم او دریم رکعات کی مقتدی مقیم محض مسبوق گرجول دفعہاوو دتصریحاتو خخہ خلاف دی اوتول رکعاتونہ دقرآئت سره اداء کول ہم دفعہاوو دمقرری قاعدی خخہ خلاف دی۔

دکم لاحق چی اودس مات سی نو هغه پہ اودس کی مسواک کولی سی اوکہ نہ؟ سوال:

(۱۲۲۴) کله چی پہ لمانخہ کی اودس مات سی اولاحق داودس اراده وکپی نوپہ دغه اودس کی مسواک کولی سی اوکہ نہ؟

جواب: کولی یی سی (۳)۔ فقط (واذا ساغ له البناء توجهاً فوراً بكل سببه (در مختار) ای من سنن الوضوء لان ذلك من باب اکماله فکان من توابعه فیحتمل کما یحتمل الاصل بدائع (رد المحتار۔ باب الاستخلاف ص ۵۲۲- ۵۲۷ ج ۱)۔ ظفیر

مسبوق پہ هیره سلام وگرزوی چی وریاد سو نو باقی رکعات یی پوره کی، نولمونخ صحیح

سو: سوال: (۱۲۲۵) یومسبوق سهواً دامام سره سلام وگرزوی۔ مقتدی مسبوق ته وویل چی ته یورکعات بل وکپہ پہ دی سره مسبوق ته هغه رکعات وریاد سو اومسبوق غلی ولاپ سو اورکعات یی وکی۔ نودهغه لمونخ جائز دی اوکہ نہ؟

جواب: لمونخ دهغه صحیح سو۔ هذا هو الاصح (۱)۔ فقط (خوهغه ته سجده سهوه کول پکار دی۔ احتیاط پہ همدی کی دی)۔ (۲) ظفیر

(۱)۔ ردالمحتار۔ باب الامامة مطلب فی احکام المسبوق الخ ص ۵۵۲ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۴۔ ظفیر

(۲)۔ ایضاً ص ۵۵۷ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۲۔ ظفیر

(۳)۔ ومنها السواک ای من سنن الوضوء (عالمگیری مصری سنن وضو ص ۷) ظفیر۔

کہ لاحق خپل تللی رکعات دمسبق پہ شان پوره کړی نوڅه حکم دی؟ سوال: (۱۲۲۲)

دماخستن په لمانځه کې مقتدی په دریم رکعات کې په ولاړه ولاړه بیده سو، کله چې امام یورکعات پوره کې نوهلته دخوب څخه ولاړسو. نوهغه دامام دسلام څخه وروسته دمسبق په شان باقی لمونځ اداء کې. نو دا لمونځ درست سو اوکه نه؟

جواب: لمونځ صحیح سو او هغه ته دلاحق په شان دقرآئت څخه بغیر دغه رکعات کول پکار دی (۳). فقط

کم امام چی بی اودسه سو اوخليفه یی جور کی نواوس چی هغه راسی نواقتداء وکړی اوکه

امام جورسی؟ سوال: (۱۲۲۷) امام بی اودسه سو او بل څوک یی امام جورکی، ولاړی اودس یی وکی، اوس چی راغی نومقتدی جورسی اولمونځ وکړی اوکه امام سی. که چیری امام اودس کوی اوخليفه سلام وگرزوی نو امام څه رکم لمونځ پوره کړی؟

جواب: مقتدی دی جورسی اولمونځ دی پوره کړی. اوکه چیری خليفه سلام وگرزوی، نو هم دی باقی مانده لمونځ پوره کړی، دنوی سره دکولو ضرورت نسته. (۴) فقط

دمسافر امام اقتداء کونکی مسبق به خپل لمونځ څنکه پوره کوی؟ سوال: (۱۲۲۸)

مسافردی، ددوهم رکعات په التحیات کې یوسری مقیم په لمانځه کې شریک سو. امام خپل دوه رکعاته پوره کړل اوسلام یی وگرزوی. نومقتدی ته په ټولو څلورو رکعاتونو کې دالحمدپه اندازه دریدلوسره لمونځ پوره کول پکار دی اوکه په دواړو آخری رکعاتونو

(۱). حتی لوامثل امر غیره فقيل له تقدم فتقدم اودخل فرجة الصف فوسع له فسدت بل يمکت ساعة ثم يتقدم برائه (درمختار قوله اودخل فرجة الخ المعتمد فيه عدم الفساد (ردالمحتار باب مايفسد الصلوة ومايكره فيها ص ۵۸۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۲۲) ددی څخه معلومه سوه چی دمقتدی دوینا څخه وروسته دی یوه لمحہ تم سی بیادی ولاړسی اوپوره دی کړی اوکه چیری دوینا سره سمدستی ولاړسو نوهم به دمعتد قول په بنیاد باندی لمونځ نه فاسدیږی. بلکی اداء سو. والله اعلم ظفیر مفتاحی

(۲). ولوسلم ساهیا ان بعد امامه لزمه السهو والا، لا (درمختار) أَي وَإِنْ سَلَّمَ مَعَهُ أَوْ قَبْلَهُ لَا يَلْزِمُهُ لِأَنَّهُ مُقْتَدٍ فِي هَاتَيْنِ الْحَالَتَيْنِ. وَفِي شَرْحِ الْمُنْيَةِ عَنِ الْمُحِيطِ إِنْ سَلَّمَ فِي الْأَوَّلَى مُقَارَنًا لِسَلَامِهِ فَلَا سَهْوَ عَلَيْهِ لِأَنَّهُ مُقْتَدٍ بِهِ، وَبَعْدَهُ يَلْزَمُ لِأَنَّهُ مُنْفَرِدٌ ۱ هـ ثُمَّ قَالَ: فَعَلَى هَذَا يَرَادُ بِالْمُعِيَةِ حَقِيقَتُهَا وَهُوَ نَادِرٌ الْوُقُوعِ. ۱ هـ قُلْتُ: يُشِيرُ إِلَى أَنَّ الْعَالِبَ لَزُومَ السُّجُودِ لِأَنَّ الْأَغْلَبَ عَدَمَ الْمُعِيَةِ، وَهَذَا بِمَا يُغْفَلُ عَنْهُ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ فَلْيَنْتَبِهْ لَهُ (ردالمحتار باب الامامة مطلب في المسبوق والمدرك واللاحق ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۸). ظ

(۳). واللاحق من فاتته الركعات كلها اوبعضها لكن بعد اقتدائه بعذر كعقله الخ وحكمه كمؤتم فلاياتي بقرائت ولاسهو (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الامامة مطلب في احكام المسبوق واللاحق المدرك ص ۵۵۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۴). ظفیر

(۴). ومن سبقه الحدث في الصلوة انصرف فان كان اماما استخلف وتوضا وبني (هدايه باب الحدث في الصلوة ص ۱۱۵ ج ۱). ظفیر

کی ہنغہ تہ الحمد ویل پکار دی۔

چی دامام سرہ دجا خخہ دوہ رکعاتہ تللی وی، نو ہنغہ دی پہ ہنغہ کی الحمد اوسورہ دواہ

ووابی: سوال: (۱۲۲۹) امام مقیم دی، مقیم مقتدی ددوو رکعاتونو وروستہ پہ التحیات کی شریک سو، نومقتدی تہ پہ خیلو باقی ماندہ رکعاتونو کی کم چی بہ دامام دلمونخ ختمولو خخہ وروستہ پورہ کوی الحمد ویل پکاردی اوکہ دالحمد پہ اندازہ دہ تہ چوپ دریدل پکاردی؟

جواب: (۱) ددرمختار اوشامی دعبارت خخہ معلومیری چی دغہ مقتدی مقیم مسبوق ہم دی اولاحق ہم دی۔ نومخکنی دوہ رکعاتہ دی دقرائت خخہ بغیر ووابی او وروستہ دوہ رکعاتہ دی دقرائت سرہ ووابی یعنی پہ ہنغہ کی دی الحمد اوسورہ دواہ ووابی۔ (۱)
(۲) الحمد اوسورہ دواہ ویل پکاردی۔ (۲) فقط

دسہار پہ لمانخہ کی مسبوق باقی رکعت پہ جہری قرائت سرہ پورہ کری، نو دا درست دی؟

سوال: (۱۲۷۰) دسہار پہ وخت کی زہ جومات تہ پہ داسی وخت کی ورسیدم چی دفرضو یورکعات دجمعی سرہ ما ونیولای سوای۔ کلہ چی امام سلام وگرزوی نو ما خیل باقی ماندہ رکعات پہ ولاہرہ جہری قرائت سرہ پورہ کی نوپہ دی کی خہ حرج خونستہ۔
جواب: پہ دی کی ہیخ (۲) حرج نستہ۔ فقط

کہ درکوع خخہ مخکی شریک سو نودی مسبوق نہ دی: سوال: (۱۲۷۱) کہ چیری مسبوق دقیام پہ رکعاتونو کی شامل سو لیکن فاتحہ بی ونہ ویل نودہنغہ رکعاتونہ پورہ سوہ، اوکہ نہ؟

جواب: دہنغہ لمونخ صحیح سو، اوہنغہ رکعات ہم صحیح سو۔ (۱) فقط

(۱). واللاحق من فاتتہ رکعات ﴿ بعد اقتدائه بعذر ﴿ مقیم ائتم بمسافر ﴿ حکمہ کمؤتم فلایاتی بقراءة وبيدأ بقضاء ما فاتہ عکس المسبوق، ثم يتابع إمامه إن أمکنه إدراکہ، وإلا تابعه، ثم صلى ما نام فيه بلا قراءة ثم ما سبق به بها إن كان مسبوqa أيضا (درمختار) هذا بيان للقسم الرابع وهو المسبوق اللاحق الخ ثم يصلى الركعة التي سبق بها بقرائت الفاتحة وسورة (ردالمحتار باب الامامة مطلب في احكام المسبوق واللاحق والمدرك ص ۵۵۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۴). ظفیر

(۲). والمسبوق من سبقه الامام بها اوبعضها وهو منفرد حتى يثنى ويتعوذ ويقراً ﴿ فيما يقضيه ﴿ اول صلاته في حق قراءة واورها في حق تشهد ﴿ (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الامامة مطلب في المسبوق. الخ ص ۵۵۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۹). ظفیر

(۳). ويخير المنفرد في الجهر الخ كمن سبق برکعة من الجمعة فقام يقضيها يخير (درمختار) وبهذا التقرير ظهر وجه اقتضاره على الجمعة وان كان الحكم كذلك لو سبق برکعة من العشاء ونحوه لان المقصود اثبات الجهر في القضاء في وقت المخافتة لا مطلقا فافهم. (ردالمحتار فصل في القراآت ص ۴۹۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۳۳) ظ

پہ مخکنی قعدہ کی مقتدی تشہد نہ وو پورہ کری چی امام ولاریدی، نو مقتدی خہ وکری؟

سوال: (۱۲۷۲) کہ چیری مسبوق دامام سرہ پہ مخکنی قعدہ کی شریک سی نو دامام دفوراً ولاریدلو سرہ دی دھغہ پیروی وکری اوکہ تشہد پورہ کری بیا ولاریبری۔ کہ تشہد پورہ نہ کری نوپہ لمانخہ کی فساد راخی اوکہ نہ؟

جواب: درد المحتار شامی عبارت مذکورہ خخہ وروستہ داهم مذکور دی: ثم رأيتہ فی الذخيرة ناقلا عن ابی الليث المختار عندي انه يتم التشهد وان لم يفعل (۱) اجزاء الخ. ددی آخری عبارت وان لم يفعل اجزاء خخہ معلومہ سوہ چی کہ چیری مقتدی تشہد پورہ نہ کری اودامام سرہ ولاریسی نولمونخ صحیح دی. اوپہ دی کی اختلاف دی چی پہ دی کی کراہت ستہ اوکہ نہ؟ حاصل داچی دتشہد نہ پورہ کولو پہ صورتہ کی لمونخ کیری دلمانخہ دفساد ہیخوک قائل نہ دی. فقط

دامام سرہ صرف یورکعات نیونکی بہ قاعدہ کلہ کوی؟ سوال: (۱۲۷۳) کہ خوک مقتدی

دماپنبنین یامازیگر پہ لمانخہ کی هغه وخت شریک سو چی یورکعات باقی وو نو دامام دسلام گرخولو خخہ وروستہ بہ دغہ مقتدی دیورکعات خخہ وروستہ قعدہ کوی اوکہ ددوو رکعاتونو وروستہ؟

جواب: دیورکعات خخہ وروستہ قعدہ کول پکاریدی. (۲) فقط

کہ دمسیوق پہ سابقہ رکعات کی یوفرض پاتہ سی نو هغه بہ خہ کوی؟ سوال: (۱۲۷۴) کہ

چیری دمسیوق خخہ پہ سابقہ رکعات کی فرض پاتہ سی نو تبول لمونخ دنوی سرہ وکری اوکہ سجده سهوه وکری؟

(۱). وحاصله ان الاقتداء لا يثبت في الابتداء على وجه يدرك به الركعة مع الامام الا بادراك جزء من القيام او مما في حكمه وهو الركوع لوجود المشاركة في اكثرها فاذا تحقق منه ذلك لا يضره التخلف بعده (ردالمحتار باب ادراك الفريضة تحت قوله لان المشاركة ص ۲۷۵ ج ۱، ط.س. ج ۲ ص ۴۱). ظفیر

(۲). تول عبارت داسی دی. وشمل باطلاقه مالو اقتدی بہ فی اثناء التشهد الاول او الاخير فحين فقد قام امامه او سلم ومقتضاه انه يتم التشهد ثم يقول ولم اره صريحا ثم رأيتہ فی الذخيرة ناقلا الخ (ردالمحتار باب صفة الصلاة فصل تاليف الصلوة تحت قوله بخلاف سلامه الخ قبل اتمام المؤتم التشهد فانه لا يتابعه ص ۴۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۲). ظفیر.

(۳). والمسبوق من سبقه الامام بها او ببعضها وهو منفرد ويقتضى اول صلاته في حق قراءة واخرها في حق تشهد فمدرك ركعة من غير فجر ياتي بركعتين بفاتحة وسودة وتشهد بينهما وبرابعة الرباعي بفاتحة فقط ولا يقعد قبلها (درمختار) وفي الفيض عن المستصفي لو ادركه في ركعة الرباعي يقتضى ركعتين بفاتحة وسورة ثم يتشهد ثم ياتي بالثالثة بفاتحة خاصة عند ابی حنيفة رضي الله عنه وقال ركعة بفاتحة وسورة وتشهد ثم ركعتين اولهما بفاتحة وسورة وثانيتها بفاتحة خاصة آه وظاهر كلامهم اعتماد قول محمد (رد المحتار باب الامامة مطلب في المسبوق واللاحق ص ۵۵۷ - ۵۵۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۲). ظفیر.

جواب: کہ چیری ہغہ دفرض اعادہ ونہ کرہ نولمونخ دی بیا دسرہ وکری۔ (۱) فقط
پہ سجدہ کی شاملیونکی مسبوق بہ ثناء کله وایی؟ سوال: (۱۲۷۵) یوسپی دمانبام پہ
لمانخہ کی ددوہم رکعات پہ سجدہ کی شریک سو، آیاہغہ تہ پہ دریم رکعات کی ثناویل
پکاردی؟

جواب: ہغہ تہ ہم ہغہ وخت یعنی دتکبیر تحریمہ خخہ وروستہ ثناء ویل پکاردی۔ ولو
ادرکہ راکعا اوساجداً ان اکبر رایہ ان یدرکہ اتی بہ۔ درمختار (۲)۔ فقط

کم مسبوق چی پہ آخری رکعات کی لاحق جورسو، ہغہ بہ لمونخ خنکہ پورہ کوی؟ سوال:
(۱۲۷۲) شخصی مسبوق درنماز چہار گانہ خلف امام در رکعت اخیر لاحق شد بعد از
سلام امام بچہ طور باقی نماز اداء خواهد ساخت؟

جواب: مذکور مسبوق بقیہ نماز رابعہ فراغ امام بدین طریق اداء کند کہ در رکعات اولی
ازسہ رکعات باقیہ فاتحہ وسورہ بخواند واین رکعات راتمام کردہ قعدہ اولی بکند بعدہ
قیام کردہ رکعات ثانیہ بفاتحہ وسورہ تمام کردہ رکعات اخیرہ سویمی را از قرأت سورہ
خالی داشتہ صرف بفاتحہ اکتفاء کردہ آن رکعات راتمام کردہ قعدہ بکند وسلام کند۔
قال فی الدر المختار فی حکم المسبوق ویقضى اول صلاته فی حق قرأت و آخرها فی
حق تشهد فمدرك رکعة من غیر فجر یاتی برکعتین بفاتحہ وسورہ وتشهد بینہما
وبرابعة الرباعی (۳) بفاتحہ الخ۔ فقط

دمسبوق لمونخ دامام دلمانخہ پرصحت باندی موقوف دی؟ سوال: (۱۲۷۷) یوسپی دسہار
پہ لمانخہ کی پہ التحیات کی شامل سو، دامام سلام گرخولو خخہ وروستہ ہغہ لمونخ
پورہ کی اوفارغہ سو۔ اوپہ یو سبب سرہ دامام لمونخ نہ وو شوی نو دمسبوق لمونخ
صحیح سو اوکہ نہ؟

جواب: پہ دغہ سورہ کی ددی مسبوق لمونخ ہم ونسو (۴)۔ فقط

(۱) ومن فرائضها التي لا تصح بدونها (درمختار) اذ لا شيء من الفروض ما تصح الصلاة بدونه بلا عذر (رد
المحتار باب صفة الصلاة ج ۱ ص ۴۱۱، ط. س. ج ۱ ص ۴۴۲). ظفیر
(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة بعد الفصل ص ۴۵۲ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۴۸۸. ظفیر
(۳) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۵۸ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۹۲. ظفیر
(۴) اذا ظهر حدث امامه وكذا كل مفسد في رأي مقتد بطلت فيلزم اعادتها لتضمنها صلاة المؤمن صحة وفسادا
(در مختار) و اشار به الى حديث الامام ضامن اذ ليس المراد به الكفالة بل تتضمن بمعنى ان صلاة الامام
متضمنة لصلاة المقتدى ولذا اشترط عدم مغيرتهما فاذا صحت صلاة الامام صحت صلاة المقتدى الا لمانع اخر
واذا فسدت صلاته فسدت صلاة المقتدى لانه اذا فسد الشيء فسد ما ضمنه (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۵۳
ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۹۱). ظفیر

مسبوق به ثناكله وایي؟ سوال: (۱۲۷۸) مسبوق به ثنا او تعوذ څنگه وایي؟

جواب: مسبوق ته داحکم دی چی کم وخت دخپل باقی مانده رکعات دکولو دپاره ولاړیږی نوپه هغه وخت کی دی ثنا او تعوذ ووايي او کم وخت چی دامام سره شریک سو که چیری هغه وخت امام جهری قرآئت کوی نونه دی وایي او که سړی قرآئت وی نوهغه دی هم ووايي (۱) بیا کله چی دخپل رکعات پوره کولو دپاره ولاړیږی، نوهغه وخت دی دوباره ووايي. کذا فی الدر المختار والشامی فقط. والله تعالی اعلم.

څوک چی په دوهم رکعات کی شریک سی نو ثنابه وایي او که نه؟ سوال: (۱۲۷۹) امام یو رکعات کړی وو. کله چی مقتدی ورسره په جمعه کی شریک سی نوسبحانک اللهم وویل کیری او که نه؟

جواب: مسبوق چی دامام فارغ کیدلو څخه وروسته دخپل فوت سوی رکعات دکولو دپاره ولاړیږی نوهغه وخت دی سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ ووايي. (۲) فقط

څوک چی دمانبام دوه رکعاته امام سره ونیسی نوهغه به په قعده کی دامام سره صرف

التحیات وایي او که درود وغیره هم؟ سوال: (۱۲۸۰) که چیری مور په مانبام کی دامام سره دوه رکعاته لاندی کړل نوپه وروسته تشهد کی به هرڅه ویل وی او که څنگه؟ حالانکی مور یو رکعات یوازی ویلی دی او په هغه کی مو درود وغیره هرڅه ویلی دی.

جواب: چی دامام سره څوک تشهد وایي نوصرف دالتحیات ویلو څخه وروسته دی خاموش ناست اوسی. بیاچی کله باقی مانده یورکعات اداء کوی نوهغه وخت دی هرڅه (۳) ووايي. فقط

چی مسبوق په هیره سره سلام وگرزوی بیا دجا په وریادولو سره ولاړسی اولمونځ پوره کړی

نولمونځ یی صحیح سو او که نه؟ سوال: (۱۲۸۱) که چیری مسبوق دامام سره بغیر دارادی دواړه طرفته سلام وگرزوی، اوپه لمانځه کی شامل خلک هغه ته ووايي، چی تاته لمونځ

(۱). انه اذا ادرك الامام في القراءة في الركعة التي يجهر فيها لا ياتي بالثناء (الى قوله) فاذا قام الى قضاء ما سبق ياتي بالثناء يتعوذ للقراءة و في صلاة المخافتة ياتي به هكذا في الخلاصة (عالمگیری کشوری ص ۹۰ ج ۱). ظفیر

(۲). والمسبوق من سبقه الامام بها او بعضها وهو منفرد حتى يثنى ويتعوذ (الى قوله) فيما يقضيه حتى يثنى و تفريع على قوله منفرد فيما يقضيه بعد فراغ امامه فياتي بالثناء والتعوذ لانه للقراءة ويقرأ لانه يقضى في حق القراءة كما ياتي (ردالمحتار ص ۵۵۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۲). ظفیر

(۳). ومن جملتها انه قيل اذا فرغ من التشهد قبل سلام الامام يكرره من اوله وقيل يكرر من كلمة الشهادة وقيل يسكت وقيل ياتي بالصلوة والدعاء والصحيح انه يترسل ليفرغ من التشهد عند سلام الامام (غنية المستملی ص ۴۴۱). ظفیر

پاتہ دی، ہغہ اداء کرہ۔ نو ددی سرپی لمونخ بہ صحیح سی اوکہ نہ؟
جواب: کہ چیری دغہ مسبوق دچا پہ وریادولو اوویلو سرہ ولاړ سو اودہغہ پہ وریادولو سرہ ورته پخپلہ ہم یادسو اوپہ ہمدی بناء باندى ہغہ ولاړ سو، نودسجدہ سہوی کولو سرہ دہغہ لمونخ صحیح سو۔ (۱) اوپہ داسی حالت کی ہمدغہ شان کول پکاردی چی کہ چیری بل سرپی یی وریادکری نوپخپلہ دی رایاد کری اوپہ خپل یاد سرہ دی ہغہ کار وکری۔ دپارہ ددی چی پہ لمانخہ کی یی خہ خلل رانسی۔ (۲) فقط

مسبوق دامام دمخکنی سلام خخہ وروستہ ودریری اوکہ ددوہم خخہ وروستہ؟ سوال:

(۱۲۸۲) مسبوق بہ دباقی رکعاتونو اداء کولو دپارہ دامام دمخکنی سلام گرخولو خخہ وروستہ دریری، اوکہ ددوارو سلامونہ گرخولو خخہ وروستہ؟

جواب: دوارہ طرفتہ دسلام گرخولو خخہ وروستہ دریدل بنہ دی۔ دپارہ ددی چی کہ چیری پر امام باندى سجدہ سہوہ وی نودہ تہ بہ بیا راگرخیدل نہ (۳) وی۔ فقط

چی مسبوق دمسافر امام اقتداء وکری نوهغہ بہ خپل باقی لمونخ خنکہ پورہ کوی؟ سوال:

(۱۲۸۳) چی پہ مسافر امام پسی مقتدی یورکعات ونیوی، یاقعدہ یی ونیولہ، یعنی باقی لمونخ بہ خنکہ پورہ کوی؟

جواب: دغہ مقتدی دی مخکی دوه رکعاتہ تش وکری اوبیادی یورکعات پہ قرأت سرہ وکری۔ یعنی چاتہ چی یورکعات حاصل سوی دی ہغہ دی دامام دسلام خخہ وروستہ

(۱) ان تابع والالا، ولوسلم ساهياً ان بعد امامه لزمه السهو والا، لا (درمختار) وفي شرح المنية عن المحيط إن سلم في الأولى مقارناً لسلامه فلا سهو عليه لأنه مُقْتَدٍ بِهِ، وَبَعْدَهُ يَلْزَمُ لِأَنَّهُ مُتَّفِرِدٌ أَهْتَمَّ قَالَ: فَعَلَى هَذَا يَرَادُ بِالْمَعْنَى حَقِيقَتُهَا وَهُوَ تَأْدِيرُ الْوُقُوعِ. اهـ قلت: يُشِيرُ إِلَى أَنَّ الْعَالِبَ لَمْ يَزُومُ السُّجُودَ لِأَنَّ الْأَعْلَبَ عَدَمَ الْمَعْنَى (ردالمحتار). باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۸. ظفير

(۲) حتى لو امتثل امره فليل له تقدم فتقدم او دخل فرجة الصف احد فوسع له فسدت بل يمكث ساعة ثم يتقدم برائة قهستاني (درمختار) المعتمد فيه عدم الفساد (ردالمحتار باب ما يفسد الصلوة ويكره فيها ص ۵۸۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۲۲). ظفير

(۳) وينبغي ان يصير المسبوق حتى يفهم انه لا سهو على الامام (درمختار) اي لا يقوم بعد التسليمة او التسليميتين بل ينتظر فراغ الامام بعدها قال في الحلية وليس هذا بملازم بل المقصود ما يفهم ان لا سهو على الامام او يوجد له ما يقطع حرمة الصلاة (رد المحتار باب الامامة مطلب في احكام المسبوق واللاحق. ص ۵۵۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۷) وتنقطع التحريمه بتسليمة واحدة برهان وقدمر (درمختار) اي في الواجبات حيث قال تنقضى قدوة بالاول قبل عليكم على المشهور عندنا خلاف للتكملة اهـ (ردالمحتار فصل تاليف الصلاة ص ۴۹۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۵) ددی خخہ معلومہ سوہ چی دمخکی سلام خخہ وروستہ ہم ولاړیدی سی. خو بنہ داده چی ددوہم سلام خخہ وروستہ ولاړ سی. ظفير غفرله

یورکعات تش وکری اوقعدہ دی وکری بیادی ولاریسی اویو رکعات دی تش وکری. او آخری رکعات دی پہ قرأت سرہ پورہ کری ولی چی دی پہ حکم کی دلاحق مسبوق دی. وتفصیله فی الشامی (۱). فقط

دمسبوق اقتداء درستہ نہ ده: سوال: (۱۲۸۴) یوسری دجمعی پہ لمانخہ کی پہ دریم، یا خلورم رکعات کی شامل سو، دلمانخہ ختمیدلو خخہ وروستہ دی سری مثلاً زید خپل لمونخ پورہ کوی چی عمر راغی زیدی خپل امام کی، اوہغہ دخپل لمانخہ پورہ کولو خخہ وروستہ سلام وگرزوی. نودا جماعت بہ درست وی، اوکہ نہ؟

جواب: کم سری چی پہ دریم یاخلورم رکعات کی دامام سرہ شامل سو اودامام اقتداء یی وکپہ، ہغہ تہ مسبوق وایی. کم وخت چی ہغہ دخپل باقی مانده لمونخ دیورہ کولو دیارہ ودریدی نویہ ہغہ پسی دھیچا اقتداء کول درست نہ دی. لایجوز الاقتداء (۲) بہ. فقط

چی امام داودس ماتیدلو پہ وجہی سرہ مسبوق خلیفہ جور کی نوہغہ بہ لمونخ خنکہ پورہ

کوی؟ سوال: (۱۲۸۵) امام دماپنبنین لمونخ ورکوی، پہ ہغہ پسی چی کم سری وو دہغہ اودس مات سو. چی ہغہ اودس وکی اوراغی نوامام یورکعات کری وو. کلہ چی دغہ سری راغی اوشامل سو، نودامام اودس مات سو، ہغہ دغہ سری خپل خلیفہ ودروی او ولاری داودس کولو دیارہ. کہ چیری ہغہ دمقتدیانو لمونخ پورہ کوی نوخپل یی دری کیری. کہ خپل لمونخ پورہ کوی نودمقتدیانو پنخہ کیری، نوخہ کول پکاردی؟

جواب: دکم مقتدی چی اودس مات سو اوہغہ داودس کولو دیارہ ولاری. اودہغہ خخہ یو رکعات فوت سو، نوہغہ لاحق دی. ہغہ تہ حکم دادی چی کم وخت دی خپل مخکی فوت سوی رکعات وکی نوییا دی دامام سرہ شریک سی. نوکہ چیری ہغہ داسی وکپل نو دہغہ لمونخ دامام سرہ برابر سو. اوکہ چیری ہغہ خپل فوت سوی رکعات مخکی اداء نہ

(۱). ومقیم ائتم بمسافر وكذا بلا عذر بان سبق امامه فی ركوع وسجود فانه يقضى ركعة وحكمه كمؤتم فلاياتي بقراءة ولا سهو ولا ويبدء بقضاء ما فاته عكس المسبوق (الدر المختار) وهذا بيان للقسم الرابع وهو المسبوق اللاحق وحكمه انه يصلي إذا استيقظ مثلاً ما نام فيه ثم يتابع الإمام فيما أدرك ثم يقضي ما فاتته. اهـ. بيانه كما في شرح المنية وشرح المجمع انه لو سبق بركعة من ذوات الاربع ونام في ركعتين يصلي أولاً ما نام فيه ثم ما أدركه مع الإمام ثم ما سبق به فيصلي ركعة بما نام فيه مع الإمام ويقعد متابعاً له لأنها ثانية إمامه ثم يصلي الأخرى بما نام فيه، ويقعد لأنها ثانية ثم يصلي التي أتت بها، ويقعد متابعاً لإمامه لأنها رابعة، وكل ذلك بغير قراءة لأنه مقتد ثم يصلي الركعة التي سبق بها بقراءة الفاتحة وسورة. (ردالمحتار باب الامامة مطلب في المسبوق واللاحق ص ۵۵۲ - ۵۵۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۴). ظفیر

(۲). الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الامامة مطلب في احكام المسبوق واللاحق ص ۵۵۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۷. ظفیر

کی، اودامام سره شریک سو اوبیا دامام اودس مات سو اوہغه دالاحق (سپری) امام جوړ کی نوہغه ته پکار دی چی کم وخت دامام څلور رکعاته پوره سی نودا سپری دی یو مدرک (یعنی ټول لمونځ نیوونکی) خلیفه جوړ کړی څوک چی داوول څخه دامام سره شریک وو. هغه به سلام وگرزوی اودا سپری به ولاړیږی خپل فوت سوی رکعات به پوره کوی. (۱)

که څوک دمازیگر یامانام په آخری رکعات کی شریک سو نوباقی لمونځ به څنگه پوره کوی؟ سوال: (۱۲۸۶) که چیری یوسپری دمازیگر یامانام په لمانځه کی دامام سره په آخری رکعات کی شامل سو نو کم باقی رکعاتونه چی یوازی کوی په هر رکعات کی به التحیات وایی او که څنگه؟

جواب: دمانام په لمانځه کی به همداسی کیری چی کله ورته دامام سره یورکعات آخری حاصل سو نویه باقی دواړو رکعاتونو کی به کنسبنستل اوالتحیات ویل وی. اودمازیگر په لمانځه کی به دامام دسلام څخه وروسته یورکعات وکړی اودرمیانه قعده به وکړی. او بیابه دوه رکعاته وکړی اوپه آخری کی به کنسبنستل (۲) وی.

که یورکعات یی ونیوی نوباقی رکعاتونه څه رکم پوره کړی، تعوذ اوالتحیات به چیری وایی؟

سوال: (۱۲۸۷) جمعہ ولاړه ده. اومقتدی وروسته راغی شامل سو. امام صاحب دری رکعاته کړی دی، مقتدی په یورکعات کی شامل سو، نوہغه به باقی لمونځ څنگه کوی. مثلاً دمازیگر په لمانځه کی یورکعات یی ونیوی اوس به دری رکعاته څنگه اداء کوی. اَعُوذُ به څه رکم اوپه کم رکعات کی وایی. آیاپه دوهم رکعات به التحیات وایی، او که په یوه کی اعوذ بالله وواپی اوپه دوهم کی التحیات وواپی او که څه رکم یی وواپی؟

جواب: کم سپری چی په څلور رکعاته لمانځه کی مثلاً ماپنبنین یامازیگر کی یورکعات دامام سره ونیوی نودغه سپری به دامام دسلام گرځولو څخه وروسته خپل باقی رکعاتونه په دشان اداء کوی چی ولاړه سی اوداعوذ اوسبحانک اللهم ویلو څخه وروسته به الحمد اوسورة په دغه رکعات کی وواپی اورکوع اوسجده به وکړی اوکنسبې به نی او التحیات دی وواپی، نو ولاړدی سی الحمد اوسورة دی وواپی، رکوع اوسجده دی وکړی. دا دده

(۱). ولواستخلف الامام مسبوقاً ولاحقاً اومقيماً وهو مسافر صبح والمدرک اولی الخ فلو اتم المسبوق صلاة الامام قدما مدرکاً للسلام الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاستخلاف ص ۵۷۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۷). ظفیر

(۲). والمسبوق من سبقه الامام بها اوبعضها وهو منفرد حتی یثنی ویتعوذ ویقرأ الخ فیما یقضیه الخ ویقضى اول صلاته فی حق قرأت و آخرها فی حق تشهد فمدرك رکعة من غیر فجر یاتی برکعتین بفاتحة وسورة وتشهد بینهما وبرابعة الرباعی بفاتحة فقط (الدر المختار علی هامش ردالمحتار مطلب فی احکام المسبوق ص ۵۵۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۲). ظفیر

دریم رکعات سو۔ دسجدی خخه وروسته دی فوراً ولاړسی څلورم رکعات دی صرف په الحمد سره وکړی، داڅلورم رکعات سو۔ چي رکوع اوسجده وکړی دالتحیات اودرود شریف اودعا ویلو خخه وروسته دی سلام وگرزوی۔^(۱)

چی په دوهم رکعات کی شامل سو نومخکی رکعات څه رکم اداء کړی، قرآئت به کوی اوکه

نه؟ سوال: (۱۱۱۲۸۸) په دوهم رکعات کی دامام سره مقتدی په جماعت کی شامل سو، کم یورکعات چی به مقتدی دامام دسلام دگرځولو خخه وروسته کوی په هغه کی به څه وایی اوکه نه؟

چی په دریم رکعات کی شریک سو نوبه باقی رکعاتوکی به هغه قرآئت وایی اوکه نه؟ سوال:

(۲۱۱۲۸۹) مقتدی په دریم رکعات کی شامل سو، دامام سره یی یورکعات وکی امام سلام وگرزوی، مقتدی چی ولاړیږی، نوڅه به وایی اوکه نه؟ اوپه دریم اوڅلورم کی به هم څه وایی اوکه نه؟

جواب: (۱) په هغه کی به الحمد اوسوره وایی۔

(۲) که په دریم رکعات کی مقتدی دامام سره شامل سو نودهغه دوه رکعاته فوت سول۔ دامام دسلام گرځولو خخه وروسته به ولاړیږی اودواړه رکعاتونه دی دالحمد اوسوره سره وکړی ()۔

که څوک په دوهم رکعات کی شریک سو خودامام سره یی سلام وگرزوی، نواوس څه وکړی؟

سوال: (۱۲۹۰) یوسړی په دوهم رکعات کی دامام سره شریک سو چی امام سلام وگرزوی نوده هم وگرزوی۔ وروسته ورته یادسو نواوس باقی رکعات کولی سی اوکه نه؟

جواب: که چیری مسبوق سهواً دامام سره سلام وگرځوی برابره خبره ده که یوه طرفته وی یا دواړو طرفوته، په داتشان چی دمسبوق سلام دامام دسلام خخه لږ وروسته واقع سو، څنگه چی عادت دی، نومسبوق ولاړیدی سی اوخیل باقی رکعاتونه پوره کولی سی، لمونځ دهغه فاسدنه سو۔ (وان سلم ای المسبوق) بعده (ای بعد الامام) لزمه (سجود السهو) لکونه منفرداً^(۳) حینئذ۔ بحر شامی۔

(۱) والمسبوق من سبقه الامام بها اوبعضها وهو منفرد حتى يثنى ويتعوذ ويقرا الخ فيما يقضيه الخ ويقضى اول صلاته في حق قرآئت وآخرها في حق تشهد فمدرك ركعة من غير فجر ياتي بركتين بفاتحة وسورة وتشهد بينهما وبرابعة الرباعي بفاتحة فقط ﴿الدر المختار على هامش ردالمحتار مطلب في احكام المسبوق ص ۵۵۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۲﴾. ظفیر

(۲) والمسبوق من سبقه الامام بها اوبعضها وهو منفرد حتى يثنى ويتعوذ ويقرا الخ فيما يقضيه الخ ويقضى اول صلاته في حق قرآئت وآخرها في حق تشهد ﴿الدر المختار على هامش ردالمحتار مطلب في احكام المسبوق الخ ص ۵۵۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۲﴾. ظفیر

امام پہ رکوع کی وو چی یوسری راغی نوهغه پہ تکبیر تحریمہ سرہ رکوع تہ ولاړ سی اوکھ

درکوع تکبیر ہم ووایی؟ سوال: (۱۲۹۱) امام پہ رکوع کی دی چی یوسری راغی، نو آیا هغه پہ تکبیر تحریمہ ویلو سرہ رکوع تہ ولاړ سی اوکھ دتکبیر تحریمہ خخه وروسته بیا درکوع تکبیر ووایی؟

جواب: دتکبیر تحریمہ ویلو خخه وروسته بیاپه دوهم تکبیر ویلو سرہ رکوع تہ تلل پکار دی. داطریقہ مسنونہ ده. لیکن کہ چیری صرف پہ تکبیر تحریمہ ویلو سرہ ددوهم تکبیر خخه بغیر رکوع تہ ولاړی اودامام سرہ شریک سو نوهغه رکعات ده ونیوی اولمونخ یی ہم صحیح سو. (۱)

چی پہ رکوع کی شریک سی نودتحریمی خخه وروسته لاسونہ وتړی بیا رکوع وکړی او کھ

دلاسونو تړلو خخه بغیر رکوع تہ ولاړ سی: سوال: (۱۲۹۲) امام پہ رکوع یاسجدہ کی دی، یوسری راغی نودی به دتکبیر تحریمہ ویلو خخه وروسته لاسونہ تړی بیابہ رکوع یا سجدی تہ چی اوکھ دلاسونو تړلو خخه بغیر به چی؟

جواب: دتکبیر تحریمہ ویلو خخه وروسته لاسونہ تړل مسنون دی. کہ چیری لاسونہ یی ونه تړل او همداسی رکوع یاسجدی تہ ولاړی نولمونخ صحیح دی. (۲)

مسبوق سلام وگرزوی او دعایی وکړه بیا چا وریاد کړل، نوخه وکړی؟ سوال: (۱۲۹۳) یوه

ورخ دماخستن په جمعہ کی زه په دوهم رکعات کی شریک سوم، خو دامام سرہ می دواړه طرف تہ سلام وگرزوی، لمونخ می ختم کی اودعامی وغوښتنه. خوهمدغه وخت یوبل مقتدی چاچی خپل لمونخ دامام سرہ پوره کړی وو ماته یی وویل چی تہ ولاړسه لمونخ پوره کړه. نوکه چیری په دی حالت کی زه دریدلی وای اولمونخ می پوره کړی وای نو لمونخ به می سوی وای اوکھ نه؟ اوپه کم صورت کی چی ما دهغه خبره ونه منله بلکی دنوی سرہ می څلور رکعاته فرض اداء کړل، نو دا لمونخ صحیح سو اوکھ نه؟ زما دنه منلو وجه داسوه چی په زړه کی می داخیال اوشبهه پیدا سوه چی دلمانخه خخه په خارج فتحی ورکولو سرہ لمونخ فاسدیږی.

(۲). ردالمحتار باب سجود السهو ص ۲۹۲ ج ۱، ط.س. ج ۲ ص ۸۳. ظفیر

(۱). وسننہا رفع الیدین للتحریمہ فی الخلاصہ ان اعتاد ترکہ اثم الخ ووضعی یمنہ علی یسارہ الخ وتکبیرہ الرکوع (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة صفة الصلوة مطلب سنن الصلوة ص ۴۴۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۲). ظفیر

(۲). وسننہا رفع الیدین للتحریمہ الخ ووضعی یمنہ علی یسارہ تحت سرته وتکبیرہ الرکوع (کنز لما روی انه ﷺ کان یکبر عند کل رفع وخفض (البحر الرائق. باب صفة الصلوة ص ۳۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۰۲). ظفیر.

جواب: کہ چیری ددغه سہی دوینا خخہ وروستہ پہ سوچ سرہ پخپلہ وریاد سوی وی چی زما یورکعات بیشکہ پاتہ دی اوپردی بنا باندی ولاڑ سوی وی اودیو رکعات پورہ کولو خخہ وروستہ سجدہ سہوہ سوی وی نولمونخ بہ سوی وای ولی چی دا امتثال دغیر شخص نہ دی بلکی کلہ چی پخپلہ ورتہ یاد سو نوهمدی طرف تہ بہ دریدل منسوب کیری۔ پہ درمختار کی دی حتی لوامثال امر غیرہ فقیل لہ تقدم فتقدم اودخل فرجة الصف احد فوسع له فسدت بل يمکت ساعة ثم يتقدم برایہ۔ اوپہ شامی کی یی دعدم فساد تصحیح کریدہ وقدمنا عن الشرنبلالی عدم الفساد وتقدم تمام الکلام علیہ (۱) ال (شامی جلد اول)

مسبوق بہ پہ قعدہ کی دامام سرہ خہ وایی اودامام سرہ بہ سجدہ سہوہ کوی اوکہ نہ؟ سوال:

(۱۲۹۴) مسبوق تہ دامام سرہ پہ قعدہ کی خہ ویل پکاردی۔ اوکہ چیری امام سجدہ سہوہ وکری نو آیا مسبوق بہ یی ہم کوی؟

جواب: امام چی کلہ پہ مخکنی قعدہ کنیننی نودی دی ہم کنیننی اوالتحیات دی وواپی۔ امام کہ چیری سجدہ سہوہ وکری نودی دی ہم ورسرہ سجدہ وکری۔ خوشلام دی نہ گرزوی۔ (۲)

الباب السادس فی الحدث فی الصلاة

کہ دلمانخہ دوران کی اودس مات سی، نو خہ کول پکار دی

کہ پہ لمانخہ کی امام بی اودسہ سی نوخلیفہ جوړول درست دی، ضروری نہ دی: سوال:

(۱۲۹۵) کہ پہ لمانخہ کی امام بی اودسہ سی نوذفقہی پہ کتابونو کی لیکلی دی چی خلیفہ جوړول جائزدی۔ چونکی دامسئلہ نادر الوقوع (یعنی ډیره کمہ پینسیدونکی) ده۔ اکثرہ خلگ ددی خخہ ناخبرہ دی نوامام تہ خلیفہ جوړول گران وی۔ پہ داسی حالت کی خہ کول پکاردی؟

جواب: ذفقہی پہ کتابونو کی یی دحدث لاحق کیدلو پہ صورتہ کی خلیفہ جوړول جائز لیکلی دی ضروری نہ دی۔ اودایی ہم لیکلی دی چی استیناف (یعنی لمونخ بیا دسرہ کول) مناسب دی دپارہ ددی چی خلگ پہ غلطی کی ونہ لویبری۔ نومخکی دی لمونخ قطع کری او (دلمانخہ) منافی خہ عمل دی وکری۔ بیادی اودس وکری او دنوی سرہ دی شروع

(۱) ردالمحتار باب مایفسد ومایکرہ فیہا ص ۳۸۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۲۲. ظفیر.

(۲) والمسبوق یسجد مع امامہ مطلقا سواء کان السهو قبل الاقتداء اوبعدہ ثم یقضی مافاتہ (درمختار) قید بالسجود لانه لا یتابعه فی السلام بل یسجد معه ویتشهد (ردالمحتار باب سجود السهو ص ۲۹۵ - ۵۹۲ ج ۱، ط.س. ج ۲ ص ۸۲ - ۸۳). ظفیر

وکړی. (۱)

مسبوق خلیفه جوړیدلی سی؟ سوال: (۱۲۹۶) څلور مقتدیان دی او پینځم امام لمونځ ورکوی، او مقتدیان جاهلان دی. یو تعلیم یافته مقتدی هم راغی په جمعه کی شامل سو. دامام اودس مات سو نو اوس په دی پنځو وارو مقتدیانو کی کم یو امام جوړسی. او کم چی تعلیم یافته دی هغه ته یو یاده رکعاته نه دی حاصل سوی.

جواب: کم ویونکی سپری چی وروسته په جمع کی شامل سوی دی، هغه دی امام جوړسی. اودسلام په وخت کی دی هغه یو داسی سپری په خپل ځای امام جوړکړی دچاچی لمونځ پوره سوی دی، هغه دی سلام وگرزوی اودی دی ولاړسی، خپل باقی مانده رکعاتونه دی پوره کړی. کذا فی الدر المختار. (۲) فقط

که دمخکنی صف دمقتدی اودس مات سی نوهغه به څنگه وزی؟ سوال: (۱۲۹۷) که په جمعه کی دوه دری سوه سپری وی اودتولو څخه په مخکی صف کی دچا اودس مات سی دلمانځه په دوران کی نوهغه څنگه راوتلی سی او امام څنگه بدلیدلی سی؟

جواب: صفونه دی څیری کړی و دی وزی. او امام دی په مقتدیانو کی بل سپری دلاس څخه ونیسی او په خپل ځای دی بی ودروی (۳). فقط

که دسجدي په حالت کی دامام اودس مات سی، نو خلیفه څه وکړی؟ سوال: (۱۲۹۸) که چیری دسجدي په حالت کی دامام اودس مات سی، نو خلیفه څه رکم مصلی ته راسی؟

جواب: په دی صوره کی دی خلیفه مصلی ته راسی اودهمدغه سجدي څخه دی شروع وکړی او کم امام چی په سجده کی بی اودسه سوی وی هغه دی په خپل تندی بانندی لاس کنبسیردی دپاره ددی چی خلیفه پوه سی چی امام ته بی اودسی په سجده کی سویده. دغه سجده بیا کول پکاردی. کما فی الدر المختار. ولیضع یده علی رکبتیه لترك رکوع وعلی جبهته للسجود (۴) الخ. فقط

که چیری دسوره ویلو په وخت کی دامام اودس مات سی او خلیفه ته هغه سوره یاد نه وی نو څه دی وکړی؟ سوال: (۱۲۹۹) امام مثلاً یو سوره ووايه چی دهغه اودس مات سو. اوس

(۱). استخلف ای جاز له ذالک ولو فی جنازة باشارة اوجر لمحراب (درمختار) وظاهر المتون ان الاستخلاف افضل فی حق الكل (رد المحتار. باب الاستخلاف ص ۵۲۲ ج ۱) ظفیر.

(۲). ولواستخلف الامام مسبقا الخ صح الخ فلواتم المسبوق صلاة الامام قدم مدرکا لسلام (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاستخلاف ص ۵۷۱ ج ۱) ظفیر.

(۳). سبق الامام حدث الخ غیر مانع الخ استخلف ای جاز له ذالک ولو فی جنازة باشارة اوجر لمحراب الخ (در مختار) قوله استخلف اشار ان الاستخلاف حق الامام (ردالمحتار باب الاستخلاف ص ۵۲۱ - ۵۲۲ ج ۱).

(۴). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاستخلاف فی الصلوة ص ۵۲۲ ج ۱. ظفیر

کم مقتدی چى دهغه خلیفه جو رسوی دی هغه ته دغه سورة یاد نه دی کم چى امام وایه، نو اوس هغه څه وکړی؟

جواب: هغه دی بل یوسورة وواپی اورکوع دی وکړی. داضروری نه دی، چى همدغه سورة دی وواپی بلکى که چیرى هغه امام په قدر دواجب قرأت ویلی وی نودا خلیفه دهغه ځای ته دورتللو څخه وروسته فوراً رکوع ته تللی سی (۱). فقط

تم النصف الأول من كتاب الصلوة بعون الله تعالى، وحسن توفيقه ويليهِ النصف الثاني من باب ما يفسد

الصلوة وما يكره فيها.

رب اوزعنى ان اشكر نعمتك التى انعمت على وعلى والدى وان اعمل صالحاً ترضاه واصلح لى فى ذريتى انى تبت اليك وانى من المسلمين. وتقبل منى هذا العمل وجنبنى فيه عن الخطاء والنسيان واجعله ذريعة للفلاح والنجاح فى الدنيا ووسيلة للنجاة فى الآخرة.

فالحمد لله الذى تم بتوفيقه هذالجزء على يد افقر العباد الى رحمته محمد ظفير الدين المفتاحى تحت اشرف حفيد المؤسس حكيم الاسلام مولانا القارى الحافظ محمد طيب النانوتوى ثم الديويندى مدير دارالعلوم الواقعة فى ديوبند (الهند) لتسعة خلت من ربيع الثانى سنة ١٣٨٣ ثلث وثمانين وثلثمائة ولف من هجرة النبى الكريم ﷺ .

دريم جلد تمام سو ، والحمد لله رب العالمين

تاريخ : الخميس، ٢٦ شعبان ، ١٤٢٩ هـ

(۱). من سبقه الحدث توجهاً وبنى او استخلف لو اماما (كنز) فانه يستخلف رجلاً مكانه ياخذ يشرب الرجل الى المحراب او يشير اليه ۛ ولو ترك ركوعاً يشير بوضع يديه على ركبتيه او سجوداً يشير بوضعها على جبهته او قراءة يشير بوضعها على فمه ۛ هذا اذا لم يعلم الخليفة ذلك اما اذا علم فلا حاجة الى ذلك (البحر الرائق باب الحدث فى الصلوة ص ٣٨٩ - ٣٩١ ج ١). ظفير

غاية التحقيق ونهاية التدقيق

﴿ في تحقيق مسألة اقتداء الحنفى بالشافعى ﴾

غاية التحقيق ونهاية التدقيق

﴿ في تحقيق مسألة اقتداء الحنفى بالشافعى ﴾

المؤلف:

العالم العلامة والخبير البحر الفهامة الشيخ

رحمة الله بن القاضى عبد الله الحنفى السندى ثم المكى رحمته الله المتوفى سنة ٩٧٨ هـ (٩٩٣)

من تلامذة العلامة المحقق شيخ الإسلام الإمام ابن الهمام صاحب فتح القدير شرح الهداية

قدّم له وحقّقه وعلّق عليه

الأستاذ محمد أحمد الحمانى الأفغانى

﴿ يُطبع للمرة الأولى من النسخة المخطوطة ﴾

المكتبة الحبيبية

بشارع كاسى، كويت، باكستان

كُلُّ حَقُوقِ الطَّبَاعَةِ مَحْفُوظَةٌ لِلْمُحَقِّقِ

mha_haqqani@yahoo.com

© All Rights Reserved

ولا يسمح بإعادة نشر هذا الكتاب، أو أى جزء منه،
أو نسخه، إلا بإذن خطى مسبق من المحقق.

الطبعة الأولى

١٤٢٩ هـ - ٢٠٠٨ م

Maktabah Habibiyah

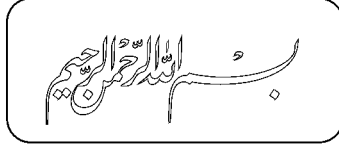
Publishing Organization

المكتبة الحبيبية

للطباعة والنشر

بشارع كاسى، كوتته، باكستان. الهاتف: 0812662448 Ph : Kasi Road, Quetta, Pakistan .

إضراج وتحسين: ادارة العلم للكمبيوترز. الهاتف: 03218016371 Mob: AL-ILM Computers, Quetta.

الحمد لله رب العالمين ، والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين ، وعلى آله الطيبين وأصحابه الطاهرين ، وعلى كل من اتبعهم بإحسان إلى يوم الدين . أما بعد :

إخواني في الله رحمكم الله تعالى ، إليكم هذا الأثر الصغير الحجم ، كبير المنفعة من تراثنا الإسلامي الضخم ، لا زال مخطوطا ومحفوظا في المكتبات الخاصة بالمخطوطات ، فَوَزَنِي اللهُ تعالى بالحصول عليه ، فبادرت إلى نشره (١) في الحلية القشبية الفخيمة ، خدمة للعلم وأهله ، وإبتغاء لرضاء الله تعالى ووجهه العظيم . والله الموفق وهو المستعان .

والمذكور عبارة عن الرسالة العلمية في المسئلة الدقيقة أعنى في بيان إقتداء الحنفية بالشافعية والخلاف في ذلك ، وهو مشتمل على الأوراق المعدودة ، تصنيف العالم العلامة والخبر البحر الفهامة الشيخ رحمة الله بن عبد الله السندی ثم المكي الحنفى رحمه الله تعالى المتوفى على القول الراجح في سنة ٩٧٨ هـ وهو من تلامذة الشيخ الإمام العمدة شيخ الإسلام الإمام ابن الهمام رحمه الله تعالى ونفعنا به . آمين وأردت ان أكتب قبل البداية في الكتاب مقدمة وجيزة حول المصنّف والمصنّف ، تبصرة للقارئ :

المبحث الأول : الترجمة الوجيزة للمؤلف رحمته الله .

المبحث الثانى : البحث المختصر من النسخة المخطوطة .

وكتبه : محمد أحمد الحقاني الأفغانى ، بكوئتا ، باكستان

* * *

(١) لما كان الكتاب عبارة عن الورقات المعدودة فلذا أخترت أن ينشر ضمن الكتاب الآخر من علم الفقه .

الترجمة الوجيزة للمؤلف رحمته الله (١)

هو رحمة الله بن عبد الله بن إبراهيم السندی ، فقيه حنفی ، من أهل السند. ولد بها في حدود سنة ثلاثين وتسعمائة (٢) وهاجر إلى الحرمين الشريفين ، فأقام بالمدينة المنورة وتوفي بمكة عن ٦٠ عامًا ونيف سنة ٩٧٨ (٣)

(١) ترجمته في :

شذرات الذهب لإبن العماد الحنبلي ج ١٠ ص ٥٦٥ (وفيات سنة ٩٧٨)

الأعلام للزركلي ج ٣ ص ١٩

الإعلام بتصحيح الأعلام للأخ المحترم محمد الرشيد ص ٦١ (تصحيح الجزء الثالث)

معجم المؤلفين لكحالة ج ١ ص ٧١٢

الكواكب السائرة للغزّي ج ٣ ص ١٣٦ (حرف الرآء من الطبقة الثالثة)

النور السافر لعيدروس ص ٤٣٩ - ٤٤٠

كشف الظنون لحاجي خليفة ص ١٥٤٥ ، ١٨٣١ (في المجلد الثاني)

إيضاح المكنون لإسماعیل باشا ج ١ ص ١٧ ، ج ٢ ص ٤٠٠

هدية العارفين ج ١ ص ٣٦٦

معجم المطبوعات العربية ليوسف سرکيس ص ٩٣٠

(٢) أطلع على سنة ولادته الأخ المحترم محمد بن عبد الله الرشيد حفظه الله (التلميذ الخاص للشيخ العلامة عبد الفتاح أبي غدة

رحمته الله المتوفى سنة ١٤١٩ هـ) حيث كشف عن نقابها في كتابه النافع (الإعلام بتصحيح الأعلام) ص ٦١.

(٣) كما ذكره الغزّي في الكواكب ج ٣ ص ١٣٦ وتابعه إبن العماد في الشذرات ج ١٠ ص ٥٦٥ في وفيات سنة ٩٧٨ ولكن

اختلط عليه الأمر فعده شخصان مختلفان حيث ذكره ثانيا في ص ٦٣١ من هذا المجلد وفيات سنة ٩٩٣ وذكر الأول

بحوالة الكواكب السائرة وقال معه نزيل مكّة ، ثم جاء ونسى ما قدّمت يده فذكره ثانيا بحوالة النور السافر وقال معه نزيل

المدينة المشرفة ، بدون تغيير في كلا الموضعين لا في إسم العلامة السندی نفسه ولا في إسم أبيه ولا في النسبة الى السند فقد

قال في كلا الموضعين: رحمة الله بن قاضي عبد الله السندی الحنفی (أولاً) و: رحمة الله بن عبد الله السندی الحنفی (ثانياً،

بدون لفظ القاضي مع إسم أبيه) .

ولم ينبّه على هذه اللطيفة لا الذي أشرف على تحقيق الكتاب وتخرّيج أحاديثه أعنى الأخ عبد القادر الأرنأؤوط (حفظه الله)

ولا الذي حقّقه وعلّق عليه أعنى الأخ محمود الأرنأؤوط (حفظه الله) ، ورأيت هذا في طبعة دار إبن كثير ، الطبعة الأولى

سنة ١٩٩٣ ع ، وأتت رأيت التنبيه على هذه الخطيئة في تعليقات الأخ خليل المنصور (حفظه الله) على كتاب (الكواكب

السائرة بأعيان المائة العاشرة) للشيخ نجم الدّين محمد بن محمد الغزّي رحمته الله ، المجلد الثاني من الكتاب ، الجزء الثالث ، =

أو سنة ٩٩٣. (١)

وذكروا في تصنيفاته :

جمع المناسك تسهياً للناسك . غاية التحقيق ونهاية التدقيق في الإقتداء بالشافعية ﴿ وهي رسالتنا هذه التي نقوم بنشره ﴾ (٢) . لباب المناسك وعباب المسالك . مجمع المناسك ونفع الناسك .
وهناك يقولون الفقهاء الحنفية (٣) وغيرهم في النقل عن تصنيفات السندی ﷺ أنه تلميذ الإمام الحنفى العلامة محمد بن عبد الواحد بن عبد الحميد ابن مسعود السيواسى الإسكندرى ، كمال الدين ، المعروف بابن الهمام ، صاحب الكتب الشهيرة كفتح القدير للعاجز الفقير شرح الهداية ، والتحرير في أصول الفقه ، والمسايرة في العقائد المنجية في الآخرة ، وغيرها من الكتب المعتمدة المتداولة بين العلماء والطلّباء .
ولكن لم يذكر له أحد من المؤرخين والمترجمين شرف التلمذ هذا في كتبهم ، مع العلم بأن الإمام ابن الهمام ﷺ أقدم وفاةً منه ولادةً ، فكيف يمكن التلمذ مباشرة بدون الوساطة ، فان الإمام المذكور توفي سنة ٨٦١ هجرية اتفاقاً بين المؤرخين ، والمؤلف ﷺ ولد تقريباً في حدود ثلاثين وتسعمائة ٩٣٠ ، كما ذكره في (الإعلام بتصحيح كتاب الأعلام) ص ٦١ ، فالتوجيه (والله أعلم بحقيقة الحال) أن مراد هذه الفقهاء كونه تلميذاً للإمام ابن الهمام ﷺ بالوساطة . ويؤيد هذا تقرّبه الى عصر ابن الهمام ﷺ . والله أعلم

= (الخاص بالطبعة الثالثة) ، حرف الرء ، صفحة ١٣٦ ، تعليق رقم = ٢ ، الطبعة الأولى ، سنة ١٩٩٧ ع ، دار الكتب العلمية.

(١) كما ذكره عبد القادر العيدروس في النور السافر ص ٤٣٩ - ٤٤٠ ، وتابعه الزركلى في الأعلام ج ٣ ص ١٩ .

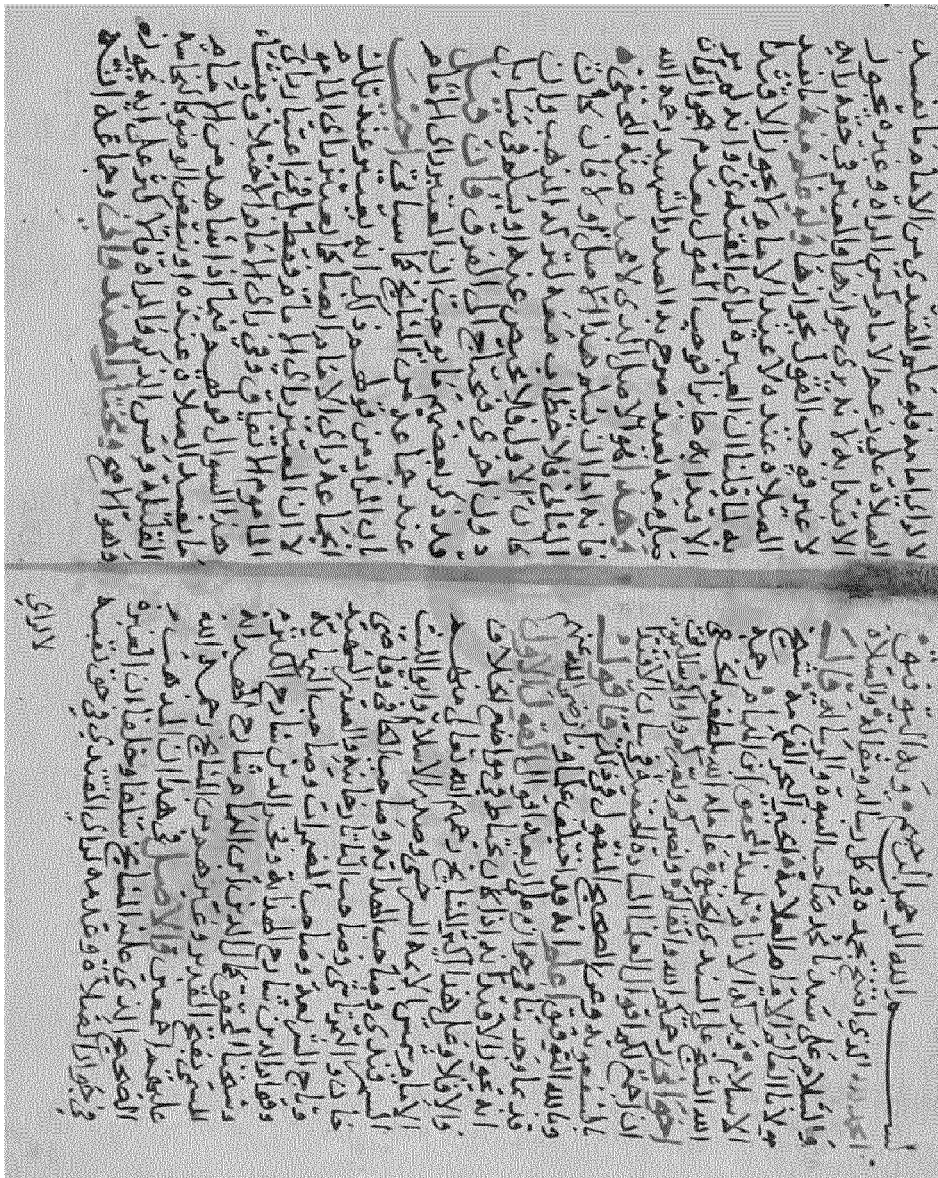
(٢) وقد ذكره الزركلى في تصنيفاته ووصّفه بالرسالة ، وقال فيه الغزى وكحالة : غاية التحقيق ونهاية التدقيق في مسائل ابتلى بها أهل الحرمين الشريفين . انتهى ، ويوضح من هذا أن المصنّف ﷺ كان يزور كلا البلدين المكرّمين قد يكون زائراً في مكة المكرمة وقد يشرف بزيارة المدينة المنورة ، فقد يكون نزيل مكة وقد يكون نزيل المدينة .

(٣) انظر على سبيل المثال : حاشية ابن عابدين على الدر المختار ج ١ ص ٤٠٧ حيث قال هناك في بحث تكرار الجماعة والاقْتداء بالمخالف :

« وقد ألفت جماعة من العلماء رسائل في كراهة ما يفعل في الحرمين الشريفين وغيرهما من تعداد الأئمة والجماعات ، وصرحوا بأن الصلاة مع أول إمام أفضل ، ومنهم صاحب المنسك المشهور العلامة الشيخ رحمة الله السندی تلميذ المحقق ابن الهمام » . انتهى ، قلت : فوضح من هذه العبارة وعبارة الغزى وكحالة إسم الرسالة ونسبته إلى المؤلف ﷺ .

حول النسخة المخطوطة من الرسالة

النسخة الميسرة لنا مصورة من النسخة الموجودة في المكتبة الأزهرية برقم = (٢٢٨٨) ورقم = (٢٢١٦٩) ، مشتملة على عشر ورقات ، في كل ورقة ٢٣ سطراً . مكتوبة بخط النسخ الواضح ، تمّ نسخه وقت عصر يوم الاربعاء رابع عشر ١٤ محرم الحرام سنة تسع وتسعين والف (١٠٩٩) غفر الله ل كاتبها . وإليك صورة ورقة منها :

الورقة الأولى من رسالة غاية التحقيق ونهاية التدقيق للعلامة السندی رحمته الله

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمة المؤلف رحمته الله

وبه التوفيق ، الحمد لله الذى افتتح بحمده فى كل رساله ومقالة ، والصلاة والسلام على سيدنا محمد صاحب النبوة والرسالة.

قال مولانا العالم الإمام العلامة الحبر البحر الفهامة شيخ الإسلام وبركة الأنام تلميذ المحقق ابن الهمام رحمته الله الشيخ على السندى الحنفى عامله الله بلطفه الخفى :

إخوانى رحمكم الله وأبقاكم ونصركم وبصركم وأواكم سألتمونى (١) أن أجمع لكم أقوال العلماء السادة الحنفية فى بيان الإقتداء بالشفعية وعن الصحيح المنقول فى ذلك ، فاقول وبالله التوفيق :
إعلم انه قد اختلف علماءنا رضى الله عنهم قديما وحديثا فى جوازه على أربعة أقوال:

القول الأول : أنه يجوز الاقتداء به إذا كان يحتاط فى مواضع الخلاف وإلا فلا وعلى هذا أكثر المشايخ رحمهم الله تعالى منهم الامام شمس الائمة السرخسى رحمته الله (٢) وصدر الاسلام (٣) وأبو الليث السمرقندى

(١) من هذا يتضح أن المؤلف رحمته الله قد ألف هذه الرسالة بعد ما سئل منه بعض العلماء ، ولذا يقول المترجمون فى البحث عن هذه الرسالة : « غاية التحقيق ونهاية التدقيق فى مسائل ابتلي بها أهل الحرمين الشريفين » . معجم المؤلفين ج ١ ص ٧١٢ .
(٢) هو شيخ الإسلام إمام الحنفية شمس الائمة محمد بن أحمد بن أبى بكر السرخسى ، من طبقة المجتهدين فى المسائل ، ولم يذكر المترجمون سنة ولادته وتوفى سنة ٤٨٣ أو سنة ٤٧٣ أو سنة ٤٩٠ أو سنة ٥٠٠ . أشهر كتبه المبسوط فى الفقه الحنفى ، ثلاثون جزءاً ، أملاه وهو سجين بالجب فى أوزجند (بفرغانة) وله كثير من الكتب النافعة القيمة .
أنظر : الأعلام ج ٥ ص ٣١٥ ، معجم المؤلفين ج ٣ ص ٥٢ ، الفوائد البهية ص ١٥٨ ، الجواهر المضوية ج ٢ ص ٢٨ .
(٣) قال الذهبى فى سير أعلام النبلاء ج ٩ ص ٤٩ فى ترجمته :

« البزدوى : ويلقب بالقاضى الصدر ، هو العلامة شيخ الحنفية بعد أخيه الكبير ، أبو اليسر محمد بن محمد بن الحسين بن المحدث عبد الكريم بن موسى بن مجاهد النسفى ، وبزدة : قلعة حصينة [على ستة فراسخ من نسف ، كما فى " معجم " ياقوت : ١ / ٤٠٩] ، قال عمر بن محمد [النسفى السمرقندى المتوفى سنة ٥٣٧ هـ] فى " القند [فى تاريخ سمرقند] " : كان أبو اليسر إمام الأئمة على الإطلاق ، والموفود إليه من الآفاق ، ملأ الكون بتصانيفه فى الأصول والفروع ، وولى قضاء سمرقند ، وأملى الحديث مدة . توفى ببخارى فى تاسع رجب سنة ثلاث وتسعين [وأربعمائة] ٤٩٣ ، وقال ابن السمعانى : =

(١) وصاحب الهداية (٢) وصاحب الكافي (٣) وقاضي خان (٤) والتمرتاشي (٥) وصاحب

= مولده سنة إحدى وعشرين [وأربعمائة] ٤٢١. « انتهى

وأُنظر ترجمته في: معجم المؤلفين: ج ٣ ص ٦٣٨، ٦٣٩، الأنساب: ج ٢ ص ١٨٩، الجواهر المضية: ج ٤ ص ٩٨، تاج التراجم: ٤٨، ٤٩، هدية العارفين: ج ٢ ص ٧٧.

(١) هو نصر بن محمد بن أحمد بن إبراهيم السمرقندي (أبو الليث، إمام الهدى) فقيه، مفسر، محدث، حافظ، صوفي توفي، في ١١ جمادى الآخرة سنة ٣٩٣، من تصانيفه الكثيرة: النوازل، في فروع الفقه الحنفي، تفسير القرآن، تنبيه الغافلين، خزنة الفقه على مذهب أبي حنيفة، وبستان العارفين في الآداب الشرعية، وهذه كلها مطبوعة.

أُنظر ترجمته في: سير أعلام النبلاء ج ١٦ ص ٣٢٢ - ٣٢٣، معجم المؤلفين ج ٤ ص ٢٤، ت = ١٧٦١٧. وذكر هناك كثير من مراجع الترجمة.

(٢) صاحب الهداية هو الإمام علي بن أبي بكر بن عبد الجليل الفرغاني المرغيناني، الحنفي (برهان الدين، أبو الحسن) فقيه، فريقي، محدث، حافظ، مفسر، مشارك في أنواع من العلوم. توفي سنة ٥٩٣ هـ.

ومن تصانيفه: شرح الجامع الكبير للشيباني، بداية المبتدي، الهداية وكفاية المنتهي، التجنيس والمزيد، ومختار الفتاوى وكلها في فروع الفقه الحنفي.

أُنظر ترجمته في: سير أعلام النبلاء ج ٢١ ص ٢٣٢، معجم المؤلفين ج ٢ ص ٤١١.

(٣) صاحب الكافي هو الإمام العلامة محمد بن محمد بن أحمد بن عبد الله بن عبد المجيد بن إسماعيل بن الحاكم المروزي البلخي، السلمي، الشهير بالحاكم (أبو الفضل) فقيه، محدث، حافظ. سمع الحديث بخراسان ونيسابور والري وبغداد والكوفة وولي القضاء ببخارا، ثم ولاة أمير خراسان وزارته، وقتل في ربيع الآخر سنة ٣٤٤.

من آثاره: الكافي، وهو متن كتاب المبسوط لشيخ الإسلام شمس الأئمة أبي بكر محمد بن أحمد بن أبي سهل السرخسي المتوفى سنة ٤٩٠ هـ، المستخلص، والمنتقى وكلها في فروع الفقه الحنفي.

أُنظر ترجمته في: معجم المؤلفين ج ٣ ص ٦٢٣، ت = ١٥٤٥٢.

(٤) الإمام قاضي خان هو حسن بن منصور بن محمود بن عبد العزيز الأوزجندي، الفرغاني، الحنفي، المعروف بقاضي خان (فخر الدين، أبو المفاخر، أبو المحاسن) فقيه مجتهد في المسائل. توفي في منتصف رمضان سنة ٥٩٢ هـ.

من تصانيفه: الفتاوى في أربع مجلدات، المحاضر، شرح ادب القاضي للخصاف، شرح الزيادات للشيباني، وشرح الجامع الصغير للشيباني في فروع الفقه الحنفي.

أُنظر ترجمته في: شذرات الذهب ج ٦ ص ٥٠٤ - ٥٠٥، معجم المؤلفين ج ١ ص ٥٩٤.

(٥) التمرتاشي أراد به أحمد بن إسماعيل بن محمد إيدغمش التمرتاشي الخوارزمي، الحنفي (ظهر الدين، أبو محمد) مفتي =

التاتارخانية (١) والصدر الشهيد (٢) وتاج الشريعة (٣) وصاحب

= خوارزم. من مؤلفاته: شرح الجامع الصغير، وكتاب التراويح.

أنظر ترجمته ومراجعها في: معجم المؤلفين ج ١ ص ١٠٦.

(١) صاحب الفتاوى التاتارخانية هو الإمام عالم بن العلاء الأندلسي، فقيه، كان بارعاً في اللغة العربية ومبرزاً في الفقه والأصول، وهو الذي صنّف الفتاوى التاتارخانية، جميع فيه مسائل المحيط البرهاني والذخيرة والخانية والظهيرية، صنّفه سنة ٧٧٧ هـ، وذلك بأمر الخان الأعظم تاتارخان فسماه بإسمه، ويسمى أيضاً بإسم زاد المسافر كما ذكره صاحب كشف الظنون. توفي سنة ٧٨٦ هـ. وما وقع في معجم المؤلفين ج ٢ ص ٢٦ سنة وفاته هكذا (٢٨٦ هـ) فهو من أخطاء الناسخ. والله أعلم

أنظر ترجمته في: مقدمة الفتاوى التاتارخانية ج ١ ص ٢٣-٢٨، ومعجم المؤلفين ج ٢ ص ٢٦ = ٦٣٨١.

(٢) الصدر الشهيد هو الإمام عمر بن عبد العزيز بن مازة الحنفي المعروف بالصدر الشهيد (أبو محمد، حسام الدين) فقيه، اصولي، مفسر، محدث، من أهل بخارا. ولد في صفر سنة ٤٨٣ هـ، وكان الملوك يصدر عن رأيه. وتوفي شهيداً سنة ٥٣٦ هـ من تصانيفه الكثيرة: الفتاوى الكبرى، شرح الجامع الصغير للشيباني في فروع الفقه الحنفي، مصنّف في الوقف والابتداء، عمدة المفتي والمستفتي، شرح كتاب ادب القضاء للخصاف المتوفى سنة ٢٦١ هـ، وغيرها.

قلت وقد طبع والله الحمد والمنة شرحه على كتاب أدب القضاء للإمام الخصاف في أربع مجلدات، في مطبعة الإرشاد ببغداد، سنة ١٣٩٧ هـ ق - ١٩٧٧ م، بسعي الجمهورية الإسلامية العراقية، وزارة الأوقاف، شعبة إحياء التراث الإسلامي، بتحقيق الأستاذ محيي هلال السرحان.

أنظر ترجمته في: مقدمة السرحان المذكور، لشرح الصدر الشهيد على كتاب أدب القاضي للخصاف ج ١ ص ٢٥-٥٦، وهناك يجد الباحث المراجع الشاملة لترجمته. ومعجم المؤلفين ج ٢ ص ٥٦٢، وذكر هناك إسم جده هكذا (بن مازن) بالنون، وهو خطأ واضح من الناسخ، فإن الصحيح هو بالتاء المدوّرة المقلوبة حين الوقف بالهاء (مازة). والله أعلم

(٣) تاج الشريعة: إشتهر بهذا اللقب إثنان من علماء السادات الحنفية، أقدمهما عصرًا هو الإمام غالي (عالي) بن إبراهيم بن إسماعيل، أبو عالي، ناصر الدين، تاج الشريعة، نظام الإسلام، الغزنوي. قال فيه العلامة ابن قطلوبغا في التاج:

« له تفسير القرآن وكان صاحب فنون، قلت [القائل هو ابن قطلوبغا] رأيت في خط الفاضل إبراهيم بن دقماق في هذه الترجمة: الغزنوي البلقي إمام في التفسير والفقه واللغة والعربية والأصول والجدل له تفسير القرآن الكريم في مجلدين ضخمين سماه تقشير التفسير أبدع فيه، تفقه عليه عبد الوهاب بن يوسف وتوفي سنة تسع وتسعين وخمسةائة (٥٩٩)، ورأيت في خطه أيضاً في باب العين المهملة عالي بن إبراهيم بن إسماعيل الغزنوي، أبو علي، كان ممن لقي فخر خوارزم أبا القاسم الزمخشري وقرأ عليه وكتب عنه وقدم حلب وأقام بها يدرّس فقه المذهب، وله من الكتب المصنفة كتاب المشارع =

المضمّرات (١) وصاحب النهاية (٢) وقوام الدين شارح الهداية (٣) وفخر الدين شارح

- = في الفقه وكتاب المنافع في شرح المشارع وتفسير القرآن وكانت وفاته سنة اثنتين وثمانين وخمسمائة (٥٨٢)، قلت : [القائل هو ابن قطلوبغا] هما واحد بالعين المهملة ، وقد تبع شيخنا وأبن دقماق عبد القادر في ذكره بالمعجمة ثم وقف ابن دقماق على الترجمة الثانية عند الصفدي فظنهما إثنين في العين المهملة ، والوفاة الأولى وفاة تلميذه عبد الوهاب وهذه وفاته ، ومن هنا [إختلاف سنتي الوفايتين] تأكد عند ابن دقماق إنها اثنان . والله أعلم « انتهى ما في تاج التراجم ص ٣٦ .
- وأنظر ترجمة تاج الشريعة هذا في : معجم المؤلفين ج ٢ ص ٦٠١ ، ت = ١٠٦٦٣ .
- وأقدمها شهرة هو الإمام عمر بن أحمد بن عبيد الله المجوبى ، البخاري ، الحنفي (تاج الشريعة) . توفي سنة ٦٧٢ هـ .
- من تصانيفه: نهاية الكفاية في دراية الهداية في فروع الفقه الحنفي .
- أنظر ترجمته في : معجم المؤلفين ج ٢ ص ٥٥٢ ، ت = ١٠٣٢١ .
- ويغلب الظن على هذا الثاني انه هو مراد المؤلف رحمته الله . والله أعلم
- (١) صاحب المضمّرات هو العلامة يوسف بن عمر بن يوسف الصوفي ، الكادوري ، البزار ، المعروف عند الترك بنبيرة عمر بزار (شمس الدين) . توفي سنة ٨٣٢ هـ .
- من آثاره: جامع المضمّرات والمشكلات في شرح مختصر القدوري في فروع الفقه الحنفي .
- أنظر ترجمته في : معجم المؤلفين ج ٤ ص ١٧٤ ، ت = ١٨٤٨٢ .
- (٢) صاحب النهاية هو من تلامذة الإمام المتقدم ذكره المرغيناني صاحب الهداية ، وهو حسين بن علي بن الحجاج بن علي الصغناقي الحنفي (حسام الدين) فقيه ، أصولي ، متكلم ، نحوي ، صرفي . توفي سنة ٧١١ ، أو ٧١٠ ، أو ٧١٤ هـ .
- من تصانيفه : شرح الهداية لأستاذه المرغيناني وسماه النهاية في فروع الفقه الحنفي ، الكافي شرح البزدوي في أصول الفقه ، شرح التمهيد لقواعد التوحيد لأبي المعين النسفي في مجلد ضخّم ، شرح المنتخب في أصول المذهب للأخسيكتي وسماه الوافي ، وشرح الفصل للزمخشري في النحو .
- أنظر ترجمته في : معجم المؤلفين ج ١ ص ٦٢٣ .
- (٣) قوام الدين شارح الهداية هو الإمام أمير كاتب بن أمير عمر بن أمير غاري الفارابي ، من ولاية فارياب في أفغانستان ، الإتقاني ، الحنفي ، فقيه ، لغوي ، محدث ، مفسر ، إمام ، وذكر ابن عماد في الشذرات بحوالة السيوطي في البغية الوعاة ، إسمه : لطف الله ، ولد باتقان في ١٩ شوال سنة ٦٨٥ ، وولي تدريس مشهد الإمام بظاهر بغداد ، وقدم دمشق ، ومصر ، وتوفي بالقاهرة في ١١ شوال سنة ٧٥٨ .
- من تصانيفه : شرح الهداية في عشرين مجلدا سماه (غاية البيان ونادرة الأقران في آخر الزمان) وشرح الاخسيكتي سماه التبيين في اصول المذهب ، ورسالة في علوم صحة الجمعة في موضعين من البلد ، وشرح البزدوي ولم يكمله .

الكنز (١) وشخيئا المحقق كمال الدين بن المهام (٢) شارح الهداية المسمى بفتح القدير وغيرهم من المشايخ رحمة الله عليهم اجمعين.

= أنظر ترجمته في: شذرات الذهب ج ٨ ص ٣١٦-٣١٧، معجم المؤلفين ج ١ ص ٣٩٨.
 (١) فخر الدين هذا هو الإمام أحمد بن علي بن أحمد الهمداني، ثم الكوفي الحنفي، الشهير بإبن الفصيح (فخر الدين، أبو طالب) فقيه، شاعر، مشارك في بعض العلوم. ولد بالكوفة سنة ٦٨٠، وقدم دمشق، وتصدى للإفتاء والتدريس والإقراء إلى أن مات بها في شعبان سنة ٧٥٥ وقد قارب الثمانين.
 من تصانيفه: نظم كنز الدقائق للنسفي في فروع الحنفية، وسماه بمستحسن الطرائق، وهذا هو الذي سماه المؤلف رحمة الله بشرح الكنز، ونظم السراجية في الفرائض، نظم منار الأنوار في أصول الفقه للنسفي، نظم النافع، ونظم قصيدا في القراءات السبع سماه حل الرموز.
 وقال ابن قطلوبغا: ونظم شاطبية أظهر رمزها وجاءت أصغر من الشاطبية، وسمع على الصاغاني، وروى عنه كتب إليه الشيخ أثير الدين أبو حيان لما قدم دمشق قصيدا منها:

شرف الشام واستنارت رياه
 كل يوم له دروس علوم
 بإمام الأئمة أبن الفصيح
 بلسان عذب وفكر صحيح

أنظر ترجمته في: معجم المؤلفين ج ١ ص ١٩٧. وهناك يوجد كثير من مراجع ترجمته، فليُنظر ثمّه.

(٢) هو إمام الحنفية المشتهر في الآفاق، المشار إليه في المحققين بالبنان، شيخ مؤلف هذه الرسالة، محمد بن عبد الواحد بن عبد الحميد إبن مسعود السيواسي الأصل، الإسكندري، ثم القاهري، الحنفي، المعروف بإبن المهام (كمال الدين) عالم مشارك في الفقه والأصول والتفسير وعلم الطبيعة والفرائض والحساب والتصوف والنحو والصرف والمعاني وغير ذلك. ولد بالإسكندرية سنة ٧٩٠ ظنا، وفي رواية ٧٨٨، أو ٧٨٩ هـ، وقدم القاهرة، ورحل إلى حلب وأقام بها مدة، وجاور بالحرمين، ثم كان شيخ الشيوخ بالخانقاه الشيعونية بمصر، وكان معظما عند الملوك وأرباب الدولة، وتوفي بالقاهرة في رمضان سنة ٨٦١ هـ.

من تصانيفه: شرح الهداية في فروع الفقه الحنفي وسماه فتح القدير للعاجز الفقير، وصل فيه إلى أثناء الوكالة، مختصر الرسالة القدسية بأدلتها البرهانية للغزالي، المسامرة في العقائد المنجية في الآخرة، التحرير في أصول الفقه، وشرح بديع النظام الجامع بين كتابي البزدوي والأحكام لابن الساعاتي. وذكر إبن العماد في تصانيفه: له كُراسة في إعراب سبحان الله ويحمده سبحان الله العظيم، وله مختصر في الفقه سماه زاد الفقير.

وقد قام بخدمة شرحة على الهداية تكميلاً وتشريحا وتوضيحا كثير من العلماء، فمنهم: أحمد بن محمود الأدرنوي، الرومي المعروف بقاضي زاده (شمس الدين)، قال في ترجمته في معجم المؤلفين ج ١ ص ٣٠٤ في تصانيفه: تكملة فتح القدير =

والاصل في هذا أن المذهب الصحيح الذى عليه المشايخ سلفا وخلفا أن العبرة في جواز الصلاة وعدمه لرأى المقتدى في حق نفسه لا لرأى إمامه ، فلو علم المقتدى من الإمام ما يفسد الصلاة على زعم الإمام كمس المرأة وغيره يجوز الإقتداء به ، لأنه يرى جوازها ، والمعتبر في حقه رأيه لا غير فوجب القول بجوازها . ولو علم منه ما يفسد الصلاة عنده لا عند الإمام لا يجوز الإقتداء به ، لما قلنا ان العبرة لرأى المقتدى ، وإنه لم ير الإقتداء به جائزا فوجب القول بعدم الجواز ، فان صلى معه يعيد صرح به الصدر الشهيد رحمته الله . وهذا هو الأصل الذى لا محيد عنه للحنفى ، فإنه إما أن يسلم هذا الأصل أو لا ، فإن كان الثانى فلا خطاب معه لتركه المذهب ، وإن كان الأول فلا محيص عنه أو يسلم في مسائل دون اخرى فيحتاج إلى الفرق .

فان قيل: قد ذكر بعضهم ما يوجب أن المعتبر رأى الإمام عند جماعة من المشايخ كما سيأتى .

اجيب: بأن المراد من قولهم ذلك أنه يعتبر عند تلك الجماعة رأى الإمام أيضا كما يعتبر رأى المأموم لأن المعتبر رأى الإمام فقط بل في إعتبار رأى المأموم الإتفاق وفي رأى الإمام الإختلاف .

ومنشأ هذا السؤال قولهم فيما إذا شاهد من الإمام ما يفسد الصلاة عنده أو ينقض الوضوء كالنجاسة القليلة ومس الذكر والمرأة فالأكثر على أنه يجوز وهو الأصح .

ومختار الهندوانى ^(١) وجماعة أنه لا يجوز لأن إعتقاد الإمام أنه ليس في الصلاة ولا بناء على المعدوم .

= لابن الهمام في فروع الفقه الحنفي ، انتهى ، محمد بن عبد الهادي السندي ، ثم المدني ، الحنفي (أبو الحسن الكبير) ، قال في ترجمته في معجم المؤلفين ج ٣ ص ٤٦٨ في تصانيفه : له حاشية على فتح القدير لابن الهمام في فروع الفقه الحنفي . أنظر ترجمته ومراجعها الحافلة في : شذرات الذهب ج ٩ ص ٤٣٧ - ٤٣٩ ، معجم المؤلفين ج ٣ ص ٤٦٩ - ٤٧٠ .

^(١) الهندوانى هو الإمام العلامة محمد بن عبد الله بن محمد بن عمر الهندوانى ، المعروف بأبي حنيفة الصغير .

قال ابن العماد في الشذرات :

كان من براعته في الفقه يقال له : أبو حنيفة الصغير ، توفي ببخارى سنة ٣٦٢ هـ ، وكان شيخ تلك الديار في زمانه ، وقد روى الحديث عن محمد بن عقييل البلخى وغيره . انتهى

أقول : ذكره الذهبى في سير أعلام النبلاء ج ١٤ ص ٤١٥ في ترجمة محمد بن عقييل البلخى شيخه .

وقال ابن الأثير علي بن محمد الجزرى في كتابه المفيد : اللباب في تهذيب الأنساب للسمعانى ج ٢ ص ٤٥٢ :

الهندوانى : بكسر الهاء وسكون النون وضم الدال المهملة وفتح الواو وبعدها ألف وفي آخرها نون ، هذه النسبة إلى محلة ببلخ يقال لها باب هندوان ، لأنها ينزل فيها العلمان والجوارى الذين يجلبون من الهند . انتهى

ولا يخفى أنه لا دلالة في هذا على أن الهندوانى رحمهم الله ومن معه يقولون بعدم إعتبار رأى المقتدى فطاح السؤال من أصله.

ويرده أيضا مسألة الجامع الصغير المتفق عليها في الذين تحروا في الليلة المظلمة ، وصلى كل إلى جهة ، مقتدين بأحدهم ، لا تجوز صلاة من علم بحال الإمام ، لأن عنده إمامه يصل إلى غير القبلة ، ومن إعتقد فساد صلاة الإمام لا تجوز صلاته . انتهى
فهذه المسئلة تعين قول الجمهور وتردّ ما عده .

وأما مواضع الخلاف التي تمنع جواز الإقتداء به :

فمنها عدم الوضوء من الفصد ، والحجامة ، وخروج الخارج من غير السبيلين ، كالقبيء ، والرعاف ، والقهقهة في الصلّاة ، والوضوء من القلتين ، ورفع اليدين عند الركوع والرفع منه ، وغسل المنى أو فركه ، وقطع الوتر على ركعتين ، ومسح الرأس على أقل من الربع ، وترك المضمضة والإستنشاق في غسل الجنابة ، وتكرار الفرض في الفرض ، وعدم رعاية الترتيب بين الفوائت ، والصلّاة عند الطلوع ، والصلّاة مع نجاسة هي ظاهرة عندهم ، كلحم ما لم يذكر اسم الله عليه عمداً ، وسؤر السباع ونحو ذلك ، والإكتفاء بالرش على النجاسة ، والصلّاة مع محاذة المرأة ، وبالإياء ، وكشف الركبة فيها ، وبسط اليدين في القنوت ، والإنحراف عن القبلة انحرافا فاحشا ، والشك في الإيوان ، والقول بزيادته ونقصانه ، وأن العمل من الإيوان ، والتعصب .

= قلت : وذكر كحالة في نسبه (الهنداوى) ، وقال في الحاشية : أنه نسبة إلى محلة ببخارا .

لكن الصحيح هو الأوّل ، وذلك لأن لفظ (هندوان) جمع لفظ (هندو) في لغة أهل بلخ ، وهندو بمعنى الهنود ، فكانت الإياء في (الهندوانى) للنسبة وصار المعنى واضحا وهو من يسكن في محلة (هندوان) ، وأما الهنداوى فليس معناه بيئاً لأن لفظي (هنداو) و (هندا) لا معنى له إلا بالتأويل البعيد . والله أعلم
وقال الياقوت في المعجم ج ٥ ص ٤١٨ :

هندوان بضم الدال وآخره نون ، نهر بين خوزستان وأرّجان ، عليه ولاية ينسب إليه كثيرون . انتهى

ومن آثار الهندوانى رحمهم الله : شرح ادب القاضي لأبي يوسف ، الفوائد الفقهية ، وكشف الغوامض في فروع الفقه .
أنظر ترجمته في : سير أعلام النبلاء ج ١٦ ص ١٣١ ، شذرات الذهب ج ٤ ص ٣٢٨-٣٢٩ ، معجم المؤلفين ج ٣ ص

فهذه الشروط التي صرح بها غير واحد من أكابر المشائخ رحمهم الله .

واشترط الفقيه أبو الليث السمرقندى رحمه الله تعالى أن لا تعمل بخلاف مذهب الحنفى .

ثم بعض هذه الشروط توجب فساد الصلاة وهى التى قبل بسط اليدين ، وبعضها يوجب الكراهة وهى التى بعده .

وأما الشك على وجه يوجب الفساد فينكرونه .

وأما القول بالزيادة والنقصان ، وأن العمل من الإيمان ، فإنهم يقولون ذلك مؤولين فانعدم الفساد وبقيت الكراهة لما فيها من الإيهام .

وأما التعصّب فإنه يوجب الفسق وهو ليس بمانع من الجواز إلا أنه يوجب الكراهة .

ثم لنورد شيئاً من نصوص المشائخ رحمهم الله على ذلك :

قال قاضى خان رحمته الله فى فتاواه :

والإقتداء بشافعى المذهب ، قالوا لا بأس به ، إذا لم يكن متعصبا ، ولا شاكاً فى إيمانه ، ولا منحرفاً انحرفاً فاحشاً عن القبلة ، ولا شك أنه لو جاوز المغارب كان فاحشاً ، وأن يتوضأ من الخارج من غير السيلين ، ولا يتوضأ بالماء القليل الذى وقعت فيه نجاسة . انتهى

وقال صاحب الهداية :

إذا علم المقتدى من الإمام ، ما يزعم به فساد صلاته ، كالفصد والحجامة وغيرهما ، لا يجوز الإقتداء

به .

وقال صاحب النهاية :

إقتداء الحنفى بالشافعى غير جائز لوجود المفسد فيها عنده فكأنه يقتدى بمن هو خارج الصلاة .

وقال صاحب الخانية أيضاً :

إذا قال شافعى المذهب : إلهى ما عرفناك حق معرفتك ، أو يقول : أنا مؤمن بإنشاء الله ، أو يقول :

العمل من الإيمان ، أو يزيد وينقص ، أو يتوضأ من القلتين ، أو جرح دم من عضيده ، أو ترك المضمضة والإستنشاق فى غسل الجنابة ، أو مسح رأسه أقل من الربع فى الوضوء ، فلا تجوز الصلاة خلفه .

وقال صاحب التاتارخانية :

لو علم المقتدى من الإمام ما يمنع جواز الصلاة لا يجوز الإقتداء به لأن العبرة في حق جواز الصلاة وعدم الجواز لرأى المقتدى وهو قول الأكثر وهو الأصح على ما صرح به المحقق شيخنا كمال الدين بن المهام وغيره .

وقال تاج الشريعة :

إذا كان الشفعوى يصلى عند الطلوع ، ويصلى الوتر أكثر من ثلاث ركعات ، أو بسط يديه في دعاء القنوت ، أو يرفع يديه في تكبيرات الركوع ، لا يجوز الإقتداء به .

وقال الصدر الشهيد :

المقتدى إذا رأى بثوب الإمام نجاسة ، وهو يرى أنه لا يجوز الصلاة معها ، والإمام يرى الجواز ، فالمقتدى يعيد الصلاة ، لأنه لم ير الإقتداء به جائزا ، فان رأى الإمام الصلاة فاسدة ، والمقتدى يراها جائزة ، لا يفسد . انتهى

وهذا أيضا قول الأكثر وهو الأصح .

وأما ما اختاره الهندوانى ومن معه ، من أنه يعيد ، لأن إعتقاد الإمام أنه ليس في الصلاة ، ولا بناء على المعدوم ، فالجواب عنه ما مرّ ، من أن المعتبر في حق المقتدى رأى نفسه لا رأى الإمام على الاصح .

وقال شمس الائمة السرخسى رحمه الله :

إذا قال شفعوى المذهب : أنا مؤمن بإنشاء الله ، لا يجوز للحنفى الذى يقول : أنا مؤمن حقا ، أن يقتدى

به .

وقال فى المبسوط :

الصلاة خلف الشافعى جائزة ، إذا كان يحتاط جميع مواضع الخلاف ، بأن لا يميل عن القبلة ميلا فاحشا ، ويجوز الوضوء عند الفصد ، والحجامة ، ويغسل ثوبه من المنى ، ولا يقطع وتره ، ونحو ذلك ، ولم يكن متعصبا ، ولا شاكا فى إيمانه .

وذكر التمرتاشي عن شيخ الإسلام المعروف بخَوَاهِر زاده (١) رحمه الله تعالى : إذا لم تعلم منه هذه الأشياء بيقين ، يجوز الإقتداء ويكره .

وقال في النهاية شرح الهداية ، في باب الإمامة :

وتكره الصلاة خلف الشافعي ، إن إحتاط مواضع الخلاف ، وإلا ففاسدة ، ومثله في شرح المجمع لابن فرشته (٢) ، وهذا النقل كاف في بابه .

(١) الإمام خواهر زاده هو محمد بن الحسين بن محمد بن الحسن البخاري ، الحنفي ، المعروف بخواهر زاده (أبو بكر) . فقيه ، نحوي . توفي في جمادي الأولى سنة ٤٨٣ هـ .

وقال ابن الأثير علي بن محمد الجزري ، في نسبه في اللباب ج ١ ص ٣١٦ :

(خَوَاهِر زادة) بضم الخاء المعجمة وفتح الواو والهاء بينهما ألف ساكنة وبعد الهاء راء ساكنة وزاي مفتوحة وبعدها ألف وذال معجمة ، يقال لجماعة من العلماء كانوا [كل واحد منهم] أولاد أخت عالم ، فنسبوا إليه بالعجمية ، منهم الإمام أبو بكر محمد بن الحسين بن محمد الحسين البخاري يعرف بخواهر زادة ، وهو ابن أخت القاضي أبي ثابت محمد بن أحمد البخاري .

قلت : لأن معنى (خَوَاهِر زادة) بالعربية : ابن الأخت .

ويذكرون أيضا في نسبه لفظ (القديدي) ، بضم القاف ، والياء الساكنة آخر الحروف ، بين الدالين المهملتين ، وهو نسبة إلى قديد ، وهو موضع بين مكة والمدينة .

وذكر السمعاني في الأنساب ج ١٠ ص ٧٧ حول نسبة خواهر زادة بـ (القديدي) :

لا أدري نُسب إلى أي شيء ، وهو من أهل بخارى . انتهى مع زيادة يسيرة

وأقرّ ابن الأثير في اللباب ج ٢ ص ٢٠١ أيضا بعدم العلم بهذه النسبة . والله أعلم

من آثاره: المبسوط في خمسة عشر مجلدا ، وقيل : له مبسوطان ، وشرح الجامع الكبير للشيباني ، وشرح مختصر القدوري .

أنظر ترجمته في : معجم المؤلفين ج ٣ ص ٢٥٨ ، الأنساب للسمعاني ج ٥ ص ٢٠١ ، اللباب في تهذيب الأنساب ج ١ ص

٣١٦ ، شذرات الذهب ج ٥ ص ٣٥٣ .

(٢) ابن فرشته هو الإمام عبد اللطيف بن عبد العزيز بن أمين الدين ابن الملك الحنفي . توفي سنة ٨٨٣ هـ وقال الكحالة في

معجمه : توفي سنة ٨٠١ هـ . والله أعلم

قال ابن العماد في الشذرات نقلاً من (الشقائق) :

كان عالماً فاضلاً ماهراً في جميع العلوم الشرعية ، شرح (مجمع البحرين) شرحاً حسناً جامعاً للفوائد ، وهو مقبول في بلادنا =

وقال صاحب مجمع الفتاوى (١) :

الإقتداء بالشافعي يجوز ، إذا لم يكن متعصبًا ، ولا شاكا في إيمانه ، ولا يميل عن القبلة ميلا فاحشا ، بأن جاوز المغارب ، ولا يتوضأ من الماء الذي وقع فيه نجاسة وهو قدر القلتين .
وقولنا : ولا شاكا في إيمانه ، بأن قال أنا مؤمن إن شاء الله ، أما لو قال : أموت مؤمنا إن شاء الله ، فإنه يصل خلفه .

وقال صاحب المضمرة :

إقتداء الحنفي بالشافعي جائز ، إذا لم يكن [يكن] متعصبًا ، ولا شاكا في إيمانه ، ويحتاط مواضع الخلاف ، بأن لا يصل الوتر ركعة ، ولا يصل بعد الإقتصاد قبل الوضوء ، ولا يتوضأ بهاء مستعمل ، ونحو ذلك .

وقال الإمام صدر الاسلام أبو اليسر :

إقتداء الحنفي بالشافعي غير جائز ، من غير أن يطعن في دينهم .

* * *

= وشرح أيضا (مشارك الأنوار) للإمام الصاغانى شرحًا لطيفًا ، وشرح (كتاب المنار في الأصول) ، وله رسالة في علم التصوف تدل على أن له حظًا عظيمًا من معارف الصوفية . انتهى
وقال الكحالة في حاشية المعجم : ويقال له : ابن فرشته ، ومعناه ابن الملك .
من مؤلفاته: شرح مشارق الأنوار في صحاح الأخبار للصغاني في الحديث ، شرح المنار للنسفي في أصول الفقه ، شرح مجمع البحرين لابن الساعاتي في فروع الفقه الحنفي ، بدر الواعظين وذخر العابدين ، ورسالة في التصوف وأهله وتحقيق مذهبهم .

أنظر ترجمته في : شذرات الذهب ج ٩ ص ٥١٢ ، معجم المؤلفين ج ٢ ص ٢١٥ .

(١) صاحب مجموع الفتاوى هو العلامة أحمد بن محمد بن أبي بكر الحنفي ، توفي سنة ٥٢٢ هـ .

من تصانيفه : مجمع الفتاوى ، خزنة الفتاوى ، وغرائب المسائل .

ذكره حاجي خليفة في كشف الظنون مع كتبه المذكورة : صفحات : ٧٠٣ ، ١١٩٧ ، وذكر مجمع الفتاوى في ص : ١٦٠٣ .

أنظر ترجمته في : معجم المؤلفين ج ١ ص ٢٥٤ ، ت = ١٨٢٧ .

لما روى مكحول النسفى (١) فى كتاب له سياه « الشعاع عن أبى حنيفة رضى الله عنه » أن رفع اليدين عند الركوع والرفع منه مفسد ، بناءً على أنه عمل كثير ، حيث أقيم باليدين وجعل ذلك عملاً كثيراً فصلاته فاسدة عندنا ، فلا يصح الإقتداء به لهذا .

وقال الإمام حسام الدين الشهيد شارح الجامع الصغير فى مسألة جواز الإقتداء بمن يقنت فى الفجر : قال بعض مشائخنا : دلت المسئلة على أن الإقتداء بشفعوى المذهب جائز ، إذا كان يحتاط فى مواضع الخلاف .

وأنكر آخرون ذلك :

لما روى مكحول النسفى صاحب الكتاب المسمى بـ « اللؤلؤيات » عن أبى حنيفة رضى الله عنه : أن من رفع يديه عند الركوع ، وعند الرفع منه ، تفسد صلاته ، لأنه عمل كثير ، فصلاتهم فاسدة عندنا ، فلا يصح هذا الإقتداء .

(١) هو الإمام ميمون بن محمد بن محمد بن سعيد بن محمد بن مكحول بن أبى الفضل أبو المعين النسفى المكحولى الإمام الزاهد العالم البارح له كتاب التمهيد لقواعد التوحيد وكتاب التبصرة فى الكلام .

قال بن الأثير الجزرى فى اللباب ج ٢ ص ٣٥٧ :

المكحولى بفتح الميم وسكون الكاف وضم الحاء المهملة وسكون الواو وفى آخرها لام ، هذه النسبة الى مكحول ، وهو جد جماعة . وإليهم تنسب اللؤلؤيات . انتهى

قال ابن قطلوبغا نقلاً عن عمر بن محمد فى كتابه (القند فى تاريخ علماء سمرقند) :

كان عالم الشرق والغرب يغترف من بحاره ويستضيء بأنواره توفى فى الخامس والعشرين من ذى الحجة سنة ثمان وخمسمائة ٥٠٨ وله سبعون سنة قال الذهبى روى عنه شيخ الإسلام محمود بن أحمد الشاغرجى وعبد الرشيد بن أبى حنيفة الولوالجى . انتهى

أنظر ترجمته فى : الجواهر المضية ج ٣ ص ٥٢٧ ، معجم المؤلفين ج ٣ ص ٩٤٩ - ٩٥٠ .

وليوضح أن صدر الإسلام أبو اليسر توفى سنة ثلاث وتسعين وأربعمائة ٤٩٣ ، كما مرّ فى ترجمته ، ومكحول توفى سنة ثمان وخمسمائة ٥٠٨ ، فإن كان القول المنقول من كتاب مكحول جزءاً من قول صدر الإسلام ، كما هو الظاهر ، فهو من باب النقل من كتب الأقران ، ومثل هذا النقل يوجد كثيراً فى كتب المتقدمين والمتأخرين ، وإن كان من قول المؤلف رحمته الله ، فلا خفاء فيه أصلاً ، لأنه متأخر من مكحول بمئات من السنين . هذا

وقال القاضي الصدر الشهيد (١) :

وظنّ بعض العلماء : أن المسئلة تدل على أن إقتداء الحنفى بالشفعوى جائز ، ولكن هذا ظنّ فاسدٌ ، فإنّ الشافعى لم يكن يومئذ من جملة المجتهدين ، ولا كان يقول بقنوت الفجر ، فإنه إشتغل بتعلم الفقه بعد ما صنف أبو يوسف رحمه الله تعالى الجامع الصغير ، ولم يكن مجتهداً في زمن أبى يوسف . وأمّا إقتداء الحنفى بالشافعى فغير جائز ، لما روى مكحول النسفى . انتهى

فعلى هذا تحمل مسئلة جواز الإقتداء بمن يقنت على غير مذهب الشافعى ، ممن لا يرى رفع اليدين عند الركوع ، ويحتاط مواضع الخلاف ، كما لك رحمه الله لا يرى رفع اليدين فى الأصح عنه ، بل كرهه ، ولأنه كان مجتهداً فى زمن أصحابنا رحمهم الله ، فظهر أن الحمل على هذا أولى من خلافه ، ولكن هذا أيضاً مقيد بشروط الإختلاف ، كما صرح به الإمام حسام الدين الشهيد فى القانت . فتأمل

ثمّ بهذا الحمل اندفع ما قيل : إن رواية مكحول ، عارضها رواية صحة الإقتداء بمن يقنت ، لأنّها سلمت عن التعارض بما ذكرنا .

وقال المحقق شيخنا كمال الدين بن الهمام :

يجوز الإقتداء بالشافعى بشروط نذكرها ، فذكرها كغيره .

وفى بعض الكتب كالإرشاد (٢) :

(١) المراد به صدر الإسلام أبو اليسر البزدوى ، وقد يلقب بالقاضى الصدر . مرّ ترجمته فى الأوائل قريباً .

(٢) الإرشاد كتاب فى علم الخلاف ، ومؤلفه هو الإمام أبو حامد محمد بن محمد بن محمد (وقيل أحمد) العميدى ، الفقيه الحنفى ، السمرقندى ، الملقب ركن الدين . كان إماماً فى فن الخلاف ، خصوصاً فى البحث والمناظرة ، وهو أول من أفردّه بالتصنيف ، ومن تقدمه كان يمزجه بخلاف المتقدمين ، وصنف العميدى فى هذا الفن طريقة ، وهى مشهورة بأيدى الفقهاء بالطريقة العميدية ، وصنف الإرشاد واعتنى بشرحه جماعة من أرباب هذا الشأن ، منهم القاضى شمس الدين أبو العباس أحمد بن الخليل بن سعادة ابن جعفر بن عيسى الفقيه الشافعى قاضى دمشق ، والقاضى أوحى الدين الدونى قاضى منبج ، ونجم الدين المرندى وغيرهم . وصنف أيضاً « كتاب النفائس » ، واختصره القاضى شمس الدين الشافعى المذكور ، وسماه « عرائس النفائس » . وصنّف أشياء مستملحة على هذا الأسلوب ، واشتغل عليه خلق كثير وانتفعوا به .

وكان العميدى كريم الأخلاق ، كثير التواضع طيب المعاشرة ، وتوفى ليلة الأربعاء تاسع جمادى الآخرة سنة خمس عشرة وستمائة ببخارا .

الصلاة منفرداً أفضل من الصلاة خلف الشفعوى ، والصلاة مع الجَمِّ الكثير أفضل من الصلاة منفرداً ، (١) ما لم يكن الإمام شافعياً أو مبتدعاً .

ثم هؤلاء العلماء كل واحد منهم قطب من الأقطاب ، ينبوع العلم ، والزهد ، والتقوى ، والفتوى ، بل بحر محيط بالشرعية ، مشهور في أقطار البلدان بالإجتهد ، فلم يرو عن واحد منهم جواز الإقتداء به بلا شرط ، فكيف يصح مخالفة هذا الجَمِّ الغفير ، والجمع الكثير ، مع أن معهم ما يساعدهم ، من الرواية والدراية والاحتياط .

فإن قيل : الرفع ليس بمفسد عندنا ، على ما صححه بعضهم كصاحب الذخيرة (٢) والكافي لشذوذ رواية مكحول ، وصرح بشذوذها صاحب النهاية .

= أنظر ترجمته : في وفيات الأعيان ج ٤ ص ٢٥٧ - ٢٥٨ ، شذرات الذهب ج ٧ ص ١١٦ ، معجم المؤلفين ج ٣ ص ٦٨٤ . قلت : وذكر ابن قطلوبغا كتاباً آخرأ يسمى بـ «الإرشاد» ، وهو أيضاً في الفقه الحنفي ، ومؤلفه نوح بن منصور . ولم أجد أى معلومات حوله . لكن الظاهر أن مراد المؤلف رحمته الله هو الكتاب الأول ، كما لا يخفى .

(١) كتب في هامش المخطوطة :

أقول : وهذا ظاهر كل الظهور ، لما تقرر أن الأمر والنهي إذا اجتماعاً قدم النهي ، والصلاة بالجماعة مأمور بها ، وكونها مع الكراهة منهي عنها ، فلذا كان الأفضل الصلوة منفرداً . إنتهى

(٢) قال حاجي خليفة رحمته الله في كشف الظنون ج ١ ص ٨٢٣ :

ذخيرة الفتاوى المشهورة : بـ (الذخيرة البرهانية) ، للإمام برهان الدين ، محمود بن أحمد بن عبد العزيز بن عمر بن مازة البخاري ، المتوفى سنة ٦١٦ هـ .

اختصرها من كتابه المشهور بـ (المحيط البرهاني) وكلاهما مقبولان عند العلماء ، أوله : (الحمد لمستحق الحمد والثناء ... الخ) ، قال الإمام برهان الدين : أن سيدنا الإمام الصدر والشهيد حسام الدين وهو عم المصنف جمع مسائلاً قد استفتى عنها وأحال جواب كل مسألة إلى كتاب موثوق به أو إلى الإمام يعتمد عليه وهي وإن صغر حجمها فقد حوت كثيراً من الأحكام وقد جمعت أنا في حادثة سني و عنفوان عمري في إفتاء ما رفع إليّ من مسائل الوقعات أيضاً وضممت إليها أجناسها من الحوادث وجمعت أيضاً جمعا آخر استفتي مني مدة مقامي بسمرقند وذكرت فيها جواب (ظاهر الرواية) وأضفت إليها من واقعات النوادر وما فيها من أقاويل المشايخ ، وكان يقع في قلبي أن أجمع بين هذه الأصول الثلاثة وأمهد لها أساساً وأجعلها أصنافاً وأجناساً ، وقد انضم إلى ما وقع في قلبي إلتماس بعض الأحباب فشرعت في هذا الجمع =

اجيب: بأنه كما قال البعض بعدم الفساد ، فقد قال بالفساد طائفة من الفقهاء ، منهم الإمام ابو اليسر ، وصاحب المبسوط ، وقاضى خان ، وشمس الائمة الكردرى (١) ، والإمام حميد [الدين] الضرير (٢) ، وصاحب البدائع (٣) ، وتاج الشريعة ، والقاضى الصدر الشهيد ، وقوام الدين الإقتانى ، وغيرهم حتى قال قوام الدين :

على ذلك أدركت مشائخى بماوراء النهر وغيرهم ، وعدّ منهم عشرة وأكثر ، ولم أر أحدا منهم يرى رفع الأيدى ، بل كلهم كانوا ينكرون ذلك أشد الإنكار ، ويفتون بفساد صلاة من يرفع يديه عند الركوع وعند الرفع منه ، قال : وأنا شاهد على فتاويهم . انتهى ، وقد صنف رسالة مستقلة فى ذلك .
ثم اعلم : أنه إذا احتاط جميع مواضع الخلاف ، ولم يعلم منه مفسد ، هل يجوز الإقتداء به بلا كراهة أو بها وهل عليه إساءة أم لا ؟

= وأوضحت أكثر المسائل بالدلائل وسميت المجموع بـ (الذخيرة) وشحنته بالفوائد الكثيرة . انتهى وانظر ترجمة صاحب الذخيرة ومرجعها التامة فى : معجم المؤلفين ج ٣ ص ٧٩٦ .

(١) شمس الائمة الكردرى هو الإمام العلامة محمد بن محمد بن عبد الستار العمادى الكردرى ، الحنفى (حافظ الدين ، شمس الائمة ، أبو الوجد) . ولد فى ١٨ ذى القعدة سنة ٥٩٩ هـ ، وتوفى ببخارا فى ٩ المحرم سنة ٦٤٢ هـ . من آثاره القيمة : الرد والإنتصار لأبى حنيفة إمام فقهاء الأمصار ، الفوائد المنيفة فى الذب عن أبى حنيفة ، وكتاب فى حل مشكلات القدورى .

أنظر ترجمته مع مراجعها فى : معجم المؤلفين ج ٣ ص ٦٥٢ .

(٢) هو الإمام علي بن محمد بن إبراهيم البخارى ، الضرير (حميد الدين ، أبو الحسن) عالم جامع للعلوم النقلية والعقلية . توفى سنة ٦٦٦ هـ .

من آثاره : مختصر النحو ، كتاب العروض ، شرح الغاية ، وتعليقات على أصول البزدوي .

أنظر ترجمته وكتبه فى : معجم المؤلفين ج ٢ ص ٤٩١ ، كشف الظنون ١١٣ ، ٥١٩ - ٥٢٠ .

(٣) صاحب البدائع هو الإمام المشتهر فى الآفاق أبو بكر بن مسعود بن أحمد ، علاء الدين ، الكاسانى ، نسبة إلى كاسان مدينة فى أول بلاد تركستان ، وراء نهر سيحون ، وراء الشاش . توفى بحلب سنة ٥٨٧ هـ .

من آثاره : السلطان المبين فى أصول الدين ، وكتابه النافع الذى لا نظير له المسمى بـ « بدائع الصنائع فى ترتيب الشرائع » .

أنظر ترجمته ومراجعها الشاملة فى : الجواهر المضوية ج ٤ ص ٢٥ - ٢٨ ، معجم المؤلفين ج ١ ص ٤٤٦ .

ففى الكفاية شرح الهداية (١) وشرح المجمع (٢) ومفتاح السعادة (٣) أنه مع الكراهة .
 وفى فتاوى قاضى خان : ومع هذا لو صلى الحنفى خلف الشفعوى كان مسيئاً .
 وفى بعض كتب أخر : وتكره خلف الشافعى المحترز عما يبطلها عندنا وهو المختار .
 وفى الفتاوى الغياثية (٤) :

من مشائخنا من قال : الأولى أن لا يصلى خلفه ، وقال فى الغياثية ايضاً : الأولى أن لا يصلى الفجر
 خلف من يقنت فى الفجر .

القول الثانى : أنه يجوز الإقتداء بالشافعى إذا تعلم منه المخالفة فيما نقدم من الشروط .

وهذا القول مختار ركن الاسلام على السعدى وذكره التمرتاشى وصححه شيخ الاسلام خواهر زاده .

القول الثالث : أنه لا يجوز الإقتداء به مطلقاً ، على ما ذكر فى التجنيس لصاحب الهداية ، من أن الفرض

لا يتأدى بنية النفل ، فهذا يقتضى أنه لا يجوز الإقتداء بمن كان فى إعتقاده نفلية الفرض ، فإنه وإن راعى مواضع

(١) الكفاية شرح الهداية لمولانا جلال الدين بن شمس الدين الخوازمى الكرلاى ، كان عالماً فاضلاً تضرب به الأمثال وتشدد إليه
 الرجال ، أخذ عن حسام الدين الحسن الصغناقى صاحب النهاية شرح الهداية ، عن حافظ الدين الكبير محمد بن محمد
 البخارى ، عن شمس الأئمة محمد بن عبد الستار الكردرى ، عن صاحب الهداية .
 أنظر ترجمته فى : الفوائد البهية لمولانا عبد الحى اللكنوى ص ٥٨ - ٥٩ .

(٢) أى شرح مجمع البحرين لابن فرشته ، وقد مرّ ذكره قريباً .

(٣) لم أطلعت على هذا الكتاب ولا مؤلفه ، مع العلم بأن (مفتاح السعادة) هذا غير من الكتاب المشهور (مفتاح السعادة
 ومصباح السيادة) فى موضوعات العلوم ، لطاش كبرى زاده المتوفى سنة ٩٦٢ هـ ، الذى ذكره حاجى خليفة فى كشف
 الظنون ج ٢ ص ١٧٦٢ ، وهناك أيضاً كتاب بهذا الإسم للشيخ الأكبر محبى الدين محمد بن على مصنّف الإستمسك ،
 لكن لا أظن النقل منه ، والكتب بهذا الإسم (مفتاح السعادة) كثيرة من بعد عصر المؤلف رحمته الله كما ذكرها إسماعيل باشا
 البغدادى فى إيضاح المكنون ج ٢ ص ٥٢٤ . والله سبحانه وتعالى أعلم وعلمه أتم وأكمل

(٤) قال إسماعيل باشا فى ذيله على كشف الظنون المسمى بإيضاح المكنون ج ٢ ص ١٥٧ :

الفتاوى الغياثية - تأليف داود بن يوسف الخطيب الحنفى ، أولها الحمد لله الأول بلا مطلع البداية رحمته الله أهدها للسلطان أبى
 المظفر غياث الدين اليمىن . انتهى

الخلاف ، لكن لا تؤدي ذلك بنية الفرض ، بل بنية النفل والاستحباب ، فإنه إذا لم يقطع الوتر فأداه ثلاثاً بتسليمة واحدة ، فإنه إنما يؤديه بنية النفل ، فلم يصح اقتداء الحنفي به .

وبناءً على ما نص عليه الإمام الإسيجاني (١) وصاحب البدائع : أن الصلاة إذا دارت بين الجواز والفساد ، فالحكم بالفساد أولى ، وإن كان للجواز وجوهاً ، وللفساد وجهاً واحداً ، لأن الوجوب كان ثابتاً حينئذ بيقين ، فلا يسقط بالشك ، ولأن الإحتياط فيما قلنا ، لأن إعادة ما ليس عليه أولى من ترك ما عليه .

القول الرابع : أنه يجوز الإقتداء به مطلقاً ، قياساً على قول أبي بكر الرازي (٢) فإنه قال :

إن إقتداء الحنفي بمن يسلم على رأس الركعتين في الوتر يجوز . أي الإقتداء به ويصلى معه بقيته ، لأن إمامه لم يخرج به بسلامه عنده ، لأنه مجتهد فيه ، كما لو أقتدى بمن رعف ، فهذا يقتضى صحة الإقتداء به ، وإن علم منه ما يزعم به فساد صلاته ، بعد كون الفصل مجتهداً فيه . قاله المحقق شيخنا كمال الدين ابن المهام رحمته الله في فتح القدير .

(١) إشتهر بـ (الإسيجاني) إثنان من علماء الأحناف ، الأول :

الإمام أحمد الإسيجاني ، وهو أحمد بن منصور الإسيجاني ، الحنفي ، أبو نصر ، توفي سنة ٤٨٠ هـ .

من تصانيفه : شرح مختصر الطحاوي ، شرح على كتاب الصدر ابن مازه على ترتيب الدباس للجامع الصغير للشيباني ، شرح الكافي ، وفتاوى ، وكلها في فروع الفقه الحنفي .

أنظر ترجمته ومراجعها في معجم المؤلفين ج ١ ص ٣١١ - ٣١٢ .

والثاني : الإمام علي الإسيجاني وهو علي بن محمد بن إسماعيل بن علي بن أحمد بن محمد بن إسحاق الإسيجاني ، السمرقندي ، بهاء الدين . ولد في جمادى الأولى سنة ٤٥٤ ، وتوفي بسمرقند في ٢٣ ذي القعدة سنة ٥٣٥ .

من تصانيفه : شرح مختصر الطحاوي في فروع الفقه الحنفي ، وفتاوى .

وانظر ترجمته ومراجعها في معجم المؤلفين ج ٢ ص ٤٩٥ .

(٢) هو الإمام المشتهر ، المجتهد في المذهب ، أحمد بن علي الرازي ، الحنفي ، المعروف بالخصاص ، أبو بكر .

فقيه مجتهد ، ورد بغداد في شببته ، ودرس ، وجمع ، وتخرج به المتفقهة ، وتوفي ببغداد في ذي الحجة سنة ٣٧٠ وله ٦٥ سنة .

من تصانيفه : شرح الجامع الكبير لمحمد بن الحسن الشيباني ، شرح مختصر الطحاوي في فروع الفقه الحنفي ، أحكام القرآن ، الفصول في أصول الفقه ، وشرح كتاب الخصاف في أدب القاضي على مذهب أبي حنيفة رحمته الله .

أنظر ترجمته مع مراجعها الوافية في : سير إعلام النبلاء ج ١٦ ص ٣٤٠ - ٣٤١ ، معجم المؤلفين ج ١ ص ٢٠٢ .

ثم اعلم أن هذا القول إنفرد به الراوى ، وخالف فيه جمهور العلماء لها مرّ ، فلهذا قال صاحبُ الإرشاد: لا يجوز الإقتداء به في الوتر بإجماع أصحابنا رحمهم الله ، لأن إقتداء المفترض بالمتنفل غير صحيح .
قال الزيلعي ^(١) في شرح الكنز : وهو الصحيح ، ولم يعتبر قول الرازى ، لمخالفته الأكثر ، حتى قال صاحب الدرر ^(٢) : وخلاف الواحد في مسألة واحدة لا يكون معتبرا ويكون ردا عليه .

قال المحقق شيخنا كمال الدين ابن الهمام رحمهم الله وكان شيخنا سراج الدين قارئ الهداية رحمهم الله ^(٣) يعتقد قول الرازى ، وأنكر مرة بأن يكون فساد الصلاة بذلك مرويا عن المتقدمين ، حتى ذكرته بمسئلة الجامع الصغير المتفق عليها ، في الذين تحروا في الليلة المظلمة وصلّى كل إلى جهة مقتدين بأحدهم ، فإن جواب المسئلة

^(١) هو الإمام عثمان بن علي الزيلعي ، فخر الدين ، فقيه ، نحوي ، فرضي . قدم القاهرة ، وتوفي بها في رمضان سنة ٧٤٣ هـ .
من تصانيفه : شرح كنز الدقائق وسماه بتبيين الحقائق في عدة مجلدات ، شرح الجامع الكبير للشيباني ، شرح المختار للموصلي ، وكلها في فروع الفقه الحنفي ، وبركة الكلام على أحاديث الأحكام الواقعة في الهداية وسائر الكتب .
أنظر ترجمته ومراجعها في : الفوائد البهية ص ١١٥ - ١١٦ ، معجم المؤلفين ج ٢ ص ٣٦٥ ، ٥٨٦ .

^(٢) صاحب الدرر هو الإمام عبد القادر بن محمد بن محمد بن نصر الله بن سالم ، محيي الدين ، أبو محمد ، بن أبي الوفاء ، القرشي ، مولده سنة ست وتسعين وستمائة ٦٩٦ هـ ، سمع وحدث وأفتى ودرّس ، وصنف كتاب العناية في تخريج أحاديث الهداية ، وكتاب الوسائل في تخريج أحاديث الدلائل ، ويسميه أيضا المجموع ، وشرح معاني الآثار للطحاوي ، وكتاب الدرر المنيفة في الرد على ابن أبي شيبه عن الإمام أبي حنيفة ، وكتاب ترتيب تهذيب الأسماء واللغات ، وكتاب البستان في فضائل النعمان ، وكتاب الجواهر المضيئة في طبقات الحنفية ، ومختصر في علوم الحديث ، ومسائل مجموعة في الفقه ، وقطعة من شرح الخلاصة في مجلدين ، وتفسير آيات وفوائد ، توفي سابع ربيع الأول سنة خمس وسبعين وسبعمائة ٧٧٥ هـ .

أنظر ترجمته ومراجعها في : معجم المؤلفين ج ٢ ص ١٩٧ .

^(٣) هو الإمام عمر بن إسحاق بن أحمد الغزنوي ، قاضي القضاة ، سراج الدين ، أبو حفص ، الهندي ، تفقه على الإمام وجيه الدين الرازي ، وعلى ركن الدين البداوي ، وسراج الدين الثقفي ، وسمع بمكة على خضر شيخ رباط السدرة ، وأفتى وأشتغل ، وصنف شرح الهداية المسمى بالتوشيح ، والشامل في الفقه فروع مجرد ، وكتاب زبدة الأحكام في اختلاف الأئمة الأعلام ، وشرح الهداية على طريقة الجدل في ستة أجزاء كبار ، وشرح البديع في أربع مجلدات ، وشرح المغني للخبازي في مجلدين ، وله كتاب الغرة المنيفة في ترجيح مذهب أبي حنيفة ، وكتاب في فقه الخلافات ، وشرح الزيادات والجامعين ، ولم يكمل ، وشرح تأيئة ابن الفارض ، وله كتاب في التصوف ، وغير ذلك ، توفي سنة ثلاث وسبعين وسبعمائة ٧٧٣ هـ .

أنظر ترجمته مع المراجع الكثيرة في : الفوائد البهية ص ١٤٨ - ١٤٩ ، معجم المؤلفين ج ٢ ص ٥٥٤ .

أن من علم منهم بحاله فسدت صلاته ، لإعتقاده أن إمامه على الخطاء . انتهى
والحاصل : أن الإحتجاج بقول الرازي لا يكاد يصحّ لمرجوحته ، وقد قالوا المرجوح بمقابلة الرّاجح
بمنزلة المعدوم ، فاعلم هذا .

ثم اعلم أن القول الثالث لا يبلغ مبلغ ما قبله في القوة ، غير أنه أحوط الأقوال ، فمن تمسك به وعمل
فيه فقد خرج عن الإشكال بالإجماع بلا نزاع .

فاما القولان الأولان فقويان ، والأول أولى ، لأنه أحوط من الثاني .
وإذا عرفتَ هذا فاعلم : أن جواز الإقتداء على القول الأول متعذر أو متعسر لعدمه ، أو لقلّة رعايته
مواضع الخلاف لفساد الزمان وتغيير الأحوال .

وأما على القول الثاني فأیضا كذلك ، لأنه إن لم يشاهد بعضا فقد شاهد بعضا ألبتة ، لأن بعض ما
يوجب الفساد عندنا هو سنة عندهم ، كقطع الوتر ، ورفع اليدين عند الركوع ، فأئى يتركه ، فإن ترك فلا
كلام ، وإن لم يترك فقد إنعدم الشرط فينعدم المشروط .

فبقى أن يقال أن الفساد بالرفع قول البعض دون البعض .

وأجيب بأنه صار فيه الإختلاف ، وقد قالوا أن درجات الإختلاف أمران : الشبهة والكرهية ، بل
الكرهية ثابتة ، وإن لم يشاهد شيئا على الصحيح ، فكيف لم يشاهد مع وجود قولهم : أن الصلاة إذا فسدت من
وجه واحد ، يحكم بفسادها وإن كان للجواز وجوه .

فظهر أن الإحتياط في عدم الإقتداء به مطلقاً بلا خلاف ، إذ ما من صورة إلا وفيها الإختلاف في
الصحة ، أو الفساد ، أو الكراهية ، فالإجتنب عن الكراهية وإحتمال الفساد أولى وأوجب ، والأخذ بالأحوط
أجرى وأحق ، والله سبحانه وتعالى ولى الحق .

ولا ريب فيما قلنا إلا لمن لم يهتد إلى ما ذكرنا ، والمنكر مكابر فعله ، لقلّة إنصافه وفرط جورهِ
وإعسافه ، يطعن في علماء المذهب بالتعصب ، لإشتراطهم الشروط بجواز الإقتداء ، وكفى للبطلان مكابدةً
وإفساداً ، زعم طعنه في مثلهم ، أفلا ينظرون إلى ما رفع إليه قدرهم ، ونشره لهم علمهم في الآفاق ، وبلغهم
مبلغ الإجتهد ، وأقام الدين بهم في سائر البلاد ، فكيف يصح الطعن فيهم ، وأئى يسوغ له مخالفتهم ، مع أنه لم
يؤت معشار ما أوتوا من العلم والتقوى ، ولو كان للطعن فيهم مجال ، أو وجه ، لنبه عليهم أحد من المتأخرين

المحققين ، بل كلهم اذعنوا لأقوالهم ، ولم يسغهم إلا إتباعهم ، لعلمهم براءون عما لا يليق بهم ، فلا جرم إنما ينكر هذه المسئلة عنهم ، مع ما فيها من الإحتياط والخروج من الخلاف ، إلا المائل إلى الهوى ، قليل الورع ، عديم المبالاة بالشرع ، وأما من يكون من أهل العلم ، والتقوى ، والورع ، تابعا للشرع ، فيحسن هذه الإحتياط غاية التحسين ، بل يرى إتباعه واجبا ، بل فرض عين .

ومن ذلك ما قاله بعض فضلاء المالكية ، في رسالته عند نقل الشروط التي ذكرها الأصحاب في جواز الإقتداء بالمخالف في المذهب :

﴿ هذا الكلام في غاية الحسن ، مؤسسا على قواعد مذهب إمامهم ، متحافظين فيه عما يدخل الفساد عليهم في عبادتهم ، وهذا الواجب الذي لا محيد عنه ، ومن لم يعتقد ذلك ويفعله ، فليس بتابع لإمامه ﴾ . انتهى فهذا طريق علماء الحق والصدق ، ثم إن لم يرجع عن اعتقاده الفاسد ، ولم يقبل قول علماء مذهبه ، فليُنظر رغما لأنفه ، مقالة علماء الشافعية وساداتهم ، فقد قال حجة الإسلام رحمته الله (١) :
من إعتقد حقية إمام ، ولم يبلغ درجة الاجتهاد ، لا يجوز له العمل بمذهب غيره ، لاسيما في العبادات ، لأن التقليد في حقه كالإجتهاد في حق المجتهد ، حيث لا يجوز له العمل بخلاف إجتهاده ، فكذلك الملقد في المذهب .

(١) هو الإمام محمد بن محمد بن أحمد الطوسي الشافعي ، المعروف بالغزالي (زين الدين ، حجة الاسلام ، أبو حامد) حكيم ، متكلم فقيه ، أصولي ، صوفي ، مشارك في أنواع من العلوم .
ولد بالطابران إحدى قصبتي طوس بخراسان ، سنة ٤٥٠ هـ ، وقيل ٤٥١ هـ ، وطلب الفقه لتحصيل القوت ، ثم ارتحل إلى أبي نصر الإسماعيلي بجرجان ، ثم إلى إمام الحرمين أبي المعالي الجويني بنيسابور ، فاشتغل عليه ولازمه ثم جلس للإقراء ، وحضر مجلس نظام الملك ، فأقبل عليه نظام الملك ، فعظمت منزلة الغزالي ، وندب للتدريس بنظامية بغداد ، ثم أقبِل على العبادة والسياحة ، فخرج إلى الحجاز فحج ، ورجع إلى دمشق فاستوطنها عشر سنين ، ثم سار إلى القدس والإسكندرية ، ثم عاد إلى وطنه بطوس ، ثم إن الوزير فخر الدين ابن نظام الملك طلبه إلى نظامية نيسابور فأجاب إلى ذلك ، ثم عاد إلى وطنه ، وابتنى إلى جواره خانقاه للصوفية ومدرسة للمشتغلين ولزم الإنقطاع ، وتوفي بالطابران سنة ٥٠٥ هـ .
من تصانيفه الكثيرة: إحياء علوم الدين ، الحصن الحصين في التجريد والتوحيد ، تهافت الفلاسفة ، الوجيز في فروع الفقه الشافعي ، والمستصفي في أصول الفقه .

أنظر ترجمته مع المراجع الكافية الشافية في : معجم المؤلفين ج ٣ ص ٦٧١ - ٦٧٣ .

- وقال الرافعي (١): المذهب أن لا يصح إقتداء أحد بمن يعتقد بطلان صلاته .
- وقال الشيخ عز الدين بن عبد السلام (٢): إذا تشوَّش قلب المقتدى ، فانتفى خشوعه بواسطة إقتدائه بمن لا يوافق في المذهب ، فالإنفراد له أولى من ذلك الإجتماع .
- وقال أبو إسحاق الشافعي الإسفرائيني (٣): الصلاة منفردا افضل من الصلاة خلف الحنفي .
- وقال النووي (٤): وهذا تفريع على صحّة الصلاة خلف الحنفي .

(١) هو الإمام عبد الكريم بن محمد بن عبد الكريم بن الفضل بن الحسين بن الحسن الرافعي ، القزويني الشافعي ، أبو القاسم ، فقيه ، أصولي ، محدث ، مفسر ، مؤرخ . توفي بقزوين في ذي القعدة سنة ٦٢٣ هـ ودفن بها . من تصانيفه : فتح العزيز على كتاب الوجيز للغزالي في ١٦ مجلدا ، شرح المحرر وسماه الوضوح وكلاهما في فروع الفقه الشافعي ، شرح مسند الشافعي في مجلدين ، الترتيب ، والأمالى الشارحة على مفردات الفاتحة ، التدوين في اخبار قزوين ، وله شعر .

أنظر ترجمته المفصلة مع المراجع في : معجم المؤلفين ج ٢ ص ٢١٠ .

(٢) هو الإمام عبد العزيز بن عبد السلام بن أبي القاسم ابن الحسن بن محمد بن المهذب السلمي ، الدمشقي ، الشافعي ، المعروف بابن عبد السلام ، عز الدين ، أبو محمد ، فقيه ، مشارك في الأصول والعربية والتفسير . ولد بدمشق سنة ٥٧٧ أو ٥٧٨ هـ ، وتفقه على فخر الدين عساكر ، وقرأ الأصول والعربية ، وسمع كثيرا ، ودرس وافتى ، وبرع في المذهب الشافعي ، وبلغ رتبة الإجتهد ، وولي الخطابة بجامع دمشق والحكم بمصر ، وتوفي بالقاهرة في جمادى الأولى سنة ٦٦٠ هـ .

من مصنفاته : القواعد الكبرى في أصول الفقه ، الغاية في إختصار النهاية في فروع الفقه الشافعي ، شرح السؤل والأمل في علمي الأصول والجدل ، تفسير القرآن ، الإشارة إلى الإيجاز في بعض أنواع المجاز ، العماد في موارث العباد ، والنخبة العربية في الفاظ الأجرنية .

أنظر ترجمته مع المراجع الكثيرة في : شذرات الذهب ج ٧ ص ٥٢٢ - ٥٢٣ ، معجم المؤلفين ج ٢ ص ١٦٢ .

(٣) هو الإمام إبراهيم بن محمد بن إبراهيم بن مهران الإسفرائيني ، أبو إسحاق ، ركن الدين ، الفقيه ، الشافعي ، المتكلم ، الأصولي . توفي بنيسابور سنة ٤١٨ هـ .

من مؤلفاته : جامع الحلي في أصول الدين والرد على الملحدين في خمس مجلدات ، وتعليقة في أصول الفقه .

أنظر ترجمته في : سير إعلام النبلاء ج ١٧ ص ٣٥٣ ، ت = ٢٢٠ ، معجم المؤلفين ج ١ ص ٥٦ .

(٤) هو الإمام الجليل ، يحيى بن شرف بن مري بن حسن ابن حسين بن محمد بن جمعة بن حزام النووي ، الدمشقي ، الشافعي =

وقال صاحب الأنوار: (١) ولو علم الشافعي، أن الحنفى حافظ على جميع ما يعتقد الشافعي وجوبه، ولم يعلم منه الوقوع في الخلاف والاختلاف، وحسن الظن فيما بينه وبين الله تعالى، صح إقتدائه به وإلا فلا. فهذه أقوال علماء المذهبين، ومشائخ الفريقين، والله الموفق وهو يهدى السبيل، ولا هادى لمن أضلّ، ولو تليت عليه التوراة والإنجيل!

ثم إذا ثبت هذا، يعنى الفساد أو الكراهة على كل حال، إذ لا يخلف الحال عن أحدهما بلا مقال، فلو صلى خلفه فعليه إعادتها بلا كراهة، لما قالوا: كل صلاة أدت على وجه الكراهة، تعاد على غير وجه الكراهة، فإن كانت كراهة تحريم فحتماً، وأما على القول بالتنزيه فندبا، وأما على القول بالإفساد فلا إشكال.

ومّا يتّصل بهذا ما تفعله العوام من الإقتداء بالمخالف أولاً وبالموافق ثانياً، وهو على وجوه:

الأول: أن يقتدى بالأول مفترضا، وبالثانى كذلك، فهذا غير مشروع قصداً، لأنه تكرار الفرض وهو منهى عنه، ومكروه بلا عذر.

= محيي الدين، أبو زكرياء، فقيه، محدث، حافظ، لغوي، مشارك في بعض العلوم.

ولد بنوى من أعمال حوران في العشر الأول من المحرم سنة ٦٣١ هـ، وقرأ القرآن بها، وقدم دمشق، فسكن المدرسة الرواحية، ولازم كمال الدين إسحاق المغربي، وقرأ الفقه وأصوله، والحديث وأصوله، والمنطق، والنحو، وأصول الدين، وسمع الكثير من الرضي بن البرهان، و عبد العزيز الحموي وغيرهما، وولي مشيخة دار الحديث بعد شهاب الدين أبي شامة، وتوفي بنوى في ١٤ رجب سنة ٦٧٧ هـ، ودفن بها.

من تصانيفه الكثيرة: الاربعون النووية في الحديث، روضة الطالبين وعمدة المفتين في فروع الفقه الشافعي، تهذيب الأسماء واللغات، التبيان في آداب حملة القرآن، ورياض الصالحين. وغيرها.

أنظر ترجمته مع مراجعتها الحافلة في: معجم المؤلفين ج ٤ ص ٩٨.

قلت: وقد أفرد ترجمة هذا الشيخ الجليل، الذى هو علم من أعلام الإسلام، كثير من العلماء بالتصنيف قديماً وجديماً، منها: المنهل العذب الروي في ترجمة قطب الأولياء النووي للسخاوي، ومنها: تحفة الطالبين في ترجمة الإمام النووي لابن العطار، ومنها: المنهج السوي في ترجمة النووي للإمام السيوطى رحمته الله تعالى.

وأنظر أيضاً: العلماء العزّاب الذين أثروا العلم على الزوّاج، للشيخ العلامة عبد الفتاح أبو غدة، رحمهم الله تعالى.

(١) لم أجد التعريف بالكتاب وبمؤلفه، ولعل الله يحدث بعد ذلك أمراً.

فإن قيل : هذا عذر ، وهو الشك في الأول .

أجيب عنه : بأن الشروع في الصلاة مع الإحتيال للفساد أو الكراهة قبيح ومكروه ، لما فيه من تعرض العمل على البطلان أو النقصان ، فتعين الإحتراز عنه .

الثاني : أن يقتدى بالأول بنية السنة ، وبالثاني بنية الفرض ، وهو أيضا لا تخلو عن الفساد أو الكراهة ، لعدم سقوط النية ، لما قال في منهاج المصلين (١) :

إذا صلّى التراويح مقتدياً بمن يصلّي المكتوبة ، أو بمن يصلّي نافلة غير التراويح ، إختلفوا فيه ، والصحيح أنه لا يجوز ، قال فعلى هذا ينبغي أن لا يجوز أداء السنة خلف من يصلّي المكتوبة .

الثالث : أن يقتدى بالأول متنفلاً ، وبالثاني مفترضاً ، وهو أيضا لا يخلو عن الكراهة ، فكان الإحتراز عن جميع ذلك أولى وأفضل ، كما لا يخفى إلا على من غلب عليه الهوى ، خصوصاً إذا فعل ذلك في أوقات الكراهة ، وتحريم التنفل بثلاث في المغرب ، على ما صرح به قاضي خان في شرح الجامع الصغير ، وكذا تحرم مخالفة الإمام إن ضم رابعة .

(١) قال العبد الضعيف محمد أحمد الحقاني الأفغاني القندهاري ، عافاه الله تعالى :

لم أجد كتاباً مسمى بـ (منهاج المصلين) بالبحث في الكتب الخاصة بأسماء الكتب . وهناك كثير من الكتب في الفقه الحنفي بإسم المنهاج ، وليس فيها إسم (منهاج المصلين) .

فمنها : منهاج الشريعة في شرح منار الأنوار للنسفي ، صنّفه العلامة رسولاً بن أحمد بن يوسف التباني ، جلال الدين الحلبي ، ثم الفاهري ، الحنفي ، توفي بمصر سنة ٧٩٣ ثلاث وتسعين وسبعائة . (أنظر : هدية العارفين ج ١ ص ١٩٣) .

ومنها : منهاج الدراية في فروع الفقه الحنفي للإمام عمر بن محمد بن أحمد بن إسماعيل بن محمد إبن لقمان النسفي ، نجم الدين ، أبو حفص ، السمرقندي ، الفقيه ، الحنفي ، ولد سنة ٤٦١ ، وتوفي بسمرقند سنة ٥٣٧ سبع وثلاثين وخمسةائة ، وهو مصنف التاريخ الكبير (القند في تاريخ علماء سمرقند) في عشرين مجلداً . (أنظر : هدية العارفين ج ١ ص ٤١٥) .

ومنها : منهاج الفتاوى للعلامة عمر بن محمد بن عمر بن محمد بن أحمد الأنصاري ، شرف الدين ، أبو حفص ، العقيلي ، البخاري ، الحنفي ، المتوفى سنة ٥٧٦ ست وسبعين وخمسةائة . (أنظر : هدية العارفين ج ١ ص ٤١٦) .

ومنها : المنهاج في الأصول والفروع على مذهب أبي حنيفة رضي الله عنه ، للإمام عمر بن القاضي مجد الدين أحمد بن هبة الله ، إبن جرادة ، العقيلي ، كمال الدين ، أبو حفص ، الحلبي ، الحنفي ، المعروف بإبن العديم ، ولد سنة ٥٨٦ وتوفي سنة ٦٦٠ ستين وستمائة . (أنظر : هدية العارفين ج ١ ص ٤١٧) . والله أعلم

فإن قلت : كان الحسن يشارك الإمام ، ويصلي بعد فراغه الرابعة ، كما روى عن أبي يوسف رحمته الله .

قلنا : لا يحسن ذلك لأن فيه مخالفة الإمام .

فإن قلت : هذه مخالفة بعد الفراغ ، فلا بأس بها ، كمقيم إذا اقتدى بمسافر ثم يصلي الركعتين بعد فراغ

الإمام .

قلنا : صلاة المسافر والمقيم كانت واحدة ، بالنظر إلى الأصل ، وههنا ليس كذلك ، كذا في العناية

شرح الهداية (١) .

فإن قيل : إذا كانت الصلاة مع الجماعة الأولى مكروهة أو فاسدة ، ومخالفة الجماعة أيضا مكروهة ،

والتأخر عنها كذلك ، فما المخلص ؟

(١) صاحب العناية هو الإمام الهمام ، البحر القمقام ، العلامة محمد بن محمد بن محمود بن أحمد البابرقي ، الرومي ، الحنفي ،

أكمل الدين ، فقيه ، أصولي ، فرضي ، متكلم ، مفسر ، محدث ، نحوي ، بياني .

قال اللكنوي في الفوائد : إمام ، محقق ، مدقق ، متبحر ، حافظ ، ضابط ، لم تر الأعين في وقته مثله ، كان بارعا في الحديث

وعلموه ، ذا عناية باللغة ، والنحو ، والصرف ، والمعاني ، والبيان .

وقال أيضاً : البابرقي بفتح الموحدين بينها ألف ، وسكون الراء المهملة ، بعدها مائة فوقية ، نسبة إلى بابرنا بالقصر ، قرية

بنواحي بغداد ، كذا ضبطه الشيخ ولي الله الدهلوي في رسالته الإنباه ، والسيوطي في لب اللباب . انتهى

وقال فيه الحافظ ابن حجر : كان قوي النفس ، عظيم الهمة ، مهابة عفيفا في المباشرة ، عُرض عليه القضاء مراراً فامتنع . آهـ

ولد سنة بضع عشرة وسبعائة ، ورحل إلى حلب فأقام بها مدة ، ثم قدم القاهرة ، فأخذ عن شمس الدين الأصبهاني وغيره ،

وسمع من ابن عبد الهادي والدلاصي وغيرهما ، وكان أرباب المناصب يعظمونه ، وتوفي بمصر في ١٩ رمضان سنة ٧٨٦ هـ

وحضر السلطان فما دونه جنازته .

من تصانيفه الكثيرة : العناية في شرح الهداية في فروع الفقه الحنفي ، السراجية في الفرائض ، حاشية على الكشاف للزنجشري

في التفسير ، شرح مشارق الأنوار النبوية من صحاح الأخبار المصطفوية للصغاني وسماه تحفة الأبرار في شرح مشارق

الأنوار ، وشرح الفقه الأكبر المنسوب للإمام أبي حنيفة رحمته الله ، النكت الظريفة في ترجيح مذهب الإمام أبي حنيفة .

قلت : سنقوم بإنشاء الله تعالى بإخراج رسالته هذه الأخيرة (النكت الظريفة) . والله المستعان

أنظر ترجمته مع المراجع الكثيرة في : الفوائد البهية ص ١٩٥ - ١٩٩ ، معجم المؤلفين ٣ ص ٦٩١ ، شذرات الذهب ج ٨

ص ٥٠٤ - ٥٠٥ ، إنباء الغمر بأنباء العمر ج ١ ص ٢٩٨ .

أجيب: بأن مخالفة المخالف في المذهب ليس بمكروه، فلا يصل لإحتمال الفساد أو الكراهة، بل الصلاة خلف الموافق الثاني أولى وأفضل من الأول، لأنه لا خلاف في صحة الإقتداء به، بخلاف الأول، وإنما تكره المخالفة، إذا اقيمت الصلاة الأولى على وجه السنة في حقه، أما إذا لم يتم كذلك لا تكره، لأن جماعة المخالف لم تقم على وجه السنة والفريضة في حق الحنفى لأئمتها فرادى.

وأما تأخير المغرب إنما يكره إلى إشتباك النجوم، والذي ذكرناه ههنا أولى بذلك من ذلك، لأن عذره في الثاني أعظم من الأول، لعدم صلاحية الإقتداء بالمخالف من جهة الفساد أو الكراهة، وكل ذلك مانع، وههنا عذر ظاهر، لا ينكره عالم ماهر بل جاهل فاجر، والضرورات تبيح المحظورات، ولا عيب على المعذور والله عليم بذات الصدور، والحمد لله وحده، وصلى الله وسلم على من لا نبي بعده.

ووافق الفراغ من نسخ هذه الرسالة وقت عصر يوم الأربعاء المبارك، رابع عشر محرم الحرام، إفتتاح سنة تسع وتسعين وألف (١٠٩٩)، (١) أحسن الله ختامها، وغفر الله لكاتبها ومالكها وقارئها، وللمسلمين والمسلمات، والمؤمنين والمؤمنات، الأحياء منهم والأموات، إنك سميع قريب مجيب الدعوات. آمين
وصلى الله على سيدنا محمد النبي الأمي، وعلى آله، وأصحابه، وأزواجه، وذريته، وعترته، وأهل بيته الطيبين الطاهرين، وعلى من والاهم إلى يوم الدين. والحمد لله رب العالمين. آمين

(١) وقد فرغت، والله الحمد والمنة، من كتابة هذه الرسالة النافعة وتهذيبه بتاريخ الأربعاء، ١٨ شعبان، ١٤٢٩ هـ.

تَبَيَّنَ الْمَصَادِرَ وَالْمُرَاجِعَ فِي التَّحْقِيقِ

- * الأعلام : لخير الدين الزركلي ، الطبعة الخامسة عشرة ، دار العلم للملايين ، بيروت ، أيار ٢٠٠٢ .
- * الإعلام بتصحيح كتاب الأعلام : لمحمد بن عبد الله الرشيد ، مكتبة الإمام الشافعي ، الرياض ، دار ابن حزم ، بيروت ، ١٤٢٢ هـ = ٢٠٠١ م .
- * إنباء الغمر بأبناء العمر : لشيخ الإسلام الحافظ ابن حجر العسقلاني ، تحقيق : الدكتور حسن الحبشي ، لجنة إحياء التراث الإسلامي ، القاهرة ، ١٣٨٩ هـ = ١٩٦٩ م .
- * الأنساب : للإمام أبي سعد عبد الكريم بن محمد بن منصور التميمي السَّمْعَانِي ، تحقيق : الشيخ عبد الرحمن بن يحيى المعلمي اليماني رَحِمَهُ اللهُ ، مكتبة ابن تيمية ، القاهرة ، الطبعة الثانية ، ١٤٠٠ هـ = ١٩٨٠ م .
- * إيضاح المكنون في الذيل على كشف الظنون عن أسامي الكتب والفنون : للفاضل إسماعيل باشا بن محمد أمين بن مير سليم الباباني البغدادي ، دار إحياء التراث العربي ، بيروت ، بدون تاريخ ، بدون رقم الطبعة .
- * تاج التراجم في طبقات الحنفية : لابن قطلوبغا ، أبو طاهر محمد بن يعقوب ، مطبعة العاني بغداد ، ١٩٦٢ م .
- * الجواهر المضية في طبقات الحنفية : لمحيي الدين أبي محمد عبد القادر بن محمد بن محمد بن نصر الله ابن سالم بن أبي الوفاء القرشي الحنفي ، تحقيق : الدكتور عبد الفتاح محمد الحلو ، الطبعة الثانية ، هجر للطباعة والنشر والتوزيع والإعلان ، ١٤١٣ هـ = ١٩٩٣ م .
- * رد المحتار على الدر المختار : لخاتمة المحققين ، محمد أمين الشهير بابن عابدين الحنفي ، بدون تحقيق ، دار الفكر ، بيروت ، بدون رقم الطبعة ، ١٤١٥ هـ = ١٩٩٥ م .
- * سير أعلام النبلاء : للإمام شمس الدين محمد بن أحمد بن عثمان الذهبي . ٢٨ مجلداً ، تحقيق : تحت إشراف الشيخ شعيب الأرنؤوط ، وتفصيل الأجزاء كما يلي :

المصادر والمراجع

الجزء الأول والسادس : حسين الأسد، الجزء الثاني، والخامس، والتاسع عشر : شعيب الأرنؤوط،
الجزء الثالث، والرابع، والثامن، والعاشر، والسابع عشر، والثامن عشر، والعشرون : محمد نعيم
العرقسوسى، ومأمون صاغر جى، الجزء السابع، والثالث عشر : على أبو زيد، الجزء التاسع : كامل
الخرّاط، الجزء الحادى عشر، والثانى عشر : صالح السّمّر، الجزء الرابع عشر، والسادس عشر : أكرم
البوشي، الجزء الخامس عشر : إبراهيم الزبيّق، الجزء الحادى والعشرون، والثانى والعشرون، والثالث
والعشرون، والسادس والعشرون، والسابع والعشرون (الخاصان بالسيرة النبوية)، والثامن
والعشرون (الخاصّ بسير الخلفاء الراشدين) : الدكتور بشّار عوّاد معروف، والدكتور محيى هلال
السرّحان، الجزء الرابع والعشرون، والخامس والعشرون : الفهارس الفنية للكتاب، بدون ذكر
صاحب الإعداد .

الطبعة الثالثة، مؤسسة الرسالة، بيروت، ١٤٠٥ هـ = ١٩٨٥ م .

* شذرات الذهب فى أخبار من ذهب : للإمام شهاب الدين، أبى الفلاح، عبد الحىّ بن أحمد بن محمّد،
العكرى، الحنبلى، الدمشقى . تحقيق : عبد القادر الأرنؤوط، ومحمود الأرنؤوط، الطبعة الأولى، دار إين كثير
، دمشق، بيروت، ١٤٠٦ هـ = ١٩٨٦ م .

* شرح أدب القاضى للخصاف : برهان الأئمة، حسام الدين، عمر بن عبد العزيز بن مازة، البخارى،
المعروف بالصدر الشهيد، تحقيق : محيى هلال السرّحان، إحياء التراث الإسلامى، العراق، الطبعة الأولى،
مطبعة الإرشاد، بغداد، ١٣٩٧ هـ = ١٩٧٧ م .

* العلماء العزّاب الذين آثروا العلم على الزّواج : للشيخ العلامة عبد الفتاح أبو غدّة، الطبعة الرابعة،
صوّره من طبعة بيروت المكتبة الغفورية العاصمية بكراتشى، باكستان، بدون تاريخ .

* الفتاوى التاتارخانية : العلامة عالم بن العلاء، الأنصارى، الإندرپتى، الدهلوى، تحقيق : القاضى سجّاد
حُسين، تصحيح : فؤاد ناصر، الطبعة الأولى، صوّرها من طبعة دار إحياء التراث العربى ببيروت قديمى كتب
خان، كراتشى، باكستان، بدون تاريخ .

* الفوائد البهية فى تراجم أئمة الحنفية : للإمام أبى الحسنات، محمد عبد الحىّ، اللكنوى الهندى، بدون رقم
الطبع، نور محمد كارخانہ تجارتِ كُتب، آرام باغ، كراتشى، باكستان، ١٣٩٣ هـ .

* كشف الظنون عن أسامى الكتب والفنون : لملا كاتب چلپى، الشهير بحاجى خليفة، النسخة المصوّرة
عن طبعة إستانبول، بدون التاريخ ورقم الطبع .

- * الكواكب السائرة بأعيان المائة العاشرة : للشيخ نجم الدين ، محمد بن محمد الغزّي ، تحقيق : خليل المنصور ، الطبعة الأولى ، دار الكتب العلمية ، بيروت ، ١٤١٨ هـ = ١٩٩٧ م .
- * اللُّباب في تهذيب الأنساب : لعزّ الدين أبي الحسن ، عليّ بن محمد بن محمد بن عبد الكريم ، ابن الأثير ، الجزريّ ، تحقيق : عبد اللطيف حسن عبد الرحمن ، الطبعة الأولى ، دار الكتب العلمية ، بيروت ، ١٤٢٠ هـ = ٢٠٠٠ م .
- * معجم البلدان : للشيخ الإمام شهاب الدّين ، أبي عبد الله ، ياقوت بن عبد الله ، الحموي ، الرّومي ، البغداديّ ، بدون تحقيق ، الطبعة الأولى ، دار صادر ، بيروت ، ١٣٩٧ هـ = ١٩٧٧ م .
- * معجم المطبوعات العربية : ليوسف أليان سركيس ، تحقيق : أحمد باشا تيمور ، طبعة : مكتبة آية الله العظمى المرعشي النجفي ، بدون تاريخ ، بدون رقم الطبعة .
- * معجم المؤلفين تراجم مُصنّفي الكتب العربيّة : لعمر رضا لكحالة ، الطبعة الأولى ، مؤسّسة الرسالة ، بيروت ، ١٤١٤ هـ = ١٩٩٣ م .
- * النور السافر عن أخبار القرن العاشر : لعبد القادر العيدروس ، الطبعة القديمة .
- * هدية العارفين ، أسماء المؤلفين والمصنّفين : لإسماعيل باشا البغداديّ ، طبعة مصورة عن طبعة إستانبول ، ١٩٥٥ م .
- * وفيات الأعيان وأنباء أبناء الزّمان : لأبي العباس ، شمس الدين ، أحمد بن محمد بن أبي بكر بن خلكان ، تحقيق : الدكتور إحسان عباس ، دار صادر ، بيروت ، بدون التاريخ ، بدون رقم الطبعة .

الفهرس

الموضوع	الصفحة
مقدمة المحقق	٥
الترجمة الوجيزة للمؤلف <small>رحمته الله</small>	٦
مراجع ترجمة المؤلف (ت)	٦
التنبه على خطأ صاحب (شذرات الذهب) ومحققه في ترجمة المؤلف حيث عدّه شخصان (ت)	٦
مبحث تلمذ المؤلف <small>رحمته الله</small> لشيخ الإسلام الإمام ابن الهمام <small>رحمته الله</small>	٧
تحقيق إسم الرسالة ونسبته إلى المؤلف <small>رحمته الله</small> (ت)	٧
حول النسخة المخطوطة من الرسالة	٨
صورة ورقة من النسخة المخطوطة	٨
مقدمة المؤلف <small>رحمته الله</small>	٩
الأقوال الأربعة في المسئلة ، وتفصيل القول الأول	٩
إحالة القول الأول إلى الأئمة القائلين به	٩
ترجمة شمس الأئمة السرخسى <small>رحمته الله</small> (ت)	٩
ترجمة صدر الإسلام أبو اليسر البزدوى <small>رحمته الله</small> (ت)	٩
ترجمة الفقيه الإمام أبي الليث السمرقندى <small>رحمته الله</small> (ت)	١٠

(١) علامة (ت) تشير إلى أن المبحث في التعليق .

- ١٠ ترجمة صاحب الهداية الإمام المرغيناني رحمته الله (ت)
- ١٠ ترجمة صاحب الكافي متن كتاب مبسوط السرخسى، الإمام الشهير بالحاكم رحمته الله (ت)
- ١٠ ترجمة الإمام قاضى خان الحنفى رحمته الله (ت)
- ١٠ ترجمة الإمام التمرتاشى الحنفى رحمته الله (ت)
- ١١ ترجمة الإمام عالم بن العلاء صاحب الفتاوى التاتارخانية رحمته الله (ت)
- ١١ ترجمة الإمام الصدر الشهيد شارح كتاب أدب القاضى رحمته الله (ت)
- ١١ مبحث أن المشهور بـ (تاج الشريعة) فى سادات الفقهاء الأحناف إثنان من الإمامين (ت)
- ١١ ترجمة الإمام تاج الشريعة (الأقدم) على بن أبراهيم الغزنوى رحمته الله (ت)
- ترجمة الإمام تاج الشريعة (الأشهر) عمر بن أحمد البخارى رحمته الله صاحب : نهاية الكفاية فى دراية
- ١٢ الهداية فى فروع الفقه الحنفى (ت)
- ١٢ ترجمة الإمام الكادورى البزار صاحب المضمرة رحمته الله (ت)
- ١٢ ترجمة الإمام الصغناقى صاحب النهاية شرح الهداية رحمته الله (ت)
- ١٢ ترجمة الإمام قوام الدين الإتقانى شارح الهداية رحمته الله (ت)
- ١٣ ترجمة الإمام فخر الدين الهمدانى ، ابن الفصيح ، شارح الكنز رحمته الله (ت)
- ١٣ ترجمة الإمام شيخ الإسلام ابن الهمام صاحب فتح القدير رحمته الله (ت)
- ١٤-١٣ تفصيل بعض ما كتب على فتح القدير شرح الهداية ، توضيحاً وتشریحاً وتكميلاً (ت)
- الأصل فى مسألة إقتداء الحنفى بالشافعى هو : لو علم المقتدى من الإمام ما يفسد الصلاة على زعم الإمام
- ١٤ يجوز الإقتداء به ، ولو علم منه ما يفسد الصلاة عنده لا عند الإمام لا يجوز الإقتداء به
- ١٤ تفصيل مسألة (هل العبرة فى جواز الصلاة وعدمه لرأى المقتدى فى حق نفسه أو لرأى إمامه ؟)
- ١٤ الإعتراض والجواب عنه فى مسألة إعتبار رأى المقتدى فى حق نفسه
- ١٤ مختار الهمدوانى رحمته الله فى مسألة إقتداء الحنفى بالشافعى
- ١٤ ترجمة الإمام الهمدوانى المعروف بأبى حنيفة الصغير رحمته الله (ت)
- ١٤ ضبط لفظ (الهمدوانى) ، (ت)

تنبيه على خطأ كحالة في نسبة الإمام الهندواني ، حيث كتب الهنداوى موضع الهندواني في معجمه	
للمؤلفين ، في ترجمة الهندواني ، وأعدّه محلهً ببخارا (ت)	١٥
ردّ ما اختاره الهندواني بمسئلة متفقة عليها من الجامع الصغير	١٥
تفصيل مواضع الخلاف (بين الحنفى والشافعى) التى تمنع فيها جواز إقتداء الحنفى بالشافعى	١٥
ذكر نصوص المشائخ رحمهم الله على الشروط المذكورة	١٦
نص قاضى خان	١٦
نص صاحب الهداية	١٦
نص صاحب النهاية شرح الهداية	١٦
نص صاحب التاتارخانية	١٧
نص تاج الشريعة	١٧
نص الصدر الشهيد	١٧
نص شمس الأئمة السرخسى	١٧
نقل التمرتاشى نص شيخ الإسلام خواهر زاده	١٨
نص صاحب النهاية شرح الهداية (فى باب الإمامة)	١٨
ترجمة الإمام خواهر زاده <small>رحمه الله</small> (ت)	١٨
ضبط لفظ (خواهر زادة) ، (ت)	١٨
ترجمة الإمام عبد اللطيف ابن الملك المعروف بـ (ابن فرشته) ، (ت)	١٨
نص صاحب مجمع الفتاوى	١٩
نص صاحب المضمرة	١٩
نص الإمام صدر الإسلام أبو اليسر	١٩
ترجمة صاحب مجمع الفتاوى ، الإمام أحمد بن أبى بكر الحنفى (ت)	١٩
رواية مكحول النسفى قول الإمام أبى حنيفة <small>رحمه الله</small> فى مسألة رفع اليدين	٢٠
نص الإمام حسام الدين الشهيد شارح الجامع الصغير	٢٠

- ٢٠ ترجمة الإمام ميمون بن محمد بن مكحول النسفى (ت)
- ٢١ نص القاضى الصدر الشهيد
- ما نقل من بعض الأئمة الأحناف من جواز الإقتداء بمن يقنت ، فيحمل على غير مذهب الشافعى ، ممن لا يرى رفع اليدين عند الركوع ، كمالك رحمه الله ٢١
- ٢١ نص المحقق الشيخ كمال الدين ابن الهمام
- ٢١ ترجمة الإمام أبو حامد محمد بن محمد العميدى ، ركن الدين ، مؤلف كتاب الإرشاد (ت)
- ٢٢ هل الصلاة منفردا أفضل أم الصلاة خلف الشفعوى ؟
- ٢٢ نتيجة نصوص العلماء المذكورين
- ٢٢ الإعتراض على فساد رفع اليدين عند الأحناف والجواب منه
- ٢٢ دليل كون الصلاة منفردا أفضل من الصلاة خلف الشفعوى (ت)
- ٢٢ ترجمة الإمام برهان الدين ، بن مازة البخارى ، والتعريف بكتابه (ذخيرة الفتاوى) ، (ت)
- ٢٣ إذا احتاط الإمام (المخالف في المذهب) جميع مواضع الخلاف ، ولم يعلم منه مفسد ، هل يجوز الإقتداء به ...
- ٢٣ ترجمة الإمام شمس الأئمة الكردرى (ت)
- ٢٣ ترجمة الإمام حميد الدين الضرير الحنفى رحمته الله (ت)
- ٢٣ ترجمة الإمام الكاسانى صاحب البدائع (ت)
- ٢٤ القول الثانى فى أصل المسئلة
- ٢٤ القول الثالث فى أصل المسئلة
- ٢٤ ترجمة الإمام الكرلانى صاحب الكفاية شرح الهداية (ت)
- ٢٤ صاحب الفتاوى الغياثية (ت)
- ٢٥ القول الرابع فى أصل المسئلة
- ٢٥ ترجمة الإمام الإسبيجائى (أحمد الإسبيجائى ، أبو نصر) ، (ت)
- ٢٥ ترجمة الإمام الإسبيجائى (علي الإسبيجائى ، بهاء الدين) ، (ت)
- ٢٥ ترجمة الإمام أحمد بن علي الرازى ، الحنفى ، المعروف بالخصاص (ت)

٢٦	الرد على راوى قول الجصاص فى أصل المسئلة
٢٦	ترجمة الإمام الزيلعى (ت)
٢٦	ترجمة الإمام عبد القادر أبو محمد ، بن أبى الوفاء ، القرشى (ت)
٢٦	ترجمة الإمام شمس الدين قارى الهداية (ت)
٢٧	الموازنة بين الأقوال الأربعة فى أصل المسئلة
٢٧	الإحتياط فى عدم الإقتداء بالمخالف مطلقاً بلا خلاف ، وتأكيد المؤلف ﷺ على هذا
٢٨	أقوال الفقهاء المالكية فى أصل المسئلة
٢٨	أقوال الفقهاء الشافعية فى أصل المسئلة
٢٨	ترجمة الإمام محمد بن محمد الغزالى الشافعى (ت)
٢٩	ترجمة الإمام عبد الكرىم الرافعى الشافعى (ت)
٢٩	ترجمة الإمام عزّ الدين بن عبد السلام الشافعى (ت)
٢٩	ترجمة الإمام أبو إسحاق الشافعى الإسفرائينى (ت)
٢٩-٣٠	ترجمة الإمام النووى الشافعى (ت)
٣٠	أسماء بعض الكتب الخاصة بترجمة الإمام النووى (ت)
٣٠	نتيجة أقوال الفقهاء الحنفية والمالكية والشافعية
٣٠	تحقيق مسئلة تكرار الجماعة
٣٠	الوجه الأول فى المسئلة
٣١	الوجه الثانى فى المسئلة
٣١	الوجه الثالث فى المسئلة
٣١	الكتب المسمى بـ (المنهاج) فى الفقه الحنفى (ت)
٣٢	الإعراضات وأجوبتها
٣٢	ترجمة صاحب العناية الإمام أكمل الدين البابرئى (ت)
٣٢	ضبط لفظ (البابرئى) ، (ت)